

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 74. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 14, 15 i 16 grudnia 2004 r.

Porządek obrad

74. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 14, 15 i 16 grudnia 2004 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.
7. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.
8. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
9. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.
10. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
11. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.
12. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.*
13. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.
14. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.
15. **Trzecie** czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.
16. **Zmiany** w składzie komisji senackich.
17. **Zmiany** w składzie komisji senackich.
18. **Wybór** przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu.

* Zgodnie z art. 123 ust. 1 Konstytucji RP Rada Ministrów określiła projekt ustawy jako pilny.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: według załączonej do protokołu listy obecności.

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Najwyższa Izba Kontroli	- prezes Ireneusz Sekuła
Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu	- sekretarz stanu Tadeusz Szulc
Ministerstwo Finansów	- minister Mirosław Gronicki
	- sekretarz stanu - Elżbieta Suchocka-Roguska
	- podsekretarz stanu Andrzej Jacaszek
Ministerstwo Gospodarki i Pracy	- podsekretarz stanu Irena Herbst
	- podsekretarz stanu Piotr Kulpa
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	- podsekretarz stanu Andrzej Kowalski
	- podsekretarz stanu Daria Oleszczuk
Ministerstwo Sprawiedliwości	- sekretarz stanu Andrzej Grzelak
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	- podsekretarz stanu Leszek Ciećwierz
	- podsekretarz stanu Jerzy Mazurek
Ministerstwo Środowiska	- podsekretarz stanu Andrzej Mizgajski

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Jolanta Danielak, Kazimierz Kutz i Ryszard Jarzembowski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa senatorów o zajmowanie miejsc.

Otwieram siedemdziesiąte czwarte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam pana senatora Zbigniewa Gołąbka oraz pana senatora Sławomira Izdebskiego. Listę mówców będzie prowadził pan senator Izdebski.

Proszę panów senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad siedemdziesiątego czwartego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach.

5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

6. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o rycklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

7. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

8. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

(Rozmowy na sali)

Panie Ministrze, czy ja przeszkadzam rządowi?

9. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działaniach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.

10. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

11. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

12. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

13. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.

14. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.

15. Trzecie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

16. Zmiany w składzie komisji senackich.

Przypominam, że ustawa, która ma być omawiana w punkcie dwunastym dzisiejszych obrad – przypomnę, że chodzi o stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa – została wniesiona przez Radę Ministrów w trybie art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a więc jako projekt pilny. W tym przypadku, zgodnie z odpowiednim artykułem konstytucji, termin rozpatrzenia ustawy przez Senat wynosi czternaście dni.

Przypominam ponadto, że zgodnie z art. 71 ust. 2 regulaminu naszej Izby do postępowania

(marszałek L. Pastusiak)

w sprawie ustaw pilnych nie mają zastosowania art. 16 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz terminy określone w art. 32 ust. 2 i art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Wysoka Izbo, informuję, że w dniu 3 grudnia bieżącego roku grupa senatorów, a mianowicie senatorowie: Anna Kurska, Henryk Dzido, Ryszard Matusiak, Adam Biela, Zofia Skrzypek-Mrowiec, Krzysztof Jurgiel, Jan Szafraniec, Franciszek Bachleda-Księdzularz, Andrzej Chronowski, Kazimierz Jaworski, Edmund Witbrodt, Lesław Podkański, Jerzy Smorawiński, Zbigniew Romaszewski, Teresa Liszcz i Janina Sagatowska, zgłosili wniosek, by w porządku obrad jednego z najbliższych posiedzeń Senatu zostały umieszczone następujące punkty: ocena efektywności prywatyzacji z punktu widzenia skutków gospodarczych, budżetowych i społecznych oraz ocena postanowień traktatu ustanawiającego konstytucję europejską z punktu widzenia interesów Polski. Wnioskodawcy proponują, aby debaty nad tymi punktami zakończyły się podjęciem przez Senat uchwał.

Informuję Wysoką Izbę, że oba wnioski skierowałem do zaopiniowania przez Konwent Seniorów, który zbierze się w dniu 16 grudnia.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad. Nie. Dziękuję.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad siedemdziesiątego czwartego posiedzenia.

Informuję również, że głosowania w sprawie przedstawionych punktów porządku obrad zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu. Przewidujemy, że przeprowadzimy je w czwartek o godzinie 10.00.

Pragnę również poinformować państwa senatorów, że w dniu jutrzejszym o godzinie 17.00 zostanie zarządzona przerwa w obradach, aby umożliwić państwu senatorom udział w spotkaniu opłatkowym z Jego Eminencją księdzem prymasem Józefem Glempem. Spotkanie odbędzie się w Domu Arcybiskupów Warszawskich przy ulicy Miodowej i rozpocznie się o godzinie 18.00. Szczegóły dotyczące transportu zostaną przekazane państwu senatorom w odrębnym komunikacie w dniu jutrzejszym.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym pierwszym posiedzeniu 26 listopada, a 30 listopada została przekazana do Senatu. Zgodnie z regulaminem naszej Izby w dniu 30 listopada skierowałem tę ustawę do komisji senackich. Komisje senackie po rozpatrzeniu właściwych części budżetowych przekazały swoje opinie Komisji Gospodarki i Finansów

Publicznych, która na ich podstawie przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Sprawozdanie komisji macie państwo w druku nr 851A, a sam tekst ustawy budżetowej w druku nr 851.

(Rozmowy na sali)

Jeżeli ktoś z państwa senatorów pragnie opuścić naszą Izbę, to bardzo proszę. Chciałbym, żeby nie było zamieszania, kiedy udzielę głosu senatorowi Markowskiemu. Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Jerzy Markowski:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Prezesie! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo!

Z upoważnienia i w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych mam zaszczyt przedstawić państwu sprawozdanie z prac komisji. Zanim jednak przystąpię do omawiania wniosków, które przyjęła, zaakceptowała, zaopiniowała pozytywnie komisja, oraz tych, których nie zaakceptowała, pozwolę sobie na kilka uwag o charakterze bardziej ogólnym.

Ustawa budżetowa jest najistotniejszym aktem prawnym dotyczącym finansów publicznych w danym roku, stąd też traktowana jest w kompetencjach Wysokiej Izby w sposób szczególny. Mamy wprowadzić tylko dwadzieścia jeden dni na to, żeby zgodnie z konstytucją rozpatrzyć ten akt prawny, niemniej jednak tryb jego rozpatrywania i wnikliwość prac poszczególnych komisji udowadniają, iż z nadzwyczajną starannością państwo senatorowie pracujący w komisjach przeanalizowali jej zapisy.

Chciałbym podziękować wszystkim komisjom, które przedstawiły swoje sprawozdania. Odnosząc się do tych sprawozdań, chcę jednocześnie zasugerować pewne rozwiązania o charakterze bardziej organizacyjnym, o których powiem za chwilę.

Jest to ostatnia nasza debata w parlamencie, w Senacie piątej kadencji, nad ustawą budżetową, warto więc w tym momencie pokusić się o pewną refleksję. Ja wiem, Panie Marszałku, że mam na to tylko dwadzieścia minut, ale postaram się zmieścić w tym czasie.

Jak sądzę, mamy wspólną satysfakcję – mówię tu o wszystkich stronach politycznych w Wysokiej Izbie – iż uczestniczyliśmy, dzięki naszemu wkładowi w prace legislacyjne nad ustawą budżetową, w procesie stabilizacji polskiej gospodarki, po procesie pewnych przemian, które – przynajmniej jak dowodzi statystyka, bo z odczuciami społecznymi jest trochę trudniej – poszły w dobrym kierunku. Trudno bowiem nie zauwa-

(senator J. Markowski)

żyć, że jeszcze w roku 2001 planowaliśmy budżet przy założeniu, że ówczesny wzrost produktu krajowego brutto wyniesie mniej niż 1%; że o budżecie państwa rozmawialiśmy w sytuacji, kiedy produkcja przemysłowa rosła nie więcej jak o 1,5%, podczas gdy dziś rośnie o 15%; że rentowność poszczególnych podmiotów gospodarczych, rentowność przedsiębiorstw przemysłowych była właściwie na poziomie ujemnym, a dziś mamy pięcioprocentowy wzrost rentowności; że inflacja przekraczała 5,5%, a dziś jest na poziomie trzyprocentowym. Nie sposób nie odnotować tego, iż siłą napędową rozwoju gospodarczego kraju stał się przede wszystkim eksport, który tylko w stosunku do roku ubiegłego wzrósł aż o 50%. Odnotowujemy z satysfakcją wzrost wydajności o ponad 17% w polskiej gospodarce, a poziom bezrobocia, aczkolwiek daleki od oczekiwanego spadku, przynajmniej się ustabilizował. Przypomnę, że kiedyś wynosił 21%, a dziś 19% – wciąż aż 19%, ale już nie rośnie.

Wszystko to razem, wsparte wielką koniunkturą w światowej gospodarce, która najbardziej dobitnie zaważyła na wynikach gospodarczych przede wszystkim przemysłu – mam tu na myśli przemysł stoczniowy, przemysł energetyczny, stalowy, górnictwo – wszystko to, wsparte wysiłkami restrukturyzacyjnymi, zaowocowało tym, czym możemy dysponować, konstruując budżet państwa na rok 2005.

Chcę również powiedzieć, że nie bez znaczenia dla tych procesów ma fakt ustabilizowania się, i to na bardzo silnej pozycji, naszej waluty narodowej, odnotowywany zresztą z różnym rozłożeniem akcentów przez poszczególnych uczestników życia gospodarczego: dla jednych jest to konieczność bardzo pozytywna, dla innych nie, aczkolwiek de facto stabilizuje to finanse publiczne państwa. To wszystko razem spowodowało, że można było planować budżet na rok 2005, przyjmując pewne generalne założenia i uwarunkowania, o których na pewno będzie mówił pan minister finansów w swoim wystąpieniu. I jego też będę prosił o mocne rozszerzenie tych wszystkich argumentów, które legły u podstaw przecież rządowego przedłożenia, jakim jest budżet państwa. Ale godzi się przypomnieć, iż w założeniach generalnych do budżetu państwa na rok 2005 przyjęto, że produkt krajowy brutto będzie rósł i będzie na poziomie 5% w skali roku, inflacja będzie na poziomie 3,2%, a bezrobocie ustabilizuje się na poziomie nie więcej niż 18,2%.

Chcę również powiedzieć, że bardzo istotny z punktu widzenia zarówno konstrukcji tego budżetu, jak i tendencji w kształtowaniu się polskich finansów publicznych jest parametr, o którym stale czytaliśmy i mówiliśmy z różnymi ak-

centami, a mianowicie relacja długu publicznego do produktu krajowego brutto. Pamiętamy dyskusję jeszcze sprzed kilku lat o tym, iż zbliżamy się do niebezpiecznej granicy 60%, określonej zresztą w konstytucji. Dziś mówimy o ustabilizowaniu się tego parametru, nawet do końca przyszłego roku, na poziomie poniżej 55%, i jest to liczone metodami dotychczasowymi. To jest bardzo znaczące, ponieważ przede wszystkim dowodzi pełnej stabilizacji gospodarki, a poza tym zbliża nas jako państwo do określonych dla państw Unii Europejskiej w Maastricht kryteriów gospodarczych, które ustalają rygory bardzo szczególne i bardzo wysokie, a jak się okazuje przez polską gospodarkę w znakomitej części już spełniane.

Ponadto cechą charakterystyczną – i trudno jej nie zauważyć – budżetu państwa na rok 2005 jest to, iż przewidziany jest deficyt na poziomie 35 miliardów zł. To jest o 10 miliardów zł mniej niż w roku 2004, czyli w roku bieżącym. Deficyt ten – proszę pozwolić mi przypomnieć – jest różnicą pomiędzy wydatkami planowanymi na poziomie 209 miliardów zł, a wpływami na poziomie 174 miliardów zł. Jest to, jak sądzę, istotny argument zwłaszcza w sytuacji, kiedy od czasu do czasu pojawiają się opinie, iż każdy budżet jest budżetem z jakimś tam akcentem politycznym. Chcę powiedzieć, że planowanie tak niskiego deficytu budżetowego, chociażby w stosunku do roku ubiegłego, jest dowodem na to, że w planowaniu budżetu państwa racje makroekonomiczne, racje gospodarcze zwyciężają nad bieżącymi racjami politycznymi. I to, jako przewodniczący akurat komisji gospodarki, konstatuje z najwyższą satysfakcją w imieniu tejże komisji.

Proszę pozwolić również, że przypomnę – aczkolwiek mam świadomość, iż naruszam tutaj pewnego rodzaju zaufanie, że znają państwo senatorowie ten dokument – iż na wpływy do budżetu państwa w roku 2005 będą się składały przede wszystkim, wymienię tylko te najbardziej znaczące pozycje, wpływy z: podatków od towarów i usług, wynoszące 73 miliardy zł, mówię w uogólnieniu; podatku akcyzowego, wynoszące 42 miliardy zł; podatku dochodowego od osób prawnych, wynoszące 14 miliardów zł, i podatku dochodowego – tego zmniejszonego, tego zreorganizowanego, tego ustabilizowanego na innym poziomie i pobieranego na innych zasadach – od osób fizycznych, wynoszące 23 miliardy zł. Ponadto są dochody niepodatkowe, wynoszące 16 miliardów zł, oraz przewidywane wpływy z prywatyzacji, wynoszące 5 miliardów 700 milionów zł. I tu godzi się przypomnieć, że te ostatnie dochody planowane są na poziomie niższym niż osiągnięte w roku bieżącym, kiedy wyniosły one 8 miliardów 200 milionów zł, co było konsekwencją nie, jak zarzucano, jakiegoś szczególnego przyspieszenia w procesie prywatyzacyjnym, ale

(senator J. Markowski)

niezwykle efektywnego procesu prywatyzacyjnego, zwłaszcza sprywatyzowania poprzez giełdę banku PKO BP.

Szanowni Państwo! Na wydatki roku 2005 będą się składały różne pozycje. Nie będę ich czytał, bo byłoby to – jeszcze raz mówię – nadużyciem w stosunku do państwa wiedzy na ten temat. Chcę jednak powiedzieć, iż jeśli chodzi o tę bardzo dyskutowaną pozycję – zresztą trudno, żeby ona nie była dyskutowana, zwłaszcza w pierwszym roku naszej pełnej przynależności do Unii Europejskiej – to do budżetu Unii Europejskiej wpłacimy kwotę 10 miliardów 200 milionów zł, ale otrzymamy 24 miliardy 900 milionów zł. To daje nadwyżkę prawie 15 miliardów zł po stronie środków pozyskanych. I proszę zwrócić uwagę na to, że te otrzymane przeszło 24 miliardy, prawie 25, bo dokładnie to jest 24,9, czyli prawie 25 miliardów zł, to jest prawie 3% produktu krajowego brutto. To jest spora pozycja. Z tego na prefinansowanie musimy przeznaczyć kwotę 4 miliardów 600 milionów zł.

Chciałbym położyć akcent zwłaszcza na pewne wydatki, które zawsze są przedmiotem pewnego szczególnego zainteresowania społecznego. Mam tu na myśli przede wszystkim wydatki na szkolnictwo, które rosną o 7,6%, na informatykę, która przecież, jakżesz inaczej, łączy się z pewnym znakomitym postępem w naszym życiu gospodarczym, wydatki będące na poziomie 27%, na wymiar sprawiedliwości – inna materia, ale jakżesz potrzebna – które rosną o ponad 6%, na oświatę, które rosną o ponad 18%. Chciałbym również zauważyć, iż w ustawie budżetowej znalazła się w roku bieżącym kwota 400 milionów zł na Narodowy Fundusz Zdrowia, czyli na finansowanie osób nieubezpieczonych. To jest bardzo istotna pozycja, która w znakomity sposób odpowiada pewnym akcentom polityki prospołecznej rządu, i nie sposób tutaj nie zauważyć, że jest w tym udział naszego kolegi senatora.

Szanowni Państwo! Chcę również powiedzieć, że znaczącym czynnikiem w kształtowaniu się bilansu wpływów i wydatków w budżecie państwa są te pozycje, które są jak gdyby takimi sztywnymi pozycjami. I chciałbym przede wszystkim zaakcentować dwie pozycje spośród nich. Po pierwsze, rezerwy ogólne i rezerwy celowe, bo z nich finansowanych jest bardzo wiele przedsięwzięć, i tu mówimy o kwocie ponad 4 miliardów zł – pozwoli pan senator, że skorzystam z pana stołu, bo zabrakło mi miejsca na moim biurku – a po drugie, koszty obsługi zadłużenia. Łącznie na ten ostatni cel przeznaczonych jest ponad 27 miliardów zł, z tego 6 miliardów 100 milionów zł to są wydatki na obsługę zadłużenia zagranicznego, a 21 miliardów zł jest przeznaczonych na obsługę długu krajowego.

Chcę również powiedzieć, że tu komisja gospodarki interesowała się, zresztą czynnie wspiera-

na wiedzą merytoryczną pracowników Ministerstwa Finansów, kwestią wpływu stabilnego kursu złotego, a zwłaszcza silnego złotego, na koszty obsługi zadłużenia zagranicznego. Ta konstatacja jest niezwykle cenna, zwłaszcza w sytuacji, kiedy mamy do czynienia z takim umocnieniem się kursu złotego, że rokuje to tak – oczywiście jest to podstawa do rozważań teoretycznych – że można się spodziewać obniżenia kosztów obsługi zadłużenia zagranicznego, ponieważ kurs jest taki, jaki jest, czyli złoty jest silny.

Szanowni Państwo! To tyle, jeżeli chodzi o te najbardziej znaczące makrozałożenia, makroliczby.

Ja chciałbym wyeksponować jeszcze jedną sprawę w projekcie ustawy budżetowej. Przede wszystkim projekt ustawy budżetowej zakłada wiele wydatków, które są zapisane, ale na jeden chciałbym zwrócić uwagę. W każdej ustawie budżetowej szukamy argumentów prorozwojowych, w każdej ustawie budżetowej szukamy argumentów na to, że ustanawiamy podstawę do rozwoju gospodarki. Wśród tych liczb, które składają się na te wszystkie nakłady wymienione w ustawie budżetowej – nie będę jeszcze raz tego powtarzał i tego przytaczał – chciałbym zwrócić uwagę państwa na kwotę 20 miliardów zł, która pozostaje w dyspozycji rządu z tytułu poręczeń dla kredytów zaciąganych na realizację inwestycji o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa. To jest znacząca pozycja.

Ale żeby wszystko nie wyglądało tak kolorowo, chcę powiedzieć, że jedna pozycja budziła pewien niepokój podczas prac Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, a mianowicie pozycja dotycząca środków, które pozostają w dyspozycji ministra gospodarki i pracy, na realizację ustawy o wspieraniu inwestycji. Uznaliśmy, że jest to niezwykle istotne narzędzie wspierania przede wszystkim polityki prorozwojowej, tworzenia nowych miejsc pracy. Ale kwota, która jest przeznaczana na realizację tej ustawy, wydaje nam się niezwykle znikoma, zwłaszcza wobec faktu, że doświadczenia tegoroczne dowodzą, iż cieszy się to olbrzymią popularnością, a zdolność do wsparcia finansowego realizacji tegoż celu jest na poziomie 8–10%. Stąd też sądzę, że trzeba będzie w trakcie roku budżetowego szukać wsparcia tego źródła finansowania, bo cel jest szczytny, a co najważniejsze, to się sprawdza.

Chcę również zwrócić uwagę na to, że w tegorocznym budżecie państwa, już w 100% skoordynowanym z budżetem unijnym, bo w roku ubiegłym mówiliśmy tylko o pewnym okresie, znacznie mniejsze, a przyzwyczailiśmy się do czegoś innego w latach poprzednich, zwłaszcza w pierwszych trzech latach konstruowania budżetu państwa, są wpływy z cel, już nie ma tak znaczących wpływów jak w latach poprzednich, bo nie ma tego źródła pozyskania środków.

(senator J. Markowski)

Szanowni Państwo! Teraz o wnioskach, które Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przyjęła... Może nie będę omawiał wszystkich, bo – powtarzam – znajdują się one w zestawieniu w druku nr 851A, ale zwrócę uwagę na cztery.

Pierwsza poprawka – ona jest najbardziej obszerna w tym tekście – została skonstruowana przede wszystkim na wniosek pana senatora Lorenza, to znaczy, przepraszam, komisji rolnictwa, i dostosowuje tę ustawę do wymogów ustawy o jednostkach doradztwa rolniczego. Jest to poprawka bardzo obszerna, ale niezbędna.

Druga kwestia to jest kwestia zwiększenia dotacji na inwestycje realizowane przez Polskie Koleje Państwowe. Tu mamy do czynienia z pewnego rodzaju rozbieżnością poglądów i chcę powiedzieć, iż wśród tych wniosków, które wiążą się z kolejną, właściwie mieliśmy dwa bardzo istotne przedłożenia: jedno przedłożenie, dotyczące 56 miliardów zł... przepraszam, 56 milionów zł, które uzyskało akceptację, aczkolwiek mamy świadomość pewnej niedoskonałości jego zapisów, i drugie, dotyczące kwoty dużo większej, bo 418 milionów zł – aczkolwiek dzisiaj matematycznie już dowiedziono, że można mówić o mniejszej kwocie – które nie zyskało akceptacji tylko ze względu na źródło finansowania, nikt nie dyskutował bowiem o celowości takiego wydatku. W tym drugim przypadku chodziło o to, ażeby zagwarantować w zapisach ustawy budżetowej sfinansowanie polskiego wkładu w celu pozyskania środków unijnych na modernizację Polskich Kolei Państwowych. Zdecydowaliśmy się nie przyjmować tego wniosku, ponieważ argumentacja ministra finansów szła w tym kierunku, że dotychczasowy zapis, czyli gwarantujący te środki w środkach unijnych, to znaczy w koordynacji z Unią Europejską, jest jak gdyby bardziej pewny, jeśli chodzi o pozyskanie środków, niż zapisanie tego w osobnej pozycji. Jeśli na ten temat będziemy mogli jeszcze rozmawiać, to będzie to, jak sądzę, zasadne.

Komisja gospodarki postanowiła również nieco zmodyfikować, a raczej doprecyzować po to, żeby uczynić realnym, zapis dotyczący wydatków na budowę metra w Warszawie oraz przynajmniej częściowo, o 50%, prawie 50%, zmniejszyć ubytek środków, powstały po decyzjach Sejmu, przeznaczonych na Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.

Nie będę omawiał, powtarzam, wszystkich dwudziestu dziewięciu wniosków, ale chciałbym zwrócić uwagę na to, że wśród tych wniosków znalazły się również wnioski czy propozycje z obszaru finansowania Naczelnego Sądu Administracyjnego, Instytutu Pamięci Narodowej oraz generalnie infrastruktury komunikacyjnej w wielkościach przedstawionych.

Gwoli sprawiedliwości, a jednocześnie pewnego rodzaju wytłumaczenia się, chcę powiedzieć, że komisja zmuszona była do wielu poprawek przedstawionych przez poszczególne komisje odnieść się negatywnie. Tu chcę powiedzieć tak, Szanowni Państwo: znakomita większość – proszę o jakąś taką szczególną wyrozumiałość dla tego, co powiem – naszych stanowisk negatywnych wobec tych wniosków nie wynikała z zakwestionowania celowości wydatkowania tych środków, ale wynikała z faktu, iż zaproponowane przez poszczególne komisje źródła ich sfinansowania kolidowały albo z innymi aktami prawnymi, albo z innymi celami, których nie można było zapisać inaczej, a również nie można było pozbawić środków podmiotów, których dotyczyły. Stąd też proszę pozwolić mi na pewną sugestię co do tych wniosków. Należałoby, jak sądzę, dać szansę ponownego rozpatrywania tych wniosków, wykorzystując ten mechanizm regulaminowy, który pozwala jeszcze raz powrócić z tymi wnioskami na posiedzenie komisji gospodarki, i uczynić to w sposób następujący... Przepraszam za takie troszkę scholastyczne podejście do sprawy, ale gdyby niektóre z tych wniosków pojawiły się jako wnioski państwa senatorów zgłoszone w debacie, byłaby szansa ponownego ich rozpatrywania, a w przypadku, gdyby i to było w jakiś sposób dyskusyjne, obecność na posiedzeniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora wnioskodawcy dawałaby szansę na zgłoszenie autopoprawki, czyli innymi słowy, takiego dostosowania zapisów tych wniosków, ażeby one były do przyjęcia z punktu widzenia prawa, a jednocześnie do zrealizowania z punktu widzenia intencji i celu ich wnioskodawców.

Jednak w tej grupie wniosków, które się nie mieszczą – bym powiedział – w tej argumentacji, w tej motywacji, o których powiedziałem, chciałbym wskazać przede wszystkim wnioski Komisji Ochrony Środowiska dotyczące realizacji budowy zbiornika Świnna Poręba, jak również wniosek dotyczący finansowania w obszarze szkolnictwa wyższego pozbawiający środków, które zostały zaplanowane w ustawie budżetowej, na realizację kampusów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oraz uniwersytetu poznańskiego. Komisja wyszła z założenia – chyba słusznego – że skoro szczególnymi aktami prawnymi Senat ustanowił takie programy, skoro w szczególnych aktach prawnych uznaliśmy, iż są to cele szczególne w naszej polityce oświatowej, byłoby trochę nielogiczne, ażeby niecałe pół roku po uchwaleniu takiego programu – mówię o uczelniach poznańskich – i niecałą kadencję po uchwaleniu poprzedniego programu dotyczącego Uniwersytetu Jagiellońskiego już pozbawiać te programy środków. Po prostu wyszliśmy z założenia, że skoro tak kiedyś postanowiliśmy jako Wysoka Izba, to trzeba się tej wersji, że tak po-

(senator J. Markowski)

wiem, trzymać nie tylko i wyłącznie dla zasady, ale troszkę dla własnej powagi, jeśli chodzi o stanowienie prawa.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, o tym przedłożeniu można by mówić w nieskończoność. Ja mam świadomość, że najwięcej wiedzy przekaże minister finansów, przedstawiając stanowisko rządu. Chciałbym, kończąc swoje wystąpienie, bardzo serdecznie podziękować panu ministrowi, pani minister Suchockiej, wprawdzie w tym momencie nieobecnej, za współpracę z Komisją Gospodarki i Finansów Publicznych, licząc równocześnie na to, iż komisja i Wysoka Izba podczas dalszych prac nad ustawą budżetową będą mogły nadal liczyć na wsparcie pana ministra. I to tyle. Dziękuję, Panie Marszałku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zgodnie z naszym regulaminem przed rozpoczęciem dyskusji można zadawać pytania senatorowi sprawozdawcy.

Jako pierwszy zgłosił się pan senator Podkański.

Senator Lesław Podkański:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

Ja mam trzy pytania do pana senatora sprawozdawcy.

Przedstawiony projekt budżetu na rok 2005 zawiera kolosalny, moim zdaniem, wzrost obciążeń podatkowych, które spadną na barki obywateli i firm. Jest to poziom około 18 miliardów zł, czyli 180 bilionów starych złotych. I to jest w VAT, w akcyzie, w CIT i PIT. Mam pytanie: czy komisja dokonała oceny, na ile realne jest utrzymanie bezrobocia na poziomie 18,2%? Moim zdaniem, jest to nierealne i zarówno bezrobocie, jak i bieda wzrosną.

Drugie pytanie. Jesteśmy krajem, który należy w tej chwili do państw Unii Europejskiej z najwyższymi poziomami tak zwanej szarej strefy. Czy komisja dokonała oceny, czy i na ile przedstawione rozwiązanie budżetowe zmniejszy lub zwiększy udział szarej strefy w produkcji krajowym brutto?

I trzecie pytanie. Został przyjęty program zrównoważonego rozwoju kraju. Czy ten budżet był również przez komisję analizowany w kontekście zmniejszenia dysproporcji w rozwoju poszczególnych regionów? Oczywiście myślę tu o tak zwanej ścianie wschodniej, o najbiedniejszej Lubelszczyźnie, która ma najniższy poziom dochodów. Czy praca nad tym została podjęta w komisji? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Chciałby pan senator od razu odpowiedzieć, tak? Bardzo proszę.

Senator Jerzy Markowski:

Sądę, że będzie to sprawniejsze rozwiązanie.

Panie Senatorze, o tych obciążeniach podatkowych można w nieskończoność mówić – dla jednego są za duże, dla drugiego są za małe. Ja przypomnę, że wtedy, kiedy obciążenia podatkowe w stosunku do podmiotów były na poziomie 27%, 28%, to uchodziły za wysokie, ale nie katastrofalne, a teraz, kiedy są na poziomie 19%, mówimy, że są bardzo wysokie. Ale ja rozumiem intencję pańskiego pytania – czy te obciążenia podatkowe de facto przekładają się na motywację dla przedsiębiorców do tworzenia rynku pracy. Jak rozumiem, to jest sedno tego pytania. Oczywiście, no chciałoby się płacić podatki jak najmniejsze, oczywiście, chciałoby się podatków płacić jak najmniej. Tylko pozostaje dylemat, który przecież nie może przestać być naszym dylematem – z jakiego źródła sfinansować pozostałe cele społeczne, skoro one są. No trudno udawać, że ich nie ma. Jeśli pozbawimy się źródła wpływów, to wcale nie znaczy, że przestaną istnieć cele. To po pierwsze.

A poza tym chcę powiedzieć, że praktyka bieżącego roku dowodzi, że w sytuacji kiedy zmniejszono obciążenia podatkowe, nastąpiło znaczne ożywienie gospodarcze, a przecież efektem ożywienia gospodarczego jest przyrost inwestycji – o tym już powiedzieliśmy – zwiększenie wydajności, czyli innymi słowy mobilizacja w sektorze gospodarki, która w naturalnej konsekwencji w perspektywie decyduje o wzroście konkurencyjności gospodarki. A jeżeli rośnie konkurencyjność gospodarki, to rośnie popyt na towary. Jeśli rośnie popyt na towary, to znaczy, że przyskakuje się rynek. Jeśli przyskakuje się rynek, to czyni się otwartą przestrzeń dla sprzedaży produktów. Jeśli otwarta jest przestrzeń dla sprzedaży produktów, to wtedy jest i potrzeba ich produkowania.

Czyli biorąc pod uwagę logikę pytania, jeśli dobrze ją rozumiem, i logikę, może ułomną, mojej odpowiedzi, mogę powiedzieć jeszcze raz skrótowo tak: nikt nie wymyślił lepszego sposobu na to, ażeby regulować zobowiązania wobec tych, którzy nie potrafią zarobić na podatki, jak obciążając tych, którzy podatki są w stanie płacić. Ale jak na razie praktyka roku ubiegłego dowodzi, że te obciążenia podatkowe, mimo iż niższe, nie są na tyle wysokie, żeby hamowały te tendencje, których przecież nie sposób nie zauważyć. Jeszcze raz przypomnę, że kiedy zaczynaliśmy pracę nad budżetem w tej kadencji, bezrobocie było na poziomie prawie 21%, dziś mamy do czynienia

(senator J. Markowski)

z 19,2%, a planujemy na rok przyszły 18,2%. Racja, że chciałoby się jeszcze mniej.

Szara strefa. No powiem szczerze, Panie Senatorze: nie, na ten temat komisja gospodarki nie rozmawiała ze względów bardzo technicznych. Ja w ogóle zakładam, że powinniśmy mieć chyba troszkę więcej czasu na pracę nad ustawą budżetową, bowiem tych tematów, o których chciałoby się mówić, jest niezwykle dużo. Ja przypominam sobie jeszcze okres – nieobecny jest pan senator Wielowieyski – w którym mieliśmy zaszczyt być wspierani jego wiedzą w komisji gospodarki, on podnosił temat czasu pracy, jaki Senat ma do dyspozycji, a zwłaszcza komisja gospodarki. Ale na ten temat, Panie Senatorze, uczciwie powiem, nie rozmawialiśmy.

Zmniejszenie dysproporcji. No to jest temat na wywód akademicki i szczerze powiedziawszy, można dyskutować tak. Jeśli ktoś oczekiwał, że w takim dokumencie jak ustawa budżetowa będą się znajdowały pewne akcenty promujące w sposób szczególny poszczególne regiony, to zakładał pewną naiwność – takie promowanie jakiegokolwiek regionu w prostej drodze prowadzi do pewnego rodzaju protekcjonizmu, czyli do otwartej walki politycznej, ponieważ na pewno zaczniemy się spierać o to, któremu mniej, a któremu więcej się należy. I wydaje mi się, że na tym etapie funkcjonowania państwa, w tym stanie gospodarki, zasadne było stanowisko ministra finansów, który konstruując budżet państwa, postanowił po prostu całą gospodarkę potraktować jednakowo, dając tym samym szansę wszystkim w tym samym momencie, nie dyskwalifikując żadnej ze stron.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.
Panie Senatorze, ja też mam trzy pytania.

Pan senator mówił o inwestycjach w szkolnictwie wyższym, o tym, że komisja odrzuciła te poprawki, które proponowała Komisja Nauki, Edukacji i Sportu. Czy komisja brała pod uwagę to, że w ogóle w szkolnictwie wyższym wydatki na inwestycje w roku 2005 będą na poziomie 50% tego, co było w roku 2004? A z tego jeszcze połowę zabierają te trzy inwestycje centralne, o których mówił pan senator. Propozycja, żeby wtedy, kiedy spadek jest pięćdziesięcioprocentowy, troszeczkę mniejszy, dwudziestopięcioprocentowy był w tych inwestycjach, o których była mowa, nie zmienia całości. To jest pierwsza sprawa.

Drugie pytanie. Czy komisja brała pod uwagę, mówiąc o budowaniu społeczeństwa informacyj-

nego, że w oświacie na pracownie internetowe przewiduje się 29 milionów zł, podczas gdy w roku 2004 było ich prawie sto pięćdziesiąt, sto sześćdziesiąt i – jak wiadomo – w Polsce dwudziestu pięciu uczniów przypada na komputer, a w Unii Europejskiej dziesięciu?

I trzecia sprawa dotyczy obszaru nauki. Przewidujemy 0,3% PKB, to prawie tyle co rok temu, a realnie są to środki mniejsze niż w roku minionym. Dziękuję bardzo.

(Senator Jerzy Markowski: Panie Marszałku. Można?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę.

Senator Jerzy Markowski:

Inwestycje w szkolnictwie. No rzeczywiście powiedziałem o tym, iż zdecydowaliśmy się na niezrealizowanie, niepoparcie – o może w ten sposób – wniosku o przeniesienie środków na ten konkretny cel poprzez zmniejszenie na dwa pozostałe. Panie Senatorze, Panie Ministrze, ja chciałbym się w tym momencie odwołać do sugestii z początku mojego wystąpienia, kiedy to chciałem zaproponować, przy całym szacunku dla idei tego przedłożenia i wniosku, żeby do niego powrócić, zakładając jednak troszkę inne źródło finansowania. Proszę nie oczekiwać, że akurat komisja gospodarki będzie godziła między sobą poszczególne ośrodki akademickie. Różnych rzeczy się możemy podjąć, ale tego akurat nie, na to nie za bardzo mamy odwagę. To po pierwsze.

Po drugie, chcę powiedzieć tak: proszę pamiętać, że mówimy tutaj o nakładach, które są bardzo precyzyjnie zapisane, jeżeli chodzi o ten cel. Ja nie przypominam sobie, może pani minister mnie w międzyczasie wesprze wiedzą na ten temat... Ustanowiliśmy niedawno taki akt prawny, w którym znakomitą część kompetencji w zakresie dysponowania środkami na inwestycje w obszarze szkolnictwa wyższego oddaliśmy do dyspozycji ministra nauki, który jak gdyby stał się reżyserem tych wydatków. Nic mądrzejszego na ten temat nie potrafię powiedzieć, Panie Ministrze. Proszę się nie gniewać, ale to dziś pamiętam.

Akcent dotyczący społeczeństwa informatycznego. Ja przypomnę, mówiłem o tym w wystąpieniu wstępnym, że wydatki w budżecie państwa wzrosły o 27% w roku bieżącym – to po pierwsze – na informatykę. A poza tym mówimy, jeszcze raz powtarzam, o wydatkach, które są zapisane łącznie w budżecie państwa.

Szanowni Państwo, wielu z nas uczestniczy, ja też, i wiem, że i pan minister to wspiera, w wielu programach, które promują akurat przedsięwzięcia informatyczne. Pamiętamy dzielność, z jaką walczyła o te zagadnienia pani senator Staniszevska w roku ubiegłym przy budżecie pań-

(senator J. Markowski)

stwa, nie sposób nie pamiętać, że, niejako na marginesie, ale bardzo znaczącym, powiedziałbym, obszarem wspierania działalności na rzecz społeczeństwa informatycznego jest chociażby prowadzony od kilku lat przez prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego program „Internet w szkole”, w ramach którego pięć tysięcy ośrodków naukowych w różnych regionach kraju pozyskuje pracownie. Dlatego też mówimy jednak o wydatkach w budżecie o 27% większych, a jednocześnie siłą rzeczy, wspierając się tylko zapisami ustawy budżetowej, nie musimy mówić o wydatkach, które i tak istnieją, ale nie są zapisane w budżecie państwa.

Nakłady 0,3% PKB z budżetu państwa. Panie Ministrze, Panie Senatorze, no przecież obaj wiemy, że to jest za mało i chciałoby się więcej, ale niczym prawie nie różnią się te nakłady od nakładów przeznaczonych na ten cel w ciągu ostatnich kilku lat – mówię o poziomie – a jednak warunki gospodarcze się co nieco zmieniły. Poza tym chcę zwrócić uwagę na to, iż jest pewna część środków, które są kierowane na ten cel, a które pochodzą niekoniecznie z budżetu państwa, ale z różnych źródeł finansowania. Na szczęście dopracowujemy się już takiego modelu wspierania nauki, który pochodzi od tych, którzy na efekty nauki... którzy tej nauki najbardziej potrzebują. Ale odpowiadam wprost na pana pytanie: Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, doceniając rangę problemu, mając świadomość sensowności tych wydatków, a przede wszystkim sensowności pańskiego pytania, mimo iż ono jeszcze wtedy się nie pojawiło, a teraz się pojawiło, tego obszaru jak gdyby nie poruszała w ogóle, ponieważ zdajemy sobie sprawę z jednej rzeczy, że każdy ruch w tym obszarze wiązałby się ze zwiększeniem deficytu budżetu państwa, a tego nam czynić nie wolno.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Drożdż.

Senator Kazimierz Drożdż:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja mam dwa pytania do senatora Markowskiego.

Pierwsze dotyczy budżetu wojewodów. Czy komisja analizowała, że jedno województwo na rok 2005 otrzymują większy budżet, w wysokości sięgającej 190%, a inne województwa, jak moje województwo dolnośląskie, mniejszy – 147%. Województwo dolnośląskie plasuje się na przedostatnim miejscu, na piętnastym miejscu w kraju.

To wiąże się jeszcze z drugim tematem, z tematem średnich płac w urzędach wojewódzkich. Ja nie wiem, czy pan senator wie, że pana wojewódz-

two śląskie i województwo dolnośląskie są na ostatnich dwóch miejscach, średnia płaca wynosi tam 1 tysiąc 900 zł. Nie chcę wymieniać przodujących województw, ale tam średnia płaca wynosi 2 tysiące 600 zł miesięcznie. Różnica 700 zł, w tym samym kraju jest tak kolosalna różnica.

Chciałbym prosić o odpowiedź, o ile zechce pan przewodniczący odpowiedzieć.

Senator Jerzy Markowski:

Znaczy, ja zechcę, tylko nie wiem, co odpowiedzieć, tak szczerze powiedziawszy, ponieważ akurat misja, którą mam tu do spełnienia przed państwem, w żaden sposób nie przystaje do misji parlamentarzysty śląskiego, tylko do misji parlamentarzysty, który jest przewodniczącym senackiej Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Dlatego też rozczulanie się nad losem śląskich urzędników magistrackich akurat za bardzo mi nie przystoi w tym momencie. Tym bardziej że szczególnej biedy po nich nie widać. To po pierwsze.

Po drugie, chcę powiedzieć, że budżety wojewodów były przecież planowane i konstruowane przez ministra finansów nie w ciągu ostatniego miesiąca, nie w ciągu ostatniego półrocza, ale przynajmniej od początku bieżącego roku i bazowały przede wszystkim na wnioskach samych wojewodów. Ja chciałbym zwrócić uwagę na to, że jeśli pojawiają się wojewodowie, którzy, tak jak przy środkach unijnych chociażby, potrafią znaleźć przeznaczenie środków i je obronić, no to zasługują na to, że te środki się znajdują. Ja ubolewam, że ta kwota jest na takim poziomie, jeśli chodzi o budżet województwa dolnośląskiego, niemniej jednak muszę powiedzieć, że komisja tego w taki sposób nie bilansowała, ponieważ znowu sięgaliibyśmy do pewnego rodzaju akcentów szczególnych. No jakież byłby powód, dla którego mielibyśmy uznać, jako komisja gospodarki, że to województwo powinno dostać mniej, a tamto więcej, skoro nie wiemy, jakie projekty zostały złożone do ustawy budżetowej? Mamy zaufanie do reżysera, do konstruktora tej ustawy budżetowej, którym jest rząd. On pozbierał te wnioski, zbilansował je, uznał, że te wnioski są realne i te wnioski zapisał w projekcie ustawy budżetowej. My przyjęliśmy to za informację wiążącą i podstawową.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Rządowy projekt budżetu został poddany wielu ekspertyzom, w tym ekspertyzom profesorów

(senator J. Szafraniec)

wyższych uczelni, specjalistów w tym zakresie, i okazuje się, że w ocenie tychże profesorów prognoza wpływu z podatków dochodowych nie jest realna. Profesorowie twierdzą, że jest to zawyżenie rządu co najmniej 1 miliarda zł. Podobnie wygląda prognoza, jeśli chodzi o wpływy z podatków od osób fizycznych, gdzie jest zawyżenie rządu 600, a nawet 700 milionów zł. To w sumie daje około 2 miliardów zł. Czy pan senator godzi się z tymi ocenami, czy też nie? Dziękuję bardzo.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję.

Panie Senatorze, nie wypada mi, jako zwykle-
mu doktorowi polemizować ze stanowiskiem profesorów, ale chcę powiedzieć, że nie wiem, czy ci sami, ale też wspierający swoją wiedzą parlament profesorowie, przewidywali, iż to samo stanie się w roku 2004, a póki co, w roku 2004 dochody do budżetu państwa z tytułu podatków wyprzedzają kalendarz i to o cały miesiąc.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.
Pan senator Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja chciałbym wrócić do, moim zdaniem, ważnego problemu wymiaru sprawiedliwości, a szczególnie więziennictwa. Od kilku lat, od 2003 r. trwa strajk w więziennictwie, pracownicy podnoszą problem nadgodzin, podobno są już dwa miliony nadgodzin, które mają wypracowane, a nie mają za to zapłacone. Inna sprawa to brak etatów dla obsługi nowo pozyskiwanych miejsc zakwaterowania dla skazanych, ograniczenia wypracowanych nadgodzin oraz realizacja obietnic płacowych wynikających z tych porozumień. Z tego, co mi wiadomo, znowu ma być akcja protestacyjna. Jako Senat przyjęliśmy uchwałę dotyczącą polityki karnej. Czy komisja rozpatrywała problem więziennictwa? On już chyba kolejny raz wraca. No wiadomo z obserwacji, że tych miejsc coraz więcej będzie potrzeba, tak że trzeba by się temu przyjrzeć.

(Senator Jerzy Markowski: Można?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę.

Senator Jerzy Markowski:

Panie Senatorze, temat nadgodzin w Służbie Więziennej, jeśli pan senator pamięta, był już przedmiotem naszej pracy w roku ubiegłym – je-

szcze wtedy, kiedy mieliśmy zaszczyt korzystać z pańskiej wiedzy w Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. W jakiś sposób żeśmy to wsparli w roku ubiegłym i w tym roku już ten temat się nie pojawił po raz drugi, zupełnie uczciwie powiem. Ale uczestniczący w pracach komisji wiceminister finansów zasadnie, jak sądzę, przekonywał nas co do tego, że w dyspozycji ministra spraw wewnętrznych i administracji znajdują się środki, którymi można tak dysponować, ażeby w jakiś sposób poradzić sobie przynajmniej w części z tym problemem, o którym pan senator zasadnie powiedział. To jeżeli chodzi o wynagrodzenia tych, którzy pilnują.

Proszę przy tym zwrócić uwagę, że w poprawce szesnastej Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych zapisana jest kwota dwóch i pół miliona złotych przeznaczona na więziennictwo, a zmniejszająca, o zgrozo!, nakłady na naczelne organy sądownictwa. Trudno by się było tu doszukać precyzyjnego określenia celów, na jakie ma ona być przeznaczona, ale tyle można powiedzieć, że te pieniądze są, są do dyspozycji, i że prawdopodobnie są przeznaczone na poprawę wyżywienia więźniów, jeśli wierzyć szczegółowym zapisom. Ale co do tego mogę się mylić, ponieważ dotyczy to wyżywienia więźniów i wołałem się o to nie dopytywać, żeby nie być posądzonym, że staram się zadbać o siebie w dalekiej przyszłości – żartuję oczywiście i mam nadzieję, że państwo ten żart zrozumieli. Tak czy inaczej zwiększenie póki co o 2,5 miliona zł nakładów na więziennictwo musi zrekompensować jak gdyby te problemy, które się tam pojawiły, i zrealizować słuszne zastrzeżenie pana senatora Jurgiela.

Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pani senator Serocka.

Senator Ewa Serocka:

Przepraszam, ale dodam, że ta właśnie szesnasta poprawka... że wszystko to stało się za zgodą i aprobatą pana prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i odbyło się w trakcie posiedzenia Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Dziękuję.

(Senator Jerzy Markowski: Dziękuję bardzo. Tak, to był wniosek tej komisji.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Ale skoro nie było to pytanie...

(Senator Jerzy Markowski: To było tylko potwierdzenie, że to nie my sami dla siebie...)

Bo jesteśmy na etapie pytań, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Markowski:

Panie Marszałku, to, jak sądzę, było potwierdzenie, że nie my to dla siebie załatwiliśmy, tylko tak chciała Wysoka Komisja.

Marszałek Longin Pastusiak:

Kto z państwa senatorów pragnie jeszcze zadać pytanie panu senatorowi sprawozdawcy? Nie widzę chętnych.

No to dziękuję bardzo, Senatorze.

(*Senator Jerzy Markowski:* Dziękuję.)

Przypominam, że...

(*Senator Jerzy Markowski:* Można, Panie Marszałku, jeszcze jedno zdanie?)

Tak, bardzo proszę.

Senator Jerzy Markowski:

Chciałbym bardzo serdecznie podziękować tym wszystkim z państwa, którzy uczestniczyli w tych pracach, niekoniecznie w trakcie posiedzenia komisji gospodarki, wspierając nas swoją wiedzą merytoryczną. Zachęcam zresztą do dalszej współpracy, bo przed nami jeszcze parę dni pracy nad budżetem państwa. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Ustawa, która jest w tej chwili przedmiotem naszej debaty, jest oczywiście rządowym projektem ustawy.

Witam w naszej Izbie ministra finansów, ponieważ to minister finansów został upoważniony do reprezentowania stanowiska rządu w sprawie ustawy budżetowej. Witam również państwa ministrów, reprezentujących różne resorty, a także cieszę, że jest z nami prezes Najwyższej Izby Kontroli, pan prezes Ireneusz Sekuła.

Pragnę zapowiedzieć pana ministra Gronickiego. Czy chciałby pan zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie omawianej ustawy? Tak.

Bardzo proszę, Panie Ministrze, na trybunę senacką.

**Minister Finansów
Mirosław Gronicki:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Jest mi bardzo miło, że mogę dzisiaj powiedzieć parę słów na temat projektu ustawy budżetowej. Oczywiście projektu, który już został co nieco zmieniony w Sejmie, może w takim zakresie, który nas w rządzie nie za bardzo satysfakcjonuje, ale mam nadzieję, że poprawki, które Senat wniesie, wyeliminują pewne rzeczy oczywiste i niepotrzebne. Ja nie chciałbym się rozwo-

dzić w związku z ustawą budżetową na temat szczegółów, wolałbym powiedzieć parę słów o określonych założeniach i miejscu, w jakim jesteśmy, i o tym, czy ta ustawa ma według rządu szanse realizacji.

Mimo wszystko od momentu, kiedy tworzono założenia do ustawy budżetowej, minęło już jednak kilka miesięcy. Przypomnę, że te podstawowe założenia były tworzone w okresie, kiedy Polska dopiero co stała się członkiem Unii, kiedy skutki wejścia do Unii były dość widoczne – mam na myśli przede wszystkim takie problemy, jak niespodzianka inflacyjna, bardzo słaby złoty, problemy z długiem. Oczekiwano przecież, że relacja długu do produktu krajowego brutto może już w tym roku przekroczyć dwie kolejne granice bezpieczeństwa, czyli 55 i 60%.

W ciągu tych pięciu czy sześciu miesięcy, jakie upłynęły od momentu, kiedy rozpoczęto tworzenie tej ustawy, nastąpiła pewna zmiana spojrzenia na makroekonomię Polski. Przede wszystkim mamy jednak dość solidny wzrost gospodarczy. Oczekujemy, że w tym roku będzie to 5,6, 5,7% wzrostu, że będzie podobnie w przyszłym roku, to znaczy może trochę wolniej gospodarka będzie się rozwijała, ale nadal będzie to wzrost przyzwoity – przyzwoity w skali europejskiej. Oczekujemy jednocześnie, że wszystkie podstawowe fundamenty polskiej gospodarki, fundamenty makroekonomiczne, ulegną poprawie. W to należy włączyć inflację, należy włączyć deficyt budżetowy, który będzie mniejszy niż w tym roku, a także relację długu do PKB. Oczekujemy też, że złoty będzie dość mocny i że niezbilansowanie naszego rachunku bieżącego w bilansie płatniczym będzie mniej więcej podobne jak w tym roku. Można więc powiedzieć, że w tych warunkach, na tle tych fundamentów, polska gospodarka będzie wyglądała dość dobrze i że możliwe jest zrealizowanie podstawowych założeń zapisanych w ustawie budżetowej.

Chciałbym przy okazji uspokoić tych, którzy myślą że dochody są przeszacowane. Tak mówił pan senator Szafraniec, który sądzi, iż dochody państwa są przeszacowane. Raczej się tego nie spodziewamy. Proszę pamiętać, że baza wyjściowa, czyli szacowane wpływy podatkowe w tym roku mogą być wyższe niż planowano o ponad 3 miliardy zł, co oczywiście spowoduje, że punkt startowy będzie zupełnie inny. Jeżeli dołożymy do tego, że w tym roku mieliśmy, zgodnie zresztą z tym, co wcześniej mówiono, mniejsze wpływy z podatku VAT, ponieważ w wypadku wpływów z VAT jeden miesiąc de facto straciliśmy, to gdybyśmy w porównywalnych warunkach oceniali polski budżet, budżet centralny, i to, co, jak przypuszczamy, zdarzy się w przyszłym roku, to są to mniej więcej wielkości 161 miliardów zł wpływów i podatkowych, i niepodatkowych w tym roku i około 175 miliardów zł w roku przyszłym. To

(minister M. Gronicki)

oczywiście wygląda zupełnie inaczej w porównaniu do 155 zapisanych w ustawie budżetowej w tym roku i 175 planowanych w przedstawionym państwu projekcie.

Chciałbym podkreślić, że jeden z ważniejszych parametrów, na ten parametr zawsze w ciągu tego roku zwracaliśmy uwagę, czyli relacja długu sektora finansów publicznych do PKB, będzie według naszych oczekiwań niższa pod koniec bieżącego roku niż pod koniec roku ubiegłego. Przypomnę, że pod koniec roku ubiegłego ta relacja wynosiła 51,6%. Oczekujemy, że w tym roku to będzie poniżej 51%, w przyszłym roku nieco powyżej 53%. Czyli mamy szansę, żeby i w tym i w przyszłym roku nie przekroczyć kolejnego progu bezpieczeństwa, czyli tych 55%. Dodam jeszcze, że relacja długu do PKB mierzona według standardów europejskich, czyli w układzie ESA95, wyniesie, jak przypuszczamy, do końca programu konwergencji, czyli do 2007 r., mniej niż 50%. Czyli przez cały czas mamy szansę utrzymać jedno z kryteriów konwergencji, jedno z kryteriów zawartych w Pakcie Stabilności i Rozwoju, który Polska podpisała.

Nasuwa się przy tym oczywiście jedno zasadnicze pytanie o to, czy jeden z tych fundamentów, tych solidnych fundamentów polskiej gospodarki, może doprowadzić do pewnego spowolnienia gospodarczego. Chodzi tutaj przede wszystkim o polski złoty. Wiemy, że w okresie od wejścia do Unii Europejskiej, czyli od maja, do chwili obecnej złoty wzmocnił się o kilkanaście procent, jeśli brać pod uwagę koszyk walutowy. Wzmocnił się bardziej w stosunku do dolara, w nieco mniejszym stopniu w stosunku do euro. Ostatnio zaczęły się pojawiać głosy, że to może zaszkodzić polskiej gospodarce, może zaszkodzić przede wszystkim polskim eksporterom. Rząd, zarówno w mojej skromnej osobie, jak i w osobach pana premiera Belki i pana wicepremiera Hausnera, nie wyraża już tego zaniepokojenia, jakie można było, no powiedzmy, parę tygodni temu usłyszeć w mediach. Uważamy bowiem, że mocny złoty wyraża mocne fundamenty i moc polskiej gospodarki, i nie sądzimy, żeby tak mocna aprecjacja, czyli właściwie powrót do tego co było niegdyś, gdzieś dwa lata temu, mogła polskiej gospodarce zaszkodzić.

Parę słów jeszcze, jeżeli chodzi o rok przyszły. Chciałbym podkreślić, że przede wszystkim chcemy, aby deficyt całego sektora centralnego, czyli budżetu państwa, nie przekroczył 35 miliardów zł. Chcielibyśmy również, żeby realizacja budżetu była nieco mniej napięta, niż nam się to w tej chwili wydaje. Wiadomo, że są jeszcze cztery ustawy z planu Hausnera, które powinny być przegłosowane i zaakceptowane przez obie Izby polskiego parlamentu, i oczekujemy, że się tak

zdarzy, no a jeżeli się nie zdarzy, to siłą rzeczy realizacja budżetu będzie bardziej napięta. Ale nadal sądzimy, że jest to budżet do zrealizowania.

Chcę również podkreślić, że mimo stosunkowo niewielkiego wzrostu wydatków budżet centralny został skrojony tak, że wydatki rosną, rosną tam, gdzie nie ma możliwości zwiększania wydatków finansowanych przez środki unijne, a tam, gdzie jest możliwość uzyskania środków unijnych, rosną w połączeniu z finansowaniem ze wewnętrznym. Taka jest bowiem logika budżetu, który w całości jest już, można powiedzieć, budżetem unijnym, to znaczy takim, który musi z jednej strony wygospodarować część pieniędzy, i przeznaczyć je, w roku przyszłym wyniesie to ponad 10 miliardów zł, na składkę do Unii Europejskiej, a z drugiej strony wygospodarować pieniądze na kofinansowanie projektów unijnych i na prefinansowanie projektów unijnych. To wszystko jest znaczącym obciążeniem dla budżetu państwa, ale obciążeniem niezbędnym, tak jak powiedziałem, po to, aby te sektory, które wymagają wzmocnienia, mogły korzystać z transferów unijnych.

Mam nadzieję, że szanowni państwo będą tak uprzejmi i, jeśli mogę tak powiedzieć, nie popuszczą, oczywiście w cudzysłowie, zbytnio budżetu, tak żeby można było oczekiwać jego lepszej realizacji w następnym roku. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Teraz zgodnie z naszym regulaminem przystępujemy do zadawania pytań panu ministrowi.

Pan senator Maśior.

Senator Bogusław Maśior:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, budżet na rok 2005 jest budżetem trudnym, ale równocześnie budżetem, który daje szansę na rozwój, a to bardzo cieszy. Mam jednak pewne pytanie.

W art. 35 projektu ustawy są zapisane środki na restrukturyzację górnictwa węglowego: 824 miliony zł, i to są zaszłości związane z restrukturyzacją zatrudnienia itd., itd. Rząd przyjął natomiast 7 września tak zwany plan dostępu do złóż węgla kamiennego i w ślad za tym program pomocy publicznej. O ile wiem, wystąpiono do Unii Europejskiej o notyfikowanie takiej pomocy. W budżecie nie ma tych środków. W związku z tym ta część budżetu to jest właściwie stagnacja, to jest płacenie za coś, co zostało w tyle. Ta część budżetu nie daje szansy na wzrost, na przygotowanie do określonego poziomu wydobycia węgla, a to jest też zapisane w programie restrukturyzacji.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Minister Finansów
Mirosław Gronicki:**

Oczywiście sprawą zasadniczą jest to, czy górnictwo polskie ma prawo do pomocy publicznej. Jeżeli uzyska takie prawo od Unii Europejskiej, to nastąpi dalsze procedowanie. To jest, podkreślam, w gestii Ministerstwa Gospodarki i Pracy. Jeżeli to ministerstwo przeprowadzi odpowiednią procedurę, to jest szansa dofinansowania w odpowiedni sposób górnictwa węglowego. Ja chciałbym powiedzieć jeszcze jedno: o ile mi wiadomo, przynajmniej od roku górnictwo węglowe jest w zupełnie innej sytuacji finansowej, niż było do tej pory. W ubiegłym roku dzięki restrukturyzacji wyeliminowano znaczące zadłużenie górnictwa węglowego, jednocześnie nałożyły się na to wzrosty cen węgla w eksporcie, wzrosły ceny także w kraju. Można powiedzieć, że bieżąca sytuacja finansowa wygląda zupełnie inaczej niż półtora roku temu. Wydaje mi się zatem, że jeżeli na górnictwo węglowe przeznaczają się w tym roku mniej pieniędzy niż w latach poprzednich, to jest to również wynikiem poprawy sytuacji w tym sektorze.

Marszałek Longin Pastusiak:

Pan senator Szafraniec, następnie pan senator Wittbrodt.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

W rządowym projekcie budżetu zakłada się dosyć wysoki wzrost dochodu budżetu państwa z podatku akcyzowego: 13,6%. Wzrost ten będzie oczywiście skutkować wzrostem cen benzyny, oleju napędowego itd. Czy dochody te nie okażą się pozorne? Wzrost akcyzy spowoduje przecież podniesienie kosztów działalności przedsiębiorstw, a to może doprowadzić do jakichś niekorzystnych zmian w sytuacji finansowej przedsiębiorców i obniżyć w efekcie dochód z podatku dochodowego oraz podatku dochodowego od osób fizycznych, może też skutkować jednocześnie wzrostem wydatków jednostek budżetowych państwa. Czy pan minister nie jest zaniepokojony tym, że taka sytuacja może mieć miejsce? Dziękuję.

**Minister Finansów
Mirosław Gronicki:**

No pierwsza i zasadnicza sprawa to jest to, że akcyza jest płacona nie tylko przez przedsiębiorców, ale i przez osoby prywatne, jeżeli kupują,

powiedzmy, towary akcyzowe. Wiadomo, że do towarów akcyzowych należą nie tylko benzyna, olej napędowy, olej opałowy, ale także alkohol i kosmetyki itd., itd. Jeżeli chodzi o wzrost wpływów z akcyzy, nawet jeżeli koszty, powiedzmy, firm związane ze wzrostem akcyzy wyniosłyby połowę tego przyrostu, czyli tak gdzieś około 2,5 miliarda zł, to porównajmy to, proszę, z tegorocznymi zyskami tylko dużych firm, tych, które zatrudniają więcej niż pięćdziesięciu pracowników i które po trzech pierwszych kwartałach deklarowały, iż miały zysk netto powyżej 45 miliardów zł. Należy porównać relacje tam, gdzie to jest porównywalne, pamiętając, że w przyszłym roku również będziemy mieli do czynienia ze wzrostem gospodarczym, że efektywność gospodarowania polskich przedsiębiorców na pewno nie ulegnie takiemu pogorszeniu, żeby można było powiedzieć, iż oni tych 2 miliardów zł, ewentualnie 2 miliardów, dodatkowego kosztu nie będą w stanie, jak to się mówi, skonsumować.

Tak więc to nie jest największe zagrożenie. Większym zagrożeniem byłoby, gdyby ceny ropy naftowej podskoczyły bardziej niż w tej chwili i gdyby koszty zakupu ropy naftowej były odpowiednio większe. My się spodziewamy, że ceny ropy naftowej w przyszłym roku będą relatywnie niższe niż przeciętne ceny w tym roku, wobec tego na te 2 miliardy zł wzrostu akcyzy nałożyć się może jeszcze spadek kosztów związanych z importem ropy naftowej. A więc nie sądzę, żeby w takiej sytuacji to było jakimś obciążeniem.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Wittbrodt, następnie pan senator Plewa.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Mam dwa pytania do pana ministra.

Jedno wiąże się z poprzednim. Pan minister bardzo optymistycznie mówił o tym budżecie mijającego roku i nie najgorzej o kolejnym. Mówił pan też jednocześnie, że budżet jest prorozwojowy. Mam takie pytanie do pana ministra: dlaczego wobec tego na to, co naprawdę może stanowić motor gospodarki, czyli na naukę, wydaje się mniej niż w zeszłym roku czy w roku mijającym? Jest to na poziomie 0,3% PKB. Jak wobec tego można się włączyć do realizacji Strategii Lizbońskiej na tym odcinku?

Następne pytanie dotyczy pewnej rezerwy, rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów itd., to poz. 46. W opinii wielu 1 miliard 300 milionów zł jest wygórowaną kwotą. Co pan minister o tym może powiedzieć?

**Minister Finansów
Mirośław Gronicki:**

Może zacznę od tego drugiego pytania. Czyli chodzi o słynny miliard trzysta zaproponowany przez Sojusz Lewicy Demokratycznej, tak? Dotyczy to jednorazowej wypłaty świadczeń nie przez ZUS, tylko przez budżet. Czy to jest wygórowane, czy nie? Sejm to przegłosował. Ja chciałbym podkreślić, że personalnie mam do tego stosunek, powiedziałbym, trochę inny. Nie chcę wyrażać się w inny sposób.

Ale wróć do pierwszej kwestii, która dla mnie jest bardziej istotna. Szanowni Państwo, pierwsza podstawowa sprawa, o której trzeba pamiętać, to jest to, że w roku bieżącym – a powtarzam to nie tylko Wysokiej Izbie, tak samo mówię w różnych innych miejscach – różnica pomiędzy składką na różnego rodzaju świadczenia społeczne a sumą wypłat na te świadczenia, łącznie z transferami do otwartych funduszy emerytalnych, to jest 60 miliardów zł. To jest więcej niż wynosi deficyt budżetowy. To jest bardzo duże obciążenie naszego budżetu, naszych finansów publicznych. Ja nie chcę tutaj mówić, że akurat emerytom, rencistom czy tym, którzy potrzebują opieki społecznej, to się nie należy. Stworzyliśmy jednak taki system świadczeń społecznych, który nie odpowiada mocy polskiej gospodarki. I to się po prostu nie bilansuje. Wobec tego, pośrednio odpowiadając na pytanie pana profesora Wittbrodta, powiem, że po prostu nie ma z czego dołożyć na inne, bardzo ważne cele, aczkolwiek staramy się i staraliśmy się tak skroić budżet, żeby przynajmniej podstawowe potrzeby były zaspokojone.

Kolejna sprawa. Czy jesteśmy w stanie zrealizować to, co jest zapisane w Strategii Lizbońskiej? Ja chciałbym podkreślić, że Strategia Lizbońska traktowana jest w tej chwili, przynajmniej na spotkaniach Ecofin przez ministrów finansów, ale również w Unii Europejskiej, jako dosyć martwa strategia, która się nie spełniła. A nie spełniła się nie dlatego, że po prostu, przykładowo, Polska nie jest w stanie zwiększyć wydatków na naukę. I nie chodzi o 0,3%; mówimy o nauce i szkolnictwie wyższym, a to u nas, łącznie ze wszystkimi różnymi innymi wydatkami, to jest, powiedziałbym, 1,6–1,7%. Mówię o całym sektorze, o całej gospodarce. I to, żeby zwiększyć te wydatki w skali całej gospodarki do 3%, jest po prostu – w takich warunkach budżetowych i w takich warunkach gospodarczych – w ciągu czterech czy pięciu lat raczej mało prawdopodobne. Jest możliwe, ale mało prawdopodobne. Wymagałoby zupełnie innego spojrzenia na rolę budżetu, a jednocześnie ograniczenia, niestety, jego roli socjalnej. Wtedy można byłoby mówić o innych priorytetach i inaczej układać budżet.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Plewa, następnie pan senator Matusiak.

Senator Sergiusz Plewa:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, przed każdymi wyborami wszystkie prawie opcje polityczne uważają budownictwo za siłę napędową gospodarki. Przez wiele lat były stosowane ulgi budowlane, co powodowało wzrost liczby budowanych mieszkań, a zatem i wzrost gospodarczy, dotyczący podatków itd. Jak pan minister ocenia te ulgi w odniesieniu do wzrostu gospodarczego w ogóle? I jeżeli jest to pozytywna ocena, to dlaczego rząd odstąpił od tych ulg? Brak środków na Krajowy Fundusz Mieszkaniowy powoduje również przyhamowanie budownictwa, szczególnie dla grupy ludzi średniozamożnych, chodzi o tebeesy i budownictwo kredytowane spółdzielcze. Czy pan minister widzi możliwość zwiększenia środków na KFM?

Jak wygląda dzisiaj ściągalność podatków i składek ZUS? Wiadomo, że w budżecie to jest, w planach to jest, a jednak brakuje pieniędzy w kasie.

I jeszcze, Panie Ministrze, jak pan minister widzi poprawę sytuacji finansowej ochrony zdrowia, służby zdrowia? Dziękuję.

**Minister Finansów
Mirośław Gronicki:**

Powiedziałbym, że to bardzo szeroki wachlarz zagadnień.

Zacznę może od problemów związanych z budownictwem. Chciałbym przypomnieć, że nawet w czasie obowiązywania w Polsce ulgi budowlanej to budownictwo wcale tak mocno się nie rozwijało. Niezlikwidowanie ulgi jest chyba przyczyną, że polskie budownictwo mieszkaniowe wygląda tak, jak wygląda. Raczej chodzi o fakt, iż Polska jest jeszcze po prostu dość biednym krajem. I powiedzmy sobie tak: potrzeba posiadania nowego domu, nowego mieszkania jest potrzebą, mimo wszystko, wyższego rzędu – w sensie ekonomicznym, nie mówię, że w sensie społecznym – ze względu na koszty, i dlatego jest realizowana w takim właśnie zakresie. Przypomnę jeszcze tylko, że liczba oddawanych do użytku mieszkań jest mniejsza niż w latach siedemdziesiątych. One są co prawda jakościowo inne, są większe, ale to pokazuje po prostu zakres problemu. I to nie jest kwestia ulg. Wtedy, praktycznie rzecz biorąc, całe budownictwo było dotowane w taki czy w inny sposób przez nas wszystkich, było zasilane przez taki budżet, jaki w tym czasie był. Teraz budżetu nie stać na to, żeby dawać ulgi. Ponowne wprowadzenie

(minister M. Gronicki)

dzenie ulgi budowlanej spowodowałyby w tej chwili tak duże ubytki, jeśli chodzi o zbieranie podatku dochodowego od osób fizycznych, że po prostu nie jest to możliwe. I znowu wracam do tego samego *leitmotiwu*, o którym mówiłem wcześniej, odpowiadając panu profesorowi Wittbrodtowi: w takiej sytuacji, jaką mamy, jeżeli chodzi o budżet i świadczenia społeczne, trudno wygospodarować duże, znaczące środki na inne priorytety.

Jeżeli chodzi o ściągalność podatków i składek na ZUS, to ona wygląda lepiej niż w latach poprzednich, powiedziałbym nawet, że wyjątkowo dobrze. I to nie jest tak, że mamy do czynienia z deficytem czy brakiem pieniędzy na świadczenia społeczne, no, może nie tyle z brakiem tych pieniędzy na świadczenia społeczne, tylko z tym deficytem... To jest kwestia zaszłości i tego, w jaki sposób te świadczenia były ustanawiane, w jaki sposób były ustanawiane emerytury. Chciałbym podkreślić rzecz chyba państwu znaną, że Polska ma najwyższą w Europie relację rent i emerytur do przeciętnej płacy. Nie ma kraju...

(Senator Teresa Liszcz: Ta przeciętna płaca...)

(Senator Zbigniew Romaszewski: Tylko na przeżycie...)

Ale przeciętna płaca świadczy o tym, jak wygląda polska gospodarka, więc popatrzmy razem na te dwie rzeczy. Jeżeli polska gospodarka będzie w stanie podwyższyć przeciętną płacę, to może wtedy ta relacja będzie wyglądała inaczej. Ja tutaj nie chcę, jak to się mówi, kwalifikować tego stwierdzenia, mówię po prostu, jakie są fakty, żeby nie było wątpliwości.

Czy możemy poprawić system finansowy służby zdrowia? Tak, w tym zakresie, w którym zostało to już zrobione, czyli chodzi o to, co proponował i Sejmowi, i Senatowi pan minister Balicki. To nie jest może wystarczające, ale przy takich możliwościach, w takich granicach, w jakich możemy w tej chwili działać... Nie stać polskiej polityki na wprowadzenie podobnych reform, jakie robi na przykład Słowacja czy Węgry. Może po jakimś tam czasie dojrzejemy do tego, żeby to zmienić i wtedy sposób finansowania ochrony zdrowia będzie wyglądał trochę inaczej niż w tej chwili.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Matusiaka.

Senator Ryszard Matusiak:

Pani Marszałek! Panie Ministrze!
Mam dwa pytania.

Proszę o wyjaśnienie mi sprawy zwrotu podatku VAT dotyczącego eksportu polskich wyrobów.

Wiadomo, jaki to eksport, na czym to polega. Dlaczego ten okres został przedłużony? I jakie są tego efekty dla ministerstwa? Bo to Ministerstwo Finansów to nadzoruje. Chodzi mi o termin od dawania zwrotu podatku VAT. Ta zmiana znacznie obciąża przedsiębiorstwa, w sposób znaczący, bo było sześćdziesiąt dni, o ile mnie pamięć nie myli, a teraz zwrot podatku VAT jest możliwy prawie że do pół roku. Jakie to ma skutki? Jaka jest skala problemu? Proszę o podanie mi informacji. Bo w mojej ocenie budżet państwa się w ten sposób finansuje, niejako za darmo. To jest jedno pytanie.

Drugie pytanie. Panie Ministrze, co z obniżeniem projektowanego w budżecie wzrostu gospodarczego? Chodzi o te 5%. I czy te wartości dochodowe są dobrze wyszacowane? Czy nie okaże się na przykład w czerwcu, lipcu, że dochody budżetu państwa są nie do końca takie, jakie były założone, projektowane? W końcu zakładamy, że wzrost gospodarczy ma być obniżony. A jak było w 2000 r., w 2001 r.? Też był wzrost gospodarczy na poziomie 3,8%, a spadł do 1,2%; było półrocze i praktycznie brakowało środków finansowych w budżecie. To był 2000 r., taka była sytuacja w Polsce cztery lata temu. Czy nie będzie teraz takiej samej sytuacji?

Trzecie pytanie, Panie Ministrze, może i nie jest związane z budżetem, ale zapytam przy okazji, skoro pan minister tu jest. Doszła do nas informacja dotycząca VAT na wyroby medyczne, podwyższenia tego VAT. Czy prawdą jest, że ta stawka VAT ma być zmieniona z siedmioprocentowej na wyższą? I jak to jest ujęte w budżecie, Panie Ministrze?

To są moje pytania. Jednak były trzy, przepraszam, nie dwa, tylko trzy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Minister Finansów Miroslaw Gronicki:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pierwsza zasadnicza sprawa, pierwsze pytanie. Poproszę wiceministra Nenemana, żeby odpowiedział bezpośrednio panu senatorowi. Nie chciałem mówić z pamięci i ewentualnie pomylić się, jeżeli chodzi o te sprawy.

Co do drugiego pytania, to powiedziałbym, że pan jest chyba najbardziej pesymistyczny, jeżeli chodzi o wzrost gospodarczy w roku przyszłym. Bo czy można porównywać sytuację gospodarczą lat 2000 – 2001 z sytuacją gospodarczą lat 2004 – 2005? Wydaje mi się, że mamy do czynienia z zupełnie inną sytuacją, z innymi fundamentami. Co więcej, przedtem nie byliśmy w Unii, a teraz jesteśmy. Są tu elementy, które trzeba brać pod

(minister M. Gronicki)

uwagę. Oczywiście powoduje to, co dla Polski jest istotne, że na pytanie – pan zawarł to de facto w pierwszym pytaniu – czy będziemy mieli nadal dynamicznie rosnący eksport w przyszłym roku, muszę powiedzieć, że większość analityków, większość prognostyków odpowiada twierdząco. Oczywiście pozostaje pytanie o zakres pesymizmu i optymizmu, przecież prognozy mają to do siebie, że mogą się spełniać bądź nie. To nie jest tak, że jesteśmy w stanie dokładnie przewidzieć, co się zdarzy za rok, możemy tylko przypuszczać lub, powiedzmy, określać to z pewną dozą prawdopodobieństwa. Biorąc pod uwagę różne warianty, na pytanie, co jest bardziej prawdopodobne, czy znaczące osłabienie polskiego eksportu, czy jego załamanie w przyszłym roku, czy też dalszy jego wzrost, może wolniejszy niż w tym roku, ale dalej dynamiczny, odpowiedziałbym, że zdarzenie drugie jest bardziej prawdopodobne. I to oczywiście warunkuje odpowiedź na dalszą część tego pytania – w takiej sytuacji wzrost polskiej gospodarki będzie raczej zbliżony do tych 5% niż do 1,4%, podobnie jak to było w latach 2001 i 2002.

Jeżeli chodzi o propozycje ujednoczenia stawek VAT, to chciałbym podkreślić, że propozycja ta będzie w pełni przedyskutowana dzisiaj na posiedzeniu rządu. Ja nie chcę wybiegać przed szeregi i mówić, co będzie, a czego na pewno nie będzie. Jeżeli nawet zdarzy się taka sytuacja, o której mówił pan senator, że będziemy mieli do czynienia ze wzrostem podstawowej stawki z 7% na stawkę X – nie wiemy w tej chwili, ile to będzie procent, czy 18, 20 czy 19% – to na pewno będzie to w jakiś sposób kompensowane tym osobom, które powinny tę rekompensatę uzyskać, czyli osobom wymagającym szczególnej opieki. Tak to rozumiem. W przeciwnym razie ta operacja miałaby dość ograniczony sens.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Religa.

Senator Zbigniew Religa:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, tym razem nie będzie o budżecie systemu ochrony zdrowia. Mam za to inne pytanie, w związku z tym, co pan minister powiedział, że budżet przyszłoroczny to lekki wzrost wydatków publicznych. I moje pytanie dotyczy następującej sprawy. Jak się śledzi prasę, to widać, że wszyscy się martwią o stan finansów publicznych, żądają reformy tego systemu i mówią, iż absolutnym warunkiem reformy finansów publicznych jest obniżenie wydatków publicznych.

Panie Ministrze, należy pan do osób w rządzie, które cieszą się szacunkiem, ma pan opinię fachowca, opinię człowieka niezwiązanego interesami z żadną partią, a więc cieszy się pan opinią człowieka, który powinien raczej skłaniać się w kierunku potrzebnej reformy finansów publicznych. Ale to, co pan powiedział, przeczy temu. A więc pytanie moje jest takie: skąd ten wzrost wydatków publicznych zamiast jego obniżania? Dlaczego?

I następne pytanie: skoro następuje wzrost wydatków publicznych, to kto jest beneficjentem? Na pewno nie służba zdrowia, na pewno nie nauka. Tak naprawdę nie znam żadnej dziedziny życia, która by zyskała na tym. Kto więc zyskuje na tym wzroście wydatków publicznych?

I tutaj uwaga do pana ministra, który będzie dyskutował o podatku VAT na wyroby medyczne. Chcę powiedzieć, że mimo to, co się mówi, ja bym raczej prosił, żeby pan w dyskusji w rządzie wziął to pod uwagę... Mimo że się mówi, że w tym roku nastąpił niewielki rzeczywisty wzrost wydatków na system ochrony zdrowia, to ten wzrost nie jest do końca prawdziwy, bo między innymi zmiany VAT w bieżącym roku doprowadziły do tego, że tych pieniędzy jest mniej. Obserwujemy w ogóle stały wzrost cen wyrobów medycznych i leków. Już ze względu na tę trzyprocentową inflację tak naprawdę, uczciwie mówiąc, nie ma wzrostu wydatków na system ochrony zdrowia, a jeżeli do tego zwiększymy VAT – ja nie chcę w tej chwili mówić o ludziach, którzy idą do apteki i kupują leki, bo w takim wypadku możliwa jest rekompensata, ale przecież tej rekompensaty nie dostaną szpitale – to ten straszny proces zadłużania szpitali po prostu będzie narastał. A więc prosiłbym pana ministra, żeby wziął to pod uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Minister Finansów Mirosław Gronicki:

Pan profesor poruszył bardzo ciężką sprawę. Ja rozumiem, że nawet przyszłoroczny wzrost wydatków na ochronę zdrowia w skali budżetu państwa jest niewielki, bo pieniądze, które dostaje bezpośrednio Ministerstwo Zdrowia, to tylko część wydatków całego systemu finansów publicznych. Gros środków będzie szło przez Narodowy Fundusz Zdrowia, którego kondycja będzie zależała od kondycji polskiej gospodarki – im więcej ludzie będą zarabiali, im więcej będą płacili podatku dochodowego, a więc im więcej będzie wynosił ten odpis od dochodów, 8,25% w przyszłym roku, tym więcej będzie pieniędzy. Czy tych pieniędzy będzie tyle, żeby starczyło? Ja też

(minister M. Gronicki)

w to wątplię. Ale żyjemy w takim kraju, w którym jedynym wyjściem w tym momencie byłoby po prostu zwiększenie deficytu, a zwiększenie deficytu spowodowałoby w konsekwencji zwiększenie inflacji, a więc nakręciłoby to taką spiralę, jakiej nie chcielibyśmy uzyskać. Tak więc to też jest istotny element.

Teraz sprawy generalne, czyli to, kto korzysta z tego wzrostu wydatków w przyszłym roku. Otóż ponad 50% przyrostu nominalnego to jest przyrost naszej składki do Unii Europejskiej – to musimy zrobić, bo jesteśmy w Unii. A więc w przyszłym roku ponad 10 miliardów 200 milionów zł wpłacimy do kasy Unii Europejskiej. Oczekujemy jednak, że z Unii dostaniemy około 25 miliardów zł. Będziemy więc też korzystać, ale ta korzyść będzie odczuwana głównie poza sektorem budżetu centralnego, bo te środki będą widoczne w budżetach lokalnych, skorzystają na tym też przedsiębiorcy, a częściowo – w ramach tych projektów, które dotyczą głównie badań naukowych – również służba zdrowia. Drugą sekcją finansów publicznych czy właściwie budżetu państwa, która także w dość dużym stopniu skorzysta, jest obrona narodowa – to jest zapisane w prawie, nie możemy więc tych wydatków zmienić. Jednocześnie rosną wydatki na opiekę społeczną, generalnie rzecz biorąc o ponad 1 miliard zł. Rosną też, mimo wszystko, wydatki na szkolnictwo wyższe oraz na oświatę i wychowanie. Tak że są pewne części budżetu, w których ten wzrost jest wyraźny i widoczny. Ale są też takie części, które po prostu tracą, ale tracą dlatego, że skorzystają z transferów unijnych, które będą finansowały projekty poza budżetem centralnym.

Chciałbym jeszcze raz podkreślić, że generalna zasada tego projektu budżetu jest taka: tam, gdzie chodzi o wydatki inwestycyjne, te wydatki inwestycyjne powinny być kofinansowane czy współfinansowane przez transfery unijne – choć to może w mniejszym stopniu będzie dotyczyło szpitali – i generalnie do tego zmierzamy.

Wiem, że nie odpowiedziałem dogłębnie, ale powiedziałem to, co wiem. Wiem też, że ten budżet nie jest, niestety, takim budżetem, w którym pierwszym priorytetem jest ochrona zdrowia – i z tym się zgadzam.

(Senator Zbigniew Religa: Panie Ministrze, mnie nie chodziło o ochronę zdrowia. I dziękuję...)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Przepraszam bardzo, Panie Senatorze, ale pilnujemy regulaminu.

Bardzo proszę państwa senatorów, żeby pytania na tym etapie były krótkie. Debata przed nami, będzie więc jeszcze czas na omówienie wszystkich spraw związanych z polityką finansową

i budżetową w tym aspekcie, który państwa szczególnie interesuje. Bardzo bym jednak prosiła, by się ograniczyć do regulaminowego, krótkiego zadawania pytań związanych z ustawą budżetową.

Rozumiem, Panie Senatorze, że ma pan pytanie uzupełniające. Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Religa:

Ja faktycznie mówiłem za długo, ale na pierwsze pytanie, Panie Ministrze, nie dostałem odpowiedzi. Dlaczego w ramach reformy finansów jest zwiększanie wydatków publicznych, a nie wręcz odwrotnie, czyli obniżka tych wydatków publicznych?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Minister Finansów Miroslaw Gronicki:

Pierwsza sprawa, zasadnicza: są pewne wymogi prawne. Możemy obniżać te wydatki... Zre sztą, prawdę mówiąc, tak zwane wydatki bieżące – na ten temat pani minister Suchocka może powiedzieć więcej – zostały obcięte. A jeżeli chodzi o takie sprawy jak wydatki na świadczenia społeczne, to one są zapisane w prawie i nie możemy ich zmienić. Tak samo jest z wydatkami na obronę narodową. Część tych wydatków, które generalnie nazywamy sztywnymi, nie może być ruszona. W takiej sytuacji po prostu dopóki nie zmieni się prawo, nie będzie możliwości głębszej reformy finansów publicznych.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pani senator Liszcz.

Senator Teresa Liszcz:

Moje pierwsze pytanie jest następujące. Ściągalność podatków jest ważna, ale u nas ta sprawa ciągle jest słaba. Tej ściągalności służą kasy fiskalne. Proszę mi powiedzieć: jakie są kryteria zobowiązania do instalowania tych kas? Taksówkarze je mają, mają je mieć kosmetyczki, fryzjerzy, myśli się też o wrózkach. A dlaczego nie firmy konsultingowe, dlaczego nie kancelarie prawnicze, gabinety lekarskie?

Następna sprawa. Jak w końcu będzie z interpretacjami prawa podatkowego? Czy one będą odpłatne, czy nie? Bo według mnie, nieporozumieniem jest płacenie przez obywatela za interpretację niejasnego prawa.

Kolejna kwestia. Co się robi, żeby aparat skarbowy prawidłowo stosował prawo, a w szczegól-

(senator T. Liszcz)

ności żeby nie niszczył podmiotów płacących podatki? Nie będę tu wspominać o przykładach takich sytuacji, bo są one znane, było o nich głośno. Czy na sposób działania tego aparatu wpłynę fakt, że budżet będzie płacił pełne odszkodowania za szkody wyrządzone między innymi w wyniku decyzji podatkowych? Bo mam nadzieję, że dojdzie do zmiany przepisów, tak aby była nie tylko odpowiedzialność za rzeczywistą szkodę, ale i pełne odszkodowanie.

I ostatnia kwestia: VAT. Niedawno byłam w sklepie dziecięcym i okazało się, że na ubranka dla dzieci powyżej chyba 92 cm wzrostu jest dwudziestodwuprocentowy VAT. Skąd takie kryterium? I czy prawdą jest, że w ogóle za ubrania dziecięce będzie trzeba płacić VAT dwudziestodwuprocentowy? Czy to jest przejaw polityki pro rodzinnej rządu? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Minister Finansów Miroslaw Gronicki:

Odpowiadając spokojnie...

(Senator Teresa Liszcz: Ja się spieszyłam, żeby się zmieścić w czasie.)

Na ostatnie pytanie odpowiem od razu, że zgodnie z szóstą dyrektywą unijną, tą dyrektywą wатовską, wszelkie ubranka dziecięce powinny być opodatkowane stawką podstawową. I tutaj nie powinno być żadnych preferencji. A więc to, że w tej chwili jest inaczej, jest po prostu niezgodne z prawem unijnym.

Jeżeli zaś chodzi o interpretacje, wiążące interpretacje, to, o ile mi wiadomo, nie będą one odpłatne. To wchodzi 1 stycznia. I na razie nie ma mowy o tym, żeby te sprawy były odpłatne.

(Senator Teresa Liszcz: Na razie?)

Na razie, dlatego że to wszystko zależy od tego... No, umowa między przedsiębiorcami – bo ich to przede wszystkim dotyczy – i Ministerstwem Finansów jest taka, że będziemy bardzo ostrożnie podchodzić do interpretacji wiążących i bardzo mocno monitorować wdrażanie tego prawa, bo jest to prawo, które jest przez prawników, zresztą z obu stron, interpretowane dość, że tak powiem, nieciekawie. Wolałbym więc, żebyśmy jednak mimo wszystko dmuchali na zimne. I zobaczymy, jak to będzie w przyszłości.

Jeżeli chodzi o ściągalsność podatków, to – zresztą tak, jak powiedziałem wcześniej – uważam, że nie wygląda to najgorzej. A jeśli chodzi o takie kazusy jak kasy fiskalne u wrózek i tym podobne rzeczy, to powiedzmy może tak: w tych działalnościach usługowych, w których usługa powinna

być związana z płaceniem VAT, powinny istnieć jakieś możliwości sprawdzenia tego, a więc kasa fiskalna jest sprawą dość naturalną. O ile mi wiadomo, pomoc prawna jest, zgodnie z dyrektywą, zwolniona z podatku VAT, wobec tego w takich przypadkach nie ma potrzeby instalowania kas fiskalnych. Ale jeżeli pani senator chciałaby otrzymać bardziej szczegółową odpowiedź, to poproszę pana ministra Nenemana, by ją sformułował i powiedział, dlaczego wygląda to tak, a nie inaczej.

I było jeszcze jedno pytanie o... Może szybka odpowiedź?

(Senator Teresa Liszcz: Chodziło o odpowiedzialność za szkody wynikające z decyzji podatkowych.)

A tak. A więc pierwsza zasadnicza sprawa: od 1 stycznia wchodzi inny sposób premiowania pracowników izb skarbowych, czyli nie za rozpoczętą procedurę, za zidentyfikowanie problemu, tak jak było do tej pory, ale za zakończenie sprawy. Do tej pory nagradzane było zidentyfikowanie osoby podejrzanej o, powiedzmy, niepłacenie podatków, ale od tej chwili tak nie będzie. I to zmniejszy takie problemy, jakie występowały w poprzednim okresie. Trudno mi jednak odpowiedzieć, czy będziemy ponosić duże straty w związku z tym, że w przeszłości były błędne interpretacje i błędne decyzje. O ile mi wiadomo, skutki budżetowe związane z kosztami poprzednich złych decyzji to ułamek procenta wpływów podatkowych. No, trudno, żeby system podatkowy był w 100% doskonały – to jest raczej marzenie niż coś możliwego do zrealizowania.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Ministrze, pytań jest jeszcze istotnie bardzo dużo, ale reprezentacja ministerstwa jest na tyle duża, że... Jak rozumiem, nie tylko pan minister jest zobligowany do udzielania odpowiedzi.

(Minister Finansów Miroslaw Gronicki: Tak, tak, jest jeszcze pani minister Suchocka.)

Rozumiem, że pani minister...

(Minister Finansów Miroslaw Gronicki: Ja bardzo przepraszam...)

...będzie kontynuować udzielanie odpowiedzi. Jest pan gotów udzielić jeszcze odpowiedzi senatorom czy pana czas dla nas już się kończy?

Minister Finansów Miroslaw Gronicki:

Ja bardzo przepraszam, ale o 13.00 mam spotkanie z ministrem gospodarki Iranu. I tak to spotkanie zostało już przesunięte, a więc... Jeśli nie pojedę, to będzie po prostu incydent dyplomatyczny, wolałbym zatem, jeżeli szanowni państwo pozwolą, pojechać i wrócić.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Jasne, doskonale to rozumiemy. Bardzo serdecznie zapraszamy panią minister na mównicę.

Panu ministrowi serdecznie dziękuję, zwłaszcza za tę spokojną formę prezentowania trudnych problemów finansowych. Pieniądze zawsze będą wywoływały emocje, gratuluję więc, że bez emocji, spokojnie, może pan o tym mówić i odpowiadać na trudne pytania. Zapraszam panią minister.

Proszę o zadanie pytania panią senator Kurzępę.

Senator Irena Kurzępa:

Pani Minister, mam pytanie natury szczegółowej. Mamy bardzo ambitne zadania dotyczące likwidacji różnic w dostępie do edukacji, budujemy także społeczeństwo informatyczne, a tu, w części „Rezerwy celowe” widzę, że środki zarówno na tworzenie państwowych wyższych szkół zawodowych, jak i na pracownie internetowe, są mniejsze aniżeli w zeszłym roku – bo patrzę na ich relację do tych z zeszłego roku – z kolei wielokrotnie wyższe środki zostały zaplanowane na pomoc techniczną dla państw w drodze transformacji, w tym na dofinansowanie Specjalistycznych Studiów Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego. Chciałabym prosić panią minister o wyjaśnienie, dlaczego są tak różne relacje, bo tu jest wielokrotnie więcej, a tam mniej. I proszę o szczegółowe wytłumaczenie, co to znaczy „pomoc techniczna dla państw w drodze transformacji” w naszym budżecie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Jeżeli chodzi o tę rezerwę, to w przedłożeniu rządowym ta kwota była znacznie niższa, a została ona zwiększona o 9 milionów zł w trakcie trzeciego czytania projektu ustawy budżetowej w parlamencie. Ta zmiana została spowodowana konsensusem zawartym przez przewodniczących wszystkich klubów parlamentarnych w efekcie sytuacji, jaka zaistniała po wyborach na Ukrainie. Z tego względu podjęto decyzję, że rząd musi mieć większe środki na realizację polityki wschodniej. I stąd ta decyzja o zwiększeniu tej rezerwy o 9 miliardów zł. Zwiększono również rezerwę na pomoc humanitarną i rozwojową. Czyli...

(Głos z sali: O 9 milionów, a nie o 9 miliardów.)

Tak, 9 milionów, przepraszam najmocniej.

Jeżeli zaś chodzi o te dwie pozycje, o których mówiła pani senator, to jest tak, że w tej chwili część tych zadań jest dofinansowywana w ramach programów unijnych, poza tym będą jeszcze wykorzystywane środki, które pozostały z roku 2004.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę o zadanie pytania panią senator Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Moje pytanie jest adresowane do pani minister, ale również zmierza ku przyszłości. Otóż w 1998 r. został utworzony Fundusz Rezerwy Demograficznej w celu uzupełnienia niedoboru funduszu emerytalnego, który pojawił się w następstwie bardzo niekorzystnych zmian demograficznych – nie rodzi się wystarczająca liczba Polaków – i między innymi po to, żeby na przykład nie trzeba było, tak jak w tym roku, wypłacać z budżetu, poza systemem, ogromnych kwot dla niektórych emerytów i rencistów. To zresztą w ujęciu globalnym tworzy ogromną kwotę, ale w indywidualnym znaczy niewiele. Otóż ten Fundusz Rezerwy Demograficznej powinien korzystać na podstawie odrębnych przepisów ze środków pochodzących z prywatyzacji mienia Skarbu Państwa, ale od 1998 r. ten fundusz nie otrzymuje ani jednej złotówki. Również w planie finansowym Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na Fundusz Rezerwy Demograficznej z prywatyzacji jest zero, czyli nie ma nic. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Zgodnie z ustawą o wspieraniu reformy emerytalnej z czerwca 1997 r. wszelkie koszty związane z reformą systemu emerytalnego powinny być dofinansowywane ze środków pochodzących z prywatyzacji. Ale w tej chwili sytuacja jest taka, że te środki pochodzące z prywatyzacji są niższe niż środki, które należy przeznaczyć na uzupełnienie dotacji dla FUS równoważącej ubytek składki przekazywanej do otwartych funduszy emerytalnych. Z tego względu nie ma wolnych środków z prywatyzacji, które można by było przeznaczyć na zasilenie Funduszu Rezerwy Demograficznej.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę o zadanie pytania pana senatora Jurgiela.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Minister, Wysoka Izbo, chciałbym zapytać, czy rząd myśli o zadłużonych szpitalach. Bo, jak mi wiadomo, szpitale w Polsce są zadłużone na około 5–7 miliardów. Rząd zrzucił odpowiedzialność za szpitale na samorządy, ale to wszystko to przecież sprawa państwa. Czy nie uważa pani, że takie lekceważenie zadłużonych szpitali, które nie mają już płynności finansowej, jest niewłaściwe? Czy rząd czuje się w ogóle odpowiedzialny za stan szpitali w Polsce? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Myślę, Pani Marszałek, Panie Senatorze, że rząd myśli o tym dość poważnie. Przykładem tego może być projekt ustawy, który jest złożony w parlamencie i który jest obecnie w parlamencie procedowany, projekt mówiący o restrukturyzacji tego zadłużenia, a także autopoprawka do tego projektu przewidująca udzielanie pożyczek z budżetu państwa dla samodzielnych zakładów opieki zdrowotnej. W ustawie budżetowej na ten cel przewidziano 2 miliardy 200 milionów zł, zapisane to jest pod tak zwaną kreską, czyli w załączniku nr 3 do projektu ustawy budżetowej. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pan senator Romaszewski, bardzo proszę.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Pani Minister, mam właściwie trzy pytania.

Mianowicie art. 27 przewiduje, że prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów wyniesie 103,2%. Pani Minister, czy ta prognoza uwzględnia już projekty ministerstwa dotyczące wzrostu VAT na produkty żywnościowe i lekarstwa o 7% albo o 8%? To będzie bardzo poważny wydatek w budżetach emerytów i rencistów. To jest pierwsze pytanie.

Druga kwestia dotyczy pewnych zobowiązań. Nie wiem, czy do udzielenia odpowiedzi nie jest potrzebny przedstawiciel Ministerstwa Spra-

wiedliwości, gdyż chodzi o problem związany z więziennictwem. Rzeczywiście, jeżeli chodzi o budżet Ministerstwa Sprawiedliwości w tym roku, to w zasadzie nic w tej kwestii powiedzieć nie można. On wzrósł i ta koldra jakoś tam została pociągnięta. Problem tylko w tym, że ta koldra jest za krótka, a mianowicie są pewne zobowiązania. I tak przyjęto poprzednio w rokowaniach, że wskaźnik płacowy Służby Więziennej będzie się zbliżał do wskaźnika policyjnego. W obecnym budżecie rozbieżność tych wskaźników wzrosła – było dziewięć punktów, a w tej chwili jest dziesięć punktów. To jest pierwsza rzecz. Druga rzecz, to są te dwa miliony nadgodzin, których zapłata, nie wiadomo z czego, ma być pokryta, co z kolei trzeba rozpatrywać w kontekście bardzo zwiększonych, generalnie rzecz biorąc, wydatków na Policję. No i te interesy mają już miejsce, że tak powiem, na polu resortu. Muszę powiedzieć, że rzeczywiście w więziennictwie ta koldra jest krótka. Została podciągnięta w bardzo ważną stronę, niemniej jednak teraz wystają nogi. Co się z tym będzie robić?

I wreszcie ostatnia kwestia, podnoszona już przez pana ministra, dotyczy wydatków budżetu państwa związanych z ubezpieczeniami emerytalnymi. Niewątpliwie jest to skutek przyjętego przez nas rozwiązania, które powoduje, że ogromna część składki wpływa do prywatnych funduszy emerytalnych. Powstaje pytanie, czy ministerstwo rozważa możliwość, żeby również ZUS mógł wprowadzić prywatne fundusze emerytalne, co by jednak zachowało przynajmniej część składki wewnątrz publicznego systemu emerytalnego. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Jeżeli chodzi o pierwsze pytanie, dotyczące uwzględnienia zmiany stawek VAT we wskaźniku cen towarów i usług dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów, to z całą pewnością nie było to uwzględniane, dlatego że ten wskaźnik jest liczony przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W związku z tym, ponieważ propozycje zmiany stawek pojawiły się w ostatnim okresie, nie mogło to być uwzględnione na etapie przygotowywania projektu ustawy budżetowej, czyli praktycznie w końcu września tego roku.

Jeżeli chodzi o więziennictwo, to tu są dwa problemy. Chcę przypomnieć, że państwo – decyzją Senatu, zaakceptowaną następnie przez Sejm – zwiększyliście w zeszłym roku zatrudnienie w Służbie Więziennej o sześćset etatów, żeby

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

zniwelować tę ogromną liczbę godzin nadliczbowych. Z informacji, które posiada w tej chwili minister finansów, tych sześćset etatów nie zostało wykorzystanych i około trzystu osiemdziesięciu etatów jest jeszcze wolnych. Również wskaźnik wzrostu wynagrodzeń, który był przewidywany na ten rok, nie został w pełni osiągnięty. W tej chwili Rada Ministrów podjęła decyzję o podwyższeniu tego wskaźnika do 1,90 w roku 2004 i do 1,95 w roku 2005. Rzeczywiście jest problem, bo nawet w przypadku kwoty 50 milionów zł, która z kosztów obsługi długu publicznego mogła być przeznaczona od IV kwartału na podwyższenie wynagrodzeń w tak zwanych służbach mundurowych i z której skorzystali zarówno pracownicy Służby Więziennej, jak i policjanci, decyzje poszczególnych resortów, poszczególnych ministrów powodują, że te wskaźniki mogą się rozchodzić. Minister spraw wewnętrznych i administracji samodzielnie ustalił podwyżki dla swoich służb, czyli dla Policji, Straży Granicznej i straży pożarnej i nie było to skorelowane z tym, co robił minister sprawiedliwości. Tak więc sprawa jest rządowi znana i podejmowane są różnego rodzaju działania.

Jeżeli natomiast chodzi o prywatny fundusz emerytalny wprowadzony przez ZUS, to ja nie słyszałam, żeby były takie propozycje. Wydaje mi się, że one są w obecnej sytuacji ZUS mało realne, dlatego że wtedy ZUS należałoby podzielić na dwie jednostki: pierwsza zajmowałaby się wypłatą świadczeń z ubezpieczenia społecznego gwarantowanego przez państwo, a druga prowadziłaby faktycznie operacje na rynku kapitałowym, żeby jak najlepiej inwestować te środki ze składki, tak aby w przyszłości wypłacone z tego emerytury były w przyzwoitej wysokości. Praktycznie więc musiałyby to być dwa różne pionory tej samej instytucji. Nie wydaje mi się możliwe, żeby to można było robić w tej chwili w ramach jednego ZUS, w takiej strukturze, w jakiej on funkcjonuje.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, swoje pytanie zadaję w imieniu rolników, którzy wyrażają bardzo duże zaniepokojenie faktem, że w części 32 nie przewidziano na rok 2005 żadnych dotacji do stosowania nawozów wapniowych. Oczywiście nikogo nie trzeba przekonywać, że nawożenie wapniowe ma istotny wpływ na jakość gleby. Prawdopodobnie – i tego dotyczy to pytanie – sejmowa Komisja Rol-

nictwa i Rozwoju Wsi w opinii do projektu ustawy budżetowej na rok 2005 wniosła o dotację w wysokości 25 milionów zł, ale ja w ustawie budżetowej w części 32, którą przeglądałem, nie znalazłem tej sumy. Czyżby rolnictwo nie otrzymało żadnych dotacji do stosowania nawozów wapniowych? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Dziękuję bardzo.

Akurat wchodzi pan minister Kowalczyk. Myślę, że on mógłby bardziej szczegółowo odpowiedzieć na to pytanie. Ja w tej chwili mogę powiedzieć tylko tyle, że dotowanie nawozów wapniowych wymaga całej procedury notyfikacji pomocy publicznej w Unii Europejskiej. Rząd takiej notyfikacji nie składał i środki na tego rodzaju pomoc dla rolników nie mogą być w tej chwili wykorzystane. Ale myślę, że w dalszym ciągu debaty pan minister będzie mógł panu senatorowi bardziej szczegółowo na to pytanie odpowiedzieć.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pan senator Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo.

Przyznaję, Pani Marszałek, że chciałem to pytanie zadać panu ministrowi, szczególnie wobec jego takiej bardzo lakonicznej i wymijającej odpowiedzi na pytanie pana senatora Plewy, dotyczące strategicznego myślenia o ochronie zdrowia. Otóż jaka właściwie, zdaniem resortu, składka na ubezpieczenie zdrowotne rozwiązałaby problem? Techniczna degradacja szpitali – wracam tu do jednego z poprzednich pytań – jest faktem, i to od 1999 r. Wszystkie priorytetowe elementy, które finansuje się ze składki ochrony zdrowia, typu refundacja leków, typu POZ, wszystko to wydaje się ważniejsze, a dopiero to, co zostaje, jest przeznaczane dla szpitali i szpitale się degradują. Szpitale się degradują na naszych oczach.

Jaka więc jest wizja, jaki jest pomysł, być może już nie konkretnie, personalnie pana ministra i pani minister, bo może będą to rozwiązywać inni, następcy... Na przykład jedno z ugrupowań, które zamierza, być może, rządzić Polską za rok, zakłada powrót do finansowania budżetowego. Jakie państwo widzą strategiczne rozwiązanie

(senator Z. Kulak)

problemu leczenia Polaków, bo 45 miliardów zł na oddłużanie górnictwa się znalazło, a o 2 miliardach zł dla ochrony zdrowia rozmawiamy już od pół roku. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Dziękuję, Pani Marszałek.

Wysoka Izbo, trudno mi odpowiedzieć na pytanie o strategiczną wizję funkcjonowania ochrony zdrowia, jako że jest to zadanie należące do kompetencji ministra zdrowia, a nie ministra finansów. Musiałabym przedstawić swoją własną ocenę...

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Pani Minister, jest pani oczywiście zwolniona z udzielenia odpowiedzi na to pytanie, bo nie do pani jest ono adresowane.)

Chcę jednak powiedzieć, że te 2 miliardy 200 milionów zł są zaplanowane w ustawie budżetowej, tak więc pierwszy krok do tego, żeby oddłużyć służbę zdrowia, został poczyniony.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Chronowski.

Senator Andrzej Chronowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Pozwolę sobie poruszyć dwie kwestie. Mianowicie – może to pani potwierdzi, a może nie – zmniejszenie deficytu budżetowego do wysokości 35 miliardów zł zostało uzyskane dzięki zabiegowi, jak bym to nazwał, techniczno-księgowemu. Mam na myśli dotacje do ofert w wysokości ponad 11 miliardów zł. Gdybyśmy to potraktowali stricte jako dotacje dla ZUS, to w tym momencie musiałyby już pani wykazać to w dochodach, a nie w przychodach i rozchodach. To jest jedna kwestia.

Druga kwestia, która – uważam – jest bardzo myląca, wiąże się ze służbą zdrowia. Chodzi o potraktowanie jako pożyczki i wykazanie w załączniku nr 3 tego, o czym z góry wszyscy wiemy, że przecież nie zostanie, Pani Minister, spłacone. Z prostej przyczyny, mianowicie zadłużenie w ZOZ sięga około 10 miliardów zł. Próbowujemy mówić, że to jest pożyczka, a w rzeczywistości tak nie jest. Ciekaw jestem, jakie jest zdanie pani minister w tej kwestii.

I ostatnia kwestia, którą chciałbym poruszyć, a która jest – moim zdaniem – o wiele, wiele bar-

dziej niebezpieczna, dotyczy przyrostu naszego PKB. Ostatni kwartał pokazuje, że ten przyrost jest na poziomie 4,8%. Oczywiście, jest wiele przyczyn. Przypomnę jednak, że założyliśmy w tej ustawie budżetowej wzrost PKB na poziomie 5%. Spadająca dynamika eksportu i mocny złoty rokują – lepiej, żebym się mylił – że PKB na tym poziomie nie zostanie w przyszłym roku osiągnięty. Oczywiście, ostateczny wynik przyniesie I kwartał przyszłego roku, jeśli jednak okaże się, że spowolni się nasza gospodarka i dojdziemy do poziomu 3% PKB? Niech pani minister odpowie, co się wtedy stanie.

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Dziękuję bardzo.

Jeżeli chodzi o pierwszą sprawę, deficytu i tego, co już od 2004 r. wzbudzało pewne emocje, czyli przeniesienia dofinansowania OFE z dotacji budżetowej na finansowanie rozchodami budżetu państwa, to chcę państwu przypomnieć, że taka koncepcja była właściwie zakładana od początku, dlatego że w czerwcu 1997 r., gdy była uchwalana ustawa dotycząca pokrycia kosztów reformy ubezpieczeń społecznych wpływami z prywatyzacji, zrobiono dwie rzeczy. Po pierwsze, wyłączono z dochodów budżetu państwa wpływy z prywatyzacji. Ta ustawa mówiła, że wpływy z prywatyzacji są przychodami budżetu państwa. Po drugie, zapisano w tej ustawie, że jeżeli wpływów z prywatyzacji nie wystarczy na sfinansowanie kosztów reformy, to wtedy minister finansów jest zobowiązany do wyemitowania obligacji prywatyzacyjnych, względnie zwiększenia emisji innych obligacji, które pozwolą na sfinansowanie tych kosztów.

Wydaje mi się jednak, Panie Senatorze, że problem jest inny. Otóż, patrząc na budżet, powinniśmy się posługiwać chyba raczej kategorią potrzeb pożyczkowych budżetu państwa, a nie tylko deficytu, dlatego że w tej chwili jest sytuacja tego rodzaju, że potrzeby pożyczkowe są znacznie szerszą kategorią niż deficyt. One są w porównaniu z deficytem wyższe. To jest w tej chwili, o ile dobrze pamiętam, kwota 11 czy 12 miliardów zł różnicy, bo przecież uwzględniamy tam również wszystkie środki, które budżet będzie udostępniał innym jednostkom sektora tudzież innym jednostkom budżetowym na sfinansowanie tych potrzeb, a te środki uzyskamy następnie z Unii Europejskiej. Chodzi zatem o prefinansowanie

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

wydatków. To nie wpływa na poziom deficytu budżetu państwa, jednakże w pewnym okresie wpływa na poziom zadłużenia. My musimy pozyskać środki finansowe, żeby je potem udostępnić, najczęściej samorządom, tak aby miały one możliwość zrealizowania określonych zadań, a następnie, po uzyskaniu refundacji, mogły je zwrócić do budżetu. Czyli to są nie są tylko zabiegi księgowe – to jest po prostu nowe spojrzenie i konieczność przyjęcia nowej filozofii, jeżeli chodzi o te potrzeby.

Jeżeli zaś chodzi o służbę zdrowia, to muszę powiedzieć, Panie Senatorze, że ja już bardzo długo zajmuję się budżetem. Sytuacja jest taka, że służbę zdrowia co jakiś czas się oddłuża. Takie zasadnicze oddłużenie miało miejsce w dniu 1 stycznia 1999 r., kiedy przeprowadzana była cała reforma. Budżet państwa przejął wtedy długi rządu prawie 9 miliardów zł, a do dzisiaj płacimy również wszystkie kwoty zasądzone wyrokami sądowymi wynikającymi z działań, które były podejmowane przez jednostki służby zdrowia jeszcze przed 1 stycznia 1999 r. Wydaje się więc, że gdyby zastosować kolejny raz prostą metodę oddłużania, to do niczego to nie doprowadzi. Może trzeba to powiązać z pewną metodą restrukturyzacji? Ale rozumiem, że jest to zadanie ministra zdrowia, które ma być uwzględnione w projekcie ustawy o restrukturyzacji zadłużenia służby zdrowia i które – po uchwaleniu tej ustawy przez parlament – minister będzie mógł, wspierany środkami budżetowymi, realizować.

Jeżeli chodzi o trzecie pytanie, to mówiąc szczerze, miałam nadzieję, że na to pytanie będzie mógł odpowiedzieć pan minister Gronicki, dlatego że to jest kwestia, która szalenie go interesuje. Ja bym się jeszcze nie...

Słucham?

(Senator Andrzej Chronowski: Zgłosiłem się przed wyjściem pana ministra.)

Ale ja na pewno, Panie Senatorze, nie odpowiem tak dobrze, jak by to zrobił pan minister. Mnie się wydaje, że jeszcze nie ma zagrożenia...

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Pani Minister, pan senator będzie na pewno zadowolony również z uzyskania tych informacji, które pani będzie uprzejma mu przekazać.)

Wydaje się, że jeszcze nie ma zagrożenia. III kwartał nie jest na tyle miarodajny, żeby powiedzieć, że obniża nam się tempo wzrostu PKB i że istnieje jakieś zagrożenie dla budżetu w roku 2005. Jest również kwestia eksportu i importu. Chcę zwrócić uwagę na to, że mamy 75% eksportu w euro, ale znakomitą część importu w dolarach. W związku z tym taka różnica, jaka w tej chwili powstała między dolarem a euro, powoduje, że ten eksport może być jeszcze opłacalny.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pan senator Biela. Ponownie wyszedł.

Pan senator Łęcki.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Mam pytanie do pani minister, dotyczące może drobnej sprawy. W tym roku budżet Polskiej Organizacji Turystycznej jest mniejszy. Jest to organizacja, której celem jest promowanie Polski na rynkach międzynarodowych i tworzenie warunków do rozwoju turystyki w Polsce. Polska nigdy nie będzie krajem, że tak powiem, bardzo turystycznym, w którym będzie tak duży dochód z turystyki jak w krajach południowej Europy. Obserwuję jednak rozwój turystyki u naszych sąsiadów: na Słowacji, w Czechach, na Węgrzech, gdzie na podobny cel są przeznaczane znacznie wyższe środki, i dlatego mam pytanie: dlaczego obniżono w tym roku budżet POT? W roku 2004 wynosił on około 40 milionów zł, a w roku 2005 ma wynosić około 30 milionów zł – mogę się mylić o 10%, ale generalnie jest tendencja zniżkowa.

Myślę, że w dalszej perspektywie rozwój turystyki byłby dla nas bardzo korzystny. Chodzi o to, aby z jednej strony turyści polscy nie wyjeżdżali za granicę, tylko spędzali maksymalnie długi czas relaksu w Polsce, a z drugiej strony, aby przyciągnąć turystów zagranicznych. Turystyka w sumie jest dziedziną bardzo dochodową i myślę, że takie postępowanie grozi recesją w tej dziedzinie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani Minister, bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Marszałek, Panie Senatorze, konstruując ustawę budżetową na 2005 r., należało przewidzieć bardzo znaczące środki na to, co jest związane z Unią Europejską. W związku z tym konieczność zaplanowania składki do budżetu Unii Europejskiej, która w 2005 r. jest o prawie 4,5 miliarda zł wyższa niż w 2004 r., konieczność zaplanowania znaczących środków na współfinansowanie programów finansowanych w ramach funduszy strukturalnych oraz Wspólnej Polityki Rolnej spowodowało, że rząd musiał podjąć decyzje o wyborze finansowania i obniżeniu finansowania innych dziedzin. To obniżenie finansowania dotknęło również tę organizację, niemniej jednak ja bym się nie do końca zgodziła,

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

że to jest jedyny instrument związany z turystyką. Wydaje się, że jeżeli zostaną wykonane przyzwyczajone drogi, jeżeli będzie infrastruktura hotelowa, jeżeli będzie infrastruktura techniczna, jeżeli zostaną zagospodarowane odpowiednie obszary – a na to możemy pozyskać środki z Unii Europejskiej – to również przyciągniemy turystów. Sama ta organizacja to chyba trochę za mało.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pani senator Skrzypek-Mrowiec.

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, chcę jeszcze wrócić w krótkim pytaniu do sprawy VAT. Zwrócono się mianowicie do mnie ze sprawą obłożenia podatkiem VAT grantów przyznawanych wyższym uczelniom na ich działalność naukową. Czy to już jest fakt, czy to jest tylko projekt? I jak bardzo będą te środki obniżone, bo słyszałam, że dość znacznie? Czym jest podyktowana ta decyzja, żeby obkładać podatkiem VAT akurat taką działalność, umniejszając faktycznie to, co uczelnie dostają na tę swoją działalność? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Marszałek! Pani Senator! Tak jak powiedział wcześniej pan minister Gronicki – czy na to pytanie może już indywidualnie odpowiedzieć pan minister Neneman?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Jeżeli jest do tego przygotowany, to oczywiście, jak najbardziej. Ale to może w kolejnej turze, tak? (Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Tak, w późniejszej.)

Bardzo proszę, ponownie pan senator Matusiak.

Panie Senatorze, prosił pan o możliwość zadania kolejnego pytania.

Senator Ryszard Matusiak:

Tak.

Pani Minister, w związku z tym, że pani minister poruszyła, w kontekście turystyki, temat dobrych dróg, dobrych rozwiązań komunikacyjnych, ja mam pytanie, jak w takim razie wygląda inwestycja – bo w projekcie budżetu jest to bardzo skromnie ujęte – tak zwanego rozszerzenia szybkich kolei, które byłyby właśnie tym elemen-

tem rozwoju, o którym pani powiedziała; a więc z tym pytaniem chyba tu się mieszczę. Pytam dlatego, że... Nie chodzi mi o tak zwane koleje pierwszego rzutu, czyli te, które zostały zaprojektowane jako szybkie, ale w takim układzie kosztów, że państwo musi je dotować, tylko o te regionalne, że tak powiem, pomniejszych, którymi można dojechać... Kiedy można byłoby przewidywać na to środki w budżecie? Bo my te środki zaprojektowaliśmy w komisji, proponowaliśmy, żeby pewne środki na to przenieść. Jaki jest pogląd ministerstwa w tej sprawie?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Dziękuję bardzo.

Jeżeli chodzi o finansowanie inwestycji w przewozy regionalne, to środki, które były zaplanowane w roku 2004, nie zostały praktycznie w ogóle wykorzystane i wszystkie są przeniesione do finansowania w ramach wydatków niewygasających w roku 2005. Dotyczy to zarówno tych kwot, które zostały przekazane poprzez kontrakty wojewódzkie do wszystkich województw, w wysokości 12 milionów 500 tysięcy zł, jak i tych, które zostały przekazane ministrowi infrastruktury na inwestycje w ramach spółki PKP Przewozy Regionalne. Środki te są do wykorzystania w roku 2005, z aktualnie przewidywanym terminem 30 września.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pani senator Kurska.

Senator Anna Kurska:

Dziękuję.

Pani Minister, czy rząd przewidział dofinansowanie naprawy nabrzeży po sztormach, szczególnie na odcinku od Ustki do Szczecina? Bo zniszczenie jest duże, a nie wiem, czy to dofinansowanie miało miejsce. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Marszałek, z przykrością mówię, że nie jestem w stanie w tej chwili odpowiedzieć na to pytanie; nie wiem, czy akurat...

(Senator Krzysztof Jurgiel: Czemu rząd jest nieprzygotowany?)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Ja bardzo bym prosiła, Panie Senatorze, aby pan sobie darował takie uwagi. Pytanie jest na-
zbyt szczegółowe, więc doskonale rozumiem –
i chyba wszyscy państwo rozumiecie – że pani mi-
nister na takie bardzo szczegółowe pytania trud-
no odpowiedzieć.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów El-
żbieta Suchocka-Roguska: Jeszcze odpowiemy,
jak uzyskamy informacje.)

Myślę, że w trakcie posiedzenia taka odpo-
wiedź się znajdzie.

Pani senator Sadowska.

Senator Wiesława Sadowska:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, w budżecie na 2005 r. są zapisa-
ne dosyć potężne, bo sięgające około 7 miliard-
ów zł, środki na drogi i autostrady. Czy rząd jest
przygotowany na skonsumowanie tak potężnych
kwot? To są oczywiście pieniądze własne i środki
pomocowe. Wiadomo, jak wyglądało wykorzysta-
nie środków zaplanowanych na ten cel w 2004 r.
Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Mam nadzieję, Pani Marszałek, Pani Senator,
że tak. Podstawowy problem przy wykorzystywa-
niu środków na finansowanie budowy dróg to był
problem zbyt późnego ogłaszania przetargów. Te-
raz jest taka sytuacja, że Generalna Dyrekcja
Dróg Krajowych i Autostrad będzie te przetargi
ogłaszała ze znacznym wyprzedzeniem – takie są
w tej chwili ustalenia kierownictwa resortu infra-
struktury. I miejmy nadzieję, że te środki zostaną
w miarę możliwości wykorzystane. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Biela.

Senator Adam Biela:

Dziękuję bardzo.

Chciałbym zapytać najpierw, jaka jest ściągal-
ność podatków od wielkich koncernów handlo-
wych, hipermarketów. Usłyszeliśmy tutaj, na tej
sali, zapewnienia kolejnych ministrów finansów,
że zostanie powołany jakiś specjalny dział, który
będzie się zajmował ściągalnością podatków i da-
waniem sobie rady z twórczością w zakresie ra-
chunkowości tych firm. Czy coś zostało zrobione

w sprawie spełnienia tych dawanych tu obietnic?
Mogłyby to spowodować bardzo poważne wpływy
do budżetu państwa.

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Panie Sena-
torze, ja bym prosiła, żeby ograniczać się do py-
tań. Bardzo to nam ułatwi pracę.)

To jest pierwsze pytanie.

Drugie pytanie dotyczyłoby tego, czy są jakieś
plany ministerstwa w zakresie poradzenia sobie
z obciążaniem podatkiem dochodowym od osób
fizycznych, od osób prawnych, niezapłaconych
faktur. Ściąga się podatki niezależnie od tego, czy
faktury są zapłacone, czy nie, jeśli są wystawione
– i co więcej, są również obłożone VAT. Jesteśmy
krajem w ramach Unii Europejskiej, który bar-
dzo drakońsko postępuje w tego rodzaju sytua-
cjach. Są godne naśladowania przykłady w kra-
jach Unii Europejskiej, gdzie poradono sobie
z tego rodzaju podatkami. A jak to by wyglądało
u nas? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Jeżeli chodzi o wielkie koncerny i o ściągal-
ność podatków, to jest kwestia tego rodzaju, że
w urzędach skarbowych nie ma specjalnych ko-
mórek, które się zajmują tylko i wyłącznie wielki-
mi koncernami. Ale zgodnie z ustawą o wojewód-
zkich kolegiach skarbowych zostały utworzone
urzędy skarbowe, które zajmują się dużymi po-
datnikami – tak bym to nazwała – i mają trochę
inne metody pracy przy ściąganiu podatków od
tych firm.

Jeżeli chodzi o VAT, to tutaj jest kwestia przede
wszystkim zatorów płatniczych. I jeżeli ta sprawa
zostanie rozwiązana, to nie będzie problemów.

Ja nie słyszałam, żeby w tej chwili były podejmo-
wane jakieś specjalne działania mające na celu
wprowadzenie specjalnych zasad regulowania
podatków, ale mogłam nie słyszeć. Tak że pytanie
pana senatora również przekażę panu ministrowi
Nenemanowi i mam nadzieję, że w trakcie de-
baty będzie można jeszcze na nie odpowiedzieć.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze... Pan senator Biela ma jesz-
cze jakieś wątpliwości.

Bardzo proszę.

Senator Adam Biela:

Miałbym pytanie uściślające i uzupełniające
w kwestii pierwszej. Czy na szczeblu centralnym,
w ministerstwie, zostały powołane jakieś struk-

(senator A. Biela)

tury, które by zajmowały się nadzorem tej ściągłości? Bo to jest problem naprawdę centralny. Kolejni ministrowie zapewniali nas, iż taki dział zostanie powołany i będzie miał jakieś efekty. Z tego, co pani minister mówi, wynika, że tak naprawdę nic nie drgnęło w tej sprawie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Marszałek, Panie Senatorze, w strukturach ministerstwa nie ma specjalnej komórki organizacyjnej, która zajmowałaby się tylko i wyłącznie ściąganiem czy nadzorem nad ściąganiem podatków z dużych firm, ale w ramach struktury ministerstwa są różne komórki organizacyjne, które mają różnego rodzaju specjalne uprawnienia do tego, żeby prowadzić działania zmierzające do osiągnięcia maksymalnych wskaźników ściągłości.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zaadresować pytania do pani minister? Nie ma pytań.

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówień dla senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Koniecznego.

Senator Janusz Konieczny:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Mój głos w dyskusji nad ustawą budżetową na przyszły rok, na rok 2005, postaram się ograniczyć do kwestii związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego, a ściślej mówiąc, ochroną przeciwpożarową.

W obecnej sytuacji jest to sprawa niezmiernie ważna, ponieważ Państwowa Straż Pożarna i współdziałające z nią ochotnicze straże pożarne, zarówno te włączone do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, jak i te będące poza nim, od wielu lat zajmują się nie tylko gaszeniem pożarów, lecz także, a może przede wszystkim, ogółem zadań z zakresu ratownictwa.

Wydawać by się mogło, że w ślad za zwiększeniem zadań systematycznie winny rosnąć nakłady na te instytucje. Z przykrością muszę stwierdzić, że tak jednak nie jest, a przynajmniej nie w tej sytuacji. W tym miejscu posłużę się danymi w zakresie finansowania działalności ochotniczych straży pożarnych. I tak w roku 2004 na ten cel przeznaczono w budżecie kwotę w wysokości 29 milionów 406 tysięcy zł, a na rok 2005 planuje się 21 milionów 336 tysięcy zł, czyli o ponad 8 milionów mniej.

Przy tak niskim budżecie, tak drastyczne jego zmniejszenie musi rodzić uzasadniony niepokój. Podobnie wygląda sytuacja w zakresie finansowania ochotniczych straży pożarnych włączonych do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego.

Wysoka Izbo, przy podejmowaniu decyzji powinniśmy pamiętać, że działalność ratowniczo-gaśnicza ochotniczych straży pożarnych to najtańsza, a jednocześnie jedna z najbardziej skutecznych działalności w tym systemie. Strażacy ochotnicy proszą jedynie o średniej jakości sprzęt przeznaczony do tego celu, a w zamian dają nieodpłatnie własny wysiłek i bardzo często bezgraniczne poświęcenie.

Pytam więc: czy w takiej sytuacji, Wysoki Senacie, spełnienie tej prośby leży w naszym interesie? Moim zdaniem, odpowiedź może być tylko jedna.

Pani Marszałek, Wysoki Senacie, na ręce pani marszałek składam w tej sprawie odnośne poprawki i proszę Wysoki Senat o ich poparcie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Bardzo proszę pana senatora Jurgiela.

Bardzo proszę.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Budżet na 2005 r. jest ostatnim budżetem prezentowanym w tej kadencji parlamentu przez Sojusz Lewicy Demokratycznej. Od razu trzeba powiedzieć, że budżet ten, podobnie jak poprzednie budżety prezentowane w parlamencie przez rząd Leszka Millera, nie jest budżetem spełniającym oczekiwania Polski, przynoszącym jej szansę na rozwój i zaspokojenie potrzeb jej obywateli.

(senator K. Jurgiel)

Prawo i Sprawiedliwość jest zdania, że celem polityki gospodarczej i finansowej państwa musi być zapewnienie krajowi rozwoju, a obywatelom zatrudnienia, awansu cywilizacyjnego i dostatku. Ogólna suma wydatków państwa musi być dostosowana do jego możliwości, a podatki płacone przez obywateli nie mogą doprowadzać do ich zubożenia, dławić przedsiębiorczości ani spowalniać wzrostu gospodarczego. Wydatki publiczne muszą być dokonywane rozważnie i traktowane jako inwestycja, która musi procentować w przyszłości. Wydawanie pieniędzy podatników w celu osiągnięcia doraźnych celów politycznych, w sposób, który nie służy perspektywicznemu rozwiązaniu problemu, jest niegodziwym i szkodliwym dla państwa marnotrawstwem. System zarówno zbierania podatków i danin publicznych, jak i wydatkowania środków publicznych, musi zostać maksymalnie uproszczony.

Budżet obecnie prezentowany nie spełnia tych oczekiwań. Już obecnie można zauważyć, że optymistyczne wskaźniki, na jakich oparto jego prognozy, zmieniają się na gorsze. W III kwartale w istotny sposób spadło tempo wzrostu gospodarczego. Słabnie również eksport, przede wszystkim z powodu silnej, po naszym wejściu do Unii, złotówki. Co więcej, brak jest zauważalnego wzrostu inwestycji. Nie odnotowano znaczącego spadku bezrobocia, co ma wpływ na niedostateczny popyt krajowy. Na popyt zewnętrzny i na eksport niekorzystny wpływ ma z kolei znikomy wzrost gospodarczy w tych krajach Unii Europejskiej, które są naszymi najważniejszymi partnerami handlowymi.

Budżet przewiduje zwiększenie ilości funduszy celowych. W wystąpieniu dotyczącym zmiany ustawy o finansach publicznych mówiłem już, że rozwiązanie to prowadzi do kontynuowania marnotrawienia publicznego grosza.

Zgodnie z wskaźnikami przyjętymi przy ustalaniu budżetu w przyszłym roku nie będzie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych. Oznacza to dalszą pauperyzację olbrzymiej grupy emerytów i rencistów. Zakładana ściągłość składek zusowskich na poziomie 98% też wydaje się zdecydowanie zbyt optymistyczna.

Jeśli chodzi o szczegółowe odniesienie się do zawartości ustawy budżetowej, to chciałbym skoncentrować na kilku najbardziej istotnych punktach.

Co do rolnictwa, to muszę wskazać, że zaplanowane w budżecie zmniejszenie środków na cele KRUS jest przedwczesne i całkowicie bezzasadne. Zmniejszenie budżetu KRUS – co również wskazała senacka Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi – nie może poprzedzać poprawy sytuacji dochodowej gospodarstw rolnych. Sytuacja ta, mimo akcesji Polski do Unii Europejskiej, nie po-

prawia się w stopniu wystarczającym. Co więcej, niektóre czynniki, takie jak rosnące ceny środków produkcji rolnej, przede wszystkim paliw i nawozów, przyczyniają się do jej pogorszenia. Przypominam, że polscy rolnicy przez długi jeszcze czas będą otrzymywali niepełne stawki dopłat bezpośrednich. Niekorzystne konsekwencje finansowe dla polskich rolników będzie miało zaprzestanie interwencji na rynku żyta.

Poprawki w tym zakresie, które zgłaszam do budżetu, prowadzić będą do zwiększenia środków na postęp biologiczny w rolnictwie, na utrzymanie urządzeń melioracyjnych, do zapewnienia odpowiednich środków izbom rolniczym, inspektoratom ochrony roślin i ośrodkom doradztwa rolniczego. Proponuję też przeznaczyć 5 milionów zł na utworzenie w Medyce punktu odpraw fitosanitarnych.

Następna ważna proponowana przez mnie poprawka dotyczy budownictwa mieszkaniowego. Budownictwo to nie tylko realizuje ważne społeczne zadania państwa, ale też jest jedną z tych gałęzi gospodarki, które dają najwięcej miejsc pracy. Przypominam, że od 1998 r. pracę w budownictwie utraciło dwieście czternaście tysięcy osób. Powodem kryzysu, który trwa obecnie, po akcesji Polski do Unii, są przede wszystkim: wzrost konkurencji z pozostałych państw Unii i nadmierne opodatkowanie materiałów budowlanych, jedno z największych w Europie. Występujące w branży na skalę epidemii zatary płatnicze powodują brak płynności finansowej polskich przedsiębiorstw.

Aby budownictwo stało się prawdziwą lokomotywą polskiej gospodarki, konieczne jest zwiększenie środków budżetowych. W związku z tym proponuję przeznaczyć 300 milionów zł na dofinansowanie Krajowego Funduszu Mieszkaniowego.

Budżet na 2005 r. nie zapewnia niezbędnych środków finansowych wymiarowi sprawiedliwości. Utrudnia to funkcjonowanie Policji. Szczególnie dramatyczna jest sytuacja polskiego więziennictwa. Występuje znaczne przeludnienie placówek penitencjarnych, narasta liczba nadgodzin, niewystarczająca jest też, wobec zwiększonych zadań, liczba etatów.

13 listopada 2004 r. zawieszono akcję protestacyjną NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. Więziennictwo zrealizowało przyjęte przez siebie zobowiązania kosztem blokady lub znacznego ograniczenia w czasie należnych awansów służbowych i innych zobowiązań płacowych. Pracownicy więziennictwa zostali jednak po raz kolejny oszukani przez rząd. Proponuję tutaj poprawkę zwiększającą wydatki o 2 miliony zł.

Kluczowe znaczenie dla rozwoju gospodarczego kraju ma również rozwój infrastruktury komunikacyjnej. Dotyczy to przede wszystkim tak

(senator K. Jurgiel)

zwanej ściany wschodniej. Z niepokojem trzeba przyjąć fakt, że opóźnia się realizacja tak kluczowej zarówno dla województw wschodnich, jak i dla całego kraju, transeuropejskiej trasy szybkiego ruchu Via Baltica.

Inną kluczową trasą dla całej ściany wschodniej jest droga ekspresowa nr 19, wiodąca z Rzeszowa i Lublina do Białegostoku. Proponuję przesunąć na realizację tej inwestycji 300 milionów zł z części obsługi długu zagranicznego.

Proponuję też poprawki dotyczące infrastruktury komunikacyjnej w poszczególnych regionach. W szczególności chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Izby na poprawkę dotyczącą budowy warszawskiego metra. Do roku 2004 była ona finansowana w ramach kontraktów wojewódzkich. W uchwalonej w dniu 26 listopada przez Sejm ustawie budżetowej na rok 2005 przyznano Warszawie środki na budowę metra w wysokości 100 milionów zł. Środki te będą wpisane w budżecie jako wydatki na drogi publiczne i krajowe.

Uważam za zasadne kontynuowanie tej inwestycji w niezmienionej i sprawdzonej formie, jeżeli chodzi o finansowanie. Poprawka prezentowana przeze mnie zmierza do wprowadzenia sprawdzonych rozwiązań i kontynuacji finansowania metra w ramach środków przeznaczonych na kontrakty wojewódzkie.

Pozostałe prezentowane przeze mnie poprawki dotyczą przede wszystkim zwiększenia w różny sposób środków na szkolnictwo wyższe, a także na instytucje kultury narodowej służące Polakom w kraju i za granicą.

Budżet, który dziś rozpatrujemy, jest budżetem złym. Stawiam wniosek o odrzucenie tego budżetu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pan senator Matuszak.

Zwracam jednocześnie panu senatorowi uwagę, że Senat konstytucyjnie nie ma możliwości odrzucenia ustawy budżetowej. I bardzo proszę pamiętać już o tym, że pracuje pan w Senacie, a nie w Sejmie, i korzystać z przywilejów, ale też z obowiązków senatora.

(Senator Grzegorz Matuszak: Mogę, Pani Marszałek?)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Matuszak:

Wielce Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Popularna anegdota mówi, że cesarz Francuzów Napoleon Bonaparte zapytany, jakie są trzy najważniejsze warunki umożliwiające prowadzenie wojny, odparł bez namysłu: po pierwsze, pie-

niądze, po drugie, pieniądze i po trzecie, pieniądze.

Pragnę wyrazić przekonanie, że pieniądze są również niezbędne do funkcjonowania konstytucyjnych organów państwa, między innymi Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, której zadania określone są w wewnętrznych przepisach regulujących ład medialny w Polsce, a także wynikają ze zobowiązań związanych z akcesją do Unii Europejskiej.

W toku sejmowej debaty nad budżetem państwa na rok 2005, w trakcie trzeciego czytania ustawy budżetowej, posłowie, prawdopodobnie powodowani szczególnego rodzaju niechęcią do Krajowej Rady, zdecydowali się na drastyczne zredukowanie jej wydatków o blisko połowę, a dokładnie o 46%. Oceniam tego rodzaju decyzję jako nieracjonalną, by nie powiedzieć: złośliwą, nielicującą z powagą parlamentu i świadczącą o dużej niefrasobliwości w translokowaniu pieniędzy w ramach budżetu państwa oraz o braku znajomości, przynajmniej ze strony niektórych posłów, zadań określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w ustawie z 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Potwierdzeniem tej konstatacji może być fakt, że w trzecim czytaniu budżet regulatora rządowego, Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, został zaakceptowany na poziomie 80 milionów 300 tysięcy zł, a budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przyjęty w trakcie wcześniejszych prac parlamentarnych na poziomie 20 milionów 867 tysięcy zł w toku trzeciego czytania ustawy został okrojony o 9 milionów 500 tysięcy zł.

Aby nie doprowadzić do konieczności zmniejszenia o ponad połowę stanu zatrudnienia w Krajowej Radzie oraz do paraliżu działalności tego organu na krajowym rynku mediów audiowizualnych i arenie międzynarodowej, zgłaszam formalny wniosek o dodatkowe zwiększenie budżetu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o 3 miliony zł poprzez przyjęcie do ustawy budżetowej poprawki następującej treści: lit. a, w załączniku nr 2 w części 09 „Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji” w rozdziale 75101 „Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa” zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 3 miliony zł; lit. b, w części 83 „Rezerwy celowe” w poz. 75 „Wydatki na przygotowanie infrastruktury technicznej dla uruchomienia Euroterminalu w Sławkowie” zmniejsza się wydatki majątkowe o 3 miliony zł, czyli o 6% sumy przewidzianej w budżecie.

Zwracam się do szanownych pań i panów senatorów o łaskawe poparcie tej poprawki, która chociaż częściowo zredukuje skutki drastycznej decyzji Sejmu, da szansę na sprawne i zarazem oszczędne funkcjonowanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz potwierdzi opinię o Senacie jako Izbie mającej wysokie poczucie odpowie-

(senator G. Matuszak)

działności za ład prawny i finansowy w państwie. Dziękuję za uwagę.

Przekazuję poprawkę na ręce pani marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

I zapraszam pana senatora Piwońskiego.

Senator Zbyszko Piwoński:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zgodnie ze swoim zakresem działania opiniowała wydatki i dochody kilkunastu instytucji. Spośród wielu spraw, które rozpatrywaliśmy, cztery były wyjątkowo wątpliwe i pozwolił sobie do nich nawiązać.

Zanim to uczynię, może taka mała dygresja. Kilka dni temu, dokładnie 9 grudnia, w tejże sali odbywała się konferencja, której inicjatorem była Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej wspólnie z sejmową Komisją Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Tematem była ocena relacji między administracją rządową a administracją samorządu terytorialnego w zakresie sprawowania władzy w regionie. Jeżeli zestawię krytyczny nurt dyskusji, która się tutaj toczyła, z tym, który z działów administracji, zgodnie z tą ustawą, wydatkami jakiej części dysponuje, to widzę, że w pełni zasadna była ta krytyka, że dalecy jesteśmy od stanu, kiedy samorząd wojewódzki jest gospodarzem województwa, a wojewoda stoi na straży prawa i reprezentuje rząd w terenie.

Myślę, że ustawa, która została już wniesiona do łaski marszałkowskiej, a która dotyczy tego problemu – zresztą wspomniana konferencja była ściśle związana z tą inicjatywą ustawodawczą – doprowadzi do tego, że w kolejnych budżetach relacje między wydatkami przypisanymi administracji rządowej a wydatkami przypisanymi budżetom samorządów będą bardziej prawidłowe, będą bardziej odpowiadały tej filozofii sprawowania władzy w regionie, o której przed chwilą powiedziałem. To tak na marginesie budżetu i tego, o czym dzisiaj rozmawiamy.

Ale wracając do wątpliwości, które zasygnalizowałem. Dwie pierwsze dotyczyły Urzędu Zamówień Publicznych, kolejna zaś regionalnych izb obrachunkowych. W obydwu przypadkach wątpliwość nasza spowodowana była tym, że w wydatkach przewidzianych dla tych instytucji niepokryte są zadania nałożone przez ustawodawcę w ostatnim okresie – w jednym przypadku już ustawodawca je nałożył, a w drugim w najbliższych dniach to uczyni. Jeśli chodzi o Urząd Zamówień Publicznych, mam tu na myśli znoweli-

zowaną ustawę o zamówieniach publicznych – trzeba przyznać, że komisja gospodarki w swoim sprawozdaniu odniosła się do tej kwestii w sposób, który częściowo łagodzi tę sytuację.

Jeśli zaś chodzi o regionalne izby obrachunkowe, to w tej chwili właściwie jest przed nami zadanie, bowiem w niedalekiej przyszłości przyjmie my ustawę o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów. Ustawa ta likwiduje komisje orzekające przy wojewodzie, a w art. 70 nakłada obowiązki na regionalne izby obrachunkowe w zakresie zapewnienia siedziby, obsługi prawnej, obsługi administracyjnej tychże komisji orzekających – tym samym nakłada sporo dodatkowych obowiązków. I w tym miejscu wspomnę o opinii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o budżecie przeznaczonym na regionalne izby obrachunkowe, z której wynika wprost, że nominalnie jest on wyższy o 1,3%, a realnie niższy o 1,6%. Jeżeli zestawimy tę ocenę resortu, który sprawuje pieczę nad regionalnymi izbami obrachunkowymi, z tym, co czeka te izby w najbliższym czasie, po przyjęciu tej ustawy... Myślę, że nie trzeba snuć dalej tego czarnego scenariusza.

Chciałbym zatem, z uwagi na to, że przyjęcie tej ustawy dopiero przed nami, prosić – kieruję to także pod adresem ministra finansów i ministra spraw wewnętrznych – żebyśmy wtedy, kiedy będziemy w Senacie debatowali nad tą ustawą, potrafili znaleźć odpowiedź na wątpliwości, które dzisiaj sygnalizuję, a które będą następstwem przyjęcia tej właśnie ustawy.

Najwięcej uwag krytycznych z naszej strony padło pod adresem kreowania budżetu wojewodów. Nawiążę do pytania, które dzisiaj zadał jeden z panów senatorów, dotyczącego różnic pomiędzy województwami, jeśli chodzi o płace. Choć to nie tylko o płace chodzi, to dotyczy także wielu innych wydatków, które są pokrywane z budżetu wojewodów i które są kreowane na szczeblu centralnym. Jest to następstwem tego, że kiedy dokonywano rozdziału zadań między administracją rządową i samorządową, mam na myśli przełom roku 1998 i 1999, ustalona została pewna kwota tego podziału i ta kwota, niestety, bez weryfikacji – bo jeżeli jest weryfikowana to jedynie z tytułu inflacji – i bez jakichś dodatkowych analiz powtarzana jest z roku na rok.

Mam gorącą prośbę – i kieruję to jako wniosek do ministra finansów i ministra administracji, a może odwrotnie: najpierw wymieniłbym ministra spraw wewnętrznych i administracji, a potem ministra finansów, a także do przedstawicieli innych resortów, ponieważ w budżecie wojewodów są także wydatki na rolnictwo, na kulturę i na inne dziedziny naszego życia – żeby dopracować w miarę obiektywne kryteria, ja już nie pokuszę się o użycie słowa „standardy”, bo czasami o to bezskutecznie zabiegamy i chyba nie w tym

(senator Z. Piwoński)

rzecz, ale w miarę zobiektywizowane kryteria przyznawania środków, kreowania budżetu wojewodów, żeby przykłady, które były tu przytaczane i które każdy z nas mógłby przytoczyć z własnego terenu, nie powtarzały się już. Naprawdę, od tamtego czasu, od 1988 r., 1989 r., upłynęło wiele czasu i trzeba by na nowo podejść do tego i w sposób zobiektywizowany doprowadzić do zmiany sposobu kreowania budżetów wojewodów.

I na koniec już taka pewna moja pretensja pod adresem naszej komisji gospodarki. Komisja samorządu była jedną z tych komisji, które prezentowały ustawę o organizacjach pożytku publicznego i wolontariacie i proponowały Wysokiej Izbie jej przyjęcie. W ślad za tym został opracowany wieloletni program, a w budżecie została zapisana rezerwa celowa umożliwiająca realizację tej ustawy. Tak często mówimy, że dążymy do budowania społeczeństwa obywatelskiego, a ta ustawa jest przecież jedną z dróg prowadzących do tego celu. I mam taką pretensję, że właśnie ta rezerwa, którą – w moim przekonaniu – wszyscy powinniśmy chronić, w dość znaczący sposób została uszczuplona, a środki z niej przeznaczone na inne wydatki. Ja nie neguję innych potrzeb, ale myślę, że chyba do tej rezerwy powinniśmy sięgać tylko w ostateczności. Tym sposobem po prostu podważamy ideę, którą sami głosiliśmy. Nie tylko przy okazji tej ustawy powtarzamy słowa, które tu przytoczyłem, często ich używamy, a jakoś nie znajduje to potwierdzenia w naszych decyzjach. Stąd moja prośba, żeby przy ponownej ocenie, jeszcze dzisiaj, tę kwestię wziąć pod uwagę.

Dziękuję, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pani senator Sagatowska.

Senator Janina Sagatowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Pragnę prosić Wysoką Izbę o poparcie poprawki, którą zgłaszam i którą za chwilę złożę na ręce pani marszałek.

Poprawka moja dotyczy zwiększenia środków planowanych na prace rekultywacyjne i likwidacyjne w górnictwie siarki w ramach planu finansowego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Od lat trwa likwidacja kopalni siarki odkrywkowej w Machowie, prace są finalizowane. Jest to olbrzymi dół o wielkości 500 ha. Likwidacja kopalni jest niezmiernie kosztowna. Przewiduje się, że już niedługo będzie tam olbrzymi zbiornik wodny, jezioro rekreacyjne. W tegorocznym budżecie kwota przewidziana na te prace wynosiła ponad 71 milionów zł, a na przyszły rok niestety

ogranicza się tę kwotę do 45 milionów 500 tysięcy zł, mimo że do tych prac dochodzi także odkładana przez wiele lat likwidacja kopalni w Piasecznie, której formalnym właścicielem jest właśnie kopalnia w Machowie.

W planie finansowym narodowego funduszu ochrony środowiska nie wszystkie wydatki są tak drastycznie obcinane. Podam przykład środków przewidzianych na ekspertyzy. Środki na ten cel w budżecie tegorocznym wynosiły 10 milionów zł, a teraz zwiększa się je do ponad 13 milionów zł. Tymczasem środki na końcowe prace likwidacyjne i rekultywacyjne kopalni w Machowie, i w ogóle w górnictwie siarki, są tak drastycznie ograniczane.

W mojej poprawce proponuję, aby kwotę zwiększenia na prace badawcze czy eksperckie... Pragnę po prostu, aby Wysoki Senat uznał zasadność moich wywodów i potrzebę zwiększenia chociażby o taką niewielką kwotę w stosunku do tegorocznego budżetu środków na prace rekultywacyjne. Nieprzyznanie choćby niewielkiego zwiększenia spowoduje, tak jak przedstawiali mi to górnicy, zwolnienie około dwustu czy trzystu pracowników. Znalezienie przez nich pracy w moim regionie, w regionie Podkarpacia, Tarnobrzega, jest prawie niemożliwe – wolne miejsca pracy to pojedyncze przypadki.

Tak że bardzo proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tej poprawki, którą składam na ręce pani marszałek.

Na koniec pragnę także odnieść się do drugiej kwestii. Otóż prosiłabym bardzo Wysoką Izbę o nieprzyjmowanie poprawki siódmej zgłoszonej w sprawozdaniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Na mocy tej poprawki zostaje ograniczona kwota na finansowanie prac przygotowawczych pod budowę drogi ekspresowej S19, Suwałki – Białystok – Lublin – Rzeszów – Barwinek, i przeznacza się tę kwotę na zwiększenie budżetu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Jest to wyszczególnione w poprawce siódmej. Proszę o nieprzyjmowanie tej poprawki. Już mój kolega, pan senator Jurgiel, mówił o znaczeniu tej drogi dla rozwoju tak zwanej ściany wschodniej, i nie tylko, dla naszych kontaktów ze Wschodem. I z tego powodu, jak powiedziałam, proszę o nieprzyjmowanie tej poprawki.

Tak że składam również tę drugą poprawkę, Pani Marszałek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pan senator Izdebski.

Senator Sławomir Izdebski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Debatujemy nad budżetem państwa, jak już tu dzisiaj było powiedziane, ostatni raz w tej ka-

(senator S. Izdebski)

dencji, myślę, że również ostatni raz w tym składzie.

Chciałbym dzisiaj odnieść się do pewnych kwestii związanych z budżetem państwa, związanych z finansami państwa. Chciałbym obalić mit, który dzisiaj powstał dzięki panu ministrowi. Otóż pan minister stwierdził, że budżet jest rozwojowy.

Jak można mówić, że budżet jest rozwojowy, skoro w sytuacji, kiedy istnieje i rośnie przestępczość, przewiduje się zmniejszenie nakładów na takie instytucje jak Policja? Jak można mówić o budżecie rozwojowym, skoro następują cięcia wydatków na ochotniczą straż pożarną? Wreszcie, jak można mówić o budżecie rozwojowym, skoro dokonuje się cięć w sektorze rolnictwa, który jest jednym z głównych kół zamachowych polskiej gospodarki? Jak można mówić o budżecie rozwojowym, skoro dokonuje się cięć wydatków na infrastrukturę wodociągową, na dotacje do paliwa rolniczego, zmniejsza się nakłady na kolonie i obozy dla młodzieży, na gospodarkę komunalną, domy kultury, świetlice, kluby? Można by było wyliczać jeszcze długo...

Pani Marszałek! Panie, Panowie Senatorowie! Ten budżet niestety jest nie do przyjęcia nie tylko z tego powodu, ale również jest nie do przyjęcia z innych powodów. Przede wszystkim niestety – i to jest to, o czym mówiłem w ubiegłym roku, co zawsze podkreślam przy okazji debaty budżetowej – rząd kontynuuje uleganie dyktatowi Narodowego Banku Polskiego w sprawach gospodarki i polityki społecznej bez żadnej odpowiedzialności. Nie może być tak, Szanowni Państwo, że prezes Narodowego Banku Polskiego Leszek Balcerowicz rządzi finansami państwa i jednocześnie za nic nie odpowiada. Ja przepraszam bardzo, być może komuś się wydaje, że jak zwykle Samoobrona czepia się jednego człowieka, czepia się Balcerowicza. Mam zamiar udowodnić dzisiaj państwu, że mamy rację. Nie może być tak, że nadal będziemy popierali te działania, które powodują to, że co roku z Polski wypływa wielomiliardowa kwota pieniędzy, właśnie przez złą politykę Narodowego Banku Polskiego.

Oczywiście, ani ja, ani my jako Samoobrona nie kwestionujemy potrzeb budżetowych ani kredytów krajowych czy zagranicznych, ale zdecydowanie kwestionujemy nieuzasadnione ekonomicznie, naszym zdaniem, renty, specjalne premie pana Balcerowicza będące skutkiem, powiedziałbym, nadrestrykcyjnej, szkodliwej dla gospodarki Polski polityki pieniężnej prowadzonej właśnie przez Narodowy Bank Polski.

Chciałbym tutaj przytoczyć taką, opartą na faktach, historyjkę, głoszoną już w Sejmie, że przyjechały do Polski golasy, za nędzne pieniądze przejęły polskie banki, z wkładami należącymi do

ludności i polskich firm, warte podobno, tak się przynajmniej mówi, ponad 60 miliardów, niektórzy mówią, że nawet więcej, a sprzedane za 3 miliardy, i dzisiaj żerują nie na kredytowaniu polskich przedsiębiorstw, ale właśnie na obligacjach Skarbu Państwa.

Szanowni Państwo, to samo dzieje się z Narodowym Bankiem Polskim, z bankiem centralnym, którego prezes prowadzi na rynku bankowym taką, powiedziałbym, prymitywną akcją inwestycyjną polegającą na wykupywaniu od banków nadwyżek wolnych pieniędzy w ramach tak zwanej operacji otwartego rynku. Szanowni Państwo, gdy banki odmawiają kredytowania polskich przedsiębiorstw, to pan Balcerowicz premiuje i nagradza je w taki sposób, że wykupuje wolne środki finansowe, płacąc oczywiście krótkoterminowymi obligacjami Narodowego Banku Polskiego oprocentowanymi według stopy referencyjnej, która ma wynieść w 2005 r. 7,4% przy inflacji wynoszącej 2,5%. No i co to oznacza? To oznacza, że właśnie każdy bank, który nie udzieli kredytu polskim przedsiębiorcom, otrzymuje od Narodowego Banku Polskiego prawie pięcioprocentową nagrodę, i to nagrodę realną, niezwiązaną z ponoszeniem żadnych kosztów i z żadnym ryzykiem. A z czego są wypłacane te nagrody? Ano wypłacane są one z zysku, który jest należny budżetowi państwa. Zysk ten jest należny budżetowi państwa.

Szanowni Państwo, chciałbym również podkreślić, jak podkreślałem to w poprzednich swoich wystąpieniach, kwestię dotyczącą tego, jak można uruchomić polską gospodarkę. Wiecie państwo doskonale, że aby uruchomić tę gospodarkę, trzeba krwioobieg, krwioobieg gospodarczego, i do tego krwioobiegu trzeba wpuścić pieniądze. Ktoś dzisiaj oczywiście powie, że może to i słuszne, ale skąd my mamy wziąć na to pieniądze. Wszyscy wiedzą... może nie wszyscy wiedzą albo tylko udają, że nie wiedzą, że Polska posiada rezerwy. O tych rezerwach również mówiłem i chciałbym dzisiaj przedstawić propozycje dla rządu, który oczywiście i tak z nich nie skorzysta, ale jeśli dane nam będzie rządzić, Samoobrona na pewno sięgnie po te pieniądze i zrealizuje program, który jest na pewno słuszny i korzystny dla Polski i Polaków.

Dlatego też domagamy się, i zrobimy to, jeśli rząd tego nie zrobi, przeniesienia z zagranicy 80% rezerwy dewizowej i ulokowania jej w Banku Gospodarstwa Krajowego, bo tam jest jej miejsce. Bank Gospodarstwa Krajowego zaś w oparciu o lokatę w kwocie około 28 miliardów euro może uruchomić szeroką akcję kredytowania czy przygotowywania inwestycji, na przykład infrastrukturalnych. Jeżeli doprowadzimy do tego, że Polska będzie jednym wielkim placem budowy, a tak powinno się stać, to będą z tego, jak wiemy, wpływy do budżetu państwa i korzyści powstałe z tytułu podatków.

(senator S. Izdebski)

Nie chciałbym się tutaj rozwodzić szczegółowo nad tą kwestią, ale chciałbym skorzystać z tego, że zostało mi trochę czasu, aby powiedzieć o następnych źródłach pieniędzy. Jest wśród nich kolejna rezerwa, rezerwa rewaluacyjna. Domagamy się rozwiązania jej części, powtarzam: części, a nie całości, bo ta rezerwa jest oczywiście potrzebna, wypłaty należnego z tego tytułu budżetowi państwa zysku Narodowego Banku Polskiego w kwocie 18 miliardów zł, a następnie zdeponowania tego zysku w Banku Gospodarstwa Krajowego. Uważamy, że będzie to pierwsza poważna lokata Skarbu Państwa w polskim banku. Powstaną wtedy warunki do trwałego wzrostu zatrudnienia, w ogóle do wzrostu zatrudnienia.

Chciałbym również tutaj powiedzieć, że nieprawdą jest to, co głoszą środki masowego przekazu, że Samoobrona, że Andrzej Lepper chcą zrobić skok na polskie banki, że chcemy rozdać pieniądze biednym...

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Senatorze, pański czas minął.)

Absolutnie, absolutnie nie. Panie Marszałku, jeszcze sekundę. Chciałbym tutaj podkreślić, że nie tak dawno temu minister, państwa minister, minister eseldowski, wypowiedział się w gazecie „Przegląd”. Chciałbym tutaj tylko dwa zdania zacytować, Panie Marszałku, bo to jest bardzo ważne.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę.)

Minister Sojuszu Lewicy Demokratycznej, eksminister, były minister Grzegorz Kołodko pisze: „Wykorzystać rezerwę Narodowego Banku Polskiego. Wykorzystanie części rezerwy rewaluacyjnej Narodowego Banku Polskiego w celu sprostania między innymi kosztom integracji Polski z Unią Europejską, a nade wszystko stworzenia lepszych warunków do finansowania szybkiego rozwoju społeczno-gospodarczego jest głęboko uzasadnione racjami makroekonomicznymi i zarazem jest możliwe z punktu widzenia reguł konstytucyjnych oraz obowiązującego porządku prawnego”. To właśnie napisał minister Sojuszu Lewicy Demokratycznej...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Dziękuję.)

I tu jest obszerny artykuł, który mówi o tym, jak można skorzystać z tych właśnie pieniędzy.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Dziękuję.)

Chciałbym jeszcze tylko, Panie Marszałku, złożyć na pańskie ręce poprawki, bo mam je przygotowane.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę... Proszę.)

Nie zdążyłem już powiedzieć o tym, że Polska posiada również, zdeponowanych w bankach za-

granicznych, dziewięćdziesiąt kilka ton polskiego złota, ale...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę, żeby skończyć przemówienie.)

...może kiedy indziej o tym. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pan senator Wiesław Pietrzak.

Senator Wiesław Pietrzak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Myślę, że obecny tutaj prezes Najwyższej Izby Kontroli zapamiętał sobie poruszane kwestie i że mogą one stanowić materiał do działania izby.

Szanowni Państwo, chciałbym kilka zdań powiedzieć na temat tych problemów, które są w kręgu zainteresowań Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego. Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego zajęła się budżetem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, obrony narodowej oraz spraw wewnętrznych w części dotyczącej służb mundurowych. W sprawie przedstawionych przez komisję ocen tych poszczególnych części budżetu państwa, które się pokrywają z moimi ocenami, chcę tylko powiedzieć, że jeżeli chodzi o agencje, to jest to minimum, które może być przeznaczone na realizację ich zadań i zobowiązań międzynarodowych. Więcej nie chciałbym na ten temat się rozwodzić.

Jeżeli chodzi zaś o część 29 „Obrona narodowa” i związane z nią rezerwy celowe, budżety wojewodów, Wojskową Agencję Mieszkaniową itd.... Od lat istnieje taki mit, że na obronę narodową przeznaczają się zbyt dużo środków i że wzrost wydatków na obronę narodową jest zbyt duży. Chciałbym przypomnieć państwu, że 25 maja 2001 r. została przyjęta ustawa o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych RP, w której przyjęto wskaźnik 1,95% produktu krajowego brutto jako wskaźnik dalekosiężny odnośnie do środków przeznaczonych na obronę narodową. I tego wskaźnika każdy rząd, każdy budżet... No, w każdym budżecie ten wskaźnik musi być zawarty. I wskaźnik 1,95% produktu krajowego brutto, mało tego, nie tego planowanego na 2005 r., tylko zrealizowanego w 2004 r., został utrzymany. Ponieważ jest wzrost gospodarczy, ten wskaźnik doprowadził do tego, że wzrost w przypadku obrony narodowej jest może nawet większy niż tylko te planowane 3% inflacji.

Ale chcę powiedzieć, że restrukturyzacja sił zbrojnych przynosi również pozytywne efekty. I to się uwidacznia we wzroście udziału wydatków majątkowych w globalnej kwocie wydatków – w 2005 r. wyniesie on 18,8%, podczas gdy

(senator W. Pietrzak)

w 2004 r. było to 16,2%. To są wskaźniki, które chyba mogą w jakiś sposób przekonać do tego, że te zmiany, które następują w resorcie, w Siłach Zbrojnych RP są pozytywne.

Chcę powiedzieć, że odnotowujemy spadek wydatków na finansowanie misji pokojowych realizowanych poza granicami państwa z 391 milionów zł w 2004 r. do 306 milionów 900 tysięcy zł w 2005 r. Wiąże się to przede wszystkim ze zmniejszeniem kontyngentu, który będzie realizował zadania misji stabilizacyjnej w Iraku.

Skoro mówimy o wzroście, to chciałbym przekazać takie wiadomości, że w porównaniu z innymi państwami NATO nasz wysiłek finansowy przypadający na jednego mieszkańca lub jednego żołnierza jest odpowiednio mniejszy – na jednego mieszkańca trzykrotnie, a na jednego żołnierza dwukrotnie. I prosiłbym, żeby przy podnoszeniu problemu, że zbyt dużo pieniędzy idzie na obronę narodową, o tym pamiętać.

Chcę również dodać, że Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w stosunku do obywateli, do tych, którzy zrezygnowali z kwater służbowych, ma zaległości, które przy tym poziomie finansowania będą realizowane przez najbliższych jedenaście lat.

Odnosnie do części dotyczącej obrony narodowej chciałbym zgłosić jedną poprawkę. Chodzi o to, że NATO realizuje pewien program inwestycyjny w dziedzinie bezpieczeństwa i polskie siły zbrojne chcą wziąć udział w tym programie. Środki pozyskane z tego programu spełniają kryteria środków publicznych pochodzących ze źródeł zagranicznych, więc dobrze by było, żeby one zostały wpisane do budżetu państwa. Ponieważ ten problem wyniknął już po przygotowaniu budżetu, to pozwalam sobie złożyć teraz odpowiednią poprawkę.

Państwo senatorowie pamiętają, jak w ubiegłym roku przyjmowaliśmy budżet. Wówczas na wniosek Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego została przyjęta poprawka, o której pani minister była uprzejma tu już wspomnieć, dotycząca przeniesienia 50 milionów zł z obsługi zadłużenia na podwyższenie środków na motywacyjny system dla służb mundurowych w MSWiA i w Ministerstwie Sprawiedliwości. To zostało zrealizowane. I za to dzisiaj w imieniu wszystkich funkcjonariuszy Wysokiej Izbie dziękuję, bo to od nas, od Senatu, wyszła ta poprawka. Niemniej jednak wówczas, czy przez przeoczenie, czy przez jakieś niedopatrzanie, nie uwzględniono pracowników cywilnych tych służb. Zostali tym objęci tylko funkcjonariusze. A więc różnica między pracownikami cywilnymi a funkcjonariuszami tych służb, to ich rozwarstwienie, zrobiła się jeszcze większa, niż była wcześniej. Tak więc i w imieniu Komisji Obrony Narodowej, i w imieniu senatorów, którzy dopi-

sali się do tej poprawki, pragnę złożyć odpowiednią poprawkę. Źródłem pokrycia będą wydatki bieżące w tych służbach. Nie jest to naruszenie konstrukcji budżetu państwa.

Bardzo proszę o to, i będę bardzo usilnie przekonywał do tego państwa senatorów, abyśmy to przyjęli. Średnio na poszczególnego pracownika cywilnego będzie przypadowało 35 zł miesięcznie w skali roku. Nie jest to wiele, ale jest to pewnego rodzaju gest, który wykonamy w stosunku do grupy społecznej mającej dzisiaj jedne z najniższych uposażeń średnich w państwie, jeśli chodzi o budżetówkę.

W drugiej poprawce, którą chcę zgłosić odnośnie do tej części, proponuję zwiększyć wydatki na ochotnicze straże pożarne o 10 milionów zł, to znaczy zwiększyć o 5 milionów zł środki dla Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej i o 5 milionów zł środki przeznaczone bezpośrednio dla ochotniczej straży pożarnej, z tym że środki dla Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej traktowano by jako dotacje również dla OSP. I to byłoby przeznaczone na wzmocnienie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego. Państwo wiecie, że ten system jest ważnym ogniwem w dziedzinie bezpieczeństwa, dlatego też bardzo proszę o to, aby Wysoka Izba przyjęła te poprawki. Postaram się jeszcze je uzasadnić bezpośrednio przed głosowaniem.

Składam te poprawki na ręce pana marszałka.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Idealnie zmieścił się pan w czasie, Senatorze.

(Senator Wiesław Pietrzak: Dziękuję.)

Pan senator Jan Szafranec zabierze głos.

Senator Jan Szafranec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zbieram głos w dyskusji nie tylko we własnym imieniu, ale i w imieniu nowo powstałego, jak powiem, świeżutkiego Koła Senatorskiego Ligi Polskich Rodzin.

Chcę omówić dwie poprawki, które zgłoszę panu marszałkowi, jak również podać uzasadnienie tych poprawek.

Otóż blisko 60% wydatków zaplanowanych w grupie zadań dotyczących urzędów naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony przeznaczonych jest na wydatki bieżące i inwestycyjne – chodzi o rozdział 75101, a konkretnie o część „Kancelaria Prezydenta RP”. W tej grupie na zadania związane z wydatkami majątkowymi zaplanowano 28 milionów 450 tysięcy zł. Chodzi między innymi o wydatki na modernizację obiektów Kancelarii Prezydenta, zaplecza techniczne-

(senator J. Szafraniec)

go Augustówka, obiektu w Wiśle, zaplecza Pałacu Prezydenckiego itd.

Moim zdaniem, nie są to pierwszoplanowe potrzeby, coś, w co należałoby inwestować. I w związku z tym w mojej poprawce proponuję przeniesienie z części 01 z działu 751 z rozdziału 75101, czyli z wydatków majątkowych w części „Kancelaria Prezydenta RP”, kwoty 2 milionów zł na działalność radiową i telewizyjną – chodzi o część 45 rozdział 92104 – która to kwota została uszczuplona o taką sumę na korzyść Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, oraz wnoszę w swojej poprawce o przeniesienie środków z wymienionego działu, to znaczy z tego działu 751 rozdział 75101, na finansowanie prac przygotowawczych do budowy drogi ekspresowej nr 19 Suwałki – Białystok – Lublin – Rzeszów – Białystok, które to finansowanie zostało też uszczuplone o 2 miliony zł na korzyść Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Uważamy, jesteśmy przekonani, że finansowanie Telewizji Polonia, której tak wiele zawdzięczają nasi rodacy zamieszkujący za granicą, jak też i finansowanie dróg to bardziej pierwszoplanowe potrzeby niż modernizacja obiektów Kancelarii Prezydenta.

I kolejna poprawka, która motywowana jest niepokojem polskich rolników związanym z brakiem jakichkolwiek dotacji do stosowania nawozów wapniowych. Nawożenie wapniowe ma, jak wiadomo, istotny wpływ na jakość gleby, lepsze wykorzystywanie nawozów mineralnych przez rośliny oraz na poprawę stanu środowiska naturalnego. W związku z tym proponuję kwotę 25 milionów zł przeznaczyć na dotację do stosowania nawozów wapniowych, kwotę z części 20 „Gospodarka” w rozdziale 10001 „Górnictwo węgla kamiennego” albo taką samą kwotę z części 83 „Rezerwy celowe” w poz. 10, czyli ze środków, które są przeznaczone na wydatki na integrację z Unią Europejską.

I te dwie poprawki składam na ręce pana marszałka. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu panią Krystynę Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie!

Ja w swojej wypowiedzi ograniczę się do omówienia tylko tego fragmentu ustawy budżetowej, który jest mi w miarę dobrze znany, bo był rozpatrywany przez senatorów Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Chodzi o budżet ministra zdrowia na 2005 r.

Budżet ten nie przynosi niczego pozytywnego, w sensie finansowym, ani dla pracowników, ani dla pacjentów, a właściwie kolejność powinna być odwrotna: ani dla pacjentów, ani dla pracowników.

(Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Przepraszam bardzo, proszę senatorów... Dziękuję.)

Dziękuję.

Planowane wydatki w 2005 r. w stosunku do wydatków w mijającym roku mają stanowić nieco ponad 98%. Część zadań dotychczas realizowanych z budżetu ministra zdrowia została przeniesiona do Narodowego Funduszu Zdrowia, który też przecież dysponuje dość ograniczonymi środkami – chodzi tu na przykład o procedury wysokospecjalistyczne – a ratownictwo medyczne może kontentować się jeno zaliczką na zakup śmigłowca dla państwowego pogotowia lotniczego.

Znacznie spadają nakłady na programy polityki zdrowotnej, w tym zwalczanie chorób nowotworowych. Nieśmiało przypomnę, że to Senat przed dwoma laty, powtarzam: Senat, podjął uchwałę o zwalczaniu chorób nowotworowych. To Senat, z którego składu ubył już parę osób, ofiar właśnie tej strasznej choroby nowotworowej, podjął taką uchwałę. I wspomnienie to dedykuję tym senatorom, którzy ochoczo i bez zahamowań głosowali za podjęciem tej uchwały.

Ograniczenie środków na profilaktykę zwiększa wydatki na leczenie. To jest taka bardzo prosta zależność i szkoda, że tak niewielu znana czy uznana przez tak niewielu. Przecież w przeciwnym razie inaczej wyglądałby Fundusz Prewencji i Rehabilitacji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Tworzymy papierowe prawo, w majestacie konstytucji, danych nam mandatów zaufania publicznego tworzymy papierowe prawo, nakładając na instytucje zobowiązania i nie przydzielając im na to stosownych środków. I tak na przykład Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego została zobowiązana do przekwalifikowania zawodowego rolników w okresie pobierania renty szkoleniowej, ale ma to zrobić, nie dostając oczywiście środków czy ograniczając liczbę rehabilitowanych rolników i ich dzieci. I nie mogę poprzeć takich rozwiązań. Dlatego też złożę stosowną poprawkę w tej materii.

Ochrona zdrowia jest konstytucyjnym, zapisanym w odpowiednim artykule zadaniem państwa. I żadne uwikłanie w amerykańską wojnę i żadne zakupy samolotów bojowych nie zwalniają nas ze starań o środki na ochronę zdrowia. Rezygnacja z jednego samolotu oznacza, że są pieniądze na całą polską onkologię. To jest taki stosunek potrzeb i wydatków. Komu bliższa wojna, niech popiera kupowanie samolotów. Ja tylko żałuję, że w ciągu tych wielu lat, kiedy zasiadam w Sejmie, a teraz w Senacie, nigdy nie udało się uzyskać odpowiedniego wskaźnika finansowa-

(senator K. Sienkiewicz)

nia ochrony zdrowia, w odróżnieniu od finansowania dla ministerstwa wojny. A przy okazji chcę zapytać o środki z offsetu, o którym tak głośno i tak dużo mówiliśmy, środki z offsetu, które miałyby być przeznaczone między innymi na rejestr usług medycznych i na elektroniczną kartę ubezpieczenia zdrowotnego.

Pozostając przy sprawach ochrony zdrowia, ale zbliżając się ku końcowi, powiem, że podczas rozpatrywania sytuacji materialnej ochrony zdrowia nie można pominąć problemu bezpieczeństwa pracy, czyli bezpieczeństwa pośrednio nas, pacjentów. Państwowa Inspekcja Pracy od lat informuje – informację tę potwierdza w raporcie bieżącym – że wśród objętych reformami systemowymi zakładów opieki zdrowotnej 53% zakładów opieki zdrowotnej publicznych i 50% niepublicznych szczebla gminnego, 36% szpitali wojewódzkich i 57% powiatowych nie spełnia warunków określonych przepisami. Stan taki jest tolerowany i uniemożliwia utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy. O trwających od ponad dwudziestu lat budowach szpitali to już nawet wstydę się wspomnieć i złożę tylko jedną poprawkę w tej materii.

Problemem ochrony zdrowia jest również niewłaściwa gospodarka niebezpiecznymi odpadami medycznymi, nieprawidłowe wyposażenie pracowników w środki ochrony indywidualnej oraz w odzież i obuwie robocze. Czy lekarz, pielęgniarka, technik medyczny to gorsi obywatele i pracownicy niż górnik czy sędzia albo wojskowy chociażby? I proszę tylko nie mówić – to już w tej Izbie i z tej mównicy padało – że 2 miliardy 200 milionów zł przeznaczono na pożyczkę, no bo przecież pożyczka ma to do siebie, że w pewnym momencie trzeba ją spłacić, i że to w jakikolwiek sposób zmieni tę sytuację, gdyż dług jest trzy razy wyższy, a emigracja zarobkowa białego personelu jest faktem. Podobnie jak faktem są niekończące się dotacje do węgla kamiennego czy na kosztowne i zbędne urzędy.

Składam jedną poprawkę mającą na celu zwiększenie środków na pomoc społeczną z ukierunkowaniem na placówki opiekuńczo-wychowawcze, bo od 1 stycznia każdy powiat powinien płacić za swoje dziecko. To jest zobowiązanie ustawowe, ale bez przeznaczenia pieniędzy. Dlatego proszę o niewielką kwotę, która złagodzi zaburzenia wywołane tą zmianą po 1 stycznia. A ponieważ jest to ostatnia debata budżetowa, to tylko od nas zależy, czy w tej sprawie pozostanie popiół, czy diament. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Senator.
Pan Krzysztof Borkowski.

Senator Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Niewątpliwie ustawa budżetowa jest ważnym aktem prawnym i do tej ustawy przystępujemy, tak jak powiedzieli pan minister i pan marszałek... dzisiaj piąty raz Wysoka Izba proceduje nad tak ważną ustawą.

Polska jest w takim szczególnym momencie, ponieważ nie tak dawno zostaliśmy pełnymi członkami Unii Europejskiej i tworzymy ten budżet w trochę innych warunkach. I patrząc na budżet, budżet przyszłoroczny, który został przedłożony nam, Wysokiej Izbie, trzeba powiedzieć, że niewątpliwie jest to budżet trudny. Ale pozwolicie państwo, że nie zgodzę się z panem ministrem i nie zgodzę się z tym panem senatorem, przewodniczącym komisji, który prezentował dzisiaj budżet, że jest to budżet rozwoju, wzrostu, że jest to budżet dobry dla Polski. Ja uważam trochę inaczej: że jest to budżet budzący wiele obaw i budżet nie rozwoju, ale wręcz stagnacji.

I nasuwa się pierwsza taka uwaga i pytanie do pana ministra finansów, do prezesa Narodowego Banku Polskiego: co będzie dalej z kursem euro i kursem dolara? Bo opowiadanie dzisiaj o wielkim wzroście eksportu, opowiadanie o wielkim boomie gospodarczym... to jest tylko czcza i pusta, moim zdaniem, opowieść. Ten wzrost był, kiedy euro kosztowało ponad 4 zł 50 gr, ten wzrost był, kiedy dolar kosztował 3 zł 80 gr, 3 zł 70 gr. Tego wzrostu dzisiaj nie ma i wszystkie te wskaźniki, które państwo założyliście, mogą być pustymi zapisami. Oby się tak nie stało, ale sądzę, że tak będzie. Wysoka cena złotówki, mocna złotówka powoduje to, że jest eldorado właśnie dla importerów, ale nie ma eldorada dla eksporterów. Duży eksport to miejsca pracy, a duży import to stagnacja, to bieda i problem z ogromnym bezrobociem, którego wskaźnik i tak mamy wysoki. Optymistyczny wskaźnik bezrobocia na poziomie ponad 18% może stać się tylko pustym, tak jak powiedziałem wcześniej, zapisem, bo ten wskaźnik może przekroczyć 19%, a nawet być wyższy.

I chciałbym zwrócić jeszcze uwagę Wysokiej Izby i wszystkich obywateli naszego kraju na to, że przyszedł rok to też o wiele wyższe podatki, że państwo nam przygotowało totalny wzrost podatków, podatków takich jak akcyza – wzrost o 5 miliardów zł; podatków takich jak CIT – wzrost o 1 miliard 500 milionów zł; i podatków od osób fizycznych – wzrost o 1 miliard 300 milionów zł. Łącznie ten wzrost jest bardzo wysoki, a szczególnie jeśli chodzi o akcyzę. Ta akcyza to głównie akcyza na paliwa, a wyższe ceny paliw to wyższa inflacja, poza tym jest to też problem i dla przedsiębiorców, ale za to wszystko de facto zapłaci konsument, czyli obywatelom będzie żyło się trud-

(senator K. Borkowski)

niej, gorzej. Wyższe podatki to też problem dla wszystkich obywateli. I nasuwa się pytanie: gdzie dobrobyt obywateli i gdzie rozwój? Na to pytanie niech wszyscy państwo sobie sami odpowiedzą.

Jeśli chodzi o rozwój, to wydawałoby się, że ten rozwój rzeczywiście był harmonijny i ten boom gospodarczy następował. Ale realizacja wpływów z podatku VAT za ubiegły rok, niższa o 4 miliardy 500 milionów zł, jak gdyby temu zaprzecza. Bo to właśnie firmy, które inwestują, napędzają wpłaty VAT i te wpłaty VAT powinny być o wiele większe, a tymczasem przychody z tytułu VAT są niższe, tak przedstawione jest to w ustawie budżetowej. Tak więc wcale tak dużego wzrostu nie ma, tego, czym się szczyci dzisiejszy rząd, dzisiejsza koalicja Sojusz Lewicy Demokratycznej – Unia Pracy, tego wzrostu nie ma.

Pragnę podkreślić jeszcze jedno: jest to piąty budżet uchwalany przez Wysoką Izbę i od 2001 r. wzrost wydatków wynosi około 35 miliardów zł. Nawet w konstytucji zapisane jest, że powinno następować urzeczywistnienie zasady sprawiedliwości społecznej. Tymczasem w kolejnych budżetach uchwalanych przez tę koalicję i w dzisiejszym budżecie tego po prostu nie ma.

Ja obawiam się wręcz regresu gospodarczego, ponieważ gdy popatrzymy na gospodarkę mieszkaniową, to zobaczymy, że jest zmniejszenie, i to znaczne, bo o ponad 2 miliardy zł; rolnictwo – w tym budżecie mniej o 735 milionów zł; ochrona zdrowia – zmniejszenie; edukacja – zmniejszenie. Wzrost jest zaś w administracji. Tylko tutaj jest wzrost, jeśli chodzi o wydatki budżetowe, bo aż o prawie 5% następuje wzrost wydatków na administrację publiczną. Jest oczywiście wzrost na obronę narodową, jest też wzrost na wymiar sprawiedliwości – o ponad 2 miliardy 500 milionów zł.

I nasuwa się pytanie: gdzie jest ten rozwój? Czy to budżet rozwoju, czy budżet stagnacji? Gdzie równouprawnienie wszystkich obywateli, skoro z 35 miliardów zł do najuboższych, moim zdaniem, trafił mniej więcej 1 miliard zł? Tak więc znów pojawiają się teza i taki fakt, że ten budżet, no, niekoniecznie jest dobry.

Zatrzymam się chwileczkę na ważnym dziale „Rolnictwo”, powiem kilka zdań o tym. Otóż wszystkie środki masowego przekazu, przy pomocy pana ministra rolnictwa i nie tylko, opowiadają wszystkim, ile to wieś teraz dostała pieniędzy. Otóż zapewniam państwa, że wieś w zasadzie nic jeszcze nie dostała albo dostała niewiele. Są takie powiaty, które z dopłat bezpośrednich nie dostały ani złotówki.

A jeszcze zwrócę państwa uwagę, Wysokiej Izby, na to, o ile wzrosły koszty środków produkcji. Firmy paszowe są nie nasze, są w obcych rękach i one dyktują warunki tak, że mimo iż tanio

kupią produkty, komponenty do paszy, to i tak tę paszę oferują za wysoką cenę, bo wszystko to dawno zostało rozdane, gdyż nawet nie sprzedane obcemu kapitałowi. Jeśli chodzi o wszystkie nawozy, wszystkie środki ochrony roślin, to sytuacja jest również bardzo podobna. Wzrost kosztów produkcji jest znacznie wyższy niż zysk z tych dopłat, których jeszcze nie ma, bo te dopłaty się opóźniają. I takie opowiadanie, nastawianie miasta przeciwko wsi i odwrotnie jest czymś bardzo nieprawidłowym. Minister rolnictwa powinien dbać o rozwój wsi i obszarów wiejskich, a nie opowiadać coś takiego i napuszczać jednych na drugich.

I jeszcze o jednym musimy pamiętać: że na 1 kg mięsa eksportowanego przypadają 4 kg mięsa importowanego z zagranicy, tak to w tej chwili się układa. Za chwilę będzie problem z górką, podatnicy znów będą musieli wyasygnować pieniądze – nie wiem, jak to przeprowadzimy, bo dzisiaj obowiązuje prawo unijne – żeby skupić nadwyżki. Będzie to problem ministerstw, ale będzie to też problem podatnika, skąd wziąć na to pieniądze i jak to zapisać w prawie unijnym, bo przecież dzisiaj jesteśmy członkami wielkiej Unii.

Poza tym zwrócę jeszcze uwagę na obszar rolnictwa, na to, że nie ma dotacji do nawozów wapniowych, nastąpiło zmniejszenie środków na postęp biologiczny, nie ma dopłat i zlikwidowane zostały dopłaty do kredytów obrotowych, są opóźnienia w dopłatach, o czym wcześniej mówiłem, jeszcze raz sygnalizuję ogromną podwyżkę cen środków do produkcji.

Czyli wcale nie jest tak różowo, że jakieś tam miliardy z kasy unijnej wpłyną – one wpłyną rzeczywiście i chwała tym, którzy pracują nad tym i to wspomagają tak, że w krótkim czasie mogliśmy sięgnąć po te dopłaty – bo są opóźnienia i wcale nie jest polskiemu rolnikowi łatwo, bo cały instruktaż i cała pomoc jeszcze też pozostawiają wiele do życzenia.

Chcę zwrócić uwagę na jeszcze jedno. Otóż w budżecie jest zapisana podwyżka składek, jeśli chodzi o kasę rolniczego ubezpieczenia. Nasuwa się pytanie: co będzie z tą ustawą i co będzie z ustawą dotyczącą ZUS, w której składki również mają być podwyższone, ze słynną reformą pana ministra Hausnera? Otóż koszty pracy w Polsce i tak są wysokie. Czy szara strefa się powiększy, czy się zmniejszy, gdy podwyższymy te składki? Ja myślę, że szara strefa się powiększy. Czyli te zapisy w budżecie państwa są zapisami, no, niekoniecznie dobrymi, a myślę, że służącymi powiększaniu szarej strefy i stagnacji, nie zaś rozwojowi naszej gospodarki.

I jeszcze na jedno zwrócę uwagę. Wielokrotnie z tej trybuny mówiliśmy o firmach zagranicznych, o tym, ile płacą podatku. Ja ponownie zadam to pytanie. Bo gdy obserwuję polskie służby skarbowe, to widzę, że z tego uczciwego podatni-

(senator K. Borkowski)

ka to wycisną, ile się da. Ale jakie macie państwo służby, jak jesteście przygotowani, wyposażeni, jako Ministerstwo Finansów, jak wasze służby są wyposażone, jeśli chodzi o ściganie właśnie firm konsultingowych, różnych innych firm z udziałem kapitału zagranicznego albo wyłącznie firm zagranicznych, które unikają płacenia podatków? Ja wielokrotnie rozmawiałem z państwa służbami i w obawie o ich przygotowanie i w obawie też o ich możliwości egzekwowania, zadaję tutaj to pytanie: jakie to jest przygotowanie? Bo dzisiaj to w wielu wypadkach jest tak, że ktoś dostaje delegację, ale nawet nie ma czym dojechać. I gdy weźmie się pod uwagę wyspecjalizowane służby prawnicze tych firm, to okaże się, że polskie organy wymiaru podatków są zbyt słabe i bezsilne, moim zdaniem...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Panie Senatorze, pański czas minął.)

Jeśli można, omówię już tylko poprawki. Kończę, ale proszę o przyznanie dodatkowo jednej minuty.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę.)

Przepraszam, będę się streszczał. Dziękuję, Panie Marszałku.

I jeszcze tylko jedno: jakie mamy zyski – takie pytanie też tu zadaję – z offsetu, z udziału polskich wojsk w misji w Iraku, czy będą kontrakty? Wiele firm się przygotowywało i cieszyło się, że będzie offset. Myślę, że to też pozostaje tylko zapisem.

Generalnie, reasumując, żeby nie przedłużać, powiem, że – moim zdaniem – ten budżet nie służy rozwojowi naszego kraju, nie służy dobru obywateli. Oczywiście musimy go przyjąć, bo taka jest rola Senatu, a my jesteśmy w mniejszości, ale ten budżet nie jest budżetem dobrym. I ten optymizm, który wiał z tej trybuny, płynął z ust pana ministra, ja chcę ostudzić.

Panie Marszałku, pozwalam sobie również złożyć kilka poprawek do budżetu w odniesieniu do tych spraw, o których mówiłem, przede wszystkim do spraw związanych z administracją. Uważam, że administracja gminna, powiatowa, następnie dwa szczeble wojewódzkiej, czyli marszałek i wojewoda, nie wiadomo, kto ważniejszy, cała Europa pyta, czy w Polsce ważniejszy jest marszałek, czy wojewoda... Nie stać nas na to.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę kończyć wypowiedź.)

Nie stać nas na taką administrację. Z tego powodu składałam odpowiednie poprawki. Jedną z poprawek zmniejsza budżet Kancelarii Prezydenta o 20 milionów zł. Proponuję przeznaczyć to na rolnictwo i przenieść do rozdziałów „Postęp biologiczny w produkcji roślinnej” i „Postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej”.

Następna poprawka dotyczy działu 600, rozdziału „Drogi publiczne krajowe”. Chodzi o zmniejszenie o 200 milionów zł środków przeznaczonych na wymiar sprawiedliwości, na sądy i przeniesienie tej kwoty do rozdziału „Drogi publiczne krajowe”. Widzimy przecież, jaki jest stan dróg, brakuje objazdów miast.

W kolejnej poprawce proponuję zmniejszenie o 50 milionów zł środków w dziale „Administracja publiczna” i przeniesienie ich do części „Gospodarka”, do rozdziału „Promocja eksportu”.

W ostatniej poprawce proponuję zmniejszenie o 250 milionów zł środków w części 37 „Sprawiedliwość” i przeniesienie ich do części „Gospodarka”, do rozdziału „Rozwój przedsiębiorczości”. To jest to, co zostało dziś poruszone przez sprawozdawcę ustawy budżetowej. Przepraszam, że trochę przekroczyłem wyznaczony czas wystąpienia. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.
Senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Muszę powiedzieć, że również mam pewne, a może nawet poważne wątpliwości co do tego, czy budżet jest rzeczywiście aż tak prorozwojowy, jak mówili o tym minister finansów oraz pan senator Markowski. Spróbuję to wykazać, a jednocześnie zaproponować pewne zmiany, korekty do ustawy budżetowej. Chodzi mi o trzy obszary, to jest szkolnictwo wyższe, edukację i badania naukowe, gdyż sądzę, że o budżecie prorozwojowym można mówić wtedy, gdy rzeczywiście inwestuje się w to, co potem decyduje o rozwoju.

Zacznę od szkolnictwa wyższego. To jest prawda, że obecnie, w tym i w przyszłym roku, właściwie po raz pierwszy od wielu lat na szkolnictwo wyższe będzie się przeznaczano 1,01% PKB. Do tej pory tak nie było. Trzy lata temu przeznaczane środki były na poziomie 0,8%–0,9% PKB. Trzeba mieć jednak świadomość, że taka zmiana nastąpiła właściwie z tego powodu, iż w 2001 r. został wprowadzony nowy system wynagrodzeń nauczycieli akademickich i w ogóle wszystkich zatrudnionych w szkolnictwie wyższym. Wywołało to określone skutki, spowodowało wzrost udziału budżetu w PKB. Tymczasem w znacznej części ów wzrost wynagrodzeń został sfinansowany przez samo szkolnictwo wyższe. Proszę sobie wyobrazić, że w projekcie budżetu na 2005 r. wydatki pozapłacowe spadają o 50%, czyli szkolnictwo wyższe w części samo finansuje podwyżki. A do tego jeszcze, bo była o tym mowa, na inwestycje wieloletnie trzech uczelni przypada z tego

(senator E. Wittbrodt)

45% środków. To jest niemal połowa środków, które są przeznaczone na inwestycje.

Pan senator Markowski mówił, że komisja odrzuciła propozycje poprawek Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, żeby nie konfliktować środowiska. Tymczasem myślę, że właśnie teraz powstała sytuacja, kiedy uczelnie o znacznie obniżonych środkach inwestycyjnych muszą patrzeć na to, że trzy uczelnie znalazły się w wyjątkowej sytuacji i ich inwestycje realizowane są w 100%. Przy tym padła tu nazwa uniwersytetu poznańskiego. Jeżeli jednak dobrze się przyjrzyć, to mogą państwo zobaczyć, co robi uniwersytet poznański. Otóż inwestuje w Kaliszu, w Gnieźnie, w Pile, w Słubicach, wszędzie, ale nie w Poznaniu. W tej sytuacji wydaje się, że można by dokonać następujących zmian. Jeśli szkolnictwo wyższe jako całość otrzymało środki zmniejszone o 50%, to jeżeli tym uczelniom, które realizują inwestycje wieloletnie, w najbliższym roku okroimy je o 25%, nie zmieniając całości inwestycji, to mnie się wydaje, iż nastąpi pewnego rodzaju rozłożenie zmniejszenia środków pomiędzy te trzy wybrane a pozostałe uczelnie. Tego dotyczy jedna grupa moich poprawek.

Kolejna poprawka. Na posiedzeniu naszej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu pani minister Kuzińska mówiła o tym, i było to widoczne przy porównywaniu budżetów z wielu lat, że w Uniwersytecie Wrocławskim nastąpiło przeszacowanie kosztorysu w dół. Nie zostało to skorygowane w projekcie budżetu wieloletniego w taki sposób, że obniżenie kosztów rozkłada się między budżet centralny a inwestora, czyli uczelnię. Wobec tego chciałbym zaproponować, pani minister może to potwierdzić na posiedzeniu komisji, aby te proporcje zostały zachowane. W tej sytuacji szkolnictwo wyższe, inne uczelnie uzyskają na inwestycje chociażby kwotę wynikającą z tej różnicy. Ta grupa poprawek właściwie nie zmienia budżetu, to znaczy nie pociąga za sobą środków z innych obszarów.

Następna sprawa dotyczy oświaty. Pan senator Markowski mówił, że środki na informatyzację w Polsce zwiększyły się o 27%. To jest prawda, ale dotyczy to informatyzacji społeczeństwa w sensie ogólnym, nie ma jednak nic wspólnego z inwestowaniem w pracownie internetowe w oświacie. W zeszłym roku środki przeznaczone na pracownie internetowe były na poziomie 160 milionów zł, z tego połowę stanowiły inwestycje bezpośrednie, a połowę współfinansowanie ze środkami unijnymi, a więc w sumie było to ponad 300 milionów zł. Tymczasem w tym budżecie zaplanowano tylko 29 milionów, jakby zapominając o tym, że początek inwestowania w pracownie internetowe przypadł na 1998 r., minęło już sześć lat i pierwsze pracownie już wypadają. Poza

tym nasytzenie komputerowe, tak to nazwę, w oświacie jest takie, że na jeden komputer przypada dwudziestu pięciu uczniów, podczas gdy standard unijny to jest dziesięciu uczniów. W takiej sytuacji nie można tego zaniedbywać, nie można zapominać o tym, że inwestycje potrzebne są przez wiele lat, a właściwie stale. Moja poprawka zmierza do dołożenia kwoty 100 milionów zł, przy czym proponuję, aby były to środki pochodzące z restrukturyzacji górnictwa, która od wielu lat pochłania wiele pieniędzy, a w tym obszarze, tak jak mówił minister finansów, sytuacja się zmienia, poprawia, wiele kopalń już pracuje w zupełnie innych warunkach. Stąd pochodziłaby jedna część kwoty. Druga część pochodziłaby z jednorazowych dodatków dla emerytów i rencistów. Chodzi o tę część, na temat której wypowiedział się minister finansów i miał pewne wątpliwości, a z informacji, które ja posiadam, znajduje się tam co najmniej 400 milionów więcej niż jest rzeczywiście potrzebne.

Trzecia poprawka dotyczyłaby obszaru nauki i badań naukowych. Mówimy o realizacji Strategii Lizbońskiej, a środki na badania naukowe w roku 2005 są realnie niższe niż w roku 2004. Wydatki na badania z budżetu państwa są na poziomie 0,3% PKB, a mamy takie pobożne życzenie, aby do 2010 r. osiągnęły poziom 3%, łącznie, razem z tymi spoza budżetu. Nie ma na to żadnych szans. Wobec tego chociażby częściowo próbuję złagodzić ten problem, proponując przesunięcie kwoty 150 milionów, a źródłem byłyby znowu dodatkowe środki dla emerytów i rencistów, powtarzam, te środki, które w opinii wielu są w nadwyżce.

Ostatnia zmiana, którą chciałbym zaproponować, jest wspólną propozycją – moją i pana senatora Czai. Pamiętacie państwo listopadowe sztormy, które nawiedziły Wybrzeże. Spowodowały one straty, potwierdza to pan minister Górski, na poziomie 40 milionów zł. Wobec tego chciałbym zaproponować, aby choć część rezerwy będącej w dyspozycji rządu przepisać na usuwanie skutków listopadowych sztormów. Myślę o tym, aby z rezerwy przeznaczonej na katastrofy przekazać kwotę 14 milionów zł właśnie na ten cel. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pani senator Kempka.

Senator Dorota Kempka:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Goście!

Jest mi dziś wyjątkowo trudno mówić, ponieważ jest nas na sali tak niewielu, a sprawy, o których chciałabym powiedzieć, są bardzo ważne. Senacka Komisja Kultury i Środków Przekazu przez wiele godzin zastanawiała się nad budżetem

(senator D. Kempka)

tem na kulturę i ochronę dziedzictwa narodowego oraz nad tym drugim, tak bardzo dziś krytykowanym, budżetem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Chciałabym przedłożyć Wysokiej Izbie dwie poprawki już nie w imieniu komisji, lecz jako senator Dorota Kempka. Niejednokrotnie zabierałam głos w sprawach budżetowych, najczęściej mówiłam o edukacji kulturalnej dzieci i młodzieży, o placówkach upowszechniania kultury, bo były na to potrzebne pieniądze, również o placówkach wychowania pozaszkolnego, ponieważ uważałam, że inwestycje, środki przeznaczane na najmłodsze pokolenie naszego kraju są niezmiernie ważne.

Dzisiaj chcę zaproponować Wysokiej Izbie dwie poprawki i chciałabym prosić Wysoką Izbę o ich poparcie. Jedna z nich dotyczy wyższego szkolnictwa artystycznego. Proponuję wprowadzić zmianę w budżecie i w części 24 przyznać dodatkowe środki finansowe w wysokości 3 milionów zł wyższym szkołom artystycznym muzycznym. Dlaczego moja propozycja dotyczy akurat wyższych szkół artystycznych muzycznych w niektórych województwach? Otóż z tego powodu, że tegoroczny budżet przewiduje podwyższenie wynagrodzenia pracowników szkolnictwa wyższego, uwzględnione jest w nim jednak tylko wynagrodzenie, a nic nie mówi się na temat zwiększenia środków finansowych na bieżącą działalność. Moja poprawka zmierza do zmiany tej sytuacji.

Proponuję, abyśmy w części 24 zwiększyli środki finansowe o 3 miliony zł. Dotyczy to szkół muzycznych w trzech miastach. Są to szkoły, w przypadku których wysiłek społeczeństwa i ludzi w nich pracujących doprowadził do tego, że cieszą się one wyjątkowym uznaniem, osiągają wspaniałe wyniki dydaktyczne i artystyczne. Dotyczy to wyższych szkół muzycznych w Krakowie, w Katowicach i w Bydgoszczy. Szkoła bydgoska jest wyjątkowo mała, ale chciałabym prosić o to, aby i tę szkołę tak potraktowano.

Poprawka druga dotyczy budżetu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Szanowni Państwo, tak się składa, że na ten temat też niejednokrotnie zabierałam głos, tymczasem za każdym razem polski parlament ograniczał środki finansowe, zmniejszał budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Jednak to, co się stało w tym roku, przechodzi wszelkie oczekiwania, trudno to sobie wyobrazić. Nie wiem, jak podczas trzeciego czytania można było zaproponować, aby zmniejszyć budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o 9 milionów 500 tysięcy zł, to jest 46% budżetu zaproponowanego przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, budżetu, który mieścił się w budżecie przedstawionym przez rząd. Gdybyśmy przy-

jęli zaproponowane przez Sejm rozwiązanie, to praktycznie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji musiałaby zmniejszyć liczbę pracowników, musiałaby powstrzymać prowadzone do tej pory działania, musiałaby również podjąć działania w takim zakresie, aby nigdy nie mieć własnego budynku, a przecież prowadzone są one od wielu lat, tylko parlament nigdy nie przeznaczył na ten cel środków finansowych. Z tego powodu moja druga poprawka zmierza ku temu, aby Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji przywrócić 4 miliony 700 tysięcy zł. Tak czy inaczej nie będzie to przywrócenie całej kwoty, która została zabrana w Sejmie podczas trzeciego czytania, będzie to przywrócenie części środków.

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie, bardzo proszę o poparcie moich poprawek, jednej dotyczącej wyższego szkolnictwa muzycznego, a drugiej dotyczącej zwiększenia budżetu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Dziękuję bardzo za uwagę i przekazuję poprawki panu marszałkowi.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję pani.

Głos zabierze pan senator Anulewicz.

Senator Andrzej Anulewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Dzisiaj w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej odbywa się jedna z ważniejszych w tym roku debat, debata nad budżetem na rok 2005. Można by było powiedzieć, że jest to debata konstytucyjna, bowiem w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej znajdują się zapisy o prawie do nauki, o prawie do opieki zdrowotnej. Wysoka Izba podjęła się trudu oceny tego, co uchwalił Sejm. Jaki jest ten budżet? Z dyskusji prowadzonej przez moich znakomitych przedmówców wynika, że niezwykle trudne jest wystawienie obiektywnej oceny temu ważnemu dokumentowi. Mówiąc o budżecie na rok 2005, na pewno powinniśmy pokazać zarówno jego pozytywne zapisy, jak i mówić o jego niedostatkach.

Pozwolę sobie zwrócić uwagę na pewne fakty. Dzisiaj podczas dyskusji nad stanem finansów w roku 2005 niewątpliwie z tej trybuny nie padło stwierdzenie, że grozi nam krach finansów publicznych. Pozwolę sobie zwrócić uwagę na to, iż jeszcze nie tak dawno mówiliśmy właśnie w ten sposób. Warto zauważyć również to, że budżet roku 2005 będzie inny, bowiem będzie to rok pełnego członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Z jednej strony na pewno warto zauważyć zapisy dotyczące zwiększenia dochodów, zwiększenia wydatków, mniejszego deficytu budżetowego. Z drugiej strony pojawiają się pytania. Czy będzie to budżet na miarę oczekiwań i potrzeb Polaków?

(senator A. Anulewicz)

Jak pod rządami tej ustawy będzie wyglądała oświata, opieka zdrowotna? Czy będziemy się czuli bardziej bezpieczni na ulicach? Jak będzie wyglądała sprawa polskiej obronności? Jak będzie wyglądała sprawa infrastruktury, w tym budowy dróg, autostrad? Czy nasi emeryci i renciści będą mogli otrzymać oczekiwane waloryzacje? Udzielenie odpowiedzi na te pytania jest bardzo trudne.

Ja byłbym bardzo ostrożny w podawaniu oceny, iż jest to budżet rozwoju, choć niewątpliwie – sędzę, że Wysoka Izba zgodzi się z takim sformułowaniem – jest to jednak budżet pewnego postępu, mimo iż nie na miarę potrzeb i nie na miarę oczekiwań. W budżecie zapisane są generalia. Chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Izby na pewien szczegół, jest on bardzo ważny, bowiem dotyczy dużej grupy, społeczności lokalnej. Zwróciłbym się jednocześnie do Wysokiej Izby z prośbą o uwzględnienie tej potrzeby. Podzielałam pogląd pani senator Sienkiewicz, że zapisy tego budżetu dotyczące opieki zdrowotnej nie są zadowalające. Trudno mówić o odpowiednim standardzie, poziomie opieki zdrowotnej, kiedy brakuje pieniędzy, w tym również na inwestycje.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Inwestycje, tak jak mówił pan senator Witbrodt, to są pieniążki na naukę, pieniążki na odpowiedni sprzęt, a jest to szczególnie ważne w przypadku medycyny, ale również są to pieniążki niezbędne na budowę takich obiektów, jak szpitale. Miałem okazję spotkać się w ostatnim czasie z przedstawicielami samorządów miasta Pułtуска i powiatu pułtuskiego. To, co mi przekazano, po prostu mnie zaszokowało. Nowy szpital w Pułtusku buduje się, niedługo będzie rocznica, dwadzieścia lat. W połowie lat osiemdziesiątych rozpoczęto budowę. Ta inwestycja jest w tej chwili zrealizowana w połowie. Warunki, jakie ma dzisiaj szpital powiatowy w Pułtusku, są, mówiąc ogólnie, niezadowalające. Trudno dzisiaj mówić o potrzebie... O potrzebie zdecydowano dwadzieścia lat temu, a problem polega na tym, że ta inwestycja została przekazana przez poszczególne szczeble na szczebel samorządu powiatowego, który dzisiaj nie ma żadnych pieniędzy na to, żeby ją kontynuować.

Dlatego też, korzystając z dobrej okazji, poprosiłam pana marszałka o głos w tej debacie, bo postanowiłam zgłosić poprawkę do art. 11, w której proponuję, aby w roku 2005 z funduszu reprivatyzacji, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, poz. 1397 z późniejszymi zmianami, zostały dofinansowane realizacja i zakończenie budowy szpitala w Pułtusku – w kwocie 80 milionów zł. Pozwolę sobie króciutko uzasadnić taką poprawkę.

Uwzględniając postanowienia art. 22 ust. 8 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którymi ustawa budżetowa może określić inne przeznaczenie wydatków funduszu celowego niż ustawa tworząca fundusz, o ile nie otrzymuje on dotacji z budżetu państwa, wnoszę o przyjęcie zapisu przewidującego dofinansowanie realizacji oraz zakończenia budowy szpitala w Pułtusku. Przyczyni się to do efektywnego wykorzystania środków publicznych oraz ostatecznego rozwiązania problemu ciągnącej się od wielu lat budowy. Szczególnie celowe i zasadne wydaje się uruchomienie środków funduszu reprivatyzacji, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, ze względu na kwotę 352 milionów 332 tysięcy zł środków pieniężnych tego funduszu, jaką w budżecie planuje się zapisać na koniec roku 2005.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Problem ten dotyczy ponad sześćdziesięciu tysięcy mieszkańców powiatu pułtuskiego. Sędzę, że ten zapis, przyjęty przez Wysoką Izbę, przyczyni się do tego, że tym mieszkańcom będzie się żyło zdrowiej i bezpieczniej. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Kazimierz Kut:

Dziękuję.

Pani Olga Krzyżanowska.

Senator Olga Krzyżanowska:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przedstawiony przez rząd budżet budzi liczne wątpliwości, z ogólnego jakby powodu: tych pieniędzy jest mało i rzeczywiście jest bardzo trudno dzielić ten niedobór. Ale jednocześnie budzi on bardzo konkretne wątpliwości dotyczące zarówno pewnych zapisów przyjętych przez rząd, jak i zmian wprowadzonych potem przez Sejm.

Zasługuje na uwagę i właściwie na pochwałę to, że o 10 miliardów zł został zmniejszony deficyt w budżecie państwa. Byłaby to właściwie dobra wiadomość. Jednak trzeba przypomnieć sobie, proszę państwa, że wyliczenie obniżonego deficytu jest wątpliwe wobec odrzucenia przez Sejm ustaw okołobudżetowych dających wzrost składki na ZUS o około 2 miliardy zł oraz odrzucenia zmiany zasad wypłaty zasiłków chorobowych dającej około 0,5 miliarda zł. Brakuje również ustawy o zmianie zasad pobierania składek do KRUS. Tak więc wątpliwa jest suma ponad 3 miliardów zł.

Do tego Sejm dokonał, powiedziałabym, przedwyborczej manipulacji społecznymi pieniędzmi i zabrał 1 miliard 300 milionów zł ze środków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, których i tak tam brakuje, na jednorazową wypłatę po 200–300 zł dla biedniejszych emerytów i renci-

(senator O. Krzyżanowska)

stów. Na pewno zasługują oni na wsparcie, ale przecież tych pieniędzy po prostu nie ma. A poza tym dlaczego dano właśnie im, a nie bezrobotnym, mało zarabiającym rodzinom wielodzietnym lub biedniejszym rodzinom chłopskim, dla których wsparcie z funduszy europejskich będzie bardzo niewielkie? Posłowie w czasie debaty sejmowej spierali się, czy to jest kielbasa wyborcza czy salceson wyborczy. Chodzi nie o epitety, ale proszę państwa, o to, że zadłużenie państwa będzie na pewno przy takim sposobie działania rosło i będzie gorzej, a nie lepiej. Jest to myślenie krótkoprzedwyborcze: komuś dać, ale psuje ono w zasadzie istotę budżetu.

Następną sprawą, którą chciałabym krótko poruszyć, bo już była tutaj omawiana i nie chcę się powtarzać, jest służba zdrowia. Problem jej zadłużenia nie został rozwiązany. Udzielono pożyczki – przepraszam, z czego te zadłużone szpitale i służba zdrowia będą tę pożyczkę oddawać? To bardzo pięknie, że to są 2 miliardy zł, ale używane jest przy tym słowo „pożyczka”. Przepraszam, uważam, że jest to mamienie, nie tyle może opinii publicznej, ile służby zdrowia, tych, którzy pracują w niej, i szpitali, które właściwie pograżają się coraz bardziej. Nierozwiązana dalej w tym budżecie jest sprawa tych nieszczęsnych 203 zł. Mówimy o tym od dawna i nic się tu nie zmieniło.

Następny problem, który chcę poruszyć, to jest sprawa zmniejszonych, przez Sejm zresztą, dotacji do Instytutu Pamięci Narodowej. Chcę przypomnieć państwu, że Instytut Pamięci Narodowej podjął decyzję o wszczęciu postępowania sądowego w sprawie katyńskiej. Naprawdę, chyba się tym pomordowanym ludziom i ich rodzinom należy, żeby w tej chwili, kiedy instytut ma przed sobą nowe, wielkie zadania, nie bawić się w jego krytykę, tylko zdać sobie sprawę z tego, jak ważne dla polskiej historii jest odkłamywanie tego, co przez czterdzieści lat było zakłamanie. I naprawdę te argumenty, które już w tej Izbie padały w czasie poprzedniej debaty na temat Instytutu Pamięci Narodowej... Ja nie chcę z nimi teraz polemizować, chcę tylko powiedzieć, że choćby nauczka ze stosunków polsko-niemieckich i problemy, jakie teraz mamy, pokazują, że historii nie da się zakłamać i że każde państwo i każdy naród muszą głośno mówić nie tylko o swoich krzywdach, ale i o tym, co jest prawdą historyczną. Wydaje mi się, że odbieranie Instytutowi Pamięci Narodowej tych 3 milionów zł w sytuacji, kiedy zajął się on właśnie sprawą mordu katyńskiego, jest naprawdę głęboko niewłaściwe, by nie użyć mocnych słów.

Następnie chcę jeszcze zwrócić uwagę, że w planie budżetu państwa zmniejszono o 3 milio-

ny zł budżet Naczelnego Sądu Administracyjnego. Proszę państwa, bez przerwy narzekamy na wolną administrację, wolne działanie sądów. Naprawdę nie możemy od nich wymagać działania...

(Senator Teresa Liszcz: Sąd sam oddał.)

Słucham? Przepraszam...

(Senator Teresa Liszcz: Sąd naczelny sam oddał.)

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę nie przerywać pani senator.)

Pani Senator, ja wyrażam swoją opinię. Jeżeli sąd administracyjny to oddał, to dziwię mu się, bo są jednak zastrzeżenia do szybkości działania naszych sądów. Wydaje mi się, że musimy tę sprawę wziąć pod uwagę.

I jeszcze ostatnia sprawa, która też tu już była poruszona, więc może bardzo krótko o niej powiem: sprawa finansowania nauki. To ta Izba, to Senat podjął uchwałę, prawie że jednogłośnie przyjętą przez nas wszystkich, że musimy zwiększyć nakłady na naukę, bo nie ma mowy o żadnym, już nie mówię: ściganiu się, ale dorównaniu w czymkolwiek innym krajom Unii Europejskiej, jeżeli nie będziemy inwestować w umysły, w edukację i naukę. Niestety, w tym budżecie nic nie drgnęło.

I jeszcze sprawa, która też była dzisiaj poruszona. To rzeczywiście Wysoka Izba podjęła decyzję o dotacjach dla uniwersytetu poznańskiego i krakowskiego. Ale taką samą uchwałę podjęto w ogóle o nauce. W związku z tym popieram to, co zgłosił pan senator Wittbrodt, żeby jednak nie tylko te uniwersytety skorzystały, ale żeby te pieniądze rozdzielić mniej więcej równomiernie, chociaż rzeczywiście nie zbawią one nauki, i jest to jeden, według mnie, z zasadniczych błędów tego właśnie budżetu.

I ostatnia sprawa, może już bardzo ogólna, może odnosząca się nie bezpośrednio do budżetu, ale do polityki państwa, jeśli chodzi o finanse. Proszę państwa, no, musimy sobie zdawać sprawę, jak będzie wyglądała nasza sytuacja gospodarcza i jak będzie wyglądał nasz budżet, gdy rzeczywiście nastąpi dramatyczna dewaluacja dolara, czego nie życzymy sobie, ale co może w roku 2005 nastąpić. Naturalnie odbije się to na koniunkturze Unii Europejskiej, wpłynie na zmniejszenie eksportu, odbije się to też na naszej gospodarce, na naszych możliwościach eksportowych, inwestycyjnych. Czy rząd zdaje sobie z tego sprawę? Na ten scenariusz, który, daj Boże, nie musi się sprawdzić, musimy być jednak w jakiś sposób przygotowani.

I tym pytaniem kończę. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Senator.

Pan Grzegorz Niski.

Senator Grzegorz Niski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W dzisiejszej debacie nad budżetem chciałbym podnieść tylko jeden problem, a mianowicie problem dotyczący budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, mówiąc zaś bardziej szczegółowo, problem dotyczący podwyższenia płac grupie pracowników cywilnych zatrudnionych w Policji i w Straży Granicznej, która niestety w ostatnim okresie jest jedną z niżej uposażonych grup społecznych w państwowej sferze budżetowej.

Wysoki Senacie! Od 1996 r. z uwagi na brak wystarczających środków w budżecie nie dokonano stosownych zmian mających na celu urealnienie uposażeń w stosunku do innych pracowników sfery budżetowej, jak również pozostałych grup zawodowych w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. Brak wymaganych środków uniemożliwi realizację wypracowanego z trudem przez związki zawodowe, jak również przez stronę pracodawcy programu naprawczego, którego pierwszy etap winien rozpocząć się w bieżącym roku. Brak konsekwentnych działań w tym zakresie może również poważnie utrudnić w roku 2005 dalszą zamianę stanowisk logistycznych służb mundurowych na stanowiska cywilne.

Szanowne Panie Senator i Szanowni Pano wie Senatorowie! W dniu 3 grudnia senacka Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego wypracowała stanowisko, w którym proponujemy zwiększenie w 2005 r. środków na wynagrodzenia pracowników cywilnych Policji i Straży Granicznej ogółem o 9 milionów 614 tysięcy zł, w tym dla pracowników Policji – o 7 milionów 925 tysięcy zł, a dla pracowników Straży Granicznej – o 1 milion 689 tysięcy zł. Zwiększenie to miałyby charakter trwały. Nastąpiłoby ono w drodze przeniesienia środków z innych wydatków rzeczowych tych formacji i nie wpłynęłoby ujemnie na realizację zadań przez poszczególne służby. Chciałbym z wielką mocą podkreślić, że przyjęcie tego wniosku nie powoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu, dlatego że przeniesienie odbywa się w ramach budżetów Policji i Straży Granicznej. Chcę także podkreślić, że wniosek ten zyskał całkowitą akceptację i poparcie zarówno ministra spraw wewnętrznych i administracji, jak i komendantów głównych Policji i Straży Granicznej.

Wniosek, o którym mówię, zgłosił już pan senator Pietrzak, również w moim imieniu. Gorąco zachęcam państwa senatorów do przyjęcia tej poprawki, która jest bardzo oczekiwana przez pracowników cywilnych resortu spraw wewnętrznych i administracji. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutcz:

Dziękuję.

Głos zabierze pan Ryszard Matusiak.

Senator Ryszard Matusiak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Szanowni Goście!

Każdy budżet ma swoje plusy i minusy, każdy budżet ma swoje zalety i wady, ale tak się składa, że ten budżet ma więcej wad niż zalet, mimo że pan minister Gronicki próbował powiedzieć, uzasadniał – taka jest jego rola – że jest to budżet rozwojowy. No, tak się złożyło, co z przykrością muszę powiedzieć, że w ciągu ostatnich lat tak naprawdę żaden budżet, za żadnej opcji politycznej, Panie Marszałku, nie był rozwojowy ani nie był, niestety, dobry. Trzeba oddać rzeczywistość taką, jaka była. Ale trzeba też powiedzieć, że ten budżet nie tylko nie jest dobry, ale też nie do końca odpowiada rzeczywistości dochodowej. Zaraz spróbuję to uzasadnić.

Na pytania, które padły dzisiaj na sali, a mianowicie jak będzie wyglądała sprawa VAT, jakie to będą koszty, jak będzie wyglądała sprawa akcyzy, pan minister raczył odpowiedzieć, że na nie odpowie pan wiceminister, ale też że rząd dzisiaj obraduje nad tą materią. Rodzi się pytanie... Albo ja źle słyszałem, albo źle rozumiem budżet, albo nie do końca wszystko jest tu dopowiedziane i przekazane. Tak jakby chciano coś ukryć, jeżeli chodzi o dochody, jakby chciano ukryć przed społeczeństwem, że w kwestii tak znaczącej jak VAT, który jest znaczną częścią dochodów budżetu, może być inaczej, niż to zostało w budżecie zaplanowane, niż zostało w budżecie przyjęte. To jest jedna sprawa.

Druga sprawa. Chciałbym wykazać, że kwestia eksportu... Zadałem panu ministrowi pytanie, ale też nie uzyskałem na nie odpowiedzi, jak to jest, że firmy, które eksportują, muszą oczekiwać na podatek VAT aż siedem miesięcy. Przecież to powiększa ich koszty wytwarzania, powiększa ich koszty utrzymania i powoduje jeszcze parę innych skutków. Ja mogę śmiało powiedzieć, wysnuć taką tezę, że państwo się tym VAT, że tak powiem, budżetuje, ono dzięki niemu się utrzymuje, kosztem firm, które mają swoje problemy. I też na to nie ma odpowiedzi. I to jest sprawa dotycząca ekonomii.

Trzecia sprawa dotyczy zaś sfery edukacji. Zresztą ja byłem jedynym wnioskodawcą, żeby zapisać ściśle, do którego roku mamy się tym zajmować, żeby były te nakłady w takim, a nie innym kształcie tworzone. Mówiono na tej sali, że w tym budżecie edukacja winna otrzymać trochę więcej. Okazuje się jednak, że per saldo nie otrzymała, a wręcz odwrotnie – jest stagnacja. To jak mamy dążyć do lepszego rozwoju, do lepszego pań-

(senator R. Matusiak)

stwa? Dlatego ten budżet ma też i tę wielką wadę, nie tylko małą, ale wielką wadę.

Czwarta sprawa dotyczy, można powiedzieć, sfery podatków, w której my wszyscy, podatnicy jesteśmy, płaconych przez osoby fizyczne. Cóż, tak naprawdę wzrost gospodarczy nie przekłada się na wzrost dochodów obywatela, bo okazuje się, że większość przedsiębiorstw stosuje bardzo sprytną metodę i daje minimum płacowe. Jak więc mają wzrosnąć podatki od osób fizycznych? Jak ma wzrosnąć dochód państwa? Jak jego tkanką rozwojową mają być ludzie, ich bezpośrednio dochody? A dano te możliwości. Dano te możliwości, mówiąc, że to jest liberalizm, który spowoduje, że firmy będą konkurencyjne. Z jednej strony jest to słuszna teza, ale nie do końca, bo z drugiej strony gdzieś tam po drodze traci się dochody.

Piąta sprawa, która jest najbardziej bolesna, dotyczy służby zdrowia. Mówi się, że pieniądze na nią to będzie pożyczka. Proszę państwa, ja rozumiem... Prawdopodobnie zapis unijny – nie jestem fachowcem – powoduje, że nie można dać tych pieniędzy inaczej niż tylko jako pożyczkę, bo gdyby te pieniądze traktować jako pomoc, to trzeba by uzyskać jeszcze wiele innych elementów, aby ta pomoc mogła być dana. Trzeba też jednak jasno, precyzyjnie powiedzieć, Szanowni Państwo, że i ci, którzy pracują w służbie zdrowia, na rzecz służby zdrowia, że tak powiem, lobbują... Powiedzmy otwarcie: już raz, w 1999 r., służba zdrowia dostała duże pieniądze, już raz państwo zapłaciło. Mówmy to otwarcie, bo raz już my wszyscy, podatnicy, zapłaciliśmy za to. Mówię to tutaj, z tej trybuny, nie bojąc się o skutki tego i jaką może to mieć ocenę.

Następna sprawa. Tak zwana ustawa 203 dała pewne źródło dochodowości, ale nie dała na to środków. I to skutkuje w dalszym ciągu. Ja nie jestem rzecznikiem tego rządu ani jego zwolennikiem i ta ustawa mi się nie podoba. Ale mówmy otwarcie, że te rzeczy skutkują cały czas. Powodują one... (Rozmowy na sali) Ale powodują... Ja właśnie mówię, że porównywalne jest to... (Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę o ciszę... Trybuna jest do przemawiania.)

(Senator Jerzy Adamski: Ustawa 203 była ustawą rządu Buzka, nie tego rządu.)

Kolego, proszę mi nie przerywać.

I pokazuje to, co spowodowała ta ustawa. Skutki widać cały czas.

(Rozmowy na sali)

Kolego, ja to umiem docenić i ocenić, dobrze?

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Senator Adamski będzie zaraz przemawiał, niech się nie martwi...)

I to jest jedna rzecz. I dlatego między innymi to skutkuje cały czas. Sprawa polega na tym, że

w budżecie muszą być na to środki; trzeba to powiedzieć. Muszą być środki, żeby oddłużyć szpitale i zakończyć pewien etap. One muszą się znaleźć, bo inaczej szpitale będą padać. A my, jako obywatele, mamy konstytucyjny obowiązek chronić zdrowie, i nie tylko zdrowie, bo również życie obywatela. Tego tu nie ma, ta ustawa nie daje tej szansy. Z tym jest tak samo jak z tym 1 miliardem 300 milionami, przeniesionymi gdzieś indziej. Proszę państwa, dla mnie to jest typowa gra wyborcza stosowana przez państwo. To jest gra wyborcza. To nie jest żaden element mający w jakikolwiek sposób ulżyć biedakom, emerytom, rencistom, to tylko typowa gra wyborcza. Przykro to mówić, ale takie są fakty, życie to pokazuje. Lepiej dać tym ludziom naprawdę godziwe warunki życiowe niż udawać, że tutaj oferujemy im pomoc. Nie róbmy tego. To jest w ogóle niszczenie budżetu, każdego budżetu. I każde ugrupowanie polityczne, które będzie stosowało taką grę, będzie niszczyło każdy budżet, jaki będzie tworzone. To jest jedna sprawa.

Sprawa następna. Skierowałem pytanie do pana ministra Gronickiego. Pytałem o sprawę dotyczącą wzrostu VAT na niektóre wyroby medyczne; pan profesor też poruszył ten temat. Ten wzrost jest groźny. I powiem państwu, dlaczego. Dlatego, że nasz przemysł farmaceutyczny, przemysł, który pracuje na rzecz medycyny, będzie podnosił swoje koszty wytwarzania. Będzie droższy, w żaden sposób nie będzie już konkurencyjny, mało tego, będą likwidowane miejsca pracy. Dokładnie, miejsca pracy. Proszę państwa, to jest tak groźne, jak sprawa dotycząca podpisania umowy między Unią Europejską a Chinami na temat dopuszczenia na rynek ich przemysłu dziewiarskiego jako całości od przyszłego roku, w ramach wolnego rynku. W mojej ocenie, oznacza to około dwustu tysięcy zlikwidowanych miejsc pracy w Polsce. Takie będą tego skutki.

Proszę państwa, na zakończenie powiem, że ten budżet ma tyle wad, jak każdy inny budżet. Żaden, od tylu lat, nie był nigdy budżetem rozwojowym, bo nie tworzył możliwości dla rozwoju pozytywnych elementów, czy to podatkowych, czy to innych. Jeżeli dalej tak będą tworzone budżety, to każde swary polityczne, każde podziały polityczne będą kończyły się głosowaniem za lub przeciw budżetowi zgodnie z taką polityką; nie, bo ja mam coś mądrzejszego do powiedzenia lub zaproponowania. Powiem krótko: ten budżet nie jest budżetem na miarę potrzeb rozwoju. Zresztą pan minister Gronicki sam dzisiaj stwierdził, że ma inne zdanie co do tej kwoty 1 miliarda 300 milionów zł. Powiedział jeszcze o innej rzeczy, że na tyle Polskę stać. Proszę państwa, na tyle Polskę stać, dlatego że jej majątek i różne dziedziny gospodarki zostały w tak nieumiejętny sposób czy to sprzedane, czy zniszczone. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pan senator Łęcki.

Nie ma go. Ciekawe, zapisał się i nie przyszedł.

Pan senator Adamski.

Senator Jerzy Adamski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pan senator Matusiak powiedział – przepraszam, że komentuję ostatnie wystąpienie – że ten budżet jest niedobry. Na tej sali nie padło ani jedno stwierdzenie, że to rząd Leszka Millera przejął zadłużenie państwa w wysokości 90 miliardów zł. Powtarzam jeszcze raz: 90 miliardów zł. To jest 50% budżetu państwa na rok 2002. W czerwcu 2002 r. powinniśmy więc zamknąć państwo na klucz, nie wypłacić nauczycielom, lekarzom, policjantom, strażakom i całej sferze budżetowej.

(Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz: Ale to jest w tej ustawie?)

Panie Senatorze Bachleda, jeżeli pana dotknęła amnezja, to proszę przyjąć informacje pana ministra Bauca, który nam na to otworzył oczy, powiedział. Wy byliście przestraszeni i wtedy nie wystartowaliście do wyborów z listy AWS, stworzyliście Blok 2001, żeby nikt was nie pociągnął do odpowiedzialności.

Jeżeli chodzi o tak zwaną ustawę 203, Panie Senatorze, to my tu, na tej sali, mówiliśmy, że nie ma pokrycia. Ministrowie tu mówili: dajmy tym pielęgniarkom, dajmy tym lekarzom. Co się dzisiaj stało, to pan senator powiedział. Mój szpital powiatowy, na sto dwadzieścia tysięcy mieszkańców, ma prawie 40 milionów zadłużenia...

(Senator Teresa Liszcz: Poseł Manicki, a nie senator.)

No, Pani Senator, nie polemizujemy. Ktoś to zrobił. Wy żeście to zrobili, wasze ugrupowanie.

(Senator Teresa Liszcz: No, no...)

Około 50%. Około 50% to jest zadłużenie szpitali. Pan dokładnie o tym wie.

Teraz z całkiem innej beczki. Mnie, jako mężczyźnie, może będzie trochę trudno o tym mówić, ale uważam, że status kobiet i mężczyzn powinien być równy, powinni być jednakowo traktowani. To do pani senator Szyszkowskiej.

Zadania pełnomocnika rządu do spraw równego statusu kobiet i mężczyzn są integralną częścią polityki społecznej państwa, nie powinny być zatem realizowane w oderwaniu od instrumentów, które są komplementarne i służą wykonywaniu tych zadań. Ze wszech miar wydaje się racjonalne skupienie tej problematyki w resorcie polityki społecznej. Działanie takie pozwoli na konsolidację środków finansowych w jednym ośrodku. Stąd moja propozycja poszerzenia zadań Ministerstwa Polityki Społecznej o ten zakres kooperacyjny.

Oznacza to konieczność dokonania zmiany w projekcie budżetu państwa na 2005 r. Polega ona na przeniesieniu z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do Ministerstwa Polityki Społecznej dwudziestu pięciu etatów, w tym jednej erki, oraz stosownych środków, a tym samym do zmniejszenia środków w części 16, dotyczącej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, o kwotę 4 milionów 318 tysięcy zł, z jednoczesnym zwiększeniem o taką samą kwotę budżetu w części 44 „Zabezpieczenie społeczne” w Ministerstwie Polityki Społecznej.

Panie Marszałku, abym nie czytał całego wniosku, który tu przedkładam, składam na piśmie wnioski o zgłoszenie autopoprawki do projektu ustawy budżetowej. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Jak tylko pan senator zejdzie z mównicy, głos zabierze pani Teresa Liszcz.

Senator Teresa Liszcz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Żaden budżet z kilku ostatnich kadencji, w których miałam okazję być albo w Sejmie, albo w Senacie, nie satysfakcjonował wszystkich. Przede wszystkim nie satysfakcjonował opozycji i nie ma w tym nic dziwnego. Wydaje mi się jednak, że są pewne sprawy, pewne problemy, co do których niezależnie od tego, czy jesteśmy w opozycji, czy w rządzącej aktualnie koalicji, powinniśmy być zgodni.

Takim oczywistym faktem jest nędza, która się szerzy. Ogromny procent ludzi żyje poniżej minimum biologicznego; niektórzy twierdzą, że nawet 60%, bo i takie liczby padały na spotkaniu ze związkowcami, żyje poniżej minimum socjalnego. I dlatego jednym z priorytetów powinny być sprawy pomocy społecznej, opieki społecznej, ale rzeczywistej pomocy, a przede wszystkim pomoc dzieciom. Wydaje mi się, że dożywianie w szkole to jest to, na co nie powinno zabraknąć pieniędzy. To nie Polska Akcja Humanitarna z panią Ochojską powinna na to zbierać – zbiera przy pomocy akcji „Pajacyk” – to powinno być zapewnione przez państwo. Sytuacja, kiedy 1 miliard 300 milionów zł przewiduje się na przekupywanie emerytów i rencistów, a zabiera się z rezerwy celowej przeznaczonej na pomoc rodzinie, w szczególności dzieciom, to jest rzecz skandaliczna. Wiem, że koledzy zgłoszą poprawkę w tym zakresie, nie zabierając wszystkiego na ten cel. Jeżeli się zabierze kilkaset milionów, to może to już być wydatna pomoc dla rodzin, jak się wydaje, przede wszystkim dla dzieci, które dostaną gorący posiłek. Jest wstydem dla Polski w XXI wieku, żeby dzieci kradły sobie kanapki i mdlały

(senator T. Liszcz)

z głodu. A niestety, są to obrazki, które na tak zwanej ścianie wschodniej i w pomorskim, na terenach popegeerowskich i nie tylko, coraz częściej się zdarzają. To jest pierwsza kwestia.

Druga jest taka – w tych trudnych warunkach, kiedy brakuje na rzeczy zupełnie podstawowe, państwo powinno się samo ograniczyć, aparat państwowy powinien ograniczyć swoje potrzeby. Bo my mamy takie wyspy szczęśliwości w morzu biedy. To jest Sejm, Senat, Sąd Najwyższy czy Naczelny Sąd Administracyjny. Te naczelne organy pracują w warunkach, których nie powstydzą się bogate państwa, często wręcz w dużo bardziej komfortowych warunkach. Na przykład stajnie samochodów służbowych w naszych naczelnym organach państwowych – liczba tych samochodów jest nieporównanie większa niż w ich odpowiednikach wielu krajów zachodnich. Tak więc w pierwszym rządzie powinniśmy powściągnąć te potrzeby.

W związku z tym chcę się przyjrzeć poprawkom komisji. Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, z reguły na wniosek komisji resortowych, przyjęła kilka poprawek, które powodują moją bulwersację.

Zacznę od poprawki siódmej. Przewiduje się tutaj zasilenie dodatkową kwotą 4 milionów zł Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, głównie kosztem drogi ekspresowej Suwałki – Białystok – Lublin – Rzeszów – Barwinek, drogi na ścianie wschodniej, gdzie praktycznie w ogóle nie ma dróg, a jak już są, to po prostu wstyd. I oto ten dobrze mający się organ – to widać – zasila się kosztem drogi na ścianie wschodniej, biednej, gdzie nie ma inwestycji i gdzie ich nie będzie, póki nie będzie odpowiedniej infrastruktury. Przecież powinni się wstydzić za taką poprawkę!

Poprawka, o której mówię, to jest poprawka siódma. Proszę bardzo, żeby jej nie popierać. Po prostu wstydziłabym się, gdyby Senat taką poprawkę uchwalili, i myślę, że nie tylko ja.

Kolejna poprawka, dwunasta. Sejm ograniczył budżet, wydatki własnej kancelarii i myślę, że wiedział, co robił. Na posiedzeniu komisji regulaminowej przedstawicielstwo kancelarii zabiegało o to, żeby dokonać w tym zmniejszonym budżecie przesunięć wewnętrznych, żeby 2 miliony z wydatków bieżących, które zostały mniej okrojone, przesunąć na wydatki majątkowe, które zostały bardzo okrojone. Oczywiście wyrazili też pogląd, że najlepiej by było, gdyby im tych 6 milionów przywrócić. No i przewodniczący komisji regulaminowej natychmiast za proponował przywrócenie tych 6 milionów zł i w obecności trzech członków komisji, przy moim sprzeciwie, taka propozycja przeszła. Niestety, przyjęła ją też Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych.

Bardzo proszę, żeby nie popierać poprawki dwunastej. W Sejmie są nieustanne remonty, nieustanne ulepszenia. Tam się naprawdę uchwała kolejne budżety z wielkim zapasem, bardzo bogate, budżety niepasujące do ogólnego stanu zamożności naszego państwa. I wcale nie widziałem, żeby kierownictwo kancelarii było zrozpaczone tym okrojeniem i żeby przekonywało, że nie da się wykonać zadań. Prosilili o wewnętrzne przesunięcia, a dostali dużo więcej. Senat zaproponował łaskawie przywrócenie tych 6 milionów zł. Przy okazji przywraca także sobie te 2 miliony, które zabrał Sejm.

No, ale chcę powiedzieć, że ja tu widzę zasadniczą różnicę, i nie jest to patriotyzm wynikający z tego, że sama jestem senatorem. Po prostu nasz budżet jest o wiele mniejszy, o wiele skromniejszy. Tak więc ja zostałam osobiście przekonana na posiedzeniu komisji przez szefa kancelarii, chociaż nie głosowałam wtedy za przywróceniem tych środków, że po odkrojeniu, po odcięciu tych 2 milionów zł wydatki majątkowe spadają o 75% i będzie trudno wykonać zadania kancelarii. Ale gdybyśmy nie oddawali Sejmowi, to sami, jak uważam, też powinniśmy z czegoś zrezygnować. Proponuję więc, żeby próbować odzyskać z tego, co uchwalili Sejm, półtora miliona, a nie dwa, jak gdyby poświęcając z naszej strony, w pewnej proporcji do wydatków sejmowych, pół miliona.

Chciałabym też bardzo poprzeć poprawki, które przyjęła komisja finansów publicznych na wniosek naszej komisji. My proponujemy właściwie przesunięcia, głównie wewnątrz tych działek, którymi się komisja interesowała, wewnątrz organów ochrony prawnej – chyba tak należałoby powiedzieć – szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości.

Otóż wbrew temu, co pani senator Krzyżanowska mówiła, że my tutaj krzywdzimy Naczelny Sąd Administracyjny, ten sąd po naszym apelu o rewizję budżetu stwierdził, że jest w stanie oddać do dyspozycji bardziej potrzebującym 3 miliony. I chwala mu za to, bo gdyby sami tego nie zaproponowali, to pewnie by nikt nie śmiał sięgnąć do budżetu Naczelnego Sądu Administracyjnego. Za bogato zaprojektowali, według własnego zdania, środki na przewidywane odszkodowania za przewlekłość postępowania. Akurat sąd administracyjny jest bardzo sprawny i myślę, że zrobią tak, iż te środki, które będą mieli po okrojeniu, im wystarczą.

Chcemy tym zasilić przede wszystkim Instytut Pamięci Narodowej, któremu zabrano, Pani Senator, 6 milionów zł, a nie 3 miliony, aż 6 milionów, po raz kolejny, chociaż są to budżety bardzo skromne i racjonalne. Chodzi o to, żeby zamknąć budowę tego instytutu, żeby stworzyć oddział w Szczecinie, który jest ustawowo przewidziany, bo tam, gdzie jest sąd apelacyjny, musi być oddział IPN. Poza tym polska racja stanu przemawia za tym, żeby w Szczecinie, przy granicy nie-

(senator T. Liszcz)

mieckiej, wobec narastających roszczeniowych postaw wielu środowisk niemieckich, ten instytut istniał. I przypominam, że rada Szczecina, złożona głównie z lewicowych radnych, zakupiła specjalnie dla siedziby oddziału instytutu budynek, żeby on tam powstał, bo jest zrozumienie dla potrzeby jego istnienia.

Proponujemy dołożyć jeszcze 1 milion zł – to i tak będzie o 2 miliony mniej, niż było zaprojektowane – z myślą o śledztwie katyńskim. Chyba nie trzeba nikogo z Polaków przekonywać o potrzebie prowadzenia tego śledztwa w sytuacji, gdy Rosja uznała to za zwykłe kryminalne przestępstwo, już przedawnione. Chyba wszyscy – myślę, że ogromna większość – jesteśmy za tym, żeby to śledztwo zostało rzetelnie przeprowadzone i żeby prawda ujrzała światło dzienne, a osoby odpowiedzialne, nawet jeśli nie poniosą kary... A na pewno nie poniosą, nawet jeśli żyją, i ze względu na wiek, i z innych powodów, ale przynajmniej byłoby jasne, kto winien i jaka jest prawda. Jesteśmy to winni rodzinom katyńskim. I dlatego gorąco proszę o poparcie poprawki dziesiątej i siedemnastej.

Ja też składam pewne poprawki.

Po pierwsze, taką, żeby zamiast przywracania Sejmowi 6 milionów zł, dokonać wewnętrznego przesunięcia z wydatków bieżących na wydatki majątkowe, tak jak sobie kierownictwo Kancelarii Sejmu życzyło.

Po drugie, taką, żeby ograniczyć nasz jak gdyby senacki regres do 1 miliona 500 tysięcy zł.

Proszę o poparcie tych poprawek, które rekomenduje Komisja Ustawodawstwa i Praworządności, oraz moich. Dziękuję.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam na mównicę pana senatora Adama Bielę.

Senator Adam Biela:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo!

Chciałbym ustosunkować się tylko do jednej, moim zdaniem, bardzo podstawowej kwestii stanowiącej założenie tej ustawy budżetowej.

Mianowicie jest to budżet, który proponuje utrzymanie bezrobocia na aktualnym poziomie. Nie proponuje niczego, żeby stworzyć jakieś mechanizmy jego zmniejszenia.

Chcę przy tym zwrócić uwagę, iż przy aktualnych trendach demograficznych naszego kraju taki stan rzeczy będzie musiał nieuchronnie prowadzić do zwiększenia jeszcze bardziej dysproporcji pomiędzy

obywatelami, którzy pracują, z których są dochody budżetowe, a tymi, którzy z różnych powodów pracować przestali. Głównie chodzi o emerytów i rencistów. W sytuacji utrzymywania się bezrobocia na stałym poziomie ta tendencja grozi powiększaniem tej dysproporcji, co może spowodować w perspektywie poważne zachwianie całych finansów publicznych państwa. Ten budżet oraz inne ustawy około-budżetowe nie wprowadzają żadnej stymulacji podatkowej w celu zmniejszenia bezrobocia. W Senacie została podjęta próba zmniejszenia, tylko o jeden punkt procentowy, podatku dochodowego dla tych przedsiębiorstw, które zwiększyłyby w ciągu dwudziestu czterech miesięcy średnioroczne zatrudnienie o 30%. Nie uzyskała ta poprawka akceptacji ze względu na argumentację Ministerstwa Finansów, które wskazywało, że to jest niesprawdzalne, nie ma dokładnych wyliczeń. Tymczasem można dokładnie wyliczyć, ile budżet państwa kosztuje utrzymywanie takiego bezrobocia, jakie to są kwoty. To można bardzo precyzyjnie ustalić, to wynika z danych Głównego Urzędu Statystycznego, które są powszechnie dostępne.

Bezrobocie, jeżeli chodzi o naszą młodzież, do dwudziestego piątego roku życia, w zeszłym roku przekroczyło 41%, co czyni z nas lidera wśród krajów Unii Europejskiej. We Francji na przykład wskaźnik bezrobocia wynosi 17%. Moim zdaniem, brak refleksji nad tym faktem, a zwłaszcza brak wniosków co do zmiany tendencji, co do stymulowania przedsiębiorczości realnymi mechanizmami makroekonomicznymi, zwłaszcza jeśli chodzi o stymulację podatkową, będzie musiał skutkować pogłębieniem się naszymi problemami gospodarczymi i społecznymi.

Nasze zapóźnienie w stosunku do innych krajów Unii Europejskiej, jeśli chodzi o transport, jest widoczne gołym okiem. Kiedy tam planuje się setki kilometrów dróg i rozbudowy autostrad w planach rocznych, u nas jest to rząd wielkości, który nie przekracza nigdy dwóch cyfr i mieści się zawsze w dolnych granicach tych dwóch cyfr.

Proszę państwa, można by chyba przewidzieć jakieś ruchy, które przesunęłyby inwestycje państwa, nastawiały je na poważniejszą rozbudowę infrastruktury transportowej, a ta dopiero mogłaby być podstawą do jakiegoś odbicia się, do zmniejszenia w sposób istotny bezrobocia. No niestety w tym budżecie tego też nie widać. Nie wiem, kiedy doczekamy się budżetu, który poszedłby w tym kierunku. Dziękuję bardzo

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo i teraz na mównicę zapraszam pana senatora Gerarda Czaję.

(Głos z sali: A Maśior?)

(Senator Gerard Czaja: Dziękuję, Panie Marszałku...)

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Przepraszam bardzo, może ja wyjaśnię. Najwyraźniej jest rozbieżność między tym, co jest na tablicy, a tym, co jest w protokole. Ja się posługuję wyłącznie kolejnością zgłoszeń. Przepraszam, ale za chwilę będziesz mógł zabrać głos.

Senator Gerard Czaja:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Nasz stosunek do osób niepełnosprawnych przez długie lata był w zasadzie albo obojętny, albo pełen współczucia i zazwyczaj niewiele z tego wynikało. Czy coś się w tych sprawach w ostatniej dekadzie zmieniło? Na pewno tak, jest może trochę inaczej, ale jest jeszcze dużo do zrobienia. Osiągnięcie celu, czyli pełnej integracji osób niepełnosprawnych, czy osób dotkniętych niepełnosprawnością, ze społeczeństwem wymaga czasu, ale przede wszystkim wymaga, i na to chcę zwrócić uwagę, dobrej woli. O tej dobrej woli za chwilę.

Wejście Polski do rodziny krajów członkowskich Unii Europejskiej jest zapewne swego rodzaju cezurą wytyczającą granice wymagań dotyczących osób dotkniętych niepełnosprawnością. Stąd nasze wzajemne relacje z ludźmi powinien weryfikować nasz stosunek do słabszych, nasz stosunek do ludzi dotkniętych ułomnościami czy schorzeniami. Międzyludzka wymiana dóbr fizycznych, może i nie tylko fizycznych, ze względu na stan organizacyjny społeczeństwa odbywa się w granicach wytyczonych przez prawo, i to przez różne prawo, w tym również prawo, jakim jest ustawa budżetowa. Ale odbywa się także, i to jest chyba najważniejsze, na płaszczyźnie naszej wrażliwości, naszej zdolności i umiejętności wczucia się w rolę drugiego człowieka, człowieka pokrzywdzonego przez los.

Zręby obecnie funkcjonującego systemu wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych powstały dawno, prawie trzynaście lat temu, bowiem w 1991 r. stworzone zostały ekonomiczne zachęty dla pracodawców do zatrudniania osób niepełnosprawnych. Ja nie chcę w szczególności omawiać ustawy, która to reguluje, ale chcę powiedzieć, że instytucje, które zatrudniają więcej niż dwudziestu pięciu pracowników, jeżeli nie zatrudniają osób niepełnosprawnych w wymiarze przekraczającym 6%, płacą na rzecz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych swoistą karę. Ta kara wynosi w tej chwili ponad 900 zł od jednej niezatrudnionej osoby niepełnosprawnej.

Jak co roku, już po raz czwarty o tym mówię i po raz czwarty tu właściwie nic się nie zmienia, wspólnie z koleżankami i kolegami senatorami miałem przyjemność uczestniczyć w ramach prac komisyjnych nad projektami cząstkowymi budżetów na rok 2005 wielu instytucji central-

nych. To, co dla mnie było zastanawiające, a jednocześnie, i to chcę powiedzieć wyraźnie, szokujące, to kwoty, jakie odprowadza się w bieżącym roku i jakie są zaplanowane na rok 2005 na rzecz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za niezatrudnianie osób niepełnosprawnych. Jest to swoista kara, którą płacą te instytucje za niewypełnianie ustawowych obowiązków, są to kwoty obciążające koszty tych instytucji i one są płacone, chcę powiedzieć, bez zmruczenia oka przez te instytucje. Oczywiście płacone po to, żeby mieć święty spokój i nie zatrudniać osób niepełnosprawnych, bo być może zakłócałyby one system, rytm tych instytucji, o których za chwilę chcę powiedzieć.

Otóż jako przykład wymienię tu Kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Ta kancelaria za niezatrudnianie osób niepełnosprawnych w tym roku płaci 72 tysiące zł kary, na przyszły rok również 70 tysięcy zaplanowano. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – 72 tysiące zł na rok 2005. Kancelaria Sejmu w tym roku będzie płaciła karę w wysokości 185 tysięcy zł, na przyszły rok Kancelaria Sejmu zaplanowała kwotę aż 210 tysięcy zł płaconych jako kara. Instytut Pamięci Narodowej, Szanowni Państwo, aż 230 tysięcy zł kary płaci w bieżącym roku, a na przyszły rok zaplanował sobie 250 tysięcy zł. Jest to uzależnione od wielkości zatrudnienia, a w instytucie w tej chwili zatrudnionych jest ponad tysiąc trzysta osób. Rzecznik interesu publicznego płaci, Sąd Najwyższy płaci, generalny inspektor danych osobowych płaci. Gdybyśmy pozbiali to wszystko, co płacą tylko te instytucje, które wymieniałem, to już byłoby to ponad milion złotych.

Natknąłem się na dwie zaledwie instytucje, które podeszły do tego problemu w jakiś inny sposób. I tu chcę wymienić i bardzo pozytywnie ocenić Kancelarię Senatu. Otóż w ubiegłym roku w budżecie Kancelarii Senatu na rok 2004 r. zaplanowano 40, a na rok następny 6 tysięcy zł, co znaczy, że w Kancelarii Senatu znalazło zatrudnienie kilka osób niepełnosprawnych. Mogłyby tak czynić również inne instytucje.

W nawiązaniu do utarczki słownej, do jakiej doszło na posiedzeniu komisji między mną a panem prezesem Kiersem, który powiedział, że nie ma osób niepełnosprawnych, które on mógłby zatrudnić w swojej instytucji, chcę powiedzieć, że z Narodowego Spisu Powszechnego przeprowadzonego w 2002 r. wynika, że co siódmy obywatel Rzeczypospolitej jest osobą niepełnosprawną. A więc jest to ponad pięć milionów niepełnosprawnych obywateli, co powinno być sygnałem do kompleksowego potraktowania tego problemu, również w polityce kadrowej tych instytucji, które wymieniałem.

I ostatnie zdanie. Szanowni Państwo, czasami słyszy się prymitywne określenie: Kochamy tych biednych niepełnosprawnych. Może to określenie

(senator G. Czaja)

jest rzeczywiście prymitywne, ale dlaczego, powtarzam: dlaczego tak boją się te instytucje zatrudniać osoby niepełnosprawne. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Albo przynajmniej sprawne inaczej. Dziękuję bardzo.

Pan senator Bogusław Maśior, następnie pan senator Włodzimierz Łęcki i pani senator Olga Krzyżanowska. To tyle, na tę chwilę.

Senator Bogusław Maśior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W budżecie na rok 2005 w części ministra gospodarki jest zapisana kwota 824 miliony zł na restrukturyzację górnictwa, a konkretnie kopalń węgla kamiennego. To jest kwota przeznaczona na realizację ustawy o restrukturyzacji, na wynagrodzenia, na urlopy i jeszcze parę innych rzeczy. Czyli są to pieniądze, które pójdą na pewne zaszłości. W załączniku nr 2, w rezerwach celowych, w poz. 7 są natomiast zawarte środki na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności. I tam teoretycznie jest zapisana kwota na tak zwane inwestycje początkowe w górnictwie węgla kamiennego wynikające z realizacji tak zwanego planu dostępu do złóż węgla kamiennego.

Ja proponuję w poprawce, aby właśnie w tych rezerwach celowych w poz. 7, w części 83, po wyrazach „węgla kamiennego” dodać wyrazy „w tym na realizację zadań wynikających z planu dostępu do złóż”. Chodzi o to, żeby nie było wątpliwości, że przyjęty przez rząd 7 września „Plan dostępu do zasobów węgla kamiennego w latach 2004–2007” oraz „Plan zamknięcia kopalń w latach 2004–2007”... Chodzi o to, aby były przewidziane środki również na realizację zadań, które mają poprawić efektywność pracy w górnictwie i uczynić ten sektor wysoce efektywnym.

Ponieważ wcześniej pan senator Matusiak mówił, oceniając budżet – żebyśmy byli dobrze zrozumiemy: ja nie oceniam jego wystąpienia – o jakimś celowym zrujnowaniu naszej gospodarki, odsyłam pana senatora do lektury książki pod tytułem „Wielki przekręt”, autorstwa pana profesora Kazimierza Poznańskiego. Jest to lektura, po której trochę inaczej się patrzy na to, co się dzieje w gospodarce w naszym kraju.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Teraz pan senator Włodzimierz Łęcki, bardzo proszę.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

W ramach serii pytań, pozwoliłem sobie zadać pani minister pytanie o przyczyny obciążenia budżetu Polskiej Organizacji Turystycznej, organizacji, która jest agendą rządową, a której celem jest promowanie Polski poza granicami naszego kraju oraz inspirowanie określonych przedsięwzięć na niwie turystyki w Polsce. Pani Minister powiedziała, i słusznie, że są pewne ograniczenia, że są inne ważne potrzeby, i z tym się można zgodzić. Jednocześnie powiedziała, że w Polsce buduje się drogi, buduje się pewne elementy infrastruktury przydatnej dla turystyki, i to też jest prawda. Ale pozwolę sobie tak trochę żartem powiedzieć, że to jest tak, jak byśmy zbudowali restaurację, zatrudnili bardzo dobrego kucharza, zrobili dobry wystrój wnętrza, a nawet szyldu nie umieścili i czekali, by przyszli goście. Promocja jest rzeczą bardzo ważną, dzisiaj to nawet już nie mówi się o promocji, tylko o marketingu, o pozyskiwaniu klientów.

Wielu moich przedmówców mówiło o bezrobociu, o tym że obecny budżet, czyli budżet, nad którym dyskutujemy, zakłada utrzymanie bezrobocia na tym samym poziomie. Jest to okrutna prawda, że liczne wysiłki rządu owocują utrzymaniem tego poziomu bezrobocia. Przeciwno pracownikom jest postęp techniczny – odkrył to już Chaplin w znanym filmie, gdzie przedstawiał człowieka obsługującego taśmę, który nabrał odruchów warunkowych. Dzisiaj cieszymy się, kiedy ktoś buduje nowoczesną fabrykę, wydaje na nią dziesiątki, setki milionów złotych, a potem okazuje się, że w tej fabryce pracuje sto, dwieście osób. I tak to jest. Myślę, że spośród zacnych pań, pań może nie, ale panów, nieco starszych, wielu jeździło kiedyś Syreną, był taki samochód, gdzie trzeba było do mechanika przynajmniej raz w miesiącu pójść, mechanik miał pracę, człowiek brał nadgodziny, żeby zapłacić, no i jeździło się. Dzisiaj kupuje się samochód i jak się nie uderzy w drzewo albo w drugi samochód, to można parę lat jeździć bez naprawy. Tak samo jest z telewizorami, tak samo, na przykład, z punktami podnoszenia oczek. Kiedyś ileś osób miało zatrudnienie, podnosząc oczka w rajstopach. Koleżanka kiwa głową, że to prawda, teraz oczka nie lecą, a jak lecą, to kupuje się nowe rajstopy. To może tyle, żartem.

Ale to jest, proszę państwa, problem pewnych zmian strukturalnych koniecznych dla znalezienia miejsc pracy. To są usługi, tak się jednym słowem mówi. Niech ludzie pracują w usługach. Ale muszą być odbiorcy usług. Jedną ze sfer usług jest turystyka, tworzenie miejsc pracy w gastronomii, notabene większość chyba już o tym myśli w tej chwili, po tylu godzinach debaty... To jest hotelarstwo, to są różnego rodzaju urządzenia

(senator W. Łęcki)

turystyczne, obiekty udostępnione do zwiedzania. Trzeba to tworzyć, ale jeszcze bardziej trzeba promować zarówno samą ideę turystyki, jak i poszczególne obiekty. I taki cel ma Polska Organizacja Turystyczna.

Od kilkunastu lat obserwujemy wielki exodus Polaków za granicę. W ostatnich latach on się nieco zmniejszył...

Pan marszałek zadał mi właśnie bardzo niedyskretne pytanie. Odpowiem na nie po przeprowadzeniu badań, Panie Marszałku.

Ludzie wyjeżdżają za granicę, bo jest ciepło, bo są ciekawsze zabytki, bo jest inna kuchnia itd. Ale jednocześnie ludzie przyjeżdżają do Polski, chociaż w ostatnich latach obserwujemy pewien regres przyjazdów do Polski, między innymi spowodowany, śmiem twierdzić, brakiem odpowiedniej promocji.

Mam tutaj dane statystyczne, które zebrałem. Otóż w roku 2000 Polska Organizacja Turystyczna otrzymała na promocję turystyki 43 miliony zł. W tym roku otrzymała już tylko 32 miliony zł. Plan na rok przyszły przewiduje, że ma otrzymać tylko 28 milionów, to jest 65% tego, co otrzymała przed pięcioma laty.

Swego czasu pan minister Kuroń powiedział takie ładne zdanie, że ludziom nie powinno dawać się ryb, tylko wędkę, dawać instrumenty, aby zmobilizować ich do pracy. Usługi turystyczne będą się rozrastały wtedy, kiedy będą miały odbiorców, kiedy turyści będą przyjeżdżali. Turyści krajowi, bo to jest pierwszy sukces, żeby turysta krajowy, czyli krótko mówiąc Polak, nie wyjeżdżał za granicę, a rozkoszował się pięknem krajobrazu, pięknem zabytków na terenie Polski. A także wtedy, kiedy się przyciągnie turystów i ze Wschodu i z Zachodu, zaproponuje się, aby przyjeżdżali do Polski. I tu jest pewna potrzeba zintensyfikowania działań promocyjnych. Do tej pory POT i inne agendy, Orbis między innymi, nastawione były na przyciąganie turystów głównie z Europy Zachodniej, turystów dewizowych, jak się kiedyś mówiło. Okazuje się, że bardzo dobrymi przybyszami są Rosjanie. Jeśli ktoś z państwa był zimą na przykład w Zakopanem, to mógł słyszeć na ulicy język rosyjski prawie tak często jak polski, częściej niż niemiecki, który był dominujący.

W tej chwili prowadzona jest ekspansja na rynek chiński i japoński. Japończycy zafascynowani Chopinem przyjeżdżają do Polski coraz liczniej. Sukcesem premierów państw Grupy Wyszehradzkiej jest stworzenie wspólnej promocji Węgier, Czech, Słowacji i Polski na rynku chińskim i rynku japońskim. To może zabrzmieć trochę egzotycznie, ale to jest przykład racjonalnego wydawania środków. Japończyk nie przyjedzie na tydzień czy na dwa tygodnie do Polski, ale przyjedzie do Europy Środkowej.

Rzecz dotyczy oczywiście rynków, już powiem tak trochę fachowo, rynków bliższych – Niemiec, Czech, dla których jako państwo jesteśmy atrakcyjni ze względu na morze, ze względu na jeziora, a także specyficzne zabytki. To wszystko, co jest, a co jeszcze powinno być wzbogacone różnymi atrakcjami, wymaga odpowiedniej promocji. I taką promocję zapewnia Polska Organizacja Turystyczna wydająca różne informatory, foldery, prowadząca polskie ośrodki informacji turystycznej w kilkunastu państwach Europy Zachodniej i w Stanach Zjednoczonych, co pociąga za sobą określone koszty. Ja pragnę podać jeden taki przykład, liczby porównawcze. Mianowicie szacuje się, że w 2003 r. przychody Polski z tytułu turystyki wynosiły 4 miliardy 100 milionów zł. W tym samym czasie nakłady na promocje wyniosły 7 milionów 600 tysięcy dolarów. A, przepraszam, to też były dolary – 4 miliardy 100 milionów dolarów. Są to proporcje jak 1:550. Podobne proporcje dla Czech i Węgier są jak 1:90 i 1:35. Jest więc znaczna różnica na niekorzyść dla nas. I to wszystko przemawia za tym, aby zwiększyć budżet Polskiej Organizacji Turystycznej. Nie o dużo. Ja wnoszę – za chwilę na ręce pana marszałka złożę konkretną poprawkę – o zwiększenie budżetu POT o 6 milionów zł, z kwoty 28 milionów zł do 34 milionów zł, czyli nie jest to jakaś oszałamiająca kwota. Jest taka anegdota o modlących się Żydach w synagodze i o jednym, który modlił się o 50 dolarów. Ciekawą puentę powiem w kuluarach, jeśli kogoś zainteresuje, jest to nawet dowcipne. Tutaj sprawa też dotyczy tylko 6 milionów zł. Proponuję, aby o tę kwotę zmniejszona została suma w części 83 w dziale 758 w rozdziale 75818 rezerwy celowej ze „Środków na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności, w tym kredyt na restrukturyzację górnictwa węgla kamiennego”. Ten ostatni akapit nie pasuje, ale poprzednie – restrukturyzacja, modernizacja oraz działania promocyjne – jak najbardziej mieszczą się w celu, o którym mówiłem.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: A pan się już nie mieści w czasie, Panie Senatorze.)

Kończę, Panie Marszałku, aczkolwiek jeszcze najważniejszą rzecz chciałbym powiedzieć.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Proszę.)

Utworzymy nowe miejsca pracy, jak będzie 6 milionów zł. A na dyskretne pytanie pana marszałka odpowiem w przeciągu dwudziestu czterech godzin.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Tak długo? A ja myślałem, że pan senator...)

Myślał pan, że szybszy jestem?

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: ...wie, skoro mówi.)

Panie Marszałku, ja się tylko domyślam.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

I teraz pani senator Olga Krzyżanowska, bardzo proszę, po raz drugi, pięć minut.

Senator Olga Krzyżanowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Rzeczywiście, występuję po raz drugi, bo dopiero po wyjściu z sali zapoznałam się z poprawką złożoną w czasie debaty przez pana senatora Ryszarda Jarzembowskiego i pana senatora Grzegorza Niskiego. Jest to poprawka do ustawy budżetowej na rok 2005. Przeczytałam ją w całości:

W załączniku nr 2:

a) w części 13 „Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu” w rozdziale 75101 „Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa” zmniejsza się wydatki bieżących jednostek budżetowych o 20 milionów zł.

Powtarzam...

(Głos z sali: Żarty.)

Pomyślałam, że to jest 20 tysięcy, ale chyba jest to 20 milionów.

b) w części 83 „Rezerwy celowe” dodaje się poz. 78 w brzmieniu: Dofinansowanie budowy Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie.

My tutaj przed chwilą dyskutowaliśmy o Instytucie Pamięci Narodowej, nie będę powtarzała argumentów o Katyniu, o tym, że pamięć o nim, nawet jak dla niektórych z nas jest niemiła czy niewygodna, jest jakąś częścią pamięci narodowej. Ale wydaje mi się, że... Nie chcę komentować celu, na który panowie senatorowie Jarzembowski i Niski przeznaczają te 20 milionów, jeżeli Wysoka Izba to przyjmie... Budzi jednak moje zdumienie to, że nie cenią pamięci narodowej, a nagle zaczynają cenić kościoły. Muszę powiedzieć, że jest to dla mnie zdumiewająca poprawka. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Kiedyś Niemen śpiewał „Kiedy się dziwić przestanie, będzie po mnie”.

(Senator Olga Krzyżanowska: Panie Marszałku, proszę nie nadużywać swojej władzy i nie komentować naszych wystąpień. Proszę wystąpić.)

Ja nie komentuję pani wystąpienia, tylko stwierdzam.

Pan senator Andrzej Chronowski, bardzo proszę.

Senator Andrzej Chronowski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie.

Zanim zacznę wystąpienie, nawiązując do słów pani marszałek Krzyżanowskiej, powiem tak: no cynikiem można być wszędzie, ale z pozycji wicemarszałka to trochę nie przystoi.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, ja nie bez kozery dzisiaj zadałem pani minister pytanie odnośnie do deficytu budżetowego. Pewnie pani minister się domyśli, który to minister nagle ogłosił, że mamy deficyt rzędu 90 miliardów zł – nowych złotych. I wiemy, w jaki sposób te 90 miliardów zł było liczone. Jak się zliczyło, prawda, dotacje do OFE, jak się zliczyło inne dotacje, to nagle rzeczywiście wyszedł deficyt dużo, dużo większy. 35 miliardów zł założono w tym budżecie, a jak chcielibyśmy w taki właśnie sposób policzyć, Pani Minister, to wychodzi znacznie ponad 50 miliardów zł. I musimy sobie zdawać z tego sprawę. Oczywiście, formalnoprawnie wszystko jest w porządku, natomiast pamiętajmy o tym, że ta kwota zwiększa zadłużenie i tak już niebezpieczne, jeśli chodzi o budżet. Czy to jest 48% czy 49% czy 50%... Pamiętajmy o tym, że jednak mamy z górki, jeśli chodzi o zadłużenie, którego próg jest określony w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

I druga kwestia, którą chciałbym poruszyć. Oczywiście, być może jest to przerysowane, jest to czarny scenariusz, ale musimy o tym pamiętać. Chodzi o przyrost produktu krajowego brutto. Pewnie nie mówiłbym nawet o tym, gdyby się okazało, że w III kwartale tego roku mamy na przykład PKB na poziomie 6%. To jest pewnego rodzaju obraz funkcjonowania, obraz przyszłoroczny. Jeśli jednak on niebezpiecznie spadł... Ja rozumiem ten nagły skok po naszym wejściu do Unii Europejskiej – poszły w górę ceny, poszła sprzedaż, poszła wyprzedaż szybka, prawda, jak to niektórzy mówili, że wędliny itd. No to szło hurtem i, jak to mówią, najstarsze mięso, czy wołowe, czy inne, szło. I wiadomo było, że w tym momencie PKB nagle pójdzie w górę – skutek sprzedaży, wzrostu sprzedaży, produkcji. Ale ten III kwartał jest już pewnego rodzaju obrazem. Grudzień może się okazać, że jest przyzwoity, ale rzeczywistym obrazem będzie dopiero I kwartał przyszłego 2005 r. W związku z tym, że spadł produkt krajowy brutto w III kwartale na poziom 4,8%, ja twierdzę, że będzie ciężko go utrzymać. Ale poczekajmy do przyszłego kwartału. Obym okazał się złym prorokiem. Musimy o tym pamiętać. Być może się mylę i być może do tego nie dojdzie, ale jeśli tak, to miałoby to olbrzymie konsekwencje finansowe dla budżetu. I dlatego w sposób spokojny chcę o tym powiedzieć. Ja mówię: oby tak nie było! I wszyscy się będziemy cieszyli, gdy tak nie będzie.

(senator A. Chronowski)

Kolejna sprawa, którą należałoby przy tej okazji... Może jeszcze na chwilę powrócę do PKB. Proszę państwa, oczywiście obserwujemy wyhamowanie eksportu. Jeśli ta tendencja byłaby dalej taka, to w tym momencie rzeczywiście... Pamiętajmy o tym, że eksporterzy są jakby na pewnego rodzaju granicy, że oni przez trzy, cztery miesiące mogą produkować po kosztach własnych, żeby utrzymać się jeszcze na rynku, ale w pewnym momencie następuje cofnięcie się z rynku – żeby to nie nastąpiło i nie miało stałych konsekwencji.

Kolejny temat, który chciałbym poruszyć przy budżecie, to są już dwie jakby bardziej szczegółowe rzeczy. One dotyczą oczywiście budżetu. Mianowicie tu była mowa, pan senator Czaja bodajże to poruszył, o funduszu osób niepełnosprawnych. Jest bardzo, proszę państwa, niebezpieczna tendencja. Warsztaty terapii zajęciowej, które – moim zdaniem – robią wyjątkowo dobrą robotę, jeśli chodzi o niepełnosprawnych, absolutnie największą, od przyszłego roku mają obcięty budżet o 10%. Mogą rzekomo je finansować samorządy, ale samorządy nie będą finansowały, bo nie mają obliżu. Proszę państwa, żaden warsztat terapii zajęciowej nie ma przygotowanego budżetu od przyszłego roku. Jest prawdziwa konsternacja, jeśli chodzi o te warsztaty. Ja mam z wieloma kontakt, proszę państwa. I przy projekcie ustawy, która się pojawiła w Sejmie, gdzie przez dwa kolejne lata ma dojść do obniżki do 35%, bez zapisu... Moim zdaniem, będzie to katastrofalne w skutkach dla warsztatów terapii zajęciowej. I myślę, że już w tym momencie, przy budżecie warto by się było zastanowić, co z tym fantem zrobić.

I ostatni temat, mianowicie poprawka dotycząca kolei. Generalnie fundamentem funkcjonowania czy to transportu szynowego, czy drogowego, są główne trakcje. I tak jest w przypadku PKP. Problem polega na tym, że nasze drogownictwo po różnych perturbacjach... Pochwalam to, że dostali swój udział w akcyzie, mają odpis stały i mają środki na odbudowę, na budowę głównych ciągów drogowych. I tam są obwodnice, itd., itd. PKP, która zakupuje duże ilości paliw, odprowadza akcyzę i jakby finansuje w ten sposób swojego konkurenta, który nazywa się drogowym transportem. I mało powiedziane. Mając w tym roku na infrastrukturę tych głównych trakcji kolejowych grubo ponad 200 milionów zł, w tym momencie zostali z 76 milionami zł. Sytuacja jest po prostu dramatyczna, jeśli chodzi o kolej.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych łaskawie przyjęła – i cieszę się z tego, że przyjęła – poprawkę, natomiast moja poprawka zaproponowana w czasie posiedzenia komisji była taka, że bierzemy to z Funduszu Ubezpieczeń Społecz-

nych. Pani minister oczywiście ma rację, mówiąc, że to wpływa na kolejne zadłużenie budżetu, chociaż twierdzę, że przy tym pięćdziesięciomiliardowym zadłużeniu samego ZUS i przy środkach, które budżet państwa przekazuje i do OFE, i do ZUS, tych 56 milionów zł nic złego budżetowi by nie zrobiło. Niemniej jednak, w związku z tym, że wiem, że w rezerwach celowych znalazła się kwota dla niektórych emerytów i rencistów – uważam, że kwota, która jest wyssana z palca zupełnie, mówię o kwocie 1 miliarda 300 milionów zł, o poz. 46 – w tej chwili proponuję, Panie Marszałku, alternatywną poprawkę. Gdyby pani minister przy tamtej się bardzo mocno upierała, a komisja i Wysoki Senat nie chciały się na to zgodzić, proponuję zabranie z tej rezerwy właśnie środków i przekazanie na transport kolejowy.

I to wszystko, Panie Marszałku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

I zapraszam pana senatora Grzegorza Lipowskiego.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Tak się składa, że z wieloma organizacjami pozarządowymi jestem związany poprzez prezesurę czy wiceprezesurę, ale dzisiaj chcę o dwóch sytuacjach powiedzieć. Jestem wiceprezesem Zarządu Głównego Naczelnej Organizacji Technicznej. Państwo senatorowie pamiętają, jaka była sytuacja w ubiegłym roku, ona się powtarza, jeżeli chodzi o Muzeum Techniki w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie, dla którego organem założycielskim jest Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelna Organizacja Techniczna. Mam przed sobą dokument, z którego wynika, że spółka, jaką jest Pałac Kultury i Nauki, podnosi na przyszły rok czynsz od metra kwadratowego o 90% – z sześćdziesięciu paru tysięcy miesięcznie będzie się płaciło sto dziesięć. Oczywiście to, o co ja wnoszę w poprawce, którą złożyłem, nie pójdzie na czynsz, bowiem ten czynsz będzie opłacany z biletów, które są rozprowadzane. A chcę powiedzieć, że Muzeum Techniki jest odwiedzane w ciągu roku przez młodzież z całej Polski – jest jej od stu dwudziestu do stu czterdziestu tysięcy. Wypracowywane są także środki poprzez różne konferencje, sympozja, wystawy, również i prace naukowe prowadzone tam, i wypożyczanie eksponatów do różnych filmów. Ale, niestety, nadal jest zadłużenie i nikt tego muzeum nie chce przejąć.

(senator G. Lipowski)

Odbyliśmy jako Zarząd Główny NOT spotkanie z prezydentem Warszawy, żeby przejął to muzeum. Minister kultury nie chce przejąć, nikt nie chce przejąć, a trudno, żeby organizacja pozarządowa, społeczna miała wyprzedać ten majątek – na pewno byśmy za to zgarnęli ogromne pieniądze. Tam są zbiory od setek lat gromadzone i archiwizowane. Dlatego jedną poprawkę w tej sprawie złożyłem.

I druga sprawa. Jestem przewodniczącym Głównego Sądu Honorowego Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych. Tam sytuacja wygląda tak, że na złożone zapotrzebowanie w budżecie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji znalazło się tylko 50% w stosunku do uzasadnionych potrzeb, zaś w stosunku do kwoty, jaka w ubiegłym roku była przyznana, to jest o 26% mniej. Proszę państwa, my wtedy widzimy siłę tych osiemnastu tysięcy jednostek, jakie są w Polsce, siedmiuset tysięcy ochotników strażaków, gdy spotka nas to, czego nie chcielibyśmy, żeby nas spotkało – jakaś klęska żywiołowa, huragan, wichura, powódź, gradobicie czy katastrofy budowlane. Wtedy oni jadą niesprawnymi samochodami do pożaru. Ja nie chciałbym więcej uczestniczyć w takich uroczystościach, jak -lecie pożaru, gdzie są w lesie dwie mogiły, gdzie są części spalonych samochodów, gdzie pozostali ci ochotnicy strażacy. Liczę na to, że poprawka, którą przekażę, będzie, jak i poprzednia, ze zrozumieniem przyjęta zarówno przez Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych, jak i przez Wysoki Senat. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

A teraz pani senator Teresa Liszcz po raz drugi – pięć minut.

Senator Teresa Liszcz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ja występuję w związku z tą przedziwną rezerwą 1 miliarda 300 milionów zł. Muszę powiedzieć, że byłam tak zdumiona, jak się o tym dowiedziałam, że w pewnym momencie myślałam, że źle rozumiem. Posłowie Sojuszu Lewicy Demokratycznej wbrew przedłożeniu rządowemu wymyślili sobie rezerwę na wybory, na przekupstwo emerytów, na wydatki, co do których jeszcze nie ma podstawy prawnej. To rzecz niesłychana, żeby w budżecie, w którym brakuje na wszystko – na strażaków, na posiłki dla dzieci, na zadłużoną służbę zdrowia – tworzyć na rok wyborczy rezerwę, taki róg obfitości – 1 miliard 300 milionów zł,

co daje kwotę wielką, a w przeliczeniu na pojedynczego emeryta to będzie 500–600 zł.

Oczywiście, efekt propagandowy wielki i żaden efekt prawdziwy, bo jak się takie środki rozprasa na parę milionów osób, to nie jest to żadne racjonalne działanie. Proszę państwa, przecież my wydajemy nie swoje pieniądze, tylko publiczne. I dobro publiczne jest naszym obowiązkiem, a nie partyjny interes. Ja wierzę, że senatorowie zareagują inaczej niż posłowie, po prostu nie rozumiem, jak mogło dojść do czegoś takiego, że tworzy się rezerwę, co do której minister zapytany na posiedzeniu komisji polityki społecznej – padło tam takie pytanie, zrelacjonowali mi koledzy senatorowie, bo ja tam nie byłam – nie umiał odpowiedzieć, jak się to będzie wydawać. W sytuacji, gdy szukamy tu 100 tysięcy, tam 200 tysięcy, gdy więźniowie mają stawkę żywieniową 4,20 zł dziennie – dorosły człowiek ma wyżywić się za 4,20 zł dziennie – od pięciu lat nie podnoszoną, i my proponujemy 3 miliony wyszperane w różnych miejscach, żeby im podwyższyć stawkę o 12 gr, a przecież oni są skazani na pozbawienie wolności, a nie na głodówkę... I w tej sytuacji tworzy się taką rezerwę z czysto propagandowych powodów. Błagam państwa o myślenie racjonalne i obywatelskie, nie o grupowy partyjny interes. Ja wierzę, że terapia odniesie skutki. Tu już są poprawki na różne cele, bardzo społecznie ważne, chyba niekwestionowane, i proszę, żebyśmy je przyjęli, a tę dziką rezerwę, żebyśmy zlikwidowali.

Ja między innymi przedkładałam skromną poprawkę, mówiącą o 5 milionach zł na wyżywienie więźniów. W więziennictwie jest dużo innych potrzeb – nadgodziny, za mało etatów, niedostosowana wysokość wynagrodzenia strażników więziennych do policyjnych, a było porozumienie z ministrem sprawiedliwości w tej sprawie, ale już to wszystko odsuwam na bok. Proszę o 5 milionów na wyżywienie więźniów. To pozwoli o 12 gr podnieść stawkę, co przy gospodarności i umiejętnościach pozwoli troszkę poprawić to wyżywienie. I na rządowy program „Posiłek dla potrzebujących” – 50 milionów z tej dziwnej rezerwy, którą, moim zdaniem, trzeba znieść po prostu, bo jest nieprawna, bo nie ma ustawy. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Teraz pan senator Zbigniew Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałbym zgłosić czy właściwie ponowić poprawkę, którą przyjęliśmy zdecydowaną więk-

(senator Z. Kulak)

szością głosów na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych. Poprawka ta miała naprawić ewidentny błąd – właściwie wychwycono go dopiero na etapie prac pomiędzy Sejmem a Senatem – dotyczący Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych. Przygotowując budżet na ten rok, instytucje, które z budżetu są utrzymywane, miały wytyczną, która zakładała, że należy szukać oszczędności i ograniczać wydatki pozapłacowe o około 13%. Tę zasadę stosowano, tworząc budżet, przygotowując, uściślając kolejne zapisy. Ale w przypadku Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych nastąpił błąd, polegający na tym, że w stosunku do bieżącego jeszcze roku ścięto wszystkie wydatki, czyli cały budżet tego instytutu, właśnie o tych 13%. W efekcie powoduje to – jeżeli ten budżet miałby być utrzymany w wersji, jaka przyszła z Sejmu – że w instytucji, gdzie koszty płacowe i okołopłacowe stanowią 80% wszystkich wydatków, właściwie pozostaje jedynie zwalniać pracowników. A to nie jest intencją ani Ministerstwa Spraw Zagranicznych, ani innych osób, które z życzliwością obserwują działalność tego instytutu.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych negatywnie zaopiniowała naszą poprawkę, sugerując ewentualnie wskazanie innego źródła finansowania tego niewielkiego naprawdę w skali budżetu wydatku, nie udało mi się jednak znaleźć propozycji fachowców, którzy w końcu budżet tworzą, gdzie można by znaleźć tę brakującą kwotę. W związku z tym ponawiam poprawkę dokładnie w tym samym brzmieniu, w jakim uchwaliliśmy ją w Komisji Spraw Zagranicznych. Chodzi więc o to, aby poszukać dokładnie tej samej kwoty – 586 tysięcy zł, wynikającej z różnicy między budżetem tegorocznym a proponowanym przyszłorocznym, i pobrać ją, czyli w gruncie rzeczy zabrać, z obsługi krajowych skarbowych papierów wartościowych, zmniejszając obsługę długu publicznego dokładnie o tyle tylko, ile ten instytut miał w budżecie na obecny rok. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.
Pani senator Irena Kurzępa.

Senator Irena Kurzępa:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Idealem by było, gdyby ustawa budżetowa mogła zabezpieczyć wszystkie nasze potrzeby, ale niestety jest to ideał, do którego nam bardzo daleko. Chciałabym zwrócić uwagę na problemy związane z edukacją i na pewne środki, które

wzbudziły moje zainteresowanie. Edukacja ma ogromne znaczenie dla rozwoju społeczeństwa, ma znaczenie fundamentalne. Realizujemy u nas, w Polsce, wiele ambitnych programów, między innymi dążymy do wyrównywania szans edukacyjnych, ale ciągle jeszcze bardzo nam do tego daleko.

Przykładem niech będzie Zamość i powiat zamojski: łącznie dwieście tysięcy mieszkańców i brak państwowej uczelni. Na Zamojszczyźnie zatrudnia się około czterdziestu nauczycieli języka angielskiego z Ukrainy, kilkunastu muzyków i choreografów z Ukrainy. Wniosek: nasi sąsiedzi mają lepiej przygotowane kadry. W Zamościu mamy przygotowany w tej chwili wniosek, zaopiniowany pozytywnie, odnośnie do utworzenia państwowej wyższej szkoły zawodowej. Ciągłe jednak słyszę uwagi, że nie wiadomo, czy na taką szkołę wystarczy pieniędzy. Odległość tej młodzieży do szkół państwowych jest duża. Są dwie szkoły niepaństwowe, które pobierają czesne. Z ogromną moją troską spotykają się ci młodzi ludzie, którzy nie mogą w miejscu zamieszkania kontynuować edukacji. Tymczasem w ustawie budżetowej, w części 83 „Rezerwy celowe” w poz. 44, dostrzegamy kwotę 11 tysięcy 380 tysięcy zł na pomoc techniczną dla państw znajdujących się na drodze transformacji, w tym na dofinansowanie Specjalistycznych Studiów Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego. Wiem, że Kolegium Uniwersytetów Polsko-Ukraińskich w Lublinie też brakuje pieniędzy. Dostrzegam tu pewną dysproporcję, jako że na studia wschodnie w ubiegłym roku było osiem razy mniej pieniędzy.

Dlatego też wnoszę o zmniejszenie środków na pomoc techniczną dla państw w drodze transformacji, w tym dofinansowanie Specjalistycznych Studiów Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego, a jednocześnie o powiększenie kwoty o tę samą wysokość – 2 miliony zł – na rezerwę celową przeznaczoną na tworzenie wyższych szkół zawodowych. Podpisany wniosek złożyłam już do pana marszałka. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.
Teraz pan senator Jerzy Smorawiński.

Senator Jerzy Smorawiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Znaczenie szeroko pojętej aktywności ruchowej jest już rzeczą niekwestionowaną, i to zarówno w profilaktyce chorób cywilizacyjnych, jak i w aspekcie wychowawczym. Sport jest przecież sprawdzonym sposobem przeciwdziałania narastającym problemom, patologiom społecznym, w tym przede wszystkim narastającej przestępczości wśród nieletnich i narkomanii.

(senator J. Smorawiński)

Kilka tygodni temu odbyło się posiedzenie Sejmu, na którym przez kilka godzin dyskutowano o znaczeniu sportu. Mówiono o konieczności zwiększenia finansowania tej niewątpliwie ważnej dziedziny życia społecznego. Niestety, nie miało to żadnego przełożenia na budżet.

Chciałbym dzisiaj wspomnieć tylko o jednym ogniwie, które znajduje swoje finansowanie właśnie w budżecie ogólnie pojętej kultury fizycznej. Jest to kwestia działalności komisji do zwalczania dopingu. Komisja ta działa od wielu lat. Jak państwo wiecie, wypełnia ona bardzo ważne zadania, nie tylko zresztą w sporcie, wykrywając stosowanie zakazanych substancji. Ma także możliwości stwierdzenia zażywania środków narkotycznych, więc dojdzie i do tego, że będzie badała kierowców pod tym względem.

W ostatnich miesiącach, dokładnie 20 listopada, po wielu latach starań i bardzo ciężkiej pracy, laboratorium Instytutu Sportu, które zajmuje się badaniami antydopingowymi, uzyskało najważniejszą akredytację, udzielaną przez Światową Agencję Antydopingową. Od tego momentu badania tego laboratorium są uznawane przez wszystkich i ma ono prawo wykonania badań na imprezach ogromnej rangi, z olimpiadą włącznie. Nam przecież w Polsce zależy, abyśmy organizowali mistrzostwa Europy, abyśmy organizowali puchary świata, a w takich sytuacjach, jeśli nie ma akredytowanego laboratorium, próbki trzeba wysłać za duże pieniądze na badania do państw sąsiednich, tych, które takie laboratoria mają.

Może samo zwalczanie dopingu byłoby czymś marginalnym w życiu społecznym, ale trzeba wiedzieć, że jest to zobowiązanie państwa, jest to zadanie państwa. Otóż nasz rząd podpisał już w 1990 r. i ratyfikował Europejską Konwencję Antydopingową, oczywiście Rady Europy. Jednakże nasz rząd poszedł dalej i w ubiegłym roku podpisał Światowy Kodeks Antydopingowy, który wyraźnie nakłada na rząd zobowiązania do łożenia pieniędzy na zwalczanie dopingu. Obecnie dobiega końca przygotowywanie światowej konwencji antydopingowej pod egidą UNESCO. Nasz rząd zapewne w najbliższych tygodniach także ją podpisze.

Problem jest w utrzymaniu standardu laboratorium. Uzyskało ono akredytację, ale przeogromnym wysiłkiem, zaciągając kredyty. Jest obawa, że wobec obowiązujących przepisów systematycznej reakredytacji, a więc cotrymiesięcznego poddawania laboratorium kolejnym egzaminom, może ono po prostu nie spełnić wymagań stawianych przez Światową Agencję Antydopingową.

Dlatego też, nie chcąc być świadkiem odebrania akredytacji naszemu laboratorium w najbliższych miesiącach, ośmielam się wnieść poprawkę do ustawy budżetowej: w załączniku nr 2

w części 25 „Kultura fizyczna i sport”, w rozdziale 92603 „Komisja do zwalczania dopingu w sporcie” zwiększyć wydatki bieżące o kwotę 3 milionów zł, a te pieniądze zabrać z części 83 „Rezerwy celowe” z poz. 46, a więc z rezerwy celowej na wypłatę tychże nie do końca sprecyzowanych dodatków dla niektórych emerytów. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Za chwilę na tablicy pojawi się nazwisko pani profesor Marii Szyszkowskiej, a sama pani senator Maria Szyszkowska stanie na mównicy.

Zapraszam.

Senator Maria Szyszkowska:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Dziwię się, że projekt wypłacenia emerytom i rencistom jakiejś sumy pieniędzy – tak małej w stosunku do ich oczekiwań – można oceniać jako partyjniactwo. A taka ocena tutaj padła. Uważam, że to jest wyraz elementarnej sprawiedliwości, chociaż sprawiedliwości niewystarczającej.

Moim zdaniem, ustawa budżetowa ma zasadnicze wady. Wada pierwsza polega na tym, że ustawa nie gwarantuje każdemu bezrobotnemu choćby minimalnego zasiłku. Wiadomo, że człowiek pozbawiony jakichkolwiek środków do życia może to traktować, w sposób usprawiedliwiony, jako zachętę do kradzieży i rabunku. Nie wyobrażam sobie, jak my, senatorowie, zachowalibyśmy się w sytuacji, gdyby nas pozbawiono jakichkolwiek środków bądź źródeł utrzymania. Instynkt samozachowawczy jest najsilniejszym instynktem w każdym z nas i ten fakt usprawiedliwia niejako narastającą przestępczość.

Druga zasadnicza wada ustawy budżetowej to niezaprzeczalny fakt, że znaczna część emerytów i rencistów otrzymuje renty oraz emerytury w kwocie niewystarczającej do zaspokojenia najbardziej podstawowych potrzeb. Ja takich zmian budżetowych, projektów zmian w tym zakresie, nie składam, dlatego że z góry wiem, że te projekty by nie przeszły. Widzę jednak możliwość poprawy, zarówno sytuacji osób pozbawionych pracy, jak i tych, którzy mają głodowe renty i emerytury. Wystarczyłoby przeznaczyć na te cele wydatki na wojnę w Iraku. Ale nie składam takiego wniosku, dlatego że wiem, iż zyskałby poparcie zaledwie dwóch senatorów.

Można by także osiągnąć istotną poprawę podstawowych, elementarnych warunków życia części naszego społeczeństwa, które żyje w nędzy i jest bezdomne, gdyby zmniejszyć znacznie nakłady na Instytut Pamięci Narodowej bądź też

(senator M. Szyszkowska)

w ogóle, co byłoby najwłaściwsze, go zlikwidować. Byłoby to zgodne, po pierwsze, z grubą kreską Tadeusza Mazowieckiego. Po drugie, jest oczywiste, że Instytut Pamięci Narodowej dubluje prace prokuratorów, prace edukacyjne i prace historyków.

Złożyłam inne poprawki do ustawy budżetowej. Jedna z tych poprawek ma na celu odebranie pieniędzy przeznaczonych na kupno samochodu dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, po to, żeby tę skromną, to znaczy dużą, ale jednocześnie i skromną sumę 180 tysięcy zł przeznaczyć na finansowanie polskich regionalnych pism poświęconych kulturze, ponieważ one padają. Można by uratować resztki naszych polskich czasopism, przyznając rocznie 4–5 tysięcy zł niektórym tytułom.

Druga moja poprawka również idzie w kierunku pewnej zmiany, mianowicie proponuję zabrać 2 miliony zł Instytutowi Pamięci Narodowej po to, ażeby tę skromną przecież sumę przeznaczyć na cele społeczne. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

I po raz drugi pan senator Ryszard Matusiak. Pięć minut.

Senator Ryszard Matusiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Nie chciałem zabierać głosu, Pani Senator, ale to ja byłem tym, który powiedział, że to jest gra polityczna, jeżeli chodzi o ten miliard trzysta. Muszę powiedzieć, że grą jest to, co zrobiono, Pani Senator. Sprowokowano sytuację, żeby dać emerytom i rencistom... I oni stali się przedmiotem gry. To jest jedna rzecz. Bo danie tych pieniędzy w taki sposób, naznaczenie ich, to już jest gra, Pani Senator. Można powiedzieć, że w polskim społeczeństwie około 40% ludzi żyje poniżej minimum socjalnego. Ponad 40%, ja mówię nawet, że 50%. I wszyscy oni powinni dostać podobne pieniądze. To jest jedna uwaga. Nie chciałem tego czynić.

Druga uwaga. To, że pani włączyła jako element IPN – mogę powiedzieć, że mam taką czy inną przeszłość, jak już kiedyś tutaj wspomniałem, nie chciałem jednak tego podnosić – też jest nieuczciwe. Kwestia prawdy historycznej i pewnych zjawisk musi bowiem być wyjaśniona. Mogę się spierać co do wielkości przekazanych środków i metodologii działania tegoż instytutu. Ten temat można rozważać. Jednakże podnoszenie go w takiej formule jest po prostu niebezpieczne.

Po drugie – sprawa najważniejsza – powiedzmy sobie uczciwie, co miałyby te przekazane środki rekompensować? Ta bieda dotyczy tych emerytów, rencistów i otoczenia ich rodzin cały czas. Jednorazowe danie im środków, jak pani powiedziała, i proponowanie zabierania środków z tegoż funduszu jest niegodziwe. To jest właśnie najgorsze w tym wszystkim. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Pan senator Tadeusz Rzemyskowski.

Senator Tadeusz Rzemyskowski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Przetacza się dyskusja o problemach gospodarczych i społecznych naszego kraju, naszych rodaków mieszkających tu, nad Wisłą. Chcę powiedzieć kilka zdań w imieniu Polaków mieszkających poza krajem. Chcę wystąpić w tej debacie, zresztą bardzo króciutko, w imieniu Komisji Emigracji i Polaków za Granicą.

Wyrażam nasze zadowolenie, a nawet wdzięczność, którą kieruję do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, za uchwalenie środków budżetowych na działalność polonijną na odpowiednio wysokim poziomie, choć oczywiście niewystarczającym.

Znaczące środki zaplanowano między innymi w budżetach Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu, Ministerstwa Spraw Zagranicznych. W Kancelarii Senatu – kancelarii tej Izby, która sprawuje historyczny, wysoko oceniany patronat nad Polakami mieszkającymi za granicą, nad Polonią – figuruje kwota 48 milionów 315 tysięcy zł. Z wnioskiem o tę kwotę występowała nasza komisja, a zostało to uzgodnione ze środowiskami polonijnymi, w tym z Polonijną Radą Konsultacyjną przy urzędzie marszałka Senatu. Chcę przy okazji poinformować – zresztą była dzisiaj krótka informacja na ten temat – że rada ta 10 listopada bieżącego roku wystąpiła ze specjalnym apelem o zwiększenie środków na Telewizję Polonia i apel ten był w pełni przez nas popierany. Dobrze więc się stało, że Sejm podwyższył do 13 milionów 98 tysięcy zł wydatki Ministerstwa Spraw Zagranicznych na działalność radiową i telewizyjną – rozdział 92104 – z przeznaczeniem głównie na promowanie kultury polskiej i ochronę dziedzictwa polskiego poprzez Telewizję Polonia i Radio Polonia. Te dwie zaprezentowane przeze mnie liczby, a więc w budżecie Kancelarii Senatu oraz w MSZ w rozdziale 92104, wskazują, że jest gwarancja, iż działalność polonijna wynikająca zarówno z programu rządowego, jak i z programu senackiego, będzie realizowana na poziomie zgodnym nie tylko z interesem naszego państwa, ale

(senator T. Rzemykowski)

przede wszystkim z interesem całego polskiego narodu żyjącego, niestety, nie w całości w granicach Rzeczypospolitej Polskiej. Jestem przekonany, że Wysoki Senat przyjmie te wielkości w końcowej uchwale budżetowej.

Z tych powodów nie akceptuję zapisu w poprawce siódmej, zapisu zmniejszającego o 2 miliony zł kwotę wydatków w części 45 rozdział 92104 z jednoczesnym przeznaczeniem tej kwoty dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Uważam tę propozycję Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych za nietrafioną. Proszę panie i panów senatorów o odrzucenie poprawki siódmej. Oczywiście znam niezaspokojone potrzeby finansowe Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, ale sądzę, że nasza izba znajdzie sposobność racjonalnego zwiększenia budżetu tej rady. Występujące przede mną osoby zgłosiły już stosowne wnioski legislacyjne w tym zakresie, nie będę więc swojego wniosku tu prezentował.

Szanowni Państwo Senatorowie, bardzo uprzejmie was proszę, żebyście przyjęli w tej Izbie takie stanowisko, iż w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej, sprawującym patronat i opiekę nad Polonią i Polakami mieszkającymi poza krajem, nie zmniejsza się wydatków państwowych kierowanych na tę działalność. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

I zapraszam po raz drugi panią senator Marię Szyszkowską. Pięć minut – przypominam.

Senator Maria Szyszkowska:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Nie miałam zamiaru... Jestem zmuszona zabrać głos, ponieważ nie mogę pozwolić na to, żeby ktokolwiek, a zwłaszcza w tej Izbie, oceniał moje słowa jako nieuczciwe. Na to nigdy nie pozwolę!

Mam moralne prawo, ażeby kwestionować istnienie IPN, ponieważ przed 1989 r. nie miałam żadnych przywilejów, a miałam same kłopoty. W związku z tym, ponieważ tamten ustrój nie był moim ustrojem, czuję się, jako osoba mająca stosunek całkowicie obiektywny do tych kwestii, uprawniona do tego, ażeby obiektywnie stwierdzić, iż IPN dezinformuje – myślę tu o sferze edukacyjnej – tworzy podziały wbrew tak cenionej przez pravicę grubej kresce i wreszcie dubluje wymiar sprawiedliwości.

Chciałabym też podkreślić, że naszym zadaniem powinno być przede wszystkim budowanie najbliższej, a także dalszej przyszłości Polski, nie zaś trwanie czasu na ocenę tego, co było. A przy

tym jest sprawą ogromnie istotną, ażeby budować dobre, przyjacielskie stosunki z Rosją, w czym IPN na pewno szkodzi. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana, chyba że ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos.

Pan senator Edmund Wittbrodt po raz drugi, proszę bardzo.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja myślę, że pani senator Szyszkowska mówi o ocenie obiektywnej. Myślę, że pani miała chyba na myśli ocenę subiektywną, bo obiektywnie pani ocena jest oceną tylko subiektywną. Moja subiektywna ocena jest inna. A gdzie jest ocena obiektywna? Proszę się nad tym zastanowić. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie.

Zatem informuję, że lista mówców została wyczerpana.

W związku z tym zamykam dyskusję.

Ponieważ zostały zgłoszone wnioski legislacyjne, mam pytanie do pani minister: czy chciałaby pani zabrać głos teraz, czy woli pani formułę odniesienia się do nich w czasie obrad komisji?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Jeśli można, Panie Marszałku, to w czasie obrad komisji.)

Myślę, że można. Dziękuję bardzo.

Informuję, że w toku debaty, w której głos zabrało sześćdziesięcioro troje senatorów, wnioski legislacyjne na piśmie bądź w trakcie wystąpień zgłosili senatorowie: Janusz Konieczny, Grzegorz Matuszak, Zbyszko Piwoński, Ewa Serocka, Czesława Christowa, Sławomir Izdebski, Wiesław Pietrzak, Jan Szafraniec, Krystyna Sienkiewicz, Edmund Wittbrodt, Dorota Kempka, Andrzej Anulewicz, Jerzy Suchański, Bogusław Mąsior, Krzysztof Piesiewicz, Kazimierz Drożdż, Grzegorz Lipowski, Irena Kurzępa, Zbigniew Kruszewski, Zbigniew Kulak, Sergiusz Plewa, Wiesława Grabowska, Jerzy Markowski...

(Senator Zbigniew Kruszewski: Panie Marszałku, ja nie zgłaszałem żadnych wniosków.)

Ja bardzo przepraszam, ale ja mam tutaj zaznaczone przez poprzednich prowadzących, że pan senator, zabierając głos, zgłosił wniosek. No ale liczy się pana oświadczenie.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

(Senator Wiesława Sadowska: No i nie ma Wiesławy Grabowskiej...)

Wiesława Sadowska, oczywiście. Nazwisko Wiesławy Sadowskiej mam głęboko w pamięci. Przepraszam.

A więc: Jerzy Markowski, Zbyszko Piwoński, Ryszard Jarzembowski z Grzegorzem Niskim, Jerzy Pieniążek, Teresa Liszcz, Bernard Drzęzła, Maria Szyszkowska, Ryszard Matusiak z Adamem Bielą i Teresą Liszcz, Andrzej Chronowski, Tadeusz Wnuk, Grzegorz Lipowski, Anna Kurska wraz z pięcioma innymi senatorami, Teresa Liszcz, Wiesława Sadowska raz jeszcze, Zbigniew Zychowicz, Irena Kurzępa, Jerzy Smorawiński, Edmund Wittbrodt.

Nikogo z obecnych nie pominąłem? Nie. Do brze...

(Senator Janina Sagatowska: Jeszcze ja.)

(Głosy z sali: Nie było czytane?)

Zaraz przejrzę, chwileczkę. Aha, pani senator Janina Sagatowska o godzinie 13.50 przemawiała, ale nie mam znaku, że zgłosiła...

(Senator Janina Sagatowska: Złożyłam na ręce pani marszałek...)

Złożyła.

(Głos z sali: No to może zapomniano wstawić...)

W takim razie koryguję tutaj niedopatrzenie sekretarzy – i już mamy znaczek. I dopisane jest do tej listy nazwisko pani senator Janiny Sagatowskiej.

Bardzo proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do zgłoszonych w czasie debaty wniosków i o przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Głosowanie w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005 zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw.

Sejm uchwalił tę ustawę na osiemdziesiątym dziewiątym posiedzeniu 18 listopada. Do Senatu trafiła ona tego samego dnia. Marszałek skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisja przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie. Mamy je zawarte w druku nr 830A.

Zapraszam na mównicę pana senatora Andrzeja Anulewicza, który jest sprawozdawcą Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Bardzo proszę.

Senator Andrzej Anulewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Pani Minister! Panie i Pannie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie w imieniu senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdanie komisji z prac nad ustawą o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi procedowała nad omawianą ustawą w dniu 2 grudnia 2004 r.

Omawiana ustawa była projektem rządowym.

Na uwagę zasługuje fakt, iż podczas głosowania w Sejmie z wyjątkową zgodnością posłowie przyjęli tę ustawę.

Celem nowelizowanej ustawy jest: wprowadzenie możliwości zabezpieczenia kwot związanych z instrumentami wsparcia w ramach Wspólnej Polityki Rolnej; stworzenie podstaw prawnych dla możliwości potrącania przez agencję nienależnie lub nadmiernie pobranych środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz środków krajowych przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej; zapewnienie spójności przepisów w sprawie wydawania decyzji administracyjnych w sprawie zwrotu nienależnie wypłaconych środków w ramach pomocy finansowej; oraz wyłączenie z zajęcia należności lub wierzytelności związanych z płatnościami realizowanymi przez agencję ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz środków krajowych przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.

Zgodnie z przyjętymi rozwiązaniami gwarantami zabezpieczeń będą instytucje finansowe upoważnione do gwarantowania długu celnego, analogicznie jak jest w ramach pomocy udzielanej przez Agencję Rynku Rolnego.

W dodanym do nowelizowanej ustawy przepisie art. 11b stworzone zostały podstawy do dokonywania przez agencję potrąceń nienależnie lub nadmiernie pobranych środków pomocowych z kolejnych płatności przyznanych korzystającemu z finansowych mechanizmów wsparcia.

W celu zapewnienia spójności regulacji w sprawach potrącenia nienależnie lub nadmiernie pobranych środków dokonano stosownych zmian w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej – art. 2 – oraz w ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego oraz w ustawie z dnia 19 lutego 2004 r. o organizacji rynku przetworów owoców i warzyw.

W zgodzie z przyjętymi w ramach Unii regulacjami zmiany wprowadzone dodanym w nowelizowanej ustawie przepisem art. 11c uniemożliwiają zajęcie przyznanych środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej przed

(senator A. Anulewicz)

przekazaniem tych środków rolnikowi na jego rachunek.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, omawiana ustawa uzyskała podczas prac komisji pozytywną opinię senackiego Biura Legislacyjnego. W głosowaniu za tą ustawą senatorowie członkowie komisji byli zgodni, dlatego też mam prawo w imieniu komisji zarekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze. Proszę chwilę pozostać.

Czy są pytania do senatora sprawozdawcy? Nie stwierdzam zgłoszeń. Dziękuję.

(Senator Andrzej Anulewicz: Dziękuję.)

Ustawa, którą rozpatrujemy, była przedłożeniem rządowym.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Czy pani minister chciałaby...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Nie, dziękuję, Panie Marszałku.)

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby popytać panią minister? Nie, również nie. Dziękuję bardzo.

Wobec tego otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie.

Informuję, że pan senator Tadeusz Bartos złożył swoje przemówienie do protokołu*.

Żeby stało się zadość procedurom, zamykam dyskusję.

Głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw.

Sejm uchwalił tę ustawę 3 grudnia na swym dziewięćdziesiątym drugim posiedzeniu. Tego samego dnia otrzymaliśmy ją w Senacie. Marszałek skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Bardzo proszę pana senatora sprawozdawcę Sławomira Izdebskiego, żeby zechciał zabrać głos i przedstawić plon pracy komisji.

Senator Sławomir Izdebski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdanie komisji z prac nad ustawą o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw, które zawarte jest w druku senackim nr 855A.

Szanowni Państwo, ustawa ma na celu dostosowanie oraz doprecyzowanie krajowych regulacji prawnych umożliwiających pełne wykorzystanie przez przedsiębiorców i rolników środków wsparcia dostępnych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.

Ustawa wprowadza zmiany w przepisach ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, które dotyczą zadań realizowanych przez agencję w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, to jest: wspierania działań promocyjnych i informacyjnych na rynkach wybranych produktów rolnych i żywnościowych, prowadzenia działań w zakresie wsparcia krajowego pszczelarstwa, realizacji programu dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej.

Ustawa określa też, że prezes agencji w drodze decyzji administracyjnej ustala kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz krajowych przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.

Ustawa wprowadza definicję przedsiębiorcy obejmującą także rolników, których działalność ogranicza się tylko do produkcji rolnej.

Wprowadzone zmiany dotyczą również regulacji rynku cukru, które dostosowano do przepisów wspólnotowych, oraz rynku skrobi, co wynika z uszczegółowienia przepisów krajowych zapewniających prawidłowe stosowanie rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 1722/93.

Ustawa dokonuje zmian w wielu innych aktach prawnych. W ustawie o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zmiany dotyczą określenia kompetencji Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do wydawania świadectw potwierdzających pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich i uprawniających do otrzymania refundacji wywozowych przy eksporcie taniego mięsa. Przepisy porządkują również zasady dopuszczania do obrotu artykułów rolno-spożywczych pochodzących z zagranicy, a w przypadku wydania przez inspekcję negatywnej decyzji, czyli o zakazie wprowadzenia tych artykułów do obrotu, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego.

W ustawie o organizacji niektórych rynków rolnych dodano przepisy w zakresie regulacji lnu i konopi, zgodnie z którymi przetwórca ubiega-

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator S. Izdebski)

jący się o dopłaty do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno składa do agencji wniosek oraz deklarację na formularzach opracowanych przez agencję.

Minister rolnictwa może określić ilość długiego włókna lnu, którą przenosi się z krajowej gwarantowanej ilości tego włókna do krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnu i konopi. Zmiana ta umożliwi elastyczne gospodarowanie przyznanymi Polsce kwotami produkcji włókna długiego i krótkiego, w zależności od jakości zbiorów lnu i konopi w danym roku.

W ustawie o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych dokonano zmian w części dotyczącej ustalenia nadmiernego zapasu produktów cukrowych u przedsiębiorców, których działalność dotyczy wyłącznie importu cukru.

Następnie w ustawie o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą wprowadzono uregulowania dotyczące zasad importu konopi, zgodnie z wymogami przepisów wspólnotowych.

Szanowni Państwo, podczas prac komisji przedmiotem sporu był dodany w nowym brzmieniu art. 51a ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, który odnosi się wprost do kwotowania produkcji surowca tytoniowego w roku 2005. Zgodnie z jego zapisami kwoty produkcji surowca tytoniowego są przyznawane w ramach krajowej kwoty produkcji: producentom w wysokości kwoty podstawowej przyznanej w 2004 r., na którą zawarli umowę na uprawę, oraz grupom producentów tytoniu w wysokości sumy kwoty podstawowej, na którą zawarli umowy na uprawę, i kwoty dodatkowej przyznanej na 2004 r. Prezes Agencji Rynku Rolnego do 28 lutego 2005 r. przyznaje w drodze decyzji kwoty producentom i grupom producentów tytoniu z podziałem na poszczególnych członków. Komisja po konsultacji i dyskusji, w której udział wzięli przedstawiciele ministerstwa rolnictwa, Agencji Rynku Rolnego oraz przedstawiciele wszystkich związków i organizacji zrzeszających plantatorów tytoniu w Polsce, jak również przedstawiciele rolniczych organizacji i związków zawodowych, po uzyskaniu ich akceptacji uznała, że należy dokonać zmiany tych zapisów, które proponujemy w poprawce drugiej w zestawieniu w druku senackim nr 855A.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! W imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi wnoszę, aby Wysoka Izba przyjęła ustawę z poprawkami zaproponowanymi przez komisję.

Chciałbym prosić o jeszcze jedno. Musiałem wcześniej wyjść z posiedzenia komisji, ponieważ miałem bardzo ważny wyjazd i brak czasu uniemożliwił mi zapoznanie się ze szczegółami tej no-

welizacji, więc prosiłbym bardzo, aby pani minister mogła odpowiedzieć na ewentualne pytania.

(Przewodnictwo obrad obejmuje marszałek Longin Pastusiak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Regulamin nie zwalnia pana, Panie Senatorze Sprawozdawco, z odpowiedzi na pytania, o ile państwo senatorowie mają jakieś pytania do pana senatora jako sprawozdawcy...

(Senator Irena Kurzępa: Tak, ja mam.)

...mimo tych zastrzeżeń.

Tak, pani senator Kurzępa, bardzo proszę.

Senator Irena Kurzępa:

Mam pytanie do pana senatora sprawozdawcy.

W sprawozdaniu komisji proponuje się poprawkę, w której przyjmuje się jako okres referencyjny lata 2000–2002, zaznaczając przy tym, że są to lata, które poprzedzają ostatni zbiór. Pytam więc, na jakiej podstawie, skoro mamy już zbiór z 2004 r., na 2005 r. proponuje się kwoty, przyjmując, że ostatni zbiór miał miejsce w latach 2000–2002? Proszę mi to wyjaśnić.

Senator Sławomir Izdebski:

Wiem, że któryś z senatorów zgłosił tę poprawkę. Chciałbym pani przypomnieć, Pani Senator – pani była na tym posiedzeniu komisji – że akurat w tym momencie wyszedłem, tak więc bardzo proszę, żeby mógł odpowiedzieć ktoś z ministerstwa. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

No, może ktoś z rządu odpowie na pytanie pani senator, bo jest to rządowy projekt ustawy i do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych upoważniony został minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Rozumiem, że obecny tu pan minister Andrzej Kowalski, podsekretarz stanu w tym resorcie, jest za to odpowiedzialny. Gościmy również zaprzyjaźnioną z naszą Izłą panią minister Darię Oleszczuk.

Chciałbym zapytać pana ministra, czy zechce przedstawić stanowisko rządu w sprawie omawianej ustawy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski: Panie Marszałku! Wysoki Senacie...)

Nie, chwileczkę, najpierw: tak czy nie, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski: Tak.)

(marszałek L. Pastusiak)

Skoro tak, to proszę tutaj na trybunę, bo my – jak często powtarzam – lubimy patrzeć rządowi prosto w oczy.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Andrzej Kowalski:**

Bardzo dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoki Senacie! Pan senator przedstawił szerokie uzasadnienie, więc ja tylko króciusieńko powiem o samej ustawie.

Chciałbym podkreślić, że celem przedstawionego projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz zmianie innych ustaw jest takie dostosowanie i doprecyzowanie obecnie obowiązujących przepisów krajowych, aby umożliwiły one pełne wykorzystanie przez rolników i przedsiębiorców środków wsparcia dostępnych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.

Rząd popiera stanowisko senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Motywujemy to tym, że po pierwsze, podzielenie krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej Polsce na 2005 r. pomiędzy poszczególnych producentów będzie odbywało się na podstawie lat referencyjnych 2000–2002 oraz roku 2003 w przypadku producentów, którzy rozpoczęli uprawę w tym roku. Uznajemy, że dłuższy okres jest zawsze bardziej sprawiedliwy niż jeden rok. Wyprzedzając zaś pytanie i odpowiadając na nie od razu, powiem, że danych za 2004 r. praktycznie jeszcze nie ma, są one wycinkowe i nie pozwalają na pełne określenie kwot.

Po drugie, podkreślam, że podział ten jest oparty na faktycznej produkcji w trzyletnim okresie referencyjnym, a nie stworzony na podstawie możliwości kontraktacji w roku 2004, który był wyjątkowy ze względu na akcesję Polski do Unii Europejskiej.

Po trzecie, rozwiązanie to jest najbardziej zbliżone do mechanizmów przewidzianych w prawie wspólnotowym dla krajów, które stosują ofertowy system płatności bezpośrednich.

Bardzo istotny jest fakt, że to rozwiązanie zapobiegnie wyeliminowaniu z produkcji producentów, którzy uprawiali tytoń w 2000 r., po czym zaprzestali uprawy i wznowili ją dopiero od 2004 r., ponieważ przyznanie kwot na zbiory w roku 2005 odbywałoby się na podstawie produkcji w okresie referencyjnym, którym byłyby lata 2001–2003.

A teraz argument, który być może uznacie państwo za niemerytoryczny, ale który jest bardzo istotny: po bardzo wnikliwych, długich konsultacjach za takim sposobem przydzielenia

kwot produkcji na 2005 r. opowiada się Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie oraz część Krajowego Związku Plantatorów Tytoniu w Lublinie oraz okręgowe związki w Augustowie i Grudziądzu. Obejmują one blisko 75% wszystkich producentów, czyli 75% producentów opowiada się za takim rozwiązaniem.

I kolejny punkt: istnieje możliwość zbycia niewykorzystanej kwoty lub jej części, w przypadku braku możliwości zawarcia umowy na uprawę, do wysokości posiadanej kwoty na warunkach określonych w prawie unijnym. Bardzo dziękuję, Panie Marszałku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Ale proszę chwileczkę jeszcze pozostać, ponieważ jeżeli ktoś z państwa senatorów ma pytanie do pana ministra, to...

Proszę bardzo, pan senator Czaja, a później pan...

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję.

Panie Ministrze, otrzymaliśmy do skrytek, chyba każdy z senatorów, pismo skierowane przez Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie z propozycją, aby zachować te rozwiązania, które zaproponowała komisja...

(Senator Irena Kurzepa: Nie, rząd.)

Komisja je zaproponowała.

W związku z tym mam pytanie, czy te propozycje, które jak gdyby współgrają z propozycjami komisji, pan jako przedstawiciel rządu akceptuje. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Andrzej Kowalski:**

Tak.

Marszałek Longin Pastusiak:

Odpowiedź jest krótka. Długie pytanie, krótka odpowiedź.

Pan senator Pawełek, bardzo proszę.

Senator Kazimierz Pawełek:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pan minister był uprzejmy powiedzieć, że tegoroczny zbiór, jeśli chodzi o tytoń, nie może być brany pod uwagę, bo jest nietypowy ze względu na wejście Polski do Unii Europejskiej. To moje pytanie brzmi: czy wysokość zbioru zależy od naszego wejścia do Unii Europejskiej, czy też od

(senator K. Pawełek)

pracowitości plantatora, od ziarna, uprawy itd.? To jest moje pytanie, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski: To jest całe pytanie, tak, Panie Senatorze?)

Tak.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Andrzej Kowalski:**

Oczywiście, że nie. Podkreślam jednak, że jest to pewien nietypowy rok.

Przepraszam, nie użyłem jeszcze jednego argumentu, jednego z najważniejszych. Otóż to, co proponuje rząd, to jest rozwiązanie, i od tego powinienem zacząć, najbardziej efektywne i z punktu widzenia społecznego najmniej kosztowne. W każdym innym przypadku, co rozpatrywaliśmy, trzeba by było składać na nowo wnioski, a nawet jeżeli nie, to byłaby cała mitręga biurokratyczna. To też jest nie bez znaczenia. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że rok 2004 z różnych względów był nietypowy. Ale nawet jeżeli wycofamy ten wniosek, to pozostaje faktem to, że zawsze przyjęcie okresu wieloletniego jest znacznie lepsze niż przyjęcie jednego roku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Irena Kurzępa.

Senator Irena Kurzępa:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, wprowadzie pan częściowo mi odpowiedział, ale ja nie jestem z tej odpowiedzi do końca zadowolona. Zgadzam się z panem, że dłuższy okres jest korzystniejszy, więc ponawiam pytanie: dlaczego nie lata 2001–2003? W przypadku tych producentów, którzy produkowali na przykład w roku 2000, a potem z ważnych powodów zaniechali produkcji, można by było w drugą stronę to rozciągać. Tymczasem rząd proponuje odwrotnie, a mianowicie lata 2000–2002, pomija zaś rok 2003. Nie rozumiem, dlaczego. Jest to właściwie rok... Bo pan powiedział, że roku 2004 jeszcze nie zdążyliśmy uchwycić. No, może tak, ale rok 2003 zdążyliśmy uchwycić.

I drugie pytanie. Pan powoływał się na związki producentów. Pytam, komu takie rozwiązanie, jakie rząd proponuje, a więc lata referencyjne 2000–2002, przyniesie korzyści. Czy również

w wymiarze ogólnonarodowym gospodarce polskiej przyjęcie takiego okresu przyniesie jakies korzyści?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Andrzej Kowalski:**

Przepraszam, ale będę miał problem z odpowiedzią na drugą część pytania, czyli komu to przyniesie korzyści. Dla całej gospodarki w skali makro jest to rozwiązanie... Właściwie to, czy będzie uprawiane w Lublinie, czy będziemy dokonywali... Powtarzam, każde inne rozwiązanie przynosi pewne straty związane z biurokracją, z nowymi wnioskami itd., itd. W sensie gospodarczym zaś... no, to trzeba by było badać już efektywność gospodarowania w poszczególnych grupach, w poszczególnych regionach. A więc nie potrafię odpowiedzieć na pytanie, jak by to wyglądało, jakie byłyby te różnice. Sądzę, że gdy się weźmie wielkie liczby, uogólni, to się okaże, że jest to całkowicie obojętne dla gospodarki.

Co do pierwszej części, to powtórzę jeszcze raz: lata referencyjne, takie, jakie zostały przyjęte, bo nie można było inaczej, to lata 2000–2002 oraz rok 2003 w przypadku producentów, którzy rozpoczęli uprawę w tym roku.

Dlaczego nie bierzemy 2004 r. i upieramy się przy tym? Otóż pomijając tę biurokratyczną mitręgę, składanie wniosków i to, że nie wiadomo... Choć właściwie ja mogę odpowiedzieć, na swoją odpowiedzialność, nie w imieniu rządu, że nie zdążymy. Decyzje muszą być wydane do 28 lutego, a dziś mamy 14 grudnia i proces jest niezakończony.

Proszę, Wysoka Izbo, zwrócić uwagę na prosty mechanizm. Senat głosuje nad tym, to wraca do Sejmu, potem trafia do pana prezydenta, potem podpis pana prezydenta, *vacatio legis*, składanie wniosków, na nowo liczenie... Nawet jeżeli przyjmujemy, że znajdziemy kluczyk, żeby nie trzeba było składać nowych wniosków, to i tak trzeba by było to liczyć, a do 28 lutego trzeba przygotować procedury, przeliczyć to i wydać decyzje. Jest to praktycznie niemożliwe. Za 2004 r., podkreślam, danych nie ma, a te, które są, są cząstkowe.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

(Senator Stanisław Huskowski: Panie Ministrze?)

Przepraszam, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Huskowski:

Dziękuję bardzo.

(Marszałek Longin Pastusiak: Zapatrzyłem się w pana ministra. Ale może to jest przepowiednia.)

(senator S. Huskowski)

Niestety, nie wierzę w przepowiednie, ale chyba muszę zmienić zdanie.

Panie Marszałku, Panie Ministrze, prawdę mówiąc, słuchałem dwukrotnego pytania pani senator, która dopytuje się o rok 2003, i pan dwukrotnie mówił długo, przez kilka minut, o roku 2004. Już pan nas wszystkich przekonał, że rok 2004 rzeczywiście nie może być brany pod uwagę. Sądzę, że wszyscy, którzy słuchamy, wiemy już dokładnie, z jakich powodów. Prześliznął się pan zaś po roku 2003 jednym zdaniem, którego w dodatku nie zrozumiałem, bo zostało powiedziane w jakimś hermetycznym języku. Proszę powiedzieć z łaski swojej, i skupić się wyłącznie na roku 2003, dlaczego rok 2003 nie może być wzięty pod uwagę. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Ministrze, pan senator Huskowski już jako kolejny senator upomina się o ten rok 2003. Czy rząd po prostu nie ma statystyki?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski:

Statystyka odnośnie do 2003 r. jest. Podkreślam jednak, że w roku 2000... przyjęcie każdego innego okresu wymagałoby podjęcia nowych decyzji. I jeszcze raz... Przepraszam bardzo, decyzje zostały podjęte na podstawie okresu 2000–2002, tak? Czy to jest... Bo być może nie rozumiem pytania. Wydłużenie okresów o kolejny rok wymaga nowych decyzji, nowego przeliczenia, przygotowania wniosków. Podkreślam, robiłoby się to na jeden rok. Od 2005 r., czyli za rok, przestają obowiązywać te dopłaty w sensie unijnym. Poza tym 75% żywotnie zainteresowanych plantatorów opowiada się za tym, że jest to bez sensu, i wskazuje, że nic to nie wnosi. I teraz, robimy coś na jeden rok, przy całej mitrędze, przeliczamy, a za rok przestaje to obowiązywać. Chodzi tu o zasadność i ekonomiczną, i społeczną. Jeżeli nie wysłuchamy... Rząd prowadził kilkanaście razy rozmowy ze wszystkimi zainteresowanymi, wielotygodniowe, wielomiesięczne rozmowy w ministerstwie, bezpośrednio u plantatorów, odbywało się to też na posiedzeniach komisji sejmowych, na posiedzeniach komisji senackich. Ze strony 75% producentów padają argumenty, że...

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos?

Jeszcze pan senator Pawełek, bardzo proszę. Później senator Łęcki.

Senator Kazimierz Pawełek:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Mam takie pytanie: czy pana zdaniem przyznawanie limitu na podstawie archaicznych danych jest bardziej odpowiednie niż przyznawanie limitów na podstawie aktualnych danych, czyli między innymi dotyczących roku 2003 ujętego w statystykach? Dziękuję.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski:

Przede wszystkim powtarzam, że im dłuższy jest okres, tym bardziej jest to sprawiedliwe, jeżeli mówimy w tych kategoriach. Nie potrafię znaleźć argumentów. Jeżeli państwo nie... Skoro jest okres referencyjny, który został przyjęty zgodnie z zasadami unijnymi, tak ustaliliśmy, a teraz – nie chciałem tego argumentu używać – raptem będziemy sobie tym tak żonglowali, że raz przyjmujemy taki okres, bo uznaliśmy, korzystając z tego, że było to rozwiązanie, które budziło wiele sprzeciwu w Komisji Europejskiej, że jest to najlepsze dla plantatorów, więc przyjmujemy to, co jest zgodne z zasadami unijnymi, a potem raptem zmieniamy to, choć nie mamy argumentów... Wsłuchuję się bardzo uważnie w argumenty, które tu państwo podajecie, rzeczywiście są... Im okres byłby dłuższy, tym lepiej. Tylko czy będziemy wiarygodnymi partnerami dla komisji, gdy za każdym razem będziemy to zmieniali, walczyli o rozwiązania, które...

(Głos z sali: Mogą coś zmienić...)

Marszałek Longin Pastusiak:

Pan senator Łęcki, bardzo proszę.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Panie Marszałku! Panie Ministrze!

My otrzymaliśmy plik różnych pism. I muszę powiedzieć, że człowiek jest tak troszeczkę, że tak powiem, rozkojarzony. Chciałem użyć brzydszego słowa, ale nie wypada, więc powiem: rozkojarzony. Tak więc okazuje się, że rację mają nie plantatorzy lubelscy, ale tych kilka innych związków. Mam tutaj pisma Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu, zrzeszającego plantatorów z rejonów podkarpackiego, świętokrzyskiego, małopolskiego, dolnośląskiego oraz z części lubelskiego, a także Związku Plantatorów Tytoniu etc. Pan chyba zna te pisma, prawda?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski: Oczywiście, że tak.)

(senator W. Łęcki)

Przepraszam za być może trywialne pytanie: po czyjej stronie, pana zdaniem, jest racja? Tych z lubelskiego czy tych z pozostałych części Polski?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Andrzej Kowalski:**

Nie chciałbym powiedzieć, że większość ma zawsze rację, ale w tym przypadku 75% plantatorów ma zdecydowanie rację w wymiarze społecznym, w wymiarze ekonomicznym, w wymiarze prawnym.

(Głos z sali: Właśnie.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Matusiak, bardzo proszę.

Senator Ryszard Matusiak:

Panie Ministrze, rozumiem pana trudną sytuację i całą materię, bo to jest delikatna sprawa, ale chciałbym zadać pytanie wprost: jaki udział w rynku miałyby ta grupa stanowiąca 25% – mówię o produkcji – gdyby zgodzono się na takie, a nie inne rozwiązanie? Proszę o odpowiedź.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Andrzej Kowalski:**

To jest w granicach 25–27%.

(Senator Ryszard Matusiak: Dziękuję bardzo. Wiem, o co chodzi.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Rozumiem, że spór o 2003 r. już się zakończył; również zakończył się spór o region. Dziękuję bardzo panu ministrowi Andrzejowi Kowalskiemu.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski: Dziękuję, Panie Marszałku.)

Otwieram dyskusję.

Mamy zapisanych do dyskusji czworo senatorów.

Jako pierwsza zabierze głos pani senator Kurzępa.

Senator Irena Kurzępa:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Ustawa jest nowelizowana, bo wiadomo: dopłaty do kilograma, jesteśmy w Unii Europej-

skiej... I wszystko byłoby w porządku. Ja pragnę się skoncentrować na tych problemach, wokół których jest tyle dyskusji i tyle kontrowersji.

Otóż tytoń lubelski ma ogromne tradycje. Lubelszczyzna jest specyficznym terenem, jako że są tam gospodarstwa bardzo drobne – średnia gospodarstw w granicach 7 ha – jest bardzo słaba infrastruktura drogowa i prawie nie ma przemysłu. Do niedawna był jeszcze cukrowniczy, który także kurczy się ze względu na kwoty, na restrukturyzację Krajowej Spółki Cukrowej, na obecność innych podmiotów na polskim rynku. Skurczył się także przemysł chmielarski.

Jeśli chodzi o produkcję tytoniu, to na Lubelszczyźnie mamy ponad pięć tysięcy plantatorów – na ogólną liczbę piętnastu tysięcy w całym kraju. A Lubelszczyzna to nie 1/3 całego kraju. Pan minister raczył zauważyć, że to jest 25%. To jest ponad 30% – tylko w jednym województwie.

Poza tym pragnę podkreślić, że tam w dużej mierze występują drobni producenci, którzy zrzeszają się w grupy producenckie. Ja zadałam sobie trud, żeby sprawdzić, jaki areał uprawiają ci drobni producenci. Jest to od 30 a do kilku hektarów. Największy taki plantator na Lubelszczyźnie ma w granicach 6 ha.

Trzeba również podkreślić, że jeżeli ktoś ma 4, 3 czy 5 ha gruntu ornego, to żadna inna produkcja nie ma dla niego racji bytu, bo tam nie będzie dochodu ani ze zboża, ani z produkcji żywca.

Tytoń jest bardzo pracochłonny. Na Lubelszczyźnie uprawia się tytoń Virginia – a więc dobry jakościowo – z długą już, jak powiedziałam, tradycją plantatorską.

W związku z tym, że Lubelszczyzna jest regionem w tej chwili najmniej zamożnym w Polsce, a także w Unii Europejskiej, istnieje szansa dla wielu plantatorów, którzy mogą utrzymać siebie i swoją rodzinę z uprawy tytoniu. I tylko o to nam by chodziło.

Co jeszcze chciałabym podkreślić? W roku 2000 przyszła bardzo niedobra koniunktura dla Lubelszczyzny. Zabrakło inwestorów. W związku z prywatyzacją przemysłu tytoniowego i bardzo dużym importem tytoniu – nie wiem, w czym to było interesie, Panie Ministrze, ale sprowadzono wtedy do Polski dużo tytoniu z zagranicy – bardzo ograniczono kontraktację tytoniu na Lubelszczyźnie. Znam producentów, plantatorów, którzy otrzymali limity w granicach 300 kg, 400 kg. Ileż można areału obsadzić, żeby wyprodukować 300 kg tytoniu? Orientuję się, że jest to w granicach 7 a. Czy ktoś mógł nazywać się plantatorem, producentem i uprawiać 300 kg tytoniu? Niektórzy mieli jeszcze mniej. Z ustawy nowelizowanej w 2003 r. wynika, że sprzedać tytoń może tylko ten plantator, który ma co najmniej 100 kg, a byli tacy, którzy podobno jeszcze mniej mieli zakontraktowane. Jakżeż można było to sprzedać? Wtedy rzeczywiście sprzedawali to w ten sposób,

(senator I. Kurzępa)

że szukali plantatora, który by łaskawie przyjął ten tytoń i sprzedał na swoją umowę.

W 2000 r. wypadło dużo plantatorów, którzy z dziada pradziada uprawiali tytoń. Koniunktura trochę się poprawiła w 2003 r. Wtedy Lubelszczyzna dostała limit 20 tysięcy t i był to rok już w miarę korzystny. Jeszcze bardziej korzystny okazał się rok 2004, kiedy inne województwa nie były w stanie zagospodarować swoich limitów. Wtedy te limity wróciły na Lubelszczyznę. Plantatorzy dzięki temu mogli tam prowadzić uprawy – i byli bardzo zadowoleni – na większych arealach i wyprodukować więcej tytoniu.

W związku z tym ja pytałam pana ministra, dlaczego... Pan minister stwierdził: bo tak ustalono.

Z ustawy wynika, że zawsze będą to trzy lata poprzedzające ostatni zbiór. W związku z tym logiczne i zasadne byłoby, żeby były to lata 2001–2003. Naprawdę nie widać tu żadnych przeszkód, żeby te lata można było potraktować jako lata poprzedzające uprawę czy zbiór tytoniu.

Nie wiem – pytałam, ile kto straci... Nikt nie straci, jeżeli ten tytoń będą uprawiać plantatorzy, którzy mają doświadczenie w tym zakresie. Obawiamy się tylko, że w tej chwili jest ogromny pęd do kontraktacji po to, żeby uzyskać dopłaty do kilograma tytoniu, a potem te limity nie będą dalej zagospodarowane. I one – słyszymy takie głosy – wrócą na Lubelszczyznę. Może i wrócą, ale ze stratą dla plantatorów, którzy teraz mogliby zakontraktować uprawę, uprawiać i ubiegać się o dopłatę do kilograma.

Dlatego też składałam wniosek o odrzucenie poprawki komisji, a jeżeli to by się okazało niemożliwe, to zgłaszam poprawkę, aby latami referencyjnymi były lata 2001–2003. Zaraz wniosek będzie złożony. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję za złożenie wniosku, Pani Senator.

Bardzo proszę pana senatora Adama Bielę. Jak rozumiem, unia lubelska kontynuuje. Proszę bardzo.

Senator Adam Biela:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Owszem, mieszkam od trzydziestu lat w Lublinie, ale pochodzę ze Śląska. Mój dziadek uprawiał tytoń też na Śląsku, więc znam problemy nie tylko z Lubelszczyzny.

Zgadzam się całkowicie ze stanowiskiem pana ministra. W projekcie ustawy proponuje się uwzględnienie trzech lat referencyjnych zamiast jednego roku. Oczywiście średnia z trzech lat jest zawsze czymś bardziej obiektywnym niż jakieś

losowe zdarzenia tylko z jednego roku, które determinują uprawę.

Absolutnie nie jest jednak zrozumiałe, dlaczego początkowym okresem referencyjnym miałyby być lata 2001–2003. Nie ma to żadnego uzasadnienia, niezależnie od tego, z jakich rejonów pochodzi senator siedzący na tej sali, który popiera taką czy inną opcję.

Proszę państwa, chcę przypomnieć, iż w 1999 r. weszły w życie przepisy podatkowe, które umożliwiły przywóz do Polski około 90 tysięcy t tytoniu. W ciągu dwóch, trzech miesięcy wjechało do Polski tyle tytoniu. To się równa okresowi dwóch, trzech lat całej krajowej produkcji tytoniu.

Oczywiście nie jest to z winy plantatorów ani z województwa lubelskiego, ani z dolnośląskiego czy z Podkarpacia, że miał miejsce taki precedens – tak należy to nazwać, nie inaczej. Ktoś spowodował zaburzenie całego rynku produkcji tytoniu w Polsce, jego rozchwianie, totalne rozchwianie.

W 2000 r. kwitowaliśmy skutki właśnie tego rozkojarzenia. Jakże więc można brać rok 2000 za początek roku referencyjnego? Jaka to jest obiektywizacja tego rachunku? Skoro chcemy uwzględnić... Ja nie mówię, żeby koniecznie trzymać się propozycji zapisanych w projekcie, który przyszedł z Sejmu, gdzie jest mowa o kwotach, na które zawarto umowy na uprawę – czyli, inaczej mówiąc, odrzucić wszystkie poprawki, które zaproponowano w komisji. Moim zdaniem, to byłoby jednak rozwiązanie zero-jedynkowe.

Proponowałbym uczciwy kompromis, polegający na odstąpieniu od tych zakontraktowanych kwot, i jednoczesnym urealnieniu okresu referencyjnego, przesunięciu go o jeden rok, w celu właśnie zbliżenia do realiów produkcji tytoniu w Polsce. Czyli byłyby to lata 2001–2003. Dlaczego to nie miałyby być lata referencyjne?

Proszę państwa, proponuję w związku z tym poprawki, które by brzmiały tak, że kwoty produkcji surowca tytoniowego dla producentów lub grup producentów tytoniu, w ramach krajowej kwoty produkcji, są przyznawane, oczywiście, w sposób określony w art. 46 ust. 2 i 3, przy czym za okres trzech lat poprzedzających ostatni zbiór uznaje się lata 2001–2003. No, przecież skoro mamy 2004 r., to trzy lata poprzedzające zbiór są, chronologicznie rzecz biorąc, właśnie takie, a nie inne. I dalej, w pkt 2: na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 46 ust. 4 i 6, dotyczących lat 2001–2003, złożonych przez producenta lub grupę producentów tytoniu przesyła się do Agencji w celu otrzymania kwoty na 2004 r., oraz innych dokumentów będących w posiadaniu Agencji, zawierających informację o ilości surowca tytoniowego dostarczonego przetwórcom ze zbiorów w roku 2003.

No, trzymajmy się tego, co jest ostatnio. Te wszystkie dokumenty są w posiadaniu Agencji i nie trzeba składać na nowo żadnych wniosków

(senator A. Biela)

i podejmować żadnych tego typu decyzji. One są dostępne i można na ich podstawie ustalić te kwoty bez konieczności ponownego składania wniosku przez kogokolwiek. Te dokumenty są złożone, dostępne, gdyż one były przecież podstawą przyznawania kwot na rok 2004. To, moim zdaniem, byłby uczciwy kompromis.

Stąd też pozwalam sobie, Panie Marszałku, złożyć stosowne poprawki w imieniu senatorów: Kurzępy, Pawełka i Bieli.

Oczywiście, że my jesteśmy senatorami z województwa lubelskiego, chcieliśmy jednak państwu przedstawić jakieś argumenty, które wydają się logiczne i obiektywne, a przede wszystkim wynikają z poszukiwania kompromisu, nie są zaś propozycją zero-jedynkową, która doprowadzi do skonfliktowania plantatorów z różnych regionów Polski. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Bardzo proszę pana senatora Pawełka o zabranie głosu.

Senator Kazimierz Pawełek:

Panie Marszałku, Wysoki Senacie!

Idąc śladem pana senatora Bieli, chciałbym przedstawić mój stosunek do tytoniu.

Otóż przez dwadzieścia dwa lata byłem palaczem, a od dwudziestu ośmiu lat nie palę papierosów. Tytoniu nie uprawiam, ani nikt z mojej rodziny nie uprawia tytoniu.

(Senator Adam Biela: I słusznie.)

(Senator Gerard Czaja: Czy zażywasz tabaki?)

No, niestety, tabaki też nie zażywam – raz próbowałem i nie zasmakowało mi.

Pochodzę z Małopolski, ale mieszkam w Lublinie od czterdziestu lat, stąd też nie ukrywam, że lobbuję za plantatorami z Lublina. Chcę jednak zaznaczyć, że te grupy plantatorów pochodzących z powiatów biłgorajskiego, krasnostawskiego, zamojskiego to nie są moi wyborcy. To jest inny okręg wyborczy; ja tam nie kandydowałem i nie zamierzam kandydować.

W czym rzecz, Szanowni Senatorowie? Lubelszczyzna jest w tej chwili najbiedniejszym regionem Unii Europejskiej. Od maja mamy to smutne ostatnie miejsce Lubelszczyzny, tę czerwoną latarnię, którą niestety niesie. To nie znaczy, że na Lubelszczyźnie mieszkają nieudolni i niepracowici ludzie. Lubelszczyzna straciła prawie cały przemysł ciężki, który miała, opiera się teraz na rolnictwie, a głównym wyróżnikiem Lubelszczyzny były i są: chmiel i tytoń.

Ja chcę państwu powiedzieć, że w tej chwili Polska ma przyznany przez Unię Europejską limit produkcji tytoniu w wysokości około 37 ty-

sięcy t. I proszę sobie wyobrazić, że kilkanaście czy kilkadziesiąt lat temu sama Lubelszczyzna produkowała tyle tytoniu. Panie Ministrze, chciałbym panu o tym powiedzieć: tyle produkowała Lubelszczyzna. Dlaczego teraz mamy takie kłopoty?

A jest napływ amerykańskiego tytoniu do Polski, oczywiście. I to bardzo duży napływ. Ja nie będę tego powtarzał, bo pan senator Biela już o tym mówił. Takie są realia.

W czym rzecz? W roku bieżącym... W ogóle cała gra idzie o możliwość produkcji 3 tysięcy t tytoniu, którą Lubelszczyzna albo dostanie, albo nie. W roku bieżącym, ratując plantatorów z innych regionów, którzy nie byli w stanie wywiązać się z przyznanym im limitów, Lubelszczyzna przyjęła do kontraktacji i wykonała te 3 tysiące dodatkowych ton. I chodzi o to, aby nie było tak, że w maju przyszłego roku znowu plantatorzy z Lublina będą ratowali innych – którzy zakontraktują, bo teraz są dopłaty, a potem tego nie wykonają – tylko aby to było naprawione dużo wcześniej.

Oczywiście, ja nie ukrywam: jestem za tym, żeby ten biedny, najbiedniejszy Lublin, ta czerwona latarnia Unii Europejskiej, przestał zajmować to ostatnie miejsce. To jest może jakiś małe handicap dla rolników Lubelszczyzny. Być może te 3 tysiące t wrócą w przyszłym roku, kiedy inni nie będą się mogli wywiązać. Tylko ja bym chciał wiedzieć – pytałem pana ministra i pan minister mi nie odpowiedział – dlaczego żongluje się tymi latami preferencyjnymi. Jeżeli jest zapisane w ustawie, że z trzech lat, to niech to będzie z trzech ostatnich, a nie z jakiegoś wcześniejszego roku. Dobrze, może państwo w tej chwili nie potraficie jeszcze objąć statystyką 2004 r., tu się nie będziemy kłócić, tylko niech to będą uczciwie następujące lata preferencyjne. Bo przecież ta produkcja postępuje, zmiany również następują, zmniejsza się liczba plantatorów w jednych regionach, zwiększa w innych, więc niech te limity będą w miarę realne.

Nie chciałbym sugerować, że... Niemniej taka mi się uwaga też nasuwa, że przecież tam na południu Polski jest potężny amerykański koncern Philip Morris, wytwórnia papierosów w Krakowie, a w Lublinie – wytwórnia państwowa, biedna, może upadająca... Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Podgórskiego, już spoza tytoniowej unii lubelskiej.

Senator Bogdan Podgórski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie, Panowie Senatorowie!

(senator B. Podgórski)

Oczywiście jestem przeciwko unii lubelskiej, reprezentuję Małopolskę...

(Głosy z sali: Philipa Morrisa...)

Nie, nie, występuję tutaj na prośbę pana Przemysława Noworyty, dyrektora biura Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu. On mi przedstawił swój punkt widzenia, jeśli chodzi o ten zapis ustawowy. Chciałbym więc państwu przedstawić ich stanowisko.

W przekazanej do Senatu ustawie o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw, uchwalonej przez Sejm 3 grudnia 2004 r., znajduje się zapis, w art. 6 ust. 12, który w sposób rażąco niesprawiedliwy uszczupla kwoty produkcyjne prawowitych właścicieli i plantatorów tytoniu z sześciu okręgów uprawowych w Polsce na rzecz jednego okręgu lubelskiego, chcącego w sposób sztuczny i niezgodny z praktyką stosowaną w Unii Europejskiej zwiększyć swoje kwoty produkcji tytoniu na rok 2005.

Oryginalny projekt rządowy przywrócony przez senacką Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi zakłada przyznanie kwot produkcyjnych na podstawie rzeczywistej produkcji popartej dokumentami dostaw w danym trzyletnim okresie referencyjnym. Zapis ten zyskał aprobatę ogólnopolskich organizacji plantatorskich oraz największych związków rolniczych popieranych również przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, został także przyjęty przez sejmową podkomisję nadzwyczajną powołaną do rozpatrzenia rządowego projektu. Taka konstrukcja kwotowania przewidziana jest w prawie unijnym i praktykowana była od początku limitowania produkcji surowca tytoniowego.

W wyniku działań lobbingsowych niewielkiej grupy związkowców lubelskich sejmowa komisja rolnictwa przyjęła za podstawę kwotowania nie rzeczywistą uprawę, popartą udokumentowanymi odstawami surowca tytoniowego, ale tegoroczną kontraktacją tytoniu. Takie rozwiązanie sprzeczne jest z ideą kwotowania, jako że umowa na uprawę nie jest równoznaczna z rzeczywistą produkcją, czego dowody mamy choćby na Lubelszczyźnie.

W imię partykularnych interesów jednej, relatywnie niewielkiej grupy producentów chciano ograbić w świetle prawa prawowitych właścicieli kwot. Przepis dotyczący przyznania kwot produkcji surowca tytoniowego w wersji przyjętej przez Sejm sprzeczny jest bowiem z unijnymi praktykami dotyczącymi kwotowania. Nigdy nie był poddany konsultacji społecznej i służy interesom jednej, niewielkiej grupy rolników chcących zawłaszczyć efekty pracy innych plantatorów tytoniu.

Przyjęcie rozwiązania uchwalonego przez Sejm spowodowałoby, że znacząca większość polskich rolników uprawiających tytoń została-

by ogołocona z kwot produkcji surowca tytoniowego dających możliwość uprawy.

Wysoka Izba, senacka Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przyjęła na posiedzeniu w dniu 7 grudnia 2004 r. poprawkę przywracającą rządową propozycję dotyczącą sposobu przydzielania kwot produkcyjnych na 2005 r., powszechnie zaaprobowaną przez ogólnopolskie związki plantatorów tytoniu oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, opartą na rzeczywistej udokumentowanej sprzedaży surowca tytoniowego w danym okresie referencyjnym i mającą umocowanie w prawie Unii Europejskiej.

Zwracam się do szanownych pań i panów senatorów o poparcie poprawki przyjętej przez senacką Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, dającej możliwość szybkiego i sprawiedliwego przydziału kwot produkcji surowca tytoniowego. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Bardzo proszę panią senator Sienkiewicz o zabranie głosu.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie, Panowie!

Jestem ortodoksyjnym przeciwnikiem palenia tytoniu, a jednocześnie opowiadam się za prawem do wolności wyboru, wolności wyboru rodzaju uzależnienia. Postanowiłam zabrać głos, nie ze względu na licytację strat, którą zapoczątkował pan senator Pawełek – nie wiem, czy w tej licytacji akurat lubelska czerwona latarnia Unii Europejskiej stałaby samotnie na pudle, czy obok nie znalazłby się na przykład Grudziądz – ale dlatego, że zobowiązałam się do wystąpienia wobec Okręgowego Związku Plantatorów Tytoniu w Grudziądzu. Związek ten również prosi państwa, prosi Senat o przyjęcie poprawki przywracającej rządową propozycję dotyczącą sposobu przyznawania kwot surowca tytoniowego na 2005 r.

Rozwiązanie to, według związku, zapewnia maksymalnie sprawiedliwy przydział kwoty produkcji tytoniu wszystkim plantatorom w Polsce, a nie szczególnie tym, którzy w rzetelny sposób, swoją ciężką pracą zasłużyli na te otrzymane limity. Tymczasem grupa działaczy lubelskiego rejonu uprawy tytoniu, przy poparciu pozaparlamentarnej organizacji Ojczyzna, skoncentrowała się na zapewnieniu maksymalnego poziomu kwoty produkcji tytoniu na 2005 r. na podstawie zrealizowanej w 2004 r. kontraktacji, co jest bardzo korzystne tylko dla plantatorów z tamtejszego rejonu. Wykorzystano do tego celu stare metody – państwo wybaczą, już nie będę tego przed-

(senator K. Sienkiewicz)

stawiała, mimo zobowiązania. W przypadku pozostałych sporządzono protokoły strat, motywujące braki nieurodzajem i innymi klęskami. Złą praktyką było wówczas niestosowanie kar umownych, które skutecznie zapobiegałyby wymienionym manipulacjom. Tu jest sedno otrzymania niskich limitów ze średniej sprzedaży w latach 2000–2002. Tutaj to nie faktyczne efekty pracy większości producentów tytoniu w Polsce w latach 2000–2002 mają być podstawą do przyznania kwoty produkcji tytoniu na 2005 r., lecz często wygórowane chęci i pokątne możliwości kontraktacji tytoniu na 2004 r.

To nie skądinąd, tylko z Lubelszczyzny szeroko znany jest przykład kontraktacji na 2004 r. 300 t tytoniu przez jednego z pseudorolników. Niezbędne do tego obsadzenie winno wynieść sto kilkadziesiąt hektarów, tymczasem obsadzono jedynie około 7% potrzebnego do takiej produkcji arealu.

I już nie będę czytała dalej, tylko powiem, że bardzo proszę Wysoką Izbę o poparcie stanowiska naszej senackiej komisji rolnictwa, która przyjmując projekt rządowy jako podstawę limitowania surowca tytoniowego w 2005 r., przywraca nadzieję poszkodowanym. Odrzucenie sejmowego zapisu przywróci im wiarę w praworządność w naszym państwie, a już szczególnie w Senacie. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Teraz głos zabierze pan senator Mietła, bardzo proszę.

Senator Mieczysław Mietła:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister! Szanowni Państwo!

W zasadzie nie miałem zamiaru zabierać dzisiaj głosu w tej akurat sprawie, dlatego że uważałem, że jest ona oczywista i nie będzie dyskusji na ten temat. Ale zaniepokoiło mnie bardzo to, że opcje w rolnictwie mają jakieś znaczenie. Mnie się wydaje, że dla tytoniu to jest obojętne, czy sady go ktoś z lewej, czy z prawej strony, ważne jest, żeby to nie był jakiś hochsztapler, tylko rzeczywiście dobry rolnik.

Chciałbym się odnieść do tego, że rzeczywiście powinien obowiązywać jakiś okres przeliczeniowy – dwa czy trzy lata. Wydaje mi się, że zostało to tutaj uwzględnione. Chciałbym mocno zaakcentować fakt, że wszystkie organizacje i związki rolnicze zaakceptowały tę poprawkę – być może nie wszystkie, oprócz lubelskiego związku – i powinniśmy jako senatorowie uszanować samorządność tych organizacji i specjalnie im nie przeszkadzać, jeżeli im nie pomagamy.

Chciałbym też wyjaśnić sprawę 2003 r. Otóż ten rok był bardzo nietypowy. Właśnie w 2003 r. nastąpiły przesunięcia limitów – nie wnioskuję w szczególności, dlaczego tak się stało. Przyjęcie tego okresu, 2003 r., na pewno spowodowałoby jakieś nieprawidłowości. Przyjęcie tych trzech lat daje gwarancję, że będzie to takie odzwierciedlenie możliwości produkcyjnych.

I na samo zakończenie chciałbym powiedzieć, że nie można przyjmować samej kontraktacji jako wyznacznika limitów, bo zawsze się liczy to, co rolnik wyprodukuje i sprzeda.

Tak że prosiłbym bardzo o poparcie stanowiska komisji, bo jest to chyba w tych warunkach najbardziej racjonalne stanowisko. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

A pan senator Biela w jakim charakterze, w jakim trybie? Pan już zabierał głos w dyskusji.

(Głos z sali: Jeszcze zostało pięć minut.)

(Senator Adam Biela: Pięć minut jeszcze, można?)

Proszę bardzo.

Senator Adam Biela:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo!

Przedstawione przeze mnie poprawki nie wykluczają możliwości głosowania nad tym zapisem, który został uzgodniony przez komisję na posiedzeniu. Proszę jednak zwrócić uwagę, iż poprawka druga komisji mówi, iż w sposób określony w art. 46 ust. 2 i 3 przyznaje się właśnie te kwoty produkcji, przy czym za okres trzech lat poprzedzających ostatni zbiór uznaje się lata 2000–2002. Jakże w zapisie ustawowym można podawać 2000–2002, skoro mamy 2004 r.? Trzy lata poprzedzające aktualną produkcję to są przecież lata 2001–2003, nie inaczej. Nasza poprawka niczego innego nie proponuje, nikomu niczego nie odbiera. Proponujemy trzy lata, tak jak jest w zapisie komisji. Zgadza się więc z poprawką i proponujemy pewien kompromis. Chodzi tu o urealnienie tego zapisu o trzech latach. Poprawkę tę składamy ponadto w trosce o wiarygodność zapisu – skoro mają być trzy lata poprzedzające produkcję, to przecież nie inaczej, tylko od 2001 do 2003. Dziękuję bardzo.

Senator Longin Pastusiak:

Proszę państwa, tak nawiasem mówiąc: w tle tej dyskusji, która się tu toczy, trzeba mieć świadomość, że światowy rynek tytoniowy jest przedmiotem niebywale ostrej konkurencji. Spada konsumpcja tytoniu w krajach rozwiniętych, zasądza-

(senator L. Pastusiak)

ne są wielomiliardowe odszkodowania od koncernów tytoniowych w różnych krajach, przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych, i przenoszone są produkcje tytoniu i papierosów właśnie do Europy Wschodniej i do Azji – to są te dwa rynki, na które przenoszą się wielkie koncerny tytoniowe. I trzeba mieć świadomość tego, o czym mówił pan senator Biela – wzrasta również u nas import tytoniu i mamy obowiązek oraz prawo chronić także nasz własny przemysł przed tą nie fair, powiedziałbym, konkurencją zagraniczną.

Marszałek Longin Pastusiak:

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Również informuję, że wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli państwo senatorowie: pani senator Kurzępa i pan senator Biela.

Na tym, zgodnie z regulaminem, zamykam naszą dyskusję.

I dla porządku tylko zapytam pana ministra Kowalskiego, czy chciałby ustosunkować się do tych wniosków, czy ewentualnie zrobi to na posiedzeniu komisji.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Andrzej Kowalski: Dziękuję bardzo, Panie Marszałku, jutro na posiedzeniu komisji...*)

Na posiedzeniu komisji, dobrze. Dziękuję bardzo.

W związku z tym, że zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Jak już państwa informowałem, przewidujemy, że głosowania odbędą się w czwartek o godzinie 10.00.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach.

Ustawa ta uchwalona była przez Sejm 3 grudnia i tego samego dnia trafiła do naszej Izby. Również tego dnia, czyli 3 grudnia, skierowałem ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Komisja przygotowała sprawozdanie, które znajduje się w druku nr 859A, a sam tekst ustawy jest w druku nr 859.

Cieszę się, że widzę już na trybunie pana senatora Mariana Kozłowskiego, sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Proszę więc o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Marian Kozłowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Opiniowana ustawa wypracowana została w oparciu o rządowy projekt, druk nr 3376. Celem jej jest implementacja do naszego systemu prawnego norm prawa wspólnotowego w zakresie doświadczeń na zwierzętach, dotyczy to dyrektywy rady nr 86/609 z 1986 r. i dyrektywy nr 2003/65 z 2003 r. Projekt ustawy został opracowany na podstawie tekstu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o doświadczeniach na zwierzętach.

Wprowadzone obecnie zmiany wynikają z wniosku prezydenta Rzeczypospolitej o ponowne rozpatrzenie ustawy.

(*Rozmowy na sali*)

Marszałek Longin Pastusiak:

Przepraszam, czy ja mogę przerwać tę konferencję? Głównie działa lobby tytoniowe, jak widzę, tak? Dziękuję.

Przepraszam, Panie Senatorze. Proszę bardzo.

Senator Marian Kozłowski:

Nie szkodzi.

Wprowadzone zmiany wynikają z wniosku prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o ponowne rozpatrzenie ustawy i są efektem przyjęcia wniosku przez Sejm. Ustawa uchwalona przez Sejm w dniu 3 grudnia bieżącego roku, druk senacki nr 859, uchyla istniejące obecnie unormowania w zakresie doświadczeń na zwierzętach, zawarte w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

Ustawa ta wprowadza następujące zmiany. Powraca do definicji doświadczenia z ustawy o ochronie zwierząt i ją uszczegółowia – art. 2 pkt 6. Zakazuje także przeprowadzania doświadczeń w celu testowania kosmetyków lub środków higienicznych – art. 5 pkt 3. Nie definiuje ani testu, ani testowania kosmetyków lub środków higienicznych. Stanowi, że lokalne komisje etyczne wyrażają zgodę na przeprowadzanie doświadczeń i sprawują nadzór nad ich przeprowadzaniem. To są te zmiany wprowadzone do projektu sprzed roku.

Ustawa określa cele doświadczenia – art. 1 ust. 2. Ponadto wprowadza, zgodnie z prawem wspólnotowym, pozostałe definicje – art. 2, zasady wykorzystywania zwierząt doświadczalnych – rozdział 2, warunki utrzymywania zwierząt doświadczalnych – rozdział 3, hodowli zwierząt laboratoryjnych – rozdział 4, oraz wskazuje jednostki uprawnione do przeprowadzania doświadczeń oraz sposoby ich przeprowadzania – rozdział 5.

(senator M. Kozłowski)

Ustawa stanowi, że doświadczeniem jest wykorzystywanie zwierzęcia do badań naukowych, zgodnie z art. 1 ust. 2. Cele doświadczeń związane są z leczeniem, diagnostyką, profilaktyką, dydaktyką, ochroną zdrowia człowieka lub dobrostanem zwierząt. Przeprowadzanie doświadczenia jest środkiem ostatecznym dopuszczalnym tylko wtedy, gdy założonych celów nie można osiągnąć innymi metodami. Do doświadczeń, zgodnie z ustawą, można wykorzystywać tylko zwierzęta specjalnie hodowane, przy czym istnieje zakaz wykorzystywania zwierząt bezdomnych i zdziczałych.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po dyskusji przeprowadzonej w dniu 8 grudnia bieżącego roku wprowadza do ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 3 grudnia bieżącego roku – druk senacki nr 859 – cztery poprawki; druk nr 859A.

W imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi wnoszę, aby Wysoki Senat raczył przyjąć załączony projekt uchwały wraz z wnioskami legislacyjnym: pierwszym, drugim, trzecim i czwartym. Dziękuję za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie senatorowi sprawozdawcy?

Tak, bardzo proszę.

Senator Aleksandra Koszarda:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, jak zwykle przy okazji uchwalania tego typu ustaw jesteśmy zasypywani różnymi pismami. Ja otrzymałam pismo w sprawie art. 10 pkt 5, w którym się mówi, że minister rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki utrzymywania zwierząt laboratoryjnych, a między innymi zapewnienia minimalnych standardów utrzymywania zwierząt przeznaczonych do doświadczeń naukowych. I tu krytykowane są bardzo normatywy Unii Europejskiej z 1986 r. jako przestarzałe. One są krytykowane przez polskie i zagraniczne stowarzyszenia ochrony zwierząt, które uważają, że te minimalne standardy po prostu potęgują jeszcze cierpienia zwierząt, powodując bezruch, niemożność poruszania się.

Czy w komisji toczyła się dyskusja nad tym, że te minimalne standardy, które mają zostać określone, będą mogły być inne niż to wynika z załącznika do dyrektywy? Taka możliwość podobno istnieje, zgodnie z pismem, które otrzymałam. Na lepsze standardy, niż to wynika z tego zapisu, zezwala art. 24 dyrektywy. Dziękuję.

Senator Marian Kozłowski:

Dziękuję.

Zwierzęta i my – tak jest to zaadresowane. Sądzę, że wszyscy to dostali, ale, niestety, już po posiedzeniu komisji. Tu chodzi o jedno zdanie: minimalne standardy dla zwierząt mogą być lepsze niż określone w odpowiedniej dyrektywie Unii Europejskiej. Oczywiście, że mogą, minister podaje minimalne wymagania, natomiast nie określa maksymalnych, czyli wszystko jest w ręku hodowcy, producenta, doświadczalnika. Tak że, Pani Senator, troską ministra jest określić minimum, natomiast jeśli chodzi o podwyższanie dobrostanu, to już jest w rękach każdego z nas, użytkownika tak bym to powiedział, rozporządzenia. Nie stoi to, według mnie, w sprzeczności. Minima muszą być określone, żeby nie było gorzej, prawda, natomiast lepiej zawsze może być i chwala tym, którzy będą to stosowali.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma jeszcze pytanie do pana senatora sprawozdawcy?

Pani senator Bochenek, proszę bardzo.

Senator Krystyna Bochenek:

Panie Senatorze, w rozdziale 2 art. 3 pkt 1 mówi się, że w celu wyeliminowania zbędnego powtarzania doświadczeń, przed przeprowadzeniem doświadczenia należy uzyskać informację z wszelkich dostępnych międzynarodowych źródeł w określonej dziedzinie nauki.

Chciałabym pana spytać, kto będzie odpowiedzialny za uzyskanie i sprawdzenie wszystkich informacji o konieczności przeprowadzenia doświadczenia na zwierzęciu? Czy tę odpowiedzialność będzie ponosiła jednostka doświadczalna, badacz i wnioskodawca, czy może komisja etyczna, która po otrzymaniu wniosku zweryfikuje dane przedstawione przez badacza, na przykład powołując dodatkowych ekspertów z danej dziedziny, choćby z chirurgii doświadczalnej?

Senator Marian Kozłowski:

Dziękuję.

Pani Senator, w obecnych czasach niedoboru pieniędzy nikt nie zleci badań, które już zostały zrobione – to pierwsze primo, jak mówią studenci. Ja jestem profesorem z uczelni rolniczej, zootechnikiem z wykształcenia, i wiem, że żadna firma, żadna spółka, żadna korporacja... Komitet Badań Naukowych nie przyzna grantu, czyli projektu, jeśli te badania już ktoś zrobił, aczkolwiek zachodzi od czasu do czasu potrzeba powtórzenia badań w warunkach polskich, bowiem mamy

(senator M. Kozłowski)

inne rasy, inny klimat, inne pomieszczenia, a nawet inni ludzie je obsługują. Czasami robi się więc porównania, czy w Polsce te wyniki zostaną powtórzone – to też jest powód, żeby to zrobić.

Mamy komisje etyki – krajową i regionalne – w skład których wchodzi medycy, lekarze weterynarii, biolodzy, humaniści i po raz pierwszy ma także wchodzić przedstawiciel nauk rolniczych, jeszcze rok temu w projekcie pominięty. Tak że jest duża selekcja, a przede wszystkim, Pani Senator, selekcja finansowa.

Senator Krystyna Bochenek:

Ale pytam, kto będzie odpowiedzialny, na kogo spada odpowiedzialność, jeśli się okaże, że nie dość dokładnie sprawdzone zostały źródła?

Senator Marian Kozłowski:

Przede wszystkim doświadczalnik studiuje dostępne mu piśmiennictwo. Następnie Komitet Badań Naukowych, który zatwierdza granty, czyli projekty, powołuje recenzentów, a oni wyrażają opinię czy przydzielić pieniądze. Poza tym jest regionalna komisja etyki, która na ogół działa przy uczelniach. W mojej to profesor nauk weterynaryjnych jest przewodniczącym i tak się składa, że jest nawet, jako zootechnik, zbyt dociekliwy, ale może to dlatego, że jest już emerytowanym profesorem i nie musi badań robić. Ograniczeń jest bardzo, bardzo dużo. Funkcjonuje przecież także Inspekcja Weterynaryjna.

Możliwe jednak, że gdzieś powtórzymy badania, ale czasami, jak już powiedziałem, to jest potrzebne, bo co innego zrobić w Afryce badanie na populacji zwierząt w gorącym klimacie, w innych warunkach, a co innego nawet w Wielkopolsce czy gdzieś na Suwalszczyźnie, gdzie jest inny klimat. Czyli mogłoby być jakieś lokalne uzasadnienie powtórzenia badań albo jednoczesnego prowadzenia badań w różnych regionach kraju, ale to jest znowu niemożliwe, bo w tej chwili nie ma koordynacji badań, to się skończyło w 1990 r. Mieliśmy koordynację badań przez piętnaście lat, ale już to nie istnieje. Każdy autor samodzielnie zdobywa granty, pisząc po trzy, pięć razy, nim uzyska zgodę. Oczywiście jest to rozproszenie i może zachodzić taka obawa, o jakiej mówi pani senator, że gdzieś ktoś będzie chciał... Nie znaczy to jednak, że Komitet Badań Naukowych pieniądze przeznaczy, więc nie ma takich obaw, ale jak już powiedziałem, czasami jest uzasadnienie powtórzenia badań. Zwierzęta się zmieniają, co dwadzieścia lat należałoby nawet powtórzyć te same badania. Ze swojej perspektywy przedemerytalnego już profesora mogę powiedzieć, że jest

uzasadnienie, żeby gdzieś po dwudziestu latach pewne badania, obserwacje, porównania na zwierzętach przeprowadzać, bo postęp genetyczny jest ogromny, postęp w zakresie środków żywienia zwierząt jest ogromny, technika instrumentalna – tu też postęp jest ogromny, więc czasami, Pani Senator, jest uzasadnione powtarzanie badań, choć oczywiście trzeba tego pilnować.

(Senator Krystyna Bochenek: Czy mogę, Panie Marszałku, jeszcze jedno pytanie?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

Senator Krystyna Bochenek:

Panie Senatorze, w art. 4 w pkt 2 czytamy, że zwierzę nie może być powtórnie wykorzystane do doświadczenia, które powoduje silny ból, strach lub cierpienie, i chciałabym spytać pana senatora, jak to jest. Jeżeli badanie przeprowadzane na zwierzęciu, na przykład ocena nowej techniki chirurgicznej, wymaga kilkakrotnej rewizji miejsca operowanego czy kolejnych znieczuleń do operacji, to w rozumieniu tego artykułu jest to doświadczenie ponowne czy kontynuacja badania?

Senator Marian Kozłowski:

To zależy jak do tego podejmiemy, proszę państwa. My zootechnicy na ogół na zwierzęciu... No zwierzę rośnie, w pewnym momencie kończy się jego wiek produkcyjny i kończy się obserwowanie. Bo jeśli wziąłbym konkretnie tuczniaka, to jest takie wyrosnięte prosię od 30 kg do 110 kg, to obserwowałbym go przez ten czas wzrostu, to może być cztery miesiące, pięć miesięcy, i to się już kończy, więcej się nie powtórzy, bo on musi skończyć swój żywot. No niestety zwierzęta rzeźne są po to, żeby je w pewnym momencie, Pani Senator, ubić i skonsumować. No nie da się ich miłować przez całe życie. (Wesołość na sali)

Te zabiegi natomiast...

(Senator Krystyna Bochenek: Wieloetapowe.)

...zabiegi weterynaryjne czy medyczne są, jak podejrzewam, powtarzane na tym samym zwierzęciu. Stosuje się kaniule, obserwuje się jak przez tę rurkę przepływa to wszystko, więc to dłużej trwa i to zwierzę też jest w pewnym momencie przeznaczone do uboju. Także tu można dyskutować, czy jest to jednorazowe, czy dłużej to trwa.

(Senator Krystyna Bochenek: No bo tu czytamy, że nie może być powtórnie wykorzystane. Jak to interpretować?)

Ale cała nadzieja jest w tych komisjach...

(Senator Krystyna Bochenek: Etycznych.)

Tak.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję...

(*Senator Marian Kozłowski:* Jeśli pani senator jeszcze chce o coś spytać, to proszę bardzo.

(*Senator Krystyna Bochenek:* Jeszcze bym chciała, tak.)

(*Senator Marian Kozłowski:* Nareszcie mogę się wygadać.)

Senator Krystyna Bochenek:

Dobrze, to już ostatnie pytanie.

Zabrania się przeprowadzania doświadczeń w celu testowania kosmetyków lub środków higienicznych...

Senator Marian Kozłowski:

A to już jest wycofane, wycofane zostało z ustawy.

(*Senator Krystyna Bochenek:* Art. 5 pkt 3.)

Wycofane, bo prezydent zawetował i nareszcie przywołał Sejm do porządku.

(*Senator Krystyna Bochenek:* Dziękuję bardzo.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Czy ktoś z państwa senatorów jeszcze pragnie zadać pytanie? Nie.

Dziękuję, Panie Senatorze, ja tylko przypominam, ponieważ trzykrotnie powołał się pan na Komitet Badań Naukowych, że to jest instytucja, którą już ustawowo zlikwidowaliśmy.

(*Senator Marian Kozłowski:* Dziękuję bardzo. Dziękuję, Pani Senator.)

Przypominam, że ustawa, nad którą debatujemy, była rządowym projektem. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych upoważniony został minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Witam ponownie panią minister Darię Oleszczuk i pragnę zapytać, czy pani minister chciałaby przedstawić stanowisko rządu?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:* Dziękuję, Panie Marszałku.)

Nie. Dziękuję.

Czy wobec tego do pani minister są pytania? Nie widzę chętnych.

(*Senator Teresa Liszcz:* Ja mam pytanie.)

A, bardzo proszę, pani senator Liszcz.

Senator Teresa Liszcz:

Na chwilę wyszłam, bo usiłowałam sprawdzić w ustawie o ochronie zwierząt, problem zwierząt w ogrodach zoologicznych. Jak rozumiem, ten

rozdział 5, w którym to było, został uchylony ustawą o ochronie przyrody, ale nie mam pewności, czy rzeczywiście cała treść tego rozdziału 5 weszła w skład ustawy o ochronie przyrody, jakos to przeoczyłam.

Czy mogłabym prosić o odpowiedź na pytanie, czy nic się nie pogorszyło, jeśli chodzi o ochronę zwierząt w ogrodach zoologicznych w stosunku do poprzedniej wersji ustawy, tej z rozdziałem 5?

Marszałek Longin Pastusiak:

Może z miejsca, Pani Minister, jeżeli to jest krótka odpowiedź.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Daria Oleszczuk:**

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, nic nie zostało pogorszone, a wręcz można powiedzieć, że wymagania zostały zaostrzone. Pani Senator, nie ma żadnej w tym zakresie zmiany przepisów.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy są inne pytania do pani minister? Nie ma. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Mamy zapisaną na liście jedną panią senator.

Bardzo proszę panią senator Krystynę Bochenek, o zabranie głosu.

Przypominam o naszych standardowych wymogach związanych z dyskusją.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Krystyna Bochenek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Ta ustawa w całości, jak już powiedziano, odpowiada wymogom regulowanym przepisami wspólnotowymi, ale proponuję jeszcze niewielkie korekty, które ujednoznacznią poszczególne elementy tego aktu prawnego.

W rozdziale 2 „Zasady wykorzystywania zwierząt do doświadczeń” art. 4 ust. 2 brzmi: „Zwierzę nie może być ponownie wykorzystane do doświadczenia powodującego silny ból, strach lub cierpienie”. Proponuję zmianę w sformułowaniu: „Zwierzę raz poddane doświadczeniu, nie może być wykorzystywane powtórnie w tym celu”. Zmiana ta ma uzasadnienie nie tylko humanitarne, ale też naukowo-badawcze. Organizm, który już raz odpowiedział na wprowadzony kse-

(senator K. Bochenek)

nobiotyk czy inną zastosowaną metodę leczenia lub założenia doświadczenia, wykorzystane ponownie nie gwarantuje prawdopodobieństwa uzyskania prawidłowych wyników.

I druga propozycja poprawki. W art. 8 ust. 2 proponuję skreślenie pktu 2 w brzmieniu: „tego znieczulenia nie da się pogodzić z celami doświadczenia”. Utrzymanie treści tego punktu może pozwolić na pewną dowolność w prowadzeniu doświadczeń bez znieczulenia, co pozostaje w zasadniczej sprzeczności z zasadami humanitarnego traktowania zwierząt, tym bardziej że powyższy problem reguluje treść pozostałych ustępów: ust. 3, 4 i 5, wymienionego artykułu.

I jeszcze w rozdziale 8 „Przepisy karne” proponuję uzupełnienie art. 38: „Kto przeprowadza doświadczenia – i tu proponuję dodać – niezgodne z zatwierdzonymi procedurami – i dalej – lub naraża zwierzęta doświadczalne na zbędny ból, cierpienie, strach lub trwałe uszkodzenie w organizmie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”.

Te zmiany zabezpieczą prawidłowość prowadzenia doświadczeń i uniemożliwią wprowadzanie dowolnych zmian przez prowadzącego badania. Skonsultowałam te propozycje z naukowcami, którzy na co dzień te doświadczenia wykonują. One działają na korzyść ochrony zwierząt i nienarażania ich na powtórne cierpienia, ale też są ważne ze względu na niepodważalność wyników badań naukowych.

Składam je panu marszałkowi na piśmie. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Wnioski o charakterze legislacyjnym złożyła właśnie pani senator Krystyna Bochenek.

W tej sytuacji proszę Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków legislacyjnych.

Zamykam dyskusję.

I zamykam również obrady w dniu dzisiejszym.

Nie ma komunikatów...

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Są, są.)

Są, tak? No, a przed chwileczką mówiliście mi, że nie ma.

Wznowimy posiedzenie jutro o godzinie 9.00 rano.

A teraz proszę pana senatora Izdebskiego o podanie komunikatów.

Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

W międzyczasie zostały dostarczone komunikaty. Przepraszam, że nie poinformowałem.

Komunikat pierwszy. Zaplanowane na dzisiaj wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, dotyczące inicjatywy ustawodawczej o skutkach powodzi, zostało odwołane.

Wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, dotyczące inicjatywy ustawodawczej o gospodarce nieruchomościami, odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach plenarnych w sali nr 176.

Posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych w toku debaty nad ustawą o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw – druk senacki nr 855 – odbędzie się w dniu 15 grudnia 2004 r. o godzinie 8.30 w sali nr 176.

I jeszcze następny komunikat...

Marszałek Longin Pastusiak:

Przepraszam bardzo, ale zostały zgłoszone wnioski legislacyjne do ustawy o eksperymentach na zwierzętach, pani senator Bochenek przed chwilą je złożyła, i komisja powinna...

Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:

Tak oczywiście, Panie Marszałku, ale nie otrzymałem jeszcze komunikatu, pewnie nie został ustalony termin, te wnioski dopiero przed chwilą zostały zgłoszone...

(Głos z sali. Będzie kolejny.)

Będzie? Aha, już jest.

Posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych w toku debaty nad ustawą o doświadczeniach na zwierzętach – druk senacki nr 859 – odbędzie się w dniu 15 grudnia 2004 r. o godzinie 8.45 w sali nr 176.

Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie rozpatrzenia wniosków do ustawy budżetowej na rok 2005 odbędzie się w dniu 15 grudnia bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach Senatu w sali nr 217.

(senator sekretarz S. Izdebski)

Posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu w sprawie wyboru kandydata na przewodniczącego komisji odbędzie się dzisiaj, to jest 14 grudnia, piętnaście minut po ogłoszeniu przerwy w obradach Senatu w sali nr 182.

Wspólne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Ustawodawstwa i Pra-

worządności odbędzie się w dniu 15 grudnia 2004 r. o godzinie 19.30 w sali nr 176 w gmachu Senatu. W porządku obrad: pierwsze czytanie projektu ustawy zmieniającej ustawę o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych. Dziękuję bardzo.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 18 minut 20)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 9 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Kazimierz Kutz i Ryszard Jarzembowski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa senatorów o zajmowanie miejsc. No, niedobitki, jak widzę, są na sali... (*wesołość na sali*) Ale muszę powiedzieć, że bywałem na takich posiedzeniach w Senacie amerykańskim, kiedy obecny był przemawiający i jeden słuchający.

Proszę państwa, wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 19 listopada bieżącego roku i tego samego dnia została przekazana do Senatu. 23 listopada, zgodnie z naszym regulaminem, skierowałem ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Sprawozdanie komisji zawarte jest w druku nr 839A, zaś tekst ustawy w druku nr 839.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Ewę Serocką, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Ewa Serocka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Z upoważnienia Komisji Ustawodawstwa i Praworządności mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie z posiedzenia komisji, na którym rozpatrywana była ustawa uchwalona przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2004 r. Sejm dokonał w niej zmiany ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Celem ustawy, którą panie i panowie senatorowie macie w druku senackim nr 839, jest wprowadzenie do kodeksu postępowania cywilnego instytucji skargi o stwierdzenie niezgodności

prawomocnego orzeczenia sprawy. Niezbędne więc było uregulowanie właściwego postępowania, podczas którego sąd może orzec o stwierdzeniu niezgodności prawomocnego orzeczenia sprawy, co warunkuje dopuszczalność żądania naprawienia szkody. Uregulowania tego zabrakło w poprzedniej nowelizacji, z 17 czerwca 2004 r., która weszła w życie 1 września 2004 r.

Wskazana ustawa reguluje zasady odpowiedzialności Skarbu Państwa za szkody wyrządzone przez niezgodne z prawem działania lub zaniechania władzy publicznej.

Ponadto w celu odciążenia sędziów od czynności w postępowaniu upominawczym, takich jak wydawanie nakazów zapłaty, dokonano zmiany i zadania te zostały powierzone referendarzom sądowym.

W nowelizowanej ustawie usunięto komplikacje związane z zachowaniem terminu wnoszenia skargi po wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Bardzo poważnych zmian w kodeksie postępowania cywilnego Sejm dokonał w sprawach kasacji. Przewidziano takie przekształcenie kasacji, które czyni z niej nadzwyczajny środek odwoławczy, przysługujący, podobnie jak skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczeń z prawem, od orzeczeń prawomocnych.

Rozszerza się również katalog jednostek uprawnionych do wnoszenia kasacji o prokuratora generalnego i rzecznika praw obywatelskich.

Przedłużono też termin wnoszenia kasacji.

Sąd Najwyższy przewiduje, że wprowadzenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia doprowadzi do zwiększenia wpływu spraw do Sądu Najwyższego o około 100%. Poszukując instrumentów racjonalizujących wpływ spraw, wprowadzono barierę odnoszącą się do wartości przedmiotu zaskarżenia. Bariery nie są duże, a wprowadzone zmiany oznaczają, że w rezultacie znowelizowania przepisów kodeksu postępowania cywilnego wiele orzeczeń sądów drugiej instancji, kończących postępowanie w sprawie, będzie mogło podlegać zaskarżeniu do Sądu Najwyższego.

Barierą ograniczającą niekontrolowany wpływ skarg kasacyjnych do Sądu Najwyższego będzie na pewno instytucja przedsądu. Instytucja ta polega

(senator E. Serocka)

na ocenie Sądu Najwyższego, czy kasacja, a obecnie skarga kasacyjna, może być przyjęta do rozpoznania. Do tej pory obowiązują trzy przesłanki – dwie o charakterze negatywnym, trzecia pozytywna.

Ponieważ kasacja po nowelizacji będzie przysługiwać od prawomocnych orzeczeń drugiej instancji, Sejm wprowadził poza barierą wartości przedmiotu sporu ograniczenia niedopuszczalności skargi oraz wyspecyfikował dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Ponadto, o czym już wcześniej wspomniałam, ustawa odchodzi od instancji kasacji na rzecz instytucji skargi kasacyjnej. Powodem tej decyzji ustawodawcy były względy natury językowej.

Konsekwencją nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego była konieczność dokonania zmian w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych, z 27 lipca 2001 r.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 2004 r. przedyskutowała omawianą ustawę i po wysłuchaniu przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu proponuje sześć poprawek przedstawionych paniom i panom senatorom w druku senackim nr 839A. Dotyczą one następujących kwestii.

Poprawka pierwsza powoduje obniżenie wartości przedmiotu sporu w sprawach z zakresu prawa pracy oraz ubezpieczeń społecznych do kwoty 10 tysięcy zł. W ustawie Sejm zdecydował, iż skarga jest niedopuszczalna wówczas, kiedy kwoty te wynoszą w sprawach zakresu prawa pracy – 30 tysięcy zł, ubezpieczeń społecznych – 15 tysięcy zł.

Poprawka druga dotyczy zmiany zasady rozpoznawania przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej. W ustawie Sejm odszedł od negacji i ustanowił zasady przyjmowania skargi kasacyjnej, zaś poprawka przywraca tryb negacji.

Poprawki trzecia i piąta to poprawki językowe.

Poprawki czwarta i szósta są poprawkami legislacyjnymi, porządkującymi ustawę.

Proszę panie i panów senatorów o ich przyjęcie. Dziękuję za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Proszę sprawozdawcę mniejszości Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Teresę Liszcz, o zabranie głosu i przedstawienie wniosków mniejszości.

Senator Teresa Liszcz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoki Senacie!

Mniejszość komisji przedstawia dwa wnioski.

Pierwszy dotyczy art. 398 §2. Przepis ten stanowi, że w sytuacji, kiedy strona wniesie skargę

kasacyjną w tym zakresie, którego dotyczy ta skarga, wyłączona jest możliwość złożenia skargi kasacyjnej przez prokuratora generalnego oraz rzecznika praw obywatelskich. Zdaniem mniejszości, to rozwiązanie jest nietrafne, dlatego że rzecznik praw obywatelskich, znany z profesjonalizmu, może przedstawić mocniejsze argumenty, jego skarga może mieć większe szanse, zwłaszcza że jest to skarga kwalifikowana, w której często chodzi o naruszanie praw i wolności rangi konstytucyjnej. Jeżeli chodzi o prokuratora, to on przynajmniej może dołączyć do postępowania w jego trakcie, a rzecznik praw obywatelskich takiej możliwości nie ma. I uważam, że nie ma sprzeczności między wniesieniem skargi kasacyjnej w tym samym zakresie przez stronę i przez rzecznika praw obywatelskich.

Prosimy zatem o poparcie naszego wniosku zawierającego propozycję skreślenia §2 w art. 398.

Drugi wniosek dotyczy zakresu przedmiotowego skarg kasacyjnych. Pani senator Serocka mówiła przed chwilą, że ten zakres zmniejsza się wydatnie na gruncie tej ustawy, ponieważ kilkakrotnie podnosi się progi wartości przedmiotu sporu, po osiągnięciu których jest dopuszczalna skarga kasacyjna. Ale niezależnie od tego ograniczenia wprowadza się jeszcze dodatkowe ograniczenie w art. 398 §2, który zawiera wyliczenie spraw, w przypadku których nie chodzi już o wartość przedmiotu sporu, bo są to sprawy bez względu na wartość przedmiotu. Nie ma tutaj materialnego przedmiotu, tak jak w przypadku spraw o rozwód czy separację. Do tej pory istniała oczywiście kategoria takich spraw wyłączonych, z tym że w zmienionych przepisach do kategorii spraw, w przypadku których co do zasady nie służy skarga kasacyjna, obok alimentów, czynszu, najmu, dzierżawy czy naruszenia posiadania, zostały dodane sprawy o rozwód i separację. A z tym się zgodzić nie można. O ile sprawy o alimenty... No można powiedzieć, że są to sprawy majątkowe – jeśli chodzi o rozmiar przedmiotu sporu, nie tak wielkie, ale jeśli chodzi o ich wagę społeczną, są bardzo duże, bo tu chodzi o być albo nie być, zwłaszcza dzieci po rozwodzie. Ale wyłączenie skargi o rozwód czy o separację jest nie do przyjęcia, dlatego że chodzi tutaj o elementarne sprawy dla rodziny. Zdarza się niestety, że jest orzekany rozwód albo separacja w sytuacji, gdy nie powinny być orzeczone, zwłaszcza ze względu na dobro dzieci. I wyłączenie możliwości zaskarżenia takiego szkodliwego orzeczenia w fundamentalnej dla rodziny sprawie, bo właściwie przecinającej istnienie rodziny, zwłaszcza rozwód, a i separacja też, nie może – moim zdaniem i naszym zdaniem – mieć miejsca.

Dlatego proponujemy wykreślić z art. 398 §2 pkt 1, mówiący o sprawach, w przypadku których niedopuszczalna jest skarga kasacyjna – sprawach o rozwód i separację.

Proszę o poparcie naszych wniosków. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać krótkie pytanie z miejsca paniom senator sprawozdawczyniom? Nie widzę chętnych. Dziękuję.

Debata, która się w tej chwili toczy, odbywa się nad ustawą, która była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w naszej Izbie upoważniony został minister sprawiedliwości.

Witam w naszej Izbie sekretarza stanu w tym resorcie, pana ministra Andrzeja Grzelaka.

Czy pan minister chciałby przedstawić stanowisko rządu?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:* Pani Marszałku, może tylko jedną krótką uwagę do ostatniego wniosku...)

Jeżeli krótką, to proszę z miejsca.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Otóż w przypadku uwzględnienia wniosku mniejszości dotyczącego skreślenia słów „o rozwód i separację” powstanie pewien problem, który chciałbym pod rozwagę Wysokiej Izby poddać. Mianowicie całość tego przepisu przewiduje też §3, w którym powiada się tak: niedopuszczalna jest skarga kasacyjna od wyroku ustalającego nieistnienie małżeństwa lub orzekającego unieważnienie małżeństwa, jeżeli choćby jedna ze stron po uprawomocnieniu się wyroku zawarła związek małżeński.

Jeżeli poprzestaniemy tylko na skreśleniu w §2, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna także w sprawach o rozwód i separację, bez dodania zwrotu „jeśli choćby jedna ze stron po uprawomocnieniu się wyroku zawarła związek małżeński”, to ta cała konstrukcja nie będzie komplementarna. I na to chciałbym zwrócić uwagę. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa chciałby zadać pytanie panu ministrowi?

Pani senator Liszcz, następnie pan senator Dzido.

Senator Teresa Liszcz:

Ja mam pytanie, które powstało w związku z listem, jaki nadszedł wczoraj do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Chodzi nie o kasację w tym przypadku, tylko o skargę na prawomocne orzeczenie, które narusza prawo, o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jest tutaj ustalony dla tej skargi zdawałoby się długi termin, bo dwa lata od uprawomocnienia się orzeczenia, ale moja wątpliwość wzbudzo-

na listem dotyczy tego, co w sytuacji, kiedy toczy się postępowanie o wznowienie postępowania na przykład. Czy biegnie ten okres dwuletni, czy nie? Czy wtedy się liczy termin od orzeczenia w związku z wnioskiem o wznowienie, czy od uprawomocnienia? Wznowienie jest przecież w przypadku prawomocnego orzeczenia.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze, o odpowiedź.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Termin biegnie od uprawomocnienia się wyroku.

(*Senator Teresa Liszcz:* To co w takiej... Mogę dopytać?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę.

Senator Teresa Liszcz:

To co w takiej sytuacji? Czy równocześnie składać skargę o wznowienie i o stwierdzenie niezgodności z prawem, żeby termin nie uciekł? Czy to się wyklucza?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Gdyby były podstawy wznowienia, to oczywiście należy korzystać z takiego środka, tak można by było powiedzieć.

Senator Teresa Liszcz:

No tak, ale wtedy tracimy szansę na skargę skuteczną w sprawie niezgodności. Czy w związku z tym ten termin nie powinien być... A odmowa wznowienia jest przeszkodą do wniesienia skargi?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Tak. Jeżeli chodzi o odmowę, to oczywiście jest przeszkodą.

(*Senator Teresa Liszcz:* To chyba jednak w sposób oczywisty nie wynika z przepisu.)

Poszukamy tego w papierach...

(*Senator Teresa Liszcz:* Mogę jeszcze w związku z tym?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Wolałbym tutaj uniknąć debaty, Pani Senator. Albo krótkie pytanie, krótka odpowiedź...

(*Senator Teresa Liszcz:* Ale to chodzi o pytanie. Krótkie pytanie.)

(marszałek L. Pastusiak)

...a jeżeli nie, to poprosimy pana ministra tutaj. Jak widzę, robi się z tego debata, a nie pytania i odpowiedzi.

(Senator Teresa Liszcz: No to, jak pan marszałek uważa, może pan minister rzeczywiście...)

Ale rozumiem, że jeszcze pani nie uzyskała odpowiedzi na drugie pytanie?

Senator Teresa Liszcz:

Z czego wynika, że odmowa wznowienia jest przeszkodą do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności, z którego przepisu?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Art. 424 o tym mówi: skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących środków prawnych nie były i nie są możliwe. I tu jest jak gdyby zawarta odpowiedź.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Dzido.

Senator Henryk Dzido:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, dwa krótkie pytania.

Pierwsze. W jakim stopniu podwyższenie progów blokujących kasację wpłynie na zmniejszenie liczby skarg kasacyjnych? Czy to będzie kilka czy kilkanaście kasacji w skali roku?

I drugie pytanie. Dlaczego w sytuacji, kiedy prokurator generalny lub rzecznik praw obywatelskich złoży skargę kasacyjną i skarga ta nie będzie skuteczna, strona przeciwna ponosi koszty własne i nie będzie wnoszący kasację pokrywać tych kosztów? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę o odpowiedź, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Odpowiadam na pierwsze pytanie. Otóż, takie były szacunki. Szacowano, że przy powstaniu możliwości złożenia skargi na niezgodne z prawem orzeczenie sądu wzrośnie liczba spraw

przed Sądem Najwyższym o około 100%. W związku z tym pojawiły się prognozy kasacyjne, które naszym zdaniem, umożliwiałyby zachowanie dotychczasowej, że tak się wyrażę, sprawności Sądu Najwyższego.

Marszałek Longin Pastusiak:

No ale wiemy, Panie Ministrze... Zdaje się, że nadal są duże zaległości w Sądzie Najwyższym w sprawach kasacyjnych.

(Senator Zbigniew Gołębek: Żadnych, Panie Marszałku.)

Nie ma? Ale to może wpływać generalnie na zmniejszenie liczby kasacji. (Wesołość na sali)

Tak?

(Senator Henryk Dzido: Ale to nie jest odpowiedź na moje pytanie.)

Bardzo proszę, może ktoś z państwa senatorów...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Nie odpowiedziałem jeszcze, Panie Marszałku, na drugie pytanie.)

Tak.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Strona ponosi koszty oddalenia skargi tylko wtedy, kiedy sama ją wniosła. Mówię o tym, bo było pytanie o to, czy rzecznik praw obywatelskich itd. No odpowiedź jest taka, że strona, ale tylko wtedy, kiedy sama się procesuje. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma jeszcze pytanie do pana ministra? Nie widzę chętnych. Dziękuję.

Otwieram wobec tego dyskusję.

Na liście mamy zapisane do dyskusji dwie osoby.

Jako pierwszy głos zabierze pan senator Romaszewski.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Nietrudno ocenić tę ustawę, mimo że wnieśliśmy do niej pewne poprawki. Ja chciałbym jednak zwrócić uwagę na rzecz bardzo zasadniczą, na to mianowicie, jak my tworzymy prawo. Ciągłe się mówi o tworzeniu bublej legislacyjnych, obciąża się tym parlament, polityków – to takie modne ostatnio słowo. Spójrzmy, proszę państwa, na tym tle na tę ustawę.

Otóż to jest trzynasta, trzynasta!, nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego w roku

(senator Z. Romaszewski)

2004. Może dlatego że trzynasta, warto na nią zwrócić uwagę. Kodeks postępowania cywilnego jest jednak aktem prawnym o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania państwa i muszę powiedzieć, że prawo, w którym ten podstawowy akt jest w ciągu jednego roku nowelizowany trzynastokrotnie, nie może być zdrowym prawem.

Mnie się wydaje, proszę państwa, że w zasadzie odpowiedzialność za to, co się dzieje z naszą legislacją, spada na nas. „Dziennik Ustaw” z listopada tego roku liczy już ponad osiemnaście tysięcy stron. Ja bardzo przepraszam, ale to już przestało być prawo, to już zaczyna być szum legislacyjny. Ja myślę, że w ten sposób prawa stanowić się po prostu nie daje, bo już nikt w ogóle nie wie, co się w tym prawie dzieje, komu ono służy i dlaczego. Ono dotyczy bardzo często bardzo szczegółowych kwestii, przy których parlamentarzyści są właściwie bezradni. Myślę też, że to jest bardzo dobry moment, żeby się nad tym zastanowić.

Jeżeli chodzi o samą ustawę, to chciałbym zwrócić uwagę, że postępuje alienacja systemu prawa, jego odrywanie się od społeczeństwa. Niedawno przyjmowaliśmy poprzednią, albo jeszcze poprzednią, nowelizację właśnie kodeksu postępowania cywilnego. Ona nowelizowała kodeks postępowania cywilnego w tym duchu, że oto przed sądem toczy się spór dwóch równoprawnych stron i sąd nie jest zobowiązany, a nawet nie powinien być zobowiązany, uświadamiać stron o ich prawach, o ich możliwościach. Myśmy przeciwko temu dosyć ostro protestowali. Jak można, proszę państwa, mówić o równości stron, kiedy jedna strona dysponuje biurami prawnymi, dysponuje właściwie dowolną ilością środków, zaś druga strona jest po prostu pracownikiem. Ale to zostało przyjęte.

Wydaje mi się, że przyjmowane przez nas w kodeksie postępowania cywilnego przepisy prawne mają już coraz mniej wspólnego z otaczającą nas rzeczywistością. Podniesienie w tej chwili wartości przedmiotu sporu niezbędnej do wniesienia kasacji, do 50 tysięcy zł, jest tego najlepszym dowodem. 30 tysięcy – w sprawach pracy, 15 tysięcy – w sprawach ubezpieczeń społecznych... Ale 30 tysięcy zł, proszę państwa, przy średnim wynagrodzeniu trochę ponad dwa tysiące, to jest piętnaście wynagrodzeń. Piętnaście wynagrodzeń, czyli rok i trzy miesiące pracy! Dopiero powyżej tego, dopiero wtedy, kiedy problem zaczyna dotyczyć wyższej sumy, pojawia się możliwość wniesienia kasacji. A porównajmy to ze świadczeniami emerytalnymi, z najniższą emeryturą. Ja już nie mówię o najniższym wynagrodzeniu i najniższej emeryturze, bo w ogóle w tym momencie w ten zakres nie

wchodzimy. Myślę, że to jest jakieś zupełnie nieporozumienie.

My w komisji obniżyliśmy wartość przedmiotu sporu w sprawach pracy i w sprawach ubezpieczeń społecznych do 10 tysięcy zł. Ale ja muszę powiedzieć, proszę państwa, że też nie jestem tym usatysfakcjonowany. I muszę też powiedzieć, że w dalszym ciągu to prawo w jakiś sposób odbiega od rzeczywistości.

Nowelizując kodeks pracy, doprowadziliśmy do tego, że rośnie liczba osób zatrudnionych w tak zwanym systemie samozatrudnienia. Są to zwyczajni, naprawdę zupełnie zwyczajni pracownicy, którzy nagle tracą możliwość korzystania z uprawnień wynikających z kodeksu pracy i na tyle tylko są przedsiębiorcami. I teraz wartość przedmiotu sporu w wypadku tych osób, które przestały być pracownikami, a jest ich już w tej chwili pewnie półtora czy dwa miliony, zaczyna się od 50 tysięcy zł. Ja nie wiem, jak to obejść.

Myślę, że stoimy tu przed bardzo poważnym problemem rozbieżności pomiędzy stanowionym prawem a rzeczywistością, która nas otacza. I tą smutną refleksją chciałbym zakończyć. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

I bardzo proszę pana senatora Dzidę o zabranie głosu.

Senator Henryk Dzido:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Myślę, że te zmiany prawa sądowego, procesowego głównie, które się odbywają średnio raz w miesiącu, biorą się stąd, iż dla wszystkich jest chyba oczywiste, że zmiana tych przepisów nie powoduje skutków społecznych. Zmienia się jakieś zasady, zmienia się jakieś drobne uregulowania i uważa się chyba, że statystycznie rzecz biorąc, norma prawna jest ustanowiona, a co się będzie działo, to się będzie działo.

Ten akt, który w tej chwili rozpatrujemy, świadczy o tym, iż prawo staje się dostępne tylko dla osób bogatych, że proces cywilny, że sprawiedliwość jest zagwarantowana tylko w wypadku tych osób, które mają pieniądze i które potrafią z tych pieniędzy skutecznie korzystać. Dlaczego? Dlatego, że podwyższenie progów wartościowych przy wnoszeniu kasacji eliminuje, nie wiem dokładnie ile, może 3/4, 4/5 czy 9/10 spraw, które są w tej chwili do kasacji przyjmowane. Ja sobie nie wyobrażam, w jaki sposób ustalono, tworząc ten akt, że dolny próg wartościowy przy sprawach cywilnych, typowych, ma wynosić 50 tysięcy zł. Jest to kwota ogromna, zawrotna.

Ale te zmiany, te podwyżki nawet do kwoty 150 tysięcy zł przy majątku wspólnym i współwłasności, powodują nie tylko blokadę

(senator H. Dzido)

wnoszenia kasacji, powodują nie tylko to, że ludzie skrzywdzeni, którzy akurat w tych kwotach się nie mieszczą – bo zarabiają mało, bo majątki mają niewielkie – a są przez prawo skrzywdzeni, nie mogą dochodzić sprawiedliwości. Te kwoty działają też w drugą stronę: ci ludzie będą teraz z pewnością, widząc perspektywę swoich dalszych poczynań przed sądem, podnosić wartość przedmiotu sporu. Nie będą zaniżać, będą wchodzić w te progi, które finalnie dadzą im szansę wnieść kasację. A to pociąga za sobą taki efekt, że wpis sądowy od tych kwot będzie coraz wyższy. Kto temu podoła? Czy o tym ministerstwo myślało? Czy o tym Sejm w tej ustawie rozstrzygał? Myślę, że nie.

Mówi się, że dlatego podwyższono progi, dlatego wyeliminowano możliwość dochodzenia sprawiedliwości, sprawiedliwego osądu, przez ludzi biednych, bądź przez tych, którzy mają skromne dochody, że tworzy się akurat nową instytucję prawną, czyli stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku bezprawnego. Ale to nie jest argument. To nie jest argument. Argumentem mogą być tylko racje wynikające z interesu społecznego, z interesu prywatnego, który tworzy w efekcie interes społeczny. To natomiast, że w Sądzie Najwyższym nie ma sędziów, to nie jest argument. To nie twórzmy nowej instytucji, lecz tę, która jest, wykorzystajmy. Dla instytucji nowej stwórzmy nowe rozwiązania.

Ale tego rodzaju nieracjonalność występuje również w innych przepisach. Weźmy taką bardzo prostą sprawę: strony powinny powiadamiać sąd – tak właśnie stanowi rozpatrywana ustawa – o każdej zmianie miejsca zamieszkania do czasu wnieśienia przez jedną ze stron kasacji, jeżeli kasacja będzie wnieśiona. Nikt nie mówi przy tym, w jaki sposób strona będzie powiadamiana o terminie końcowym wnieśienia kasacji. Dla prokuratora i rzecznika to jest sześć miesięcy i dodatkowy czas na sporządzenie uzasadnienia, czyli jest to kwestia mniej więcej roku. Jeżeli w tym czasie ja, wygrywający sprawę, nie wnoszący skargi kasacyjnej, nie dopełnię obowiązku i nie powiadomię sądu, to tracę możliwość obrony w kasacji. Jest to obowiązek, moim zdaniem, nałożony na nas bezpodstawnie, bezprawnie. A skoro już tak ma być, to niechże sąd powiadomi mnie, jako uczestnika procesu, w którym momencie już mogę zmieniać miejsce zamieszkania czy pobytu, żebym się nie naraził na negatywne skutki w procesie.

Inna kwestia. Nie rozumiem dlaczego wtedy, kiedy wnosi kasację prokurator, kiedy wnosi kasację rzecznik, który zmusza stronę przeciwną do udziału w kasacji, w procesie kasacyjnym, kiedy ona bierze pełnomocnika, wykląda pieniądze na pełnomocnika, koszty się znoszą. Zno-

sić sobie koszty mogą prokurator z rzecznikiem, bo im płaci za to państwo. Ale dlaczego w procesie wywołanym przez prokuratora generalnego obywatel ma ponosić koszty własne, jeżeli ten prokurator, jeżeli ten rzecznik skargę kasacyjną, mówiąc językiem potocznym, przegra? Tak, moim zdaniem, być nie może.

Nie może być również takiej sytuacji, że tworzy się w tej chwili nowy system wartości w państwie. Dlaczego to obywatel, który nie ma dostatecznej wiedzy fachowej, a który może uczynić adwokata, radcę prawnego, profesora swoim zastępcą, ma tylko dwa miesiące – no, chyba dzięki łaskawości Sejmu o miesiąc przedłużono ten okres – na wnieśenie kasacji, podczas gdy prokurator generalny i rzecznik praw obywatelskich dysponujący całym aparatem państwowym mają sześć miesięcy? To jest rzecz dla mnie niedopuszczalna w systemie prawnym. Odwrotnie powinno być: oni powinni mieć dwa tygodnie, natomiast obywatel dwa miesiące. I to byłaby jakaś sprawiedliwość wskazująca na równowagę stron lub poszukiwanie równowagi stron.

Kolejna kwestia, która ma tutaj, moim zdaniem, też jakieś, chyba istotne, znaczenie. W tym akcie prawnym wprowadza się dwie instytucje znakomicie według mnie dyscyplinujące postępowanie sądu: czternastodniowy termin sporządzenia uzasadnienia wyroku dla sądów i obowiązek strony przeciwnej, czyli uczestnika procesu, wnoszenia w terminie pism kasacyjnych. Tylko że na stronę prywatną, na obywatela, nakłada się konsekwencje, które powodują likwidację możliwości dochodzenia praw w razie niewnieśienia w terminie kasacji. Tymczasem sąd zobligowany do sporządzenia motywów wyroku w ciągu dwóch tygodni tego terminu, przeproszę, chyba w żadnej sprawie nie zachowuje. Ten termin jest terminem hasłowym, wywoławczym. W tym akcie nie ma tego, co się nazywa dyscypliną drugiej strony. Moim zdaniem, jeżeli się nakłada obowiązki na obywatela, to tym bardziej należałoby tym obowiązkom i restrykcjom poddać również drugą stronę, czyli urząd, który dysponuje ogromnym aparatem i możliwościami.

Na pewno odpowiedź w tej sprawie będzie następująca: sądy są przeciążone. No to niech swoją pracę usprawniają, niech nie ciągną procesów latami, niech nie odraczają bez żadnego powodu. Ja myślę, że przy analizie tych sytuacji, tych wniosków podczas przygotowywania procesu w każdym sądzie można by liczbę zalegających spraw zdecydowanie zmniejszyć. Kasacja, która wychodzi po roku, po dwóch latach, mija się chyba w odbiorze społecznym z celem, z rozumieniem kasacji jako czegoś, co ma przynieść sprawiedliwe rozwiązania.

Panie Marszałku, składam wnioski, składam poprawki, w tej formie, ale one są czytelne. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.
Udzielam teraz głosu pani senator Liszcz.

Senator Teresa Liszcz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Na wstępie chciałabym nawiązać do tego, o czym mówił pan senator Romaszewski. Ja z ogromnym niepokojem obserwuję rozwój sytuacji i zmiany w kodeksie postępowania cywilnego. Idzie to wszystko w kierunku pięknych prawniczych konstrukcji, konsekwentnych modeli i wygody sądów, komfortu sądów, zwłaszcza Sądu Najwyższego, który przez ciągle ograniczanie dostępności kasacji ma oczywiście coraz mniej zadań. Zwłaszcza to, co się stało w czasie ostatniej nowelizacji, lipcowej, uderza, jak słusznie mówił pan senator Romaszewski, w najbardziej: w pracowników i w rodziny. Bo zmiany przepisów, które dotąd nakazywały aktywność sądów w sprawach pracowniczych i w tych sprawach, w których chodziło o dobro rodziny, dzieci przede wszystkim, a teraz zwolniły sądy z tego obowiązku, uderzają w tych najsłabszych.

Wywalczyliśmy tyle jako Senat, że sąd będzie musiał pouczać stronę słabszą, działającą bez adwokata, o tym, jakie jej przysługują roszczenia wynikające z wykazanego stanu faktycznego, podczas gdy dotąd, do 4 lutego włącznie, sąd w sprawach ze stosunku pracy miał zasądzić wszystko, co wynikało ze stanu faktycznego udowodnionego przez pracownika, chociaż pracownik nieudolnie sformułował swoje żądanie, źle nazwał roszczenie albo za nisko określił wartość swoich roszczeń. I tego nie naprawi pomoc profesjonalna, bo na nią pracowników nie stać. A poza tym w sprawach ze stosunku pracy bez sensu jest angażowanie adwokata, bo często honorarium adwokata, nawet działającego z urzędu i opłacanego według najniższych stawek, jest wyższe niż dochodzony przedmiot sporu. Tak że idziemy w złym kierunku.

Niestety kolejne zmiany, powtarzam, są dokonywane przez profesorów i sędziów Sądu Najwyższego dla własnej wygody, dla własnego komfortu i dla piękności prawniczych figur. Widzimy konsekwencje, gdy idzie o skargę kasacyjną. To jest kolejne ograniczanie dostępu do Sądu Najwyższego w drodze skargi kasacyjnej. Jednym z tłumaczeń jest to, że dochodzi nowa skarga, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, którego wydanie wyrządziło szkodę. Nawiasem mówiąc, w tym akurat przypadku mam wrażenie, że Sąd Najwyższy strzela gola do własnej bramki, dlatego że zawężając pole do kasacji, rozszerza pole do skargi o stwierdzenie niezgodności. Dlatego

że skarga o stwierdzenie niezgodności nie dotyczy orzeczeń Sądu Najwyższego, a więc w takim zakresie, w jakim byłaby dopuszczalna kasacja, w takim nie mogłaby potem wystąpić skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Ja nie wiem, czy akurat w tym przypadku Sąd Najwyższy zrobił dla siebie dobrze.

O dwóch konkretnych sprawach chciałabym powiedzieć. Najpierw dodam może pewne uzupełnienie do wniosku mniejszości dotyczącego wykreślenia w art. 398 §2 mówiącego o rozwodzie, o orzeczeniu orzekającym rozwód i separację. Oczywiście konieczna jest zmiana w związku z tym §3 polegająca na dodaniu w tym paragrafie orzeczenia w sprawie o rozwód, po którym, po jego uprawomocnieniu się, też może zostać zawarty związek małżeński. Rzecz jasna nie dotyczy to separacji. Zmierzającą do tego poprawkę teraz przedłożę.

No i sprawa relacji postępowania o wznowienie do skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem. Mnie nie przekonało wyjaśnienie pana ministra, że skorzystanie ze skargi o wznowienie – w razie odmowy wznowienia albo potwierdzenia takiego samego wyroku przy ponownym rozpatrzeniu sprawy – jest formalnoprawną przeszkodą do skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wszak, jeżeli będzie wznowienie, sprawa się zacznie niejako od nowa i będzie przysługiwała skarga. Jeżeli jest odmowa wznowienia, to też mamy do czynienia z prawomocnym orzeczeniem, które nie mogło ulec zmianie. Nie jestem pewna, nie twierdzę, że mam rację, ale mam duże wątpliwości, co do tego, czy rację ma pan minister, stwierdzając, że postępowanie o wznowienie, wniesienie, rozpoczęcie tego postępowania jest formalnoprawną przeszkodą do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem.

W związku z tym powstaje problem terminu. Jeżeli przyjmiemy, że to nie jest przeszkoda, to termin dwóch lat może nie wystarczyć na zakończenie postępowania o wznowienie. I dlatego proponuję poprawkę do art. 424 §6, ażeby termin dwuletni wydłużyć do czterech lat.

I jeszcze jedno zdanie w odpowiedzi panu senatorowi Dzido. Jestem zdumiona, że pan senator nie rozumie, czy zdaje się nie rozumieć, dlaczego rzecznik ma sześciomiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej. Wszak strona wie od razu o tym, jakie zapadło orzeczenie i że ono narusza – jej zdaniem – prawo, i że chce składać skargę kasacyjną. I ma się troszczyć tylko o tę jedną swoją sprawę. A zanim do rzecznika dotrze informacja... Przecież rzecznika nikt nie zawiadamia o takich sytuacjach z urzędu, tylko strona bezradna, a więc mająca trudności z dotarciem do urzędów – strona, jej sąsiad czy ktoś inny – musi najpierw rzecznika zawiadomić. A po-

(senator T. Liszcz)

za tym rzecznik ma dziesiątki tysięcy spraw, a nie tę jedną. Termin sześciomiesięczny jest więc minimalnym terminem, aby rzecznik mógł rzeczywiście z tej możliwości skargi skorzystać. Dziękuję. Składam poprawkę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Bardzo proszę panią senator Kurską o zabranie głosu.

Senator Anna Kurska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pragnę zająć się właściwie tylko jednym artykułem, który budzi mój niepokój. Chodzi o art. 398. Jest tam stwierdzenie, że Sąd Najwyższy orzeka w składzie jednego sędziego w sprawie – czy przyjmie skargę kasacyjną czy też ją odrzuci – która decyduje właściwie o losie człowieka. Wydaje mi się, że to jest duży błąd. Ludzie bardzo oczekują tego ostatecznego rozstrzygnięcia i nie tylko nie otrzymują uzasadnienia odmowy przyjęcia swojej skargi, ale jeszcze rozstrzyga o tym jeden sędzia, który akurat może mieć zły dzień i po prostu niezbyt głęboko wniknąć w sprawę, zagadnienie, które jest poruszone, tym bardziej że kryteria przyjęcia skargi też są mocno dyskusyjne. Na przykład kwestia, czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Dla jednego będzie to coś istotnego, dla innego to jest rzecz, powiedzmy, nieistotna. Szczególnie mało precyzyjne jest określenie: „skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona” albo nieuzasadniona. To są takie właśnie ogólności. W sytuacji, gdy strona nie otrzymuje odpowiedzi na swoją skargę, gdy jest ona po prostu odrzucona przez jednego sędziego, pozbawia to właściwie stronę jakiegokolwiek już możliwości.

Wobec tego zgłaszam w tym zakresie poprawkę na piśmie, a jednocześnie popieram wszystkie wnioski zgłoszone uprzednio przez państwa senatorów – panią Teresę Liszcz i pana senatora Romaszewskiego. Nie chcę się powtarzać, tylko całkowicie to aprobuję i też się za tym opowiadam. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Liszcz, z przypomnieniem, że po raz drugi senator może przez pięć minut zabrać głos.

(Senator Teresa Liszcz: Przepraszam, zapomniałam o pewnej ważnej sprawie.)

To jest prawo, regulamin przyznaje pani takie prawo.

Senator Teresa Liszcz:

Dziękuję bardzo.

Chcę zwrócić szczególną państwa uwagę na jedną z poprawek Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, poprawkę drugą. Pani senator Serocka, mówiąc o tej poprawce, zwróciła uwagę na to, że Sejm w swojej ustawie poprawił redakcję obecnie obowiązującego przepisu, mianowicie z formy negatywnej przeszedł na formę pozytywną. Tylko, że nie do tego sprowadza się istota rzeczy.

Sejm przy okazji – licząc być może, że nikt na to nie zwróci uwagi i zadowolony się tym, że tu jest zmiana sposobu ujęcia, redakcji – przemycił bardzo ważną zmianę merytoryczną. Otóż do tej pory jest tak, że sąd przyjmuje kasację... To znaczy do tej pory jest takie ujęcie, że sąd w tak zwanym przedsądzie, czyli jednoosobowo, w trakcie kontroli jednoosobowej może odrzucić... Może, ale nie musi. Nie jest napisane, że odrzuca, ale może odmówić przyjęcia kasacji, jeżeli oczywiście zdaniem tego sędziego, jednoosobowo działającego Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest bezzasadna. Według zaś ujęcia, które przyjął Sejm w ustawie, nad którą dyskutujemy, sąd przyjmuje skargę kasacyjną wtedy, jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. A zatem jeżeli jest uzasadniona, ale nieoczywiście, to nie przyjmuje. A według obecnego stanu sąd przyjmuje skargę, jeżeli jest uzasadniona, zarówno oczywiście uzasadniona, jak i zwyczajnie uzasadniona. Odrzucić może dopiero wtedy, jeżeli jest oczywiście bezzasadna. To jest ogromne pole zmniejszenia przyjmowania skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dlatego proszę zwrócić uwagę na to, że poprawka druga w zestawieniu poprawek komisji, to nie jest bynajmniej poprawka redakcyjna, tylko to jest jak najbardziej merytoryczna poprawka.

Poza tym Sejm w tej zmianie do k.p.c. zwalnia Sąd Najwyższy działający jednoosobowo z krótkiego nawet uzasadnienia, dlaczego jest oczywiście bezzasadna, dlaczego odmawia przyjęcia. My proponujemy pozostawienie tego tak, jak jest, żeby sędzia jednak miał obowiązek napisać, dlaczego to jest oczywiście bezzasadne. Nie tylko z tych powodów. Może bowiem odmówić także, gdy nie ma istotnego zagadnienia prawnego w sprawie albo nie ma potrzeby wykładni. Niech przynajmniej napisze parę zdań o tym, dlaczego... I tak ten przedsąd jest instytucją budzącą sprzeciw, bo jednoosobowo, bez możliwości odwołania, sędzia decyduje, że skarga nie będzie merytorycznie przez sąd w normalnym składzie rozpatrywana. Trzeba więc ten przedsąd jednak jakoś trochę dyscyplinować, chociażby potrzebą uzasadnienia. Dziękuję. Już więcej nie będę prosić o głos.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Stwierdzam, że lista mówców została wyczerpana, a wnioski o charakterze legislacyjnym zgłosili państwo senatorowie: Dzido, Liszcz i Kurska.

W tej sytuacji zamykam dyskusję.

Chciałbym zapytać pana ministra Grzelaka, czy chce w tej chwili się ustosunkować do złożonych wniosków, czy woli to zrobić na posiedzeniu komisji?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:* Dziękuję bardzo. Wolę na posiedzeniu komisji.)

Na posiedzeniu komisji, tak. Dziękuję.

W tej sytuacji, ponieważ państwo senatorowie zgłosili wnioski o charakterze legislacyjnym, jak również mniejszość komisji zgłosiła wnioski, które są różne od wniosków większości Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, proszę Komisję Ustawodawstwa i Praworządności o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

A głosowanie nad ustawą – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawą – Prawo o ustroju sądów powszechnych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Ustawa ta była uchwalona przez Sejm 25 listopada i tego samego dnia została przekazana do naszej Izby. 25 listopada skierowałem ją do Komisji Ochrony Środowiska.

Sprawozdanie komisji jest zawarte w druku nr 848A, a sam tekst ustawy w druku nr 848.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ochrony Środowiska, pana senatora Grzegorza Niskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Grzegorz Niski:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W imieniu Komisji Ochrony Środowiska mam honor przedstawić sprawozdanie z prac komisji nad przedmiotową ustawą.

Chciałbym przypomnieć, że jest to projekt poselski, całkowicie akceptowany przez rząd. Chciałbym również przypomnieć, że poprzednia próba unormowania przez rząd problemu recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji nie zyskała poparcia większości w Sejmie.

Panie i Panowie Senatorowie, istotą omawianej ustawy jest stworzenie systemu recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Ustawa nakłada na posiadaczy pojazdów oraz na przedsiębiorców wprowadzających pojazdy na polski ry-

nek, prowadzących stacje demontażu, punkty zbiórki, strzępiarki, obowiązki związane z funkcjonowaniem tego systemu. Podkreślam: systemu. Określa także kompetencje organów administracji i zadania Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w zakresie recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Ponadto w ustawie zostały zdefiniowane konieczne pojęcia oraz określono sankcje karne za naruszanie przepisów ustawy.

Wysoki Senacie, omawiana ustawa stanowi przeniesienie do prawa krajowego wymagań Unii Europejskiej zawartych w następujących aktach prawnych: dyrektywie Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, w decyzji komisji z dnia 17 października 2001 r. w sprawie kwestionariusza dla raportów państw członkowskich, dotyczących implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, również decyzji komisji z 19 lutego 2002 r. o minimalnych wymaganiach dla certyfikatu zniszczenia, wydawanego zgodnie z art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, oraz decyzji komisji z 27 lutego 2003 r., ustanawiającej normy kodowania części materiałów, stosownie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Chciałbym przypomnieć, że pakiet ustaw ekologicznych, który wszedł w życie na przełomie 2001 i 2002 r. – ustawa – Prawo ochrony środowiska, ustawa o odpadach oraz ustawa o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, opłacie depozytowej – jak również dotychczasowe zapisy ustawy – Prawo o ruchu drogowym, stworzyły ramy prawne dla transpozycji wymienionych aktów prawnych Unii Europejskiej. Dzięki temu nie jest konieczne w omawianej ustawie między innymi przeniesienie niektórych definicji, które już obowiązują w prawie, na przykład odpadów, odzysku, recyklingu. Nie jest konieczne również wprowadzanie ograniczeń lub zakazów stosowania w nich niektórych substancji, na przykład metali ciężkich czy też minimalnych wymagań dotyczących stacji demontażu.

Wysoki Senacie, omawiany projekt ustawy, poświęcony wyłącznie pojazdom wycofanym z eksploatacji, odpowiada merytorycznie zakresowi wymienionych dyrektyw. Wynikła jednak konieczność nieuniknionej zmiany pewnych przepisów w już obowiązujących przepisach i stąd w rozdziale dziewiątym zawarte zostały zmiany do ustawy – Prawo o ruchu drogowym, ustawy o odpadach oraz ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania nie-

(senator G. Niski)

którymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Wprowadzone zmiany dokonują również uporządkowania w zakresie stosowanej dotychczas w różnych aktach prawnych terminologii związanej z gospodarką odpadami pochodzącymi z pojazdów. Eliminują podwójną procedurę koncesjonowania przedsiębiorców zajmujących się zbieraniem pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz usuwają przepisy, które były, co tu powiedzieć, szkodliwe z punktu widzenia ochrony środowiska, szczególnie te wprowadzające możliwość wyrejestrowania pojazdów po oddaniu tylko ich części. Powodowało to prowadzenie demontażu pojazdów w niewłaściwych i niekontrolowanych warunkach.

Nowe przepisy odnoszą się do pojazdów samochodowych zaliczonych do kategorii M1 lub N1, o których mowa w przepisach o ruchu drogowym, a w szczególnych przypadkach również do trójkołowych pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli trójkołowych. Zgodnie z omawianym projektem ustawy głównym ogniwem w zakresie przetwarzania pojazdów wycofanych z eksploatacji mają być stacje demontażu, w których będą wykonywane co najmniej następujące czynności. Po pierwsze, usunięcie z pojazdów wycofanych z eksploatacji substancji i elementów niebezpiecznych, w tym płynów. Po drugie, wymontowanie z pojazdów wycofanych z eksploatacji części nadających się do ponownego użycia. I po trzecie, wymontowanie elementów nadających się do odzysku, w tym recyklingu.

Stacja demontażu będzie również odbierała bezpośrednio lub poprzez punkty zbierania pojazdów pojazdy wycofane z eksploatacji od ich ostatnich właścicieli i będzie wydawała zaświadczenia o demontażu pojazdu, które będą podstawą wyrejestrowania pojazdu. W zależności od głębokości przeprowadzonego demontażu, pozostałe karoserie będą mogły być skierowane po sprasowaniu wprost do huty lub ewentualnie poprzez strzępiarki. Jest to zgodne z zasadą segregacji odpadów u źródła i najnowszymi trendami w tej dziedzinie.

Projekt ustawy nakłada na wprowadzających pojazdy, którymi są producenci, importerzy i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia, obowiązki zarówno w zakresie projektowania pojazdów, jak i stosowania oznakowanych materiałów do ich produkcji.

Wysoki Senacie, nie ulega wątpliwości, że dla właściwego wdrożenia przepisów omawianego projektu ustawy potrzebne jest spełnienie następujących warunków: jak najszybsze uruchomienie centralnej ewidencji pojazdów i weryfikowanie danych zawartych w bazach wojewódzkich oraz skuteczne egzekwowanie przepisów w za-

kresie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

Omawiany projekt ustawy nakłada również nowe zadania na organy administracji publicznej, między innymi prowadzenie przez wojewodów wykazów stacji demontażu i punktów zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji, kontrolę funkcjonowania instalacji urządzeń służących do demontażu przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska oraz na Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jako państwowy fundusz celowy. Zadania te jednak nie spowodują znacznych obciążeń dla budżetu państwa, gdyż nie wymagają zatrudnienia nowych pracowników.

Wysoki Senacie, ustawa ma wejść w życie po upływie trzydziestu dni od dnia ogłoszenia, przy czym art. 1–17 ustawy, dotyczące opłaty recyklingowej, mają być stosowane od 1 stycznia 2006 r.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i – chcę również to podkreślić – ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Senacka Komisja Ochrony Środowiska pracowała nad tą uchwaloną przez Sejm ustawą w dniu 7 grudnia i w wyniku intensywnej pracy we współdziałaniu z Ministerstwem Środowiska zaproponowała Wysokiemu Senatowi wprowadzenie dwudziestu trzech poprawek. Są to poprawki zapewniające wewnętrzną spójność ustawy, zapewniające spójność z obowiązującym systemem prawnym, zapewniające zgodność z regulacjami poprawnej techniki legislacyjnej oraz sprzyjające poprawnej konstrukcji redakcyjnej.

Zatem w imieniu senackiej Komisji Ochrony Środowiska proszę Wysoki Senat o przyjęcie ustawy wraz z proponowanymi przez komisję poprawkami. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Przystępujemy do zadawania pytań panu senatorowi sprawozdawcy.

Senator Longin Pastusiak:

Pozwolę sobie zadać pierwsze pytanie. Właściwie chętnie bym to pytanie skierował do rządu, ponieważ był to jednak poselski projekt ustawy, więc siłą rzeczy kieruję je do pana senatora.

Chodzi mi o termin „recykling”. Bardzo ważny termin, który Anglosasi wymawiają „risajkling”, a pewnie Polacy będą mówili „recykling”. Jest to termin niezwykle ważny przy... – ja wiem – wytwarzaniu surowców wtórnych. Czy my nie mamy w języku polskim odpowiednika tego słowa, że musimy do ustawy wprowadzać taki jakiś karkołomny termin „recykling”? Jak przyjeżdżam, żeby zniszczyć samochód, to pytam faceta: czy może pan dokonać recyklingu, a może: risajklingu?

(senator L. Pastusiak)

W ogóle jak to jest? Ja nie jestem purystą językowym, ale myślę, że wprowadzanie do ustaw terminów, które powinny mieć odpowiednik w języku polskim, bo dotyczą bardzo ważnego z punktu widzenia ochrony środowiska zjawiska... Czy nad tym komisja się nie zastanawiała?

Senator Grzegorz Niski:

Panie Marszałku, komisja przyjęła nazewnictwo z projektu poselskiego. Przepraszam, ja posługuję się spolszczonym określeniem „recykling”. Jak pan marszałek mówił, od lat funkcjonuje określające to zjawisko słowo angielskie. Być może lepszym terminem byłoby odzyskiwanie materiałów, bo w istocie o to chodzi, zamrożonych w produkcji samochodów. Ale nie tylko, bo to jest szersze pojęcie. Komisja się tym problemem językowym nie zajmowała.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Żenkiewicz.

Senator Marian Żenkiewicz:

Panie Senatorze, trzy pytania. Poprzedzę je krótką dywagacją: łatwo jest uchwalić ustawę, ale często znacznie trudniej ją wdrożyć. Dlatego chciałbym pana zapytać, po pierwsze: czy komisja rozważała, na ile infrastruktura techniczna istniejąca w naszym kraju umożliwi pełne wdrożenie tej ustawy?

Pytanie drugie. Czy komisja zastanawiała się, jak wygląda sprawa opłacalności tego procesu? Chciałbym zwrócić uwagę, że na przykład w przypadku tak szerokiej dziedziny jak tworzywa sztuczne trzeba do recyklingu, jak pan marszałek powiedział, albo inaczej, jak tworzywowcy mówią: recykulacji, dopłacać spore sumy pieniędzy. Takie są doświadczenia państw zachodnich.

I wreszcie trzecie pytanie. Czy mógłby pan nam powiedzieć, jaki związek ma konieczność ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, o której pan mówił, z samym procesem, którym zajmuje się ustawa, to znaczy z odzyskiwaniem tworzywa ze starych samochodów? Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Proszę o odpowiedź, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Niski:

Odpowiadając na pierwsze pytanie – na ile jesteśmy przygotowani pod względem infrastruktury do wprowadzenia tego słusznego i oczekiwanego procesu, świadczącego o tym, czy jesteśmy cywili-

zowanym państwem, również jeśli chodzi o obchodzenie się ze środowiskiem – powiem tak: w Polsce ma w tym celu powstać około siedmiuset pięćdziesięciu zakładów recyklingu, różnego rodzaju. To będą zakłady recyklingu i odzysku, punkty zbiórki pojazdów, tego typu obiekty. Jeżdżąc po Polsce, codziennie widzimy, w jakim stanie są w tej chwili punkty czy firmy zajmujące się skupywaniem pojazdów. Oczywiście, żeby te zakłady recyklingu i odzysku mogły to robić na dobrym poziomie, musi nastąpić istotne zasilanie finansowe, muszą być dostępne nowe urządzenia, nowe technologie. Ustawa przewiduje i wskazuje środki finansowe na budowę między innymi tego typu zakładów recyklingu. Zgodnie z proponowanym terminem część tych środków zostanie uruchomiona bardzo szybko. Data wejścia w życie innych zapisów jest odroczone, między innymi do 1 stycznia 2006 r. Ale krótko mówiąc, już syntetycznie odpowiadając, ustawa wskazuje źródła finansowania budowy infrastruktury w celu wprowadzenia tego typu procesu.

Jeżeli chodzi o drugie pytanie – czy komisja analizowała opłacalność tego procesu – odpowiadam: komisja nie analizowała tego procesu, być może Ministerstwo Środowiska ma wyliczenia, z których wynikałoby, że do tego procesu nie trzeba będzie dopłacać.

I trzecie pytanie: jaki związek ma bezwzględne wykonywanie ustawy o ubezpieczeniu cywilnym z omawianą ustawą? Otóż dziś spotykamy się z tym, że jest wiele pojazdów bezkarnie porzuconych na obrzeżach miast, w lasach. Ustawa zachęca władze samorządowe i stwarza pewne bodźce finansowe, żeby gminy mogły wykonywać, że tak powiem, zadania oczyszczania swojego terenu z wraków. I dlatego również potrzebne jest skuteczniejsze egzekwowanie ustawy o obowiązkowych ubezpieczeniach komunikacyjnych. Chodzi o to, żeby nie można było bezkarnie porzucić sobie wraku starej syreny czy starego malucha w lesie, tak żeby niemożliwe było zidentyfikowanie właściciela porzuconego pojazdu.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos?

Pan senator Plewa.

Senator Sergiusz Plewa:

Dziękuję, Panie Marszałku.

W zasadzie, jeśli chodzi o pierwsze pytanie, to wyreczył mnie pan marszałek. Proszę państwa, strasznie brzydkie jest to, przepraszam za takie uzasadnienie, że mając polski słownik, wykorzystujemy w tak ważnym akcie jak ustawa obce wyrazy.

(senator S. Plewa)

Pytanie konkretne: czy komisja rozpatrywała możliwość powtórnego zarejestrowania pojazdu wyrejestrowanego? Taki oto przykład: jest pojazd z przebiegiem 1 tysiąc km, który został wyrejestrowany z powodu śmierci właściciela, ale dorósł następca i po dziesięciu latach chce pojazd zarejestrować. Takiej możliwości dzisiaj nam prawo nie stwarza. Dziękuję.

(Senator Grzegorz Niski: Odpowiadam.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Tak, proszę bardzo.

Senator Grzegorz Niski:

Takim szczegółowym przypadkiem komisja się nie zajmowała.

Senator Sergiusz Plewa:

Ale ogólnie...

Przepraszam, Panie Marszałku.

Ja dałem tylko przykład. Temat jest szerszy, nie chodzi mi tylko o ten jeden przypadek. Jeśli pojazd był wyrejestrowany i stał bez rejestracji, to po upływie dziesięciu lat takiego pojazdu nie można powtórnie zarejestrować. Dziękuję.

Senator Grzegorz Niski:

Na posiedzeniu komisji problem powtórnego rejestrowania wcześniej wyrejestrowanych pojazdów nie był rozpatrywany.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Nie widzę już chętnych do zadawania pytań wśród państwa senatorów.

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

(Senator Grzegorz Niski: Dziękuję.)

Przypominam, że ustawa, która jest w tej chwili przedmiotem naszej debaty, była posełskim, a nie rządowym projektem. Niemniej do reprezentowania stanowiska rządu został upoważniony minister środowiska.

Witam w naszej Izbie pana ministra Andrzeja Mizgajskiego.

I pragnę zapytać: czy pan minister chciałby przedstawić stanowisko rządu w sprawie ustawy?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: Tak.)

To bardzo prosimy tutaj, na trybunę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Kwestia pojęcia „recykling” – to nie było pytanie skierowane do mnie, ale odpowiem. Otóż rzecz jest taka. Pojęcie recyklingu zostało wprowadzone do polskiego prawodawstwa wraz z ustawą o odpadach w roku 2001 jako jedno z trzech kluczowych pojęć.

Jeszcze zanim powiem o językowej warstwie, trzeba wyjaśnić, że mamy pojęcie gospodarki odpadami, oznaczające w ogóle jakieś postępowanie z nimi, które dzieli się na odzysk, czyli z tych odpadów coś odzyskujemy, i unieszkodliwianie, na przykład spalanie albo składowanie. Jedną z form odzysku, co ma swoje odzwierciedlenie w definicji ustawowej, jest właśnie recykling.

Można by sprawę łatwo zwerkslować i powiedzieć, że to poprzedni rząd, poprzedni parlament taką definicję i takie pojęcie przyjął. No tak się stało... Problem jest zwłaszcza w końcówce „ing”. Mamy polskie słowo „cykl”, więc można by ten rdzeń zaakceptować, ale końcówka „ing” jest ewidentnie zapożyczeniem i jest to błąd językowy. Można by powiedzieć, że na określenie motocykla też nie mamy ściśle polskiego sformułowania... Ale rzeczywiście, może „recyklowanie”? Tak ad hoc myśl taka nasunęła nam się w gronie kolegów ekspertów z ministerstwa.

Mogę się tylko zobowiązać, że jeżeli będzie mi dane uczestniczyć w kolejnej nowelizacji ustawy o odpadach, to będziemy się zastanawiać, jak tego typu chwast wyeliminować. Zwłaszcza za niepoprawne uważam używanie w Polsce określenia *recycling*, pod pewnymi warunkami na pewno można zaś dopuścić słowo „recykling”, ale na prawdę przy bardzo krytycznym podejściu.

Jeśli chodzi o zagadnienie infrastruktury związane z wdrożeniem tego systemu, to trzeba wskazać, że jest tu założenie, żeby odległość między stacjami zbiórki nie była większa niż 50 km. W przypadku tych stacji, w których zbierane są samochody, a potem przekazywane do stacji demontażu, odległości mogą być już większe. Trzeba powiedzieć, że co do samej sieci można być spokojnym, problemem jest jednak jej wyposażenie techniczne, odpowiedni standard – to rzeczywiście wymaga nakładów. Z tym wiąże się pytanie dotyczące opłacalności i właśnie tych nakładów. Myślę, że ta opłacalność jest przede wszystkim związana ze skalą. Otóż ciągle jest zbyt mała liczba samochodów, które trafiają do owych stacji demontażu. Jeśli ta liczba będzie większa, pewność opłacalności także będzie większa.

Z tym, że trzeba tu jednak wskazać na to, na co już pan poseł sprawozdawca zwrócił uwagę, że jest to ustawa, która łączy się z realizacją pewnych zasad polityki ekologicznej państwa i Unii

(podsekretarz stanu A. Mizgajski)

Europejskiej. Chodzi tu między innymi o zasadę: zanieczyszczający płaci. Oznacza ona, że – jeżeli w jakiejś formie uczestniczymy w oddziaływaniu na środowisko – musimy ponieść tego konsekwencje. Innymi słowy, jeżeli korzystamy ze środowiska poprzez posługiwanie się pojazdem, to po skończeniu wykorzystywania tego pojazdu jesteśmy zobowiązani wyeliminować możliwości jego negatywnego oddziaływania na środowisko, także po zakończeniu cyklu życiowego produktu, jak to się fachowo nazywa.

Nie można więc jako postulatu używać sformułowania, że to się musi opłacać. Po prostu użytkownik musi doprowadzić do tego, żeby urządzenie po tym, jak skończymy z niego korzystać, nie oddziaływało negatywnie na środowisko. Chodzi też o to, żeby jednocześnie spełniona była zasada oszczędnego gospodarowania zasobami nieodnawialnymi, a wiemy, że w pojeździe takie elementy, które powstają z nieodnawialnych zasobów, dominują – i to jest drugi cel nadrzędny w stosunku do opłacalności rynkowej obserwowanej z dnia na dzień.

Zagadnienie związku ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej z tą ustawą wiąże się przede wszystkim z tym, że wyrejestrować pojazd można dopiero po okazaniu zaświadczenia przekazania pojazdu do demontażu. Dopiero wówczas można przestać płacić ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej – na tym właśnie polega ten związek. Właściwie powodem do zaprzestania płacenia ubezpieczenia od nieużytkowanego pojazdu musi być... Po prostu nieponoszenie kosztów ubezpieczenia będzie zachętą do oddania pojazdu do stacji demontażu – tak w skrócie, myślę, brzmiałaby odpowiedź.

Pan senator pytał o możliwość wyrejestrowania samochodu na jakiś czas, a potem powtórnego zarejestrowania. Wiemy, że prawo nie może aspirować do tego, żeby opisywało wszelkie możliwe przypadki. Są niewątpliwie takie przypadki, można sobie je wyobrazić, ale nie są one liczne. Tutaj rozumowanie jest następujące: jeżeli ktoś utrzymuje pojazd, bo sądzi, że mu się w przyszłości przyda, to musi go utrzymać w stanie zarejestrowania, czyli uiszczać pewne opłaty, jeśli zaś uważa, że mu się nie przydaje i mu się trwale nie przyda, to wtedy musi go przekazać do stacji demontażu lub po prostu zbyć go osobie, której może się taki pojazd przydać.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze. Jeszcze proszę pozostać, bo przechodzimy do zadawania pytań.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać panu ministrowi pytanie?

Widzę, że po wyjaśnieniu słowa „recykling” wszystko jest jasne.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę panią senator Apolonie Klepacz o zabranie głosu.

Senator Apolonia Klepacz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie, Panowie Senatorowie!

Ustawa ta, jej projekt poselski, jest potrzebna. Myślę, że uzupełnia ona nasze prawodawstwo w zakresie gospodarowania odpadami, w zakresie odzyskiwania surowców. Samochody, jako konglomerat wielu surowców, powinny być poddawane takiemu recyklingowi, takiemu odzyskowi.

W trakcie dyskusji na posiedzeniu Komisji Ochrony Środowiska było kilka punktów, co do których nie zajęliśmy zdecydowanego stanowiska. Moje przemyślenia, jak i pana senatora Bienia, w uzgodnieniu z resortem, z ministrem środowiska, zaowocowały propozycją, którą chcemy razem z senatorem Januarem Bieniem przedłożyć Wysokiej Izbie pod rozwagę.

Jest to pakiet kilkunastu poprawek – ja ich nie będę tutaj indywidualnie i szczegółowo omawiała – mających na celu przede wszystkim uszczelnienie systemu zaproponowanego w ustawie, uszczelnienie zapisów dotyczących obowiązków osób wprowadzających pojazdy na nasz rynek i obowiązków przedsiębiorców, którzy prowadzą stacje demontażu. Pozwoliliśmy sobie również na uporządkowanie zapisów, które dotyczą spraw określonych w rozporządzeniu ministra środowiska. To byłaby pierwsza grupa poprawek, którą rekomendujemy Wysokiej Izbie.

Pozwolę sobie również, w imieniu własnym i senatora Bienia, przedstawić drugą grupę poprawek. Są to cztery poprawki, które nawiązują do pewnych rozwiązań zastosowanych w Holandii. W trakcie debaty sejmowej były zgłaszane jako wniosek mniejszości, ale nie znalazły poparcia. Chciałabym, ażeby jeszcze raz tu, w Wysokiej Izbie, w Senacie, tę sprawę przedyskutować.

Te cztery poprawki dążą do tego, żeby zobowiązać właścicieli pojazdów do uiszczania opłaty recyklingowej – ta opłata byłaby niewielka, wynosiłaby 5 zł, a wnosiłoby się ją przy badaniach technicznych pojazdów. Jest co do tego trochę zastrzeżeń, chciałabym więc, żebyśmy jeszcze raz ten problem przedyskutowali. Pozwoliłoby to na jakieś wsparcie finansowe tego systemu. Istotne jest to zwłaszcza dlatego, że nasz rynek samochodowy jest zasypany ogromną liczbą pojazdów już od pewnego czasu funkcjonujących, pojazdów, których okres poruszania się po drogach jest bardzo, bardzo długi, a nie zaliczają się one do

(senator A. Klepacz)

pojazdów historycznych, o których mówi ustawa i które są zwolnione z opłat.

Obawiam się, że system wprowadzany przez ustawę nie do końca zagwarantuje samofinansowanie się systemu recyklingu. Dlatego pozwalamy sobie na przedłożenie Wysokiej Izbie drugiej grupy poprawek, czterech poprawek, które niejako wkomponują pobór od podmiotów opłaty w wysokości 5 zł na dofinansowanie systemu recyklingu pojazdów.

Panie Marszałku, jeśli chodzi o nazwę „recykling”, to myślę, że w takich dziedzinach, jak technika i nauka, zdecydowanie posuwamy się na przód. W języku technicznym istnieje wiele zapożyczeń, które nie znajdują u nas odpowiednika, wiele słów już się przyjęło. Myślę, że tak jak słowo „radio”, które kiedyś, przed laty zaproponowaliśmy, przyjęliśmy i nie uważamy go już za zupełnie obce, tak samo pojawiło się słowo „recykling” i my rozumiemy je jednoznacznie. Chociaż...

(Senator Longin Pastusiak: Pani Senator, proszę powiedzieć, jaki jest czasownik od słowa „recykling”? „Recyklingować”? Cha! Cha!)

Recyklować.

Nie chcę się wdawać w dyskusję, te uwagi oczywiście są zasadne, jednak technika, tak jak powiedziałam, postęp techniczny często wymusza przyjmowanie pewnych pojęć, a dyskusje językoznawców za tym nie nadążają. To są poprawki, które chciałam złożyć na ręce pana marszałka.

Mam jeszcze jedną uwagę natury ogólnej. W tej ustawie pojawia się obowiązek nałożony na wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska. Wiąże się on z kontrolami tych siedmiuset pięćdziesięciu stacji, o których mówił senator sprawozdawca, pan senator Niski. Jest to praktycznie coroczny obowiązek ich sprawdzania. Chciałabym zaapelować do rządu o to, aby w przyszłym budżecie zadania przekazywane naszym inspekcjom, pojawiające się w ustawach, które na przykład wychodzą naprzeciw prawodawstwu poprawianemu w celu transpozycji prawa unijnego, znalazły odzwierciedlenie w ich dofinansowaniu. Wczorajsza dyskusja budżetowa pokazała, że budżety wojewódów pozostają nadal na tym samym poziomie i nie nadążają one za zadaniami, które przekazujemy czy to Inspekcji Ochrony Środowiska, czy innym instytucjom. To taka uwaga natury ogólnej, z myślą o roku następnym, o następnym budżecie.

A te poprawki pozwolę sobie przedłożyć panu marszałkowi. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Żenkiewicza.

Senator Marian Żenkiewicz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że ustawę, nad którą debatujemy, należy przyjąć, nie zwalnia to nas jednak z zastanowienia się nad nią, nad tym, czy wszystkie jej zapisy są właściwe i realne.

Pozwolę sobie w ramach pewnej polemiki zacząć od owego recyklingu. Zdaję sobie sprawę z tego, że budzi to słowo pewne wątpliwości osób, szczególnie zajmujących się językiem polskim, ale pragnę przypomnieć, że ustawa o języku polskim zawiera zapis, który niejako wyłącza spod jej działania naukę i technikę. Jest to wyraźnie zapisane w ustawie, nie dawniej jak kilka dni temu miałem okazję to sprawdzić.

W ślad za tym chcę powiedzieć, że w środowisku ludzi zajmujących się przetwórstwem odpadów odbyła się na ten temat dość długa dyskusja. Proponowano słowo „recyrkulacja” jako pojęcie zastępcze, ale ono też nie jest najszcześniejsze. Pragnę jednocześnie zwrócić uwagę na to, że dzisiaj nie budzi już niczyich wątpliwości słowo „komputer”, a przecież jest to spolszczone brzmienie słowa angielskiego. Można byłoby mówić o tym: maszyna do automatycznego liczenia, pracująca na zasadzie zadanych algorytmów itd., ale chyba byłoby to długie i... Chcę powiedzieć, iż w środowisku naukowym to słowo jest akceptowane i myślę, że znalazło już trwałe miejsce w naszym języku, aczkolwiek może na pierwszy rzut oka, tak jak powiedział pan marszałek, nieco szokuje słowo „recyklingowanie”, ale chyba jest to znak czasów.

Co budzi moje obawy i wątpliwości? Chodzi między innymi o to, co wyraziłem w swoim pytaniu kierowanym do pana senatora sprawozdawcy. Panie Ministrze, chciałbym się dowiedzieć, jaki status będą miały zakłady, jednostki czy instytucje, które będą powoływane do prowadzenia tego procesu. Jaki będzie ich status, jakie będzie ich umocowanie prawne? Czy będą one mogły liczyć na pomoc ze strony budżetu, czy też będą musiały się samofinansować?

Pragnę zwrócić uwagę na to, że ponowne zagospodarowanie odpadów z samochodów jest problemem bardzo złożonym technicznie, ponieważ dotyczy różnych materiałów, materiałów metalowych, tworzyw, przy tym tworzyw dosyć trudno przetwarzalnych, bowiem na ogół są to kompozyty, dotyczy to substancji chemicznych, a także metali ciężkich. Nie wyobrażam sobie, aby opłata w wysokości 5 zł, którą państwo proponujecie, była w stanie spowodować, iż będzie to proces opłacalny. W ogóle uważam, że owa opłata w takiej wysokości jest daleko idącym nieporozumieniem. Proszę państwa, 5 zł od samochodu to jest kwota nieco wyższa od ceny litra benzyny. Gdyby ta opłata miała być skuteczna, to z pewnością

(senator M. Żenkiewicz)

musiałaby być wielokrotnie wyższa, nie powinno to być 5 zł. Gdybym był autorem tej ustawy, to albo wprowadziłbym znacznie wyższą kwotę, tak jak podpowiada pani Apolonia Klepacz, na przykład 500 zł, albo nie wprowadzałbym żadnej opłaty, bo opłata w wysokości 5 zł od samochodu to jest naprawdę śmieszna kwota, odpowiadająca zaledwie cenie litra benzyny.

Wracając do sprawy, pragnę jeszcze zwrócić uwagę na to, iż – tak jak dowodzi historia państw wysoko rozwiniętych – wszelkie procesy odzyskiwania materiałów z surowców wtórnych w sensie ekonomicznym są procesami nieopłacalnymi i działalność tego typu jest w różnej formie dotowana przez te państwa. Aby zatem było to skuteczne, należałoby przewidzieć to również u nas.

Podzielał pogląd pana ministra. To jest chyba dobry pomysł, aby wyrejestrowanie pojazdu mogło nastąpić wtedy, kiedy dostarczy się dowód przekazania go do odpowiedniego punktu. Osobiście uważam, że jest to bardzo dobre rozwiązanie i należałoby je utrzymać w ustawie, gdyż w tej sytuacji właściciel będzie miał do wyboru, albo zapłacić nie 5 zł, lecz wyższą opłatę z tytułu przetworzenia auta na materiały użyteczne, albo nadal opłacać ubezpieczenia.

Kończąc, chciałbym powiedzieć, że powodzenie wdrożenia tej ustawy zależy od dwóch czynników: od właściwego przygotowania infrastruktury technicznej potrzebnej do prowadzenia tego procesu i od zapewnienia jego ekonomicznej opłacalności. Myślę, że należałoby oczekiwać ze strony ministerstwa dalszych działań w tym zakresie, działań, które spowodowałyby usprawnienie tego procesu. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana. Wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyła pani senator Klepacz.

Zamykam dyskusję.

Chciałbym zapytać pana ministra, czy zechciałby się ustosunkować do tych wniosków teraz, czy też na posiedzeniu komisji?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: ...do tej części, myślę, że warto powiedzieć kilka słów w odniesieniu do wystąpienia pana senatora Żenkiewicza.*)

Tak, ja jednak mówię o wnioskach legislacyjnych, które złożyła pani senator Klepacz.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: Nie, w odniesieniu do wniosków legislacyjnych nie.*)

Na posiedzeniu komisji, tak?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: Tak.*)

Dziękuję bardzo.

W tej sytuacji proszę Komisję Ochrony Środowiska i pana przewodniczącego o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków i przygotowanie sprawozdania w sprawie tej ustawy. Głosowanie w sprawie ustawy o – ja jednak pozostaną przy wymowie angielskiej – recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Widzę, że pan marszałek Kutz zbliża się do stołu prezydyjnego i pewnie za chwilę rozpocznie punkt siódmy porządku obrad.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz*)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym drugim posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. i została przekazana do Senatu w dniu 3 grudnia 2004 r. Marszałek Senatu w dniu 3 grudnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ochrony Środowiska. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała sprawozdanie w tej sprawie. Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 857, a sprawozdanie komisji w druku nr 857A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ochrony Środowiska senator Apolonię Klepacz o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Apolonia Klepacz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

1 stycznia 2005 r., czyli już niebawem, we wszystkich krajach Unii Europejskiej zacznie obowiązywać dyrektywa nr 2003/87 z 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i zmieniająca poprzednią dyrektywę nr 96/61. Oznacza to, że do instrumentów ochrony środowiska dołączono nowe narzędzie, którego rynkowy charakter jest urzeczywistnieniem także postulatów wynikających z teorii ekonomii. Narzędziem tym jest handel uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i innych substancji.

Przyjęta przez Sejm 3 grudnia 2004 r. ustawa o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, zawarta w druku senackim nr 857, wprowadza ten nowy mechanizm do polskiego, krajowego po-

(senator A. Klepacz)

rządki prawno. Jest to ustawa trudna. Wprowadza ona do naszego prawa nowe pojęcia i nowy sposób podejścia do obniżania poziomu emisji do powietrza. Odstępuje się od ustalania przedsiębiorstwom sztywnych standardów emisji gazów do powietrza na rzecz przyznawania im rocznych uprawnień mogących być przedmiotem handlu. Zatem owe uprawnienia do emisji stają się wartością materialną i mogą być przedmiotem obrotu. Dzięki wprowadzeniu mechanizmów rynkowych powstanie możliwość redukcji emisji gazów cieplarnianych bez administracyjnych nakazów, przy możliwie najmniejszym ograniczeniu rozwoju gospodarczego i przy ograniczonych kalkulowanych kosztach. Podmioty gospodarcze będą miały możliwość w oparciu o rachunek ekonomiczny wyboru dogodnego sposobu spełnienia wymogów ekologicznych poprzez dostosowanie się do obowiązkowych limitów zanieczyszczeń. Powinno to sprzyjać innowacyjności i elastyczności w podejściu do zadań modernizacyjnych. Zgodnie z protokołem z Kioto Polska winna zredukować emisję sześciu gazów cieplarnianych o 6% w stosunku do roku bazowego, czyli roku 1988. Jednak zgodnie ze wspomnianą na wstępie dyrektywą w latach 2005–2007 redukcja obejmować będzie wyłącznie CO.

Przyznawane uprawnienia obowiązywać będą w odniesieniu do określonych i dopuszczalnych wielkości emisji i będą mogły być przedmiotem handlu pomiędzy podmiotami. Może to zdopinguować podmioty do działań umożliwiających wygospodarowanie wolnych uprawnień, które będą mogły być przez te przedsiębiorstwa wykorzystywane albo do zwiększenia produkcji własnej, albo do handlu z innymi podmiotami, którym takie uprawnienia będą potrzebne do umożliwienia produkcji bądź jej zwiększenia. Nowy mechanizm redukcji zanieczyszczeń jest efektywny zarówno z ekologicznego, jak i z ekonomicznego punktu widzenia.

Wprowadzenie tej ustawy w życie daje podstawę – pozwolę tu sobie króciutko scharakteryzować nową ustawę – do utworzenia systemu handlu uprawnieniami do emisji. W jego skład wejdzie obejmujący gazy cieplarniane wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji oraz krajowy system handlu tymi uprawnieniami. Nadzór nad utworzonym systemem będzie sprawował minister właściwy do spraw środowiska przy pomocy Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji. Ustawa przewiduje także utworzenie jawnego Krajowego Rejestru Upnień do Emisji, w którym będą gromadzone informacje między innymi o przyznanych uprawnieniach do emisji oraz o wielkości dopuszczalnej emisji i emisji rzeczywistej. Pojęcia te są zdefiniowane w słowniczku pojęć zamie-

szczonym na wstępie ustawy. Z tytułu przyznania uprawnień do emisji prowadzący instalację będzie obowiązany do uiszczenia opłaty, która zasili wyodrębnione konto Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Ustawa wprowadza także sankcje. Sankcją za nieprzestrzeganie przepisów ustawy będą kary pieniężne wymierzone przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ustawa wprowadza także zmiany w innych regulacjach, a mianowicie w ustawie – Prawo ochrony środowiska z 27 kwietnia 2001 r. dodaje się zapisy mówiące o tym, że do przychodów narodowego funduszu należą także wpływy z opłat za przydzielone uprawnienia, z opłat za wpis do Krajowego Rejestru Upnień do Emisji, z kar pieniężnych za brak uprawnień oraz koszty sprawdzania rocznych sprawozdań, pobierane na podstawie niniejszej ustawy. Przychody te zostaną przeznaczone na finansowanie działalności Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji, który będzie sprawował nadzór nad tym systemem. Ustawa ta wprowadza również zmiany w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska. Dodaje się tu zadania dotyczące sprawdzania i oceny rocznych sprawozdań, a także upoważnienia ustawowe do określenia kosztów wykonania tych zadań. Oczywiście są to zadania przewidziane dla Inspekcji Ochrony Środowiska.

Ustawa była rozpatrywana przez Komisję Ochrony Środowiska na posiedzeniu w dniu 7 grudnia. Komisja wnosi o przyjęcie czterech poprawek, które mają charakter precyzujący oraz poprawiają czytelność ustawy.

Poprawka pierwsza, którą rekomendujemy Wysokiej Izbie, proponuje łatwiejszy sposób wyliczenia i określa termin uiszczenia drugiej raty opłaty z tytułu przyznania uprawnień do emisji.

Poprawki druga i trzecia mają charakter językowy, precyzujący.

Poprawka czwarta ma na celu uzupełnienie odesłań do przepisów dotyczących kar pieniężnych.

Panie i Panowie Senatorowie! Komisja Ochrony Środowiska rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie przedłożonej w druku nr 857 ustawy wraz z zaproponowanymi czterema poprawkami. Ustawa ta ma na celu nie tylko dostosowanie ustawodawstwa polskiego do postanowień dyrektyw, decyzji i wytycznych Unii Europejskiej, czyli całego dorobku ostatnich kilkunastu lat, ale wychodzi na przeciw podstawowym problemom ochrony środowiska w wymiarze globalnym, jakimi są zmiany klimatyczne. W ostatnim stuleciu w skali całego globu obserwowane są symptomy stopniowego ocieplania się klimatu. Badania naukowe dowodzą, iż przyczyną tych zmian jest działanie człowieka, głównie emisja tak zwanych gazów cieplarnianych emitowanych przez wielkie i małe instalacje przemysłowe, przez środki transportu, a tak-

(senator A. Klepacz)

że przez gospodarstwa domowe. Uczeni przewidują, że te trzy grupy emitentów wywołają w skali globalnej wzrost temperatury o około 1–3 C, a co za tym idzie spowodują obniżanie się poziomu wód gruntowych, podnoszenie się poziomu oceanów, kurczenie się i przesuwanie granic terenów uprawnych czy to, co obserwujemy również w ostatnim czasie, zwiększenie częstotliwości występowania zjawisk katastrofalnych. Należy oczywiście dodać, że istnieją opracowania naukowe krytycznie odnoszące się do spodziewanych efektów zmian klimatycznych i ich przyczyn. Niemniej jednak w świecie nauki dominuje pogląd, że największą rolę w kształtowaniu zmian klimatu przypisuje się obserwowanemu w okresie dwóch ostatnich stuleci wzrostowi emisji dwutlenku węgla do atmosfery ze względu zarówno na skalę zjawiska, jak i na charakterystyczną dla tego związku zdolność do akumulacji ciepłej. Z tego wynika oddziaływanie tego związku na zmiany klimatyczne.

Pragnę również poinformować Wysoką Izbę, że poza ustaleniem celów ustawy, które zmierzają do ochrony naszego globu przed zmianami klimatycznymi, a ich realizacja wymaga bardzo długotrwałego i intensywnego obniżania emisji gazów cieplarnianych, ministerstwo przeprowadziło szerokie konsultacje z podmiotami, których będzie to dotyczyło, czyli z przedstawicielami wszystkich branż uczestniczących we wspólnym systemie handlu uprawnieniami. Tak więc ta ustawa w tym kształcie, skoro wychodzi naprzeciw obu naszym zobowiązaniom – dotyczy to również podpisanego przez Polskę protokołu z Kioto – a także jest skonsultowana z przedstawicielami branż, które będą wchodzić w ten wspólny system, będzie satysfakcjonować, jak myślę, wszystkie strony.

Stąd Komisja Ochrony Środowiska rekomenduje przyjęcie tej ustawy z czterema drobnymi poprawkami, które pozwoliłam sobie omówić. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Senator.

Zgodnie z regulaminem art. 44 ust. 5 senatorowie mogą stawiać sprawozdawcy pytania, w granicach jednej minuty.

Czy są chętni do zadawania pytań? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję pani.

(Senator Apolonia Klepacz: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został pan minister środowiska.

Mówię: dzień dobry, panu ministrowi Andrzejowi Mizgajskiemu i pytam, czy chciałby zabrać głos w sprawie omawianej ustawy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: Nie, bardzo dziękuję, pani senator znakomicie ją zaprezentowała.)

Dziękuję.

(Senator Apolonia Klepacz: Składam jeszcze poprawki na piśmie.)

Jednak, zgodnie z regulaminem, senatorowie mogą zadawać pytania panu ministrowi.

Czy są chętni do zadawania pytań panu ministrowi? Nie widzę zgłoszeń.

Dobrze panu idzie, Panie Ministrze.

W tej sytuacji otwieram dyskusję.

Przypominam o jej ograniczeniach, zwłaszcza o nieprzekraczaniu dziesięciu minut trwania przemówienia. Wnioski trzeba składać na moje ręce w trakcie tego punktu.

Na liście mówców widzę dwie osoby.

Jako pierwszy przemówi pan senator January Bień, o pięknym głosie senatorskim, fizycznym i merytorycznym...

Senator January Bień:

Jak zwykle dowcipny... Dziękuję ślicznie.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa, o której dzisiaj dyskutujemy, to ustawa o handlu uprawnieniami do emisji. Chciałbym zwrócić uwagę na to, że mówimy o handlu uprawnieniami, a nie o handlu emisjami. Na to należy zwracać uwagę, bo spotkałem się już z kilkoma głosami, że mówi się o tej ustawie inaczej. Mówimy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Ta ustawa ma swój określony cel. Tym celem jest umożliwienie realizacji wymagań w zakresie krajowych i sektorowych limitów emisji substancji zanieczyszczających wprowadzanych do powietrza.

Ustawa, jak już mówiła pani senator Klepacz, określa zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów. Co prawda od 1 stycznia 2005 r. system obejmuje tylko dwutlenek węgla, jednak w późniejszym okresie zostanie wprowadzony krajowy system, który obejmie także inne substancje, a w szczególności dwutlenek siarki, tlenki azotu, w skrócie oznaczane NO, oraz pył.

Ustawa, o której mówimy, dotyczy także wspólnotowego systemu handlu obejmującego gazy cieplarniane odpowiedzialne za zmiany klimatu, o których mówi się w protokole z Kioto. Głównym zamysłem protokołu z Kioto i wymienionej już tutaj dyrektywy 2003/87/EC jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do powietrza w sposób opłacalny i efektywny, ekonomiczny. Podobny zapis znalazł się również w art. 1 projektu ustawy.

Ustawa, jak już mówiłem, określa zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do

(senator J. Bień)

emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Dzięki wprowadzeniu systemu handlu emisjami redukcja emisji może nastąpić w miejscu, gdzie jest to najtańsze. Niestety, zapis art. 47 ogranicza podstawowy cel ustawy poprzez uzależnienie decyzji ekonomicznych od decyzji urzędnika państwowego.

Zgodnie z licznymi głosami, które otrzymałem, zapisy art. 47 uniemożliwiają przedsiębiorcy podejmowanie racjonalnych decyzji w sprawie handlu emisjami. Po pierwsze, dlatego że pomiędzy momentem stwierdzenia posiadania niedoboru uprawnień a momentem wydania decyzji administracyjnej mija trzydzieści dni, a w okresie tym zmiana ceny uprawnień może wynieść nawet 35%. Oznacza to, że po wydaniu decyzji przedsiębiorca może ponieść znacznie większe koszty w przypadku konieczności zakupu uprawnień lub nie uzyskać większych przychodów w przypadku niemożności przeniesienia uprawnień na następny rok, a już sam ten fakt jest niezgodny z tym, co mówiliśmy w art. 1 ustawy. Po drugie, przedsiębiorca z ostrożności będzie pozbywał się lub próbował kupić uprawnienia na koniec każdego okresu rozliczeniowego. Będzie to w sposób zasadniczy wpływało na cenę uprawnień. Takie nieracjonalne zachowanie będzie się kumulowało przez wszystkie lata okresu rozliczeniowego, a swój punkt kulminacyjny będzie miało na przełomie roku 2007 i 2008. Ponadto racjonalny przedsiębiorca nie podejmuje decyzji w okresach rocznych, tylko tworzy plany średniookresowe, na okres od trzech do pięciu lat. W takim wypadku nie jest w stanie prawidłowo zaplanować produkcji, której cykl jest dłuższy niż jeden rok. Jednocześnie zapis w art. 47 ust. 3 praktycznie uniemożliwia handel przedsiębiorcy do końca roku. A na koniec roku, mimo wywiązywania się z zobowiązań, nie będzie mógł przenieść uprawnień, bo urzędnik nie pozwoli ich przenieść na kolejny rok. Można oszacować, że przy tych ekstremalnych warunkach pozostanie do przeniesienia z roku na rok nawet 40 milionów t, co przy obecnej cenie stanowi około 320 milionów euro. Pieniądze te mogą być skierowane na wypełnienie zobowiązań w przyszłych okresach. Niestety, decyzja o tym będzie uzależniona od decyzji administracyjnej.

Dlatego też, Panie Marszałku, wraz z panem senatorem Ścierańskim składamy poprawki dotyczące art. 35 i 47, które pozwolę sobie przekazać na ręce pana marszałka.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo mi miło, dziękuję.

(Senator *January Bień*: Serdecznie dziękuję za uwagę.)

Dziękuję.

Pan Klemens Ścierański.

Panie Senatorze, czy pan debiutuje?

(Senator *Klemens Ścierański*: Proszę?)

Czy pan debiutuje dzisiaj?

(Senator *Klemens Ścierański*: Tak, debiutuję, Panie Marszałku.)

No to życzę wszystkiego najlepszego, również powodzenia w mediach.

Senator Klemens Ścierański:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Państwo Senatorowie!

Wyrażam wielką radość z tego powodu, że ta ustawa jest na takim etapie, jak w tej chwili. Jest to ustawa niezwykle potrzebna polskiej gospodarce i oczekiwana od dawna. Nasza gospodarka wiąże z nią wielkie nadzieje.

Jaką mamy energetykę, to wszyscy wiemy. Przede wszystkim węglową – węgiel kamienny, węgiel brunatny, o którym mówi się tylko źle, źle i źle. Żałujemy, że nie mamy atomowej, ale jak z tym było, to też wiemy. Budowaliśmy, zatrzymaliśmy budowę, rozebraliśmy. Wodnej prawie nie mamy, praktycznie śladowe ilości. Jeżeli chodzi natomiast o gaz – to pewne marzenie – to jest tego mału, niewiele i drogo.

Ścierają się tutaj różne poglądy. Jedni by chcieli, żeby to natychmiast dobić, zamknąć, zniszczyć. No można, tylko czym ogrzejemy Polskę, czym zasilimy Polskę? Inni zazdroszczą nam, że bezpiecznie śpimy – zima nie jest dla nas groźna, nikt nam nie zniszczy rurociągów, nie boimy się terrorystów. Jeśli obywatel, jeśli pracownik ma w piwnicy węgiel, to śpi spokojnie. Jeżeli nie ma, jest nerwowy.

Moim zdaniem, energetyka ma dużą przyszłość. Oczywiście będziemy budować energetykę wykorzystującą gaz, mówimy też w tej chwili o elektrowni atomowej. Niemniej jednak węgiel był, jest i przez wiele lat pozostanie podstawą naszej gospodarki.

To, czego się boimy najbardziej, to, co nam zarzuca Unia i wielu innych, to problemy ekologiczne, trucie. Proszę państwa, ale praktycznie w tej chwili większość elektrowni nie truje, trujemy się sami, paląc w małych kominkach, i z tym też trzeba coś zrobić. Dokonano ogromnego postępu. Wiele naszych wytwórni prądu można by postawić w sercu Paryża, w Londynie i nikt by się nie czepiał. Wiele polskich elektrowni już od dwóch, trzech lat przestrzega surowych norm Unii Europejskiej. Potrzebne nam są nowe inwestycje w nowoczesne bloki. Niestety, to wszystko się ślimaczy. Wystarczy hasło „Bełchatów”, hasło „PAK”, hasło „Łagisza”, południowego koncernu. To wszystko jest wstrzymane z wielu powodów, których nie chciałbym tutaj omawiać. Ale sądzę, że po uchwaleniu tej ustawy te sprawy też nabiorą innego tempa.

(senator K. Ścierański)

Proponujemy poprawki z panem senatorem Markowskim i z panem senatorem Bieniem. Omówię je teraz.

Są to poprawki do art. 22. Mają one zapewnić przedsiębiorstwom przydział uprawnień na przyszłe okresy rozliczeniowe. Zapisy te dotyczą tylko takich inwestycji, które będą zastępowały stare, przestarzałe instalacje nowymi, ekologicznymi, nowoczesnymi, o dużej sprawności. Tak więc spełniają najważniejszy zapis ustawy. Jej art. 1 określa zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, którego celem jest ograniczenie tych emisji w sposób opłacalny i ekonomicznie efektywny.

Zapisy takie nie są niczym nowym w odpowiednich ustawach innych państw Unii Europejskiej, na przykład w niemieckim prawie. Niemiecki rząd zadbał o swoich inwestorów, więc nie stoi na przeszkodzie, by również polski rząd zadbał o interesy Polski. Jeśli nie zostaną wprowadzone wymienione ustępy do art. 22, należy się liczyć z tym, że inwestorzy nie będą zainteresowani wykładaniem pieniędzy, gdyż nie będą wiedzieli, czy jest to inwestycja opłacalna z ekonomicznego punktu widzenia, a w efekcie nie będą tworzone nowe miejsca pracy i będzie się pogłębiało i tak już wysokie bezrobocie. Jest to jedna z nielicznych możliwości, dzięki której możemy ściągnąć inwestorów do naszego kraju, a nie oddawać ich na rzecz Słowacji czy Czech. Byłby to duży błąd strategiczny. A tak mamy z motoryzacją, z innymi przemysłami. Inwestorzy omijają Polskę szerokim łukiem, bo nie potrafiliśmy stworzyć odpowiednich zachęt.

Szczególnie narażona na powolną agonię jest energetyka. Ona wymaga największych inwestycji w związku z prowadzeniem systemu handlu emisjami. Już dzisiaj ten przemysł musi rozpocząć budowę nowych instalacji, o których wspominałem, żeby zastąpić te przestarzałe. Jeśli to nie nastąpi, już za kilka lat, według specjalistów, ekspertów, czeka nas ponowne pogorszenie sytuacji, oby nie doszło do 20 stopnia zasilania... Tu są takie zjawiska: moralne starzenie się, fizyczne starzenie, to, że polska energetyka co rok potrzebuje około 1 tysiąca MW nowych mocy na skutek zwiększenia poboru energii, no i surowe normy Unii Europejskiej – niestety, wiele instalacji będzie musiało być odstawionych z powodu przestrzegania tych norm po roku 2007.

Mami się nas, że kupimy sobie taną energię z Rosji czy z Zachodu. Ale, proszę państwa, byliśmy tam ostatnio świadkami wielu gorszących zjawisk, że przez dobę czy więcej ludzie czekali w windzie, nie mieli prądu; całe metropolie były bez prądu, i to w krajach przodujących tego globu. W Polsce się to nie zdarzyło i mam nadzieję, że

się to nie zdarzy dzięki temu, że nasze bezpieczeństwo jest właśnie takie. Poza tym poza granicami energia jest droga. A zalecenia Unii Europejskiej są takie, żeby kraje dbały przede wszystkim o własne bezpieczeństwo, nie licząc za bardzo na innych. Podam jeszcze raz ten przykład z piwnicą i z węglem – zły to gospodarz, który nie ma swojej piwnicy z węglem na zimę; liczenie na sąsiada może się nieprzyjemnie skończyć.

Jest mrzonką budowanie dzisiaj bloków energetycznych na gaz. Budujemy, ale to będzie długotrwały proces, to będzie droga energia i to nam nie zastąpi ogromnych ilości podstawowej energii, która jest potrzebna. Jeszcze przez wiele lat głównym paliwem energetycznym w Polsce będzie węgiel. Tworząc niestabilne prawo, niedające pewności co do konkurencyjności nowych inwestycji, dobija się jednocześnie polskie górnictwo, hutnictwo i całą gospodarkę, która pracuje tutaj na bezpieczeństwo energetyczne. Tylko odpowiednie zapisy w art. 22 gwarantują bezpieczeństwo energetyczne kraju.

Mając na uwadze dobro polskiego przemysłu, apelujemy o wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawie. Tego wymaga nasza odpowiedzialność za losy Polski nie tylko do końca 2007 r., po wprowadzeniu surowych przepisów, ale i na następne lata.

Dziękuję za uwagę, Panie Marszałku. Składam poprawki.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję bardzo. Bardzo dobrze panu poszło, Panie Senatorze.

(Senator Klemens Ścierański: Dziękuję.)

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Informuję także, że w dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli senatorowie: Ścierański, Klepacz, Bień i Markowski.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Zaytam jeszcze pana ministra, czy zechciałby zabrać głos.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: Tak, krótko.)

Tak? Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym się tylko odnieść do niektórych kwestii poza legislacyjnymi, które, jak rozumiem, będą omawiane w trakcie posiedzenia komisji.

Chociażby kwestia, którą poruszył pan senator Bień, dotycząca art. 47. Chodzi tutaj o nadmierne pole do działań dla administracji, które

(podsekretarz stanu A. Mizgajski)

jakoby zostało przekazane. Myślę, że to jest nieporozumienie, ponieważ art. 47, który daje organowi możliwość wydawania zezwoleń w drodze decyzji administracyjnej, dotyczy tylko sytuacji, kiedy w danej instalacji przekroczono emisję w stosunku do limitów. A więc dopiero wówczas, gdy nastąpiło przekroczenie, konieczny jest dialog z administracją, z organem administracji, po to, żeby uwiarygodnić plany czy programy odpowiednio mniejszej emisji w roku następnym. Chcę jednak podkreślić, że w sytuacjach, kiedy emisja jest poniżej dopuszczalnego poziomu, to wówczas, zgodnie z art. 15, a także z art. 22, nie ma przeszkód, żeby te niewykorzystane limity przekładać na następne lata w ramach okresu rozliczeniowego. Ten najbliższy, 2005 – 2007, jest trzyletni, późniejsze będą miały pięcioletni czas trwania.

Do bardzo ważnej kwestii, którą podniósł pan senator Ścierański, czyli do zagadnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju, chciałbym się tu odnieść tylko ogólnie. Otóż w krajowym programie dotyczącym redukcji emisji uwzględniliśmy konieczność zwiększenia mocy naszych konwencjonalnych instalacji energetycznych. Chcę tu wyraźnie podkreślić, że wiedza o tym, iż istnieje ta konieczność, jest znana także w resorcie środowiska. W tej chwili jesteśmy w trakcie negocjowania poziomów dopuszczalnej emisji z Unią Europejską i staramy się o to, żebyśmy otrzymali odpowiednie limity, zwłaszcza że wielkość redukcji emisji, którą osiągnęliśmy w ostatnich kilkunastu latach, jest bardzo duża. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu ministrowi.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Ochrony Środowiska o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję panu ministrowi za przybycie.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym

dziewiątym posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. Do Senatu została przekazana w dniu 3 grudnia 2004 r., a marszałek Senatu w dniu 3 grudnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 854, a sprawozdanie komisji w druku nr 854A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu senatora Witolda Gładkowskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Witold Gładkowski:

Bardzo dziękuję, Panie Marszałku.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu przedstawić sprawozdanie z prac komisji nad uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na dziewięćdziesiątym drugim posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawą o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Przypomnę, że niniejsza ustawa dokonuje istotnych dla środowiska akademickiego zmian w ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, w ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o szkolnictwie wyższym zawodowym, w ustawie z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich oraz w ustawie z dnia 28 maja bieżącego roku o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o pożyczkach i kredytach studenckich oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Tyle takiego wstępu informacyjnego.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Podjęcie przez parlament prac nad tymi zmianami stało się pilną koniecznością z co najmniej dwóch powodów. Po pierwsze, Polska weszła do Wspólnoty Europejskiej i dlatego system szkolnictwa wyższego musi być dostosowany do standardów europejskich. Po drugie, co jest kwestią co najmniej równie istotną i ważną, przyjęte w uchwalonej przez Sejm ustawie zmiany regulują niezwykle ważne kwestie zaopatrzenia socjalnego studentów niepełnosprawnych. I ta problematyka dominowała w pracy komisji, której sprawozdanie mam zaszczyt Wysokiej Izbie przedstawiać. Podkreślę, iż czynnymi, aktywnymi uczestnikami debaty w komisji byli przedstawiciele parlamentu studentów.

Teraz kilka zdań o ustawie. Celem ustawy nowelizującej jest między innymi: po pierwsze, umożliwienie prowadzenia zajęć dydaktycznych, sprawdzianów wiedzy lub umiejętności

(senator W. Gładkowski)

oraz egzaminów dyplomowych w języku obcym – dotyczy to również sprawdzianów wiedzy lub umiejętności w trakcie przyjęć na studia oraz przygotowania prac dyplomowych; po drugie, zobowiązanie uczelni przyjmującej na studia osoby niebędące obywatelami polskimi do organizowania dla nich zajęć z języka polskiego; po trzecie, rozszerzenie katalogu form pomocy materialnej dla studentów o stypendia specjalne dla osób niepełnosprawnych oraz wyeliminowanie przepisów dotyczących zwiększenia kwoty stypendium socjalnego w związku z ponoszeniem dodatkowych kosztów z tytułu niesprawności; po czwarte, zmodyfikowanie zasad ustalania miesięcznej wysokości dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającej do ubiegania się o stypendium socjalne, w tym wskazanie, co należy rozumieć pod pojęciem „student samodzielny finansowo”, oraz określenie, jakie dochody uwzględnia się przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne; po piąte, ujednoczenie przepisów ustawy o wyższych szkołach zawodowych i ustawy o szkolnictwie wyższym w zakresie standardów nauczania – to sprawa bardzo istotna i też warta podkreślenia; po szóste, dostosowanie przepisów regulujących uprawnienia cudzoziemców do uzyskania zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego bez zgody lub zezwolenia właściwego organu zatrudnienia do aktualnie obowiązujących przepisów prawa w zakresie powierzenia cudzoziemcom pracy zarobkowej; po siódme, zobowiązanie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego do nadania szkołom wyższym czterogwiazdkowych oznaczeń kodowych, co w konsekwencji ma w znakomity sposób unormować identyfikację uczelni i studenta; i ostatnia, bardzo istotna sprawa, to wyznaczenie pod groźbą wygaśnięcia uprawnienia uczelni zawodowej do prowadzenia kształcenia w danej specjalności zawodowej ostatecznego terminu składania przez uprawnione podmioty wniosków o dokonanie przyporządkowania specjalności kształcenia do kierunku studiów oraz wskazanie, że sankcja taka grozi również w przypadku wydania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego decyzji o odmowie takiego przyporządkowania.

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Zdaniem komisji, ustawa słusznie modyfikuje zasady ustalania miesięcznej wysokości dochodu na osobę w rodzinie studenta ubiegającego się o stypendium socjalne. Niewątpliwie korzystne z punktu widzenia studenta jest określenie katalogu dochodów i świadczeń niewliczanych do wysokości dochodu uprawniającego do stypendium socjalnego.

Pozytywnie należy ocenić również zmianę w ustawie, w myśl której student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów będzie mógł otrzymywać stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych na każdym z tych kierunków.

Również pozytywnie komisja ocenia ujednoczenie przepisów ustawy o wyższych szkołach zawodowych i ustawy o szkolnictwie wyższym w zakresie standardów nauczania.

Nie mniej istotna – zdaniem komisji – jest treść dodawanego do art. 33a ustawy o szkolnictwie wyższym ust. 4a wyłączającego prawo studiujących w Polsce obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu i członków ich rodzin do stypendium socjalnego.

Wysoka Izbo! Komisja Nauki, Edukacji i Sportu proponuje wprowadzenie do ustawy osiemnastu poprawek. Mają one przede wszystkim na celu zapewnienie ustawie poprawności legislacyjnej, w szczególności poprzez zastosowanie prawidłowej techniki legislacyjnej, wyeliminowanie wieloznaczności, ujednoczenie przepisów ustawy o wyższych szkołach zawodowych i ustawy o szkolnictwie wyższym, a także właściwe, adekwatne sformułowanie intencji ustawodawcy.

Poprawką merytoryczną jest poprawka, w której chodzi o uznanie, że obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich EFTA – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin studiujący w Polsce nie powinni mieć prawa do stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych. Komisja uznała, że ze względu na możliwości budżetu państwa oraz ze względu na socjalny charakter tego stypendium prawo takie przysługiwać powinno jedynie obywatelom polskim. Zdaniem komisji, ze względu na socjalny charakter takiego stypendium rozwiązanie to nie jest sprzeczne z prawem Unii. To jest zawarte w poprawce pierwszej.

Istotna jest również poprawka do art. 2 pkt 6 lit. b. W związku z nowym brzmieniem art. 75b ust. 3 oraz ze względu na zmianę w analogicznym art. 152c ust. 3 ustawy o szkolnictwie wyższym komisja uznała za konieczne uwzględnienie w katalogu dochodów, których nie wlicza się do wysokości dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającej do ubiegania się o stypendium socjalne, świadczeń otrzymywanych na podstawie Działania Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego oraz świadczeń otrzymywanych na podstawie ustawy o systemie oświaty. Zdaniem komisji, różne katalogi dochodów i świadczeń niewliczanych do dochodu na osobę w rodzinie sformułowane w ustawie o szkolnictwie wyższym oraz w ustawie o wyższych szkołach zawodowych naruszałyby spójność systemu przyznawania stypendiów socjal-

(senator W. Gładkowski)

nych oraz budziłyby wątpliwości co do równości dostępu do tego stypendium studentów kształcących się w uczelniach zawodowych i niezawodowych szkołach wyższych. Mówi o tym poprawka dwunasta.

Pozostałe poprawki mają charakter techniczny, legislacyjny oraz redakcyjny.

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Komisja Nauki, Edukacji i Sportu rekomenduje przyjęcie owych poprawek, ustawy wraz z poprawkami zawartymi w niniejszym sprawozdaniu, które na ręce pana marszałka chcę przekazać.

Przy okazji jednak, jeżeli pan marszałek by pozwolił, chciałbym powiedzieć, iż w trakcie takiej dosyć intensywnej pracy w krótkim czasie umknęła nam jedna poprawka komisji. I tę poprawkę chciałbym dodatkowo, korzystając z faktu, że jestem przy głosie, Panie Marszałku, złożyć.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę.)

Bardzo dziękuję, Panie Marszałku. Dziękuję Wysokiej Izbie.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 można stawiać pytania senatorowi sprawozdawcy. Czy są pytania do sprawozdawcy?

Pan Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja mam pytanie... Bo tutaj mowa jest o takich zapisach, które uniemożliwiają studentom z innych państw Unii Europejskiej korzystanie z prawa do pomocy. Generalnie w Unii Europejskiej zasada jest taka, że wszystkie uprawnienia, które przysługują mieszkańcom czy studentom danego państwa, przysługują również obywatelom innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Wobec tego mam pytanie: czy uprawnione jest takie zamykanie pewnych obszarów dla studentów z innych państw unijnych?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Proszę.

Senator Witold Gładkowski:

Panie Senatorze, problem ten był tak dosyć obszernie, jeśli chodzi o czas, omawiany w dyskusji na posiedzeniu komisji. Ale żeby jakoś tutaj nie mieszać i nie przedłużać, ja bym poprosił pana ministra o ustosunkowanie się do tego zagadnienia, jeśli będzie pan tak uprzejmy.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Są jeszcze zapytania?

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Władysław Mańkut:

Ponieważ przed chwilą pan senator był uprzejmy stwierdzić, iż tę nowelizację czy ten projekt zmian w systemie pomocy wymusza nasze członkostwo w Unii Europejskiej, chciałbym zapytać, co w sposób szczególnie wymusza na polskiej legislacji dostosowanie polskiego systemu pomocy materialnej dla studentów do standardów unijnych. Czy jest coś takiego?

I drugie pytanie. Czy komisja pochyliła się nad problemem akademików i stołówek studenckich, jaki powstał po wprowadzeniu zmian w systemie stypendialnym? Problemy z tym związane narastają.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Witold Gładkowski:

My musimy pamiętać, Panie Senatorze, iż ministerstwo jest w trakcie opracowywania kolejnych ustaw o szkolnictwie wyższym. Te nasze dzisiejsze ustawy pojawiają się w tym czasie tylko dlatego, iż tak jak wspomniałem na początku, unijne wymogi zmuszają nas do tego. I w związku z tym może takie mocne podkreślenie, iż Unia prosi, żeby było już to, co – jakkolwiek by na to patrzeć – po niekrótkich debatach i przygotowaniach resortowych jeszcze nastąpi.

Problem samych dopłat do obiadów, dopłat do mieszkań, do domów studenta jest czymś dyskusyjnym. Nie jest to sprawa jednoznaczna. Dopłata nie jest równoznaczna z korzystaniem. Ministerstwo ma bardzo dokładne, w tym przypadku i w tym drugim, rozeznanie. Sądzę, że pan minister Szulc także się odniesienie do pana pytania.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Są jeszcze zapytania? Nie ma.

Dziękuję panu sprawozdawcy.

(Senator Witold Gładkowski: Dziękuję, Panie Marszałku.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowa-

(wicemarszałek K. Kutz)

nia stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister edukacji narodowej i sportu.

Witam sekretarza stanu w ministerstwie edukacji, pana Tadeusza Szulca, i zgodnie z regulaminem pytam, czy zechciał by pan zabrać głos. Bardzo proszę na trybunę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie
Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, czyli rząd, przedkłada Wysokiej Izbie ustawę, która reguluje pewne – w niektórych przypadkach może nawet drobne – sprawy, ale wynikają one, jak mówił pan senator sprawozdawca, z naszego przystąpienia do Unii Europejskiej, jak również z zauważenia pewnych niedostatków, jakie były w innych ustawach. W telegraficznym skrócie: z jednej strony zaistniała potrzeba wprowadzenia w ustawie możliwości pisania prac i zdawania egzaminów w językach obcych, dlatego że nie uczyniono tego w ustawie o języku polskim. Ministerstwo Kultury dość długo zwlekąło z tym, ażeby to wprowadzić, dlatego musieliśmy wprowadzić ten zapis w ustawie, gdyż takie studia w Polsce istnieją, no i na razie istnieją jak gdyby trochę wbrew prawu.

Sprawa kształcenia cudzoziemców – bo tego dotyczyło w pewnym sensie pytanie tutaj zadane – polega na tym, że my dostosowujemy zasady studiowania w Polsce obywateli krajów obcych, a one są takie: każdy młody człowiek, młody czy niekoniecznie młody, może studiować w każdym państwie Unii Europejskiej, ale muszą w tym wypadku obowiązywać pewne zasady, to znaczy, jeżeli chce on studiować w Polsce na warunkach polskich, to musi poddać się normalnym procedurom przystąpienia do studiów, zdawania egzaminów lub innych form, które w Polsce obowiązują. A jeżeli nie chce zdawać egzaminów po polsku, chce studiować na innych zasadach, to – nawet jeśli jest obywatelem Unii Europejskiej – będzie to tak, jak jest w wypadku obywateli krajów trzecich, a więc będzie studiował za odpłatnością. Jest to istotna sprawa, gdyż łączy się ona z wydatkiem środków z budżetu państwa.

Sprawa stypendiów dla osób niepełnosprawnych była sprawą o charakterze medialnym. Została w tym wypadku ustalona granica 569 zł. To spowodowało, że zaistniała potrzeba przywrócenia starego zapisu. Dlatego proponujemy ten zapis, który był w poprzedniej ustawie i który nie budził żadnych wątpliwości – przez kilka lat uczelnie same decydowały na tej podstawie, jakie stypendium mają przyznać.

Kwestia przyporządkowania specjalności do kierunku studiów wynika z tego, że niektóre uczelnie niepubliczne niestety nie podporządkowały się rozporządzeniu i ustawie i nie zgłosiły w odpowiednim czasie przyporządkowania specjalności do kierunku studiów. Powstała więc taka sytuacja, że obecnie nawet jeżeli uczelnia to zgłosi, minister nie ma możliwości przyporządkowania specjalności do kierunku. Wprowadzany zapis spowoduje, że w przeciągu miesiąca uczelnie będą musiały to zgłosić, w przeciwnym razie zamkniemy te specjalności i te uczelnie w ogóle nie będą kształciły w tych specjalnościach.

Sprawa studiów zaocznych na uczelniach publicznych... nie, studiów licencjackich w wyższych szkołach zawodowych i na uczelniach akademickich w zakresie liczby czy raczej procentu godzin, które trzeba realizować na studiach zaocznych i wieczorowych. W tej kwestii była nierówność, bo na uczelniach akademickich trzeba było wykonywać 60%, a w wyższych szkołach zawodowych 80%, a zatem te uczelnie ponosiły znacznie większe koszty. Dlatego też przywracamy równą zasadę mówiącą o 80%.

Znaki kodowe. Ta sprawa wynika z tego, że nasza współpraca z bankami... No, legitymacja studencka, jaką chcemy wydać, a także wiele działań podejmowanych na uczelniach ma sprawić, że uczelnie będą w pełni rozpoznawane na podstawie jednego swojego znaku.

Pytanie pana senatora profesora Wittbrodta: czy pomoc socjalna w Unii Europejskiej może być traktowana inaczej? Tak, każde z państw może inaczej traktować pomoc socjalną, formy udzielanej pomocy mogą być różne, na zasadach dowolnych w danym kraju. Studenci obcokrajowcy, którzy u nas będą uzyskiwali wysokie wyniki w nauce, będą mogli korzystać ze stypendium za wyniki w nauce, ale nie będą mogli korzystać ze stypendium socjalnego, bo prawo takiego ograniczenia Polska ma.

To, Panie Marszałku, byłyby odpowiedzi na pytania.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Myślę, że będą jeszcze...)

Zapewne będzie więcej spraw do omówienia, między innymi kwestia domów studenckich, ale sądzę, że później bardziej rozwinę ten temat.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dobrze, dziękuję. Ale proszę, Panie Ministrze, pozostać przy mównicy, dlatego że teraz właśnie senatorowie mogą pana pytać.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Dobrze.)

Zapisał się senator Wittbrodt. Kto jeszcze? Senator Drożdż, senator Mańkut i senator Krużewski.

Bardzo proszę.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja mam do pana ministra takie pytanie. To jest tak, że w ustawie jest mowa między innymi o przyporządkowaniu specjalności do kierunków studiów, a to się wiąże nie tylko ze zmianą formalną, ale też z wymogami kadrowymi, bo inne są wymagania, jeżeli chce się prowadzić kierunek, a inne... Jak pan minister to widzi? Bo być może w tym jest główny powód tego, że to tak długo trwa.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Senator Drożdż.

Senator Kazimierz Drożdż:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Mam dwie kwestie do pana ministra. Pierwsza dotyczy art. 1 zmiany ósmej. W ust. 3a pkt 1 i 2 jest termin „stałe źródło dochodów”, który dla mnie osobiście jest niejasny. Czy chodzi tu tylko o dochody osiągane ze stosunku pracy, czy liczą się również powtarzające się umowy o dzieło lub umowy-zlecenia? Jaka jest najdłuższa dopuszczalna przerwa między umowami, tak aby mogły one zostać uznane za stałe źródło dochodów? I czy w sytuacji, gdy student zarobił jednorazowo tak dużą sumę pieniędzy, że w przeliczeniu dało to miesięczną kwotę równą minimalnemu wynagrodzeniu za pracę bądź większą od tego wynagrodzenia, student ten może zostać uznany za samodzielnie finansowo?

Druga kwestia również dotyczy ust. 3a, ale tym razem pktu 4. Czy dopuszczalne jest złożenie takiego oświadczenia, jak tam wymienione, w sytuacji, kiedy student nie mieszka z rodzicami, jest zameldowany gdzie indziej i faktycznie mieszka gdzie indziej? Czy dopuszczalne jest takie oświadczenie studenta, że choć nie mieszka on razem z rodzicami, to ze względu na ich niskie dochody bądź na całkowity brak dochodów wspomagają rodziców finansowo, a w związku z tym wlicza ich do jego gospodarstwa domowego? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Senator Mańkut.

Senator Władysław Mańkut:

Senator Wittbrodt mówił o kwestii przyporządkowania specjalności do kierunków studiów. Ja chciałbym zadać pytanie też tego dotyczące, ale może trochę przewrotne. Otóż: dlaczego uczelnie

niepubliczne otrzymały swoisty bonus terminowy stwarzający możliwość przyporządkowania specjalności do kierunków, podczas gdy uczelnie publiczne, których dzisiaj w Polsce jest ponad dwukrotnie mniej niż uczelnie niepublicznych, musiały dotrzymać terminu i dotrzymały tego terminu? Czy istnieje potrzeba tak szczególnego traktowania uczelni niepublicznych, które, w moim przekonaniu, powinny starać się utrzymać poziom i pewne relacje niezbędne w ocenie wartości kształcenia na poziomie wyższym? Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Jako ostatni na liście – pan senator Kruszewski.

Senator Zbigniew Kruszewski:

Dziękuję bardzo.

Ja mam akurat pytanie troszkę jakby przeciwne. Chciałbym zapytać, czy pan minister się przejęczył, mówiąc, że to niektóre uczelnie niepubliczne się nie dostosowały. Bo ja znam i uczelnie publiczne, państwowe szkoły zawodowe, które nie dostosowały specjalności do kierunków studiów. Znam też przypadki takich specjalności jak na przykład matematyka z informatyką. Taka specjalność: matematyka z informatyką, a więc są tu połączone dwa kierunki studiów. A więc ja mam akurat pytanie przeciwne: czy to było przejęczenie, czy też faktycznie jest tak, że tylko jeden sektor uczelni się nie dostosował?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Tak, już, tylko zapiszę.*)

Spokojnie.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie
Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Może będę odpowiadał według kolejności zgłoszonych pytań.

Pytanie pana profesora Wittbrodta wskazuje na to, że mogą istnieć problemy kadrowe. Wydaje mi się, Panie Senatorze, iż w jakiej części wynikało to z tego, że te uczelnie nie do końca miały przygotowaną kadrę, aby móc te specjalności przypisać. Niemniej jednak uczelnie te miały ponad półtora roku, by znaleźć takie rozwiązania kadrowe, które pozwoliłyby na przypisanie spe-

(sekretarz stanu T. Szulc)

cialności do kierunków. W wielu przypadkach było tak, że te uczelnie uczyniły to, ale zrobiły to wtedy, kiedy nie można już było przeprowadzić normalnych prawnych procedur. Bo wnioski złożone przez te uczelnie podlegają normalnej procedurze, na którą składa się: wpłynięcie wniosku do ministerstwa, następnie do Państwowej Komisji Akredytacyjnej, Państwowa Komisja Akredytacyjna ocenia taki wniosek, po czym wraca on do ministerstwa... No i nie wystarczyło już czasu na to, ażeby minister mógł podjąć decyzję. Powiem szczerze, że w sprawie chyba trzydziestu specjalności wpłynęło około dwudziestu wniosków, ale niestety minister nie mógł już podjąć decyzji, bo 1 października skończył się czas, w którym taką decyzję mógł podjąć. A zatem zostało nam tylko około dziesięciu specjalności, które nie są przyporządkowane. Ale uczelnie będą miały możliwość zgłoszenia tych specjalności.

Pan senator przedstawił wątpliwość, czy państwowe wyższe szkoły zawodowe też miały takie problemy. Tak, one też miały, niemniej jednak we wszystkich państwowych wyższych szkołach zawodowych nastąpiło przyporządkowanie do kierunków tych specjalności, w których odbywa się tam kształcenie.

Sprawa stałych dochodów i świadczeń dla studentów. Student pisze oświadczenie, bo – niezależnie od tego, że składa odpowiednią deklarację, wypełnia określone druki – musi przedstawić, jaka była dochodowość jego i jego rodziny w roku, za który składa to oświadczenie. Czy umowy okresowe mogą być brane po uwagę? Tak. Student w oświadczeniu pisze, że ma stałe miejsce pracy, ale niezależnie od tego umowy okresowe też powinny być przez niego określone i powinno być podane, że takowa pomoc występowała w jego wypadku rytmicznie lub nierytmicznie, bo uczelnia ma możliwość analizowania również takich oświadczeń.

To, że student nie mieszka z rodzicami, nie może być podstawą do tego, ażeby uznać go za osobę mieszkającą gdzieś daleko, dlatego że w przeciwnym razie od razu mielibyśmy takie przypadki, że studenci przemeldowywaliby się, meldowali w innym miejscu i z tego tytułu mogliby otrzymywać dopłaty do zakwaterowania.

Prawa alimentacyjne wskazują, że rodzice są zobowiązani... No ale nawet jeżeli rodzice nie mają dochodów, to i tak liczy się w sumie dochody całej rodziny. A więc jeżeli jest taki przypadek, że student pracuje, zarabia i pomaga rodzicom, to gdy policzy się to wszystko razem, to kwota przypadająca na jednego członka rodziny będzie z całą pewnością tak mała, że ten student będzie miał prawo ubiegania się o stypendium i otrzymywania go.

To były chyba wszystkie pytania, tak że dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze zapytania do pana ministra? Nie widzę chętnych.

Dziękuję panu ministrowi.

Otwieram dyskusję.

Na liście mówców widnieją dwa nazwiska. Jako pierwsza przemówi pani Wiesława Sadowska, a potem pan Marian Żenkiewicz.

Udzielam głosu pani senator. Przypominam, żeby nie przekraczać dziesięciu minut.

Senator Wiesława Sadowska:

Nie ma obawy.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Żle się stało, że przy okazji nowelizacji materii socjalnej ustawy o szkolnictwie wyższym w maju nie wsłuchano się może dogłębniej czy chętniej w głosy płynące ze środowiska studenckiego, którego właśnie ta zmiana przepisów dotyczyła najbardziej. To, że tak uczyniono, spowodowało, że dzisiaj nowelizujemy tę ustawę również w tej warstwie socjalnej, podczas gdy na niektórych uczelniach studenci do tej pory nie otrzymali jeszcze żadnej pomocy socjalnej, ponieważ trwa interpretowanie tych przepisów i zastanawianie się, komu stypendium się należy, jakie jest kryterium dochodowe, od którego należy się stypendium itd.

W związku z tym chciałabym zgłosić poprawki. Jest ich wprowadzić piętnaście, ale w gruncie rzeczy dotyczą one wyodrębnienia dodatkowych form pomocy dla studentów. Te formy to dopłaty do zakwaterowania i dopłaty do posiłków.

Wyodrębnienie stypendium mieszkaniowego ma na celu uelastyczenie systemu pomocy materialnej dla studentów. Oczywiście jest, że osoba, która podejmuje studia poza miejscem zamieszkania, ponosi znacznie większe koszty niż osoba studiująca i mieszkająca w tym samym mieście. W związku z tym proponuję, aby próg dochodu był odrębnie określany i dla stypendium socjalnego, i dla mieszkaniowego.

Poprawka dotycząca dopłat do posiłków jest bardzo istotna dla studentów o małych albo żadnych dochodach. Likwidacja dopłat do posiłków spowodowała pogorszenie sytuacji najbardziej części środowiska studenckiego. W tej chwili istnieje tylko około stu stołówek studenckich, ale ich liczba jest coraz mniejsza, ponieważ studenci w coraz mniejszym stopniu z nich korzystają, gdyż w ostatnim okresie serwowane tam posiłki zdrożały średnio od 50 do 100%. W związku z tym proponuję wprowadzenie takiej dodatkowej formy pomocy dla studentów, jaką są dopłaty do posiłków.

Inne poprawki są konsekwencją wprowadzenia tych dodatkowych form pomocy.

W kwestii dopłat do posiłków, a także stypendiów mieszkaniowych, proponuję wprowadzenie

(sekretarz W. Sadowska)

kryterium dochodowego, tak by pomoc ta trafiała do osób rzeczywiście najbiedniejszych i najbardziej potrzebujących.

Bardzo proszę o uwzględnienie tych poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Udzielam głosu panu senatorowi Żenkiewiczowi. Potem będzie przemawiał senator Wittbrodt.

Senator Marian Żenkiewicz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Art. 152 ust. 1 nowelizowanej ustawy określa wyraźnie, o jakiego rodzaju pomoc materialną student może się ubiegać. Stąd też mnożenie różnych tytułów do uzyskiwania dodatkowej pomocy materialnej uważam za całkowicie zbędne i chybione. Pragnę zwrócić uwagę, że w tymże art. 152 występują dwa punkty: pkt 1 mówi o stypendium socjalnym, pkt 5 o zapomnodze, a zatem w tych dwóch tytułach może zostać uwzględniona pomoc dla wszystkich tych, którzy są w trudnej sytuacji materialnej lub których dotknęły szczególne przypadki losowe.

Stąd też za nieuzasadnione uważam poprawki, które przed chwilą zgłosiła pani senator. Pragnę przypomnieć Wysokiej Izbie, że poprawki te były dyskutowane przez senacką Komisję Nauki, Edukacji i Sportu i zostały one w zdecydowany sposób odrzucone.

Chcę też powiedzieć, że rozszerzanie tego katalogu pomocy można by było ciągnąć w nieskończoność. Można by mówić również o dodatku mieszkaniowym w zależności od odległości miejsca zamieszkania studenta od uczelni, ale to by znaczyło, że ci z Przemysła, którzy studiowaliby w Szczecinie, otrzymywaliby duży dodatek, a ci, którzy mieszkaliby w Białogardzie czy w Kołobrzegu, takiego dodatku by nie otrzymywali. Pragnę jednak zwrócić uwagę, że sieć wyższych uczelni w Polsce jest taka, że nie ma potrzeby, aby ktoś studiował na uczelni aż tak odległej od jego miejsca zamieszkania.

Drugi kontrargument w tej sprawie jest taki, iż zarówno studenckie stołówki, jak i w wielu przypadkach domy akademickie lub domy, w których zakwaterowani są studenci, działają na zasadach ajencyjnych, dlatego też to student powinien wybierać, gdzie wygodniej i bardziej opłacalnie jest mu się stołować lub mieszkać.

Podsumowując, pragnę powiedzieć, że poprawki te zostały przedyskutowane na posiedzeniu senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Komisja jest przeciwna wprowadzeniu tych poprawek, gdyż, co

tu dużo mówić, mają one w dużym stopniu charakter populistyczny. Oczywiście wypłynęły, tak jak pani senator powiedziała, że środowiska studenckiego, ale to wcale nie znaczy, że wszystkie postulaty środowiska studenckiego muszą być słuszne czy muszą być przez nas uwzględniane.

Dlatego ja jestem przeciwny przyjęciu tych poprawek i będę głosował przeciwko nim. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pan Edmund Wittbrodt, a potem jeszcze pan Władysław Mańkut.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie, Panowie Senatorowie!

Ja wszystkie te poprawki, które proponuje komisja, popieram. Uważam, że one są niezwykle potrzebne, że one porządkują wiele spraw, które należało uporządkować, chociaż jedne z nich są ważniejsze, inne mniej ważne. Tak jak pani senator Sadowska, uważam, że w zasadzie tu istotnym elementem, tym najważniejszym, jest pomoc materialna i stypendia dla osób niepełnosprawnych.

Ja też pamiętam dyskusję w komisji senackiej, kiedy o tym mówiliśmy, wtedy ta zmiana w stosunku do systemu przedmającego została przyjęta. Dopiero kiedy podniósł się szum medialny, kiedy środowiska akademickie zobaczyły, co się stało, wróciliśmy do tej sprawy. Dobrze, że tak szybko będziemy mogli to naprawić. I mnie się wydaje, że to było istotne w nowelizacji, którą w tej chwili rozpatrujemy. Ale przy okazji, tak jak wcześniej powiedziałem, mówił też o tym pan minister, bardzo wiele spraw jest porządkowanych. Ten projekt ustawy, łącznie z poprawkami, dałem do przeczytania u siebie na Politechnice Gdańskiej prorektorowi do spraw kształcenia. On przeprowadził analizę tego, co jest teraz, w porównaniu do tego, co proponujemy, i powiedział, że wiele rozwiązań będzie bardziej klarownych, czystych i bardziej jednoznacznych. I o to chodziło, żeby takie zmiany zaproponować.

Co do dodatkowych form pomocy, to one pewnie powodują, że układ może być bardziej elastyczny. Myślę jednak, że nie to jest najważniejsze. Najważniejsze jest tak naprawdę to, ile środków jest na pomoc materialną dla studentów. Bo co z tego, że będziemy mnożyć formy... Ja nawet kiedyś sobie wypisywałem na karteczce, ile form mamy dzisiaj w stosunku do tego, co było kiedyś. Otóż kiedyś były dwie czy trzy formy, a teraz mamy ich tyle, że zajmują prawie całą stronę. Pomoc materialna dla studentów, powiedzmy sobie, dziesięć czy piętnaście lat temu była taka, że prawie połowa studentów korzystała ze stypendiów, i to były stypendia na poziomie 30% średniej kra-

(senator E. Wittbrodt)

jowej, a dzisiaj, jeżeli spojrzymy na to, ilu korzysta z pomocy materialnej, to zobaczymy, że jest to dużo, dużo poniżej 50%. A wiemy przy tym, jakie są średnie stypendia, one są na poziomie około 100, 200 zł lub niewiele więcej. A więc nie w liczbie form pies jest pogrzebany, tylko w możliwościach finansowych budżetu i w środkach, które szkolnictwo wyższe ma na pomoc materialną dla studentów.

Ja nie będę proponował żadnych zmian. Na koniec powiem tylko, że to wszystko, co jest zawarte w propozycjach zmian, jest bardzo oczekiwane przez środowisko. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kut:

Dziękuję.
Senator Mańkut.

Senator Władysław Mańkut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Otóż niezupełnie mogę się zgodzić z wypowiedzią pana senatora Żenkiewicza, że jest to pewnego rodzaju populizm i że poprawka wnoszona przez panią senator Sadowską, dotycząca dopłat do posiłków, ma właśnie bardzo populistyczny charakter. Młodość ma swoje naturalne prawa. Często się zdarza, wiemy to z naszego własnego doświadczenia, że kiedy ma się pewną kwotę do wydania, to nie zawsze przeznacza się ją na normalny posiłek, bo obok nas są inne pokusy. I student z tych pokus skorzysta, ale kosztem własnego organizmu. Myślę, że jako osoby dorosłe, odpowiedzialne... Jestem przewodniczącym Konwentu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, znam środowisko akademickie również z kontaktów z uniwersytetami w dużych ośrodkach. Pan senator Wittbrodt wie dobrze: tak to wygląda. Myślę, że powinniśmy być odpowiedzialni za naszych studentów, za naszą młodość i za naszą młodzież akademicką, która powinna wyrastać w lepszych warunkach.

Wprowadzenie tych zmian, tych poprawek, spowoduje właśnie, że będzie bardziej dostępne to podstawowe prawo, ta możliwość skorzystania przez studentów z posiłków. A jest jeszcze inna sprawa. Otóż wydaje się, iż nie możemy w taki dosyć prosty sposób przechodzić do porządku dziennego nad problemem równości szans. Bo jeżeli nawet student zaoczny ma trudne warunki, to z reguły ma prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Student dzienny nie ma takiego prawa. To też jest kwestia, którą powinniśmy w naszych rozważaniach uwzględnić.

Stąd też chciałbym zachęcić do ponownego rozważenia przyjęcia poprawek, które zgłosiła

pani senator Sadowska. Ja się pod nimi podpisuję. Dziękuję za uwagę i przepraszam.

Wicemarszałek Kazimierz Kut:

Dziękuję.
Jeszcze pan chce zabrać głos, tak?
Bardzo proszę, senator Gładkowski.

Senator Witold Gładkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo, ograniczony czasem, siłą rzeczy nie mogłem wszystkich tych poprawek omawiać i nie chciałem. Ale osiemnaście poprawek, które komisja przedstawia, i przedstawi Wysokiej Izbie do przegłosowania, w bardzo dużym stopniu uwzględni uwagi zgłaszane wcześniej przez panią senator Sadowską i pana senatora Mańkuta. Może to nazewnictwo tak dokładnie nie będzie wyeksponowane, ale sens tak.

Proszę mi wierzyć, że dzisiaj domy studenta czy stołówki serwują posiłki, których koszt jest taki, jak za czasów, kiedy te dopłaty funkcjonowały. To nie jest tak, że brak zapisu w ustawie zlikwiduje możliwość korzystania z tanich posiłków czy utrudni zamieszkanie. Są to sprawy bardzo skomplikowane i im więcej będziemy szczegółów dodawać, tym bardziej utrudnimy ich regulację.

Tak że tyle chciałbym powiedzieć, Panie Marszałku, jako że te sprawy były omawiane przez komisję. Podkreśliłem też, wprowadzie tylko jednym zdaniem, ale do tego powrócę, iż przedstawiciel parlamentu studentów nie wnosił specjalnych zastrzeżeń i zgodził się z zapisami owych regulacji. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kut:

Dziękuję.
Stwierdzam, że lista mówców została wyczerpana.

Informuję, że w dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli senator Drożdż, senator Gładkowska, Sadowska i senator Niski.

(Senator Marian Żenkiewicz: Gładkowski.)

Proszę?

(Senator Marian Żenkiewicz: Gładkowski, a nie Gładkowska.)

Gładkowski, przepraszam, tak.

(Senator Marian Żenkiewicz: Jeszcze mężczyzna.)

No rzeczywiście, można powiedzieć, że jeszcze.

(Senator Witold Gładkowski: Jeszcze mam z tym do czynienia.)

Ja też jeszcze mam z tym do czynienia. (Wesołość na sali)

Czy pan minister chciałby jeszcze zabrać głos?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Tak.)

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie
Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Rozmowa o pomocy materialnej dla studentów jest rozmową o możliwości studiowania, o tak zwanej dostępności studiów. W przybliżony sposób ujął to pan senator profesor Wittbrodt, który powiedział, że kiedyś na jednego studenta przypadało znacznie więcej środków niż dziś. Analiza, którą prowadziłem od roku 1990 do roku 2004, wskazuje, że w tamtym czasie faktycznie, Panie Senatorze, 50% studentów otrzymywało stypendia, i to wyższe stypendia niż dzisiaj. Dzisiaj niecałe 30% studentów otrzymuje stypendia, i to znacznie niższe. Jeżeli policzymy, jaka jest dotacja na pomoc materialną, to zobaczymy, że łącznie ona wynosi 1 miliard 538 milionów zł. W przeliczeniu na studentów stacjonarnych, bo o nich najczęściej mówimy, to jest 838 milionów zł, czyli praktycznie na każdego studenta – na każdego statystycznego studenta – przypada 1 tysiąc zł. A jeżeli uwzględnimy, że 30% studentów otrzymuje stypendia, to na jednego studenta przypada około 300 zł.

Wszystko byłoby dobrze, gdyby uczelnie we właściwy sposób dzieliły te środki. Niestety, ostatnia analiza, którą przeprowadziliśmy, wskazuje, że niektóre uczelnie zbyt wielką kwotę przeznaczają na stypendia za wyniki w nauce i dość dużą kwotę na remonty domów studenckich, a zbyt małą kwotę na pomoc socjalną. To powoduje, że wysokość stypendiów socjalnych systematycznie maleje. I teraz ja wiem, dlaczego mamy tyle różnego typu protestów, kiedy młodzież pokazuje, że te stypendia są w wielu przypadkach symboliczne. Podam państwu przykłady, choć nie będę wymieniał uczelni, ale znamy takie przypadki, że uczelnia prawie 80% środków przeznaczają na stypendia za wyniki w nauce, a pozostałe 20, 25, 30% – na pomoc socjalną.

Będę chciał, żeby w ustawie o szkolnictwie wyższym znalazł się jakiś zapis, który by postawił tamę takim zachowaniom, w moim przekonaniu, nieodpowiedzialnym trochę, władz uczelni. Ale ja wiem, z czego to wynika. To jest po prostu presja ze strony studentów. Studenci uważają, że zaświadczenia o potrzebie uzyskania pomocy materialnej nie zawsze są wiarygodne, że oceny są najbardziej wiarygodne, a w związku z tym stypendia powinny być na tej podstawie przyznawane. Jeżeli natomiast popatrzymy na to z innej strony, to zobaczymy, że to młodzież bogatsza, młodzież z domów, w których poświęca się nauce i edukacji znacznie więcej czasu, że to ona, szczególnie na początku, otrzymuje te stypendia. A więc niestety, przykro mi to mówić, ale wspomagamy bogatszych, a nie wspomagamy bie-

dniejszych. Zatem to nie sprawa zmiany, o której tutaj mowa, ale właśnie sprawa tych relacji, które przedstawiłem, to one powinny być zmienione.

Propozycja pani senator Sadowskiej, żeby wprowadzić dopłatę do zakwaterowania i dopłatę do posiłków. Pani Senator, gdybyśmy teraz to wprowadzili, zrujnowalibyśmy cały system. Stypendia zostały już rozdzielone przez uczelnie na cały rok, stypendia zostały poklasyfikowane w określone grupy. A teraz trzeba by było powiedzieć, że to wszystko nieprawda, trzeba by było zacząć zabierać jednym, a dawać drugim. Ja sobie wręcz nie wyobrażam, ażebyśmy w trakcie roku mogli coś takiego zrobić. Popatrzmy może na sprawę jeszcze inaczej. System funkcjonuje dopiero od trzech miesięcy, podlega on w pełni prowadzonej przez nas analizie. Jeżeli po semestrze stwierdzimy, że potrzebne są intensywniejsze działania z naszej strony, to bardzo dobrze, bo tak się składa, jak sądzę, że za półtora miesiąca będziemy rozmawiali tu, w Wysokim Senacie, o ustawie o szkolnictwie wyższym i te same zapisy tam będziemy mogli uzupełnić i wprowadzić, prostując to, co w naszym odczuciu wyprostować należy. A zatem rząd proponuje, ażeby w ogóle nie podejmować tego wątku w tej chwili, dlatego że skutki takiej decyzji byłyby w wielu wypadkach nieobliczalne.

Jeśli chodzi o sprawę domów i stołówek studenckich, to nie jest to do końca prawda. Te zapisy, które są, pozwolą w taki sposób gospodarować, żeby w przyszłym roku opłata za miejsce w domu studenckim mogła zostać obniżona. Na początku podniósł się krzyk, że domy studenckie są droższe, co nie jest prawdą. Prawda jest taka, że w minionym czasie uczelnie zabierały znaczącą kwotę ze środków na pomoc materialną i przekazywały ją na domy studenckie, do domów studenckich trafiały pieniądze przeznaczone dla studentów, obniżając w ten sposób koszt miejsca w domu studenckim. Dzisiaj oddaliśmy to w ręce studentów.

Stołówki studenckie: mamy pełną analizę w tym zakresie. W roku minionym ze stołówek studenckich korzystało około 10% studentów stacjonarnych w skali całego państwa. Przy czym studenci mogli otrzymywać boni stołówekowe niezależnie od dochodu: czy miał 300 zł na osobę, czy miał 5 tysięcy na osobę, mógł przyjść i otrzymać bon. Uważaliśmy, że to niesprawiedliwe. Dajmy je studentom biedniejszym. I dzisiaj te stypendia, które są przyznawane... Ta sama kwota, bo nikt niczego nie zabrał z tych pieniędzy, została dana studentom i te pieniądze zostały wliczone im w pomoc socjalną, w stypendium socjalne. Jeżeli wyprostujemy to, o czym mówiłem, jeżeli relacje pomiędzy stypendiami za wyniki w nauce a stypendiami socjalnymi będą właściwe, to studenci odczują, że tak jest.

A ponadto chcę jeszcze jedno powiedzieć, że- byście panie i panowie senatorowie mieli tego

(sekretarz stanu T. Szulc)

świadomość: żadnej stołówki studenckiej nie prowadzi uczelnia. A zatem pewne naciski, które powstają, to również wynik działań tych, którzy są dzierżawcami. Oni nie chcą się czasem ugiąć i zaproponować studentom posiłków za 2, 3, 4, 5 zł, tylko mówią: albo 8 zł, albo w ogóle. Jeżeli tak to jest, to niestety skutki są takie właśnie. Ja powiem szczerze, bo dwa tygodnie temu byłem w mojej uczelni, byłem w stołówce i widziałem, że posiłki są w całej gamie, i studenci korzystają z tych posiłków. Tak więc prawda leży gdzieś pośrodku. Nie tylko to, że nie dajemy dopłaty do posiłków, spowodowało że młodzież korzysta z nich w mniejszym stopniu.

Pan senator Mańkut mówił o naszej odpowiedzialności za studentów. Mnie się wydaje, że przejawem tej naszej odpowiedzialności jest właśnie docenianie ich autonomii. Uważamy przecież, że oni mają być samodzielni, mają się tego uczyć, bo to oni mają być w przyszłości przedsiębiorcami i senatorami, a w związku z tym jest to już moment, w którym muszą pokazać, że potrafią gospodarować pieniędzmi, które od nas dostają. My daliśmy im dużo swobody w zakresie gospodarowania tymi pieniędzmi. I tam, gdzie widzimy, że trochę źle gospodarzą, razem z władzami uczelni będziemy chcieli prostować błędy.

Panie Marszałku, to chyba wszystkie moje odpowiedzi.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są zapytania do pana ministra?
Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Wiesława Sadowska:

Jeszcze chciałam, Panie Ministrze, sprostować pewną informację. Otóż my zdajemy sobie sprawę, że w tej chwili systemu nie można rujnować i dlatego ostatnia poprawka, którą proponuję, brzmi tak: „Dopłaty do posiłków oraz dopłaty do zakwaterowania po raz pierwszy przyznaje się z początkiem roku akademickiego 2005/2006”.
Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Kiedy zbierze się komisja, wtedy będzie można jeszcze o tym rozmawiać.

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Dziękuję bardzo.)

Zamykam dyskusję.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie

z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Nauki, Edukacji i Sportu o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Czy pan minister nas opuszcza? Dziękuję panu bardzo za wizytę w Senacie.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Dziękuję bardzo.)

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.

Przypominam, że Sejm uchwalił tę ustawę na swoim dziewięćdziesiątym posiedzeniu 25 listopada. Tego samego dnia trafiła ona do Senatu, a marszałek skierował ją do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Wynik pracy komisji mamy uwidoczniiony w druku nr 849A.

A o szczegółach więcej powie pan senator Zbyszko Piwoński, sprawozdawca komisji.

Zapraszam, Panie Senatorze.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Jest to właśnie ta ustawa, o której zdjęcie z porządku obrad w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej prosiłem na poprzednim naszym posiedzeniu. Wnosiłem o to, ponieważ w trakcie obrad komisji zrodziły się określone wątpliwości dotyczące tego, czy ta ustawa jest w zgodzie z zapisami naszej konstytucji. Te wątpliwości dotyczyły nie całej ustawy, a jedynie art. 1, czyli tego, który odnosi się do samorządowych kolegiów odwoławczych – tej instytucji, która sprawuje pieczę nad prawidłowością wydawania decyzji przez organa samorządu terytorialnego.

Właściwie początkiem, źródłem naszych wątpliwości był zapis już z debaty Rady Legislacyjnej, która zajmowała się tą ustawą. Pozwolę sobie tu zacytować za profesorem Januszem Grabowskim takie oto stwierdzenie: „poważne wątpliwości budzi koncepcja powierzenia nadzoru nad działalnością samorządowych kolegiów odwo-

(senator Z. Piwoński)

lawczych ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej”, i dalej: „nie ulega wątpliwości, że kolegia zaliczane są do systemu jednostek samorządowych”.

Potwierdzeniem tego stwierdzenia, które na końcu przytoczyłem, jest również zapis w kodeksie postępowania administracyjnego, w którym w sposób jednoznaczny potwierdza się taki właśnie status samorządowych kolegiów odwoławczych.

W tej sprawie istnieje również orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który rozstrzygał w nieco innej kwestii, ale w każdym razie odmówił prawa zaliczenia samorządowych kolegiów do administracji rządowej. W grę wchodziła wtedy kwestia możliwości rozciągnięcia zasad służby cywilnej na te właśnie ogniwa.

Kiedy komisja złożyła wniosek o odłożenie rozpatrywania tejże ustawy, zwróciła się do dwóch ekspertów z prośbą o wyrażenie zdania. Dysponujemy tymi ekspertyzami, a dodatkowo jeszcze posłużyliśmy się przy rozpatrywaniu ekspertyzą, która już raczej nie była wykonana z inicjatywy komisji, tylko z inicjatywy organizacji zrzeszającej samorządowe kolegia odwoławcze, przez pana doktora Piotra Czarnego z katedry prawa konstytucyjnego, który jest jednocześnie współpracownikiem samorządowego kolegium odwoławczego. Nasz wniosek był skierowany do dwóch profesorów: profesora doktora habilitowanego Bogdana Dolnickiego, kierownika Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego i do znanego konstytucjonalisty, z którym nasza komisja współpracuje dość często, profesora doktora habilitowanego Stanisława Gebethnera.

Zresztą profesor Gebethner uczestniczył w posiedzeniu komisji i utwierdził nas w przekonaniu, że te nasze wątpliwości są zasadne, że właściwie ten zapis budzi i będzie budził wątpliwości, a wręcz istnieje duże prawdopodobieństwo, że ta ustawa może znaleźć się w Trybunale Konstytucyjnym. A orzeczenie, zgodnie z tym, o czym przedtem już mówiłem, powołując się na wcześniejsze orzecznictwo trybunału, z pewnością może doprowadzić do takiego właśnie stanu – zakwestionowania tej części omawianej ustawy.

W tej sytuacji nasza komisja postanowiła skreślić art. 1, który budził te wątpliwości, pozostawiając dwa pozostałe artykuły. W związku z tym musieliśmy również dokonać zmiany tytułu samej ustawy, jako że ustawa ta już nie odnosi się do samorządowych kolegiów odwoławczych.

Czy decyzja o skreśleniu tego artykułu utrudni sprawowanie nadzoru przez prezesa Rady Ministrów? W naszym przekonaniu nie, ponieważ prezes Rady Ministrów, zgodnie z ustawą o Urzę-

dzie Rady Ministrów, ma możliwość i instrumenty, ażeby posłużyć się również pomocniczo tym aparatem, którym dysponuje minister spraw wewnętrznych, do wykonywania pewnych czynności, które ułatwią sprawowanie tego nadzoru. Czyli to nie stanowi jakiejś bariery, która by mogła w tej chwili zaszkodzić sprawowaniu tego nadzoru.

Jest jeszcze i druga sprawa, która – naszym zdaniem – powinna być może przyczynić się do zdjęcia tego z ustawy. Samorządowe kolegia odwoławcze wymagają jakiegoś takiego globalnego oglądu, spojrzenia na nie nieco inaczej, zwłaszcza w świetle ostatnio nowelizowanej ustawy o sądownictwie administracyjnym. Proszę sobie wyobrazić – to jest właściwie taki dość kuriozalny przypadek, że decyzje podlegają czterem instancjom. Decyzja podejmowana przez organ administracji podlega zaskarżeniu do samorządowego kolegium odwoławczego – i ewentualnie jest wydawane orzeczenie – a później jeszcze do dwóch instancji sądu administracyjnego. Myślę, że warto by się w ogóle zastanowić nad usytuowaniem i funkcjonowaniem tego ogniwa.

I kolejna rzecz budząca wątpliwości, która wymagałaby – w naszym przekonaniu – uporządkowania: jest to jedna z nielicznych instytucji, w wypadku których jak gdyby nie zostały uwzględnione zmiany podziału terytorialnego kraju. Nadal na terenie kraju funkcjonuje czterdzieści dziewięć samorządowych kolegiów.

Przedstawiam te sprawy jedynie jako przyczynek do tego, że – naszym zdaniem – funkcjonowanie, liczebność, działanie tych instytucji wymaga ponownego przyjrzenia się i dokonania globalnych zmian, wyrażenia swojej oceny w odniesieniu do funkcjonowania tejże instytucji.

Stąd w imieniu naszej komisji wnoszę o przyjęcie tej ustawy z tymi zmianami: zarówno zmianą tytułu, jak i skreśleniem art. 1. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy są pytania do pana senatora sprawozdawcy? Są.

Pani senator Janina Sagatowska, a następnie pan senator Jan Szafranec.

Senator Janina Sagatowska:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Przewodniczący! Dla mnie też niekonstytucyjność zapisu art. 1 proponowanych zmian jest oczywista, więc nie dziwi mnie opinie ekspertów i profesorów. Jest to dla mnie także przykład wyrывkowej zupełnie legislacji i cieszę się, że właśnie pan w imieniu komisji wypowiedział szczególnie te ostatnie zdania o tym,

(senator J. Sagatowska)

jak trzeba się pochylić nad ustawą o kolegiach odwoławczych i przyjrzeć się jej.

Ale ja chciałabym zapytać konkretnie, czy także w obradach komisji przedstawiciele kolegiów odwoławczych lub samorządów w jakiś sposób uczestniczyli, czy wypowiadali się i czy byli za taką właśnie niekonstytucyjną regulacją, czy przeciw niej. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Może zbierzemy pytania.
Pan senator Jan Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Moje pytanie rzeczywiście nawiązuje w jakimś sensie do pytania pani senator Sagatowskiej.

W Sejmie zarzucano tej ustawie, że jest propozycją jak gdyby zwiększenia władztwa administracji centralnej nad ideą samorządności. Co pan senator o tym sądzi? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Nie pytamy o myśli, tylko o obrady komisji.
Proszę bardzo.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Senatorze – od razu odwołuję się do drugiego pytania – właśnie ta nasza decyzja potwierdza wątpliwość, którą pan wyraża. Bo przecież odnosimy te nasze opinie do dwóch zapisów konstytucyjnych, do art. 148, w którym wskazuje się, że prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad samorządem terytorialnym, i art. 171, który określa to już w sposób bardziej szczegółowy. A mianowicie mówi się w nim, że jedynie prezes Rady Ministrów, wojewoda i regionalne izby obrachunkowe w zakresie... Ale ten ostatni to już jest zakres szczególny, dotyczący spraw finansowych. Stąd wywodzi się ta nasza decyzja.

Odpowiadając na pytanie pani senator Sagatowskiej: przepraszam, że uchybiłem trochę i nie dopowiedziałem tego, że komisja cały czas współpracowała z organem, który funkcjonuje, zrzesza kolegia, z panią prezes Sieniawską, która pełni funkcję szefa Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych.

Ja już wcześniej odwoływałem się do jednej z opinii, a mianowicie do opinii pana doktora Czarnego. To jest właśnie opinia, która nam zo-

stała dostarczona przez tę organizację zrzeszającą samorządy. Myśmy wykorzystali to, co... Tym samym opinia tej organizacji jest identyczna z tą, którą myśmy przyjęli.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw wewnętrznych i administracji.

Witam pana ministra Jerzego Mazurka, podsekretarza stanu, wraz z osobami towarzyszącymi.

Czy pan minister na tym etapie chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw
Wewnętrznych i Administracji
Jerzy Mazurek:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Niestety, po raz pierwszy zapewne będziemy toczyć poważny spór z panem przewodniczącym komisji, z Wysokim Senatem, ponieważ wiele stwierdzeń jest nie do końca jasnych i – moim zdaniem – trzeba sobie pewne rzeczy wytłumaczyć.

Otóż posiłkowanie się jako ekspertem pracownikiem etatowym samorządowego kolegium odwoławczego nie jest najbardziej trafne i najlepsze, dlatego że znana jest od dłuższego czasu pozycja samorządowych kolegiów odwoławczych, które tak jakby nie zauważyły zmian, które w Polsce zaszły.

Ja tylko zwrócę państwu uwagę na to, że samorządowe kolegia odwoławcze pozostały w liczbie czterdziestu dziewięciu – to tyle, ile niegdyś było województw – że już nie ma tego typu sejmików, jakie były poprzednio, i że zmieniło się coś w sądownictwie administracyjnym. Dzisiaj padają bardzo poważne pytania, czy w ogóle samorządowe kolegia odwoławcze są potrzebne. I na nie trzeba też znaleźć odpowiedź.

Chcę państwu powiedzieć, jeżeli chodzi o te opinie prawne, to nie jest tak, że one są do końca jednoznaczne i mówią, iż samorządowe kolegia odwoławcze są jednostkami samorządu terytorialnego. Może któryś z profesorów się pomylił. Bo zaraz zacznę przytaczać orzeczenia Sądu Najwyższego, a nie poszczególnych profesorów, które jednoznacznie podkreślają to, co jest stanowiskiem rządu.

Chcę też powiedzieć – i bardzo bym prosił pana przewodniczącego komisji, aby zwrócić na to

(podsekretarz stanu J. Mazurek)

uwagę – że w dzisiejszych zapisach nie ma w ogóle nadzoru prezesa Rady Ministrów nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi. To nie jest tak, że prezes Rady Ministrów ma nadzór, a my wprowadzamy zapis, że ma nadzór i może go przekazać ministrowi spraw wewnętrznych. Prezes Rady Ministrów dzisiaj powołuje i odwołuje prezesa, ale to wcale nie znaczy, że ma nadzór. Nie ma poza tym w Polsce takiej instytucji, nad którą nie ma nadzoru. Sądy, pomimo że są niezależne, mają nadzór ministra sprawiedliwości. Sądy administracyjne też mają nadzór. A tu uległo się coś takiego, nie wiem, całkowicie niezależnego, nad czym nikt nie ma nadzoru. Nawet nad jednostką samorządu terytorialnego nadzór ma wojewoda, regionalna izba obrachunkowa i prezes Rady Ministrów. Więc ja czasami zastanawiam się, dlaczego bronimy czegoś, do czego wszyscy nie jesteście do końca przekonani.

Ja bym był nawet za tym, Wysoka Izbo, żeby Trybunał Konstytucyjny wypowiedział się w tej sprawie: czy SKO jest jednostką samorządu terytorialnego, czy nie jest. I wreszcie ten spór teoretyczny między różnymi teoretykami i praktykami pewnie by się skończył.

Dlatego też będę apelował do Wysokiej Izby, żeby jednak ten projekt przyjąć. Przyjąć ten projekt, mając nawet na myśli to, że jeżeli SKO skierują go do Trybunału Konstytucyjnego, to wreszcie wyjaśnimy sobie, jaki jest status tych SKO.

Ja chcę powiedzieć Wysokiej Izbie, że to jest dziwna historia. Otóż w pewnym momencie tych czterdziestu dziewięciu prezesów SKO mówi, że one są jednostkami samorządu terytorialnego, ale jak czasami czytam w różnych rozprawach, to mówią, że one są quasi-sądami. A więc są trochę sądem, trochę jednostką samorządu terytorialnego. No więc czy są jednostką samorządu, czy są sądem? Ale to tak na gorąco...

Ja jeszcze raz proszę pana przewodniczącego Zbyszka Piwońskiego o przeanalizowanie tego, bo nie ma żadnego zapisu, że prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór. My wprowadzamy tu... Ja się nie upieram, żeby wprowadzać zapis, że minister spraw wewnętrznych może sprawować ten nadzór. Proszę nie myśleć, że minister spraw wewnętrznych chce mieć dodatkowe kompetencje i władztwo, ale proszę zwrócić uwagę, że kiedyś był Urząd Rady Ministrów, który zajmował się szeregiem działów administracji, byli od tego urzędnicy, a od pewnego czasu, od reformy centrum, jest Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

I teraz dam państwu przykład. Jest skarga na prezesa SKO. Kto ją rozpatruje? Prezes Rady Ministrów. Jeżeli prezes SKO z Suwałk – nic nie mam przeciwko temu pięknemu miastu – albo ze Słupska, to będzie ładniej, chce wziąć jednodniowy urlop, to pisze do prezesa Rady Ministrów. Je-

żeli chcemy sprawdzić, czy administracyjnie w sekretariacie samorządowego kolegium odwoławczego wszystko funkcjonuje tak, jak powinno, a – moim zdaniem – nie zawsze tak jest... Dam przykład. Niektóre orzeczenia SKO są podejmowane w trybie dwóch, trzech miesięcy, bardzo szybko – bo widzimy, kiedy wniosek wpłynął – a niektóre leżą trzy lata. Czy nie należałoby wprowadzić pewnego mechanizmu polegającego na tym, że dokonujemy sprawdzenia, jak administracja, która jest opłacana z budżetu państwa, funkcjonuje? No, wydaje się, że każdy ma jakiś nadzór. A SKO tego nadzoru nie ma.

Jeszcze raz powtarzam: nie ma zapisu o nadzorze prezesa Rady Ministrów nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi. W samorządzie terytorialnym – przyjmijmy, że jest to jednostka samorządu terytorialnego, z czym się nie zgadzam – taki nadzór posiada rada, komisja rewizyjna, lub też przewodniczący rady może ewentualnie wysuwać pewne sugestie w stosunku do organu wykonawczego, jakim jest prezydent, wójt, burmistrz. A tu nie ma żadnego nadzoru. No, chyba że tak chcemy. Chyba że tak chcemy.

Za całkowicie chybiony należy uznać zarzut naruszenia art. 148 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis art. 148 pkt 6 konstytucji stanowi, że prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad samorządem terytorialnym w granicach i formach określonych w konstytucji i ustawach. A podstawową jednostką samorządu terytorialnego jest gmina, o czym mówi art. 164 konstytucji. Inne jednostki samorządu terytorialnego albo lokalnego i regionalnego określa ustawa. Jednostkami tymi są, zgodnie z ustawami, samorząd powiatowy i samorząd województwa, a więc te kolejne, powiedziałbym, szczeble samorządu terytorialnego. Wszystkie wymienione jednostki samorządu terytorialnego mają osobowość prawną. Przysługuje im prawo własności i inne prawa majątkowe – o tym mówi art. 165 konstytucji. Swoje zadania wykonują za pośrednictwem organów stanowiących i wykonawczych, o czym mówi z kolei art. 169 konstytucji.

Powyższych warunków nie spełniają samorządowe kolegia odwoławcze. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych, samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Zgadzam się z tym, o czym mówił pan przewodniczący, że w k.p.a. są one organami odwoławczymi od większości decyzji jednostek samorządu terytorialnego. Przepis art. 5 kodeksu postępowania administracyjnego stanowi co prawda, że w rozumieniu przepisów tego kodeksu samorządowe kolegia odwoławcze są traktowane jak organy jednostek samorządu terytorialnego, ale podkreślam: są traktowane, a nie są nimi. Profesor Gebethner też do końca nie był

(podsekretarz stanu J. Mazurek)

skłonny podzielić tego poglądu. Nie jest to jednak w żadnym razie jednoznaczne z uznaniem samorządowych kolegiów odwoławczych za jednostki samorządu terytorialnego.

I tu chcę się powołać, Szanowni Państwo Senatorowie, na wyrok Sądu Najwyższego, już nie w sprawie indywidualnej osoby. Otóż wyrok Sądu Najwyższego z 2000 r. jest następujący – przeczytam tylko pewien akapit: „Samorządowe kolegia odwoławcze traktowane są jak jednostki samorządu terytorialnego na użytek postępowania administracyjnego i w postępowaniu sądoadministracyjnym. W aktualnym stanie prawnym konieczne jest jednak rozróżnienie między prawnoproceduralnym a prawnoustrojowym statusem samorządowych kolegiów odwoławczych. Z punktu widzenia przepisów konstytucji odnoszących się do istoty samorządu terytorialnego należy jednak stwierdzić, że pogląd o niesamorządowym charakterze SKO nie jest zbyt daleko idący”. Powtarzam: pogląd, że SKO ma charakter niesamorządowy, nie jest zbyt daleko idący. To jest uzasadnienie do wyroku z 2000 r.

Oto, co dalej pisze Sąd Najwyższy: „Nie jest wprawdzie zadaniem Sądu Najwyższego rozstrzyganie sporów doktrynalnych w kwestii statusu prawnego samorządowych kolegiów odwoławczych, jednakże nie sposób nie zauważyć, że kolegium nie jest organem osoby prawnej, jaką jest jednostka samorządu terytorialnego, ani też nie reprezentuje żadnej wspólnoty samorządowej”.

Proszę państwa, to jest idea samorządności. Trzeba jakąś wspólnotę samorządową reprezentować, żeby mówić, że jest się jednostką samorządu terytorialnego. Żeby mówić, że jest się jednostką samorządu terytorialnego, trzeba mieć wyznaczone granice, muszą być obywatele, którzy tworzą gminę, powiat, województwo i wybierają swoje organy. No przecież to jest ABC samorządności! I ten argument podnosi Sąd Najwyższy, chociaż wskazuje, że w ten spór nie będzie się dalej wglębiał.

Nadzór administracyjny nad SKO jest, moim zdaniem, konieczny i w żadnym razie nie narusza niezawisłości samorządowych kolegiów odwoławczych, ponieważ nie obejmuje działalności orzeczniczej. My nie chcemy wkraczać w działalność orzeczniczą samorządowych kolegiów odwoławczych, bo od ich orzeczeń można odwołać się do wojewódzkiego sądu administracyjnego. To taka sama sytuacja jak w wypadku ministra sprawiedliwości, który sprawuje nadzór nad sądami powszechnymi, co wcale nie znaczy, że minister sprawiedliwości ingeruje w orzecznictwo sądów powszechnych. Taki sam nadzór sprawuje prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego nad działalnością administracyjną

sądów administracyjnych i nikt nie kruszy o to kopii.

W związku z tym zwracam się do Wysokiej Izby o to, by odrzucić poprawkę, którą zaproponowała komisja samorządu terytorialnego. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo. Może zechce pan jeszcze chwilę pobyc na trybunie, bo być może będą pytania.

Nie ma pytań. Dziękuję bardzo.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Mazurek: Dziękuję uprzejmie. Przepraszam, że może czasem mówiłem zbyt impulsywnie i za głośno, ale...)

Nie, wszystko w porządku.

Otwieram dyskusję.

Na liście mówców widnieje tylko nazwisko senatora Tadeusza Bartosa, który złożył swoje przemówienie do protokołu*.

Pan senator Zbyszko Piwoński, proszę bardzo.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Zabrzmi to troszkę jak polemika, ale czuję się w obowiązku wyjaśnić pewne kwestie.

Po pierwsze, pan minister sam stwierdził, że dobrze by było, gdyby ewentualnie Trybunał Konstytucyjny orzekł... Panie Ministrze, stanowiąc prawo, staramy się, żeby trybunał go nie kwestionował i to raczej nie w ten sposób próbujemy ocenić, czy to prawo jest dobre, czy nie. To raczej przed ustanowieniem tego prawa należałoby wyczerpać wszystkie możliwości, żeby dokonać tej oceny. To wątpliwa droga i chyba źle by to o nas, jako o parlamencie, świadczyło, gdybyśmy tą drogą próbowali pójść, żeby ocenić, czy to prawo jest dobre.

Po drugie, nasza komisja zwróciła się o ekspertyzę do dwóch profesorów, ale akurat nie do wymienionego tu doktora Czarnego. Ja tylko mówiłem, że posłużyliśmy się tą ekspertyzą. Została nam ona dostarczona przez panią prezes Sieniawską. W piśmie tym została zawarta opinia samych zainteresowanych, czyli kolegiów. Faktycznie, ten dokument wyraża opinię bezpośrednio zainteresowanych.

Tak więc reasumując, podzielałam w pełni argumenty, które pan minister tutaj przytaczał, zresztą ja też o nich mówiłem, ale naprawdę istnieje potrzeba, ażeby się zastanowić, jaką rolę odgrywają te kolegia, czy one są potrzebne i jak powinny być usytuowane. Dalibóg, nie zrobimy tego w drodze jakichś takich fragmentarycznych uregulowań. Art. 148 konstytucji, o którym mówi-

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator Z. Piwoński)

my, wyraźnie stanowi, że prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad samorządem. Skoro na mocy innych ustaw, na które się powoływaliśmy, między innymi k.p.a., zalicza się samorządowe kolegia do jednostek samorządu, tenże artykuł określa tym samym, że ten nadzór sprawuje prezes Rady Ministrów. Można by zachować tylko ten pierwszy zapis w art. 1, ale byłoby to z kolei powtórzenie zapisu konstytucyjnego, dlatego też nie uznaliśmy za zasadne, żeby go utrzymać. Natomiast kolejny artykuł, już bardziej szczegółowy, wyraźnie stanowi, korespondując z art. 1, że nadzór nad samorządami sprawują prezes Rady Ministrów, wojewoda i regionalny samorząd. I nikt więcej. Już nieraz odrzucaliśmy niektóre rozwiązania prawne z tego powodu, że ten nadzór był rozciągnięty na ministrów, a niestety, nie mógł być. Prezes Rady Ministrów – raz jeszcze powtarzam – w swoich uprawnieniach, nadanych mu przez ustawę o Radzie Ministrów, ma możliwość posługiwać się tymi instrumentami, którymi dysponują ministrowie, ale nam, jako ustawodawcy, zapisywać taką delegację, która budzi tego typu wątpliwości... Dalibóg, nie jestem w stanie się za tym opowiedzieć. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana, w związku z czym zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie...

A, przepraszam bardzo, jeszcze pan minister Mazurek, bardzo proszę.

Przypominam, że przedstawiciel rządu w każdym momencie, do zamknięcia rozpatrywania danego punktu, może zabrać głos.

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Mazurek:

Postaram się krótko.

Otóż ja nie bez kozery wskazywałem nie tylko art. 148. Ja wskazywałem, Państwo Senatorowie, również art. 164 konstytucji, który trzeba rozpatrywać łącznie z art. 148 albo odwrotnie.

Otóż art. 164 jest sformułowany w sposób następujący:

„1. Podstawową jednostką samorządu terytorialnego jest gmina.

2. Inne jednostki samorządu regionalnego lub lokalnego i regionalnego określa ustawa”.

Mamy dwie ustawy o jednostkach samorządu terytorialnego: powiatowych i wojewódzkich,

dlatego ten zapis w kodeksie, moim zdaniem, szalenie nieszczęśliwy, na który powołuje się pan senator, no, jest jakby... A może właśnie tam jest błąd?

I wreszcie w art. 164 mówi się, że gmina wykonuje wszystkie zadania samorządu terytorialnego niezastrzeżone... itd. A więc art. 148 trzeba rozpatrywać łącznie z art. 164. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że głosowanie w sprawie tej ustawy zostanie przeprowadzone jutro, razem z pozostałymi głosowaniami, po godzinie 10.00.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziesiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ustawę tę Sejm uchwalił na dziewięćdziesiątym drugim posiedzeniu w dniu 3 grudnia. Tego samego dnia marszałek Senatu skierował ją do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, która przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Sprawozdanie to jest zawarte w druku nr 860A.

Zapraszam na mównicę pana senatora Zbigniewa Gołąbka i proszę, żeby zechciał przedstawić to sprawozdanie.

Senator Zbigniew Gołąbek:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Pani i Panie Senatorowie!

Mam zaszczyt, w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, przedstawić sprawozdanie z prac komisji nad uchwaloną przez Sejm w dniu 3 grudnia bieżącego roku ustawą o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Ustawa ta jest projektem rządowym.

Najważniejszym celem tej nowelizacji jest dostosowanie przepisów ustawy do przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz doprecyzowanie regulacji, które budzą wątpliwości interpretacyjne w kwestiach takich jak zrównanie praw kobiet i mężczyzn do zmiany nazwiska rodzowego zgodnie z konstytucyjną zasadą równouprawnienia płci.

Proponuje się też umożliwienie zmiany nazwiska, w szczególności gdy wnioskodawca nosi nazwisko ośmieszające go, o brzmieniu niepolskim lub posiadające formę imienia. Wyłącza się możliwość zmiany nazwiska na historyczne lub sławne, dopuszcza się też posiadanie najwyżej dwóch imion.

(senator Z. Gołąbek)

Ponadto ustawa przekazuje dotychczasowe kompetencje starostów kierownikom urzędów stanu cywilnego, również w zakresie spraw wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem wejścia ustawy w życie. Ułatwi to obywatelom załatwianie spraw, bo będzie to można zrobić w gminie, a nie w bardziej odległym powiecie.

Ustawa reguluje też przepisy dotyczące nadzoru wojewody, będącego organem odwoławczym od decyzji administracyjnych.

Dodaje się również nową instrukcję prawną, jaką jest powrót do imienia czy imion lub nazwiska, które zostały zmienione. Umożliwi to wszystkim osobom, których imiona lub nazwiska zostały zmienione, posługiwanie się danymi osobowymi wynikającymi z pierwotnej treści aktów stanu cywilnego. W grupie uprawnionych znajdują się też osoby, którym w latach pięćdziesiątych przy wydawaniu dowodów osobistych samowolnie zmieniono brzmienie lub pisownię imion i nazwisk.

Ważne jest też dla obywateli to, że zgodnie z art. 11 tej ustawy organ, który wyda decyzję o zmianie imienia lub nazwiska lub o ustaleniu jego pisowni, jest zobowiązany zawiadomić o tym właściwy urząd skarbowy, organy Policji, wojskowe komendy uzupełnień i Krajowy Rejestr Karny.

Wprowadzenie proponowanych zmian w ustawie nie ma wpływu na budżet państwa, ponieważ nie powoduje skutków finansowych. Zadania określone w ustawie są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej. Dotacja celowa, którą otrzymywali starostowie, zostanie przesunięta do organów gmin.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zgłosiła trzy poprawki, które zwiększają czytelność zapisów zawartych w ustawie oraz porządkują terminologię i nazewnictwo pojęć, mają więc charakter porządkujący i doprecyzowujący.

Panie i Panowie Senatorowie, Panie Marszałku, w imieniu komisji wnoszę, by Wysoki Senat przyjął te trzy poprawki zgłoszone w trakcie prac komisji w dniu 3 grudnia 2004 r., zawarte w druku nr 860A. Dziękuję za uwagę.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję. Proszę jeszcze sekundę wytrwać przy mównicy, bo może będą pytania.

(Senator Dorota Simonides: Ja mam pytanie.)

Pani senator Dorota Simonides.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Sprawozdawco, ja mam takie pytanie: czy jeżeli komuś jego nazwisko wydaje się ośmie-

szające, to czy jego subiektywne odczucie wystarczy, by je zmienić, czy również przez organa samorządowe albo administracyjne musi być obiektywnie uznane za ośmieszające? Dlaczego o to pytam? Otóż są pewne regionalne nazwiska, które w jednym regionie nic nie znaczą, a gdzie indziej znaczą coś bardzo przykrego i narażają kogoś na śmieszność. Stąd moje pytanie.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Debatowaliście nad tym, Panie Senatorze?

Senator Zbigniew Gołąbek:

Akurat konkretnego przykładu nie było, ale mogę powiedzieć, że taki obyczaj może obowiązywać, prawda, w pewnym środowisku lokalnym. Nie decyduje o tym jednak osoba, która chciała by zmienić nazwisko, tylko organ, który jest wymieniony w przepisach.

(Senator Dorota Simonides: Można jeszcze?)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę się jeszcze dopytać.

Senator Dorota Simonides:

Ja pytam dlatego... Robię to celowo, bo po wiem państwu tak: może się wydawać, że wyraz „motyka” nic złego nie oznacza, ale na Śląsku Opolskim jest to straszne słowo. Byłam biegłym, jako etnolog, i wiem, że jest to określenie stokroć gorsze niż niektóre łacińskie określenia kobiety. Znam taki przypadek: właściwy organ uważa, że to jest najzupełniej normalne, piękne, polskie słowo, takie jak „łopata” czy inne, a dla kobiety jest nie do przyjęcia w środowisku, w które ona weszła, przyjmując nazwisko męża. Stąd moje pytanie: czy urząd jest w stanie stwierdzić, jakie jest lokalne znaczenie jakiegoś słowa w danym regionie?

Senator Zbigniew Gołąbek:

Rozumiem pani pytanie, ale komisja się tym nie zajmowała. Jest to jednak kompetencja organu, który będzie brał to pod uwagę w ostatecznym rozstrzygnięciu.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

A propos motyki, trener pierwszoligowej Polonii Warszawa nazywa się Marek Motyka, bardzo przystojny mężczyzna, jak mówią kobiety. Dziękuję bardzo.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Czy są jeszcze pytania do pana senatora sprawozdawcy? Nie ma. Dziękuję bardzo.

Debatujemy nad ustawą, która była przedłożeniem rządowym. Do przedstawienia stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw wewnętrznych i administracji.

Witamy pana ministra Leszka Cieciewierza i towarzyszące mu osoby.

Czy pan minister chciałby się wypowiedzieć?

A czy są pytania do pana ministra?

Pan senator Jan Szafranec.

Senator Jan Szafranec:

Panie Ministrze nie mogę zrozumieć zapisu w art. 2 ust. 2. Jest tam mianowicie taki zapis: „Ważne względy zachodzą w szczególności, gdy wnioskodawca” – i teraz pkt. 2 – „pragnie zmienić swoje nazwisko na nazwisko, którego używa”. O co tutaj właściwie chodzi? Czy pan mógłby podać jakiś przykład?

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Bardzo proszę, czy może pan dać przykład?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Leszek Cieciewierz:

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, takim przykładem może być chociażby środowisko artystów, w którym bardzo często się zdarza, że przyjmują oni w swojej działalności określony pseudonim, posługują się nim w swojej twórczości, stają się po latach sławni i chcieliby z tego korzystać, robią więc z tego pseudonimu swoje normalne nazwisko. To jest jeden z takich przykładów najczęściej spotykanych.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Konkretny przykład: Czesław Niemen. Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania do pana ministra?

Pan senator Sławomir Izdebski.

Senator Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, chciałbym zapytać o kwestię dotyczącą nazwiska o brzmieniu niepolskim. Jak można ocenić, które nazwisko jest polskie, a któ-

re niepolskie? Ja rozumiem, że są nazwiska kończące się na „ski”, na przykład Izdebski, Borkowski itd. Wiem, że to są nazwiska bardziej słowiańskie, nazwiska polskie. No, ale są również takie nazwiska jak Miller, Lepper czy inne. Czy mamy uważać, że to są nazwiska niepolskie? Czy są jakieś kryteria oceny w tej kwestii?

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Czy pan minister zechce odpowiedzieć?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Leszek Cieciewierz:

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, to są zagadnienia, które reguluje ustawa o języku polskim, posiłkująca się w takich przypadkach Radą Języka Polskiego. To jest organ, który rozstrzyga w tego typu sprawach. Są to kwestie związane z ustawą o języku polskim, nie z tą ustawą.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze raz pan senator Szafranec.

Senator Jan Szafranec:

Jeszcze króciutkie pytanie.

Panie Ministrze, czy na przykład obywatel polski o imieniu i nazwisku Jan Kowalski może zmienić swoje nazwisko na przykład na Henry Williams? (*Wesołość na sali*)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Proszę bardzo.

(*Senator Jan Szafranec: Imię i nazwisko.*)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Leszek Cieciewierz:

Przede wszystkim jeżeli jest to nazwisko, które jest historyczne, to nie będzie mógł dokonać takiej zmiany, chyba że panu senatorowi chodzi o to, czy obywatel, który ma polsko brzmiące nazwisko może je sobie zmienić na nazwisko, które brzmi z angielska. Generalnie zależy to od decyzji urzędnika, to on podejmuje tę decyzję. Będzie też na pewno opierała się ona na opinii Rady Języka Polskiego, czy nazwisko to nie jest historyczne i czy to nazwisko może funkcjonować zgodnie z ustawą o języku polskim.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Mamy jeszcze pytania? Nie.

Dziękuję bardzo.

Przeto otwieram dyskusję.

Zapraszam na mównicę pana senatora Zbyszka Piwońskiego.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

To, co chcę powiedzieć, jest właściwie dalszym ciągiem dyskusji, która toczyła się na posiedzeniu komisji. Otóż nie przyjęliśmy jeszcze jednego rozstrzygnięcia, jeszcze jednej poprawki z uwagi na to, że założyłem, że dokonam konsultacji z marszałkiem Senatu w sprawie tego, czy ten punkt obrad będzie w ogóle dzisiaj, czy ewentualnie przeniesiemy go na następne posiedzenie. Zaraz powiem, o co chodzi.

Tak się niefortunnie złożyło, że jeden z przepisów prawnych dotyczący zmiany nazwiska, o czym tutaj zresztą państwo mówiliście, jest podwójnie regulowany: w niedawno przyjętej ustawie o mniejszościach narodowych i w ustawie, która w tej chwili jest omawiana. Ta sama materia jest odmiennie regulowana. Ta odmienność polega na tym, że ten zapis, który w tej chwili omawiamy, to zapis rozszerzający, dający możliwość, by ta zmiana następowała również w przypadku wyrażenia woli, a nie tylko wtedy, kiedy tej zmiany dokonano bez woli posiadacza tego nazwiska. W związku z tym zaistniałaby dość paradoksalna sytuacja, bo w tej ustawie byłyby dwie regulacje prawne, które by dotyczyły tej samej materii, a byłyby odmienne.

W związku z tym propozycja poprawki, co do której będę wnosil o dołączenie do tych już przyjętych, sprowadza się do tego, że na mocy tej ustawy skreślamy art. 31 zawarty w tamtej ustawie. Ale tu jednocześnie wyjaśniam: jeśli chodzi o tamtą ustawę, to nie został zakończony proces legislacyjny. Stąd ta subtelność. Dopiero w tym tygodniu nasze poprawki są rozpatrywane przez Sejm. W związku z tym w mojej poprawce są wykropkowane miejsca, a mianowicie brzmi ona w ten sposób: „W ustawie z dnia... – i tu kropki, bo nawet nie znamy jej daty, nie wiemy, kiedy będzie uchwalona, znamy tylko jej tytuł, czyli tutaj zostawiamy puste miejsce – o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym”... i znowu kropki, gdyż nie ma również adresu publikacyjnego, dlatego też tutaj pozostawiamy puste miejsca. Wnoszę jednak o przyjęcie tej poprawki w imię poprawności stanowienia prawa. Już taką praktykę stosowaliśmy, właściwie sztuka postępowania w procesie legislacyjnym dopuszcza taką możliwość. Korzystając

więc z tych dotychczasowych doświadczeń, wnoszę o to, ażebyśmy w imię tego, żeby to był poprawnie sformułowany dokument, tym aktem wycofali tamten zapis, a tym samym będzie to w sposób jednoznaczny rozstrzygnięte, będzie rozszerzona możliwość zmiany nazwiska.

Bardzo proszę.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

I w związku z tym, że została zgłoszona poprawka przez pana senatora Zbyszka Piwońskiego, bardzo proszę Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, żeby zechciała się zebrać i wypracować stanowisko. Jutro będziemy nad tym stanowiskiem głosowali.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Również i tę ustawę Sejm uchwalił na swoim dziewięćdziesiątym drugim posiedzeniu 3 grudnia. Tego samego dnia otrzymał ją Senat, a marszałek skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, która po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie; mamy je w druku nr 856A.

A o szczegółach dowiemy się za chwilę od pana senatora Władysława Mańkuta, sprawozdawcy Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Senator Władysław Mańkut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych przedłożyć Wysokiej Izbie sprawozdanie komisji z prac nad ustawą o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Komisja po wnikliwej analizie wniesionej przez sejmową Komisję Finansów Publicznych nowelizacji wspomnianej ustawy, a szczególnie zmian w zapisach w art. 9 i 11, odnoszących się do szkód wyrządzonych umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego, wnosi do Wysokiej Izby o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z drukiem senackim nr 856A. Dziękuję za uwagę.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Proszę pozostać jeszcze chwilę.

Czy są pytania? Pytań nie ma.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Dziękuję bardzo.

(Senator Władysław Mańkut: Dziękuję uprzejmie.)

Ustawę tę wniosła komisja sejmowa.

Czy obecny na naszym posiedzeniu pan minister Andrzej Jacaszek chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo.

Witam pana, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Andrzej Jacaszek:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Wysoka Izbo!

Przedmiotem ustawy z dnia 3 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych jest zmiana art. 9 ust. 2 oraz art. 11 wymienionej ustawy.

Te zmiany zostały transponowane w takim brzmieniu z rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym, druk sejmowy nr 3416. Projekt ten został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 19 października bieżącego roku i przekazany do Sejmu w dniu 28 października bieżącego roku.

Ustawa przewiduje zmianę między innymi art. 9 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Obecne brzmienie tego przepisu stanowi o odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w obowiązkowych ubezpieczeniach OC za szkody wyrządzone z winy umyślnej ubezpieczającego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność. Ustawa wprowadza zmianę w art. 9 ust. 2 poprzez ograniczenie tej odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do odpowiedzialności w OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i OC rolników. Tym samym przepisy ustawowe będą określały od 1 stycznia 2005 r. – to jest projektowany termin wejścia w życie ustawy nowelizującej – odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń za szkody wyrządzone umyślnie jedynie w odniesieniu do dwóch tak zwanych powszechnych obowiązkowych ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej, czyli OC komunikacyjnego i OC rolników.

Zmiana art. 11 omawianej ustawy poprzez dodanie ust. 2 i 3 przewiduje w przypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 4 pkt 4 ustawy, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń za szkody wyrządzone w wyniku rażącego niedbalstwa oraz prawo roszczenia regresowego zakładu ubezpieczeń w przypadku wystąpienia takich szkód.

Dnia 10 grudnia bieżącego roku senacka Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przyjęła tekst wspomnianej ustawy z dnia 3 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych bez żadnych poprawek.

W związku z tym zwracam się do Wysokiej Izby z wnioskiem o przyjęcie tej ustawy w zaproponowanym brzmieniu. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Proszę jeszcze chwileczkę pobyc na trybunie. Czy mamy pytania do pana ministra? Nie.

Dziękuję.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Andrzej Jacaszek: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

Ze względu na brak chętnych do zabrania głosu zamykam dyskusję.

Głosowanie w sprawie tej ustawy odbędziemy jutro.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Również i tę ustawę Sejm przyjął na swoim dziewięćdziesiątym drugim posiedzeniu w dniu 3 grudnia. Tego samego dnia trafiła ona do Senatu, a marszałek skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, która ją rozpatrzyła i przygotowała swoje sprawozdanie – mamy je w druku nr 858A.

Zobaczmy teraz na mównicy pana senatora Mieczysława Mietłę, sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, i posłuchamy go.

Senator Mieczysław Mietła:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam przyjemność przedstawić sprawozdanie z pracy Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych nad uchwaloną przez Sejm w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawą o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Podstawowym celem nowelizacji tej ustawy jest wprowadzenie bezpośredniego odesłania do nowo przyjętej definicji przedsiębiorcy w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Zmiana odesłania – obecnie obowiązuje pośrednio poprzez ustawę – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej – ma na celu wprowadzenie czytelności zapisów i uproszczenie drogi, którą adresaci, czyli przedsiębiorcy,

(senator M. Mietła)

norm prawnych zawartych w ustawie muszą przejść, by móc dokładnie określić swój status.

Drugim celem jest utożsamienie definicji małego i średniego przedsiębiorcy oraz mikroprzedsiębiorcy z definicjami obowiązującymi w prawodawstwie wspólnotowym w zakresie udzielania pomocy publicznej tym przedsiębiorstwom poprzez odesłanie w ustawie do definicji zawartej w załączniku nr I do rozporządzenia nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. Aktualnie w ustawie obowiązuje odesłanie do definicji zawartej w ustawie – Prawo działalności gospodarczej.

W końcu nowelizacja spowoduje, że fundusze poręczeniowe, którym Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości udzieliła wsparcia kapitałowego, będą mogły uzyskać środki przeznaczyć na udzielenie poręczeń nie tylko z tytułu pożyczek i kredytów, ale także na przykład poręczać wadium, które zobowiązani są wносить przedsiębiorcy w związku ze składaną ofertą. Obecnie przepisy dają możliwość wniesienia wadium w formie poręczenia. Określa to art. 45 ust. 6 ustawy – Prawo zamówień publicznych. Identyczna możliwość powinna również wynikać z regulacji dotyczących dokapitalizowania funduszy poręczeniowych w ramach ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Ponadto proponuje się nowelizację ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne w części dotyczącej definicji małego i średniego przedsiębiorcy. Ponieważ zaangażowanie Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, prowadzonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego, jest przez Komisję Europejską często uznawane za jedną z form pomocy publicznej, zdecydowano o dostosowaniu zawartej w tej ustawie definicji małych i średnich przedsiębiorstw do definicji unijnej.

W czasie pracy Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych przyjęto cztery poprawki do omawianej ustawy. Poprawki pierwsza i trzecia są poprawkami doprecyzowującymi. Poprawka druga jest poprawką redakcyjną. Poprawka czwarta uzupełnia definicję o mikroprzedsiębiorców.

Reasumując, powiem, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych proponuje, aby przyjąć te poprawki z tego względu, że nie budziły one żadnych kontrowersji w czasie pracy komisji.

Zwracam się zatem do Wysokiej Izby o przyjęcie zgłoszonych w druku senackim nr 858A czterech poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy mamy pytania do pana senatora sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję.

(Senator Mieczysław Mietła: Panie Marszałku, korzystając z tego, że jestem już tutaj przy mównicy, chciałbym jeszcze zgłosić dodatkowo trzy poprawki, które...)

Ale to nie w tym trybie.

(Senator Mieczysław Mietła: ...wykraczają poza sprawozdanie.)

Wiem, ale nie w tym trybie, Panie Senatorze. Może pan obejść dookoła prezydium...

(Senator Mieczysław Mietła: O, właśnie.)

...i złożyć panu sekretarzowi Senatu te poprawki.

W trybie proceduralnym chcę teraz poinformować, że ustawa ta była pilnym rządowym projektem. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki i pracy.

Jest z nami pani minister Irena Herbst.

Czy na tym etapie chciałaby pani zabrać głos?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Irena Herbst: Nie, dziękuję, Panie Marszałku. Myślę, że to, co pan senator sprawozdawca mówił, jest absolutnie wyczerpujące. Dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Czy senatorowie chcą zapytać panią minister?

(Senator Sławomir Izdebski: Tak, tak.)

Pan senator Sławomir Izdebski.

Senator Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Szanowna Pani Minister! Tak się zastanawiam nad sensem i celowością dalszego utrzymywania Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. Jest wiele różnych opinii w różnych środowiskach na temat utrzymania tejże agencji. Obserwujemy bowiem taką sytuację, że właściwie mamy agencję rozwoju przedsiębiorczości, a w Polsce przedsiębiorczość pada. Wiemy o tym chyba doskonale. W związku z tym chciałbym zapytać panią minister, czy są jakieś dane szacunkowe dotyczące kosztów utrzymania agencji w stosunku rocznym.

I drugie pytanie. Na jaką pomoc ze strony Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości może liczyć początkujące przedsiębiorstwo w Polsce? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Informuję, że w tym punkcie ograniczamy się do pytań. Tezy wygłaszamy w dyskusji. Mamy na to minutę.

Czy pani minister chce odpowiedzieć na te pytania?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Irena Herbst:**

Chętnie. Odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca. Oczywiście, że są, nie tylko szacunkowe, ale po prostu bardzo rzetelnie obliczone koszty działania PARP, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. Jeżeli pan senator pozwoli, to po prostu prześlemy panu senatorowi to na piśmie.

(*Senator Sławomir Izdebski: Bardzo proszę.*)

Jeśli chodzi o drugie pytanie, to ono jest bardzo szerokie. Minuta nie wystarczyłaby mi, żeby odpowiedzieć na pytanie, co Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości robi dla przedsiębiorczości. Jeżeli pan senator pozwoli, to także przysię to panu na piśmie.

Chcę też powiedzieć, jeżeli mogę, bo rozumiem, że jeszcze nie wyczerpałam tej minuty...

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Nie, nie, pani minuta nie dotyczy, to dotyczy tylko senatorów.*)

A, dziękuję bardzo.

Chcę po prostu bardzo mocno przeciwstawić się pogładowi, że Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości nic nie robi dla przedsiębiorczości w Polsce. Wydaje mi się, że robi bardzo dużo, a projektujemy to tak, żeby robiła jeszcze więcej. To po pierwsze.

A po drugie, też nie mogę się zgodzić z poglądem pana senatora, że przedsiębiorczość w Polsce pada. Wszystkie wyniki, które mamy, wskazują na sytuację wprost odwrotną. Mamy wyraźne poprawienie sytuacji i wyraźny wzrost przedsiębiorczości w Polsce przekładający się po prostu na rozwój gospodarczy, na tempo wzrostu, a także na...

(*Senator Sławomir Izdebski: Ale nie na bezrobocie.*)

Na bezrobocie także, Panie Senatorze. Chcę zwrócić uwagę na to, że w ciągu roku zostało ono obniżone z ponad 20% do 18,9%. To jest bardzo mało i stanowczo za mało, ale jest to wyraźna zmiana trendu. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma.

W takim razie otwieram dyskusję.

Wobec tego, że nikt do głosu się nie zapisał, zamykam dyskusję.

No ale ze względu na to, że pan senator Mieczysław Mietła zgłosił trzy poprawki, proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o zebranie się i odniesienie się do tych poprawek.

Głosować będziemy oczywiście jutro.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.

Ustawę tę Sejm uchwalił na osiemdziesiątym dziewiątym posiedzeniu 18 listopada. Od tego czasu mamy ją w Senacie. Marszałek skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych, a komisje przygotowały swoje sprawozdania.

Mamy je odpowiednio w drukach nr 831A i 831B.

Sprawozdawcą Komisji Spraw Zagranicznych miał być pan senator Zbigniew Zychowicz.

(*Senator Tadeusz Bartos: On ma spotkanie z delegacją kazachstańską. W międzyczasie go przywołamy, a ja może omówię w imieniu...*)

To w takim razie, proszę bardzo, pan senator Tadeusz Bartos, sprawozdawca Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Senator Tadeusz Bartos:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdanie komisji z prac nad ustawą z dnia 18 listopada 2004 r. o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r. Sprawozdanie to jest zawarte w druku senackim nr 831B.

Wysoka Izbo, wypowiedzenie konwencji wynika bezpośrednio z art. 6 ust. 12 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu państwa do Unii Europejskiej. Akt ten jest integralną częścią traktatu akcesyjnego, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r. Zgodnie z postanowieniem traktatu państwa członkowskie w jak najwcześniejszym terminie wystąpią z międzynarodowych porozumień i organizacji w dziedzinie rybołówstwa, w których stroną lub członkiem jest także Wspólnota Europejska.

W związku tym wypowiedzenie konwencji przez Rzeczpospolitą Polską należy uznać za celowe i uzasadnione. Właściwym trybem jej wypowiedzenia jest zgoda wyrażona w akcie dotyczącym tej materii.

Regulacje prawne odnoszące się do rybołówstwa w Unii Europejskiej należą do wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Wiąże się to z przekazaniem przez państwo członkowskie kompetencji w tym zakresie Komisji Europejskiej oraz przeniesieniem procesu decyzyjnego na szczebel Wspólnoty.

Szanowni Państwo, z tego względu rekomenduję Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy bez poprawek.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Czy są pytania do pana senatora Tadeusza Bartosa jako sprawozdawcy?

(*Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:* Nie ma.)

Nie ma.

Dziękuję, Panie Senatorze.

Przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych Zbigniew Kulak zastąpi sprawozdawcę Zbigniewa Zychowicza.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie, ustawę o wypowiedzeniu konwencji rozpatrywaliśmy na naszym posiedzeniu w krótkiej dyskusji. Powiem szczerze, że debata właściwie dotyczyła w ogóle problemów rybołówstwa i naszej, niestety malejącej, roli w tym obszarze.

Projekt ustawy został jednomyślnie przyjęty przez członków komisji.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Czy mamy pytania do pana senatora Zbigniewa Kulaka, przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych?

(*Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:* Nie ma pytań.)

Nie ma pytań.

Dziękuję bardzo.

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Jest z nami pani minister Daria Oleszczuk.

Czy chce pani zabrać głos?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:* Nie, dziękuję, Panie Marszałku.)

Dziękuję.

Czy są pytania do pani minister?

Pan senator Jan Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

W tej chwili pracuję właśnie nad pytaniem, czy został wynegocjonowany okres chroniący polskie rybołówstwo na jakiś czas przed oddaniem całkowitej kompetencji w tym względzie Wspólnocie.

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:* Rozumiem, że gdy pan senator mówi „wynegocjonowany”, to ma na myśli wynegocjowanie.)

Tak, dziękuję bardzo za poprawienie.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Czy pani minister chce odpowiedzieć?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Daria Oleszczuk:**

Tak, Panie Marszałku.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, Panie Senatorze, nie było potrzeby negocjowania okresów przejściowych, ponieważ w traktacie akcesyjnym zostały określone dla Polski kwoty połowowe. I z tego względu nie było potrzeby negocjowania tych okresów.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania? Nie.

Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

I ze względu na brak zgłoszeń zamykam dyskusję.

Wyczerpaliśmy procedury, jutro będziemy mogli głosować.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.

Sejm uchwalił tę ustawę 19 listopada na osiemdziesiątym dziewiątym posiedzeniu. Tego samego dnia dotarła do Senatu, a następnie marszałek przekazał ją do Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Sprawozdania są w drukach nr 838A i 838B.

Przyspieszyłem czytanie, bo już widzę panią senator Krystynę Sienkiewicz, sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Zapraszam.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie! Wysoki Senacie!

Jeżeli Wysoka Izba podzieli stanowisko Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, którą na tej trybunie reprezentuję, to tym samym wyrazi zgodę na dokonanie przez prezydenta Najjaśniejszej Rzeczypospolitej ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i pre-

(senator K. Sienkiewicz)

paratów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r. na siedemdziesiątej siodmej Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Tekst konwencji jest zawarty w druku sejmowym nr 3320. Ta konwencja, tak jak i inne tego typu konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczy wolności i praw obywatelskich określonych w art. 89 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Konwencja odnosi się do wszystkich gałęzi działalności gospodarczej, w których używa się substancji i preparatów chemicznych, a tym samym odnosi się do spraw uregulowanych w polskim prawodawstwie w pięciu ustawach i wydanych na ich podstawie dwunastu rozporządzeniach właściwych ministrów.

Konwencja nr 170 w jeszcze innym obszarze jest kompatybilna z naszą konstytucją, a mianowicie przewidziana w konwencji ochrona pracowników przed szkodliwym oddziaływaniem substancji i preparatów chemicznych jest jednym z elementów bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, o których mowa w art. 66 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Konwencja nr 170, regulując kwestie związane z bezpieczeństwem używania substancji i preparatów chemicznych, a więc system ich klasyfikacji i oznakowania, nakłada obowiązki na dostawców substancji i preparatów chemicznych, reguluje obowiązki pracodawców i pracowników w zakresie ich używania.

Konkludując, proszę Wysoką Izbę o przyjęcie ustawy upoważniającej prezydenta do ratyfikacji tej konwencji. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Proszę o pytania do pani senator sprawozdawcy. Nie ma pytań.

Dziękuję.

Teraz pan senator Zbigniew Kulak, sprawozdawca Komisji Spraw Zagranicznych.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Konwencja ta ma zastosowanie do wszystkich gałęzi działalności gospodarczej. Wymogi, które stawia, właściwie są spełnione w ustawach, które w większości uchwalaliśmy w obecnej kadencji, a mianowicie w ustawie o substancjach i preparatach chemicznych, w kodeksie pracy, w ustawie o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, w ustawie o odpadach, w ustawie o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. W związku z tym

nie ma żadnych przeciwwskazań, żeby ratyfikować tę konwencję. Dyskusja na posiedzeniu komisji biegła raczej w tym kierunku.

Zdziwienie senatorów, które było sygnalizowane, wywołało to, że jak dotychczas konwencja została ratyfikowana tylko przez jedenaście państw wymienionych w załączniku do druku sejmowego. Wydaje się, że przynajmniej wszystkie państwa, które do Unii Europejskiej wstępowały razem z nami w ostatnim poszerzeniu, dostosowały swoje prawo do prawa unijnego i siłą rzeczy także spełniają te warunki, o których mówiłem przed chwilą, czyli mają w swoich państwach ustawy brzmiące podobnie do tych, które wymieniłem. A więc nic nie stoi na przeszkodzie, żeby także ratyfikowały tę konwencję.

Ustawę o ratyfikacji przyjęto jednomyślnie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy są pytania? Nie ma.

Dziękuję.

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister gospodarki i pracy.

Witam pana ministra Piotra Kulę i pana dyrektora Jerzego Kowalskiego.

Czy chce pan zabrać głos?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Piotr Kulpa: Panie Marszałku, jeśli jest taka potrzeba, abym odpowiedział na jakies pytanie, to bardzo chętnie.)

Czy jest taka potrzeba? Czy są pytania do pana ministra?

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Nie ma pytań.)

Nie ma takiej potrzeby.

Otwieram dyskusję...

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Nie ma chętnych do dyskusji.)

...oraz zamykam dyskusję.

Jesteśmy gotowi do głosowania, które przeprowadzimy jutro.

Bardzo proszę pana senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

Pan marszałek Senatu uprzejmie przypomina, że dzisiaj, 15 grudnia 2004 r. w gmachu arcybiskupów warszawskich przy ulicy Miodowej o godzinie 18.00 odbędzie się spotkanie...

(Głos z sali: Można głosić?)

(Głos z sali: Mikrofon, mikrofon.)

(senator sekretarz S. Izdebski)

Przepraszam bardzo.

Marszałek Senatu uprzejmie przypomina, że dzisiaj, to jest 15 grudnia, w gmachu arcybiskupów warszawskich przy ulicy Miodowej o godzinie 18.00 odbędzie się spotkanie opłatkowe z Jego Eminencją księdzem prymasem Józefem Glempem. Wyjazd na spotkanie zaplanowane jest na godzinę 17.30. Od godziny 17.00 przy blaszaku będą czekać na państwa senatorów autokar i minibus senacki. Minibus to biały ford, natomiast autokar – mercedes...

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: Pod jakim blaszakiem?)

(Senator Anna Kurska: Przy Pomniku Polski Podziemnej zawsze stoją autokary.)

(Głos z sali: To jest inna strona ulicy.)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Pan senator sekretarz – usprawiedliwię go tutaj – odczytuje wiernie komunikat, jaki otrzymał z Kancelarii Senatu i tutaj nic już nie będziemy mogli dodać, żadnej poezji.

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Mogę dodać pani senator numer rejestracyjny samochodu, jeśli pani sobie życzy... WWW YY536. To jest mercedes.)

Akurat 563, Panie Senatorze.

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Tak jest, 563, przepraszam.)

(Wesołość na sali)

Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:

Posiedzenia Komisji Ochrony Środowiska, których tematem będzie rozpatrzenie wniosków zgłoszonych na posiedzeniu plenarnym do ustaw: o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, odbędą się bezpośrednio po zakończeniu obrad w sali nr 172. Podpisany przewodniczący komisji January Bień.

Następny komunikat. Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej dotyczące rozpatrzenia wniosku zgłoszonego podczas obrad plenarnych Senatu do ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych ustaw odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach plenarnych w sali nr 179.

Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie rozpatrzenia wniosków do ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz niektórych innych ustaw, a następnie wniosków

do ustawy budżetowej na rok 2005 odbędzie się o godzinie 14.30 w sali nr 217.

Posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu odbędzie się o godzinie 16.00 w sali nr 176.

Następny dzień.

Posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych odbędzie się w dniu 16 grudnia 2004 r. w sali nr 182 bezpośrednio po zakończeniu obrad Senatu. Porządek posiedzenia: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.

Posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności dotyczące rozpatrzenia wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych odbędzie się w dniu jutrzejszym, 16 grudnia, o godzinie 8.30 w sali nr 182.

Posiedzenie połączonych komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, odbędzie się 16 grudnia bieżącego roku o godzinie 9.00 w sali nr 182. Posiedzenie będzie dotyczyć pierwszego czytania projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach prawnych związanych z usuwaniem skutków powodzi z lipca i sierpnia 2001 r. oraz o zmianie niektórych innych ustaw – druk nr 772.

I jeszcze dwa komunikaty.

Uprzejmie informuję, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Konwentu Seniorów w dniu 16 grudnia 2004 r., w czwartek, o godzinie 9.00. Bezpośrednio po zakończeniu Konwentu Seniorów odbędzie się posiedzenie Prezydium Senatu. Podpisany: minister Adam Witalec.

I ostatni komunikat. Uprzejmie informuję, że posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się w dniu 16 grudnia, to jest jutro, o godzinie 9.45 w sali nr 179. Podpisany: przewodniczący Jerzy Adamski. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

I tak oto przed terminem, zupełnie mimo woli, mimo że dzisiaj przypada czterdziesta szósta rocznica pewnego znanego wydarzenia, zakończyliśmy nasze dzisiejsze obrady.

Ogłaszam przerwę do jutra, do godziny 10.00.

Dziękuję państwu.

(Głos z sali: A głosowania?)

Będą głosowania, oczywiście. Ja przecież dzisiaj z dziesięć razy mówiłem, że będą głosowania, mogę to powtórzyć jeszcze jedenasty. To powtarzam jeszcze raz: będą głosowania.

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 10 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie Kazimierz Kutz, Ryszard Jarzembowski i Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Panie i Panowie Senatorowie, wznawiam posiedzenie.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydyjnym.

(Senator Jerzy Adamski: Panie Marszałku...)
Tak?

Senator Jerzy Adamski:

Zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Senatu chciałbym zaproponować uzupełnienie porządku obrad dzisiejszego, siedemdziesiątego czwartego posiedzenia Senatu o dwa punkty. Chodzi o wybór przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz o zmiany w składzie komisji senackich.

(Głos z sali: To punkt szesnasty.)

Punkt szesnasty jest, ale dodatkowo byłyby jeszcze zmiany przydziału dwóch senatorów, czyli senatora Ścierańskiego, który do dnia dzisiejszego nie ma swojej komisji...

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Nie ma przydziału. I to, jak rozumiem, zrobimy przed budżetem, przed ostatnim punktem?

(Senator Jerzy Adamski: Tak, tak.)

Czy ktoś jest przeciw? Czy ktoś jest przeciw tym wnioskom? Nie.

Dziękuję.

Bardzo proszę o zajmowanie miejsc.
Pani Olga Krzyżanowska.

Senator Olga Krzyżanowska:

Panie Marszałku, zwracam się do pana marszałka z pewną prośbą. Dzisiaj jest rocznica śmierci górników na Śląsku w czasie stanu wo-

jennego. Zwracam się do pana marszałka i do Wysokiej Izby z prośbą o uczczenie ich pamięci minutą ciszy.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Bardzo proszę o uczczenie minutą ciszy górników poległych w kopalni „Wujek”.

(Wszyscy wstają) (Chwila ciszy)

Dziękuję.

Panie i Panowie Senatorowie, pragnę poinformować państwa senatorów, że marszałek Senatu RP profesor Longin Pastusiak otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu Karoliny Północnej.

Serdecznie gratulujemy panu marszałkowi.
(Oklaski)

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad...

(Rozmowy na sali)

Zwracam uwagę, że zaczęły się już obrady. Bardzo proszę się skupić.

(Rozmowy na sali)

Panie Marszałku Jarzembowski, bardzo proszę się skupić w tej chwili na mojej osobie.

...stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Jest on w druku nr 830A.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

(wicemarszałek K. Kutz)

Stwierdzam, że 81 senatorów głosowało za, 1 był przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 1**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senatora Sławomira Izdebskiego o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Sławomir Izdebski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdanie z prac nad rozpatrzeniem wniosków zgłoszonych w toku debaty w dniu 14 grudnia bieżącego roku do ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw, zawarte w druku senackim nr 855Z.

(Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę o przerwanie rozmów na sali.)

Szanowni Państwo, komisja rozpatrzyła wnioski na posiedzeniu w dniu 15 grudnia bieżącego roku. Rekomenduje Wysokiemu Senatowi przyjęcie poprawki pierwszej i poprawki drugiej.

Poprawka zgłoszona przez senatorów: Irenę Kurzępę, Adama Biela i Kazimierza Pawełka, nie została przyjęta. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pani senator Irena Kurzępa?

(Senator Irena Kurzępa: Tak, Panie Marszałku dziękuję.)

(Rozmowy na sali)

Bardzo proszę... Szanowna Lewico, bardzo proszę, troszeczkę ciszej.

Senator Irena Kurzępa:

Panie i Panowie Senatorowie! W poprawce trzeciej zgłaszamy lata referencyjne 2001 – 2003, dlatego że są to lata poprzedzające ostatni zbiór. Logicznie myśląc, chodzi o ostatnie lata, a nie o lata 2000 – 2002. Te lata są sztucznie ustawione i nazwane poprzedzającymi ostatni zbiór. Dlatego bardzo proszę o poparcie tej poprawki.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pan senator Biela?

Proszę.

Senator Adam Biela:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Na wczorajszym posiedzeniu komisji rolnictwa przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Agencji Rynku Rolnego stwierdzili, iż sformułowana przez nas poprawka trzecia jest racjonalna, lecz nie może zostać zrealizowana przez agencję. Przyczyną tego miałyby być brak danych dotyczących gatunku odmian – to było koronnym argumentem przedstawicieli ministerstwa. Otóż mam przed sobą formularz wniosku skierowanego do agencji przez plantatorów, gdzie jest wyraźnie wymieniona grupa odmian, która byłaby podstawą do uznania tego, co jest zalecane zgodnie z normami Unii Europejskiej. Wobec tego widzę tutaj jakąś podstawową niezgodność w zestawieniu z tym, co było koronnym argumentem w debacie na wczorajszym posiedzeniu komisji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

(Rozmowy na sali)

Bardzo bym prosił kolegów z lewicy, że jak mają taką potrzebę, aby porozmawiać, to niech zrobią przerwę i to załatwią między sobą. Bardzo proszę umożliwić mi prowadzenie obrad.

Pan senator Pawełek?

Senator Kazimierz Pawełek:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zwracam się z prośbą o poparcie poprawki trzeciej, która w sposób prawidłowy określa lata preferencji i ustalania limitów, zamiast stosować sztuczny

(senator K. Pawełek)

sposób, manipulowany przez ministerstwo. Poprawka druga wprowadza nienaturalne lata, cofając się, nie uwzględnia przy tym aktualnych zbiorów. W związku z tym proszę o poparcie poprawki trzeciej, która wprowadza tutaj pewną prawidłowość.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza doprecyzowuje przepis poprzez zastąpienie niezdefiniowanego w ustawie pojęcia „towar” określeniem używanym w innych przepisach tej ustawy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że 88 senatorów było za poprawką, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 2)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

(Rozmowy na sali)

Czy koledzy, tym razem z prawej strony, mogli by się powstrzymać?

Jakieś dziwne wzburzenie jest dzisiaj, chyba będą bardzo poważne poprawki...

Przystępujemy do głosowania nad poprawką drugą. Przyjęcie tej poprawki wyklucza głosowanie nad poprawką trzecią. Poprawka druga zmienia przyjęte przez Sejm rozwiązania dotyczące zasad podziału kwot surowca tytoniowego na 2005 r. dla poszczególnych plantatorów oraz grup producentów tytoniu. W myśl rozwiązań przyjętych przez Sejm, kwoty te miałyby być równe kwotom przyznany na 2004 r., określonym w umowach kontraktacji, natomiast w poprawce Senatu proponuje się przyznawanie kwot produkcyjnych na podstawie rzeczywistej produkcji tytoniu, popartej dokumentami dostaw w okresie trzech wskazanych lat, czyli w latach 2000 – 2002.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

(Rozmowy na sali)

Przepraszam.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(Rozmowy na sali)

No, kto był za?

Stwierdzam, że 51 senatorów głosowało za, 34 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 3)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Teraz przechodzimy do głosowania nad całością...

(Rozmowy na sali)

W tym stanie rzeczy przystępujemy do głosowania za przyjęciem projektu uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw w całości, ze zmianami wynikającym z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że 69 senatorów głosowało za, 14 – przeciw, a 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 4)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw.

(Rozmowy na sali)

Proszę o ciszę na sali.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senatora Mariana Kozłowskiego o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków. Proszę.

Senator Marian Kozłowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja rozpatrzyła w dniu wczorajszym wnioski zgłoszone w toku debaty w dniu 14 grudnia nad ustawą o doświadczeniach na zwierzętach. Przedstawia Wysokiemu Senatowi następujące stanowisko: Wysoki Senat raczy przyjąć poprawki drugą, czwartą, piątą i szóstą. Są to poprawki, które komisja przedstawiła przed rozpoczęciem posiedzenia Senatu. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy pani senator wnioskodawca Krystyna Bochenek chce jeszcze zabrać głos?

(Senator Krystyna Bochenek: Chcę.)

Proszę.

Senator Krystyna Bochenek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Szczególnie bym prosiła o uwzględnienie poprawki, którą proponowałam w rozdziale 2 w art. 4 ust. 2. Zgodnie z nim zwierzę nie może być powtórnie wykorzystane do doświadczenia powodującego silny ból, strach lub cierpienie. Po konsultacji ze środowiskami naukowo-badawczymi proponowałam, aby żadne zwierzę raz poddane doświadczeniu, nie tylko takie, które ma za sobą silny ból, strach lub cierpienie, nie mogło być wykorzystywane powtórnie w tym celu. Nawet badania na zwierzętach, które nie przeżyły strachu, bólu ani cierpienia, bo podano im, na przykład, jedynie ksenobiotyk, mogą w efekcie dać niejednoznaczne wyniki. Znaczący to, że będzie zachwiany cel naukowo-badawczy badania, skoro zmieni to w dużym stopniu wyniki takiego badania.

Uprzejmie proszę o uwzględnienie tej poprawki.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Przypominam, że pani senator Krystyna Bochenek wycofała jedną swoją poprawkę, siódmą, zawartą w druku nr 859Z.

Zgodnie z art. 52 ust. 7 regulaminu każdy senator może podtrzymać wycofany wniosek, przejmując uprawnienia dotychczasowego wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać wycofany wniosek? Nie widzę chętnych.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senator wnioskodawca przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawki pierwsza i ósma będą przegłosowane łącznie. Są to poprawki pani senator Bochenek. Poprawki te skutkują tym, że zwierzę będzie mogło być wykorzystane do doświadczenia tylko raz, a w przypadku nieprzestrzegania tego zakazu będzie groziła sankcja karna w postaci grzy-

wny, kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wynik głosowania.

Informuję, że 42 senatorów było za przyjęciem poprawek... (oklaski) 39 – przeciw, a 11 się wstrzymało od głosu. **(Głosowanie nr 5)**

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte.

Poprawka druga ma charakter językowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 92 senatorów. **(Głosowanie nr 6)**

Poprawka trzecia eliminuje dopuszczalność przeprowadzenia doświadczenia bez odpowiedniego znieczulenia, jeżeli znieczulenia nie dałoby się pogodzić z celami doświadczenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki.

Widzę, że pani senator Bochenek ma dzisiaj bardzo dobry dzień... prawie.

36 senatorów głosowało za, 48 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 7)**

Stwierdzam, że poprawka nie została przyjęta.

Poprawka czwarta koryguje odesłanie i redakcję przepisu.

Głosujemy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

91 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do poprawki piątej. Usuwa ona błędne odesłanie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 93 senatorów. **(Głosowanie nr 9)**

Prosiłbym również, żeby... Jestem za tym, żeby wyłączyć telefony komórkowe.

Przystępujemy do poprawki szóstej. Ona precyzuje odesłanie.

Głosujemy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

88 senatorów głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 10)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

(wicemarszałek K. Kutz)

Która teraz poprawka?

(Senator Sekretarz Zbigniew Gołąbek: Już koniec.)

Tak, koniec.

Wobec tego przystępujemy do głosowania za przyjęciem projektu uchwały w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

90 senatorów głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator Ewę Serocką o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

(Rozmowy na sali)

Proszę o ciszę.

Senator Ewa Serocka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Z dwudziestu poprawek, które zostały zgłoszone na tym posiedzeniu, Komisja Ustawodawstwa i Praworządności na swoim posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2004 r. przyjęła sześć. W druku nr 839Z komisja proponuje przyjęcie poprawek: piątej, jedenastej, czternastej, szesnastej, siedemnastej i dwudziestej. Poprawki pana senatora Dzido, mniejszości komisji i pani Liszcz nie zostały przyjęte przez komisję. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę mniejszości komisji senator Teresę Liszcz o zabranie głosu i przedstawienie swoich wniosków.

Senator Teresa Liszcz:

Z tym, że część wniosków przybliży senator Dzido.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę mówić przy mównicy.)

Dobrze, Panie Marszałku.

Chcę powiedzieć, że pierwsze trzy wnioski mniejszości... przepraszam, trzeci i czwarty referuje pan senator Dzido. Ja referuję drugi. W tym drugim wniosku chodzi o to, żeby skreślić §2, który wyłącza prawo prokuratora generalnego i rzecznika praw obywatelskich do wniesienia skargi kasacyjnej wtedy, kiedy strona w tym zakresie złożyła skargę. Uważamy, że nie ma żadnego powodu, żeby uniemożliwiać tym instytucjom...

(Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Przepraszam bardzo, Pani Senator. Ja bardzo proszę kolegów z lewicy, aby potem sobie porozmawiali.)

...żeby uniemożliwiać prokuratorowi generalnemu i rzecznikowi praw obywatelskich – którzy działają w interesie publicznym, i to w sytuacjach jaskrawego naruszenia prawa, wręcz naruszenia konstytucyjnych wolności i praw, jak w przypadku rzecznika, czy podstawowych zasad porządku prawnego, jak w przypadku prokuratora generalnego – wniesienie w tej sytuacji skargi kasacyjnej, bo mogą oni dostarczyć do brych, mocnych argumentów.

Jeżeli chodzi o kolejną poprawkę popartą przez mniejszość komisji, którą ja referuję, to jest to poprawka siódma. Ta poprawka powinna być rozpatrywana łącznie z poprawką ósmą. Chodzi o to, żeby nie wyłączać możliwości kontroli przez Sąd Najwyższy spraw o rozwód i separację. One do tej pory są objęte prawem do wniesienia kasacji. Sejm zaproponował, żeby te sprawy wyłączyć, a to są sprawy o fundamentalnym znaczeniu dla rodziny i ta kontrola powinna być zachowana.

To są wszystkie wnioski mniejszości, które ja miałam referować. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu kolejnego sprawozdawcę mniejszości komisji, panią senator Annę Kurską.

Senator Anna Kurska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Z upoważnienia mniejszości Komisji Ustawodawstwa i Praworządności pragnę przedstawić państwu trzy poprawki. Dwie z nich dotyczą obniżenia progu dopuszczalności wnoszenia kasacji. Są to poprawki trzecia i czwarta, proponowane przez pana senatora Dzidę. Moja poprawka

(senator A. Kurska)

dotyczy zwiększenia składu sądu przy rozpatrywaniu wniosków o kasację. Otóż, moim zdaniem, zamiast jednego sędziego powinno być trzech sędziów, gdyż jest to za poważna sprawa, żeby jeden człowiek decydował o tym, czy zamyka się drogę stronie do dochodzenia roszczeń, czy też nie. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

(Rozmowy na sali)

Widzę również znaczne ożywienie koła Ligi Polskich Rodzin. Trochę mi to wadzi, przeszkadza w prowadzeniu...

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Senator Dzido? Nie widzę go.

Pani senator Liszcz?

(Senator Teresa Liszcz: Dziękuję.)

Pani senator Kurska?

(Senator Anna Kurska: Dziękuję.)

Nie?

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty Komisja Ustawodawstwa i Praworządności, mniejszość komisji oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili swoje wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza zmierza do tego, aby w razie wydania przez sąd drugiej instancji orzeczenia, od którego przysługuje skarga kasacyjna, obowiązek zawiadomiania sądu drugiej instancji przez strony i ich przedstawicieli o ich każdej zmianie miejsca zamieszkania miał miejsce do czasu upływu wskazanego przez sąd terminu wniesienia skargi kasacyjnej.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

30 senatorów głosowało za, 53 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 12)**

Stwierdzam, że poprawka nie została przyjęta.

Poprawka druga eliminuje przepis, który w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę wyłącza – w zaskarżonym zakresie – wnie-

sienie skargi kasacyjnej przez prokuratora generalnego lub rzecznika praw obywatelskich.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem poprawki?

Kto się sprzeciwia?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

32 senatorów głosowało za, 51 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 13)**

Stwierdzam, że poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzecia obniża minimalną wartość przedmiotu zaskarżenia warunkującą dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe z 50 do 20 tysięcy zł. Obecnie próg wynosi 10 tysięcy zł.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto się sprzeciwia?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Proszę podać wyniki.

35 senatorów głosowało za, 50 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 14)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka czwarta obniża minimalną wartość przedmiotu zaskarżenia warunkującą dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach gospodarczych z 75 do 50 tysięcy zł. Obecnie próg wynosi 20 tysięcy zł.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

35 senatorów głosowało za, 51 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka nie została przyjęta.

Przystępujemy do poprawki piątej, której przyjęcie wyklucza głosowanie nad poprawką szóstą. Poprawka piąta obniża minimalną wartość przedmiotu zaskarżenia warunkującą dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach z zakresu prawa pracy z 30 do 10 tysięcy zł i w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych z 15 również do 10 tysięcy zł. Jest to powrót do obecnie obowiązujących progów.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 90 senatorów. **(Głosowanie nr 16)**

Nad poprawkami siódmą i ósmą będziemy głosowali łącznie. Przywracają one uchyloną przez Sejm dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o rozwód i separację. Jednocześnie przewidują jej niedopuszczalność od wyroku orzekającego rozwód, jeżeli choćby jedna ze stron po jego uprawomocnieniu się zawarła związek małżeński.

(wicemarszałek K. Kutz)

Głosujemy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

31 senatorów głosowało za, 55 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawki nie zostały przyjęte.

Poprawka dziewiąta wydłuża termin, w którym strona może wnieść skargę kasacyjną, z dwóch do trzech miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto się sprzeciwia?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

26 senatorów głosowało za, 59 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 18)**

Stwierdzam, że poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dziesiąta skraca termin na wniesienie skargi kasacyjnej przez prokuratora generalnego i rzecznika praw obywatelskich z sześciu do trzech miesięcy.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

18 senatorów głosowało za, 68 – przeciw*, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka nie została przyjęta.

Przystępujemy do poprawki jedenastej. Ma ona na celu powrót do obecnej konstrukcji instytucji przedsądu, czyli wstępnego badania wniesionej skargi kasacyjnej. Zaproponowana redakcja przepisu, zdaniem wnioskodawcy, ma utrzymać kodeksową zasadę przyjmowania skarg kasacyjnych do rozpoznania, a z odmowy przyjęcia uczynić wyjątek.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

43 senatorów głosowało za, 43 – przeciw**, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 20)**

Stwierdzam, że poprawka nie została przyjęta.

(Rozmowy na sali)

Przechodzimy do poprawki dwunastej. Poprawka ta ma na celu...

Czy ja mógłbym prosić jednak o przerwanie dyskusji, zwłaszcza zbyt głośnej?

Poprawka dwunasta ma na celu spowodowanie, aby Sąd Najwyższy wstępnie badał, w trybie

przedsądu, skargę kasacyjną w składzie trzech sędziów, a nie, tak jak jest obecnie, w składzie jednego sędziego.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że 37 senatorów głosowało za, 44 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 21)**

Stwierdzam, że poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzynasta eliminuje przepis, który stanowi, że w razie wniesienia skargi kasacyjnej przez prokuratora generalnego lub rzecznika praw obywatelskich koszty procesu w postępowaniu kasacyjnym podlegają wzajemnemu zniesieniu.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

23 senatorów głosowało za, 59 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka nie została przyjęta.

Przystępujemy do poprawki czternastej, która ma charakter doprecyzowujący.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

86 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 23)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka piętnasta przedłuża termin na złożenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z dwóch do czterech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto się sprzeciwia?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

23 senatorów głosowało za, 62 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka szesnasta zmierza do konsekwentnego zastąpienia we wszystkich przepisach kodeksu postępowania cywilnego pojęcia kasacji pojęciem skargi kasacyjnej.

Głosujemy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

88 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 25)**

Poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki siedemnastej, która zmienia jedną z podstawowych apelacji w postępowaniu uproszczonym w ten sposób, że ape-

* Wicemarszałek przeczytał omyłkowo: 60 – przeciw.

** Wicemarszałek przeczytał omyłkowo: 40 – przeciw.

(wicemarszałek K. Kutz)

lację będzie można oprzeć tylko na jednym naruszeniu przepisów postępowania, a nie, jak wynika z uchwalonego przez Sejm literalnego brzmienia przepisu, na co najmniej dwóch uchybieniach.

Głosujemy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

88 senatorów głosowało za, a jeno 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 26)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki osiemnastej, która obniża minimalny próg wartości przedmiotu zaskarżenia warunkujący dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opieki i kurateli ze 150 do 50 tysięcy zł, czyli przywraca to, co obecnie obowiązuje w tym zakresie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

32 senatorów głosowało za, 52 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 27)**

Stwierdzam, że poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dziewiętnasta obniża minimalny próg wartości przedmiotu zaskarżenia warunkujący dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku ze 150 tysięcy zł do 50 tysięcy zł i tym samym powoduje powrót do aktualnego stanu prawnego w tym zakresie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że 31 senatorów głosowało za, 53 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 28)**

Poprawka nie została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką dwudziestą, która ma na celu, ze względu na zmianę terminu „kasacja” na pojęcie „skarga kasacyjna”, dokonanie nowelizacji dorozumianej polegającej na tym, że ilekroć w innych przepisach będzie mowa o kasacji w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu dotychczasowym, oznaczać to będzie skargę kasacyjną w rozumieniu ustawy nowelizującej.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

89 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 1 zaś nie głosował. **(Głosowanie nr 29)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Teraz przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

78 senatorów głosowało za, 8 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 30)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ochrony Środowiska senatora Grzegorza Niskiego o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Grzegorz Niski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Komisja Ochrony Środowiska w dniu wczorajszym na swoim posiedzeniu rozpatrzyła wszystkie wnioski zgłoszone w toku debaty w dniu 15 grudnia nad ustawą o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Komisja rekomenduje Wysokiemu Senatowi przyjęcie wszystkich czterdziestu dziewięciu poprawek z wyjątkiem dwudziestej drugiej, którą eliminuje przyjęcie poprawki dziewiętnastej. Wśród tych czterdziestu dziewięciu poprawek dwadzieścia trzy poprawki to są poprawki o charakterze formalnym, zapewniające wewnętrzną spójność ustawy, zapewniające spójność z obowiązującym systemem prawnym oraz zgodność z regułami poprawnej techniki legislacyjnej. Dwadzieścia pięć poprawek to poprawki merytoryczne, ale wszystkie, również wskutek opinii strony rządowej, zostały przyjęte przez komisję jednomyślnie, z wyjątkiem poprawki dwunastej, która wzbudziła największe kontrowersje, cho-

(senator G. Niski)

ciaż poprawka ta też jest rekomendowana Wysokiemu Senatowi większością głosów, 6 senatorów było za, 2 – przeciw.

Krótko o tej poprawce. Ta poprawka wprowadza do ustawy recyklingowej opłatę w wysokości 5 zł – są to środki na wspomaganie systemu recyklingu pojazdów wycofanych z ruchu. Dla posiadaczy pojazdów jest to opłata raczej symboliczna. Komisja stanęła na stanowisku, że co prawda ustawodawca przewidział różne formy wsparcia finansowego zakładów recyklingu i odzysku – między innymi wprowadzający ponad tysiąc pojazdów zapewnia na swój koszt sieć, ci, co sprowadzają do kraju mniej niż tysiąc sztuk pojazdów, powinni płacić po 500 zł od sztuki, a także indywidualni importerzy ponoszą opłaty – to potrzebne jest jeszcze dodatkowe źródło zasilania ze względu na to, że żeby przygotować w kraju około siedmiuset pięćdziesięciu zakładów recyklingu, potrzebny jest znaczny wysiłek inwestycyjny.

Chciałbym powiedzieć, że ta poprawka wzbudziła kontrowersje również dlatego, że Biuro Legislacyjne Senatu stało na stanowisku, że Senat wykroczy poza swoje konstytucyjne kompetencje. W większości członkowie komisji uważali jednak, że jest to realizacja zasady: zanieczyszczający płaci, a także realizacja filozofii: im starszy samochód, tym dłużej właściciel będzie ponosił dodatkowe opłaty, co go zmusi do tego, żeby jak najszybciej zlikwidował stary samochód.

Wysoki Senacie, senacka Komisja Ochrony Środowiska upoważniła mnie do przedstawienia wniosku, żeby poprawki formalne, niewzbudzające żadnych kontrowersji, przegłosować łącznie. A są to poprawki: pierwsza, piąta, szósta, siódma, dziewiąta, dziesiąta, jedenasta, trzynasta, piętnasta, dwudziesta pierwsza, dwudziesta czwarta, dwudziesta szósta, dwudziesta siódma, dwudziesta ósma, dwudziesta dziewiąta, trzydziesta, trzydziesta pierwsza, trzydziesta druga, trzydziesta siódma, czterdziesta druga, czterdziesta piąta, czterdziesta szósta i czterdziesta ósma. Chciałbym więc zaproponować Wysokiemu Senatowi, żeby te poprawki mogły być przegłosowane łącznie.

Wicemarszałek Kazimierz Kut:

Dziękuję.

(Senator Grzegorz Niski: Dziękuję bardzo.)

(Senator Teresa Liszcz: Przepraszam, mam wniosek...)

Tak, słucham?

Senator Teresa Liszcz:

Nie rozumiem, co to znaczy, że Senat miałby wykroczać poza swoje uprawnienia, skoro to jest nowa ustawa, a nie nowelizacja.

Senator Grzegorz Niski:

Takie było stanowisko Biura Legislacyjnego, które powoływało się na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, że również w tym przypadku możemy się narazić – jest takie prawdopodobieństwo – na zarzut, że jest to zapis niekonstytucyjny.

(Senator Zbigniew Romaszewski: To jakiś absurd.)

Wicemarszałek Kazimierz Kut:

Dziękuję.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan January Bień?

(Senator January Bień: Dziękuję.)

I pani Apolonia Klepacz?

(Senator Apolonia Klepacz: Dziękuję.)

Wpłynął wniosek o głosowanie łączne.

Czy jest głos sprzeciwu? Nie ma.

Wobec tego przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami. Będziemy głosować łącznie nad poprawkami: pierwszą, piątą, szóstą, siódmą, dziewiątą, dziesiątą, jedenastą, trzynastą, piętnastą, dwudziestą pierwszą, dwudziestą czwartą, dwudziestą szóstą, dwudziestą siódmą, dwudziestą ósmą, dwudziestą dziewiątą, trzydziestą, trzydziestą pierwszą, trzydziestą drugą, trzydziestą siódmą, czterdziestą drugą, czterdziestą piątą, czterdziestą szóstą i czterdziestą ósmą.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że 85 senatorów głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 31)**

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką drugą, która będzie przegłosowana łącznie z trzydziestą czwartą. Poprawki te, druga i trzydziesta czwarta, zmierzają do uściślenia, że wprowadzający pojazd jest obowiązany dołączyć do faktury wystawionej nabywcy pojazdu oświadczenie o podleganiu obowiązkowi zapewnienia sieci zbierania pojazdów.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

(wicemarszałek K. Kutz)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

85 senatorów głosowało za, 1 się wstrzymał, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 32)**

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami trzecią i ósmą, które będą przegłosowane łącznie. Zmierzają one do modyfikacji przepisów dotyczących wnoszenia opłat od pojazdu wprowadzonego na terytorium kraju oraz opłat za brak sieci zbierania pojazdów.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania,

Poprawki zostały przyjęte jednogłośnie, 87 senatorów było za. **(Głosowanie nr 33)**

Przystępujemy do głosowania nad poprawką czwartą. Zmierza ona do ustanowienia zasady, że w przypadku gdy wprowadzający pojazd, który wprowadza na terytorium kraju nie więcej niż tyśiąc pojazdów w roku kalendarzowym i nie zapewnia sieci zbierania pojazdów, dokonał zbycia pojazdu, obowiązany jest przekazać niezwłocznie nabywcy pojazdu dowód wniesienia opłaty od pojazdu wprowadzonego na terytorium kraju.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

87 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 34)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką dwunastą. Będziemy głosowali łącznie nad poprawką dwunastą i poprawkami: czternastą, trzydziestą trzecią, czterdziestą czwartą i czterdziestą siódmą. Poprawki te zmierzają do wprowadzenia opłaty recyklingowej pobieranej od właściciela pojazdu lub upoważnionej przez niego osoby przy pierwszym badaniu technicznym lub okresowym badaniu technicznym.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

80 senatorów głosowało za, 3 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 35)**

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką szesnastą. Poprawka ta zmierza do tego, aby przy obliczaniu poziomów odzysku pojazdów wycofanych z eksploatacji do odzysku były zaliczane również działania oznaczone jako R13 i R14 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, czyli „Magazynowanie odpa-

dów, które mają być poddane któremukolwiek z działań wymienionych w punktach od R1 do R12 (z wyjątkiem tymczasowego magazynowania w czasie zbiórki w miejscu, gdzie odpady są wytwarzane)” oraz „Inne działania prowadzące do wykorzystania odpadów w całości lub w części lub do odzyskania z odpadów substancji lub materiałów, łącznie z ich wykorzystaniem, niewymienione w punktach od R1 do R13”.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

87 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 2 senatorów nie głosowało. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką siedemnastą. Zmierza ona do tego, aby przy obliczaniu poziomów recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji do recyklingu były zaliczane również działania oznaczone jako R14 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, czyli „Inne działania prowadzące do wykorzystania odpadów w całości lub w części lub do odzyskania z odpadów substancji lub materiałów, łącznie z ich wykorzystaniem, niewymienione w punktach od R1 do R13”.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 90 senatorów. **(Głosowanie nr 37)**

Przystępujemy do głosowania nad poprawką osiemnastą, która zmierza do dodania do ustawy przepisów merytorycznych w zakresie obliczania poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

86 senatorów głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 38)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami dziewiętnastą i dwudziestą, bo one powinny być przegłosowane łącznie. Poprawki te, dziewiętnasta i dwudziesta, zmierzają do tego, aby minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określał w drodze rozporządzenia frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do recyklingu, frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do innych procesów odzysku niż recykling, rodzaje i wzory dokumentów potwierdzających dokonanie odzysku i recyklingu, a także sposób obliczania pozio-

(wicemarszałek K. Kutz)

mów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Przystępujemy do głosowania nad tymi poprawkami.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte jednogłośnie przez 90 senatorów. **(Głosowanie nr 39)**

Przystępujemy do głosowania nad poprawką dwudziestą trzecią. Poprawka ta zmierza do ujednolicenia terminologii określonej w ustawie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 90 senatorów. **(Głosowanie nr 40)**

Przystępujemy do głosowania nad poprawką dwudziestą piątą, która zmierza do tego, aby przedstawiane Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewodzie roczne sprawozdanie przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu zawierało informacje o przedsiębiorcach, którym przekazano odpady do unieszkodliwiania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 87 senatorów. **(Głosowanie nr 41)**

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzydziestą. Ma ona charakter uściślający.

Kto jest za?

(Głos z sali: Trzydziesta już była.)

Przepraszam, miałem informację...

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Nie, nie, dobrze, trzydziesta piąta.)

Panie Sekretarzu, proszę się skupić na samobronie.

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Właśnie to robię.)

(Wesołość na sali)

Poprawka... Który numer?

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Trzydzieści pięć.)

Będziemy głosować łącznie nad poprawką trzydziestą piątą i poprawkami: trzydziestą szóstą, trzydziestą dziewiątą i czterdziestą pierwszą. Poprawki te zmierzają do ustanowienia zasad przekazywania pojazdu innego niż określony w art. 3 pkt 4 ustawy przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że 91 senatorów głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 42)**

Poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami trzydziestą ósmą i czterdziestą, nad którymi będziemy głosować łącznie. Zmierzają one do zapewnienia konsekwencji legislacyjnej uznawania równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie w stosunku do zaświadczenia o demontażu pojazdu oraz zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

91 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 43)**

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte jednogłośnie

Przystępujemy do głosowania nad poprawką czterdziestą trzecią. Zmierza ona do tego, aby przychodami Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej były wpływy z opłat i należności, o których mowa w art. 142 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

91 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 44)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie,

Przystępujemy do głosowania nad poprawką czterdziestą dziewiątą i ostatnią. Zmierza ona do tego, aby zmiany w zakresie dotyczącym art. 401 ust. 1–10 i 13–16 ustawy – Prawo ochrony środowiska weszły w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Za przyjęciem tej poprawki głosowało 90 senatorów, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 45)**

W tym stanie rzeczy przystępujemy do głosowania nad uchwałą w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Naciskamy przycisk obecności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

89 senatorów jest za, czyli wszyscy obecni – za. **(Głosowanie nr 46)**

(wicemarszałek K. Kutz)

Stwierdzam wobec wyników głosowania, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Powracamy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę zatem sprawozdawcę Komisji Ochrony Środowiska, panią senator Apolonie Klepacz, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

(Rozmowy na sali)

Proszę również o ciszę na sali.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Apolonia Klepacz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Ochrony Środowiska na posiedzeniu w dniu 15 grudnia, czyli wczoraj, rozpatrzyła wnioski zgłoszone w toku debaty nad ustawą o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji i przedstawia Wysokiemu Senatowi propozycję, aby Wysoki Senat raczył przyjąć przedstawione w druku nr 857Z wnioski od pierwszego do szóstego oraz wniosek ósmy. Wniosek siódmy został wycofany.

Jednocześnie pragnę poinformować Wysoką Izbę, iż wniosek pierwszy w trakcie obrad Senatu uległ modyfikacji. Trzech senatorów wnioskodawców: senator Jerzy Markowski, senator Klemens Ścierski i senator January Bień, dokonało autopoprawki.

Wniosek ten jest dość istotny, ma bowiem na celu stabilizację warunków dla nowych instalacji. One i tak, zgodnie z obowiązującymi normami, będą spełniać wymaganie zastosowania najlepszej i najnowszej technologii i tutaj jest zawarta gwarancja stabilizacji warunków związanych z przyznanymi im uprawnieniami do emisji na lat piętnaście.

Proszę Wysoką Izbę o poparcie dla wniosków przedstawionych w druku nr 857Z. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję pani senator.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan Jerzy Markowski?

(Senator Jerzy Markowski: Dziękuję.)

Pan Klemens Ścierski?

(Senator Klemens Ścierski: Dziękuję.)

Pan January Bień?

(Senator January Bień: Dziękuję, Panie Marszałku.)

I pani Apolonia Klepacz?

(Senator Apolonia Klepacz: Dziękuję.)

Przypominam, że senator January Bień oraz senator Klemens Ścierski wycofali swój wniosek zapisany jako siódmy w druku nr 857Z.

Zgodnie z art. 52 ust. 7 Regulaminu Senatu każdy senator może podtrzymać wycofany wniosek, przejmując uprawnienia dotychczasowego wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać wycofany wniosek?

Szwenkuję z prawej w lewą, ale nie widzę chętnych.

Wobec tego przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza zmierza do określenia zasad stabilnego przydziału uprawnień do emisji podmiotom prowadzącym nowe instalacje.

Naciskamy przycisk obecności.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Za przyjęciem poprawki głosowało 87 senatorów, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 47)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka druga wprost do wyliczenia w sposób określa termin do uiszczenia drugiej raty opłaty z tytułu przyznania uprawnień do emisji.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

88 senatorów jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 48)**

(wicemarszałek K. Kutz)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzecią, która ma charakter precyzujący.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

86 senatorów głosowało za. (**Głosowanie nr 49**)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką czwartą, która ma charakter językowy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

88 senatorów było za. (**Głosowanie nr 50**)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką piątą. Ona redaguje przepis w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

84 senatorów głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 51**)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta zwalniania z obowiązku dołączania pozwoleń wydanych na podstawie ustawy – Prawo ochrony środowiska w przypadku, gdy zostały one wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia do emisji.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Za przyjęciem poprawki głosowało 88 senatorów, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 52**)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Siódma poprawka jest wycofana.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką ósmą. Ma ona na celu uzupełnienie odesłań do przepisów dotyczących kar pieniężnych.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 90 obecnych senatorów 89 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 53**)

Poprawka została przyjęta.

W tym stanie rzeczy przystępujemy do głosowania nad uchwałą w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

90 senatorów było za, czyli podjęta jednogłośnie. (**Głosowanie nr 54**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

(Rozmowy na sali)

Jeśli państwo będziecie mieli ochotę prowadzić tak intensywne rozmowy, to ja ogłoszę przerwę.

(Głosy z sali: Przerwę, przerwę!)

Żadnej przerwy.

(Rozmowy na sali)

Proszę o ciszę!

Przerwa będzie nieco później, Panie Profesorze.

Powracamy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

(Rozmowy na sali)

Proszę sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu senatora Witolda Gładkowskiego o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Proszę również o ciszę na sali.

Senator Witold Gładkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę o spokój.)

Przedstawiam paniom i panom senatorom rezultaty pracy komisji, która na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2004 r. rozpatrzyła wnioski zgłaszane w czasie przeprowadzonej w dniu 15 grudnia 2004 r. debaty nad ustawą o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Komisja przedstawia Wysokiemu Senatowi swoje stanowisko, prosząc o zaakceptowanie i poparcie wniosków: pierwszego, czwartego, piątego, siódmego, jedenastego, dwunastego, trzynastego, czternastego, piętnastego, szesnastego, siedemnastego, dziewiętnastego, dwudziestego trzeciego, dwudziestego piątego, dwudziestego ósmego, dwudziestego dziewiątego,

(senator W. Gładkowski)

trzydziestego, trzydziestego pierwszego, trzydziestego trzeciego, trzydziestego szóstego, trzydziestego siódmego, trzydziestego ósmego i trzydziestego dziewiątego.

Ponadto komisja informuje, że na podstawie art. 52 ust. 4 Regulaminu Senatu pani senator Wiesława Sadowska dokonała zmiany treści swoich wniosków...

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Przepraszam bardzo. Teraz tylko panie rozmawiają, to jest jakieś zjawisko meteorologiczne, dziwne. (Wesołość na sali)

Bardzo proszę.

Senator Witold Gładkowski:

...co ma odzwierciedlenie we wniosku dziewiętnastym i trzydziestym trzecim w zestawieniu wniosków.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, niezależnie od stanowiska zawartego w sprawozdaniu, gdzie proponowane jest głosowanie łączne nad powiązаныmi ze sobą ze względu na treść wnioskami, które są w sprawozdaniu sprecyzowane, wnoszę uprzejmie o łączne głosowanie nad kolejną grupą poprawek, które w trakcie prac trzech komisji nie budziły żadnych kontrowersji i były akceptowane jednogłośnie. Ja pozwolę sobie wymienić te poprawki.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Tutaj biuro prawne zwraca mi uwagę, że to jest niemożliwe, ponieważ niektóre się wykluczają.

Senator Witold Gładkowski:

Szkoda, że nie wiedziałem tego wcześniej. Jeżeli tak, to bardzo przepraszam i dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan Witold Gładkowski?

(Senator Witold Gładkowski: Ja dziękuję, Panie Marszałku.)

Pan Grzegorz Niski?

(Senator Grzegorz Niski: Tak.)

Tak, bardzo proszę.

Senator Grzegorz Niski:

Wysoki Senacie, proszę o poparcie poprawek zgłoszonych przeze mnie i przez panią senator Sadowską, dlatego że te oczekiwane przez środo-

wisko studenckie poprawki dotyczą dofinansowania internatów i posiłków. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pani Wiesława Sadowska? Nie ma jej?

(Głos z sali: Jest!)

Jest, przepraszam bardzo.

(Senator Wiesława Sadowska: Dziękuję.)

I pan Kazimierz Drożdż?

(Senator Kazimierz Drożdż: Dziękuję.)

Wobec tego przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

(Rozmowy na sali)

Poprawki pierwsza i trzydziesta siódma zostaną przegłosowane łącznie.

Bardzo proszę o ciszę.

Poprawka trzydziesta siódma skreśla przepis, który nowelizuje uregulowanie przejściowe zawarte w ustawie o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o pożyczkach i kredytach studenckich oraz o zmianie niektórych innych ustaw dotyczące zasad wypłaty stypendiów studentom wskazanym w nowelizowanym przepisie. Przepis art. 4 jest zbędny, ponieważ cel założony przez ustawodawcę został zrealizowany na podstawie dotychczasowego uregulowania.

Konsekwencją poprawki trzydziestej siódmej jest konieczność dokonania zmiany tytułu ustawy.

I będziemy głosowali.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

86 senatorów głosowało za, 2 się wstrzymało od głosu (**Głosowanie nr 55**).

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte.

Poprawki: drugą, trzecią, szóstą, ósmą, dziewiątą, dziesiątą, osiemną, dwudziestą, dwudziestą pierwszą, dwudziestą drugą, dwudziestą czwartą, dwudziestą szóstą, dwudziestą siódmą, trzydziestą drugą, trzydziestą czwartą, trzydziestą piątą i czterdziestą, należy przegłosować łącznie.

(wicemarszałek K. Kutz)

Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawkami: czwartą, siódmą, dziewiętnastą, dwudziestą piątą i trzydziestą trzecią.

Wymienione poprawki: druga, trzecia, szósta, ósma, dziewiąta, dziesiąta, osiemnasta, dwudziesta, dwudziesta pierwsza, dwudziesta druga, dwudziesta czwarta, dwudziesta szósta, dwudziesta siódma, trzydziesta druga, trzydziesta czwarta, trzydziesta piąta i czterdziesta, wprowadzają do ustawy kompleks przepisów rozszerzających katalog form pomocy materialnej dla studentów o dopłaty do zakwaterowania i dopłaty do posiłków. Ponadto poprawka trzecia wyłącza prawo studiujących w Polsce obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich EFTA – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członków ich rodzin do wszystkich świadczeń pomocy materialnej dla studentów o charakterze socjalnym.

Poprawki dziesiąta i dwudziesta siódma podnoszą o 50% próg wysokości dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającej do ubiegania się o stypendium socjalne, dopłatę do zakwaterowania i dopłatę do posiłków, zaś poprawki osiemnasta i trzydziesta druga umożliwiają przyznawanie stypendium za wyniki w nauce na semestr lub na rok akademicki, a nie wyłącznie na rok akademicki.

Teraz będziemy głosować.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

40 senatorów głosowało za... (oklaski) ...38 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 56)**

Stwierdzam, że poprawki te zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami piątą i dwudziestą trzecią, które będą przegłosowane łącznie. Mają one charakter redakcyjny.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto się wstrzymał od głosu?

Kto był przeciw?

89 senatorów głosowało za przyjęciem tych poprawek, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 57)**

Poprawki zostały przyjęte.

Która teraz?

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Szósta? Aha, to jedenasta teraz.)

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami jedenastą i dwudziestą ósmą, tak?

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Tak, tak.)

Panie Sekretarzu, proszę się zmobilizować.

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Ale tu jest napisane!)

(Wesołość na sali)

Młody.

Poprawki te zmierzają do wyraźnego wskazania, że przy ustalaniu dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne uwzględnia się dochody osiągane przez opiekunów prawnych lub opiekunów faktycznych studenta.

Będziemy głosowali nad tymi poprawkami.

Proszę przycisnąć obecność.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

81 senatorów głosowało za, 5 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 58)**

Poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką dwunastą, która ma charakter redakcyjny. Ona ujednotwila sposób formułowania odesłań do innych przepisów.

Głosujemy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(Wesołość na sali)

(Senator Longin Pastusiak: Panie Marszałku, prosimy wolniej troszeczkę, bo chciałbym, żebyśmy widzieli...)

Wolniej?

(Głosy z sali: Wolniej!)

(Głosy z sali: Szybciej, szybciej!)

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Niektórzy mówią: szybciej, Panie Marszałku.) (Wesołość na sali)

(Głos z sali: Trochę wolniej.) (Wesołość na sali)

Rozumiem, że trochę wolniej. Bardzo proszę.

Poprawka dwunasta ma charakter redakcyjny, ujednotwila sposób formułowania odesłań do innych przepisów.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Poprawka została przyjęta jednogłośnie – 90 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 59)**

Przystępujemy do poprawki trzynastej. Zmierzona ona do zastosowania prawidłowej techniki legislacyjnej, zastępuje użyty w ustawie skrót pełną nazwą programu.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Poprawka została przyjęta jednogłośnie – 90 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 60)**

Słucham?

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Czternasta.)

(wicemarszałek K. Kutz)

Przystępujemy do poprawki czternastej. Ona uściśla przepis ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Poprawka została przyjęta jednogłośnie – 88 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 61)**

Przystępujemy do poprawek: piętnastej, szesnastej, trzydziestej i trzydziestej pierwszej, bo one muszą być przegłosowane łącznie. Mają one charakter legislacyjny, zamieszczają przepisy formułujące kryterium przyznawania stypendium specjalnego osobom niepełnosprawnym w odrębnych artykułach odpowiednio ustawy o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o wyższych szkołach zawodowych.

Będziemy głosowali.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Poprawki zostały przyjęte jednogłośnie przez 90 obecnych na sali senatorów. **(Głosowanie nr 62)**

Przystępujemy do poprawek siedemnastej i trzydziestej szóstej, nad którymi będziemy głosowali łącznie. Poprawki te zmierzają do umieszczenia dodawanych przepisów...

(Senator Krzysztof Szydłowski: Już były przegłosowane łącznie.)

Proszę?

(Głos z sali: Gdzie?)

(Głos z sali: Wszystko jest w porządku.)

Panie Senatorze, no ja... Tu jest sekretarz, który mi mówi, a pan... Przede wszystkim, żeby zabrać głos, musi się pan zgłosić w sprawie formalnej. (Wesołość na sali)

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Albo w dyskusji.)

Uwaga! Poprawki siedemnasta i trzydziesta szósta zmierzają do umieszczenia dodawanych przepisów we właściwym miejscu w strukturze artykułu.

Będziemy głosowali.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 90 obecnych senatorów. **(Głosowanie nr 63)**

Przystępujemy do głosowania nad poprawką dwudziestą dziewiątą. Ta poprawka ujednocila dodawane do ustawy o szkolnictwie wyższym i do ustawy o wyższych szkołach zawodowych przepisy określające katalog dochodów i świadczeń niewliczanych do miesięcznej wysokości dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającej do ubiegania się o stypendium socjalne.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta jednogłośnie przez 89 obecnych senatorów. **(Głosowanie nr 64)**

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzydziestą ósmą, która usuwa błędne odesłanie.

Będziemy głosowali.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wynik głosowania.

Stwierdzam, że 90 senatorów głosowało za, 1 senator – przeciw. **(Głosowanie nr 65)**

Stwierdzam, że poprawka ta została przyjęta.

Przystępujemy do poprawki trzydziestej dziewiątej. Formułuje ona przepis przejściowy dotyczący zasad wypłacenia stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych.

Będziemy głosowali.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Stwierdzam, że poprawka ta została przyjęta jednogłośnie przez 89 senatorów obecnych na sali. **(Głosowanie nr 66)**

W tej sytuacji przystępujemy do głosowania za przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę nacisnąć przycisk obecności i będziemy głosowali.

Kto jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

90 senatorów głosowało za, czyli uchwała została podjęta jednogłośnie. **(Głosowanie nr 67)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

(Głos z sali: Dziesięć minut przerwy.)

Proszę?

(Głosy z sali: Nie, nie.)

Proszę o ciszę.

(Głos z sali: Do budżetu...)

(Rozmowy na sali)

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy

(wicemarszałek K. Kutz)

o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie dwóch poprawek do ustawy, druk senacki nr 849A.

Informuję, że za chwilę przeprowadzimy łączne głosowanie nad przedstawionymi poprawkami komisji.

Przystępujemy do łącznego głosowania nad poprawkami Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Poprawki uchylają zmiany wprowadzone do ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, zmierzające do wprowadzenia nadzoru nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi, jako budzące wątpliwości natury konstytucyjnej.

Przystępujemy do głosowania za przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

88 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 68**)

Wobec wyniku głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.

Ktoś miał mnie zmienić.

Słucham, Senatorze?

(Senator Zbyszko Piwoński: W kwestii formalnej... Panie Marszałku, tam były dwie poprawki i dopiero...)

Ja czytam taki zapis, jaki mam.

(Senator Zbyszko Piwoński: Wycofuję to. Przepraszam.)

Dziękuję.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, która ustos-

sunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senatora Zbigniewa Gołąbka o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Zbigniew Gołąbek:

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt złożyć w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej sprawozdanie z wczorajszego posiedzenia komisji.

Zanim to uczynię, pragnę przypomnieć, że komisja na swym posiedzeniu w dniu 15 grudnia rozpatrzyła wnioski zgłoszone w toku debaty i przyjęła jednogłośnie trzy wnioski.

Chcę zwrócić uwagę państwa senatorów na poprawkę czwartą. Jest to poprawka pana senatora Zbyszka Piwońskiego, poparta przez komisję. Tak niefortunnie się bowiem złożyło, że jeden z przepisów prawnych dotyczących zmiany nazwiska jest podwójnie regulowany: w niedawno przyjętej ustawie o mniejszościach narodowych i w ustawie, która w tej chwili jest omawiana. Ta sama materia jest odmiennie regulowana. Ta odmienność polega na tym, że ten zapis, który w tej chwili omawiamy, to zapis rozszerzający, dający możliwość, by ta zmiana następowała również w przypadku wyrażenia woli, a nie tylko wtedy, kiedy tej zmiany dokonano bez woli posiadacza tego nazwiska. W związku z tym zaistniałaby dość paradoksalna sytuacja, bo byłyby dwie regulacje prawne, które dotyczyłyby tej samej materii, a byłyby odmienne. Stąd ta propozycja poprawki – została ona poparta przez komisję – o której dołączenie do poprawek już przyjętych wnosił senator Zbyszko Piwoński. Poprawka ta zmierza do tego, aby na mocy tej ustawy skreślić art. 31 zawarty w ustawie o mniejszościach narodowych. Ale jednocześnie wyjaśniam, że jeśli chodzi o tamtą ustawę, to proces legislacyjny nie został zakończony i dlatego występuje ta subtelność. Dopiero jutro nasze poprawki będą rozpatrywane przez Sejm. W związku z tym w poprawce czwartej są wykropkowane miejsca, a mianowicie brzmi ona w ten sposób: „W ustawie z dnia... – i tu kropki, bo nie znamy jej daty, nie wiemy, kiedy będzie uchwalona, znamy tylko jej tytuł, a więc tutaj zostawiamy puste miejsce – o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym...” i znowu kropki, gdyż nie

(senator Z. Gołąbek)

ma również adresu publikacyjnego, dlatego też i tutaj pozostawiamy puste miejsce.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki w imię poprawności stanowienia prawa. Już taką praktykę stosowaliśmy. Właściwie sztuka postępowania w procesie legislacyjnym dopuszcza taką możliwość. Korzystając więc z dotychczasowych doświadczeń, wnosimy o to, ażebyśmy w imię tego, aby to był poprawnie sformułowany dokument, tym aktem wycofali tamten zapis, bo tym samym będzie to w sposób jednoznaczny rozstrzygnięte, będzie rozszerzona możliwość zmiany nazwiska.

W imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej wnoszę o przyjęcie czterech poprawek.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy pan senator Zbyszko Piwoński chce zabrać głos?

(Senator Zbyszko Piwoński: Dziękuję.)

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza zmierza do pozostawienia w ustawie o zmianie imion i nazwisk przepisu, który stanowi, iż nazwisko osoby może się składać najwyżej z dwóch części.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

85 senatorów głosowało za, 4 wstrzymało się od głosu*. (**Głosowanie nr 69**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga modyfikuje odesłanie, zawężając krąg przesłanek uzasadniających zmianę imienia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

86 senatorów głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 70**)

Poprawka trzecia uściśla przepis, wskazując kryterium, na podstawie którego wojewodowie sprawują nadzór nad działalnością kierowników urzędów stanu cywilnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

86 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 71**)

Poprawka czwarta uchyla zmianę w ustawie o zmianie imion i nazwisk wprowadzoną ustawą o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym w związku z tym, iż przedmiotowa nowelizacja dodaje nową, szerszą przesłankę ubiegania się o zmianę imienia lub nazwiska.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

73 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 14 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 72**)

Głosujemy teraz nad całością, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

81 senatorów głosowało za, 6 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 73**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu jedenaścigo porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Procedury związane z dojściem do finału zostały zakończone, więc możemy przystąpić do głosowania.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiła wniosek o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

87 senatorów głosowało za. (**Głosowanie nr 74**)

Jednogłośnie poparcie oznacza, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

* Wicemarszałek przeczytał omyłkowo: 86 senatorów głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

W przerwie w obradach Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych odniosła się do wniosków zgłoszonych w toku debaty.

Zapraszam pana senatora Mieczysława Mietłę do przedstawienia planu pracy komisji.

Senator Mieczysław Mietła:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych omówiła poprawki przedłożone w czasie debaty i wnosi do Wysokiej Izby o przyjęcie wszystkich poprawek zawartych w druku nr 858Z. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy pan senator Mietła chciałby jeszcze zabrać głos jako senator wnioskodawca?

(Senator Mieczysław Mietła: Dziękuję.)

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Głosujemy nad poprawkami pierwszą i trzecią, które zmierzają do sprecyzowania odesłania do pojęć mikroprzedsiębiorcy oraz małego i średniego przedsiębiorcy w rozumieniu odpowiedniego rozporządzenia Komisji Europejskiej.

Kto jest za ich przyjęciem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wszyscy głosujący senatorowie w liczbie 86 poparli te poprawki. **(Głosowanie nr 75)**

Poprawki przyjęte jednogłośnie.

Poprawka druga ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Jeszcze jeden senator. Proszę o...

(Rozmowy na sali)

Dziękuję bardzo.

87 głosów, czyli wszystkie, za. **(Głosowanie nr 76)**

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka czwarta zmierza do zapewnienia konsekwencji legislacyjnych wprowadzenia do ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne pojęć mikroprzedsiębiorcy oraz małego i średniego przedsiębiorcy w rozumieniu odpowiedniego rozporządzenia Komisji Europejskiej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

86 osób głosowało, wszystkie za. **(Głosowanie nr 77)**

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka piąta zmierza do dodania do ustawy przepisu przejściowego, zgodnie z którym do postępowań w sprawach objętych przepisami ustawy, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy ustaw nowelizowanych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Również 86 głosów za, cały komplet. **(Głosowanie nr 78)**

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka szósta zmierza do dodania do ustawy przepisu przejściowego, zgodnie z którym do udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy pomocy finansowej i innych świadczeń przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, a także gwarancji i poręczeń, na podstawie ustaw nowelizowanych, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 87 głosów, komplet głosów za. **(Głosowanie nr 79)**

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka siódma zmierza do skreślenia bezprzedmiotowego przepisu, który stanowi o zachowaniu w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, gdyż przepisy te nie zostały wydane.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 84 głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 80)**

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Kto jest za przyjęciem uchwały wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

87 senatorów, a więc wszyscy głosujący są za przyjęciem uchwały. **(Głosowanie nr 81)**

Wobec tego stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybolóstwie i ochronie żywych zasobów w Mo-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

rze Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.

Wyczerpaliśmy już procedury związane z rozpatrywaniem tej ustawy i możemy przystąpić do głosowania. Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad tymi wnioskami.

Kto z państwa jest za przyjęciem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 senatorów głosowało za, 6 – przeciw i 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 82)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.

Również w tym przypadku procedury zostały wyczerpane. Obie komisje, to jest Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia, przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Jeszcze dwoje profesorów...

(Senator Adam Biela: Może nie chcą głosować?)

Gdy pani profesor skończy rozmawiać, to nacisnąć przycisk.

Dziękuję bardzo. Proszę o wyświetlenie wyników.

Głosowało 87 osób, wszystkie były za. **(Głosowanie nr 83)**

W ten sposób Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piętnastego porządku obrad: trzecie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Przypominam, że Senat 17 listopada w drugim czytaniu skierował projekt uchwały do Komisji

Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w celu ustosunkowania się do wniosków zgłoszonych w toku dyskusji. Podczas posiedzenia w dniu 3 grudnia zostało przygotowane dodatkowe sprawozdanie. Zawarte jest ono w druku nr 806X.

Chciałbym też przypomnieć, że trzecie czytanie obejmuje przedstawienie Senatowi dodatkowego sprawozdania komisji o projekcie uchwały i głosowanie.

Zapraszam na mównicę pana senatora Gerarda Czaję, sprawozdawcę połączonych komisji.

Senator Gerard Czaja:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Dla przypomnienia podam, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich dwukrotnie rozpatrywały propozycję zawartą w druku nr 806, raz na posiedzeniu w listopadzie i drugi raz na posiedzeniu w grudniu. Tak jak po pierwszym, tak i po drugim posiedzeniu komisje wnoszą o odrzucenie projektu uchwały i w imieniu tych dwóch komisji poddają państwu taką propozycję pod rozwagę. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Mogą jeszcze zabrać głos senatorowie wnioskodawcy.

Pan Andrzej Spsychalski?

(Senator Andrzej Spsychalski: Tak.)

Proszę.

Senator Andrzej Spsychalski:

Panie Marszałku, chciałbym prosić Wysoki Senat o poparcie zgłoszonej przeze mnie poprawki, która wobec tej bardzo gorącej i żywiołowej dyskusji ma charakter kompromisowy, a wydaje się, że właśnie kompromisowość należałoby podtrzymać w tych rozstrzygnięciach. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Marii Berny nie pytam, gdyż jej nie ma. Zdzisława Janowska?

(Senator Zdzisława Janowska: Dziękuję.)

Grzegorz Lipowski?

(Senator Grzegorz Lipowski: Dziękuję.)

Mirosław Lubiński?

(Senator Mirosław Lubiński: Dziękuję.)

Wiesława Sadowska?

(Senator Wiesława Sadowska: Dziękuję bardzo.)

Jerzy Suchański?

(Senator Jerzy Suchański: Dziękuję.)

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Krzysztof Szydłowski?
(Krzysztof Szydłowski: Tak.)
Proszę.

Senator Krzysztof Szydłowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!
Na poprzednim posiedzeniu przedstawiłem obszernie uzasadnienie, dlatego dzisiaj ograniczę się do trzech krótkich zdań. Proszę państwa, Konstytucja w art. 113 mówi wprost o jawności posiedzeń Sejmu i Senatu jako o zasadzie. Jestem przekonany, że jawność winna dotyczyć również etapu finalnego, jakim jest głosowanie, gdyż to ono przecież w istocie przesądza o ostatecznym kształcie procesu legislacyjnego. Myślę, że tajne głosowanie w Senacie jest na pewno, niewątpliwie przywilejem naszej Izby, ale sądzę, że przywilejem, dla którego brakuje uzasadnienia zarówno prawnego, jak i moralnego. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.
Pan senator Zbigniew Zychowicz?
(Senator Zbigniew Zychowicz: Dziękuję.)
Może jeszcze pan senator Gerard Czaja?
(Senator Gerard Czaja: Dziękuję.)

Dziękuję.

Można teraz zadawać pytania senatorowi sprawozdawcy Gerardowi Czai.

Czy są pytania? Nie stwierdzam. Dziękuję.

Przypominam, że zestawienie wniosków do tej uchwały zawarte jest w druku nr 806X. Komisje po rozpatrzeniu przedstawionego projektu uchwały oraz wniosków zgłoszonych w toku dyskusji podczas drugiego czytania poparły wniosek o odrzucenie projektu uchwały. W pierwszej kolejności będziemy więc głosowali nad wnioskiem o odrzucenie projektu uchwały.

Przystępujemy do głosowania.

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Nie działa.)

(Głos z sali: Działa.)

Kto z państwa jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie projektu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

62 osoby głosowały za, 16 – przeciw, 10 osób wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 84**)

Stwierdzam zatem, że Senat odrzucił projekt uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu i tym samym zakończył postępowanie w tej sprawie.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szesnastego porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich.

Wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tej sprawie zawarty jest w druku nr 853.

Proszę pana senatora Zdzisława Jarmużka, sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, o zabranie głosu.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich 3 grudnia rozpatrzyła podania senatorów Zbigniewa Gołąbka, Kazimierza Jaworskiego oraz Krystyny Sienkiewicz o odwołanie odpowiednio z Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, z Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz z Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Rozpatrzyła także podanie senatora Kazimierza Jaworskiego o wybranie go do Komisji Emigracji i Polaków za Granicą.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich wnosi o przyjęcie zaproponowanej uchwały zawartej w druku nr 853. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie stwierdzam. Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wniosek uzyskał jednogłośnie poparcie 88 senatorów. (**Głosowanie nr 85**)

Wobec tego Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siedemnastego porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich.

Wniosek komisji zawarty jest w druku nr 864.

Pan senator Andrzej Spychalski proszony jest na mównicę w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawcy.

Senator Andrzej Spychalski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich w oparciu o art. 14 ust. 1 oraz art. 13 ust. 2 rozpatrzyła skierowane przez marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej wnioski senatora Tadeusza Bartosa o rezygnację z członkostwa w Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeń-

(senator A. Spychalski)

stwa Publicznego oraz nowo wybranego senatora Klemensa Ścierańskiego, który wyraził chęć podjęcia pracy w Komisji Ochrony Środowiska. Komisja pozytywnie zaopiniowała przedstawione wnioski i prosi o przyjęcie projektu uchwały w tej sprawie, zawartego w druku nr 864. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem propozycji, którą rekomenduje Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 83 głosy za, 3 – przeciw. (**Głosowanie nr 86**)

Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu osiemnastego porządku obrad: wybór przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Przypominam, że zgodnie z Regulaminem Senatu przewodniczących komisji wybiera Senat, a projekt uchwały w tej sprawie przygotowuje i przedstawia senatowi Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich. Projekt uchwały zawarty jest w druku nr 863.

Ponadto informuję, że wniosek o powołanie senatora Grzegorza Matuszaka na przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu dziś rano został pozytywnie zaopiniowany przez Konwent Seniorów.

Bardzo proszę po raz drugi pana senatora Andrzeja Spychalskiego, aby zechciał przedstawić opinię Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich.

Senator Andrzej Spychalski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich na dzisiejszym posiedzeniu w oparciu o art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2 rozpatrzyła wniosek Komisji Kultury i Środków Przekazu o wyborze senatora Grzegorza Matuszaka na stanowisko przewodniczącego komisji. Kandydaturę, jak już powiedział pan marszałek, pozytywnie zaopiniował dzisiaj Konwent Seniorów. Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała kandydaturę Grzegorza Matuszaka na stanowisko przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Panie Marszałku, proszę o wdrożenie procedury wyborczej w celu przyjęcia przedstawionego projektu uchwały, zawartego w druku nr 863. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Przychylam się do pana wniosku.

Przystępujemy do głosowania w sprawie wyboru przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Przypominam, że zgodnie z Regulaminem Senatu głosowanie w sprawach personalnych jest tajne i odbywa się przy użyciu opieczetowanych kart do głosowania.

Przystępujemy do głosowania tajnego.

Do przeprowadzenia głosowania zapraszam senatorów Sławomira Izdebskiego, Zbigniewa Gołąbka i Alicję Stradomską.

Przypominam państwu, że na karcie do głosowania należy postawić tylko jeden znak „x”. Jeżeli na karcie będzie więcej znaków niż jeden albo nie będzie ich wcale, wówczas głos jest nieważny.

Proszę państwa, czy wszyscy otrzymali już karty do głosowania?

(Senator Jerzy Adamski: Panie Marszałku...)

Oj, Panie Senatorze, w jakim trybie?

Senator Jerzy Adamski:

Panie Marszałku!

W imieniu klubów parlamentarnych SLD i UP, w imieniu lewicy chciałbym prosić, aby pan marszałek ogłosił teraz pół godziny przerwy...

(Głos z sali: Teraz głosujemy.)

Po głosowaniu. Najpierw głosowanie, a potem pół godziny przerwy.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

W odpowiednim czasie przychylę się do tego wniosku. Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę pana senatora Zbigniewa Gołąbka, żeby zechciał kolejno odczytywać nazwiska senatorów.

Senator Sekretarz Zbigniew Gołąbek:

Pan senator Jerzy Adamski

Pan senator Andrzej Anulewicz

Pan senator Franciszek Bachleda-Księdzularz

Pan senator minister Marek Balicki

Pan senator Janusz Bargiel

Pan senator Tadeusz Bartos

Pani senator Maria Berny

Pan senator Adam Biela

Pan senator Janusz Bielawski

Pan senator January Bień

(senator sekretarz Z. Gołąbek)

Pan senator Franciszek Bobrowski
 Pani senator Krystyna Bochenek
 Pan senator Krzysztof Borkowski
 Pan senator Władysław Bulka
 Pani senator Czesława Christowa
 Pan senator Andrzej Chronowski
 Pan senator Zygmunt Cybulski
 Pan senator Gerard Czaja
 Pani marszałek Jolanta Danielak
 Pani senator Krystyna Doktorowicz
 Pan senator Kazimierz Drożdż
 Pan senator Bernard Drzęźła
 Pan senator Henryk Dzido
 Pan senator Józef Dziemdziała
 Pani senator Genowefa Ferenc
 Pan senator Witold Gładkowski
 Senator Zbigniew Gołąbek
 Pan senator Stanisław Huskowski
 Pan senator Sławomir Izdebski
 Pan senator Andrzej Jaeschke
 Pani senator Zdzisława Janowska
 Pan senator Zdzisław Jarmużek
 Pan marszałek Ryszard Jarzembowski
 Pan senator Kazimierz Jaworski
 Pan senator Krzysztof Jurgiel
 Pani senator Dorota Kempka
 Pani senator Apolonia Klepacz
 Pan senator Janusz Konieczny
 Pani senator Aleksandra Koszada
 Pan senator Marian Kozłowski
 Pan senator Zbigniew Kruszewski
 Pani senator Olga Krzyżanowska
 Pan senator Zbigniew Kulak
 Pani senator Anna Kurska
 Pani senator Irena Kurzępa
 Pan marszałek Kazimierz Kutz
 Pan senator Grzegorz Lato
 Pan senator Marian Lewicki
 Pan senator Grzegorz Lipowski
 Pani senator Teresa Liszcz
 Pan senator Bogusław Litwiniec
 Pan senator Janusz Lorenz
 Pan senator Mirosław Lubiński
 Pan senator Włodzimierz Łęcki
 Pan senator Władysław Mańkut
 Pan senator Jerzy Markowski
 Pan senator Ryszard Matusiak
 Pan senator Grzegorz Matuszak
 Pan senator Bogusław Mąsior
 Pan senator Mieczysław Mietła
 Pan senator Stanisław Nicieja
 Pan senator Grzegorz Niski
 Pan marszałek Longin Pastusiak
 Pan senator Kazimierz Pawełek
 Pan senator Wojciech Pawłowski
 Pan senator Jerzy Pieniążek
 Pan senator Krzysztof Piesiewicz
 Pan senator Wiesław Pietrzak

Pan senator Zbyszko Piwoński
 Pan senator Sergiusz Plewa
 Pan senator Bogdan Podgórski
 Pan senator Lesław Podkański
 Pani senator Jolanta Popiołek
 Pan senator profesor Zbigniew Religa
 Pan senator Zbigniew Romaszewski
 Pan senator Tadeusz Rzemyskowski
 Pani senator Wiesława Sadowska
 Pani senator Janina Sagatowska
 Pan senator Wojciech Saługa
 Pani senator Ewa Serocka
 Pani senator Krystyna Sienkiewicz
 Pani senator Dorota Simonides
 Pani senator Zofia Skrzypek-Mrowiec
 Pan senator Robert Smoktunowicz
 Pan senator Jerzy Smorawiński
 Pan senator Andrzej Spychalski
 Pan senator Henryk Stokłosa
 Pani senator Alicja Stradomska
 Pan senator Jerzy Suchański
 Pan senator Jan Szafranec
 Pan senator Józef Sztorc
 Pan senator Krzysztof Szydłowski
 Pani senator Maria Szyszkowska
 Pan senator Klemens Ścierański
 Pan senator Andrzej Wielowieyski
 Pan senator Edmund Wittbrodt
 Pan senator Tadeusz Wnuk
 Pan senator Zbigniew Zychowicz
 Pan senator Marian Żenkiewicz

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o spotkanie się, obliczenie głosów i sporządzenie protokołu tajnego głosowania.

(*Senator Jerzy Adamski:* Panie Marszałku, w kwestii formalnej.)

Tak, tak...

Senator Jerzy Adamski:

Ale teraz chodzi o coś całkiem innego. W związku z tym, że doszło do pomyłki w trakcie głosowania nad punktem dziewiątym, to jest w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych – bo od razu podjęliśmy uchwałę bez przegłosowania poprawek – proszę o reasumpcję głosowania. Pan senator marszałek pomylił się w odczytywaniu scenariusza. W takiej sytuacji Sejm by nam naszej uchwały nie przyjął.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

To ja może proponuję takie rozwiązanie: zrobimy dziesięciminutową przerwę, po niej wrócimy

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

na salę, zrobimy punkt dziewiąty i po tym zrobimy przerwę dla klubu. W ten sposób, dobrze?

Czyli ogłaszam przerwę do godziny 12.16 w celu obliczenia głosów i sporządzenia protokołu.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 06 do godziny 12 minut 26)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu osiemnastego porządku obrad: wybór przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Senatorowie sekretarze wywiązali się już ze swojego zadania i przedstawili protokół, który obrazuje wyniki tajnego głosowania.

Przeczytam ten protokół.

„Protokół głosowania tajnego z dnia 16 grudnia 2004 r. w sprawie wyboru senatora Grzegorza Matuszaka na przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu. Wyznaczeni przez marszałka Senatu do przeprowadzenia głosowania tajnego sekretarze Senatu: Zbigniew Gołąbek, Sławomir Izdebski, Alicja Stradomska stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie wyboru senatora Grzegorza Matuszaka na przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu oddano głosów 88 i wszystkie były ważne. Za wyborem senatora Grzegorza Matuszaka głosowało 67 senatorów, przeciw – 14, wstrzymało się 7.” Następują pod tym podpisy.

Serdecznie gratuluję, Panie Senatorze. (*Okłaski*)

(*Senator Grzegorz Matuszak: Dziękuję bardzo wszystkim państwu, którzy na mnie głosowali. Mam nadzieję, że ci którzy na mnie nie głosowali, też się nie zawiodą. Dziękuję bardzo.*)

A wszystko to działo się na oczach poprzedniego przewodniczącego, pana senatora Ryszarda Sławińskiego, członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, którego pozdrawiam w imieniu obecnych tutaj senatorów, jeszcze do niedawna kolegów.

Przypominam, że senator Jerzy Adamski zgłosił wniosek o przeprowadzenie reasumpcji głosowania nad projektem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.

Jeżeli nie usłyszę głosów sprzeciwu, uznam, że Senat wniosek senatora Jerzego Adamskiego o reasumpcję przyjął.

(*Senator Andrzej Chronowski: Jaki argument? Ja chciałbym... Czy można?*)

Jaki argument, Panie Senatorze?

Senator Andrzej Chronowski:

Panie Marszałku, jeśli można, prosiłbym o uargumentowanie tego wniosku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę bardzo.

Proszę senatora wnioskodawcę o...

Senator Jerzy Adamski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zagłosowaliśmy łącznie za wszystkimi poprawkami. A zgodnie z regulaminem nad poprawkami głosuje się oddzielnie i dopiero po tym następuje głosowanie nad całością ustawy z przyjętymi poprawkami. Panu marszałkowi prowadzącemu po prostu zlepily się kartki scenariusza głosowań. Miał tam to napisane tak, jak powinno być, ale to przeoczył, przeoczył to głosowanie.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Pan marszałek Kazimierz Kutz, proszę bardzo.

Senator Kazimierz Kutz:

Nie, ja tego nie przeoczyłem. Ja nie miałem tego w zapisie.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Ja myślę, że już nie dociekajmy tego, nie powołujmy komisji śledczej. Chyba że pan senator Wittbrodt sobie tego życzy.

Senator Edmund Wittbrodt:

Nie. Ja tylko chcę zapytać: czy to ma oznaczać reasumpcję, czy po prostu dokończenie głosowania?

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

To oznacza reasumpcję głosowania.

Myślę, że po tych wyjaśnieniach możemy przystąpić do procedowania.

Zatem **powracamy do rozpatrzenia punktu dziewiątego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Przypominam, że Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej przyjęła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie do ustawy dwóch poprawek, które widzimy w druku nr 849A.

Informuję, że za chwilę przeprowadzimy łączne głosowanie nad przedstawionymi poprawkami komisji.

Poprawki uchylają wprowadzone do ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych zmiany zmierzające do wprowadzenia nadzoru nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi, jako budzące wątpliwości natury konstytucyjnej.

Przystępujemy do łącznego głosowania nad poprawkami Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Proszę bardzo.

Kto z państwa jest za przyjęciem przedstawionych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

75 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 87**)

Poprawki zostały przyjęte.

W takim razie zarządzam głosowanie nad podjęciem uchwały w całości, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

71 senatorów głosowało za, 6 – przeciw. (**Głosowanie nr 88**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie.

Bardzo proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Zbigniew Gołąbek:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komunikat pierwszy. Posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych odbędzie się w sali nr 182 bezpośrednio po zakończeniu obrad Senatu.

Komunikat drugi. Posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej w sprawie rozpatrzenia projektów aktów prawa Unii Europejskiej odbędzie się 22 grudnia o godzinie 8.00 rano w sali nr 176.

I komunikat trzeci. Posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, które zwołano na dzień 17 grudnia bieżącego roku na godzinę 9.00, jest odwołane. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Na wniosek senatora Jerzego Adamskiego ogłaszam przerwę do godziny 13.00.

Zebrań klubu SLD-UP „Lewica Razem” odbędzie się w sali nr 217 na drugim piętrze. Dziękuję bardzo.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 31 do godziny 13 minut 12)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie Senatorowie, proszę o zajmowanie miejsc na sali obrad.

(Głos z sali: Jest prośba, Pani Marszałek, o przedłużenie przerwy o siedem minut, na prośbę marszałka Pastusiaka.)

(Senator Longin Pastusiak: Do 13.20. Senator Markowski udziela wywiadu dla telewizji.)

Panie i Panowie Senatorowie, informuję, że przerwa przedłuży się do godziny 13.20, za co serdecznie przepraszam. Rozpoczniemy obrady o 13.20.

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 16 do godziny 13 minut 21)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie Senatorowie, chciałabym wyjaśnić, że to siła mediów zdecydowała o tym, że przerwa nam się przedłuży, ponieważ przewodniczący komisji gospodarki właśnie udziela wywiadu telewizyjnego.

(Senator Lesław Podkański: Ogłasza wyniki głosowania.) (Wesołość na sali)

(Senator Teresa Liszcz: Może udzieliłby wywiadu po głosowaniu?)

Nie sądzę, żeby to dotyczyło wyników, niemniej jednak istotnie, jest to niepokojące.

Korzystając z chwili czasu, pozwolę sobie przypomnieć państwu senatorom o obowiązku wyłączenia telefonów komórkowych. Szczególnie serdecznie proszę o to pana senatora Jurgiela.

(Senator Krzysztof Jurgiel: Pani Marszałek, cenię sobie pani troskę o mnie, ale może by pani upomniała raczej pana przewodniczącego, kiedy przyjdzie?)

Panie Senatorze, każdy jest upominany we właściwy sposób i za określone działania.

Mamy na sali pana senatora Markowskiego. (Oklaski)

Panie i Panowie, możemy więc kontynuować obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finan-

(wicemarszałek J. Danielak)

sów Publicznych, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Jednocześnie chciałbym zwrócić uwagę, Panie Przewodniczący, że Wysoka Izba czekała na pana przybycie. Ja wiem, że media są bardzo ważne, istotne, ale prosiłabym, żeby jednak przestrzegać zasad obowiązujących w tej Izbie.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję, Pani Marszałek. Z pokorą przyjmuję tę uwagę Wysokiej Izby i pani marszałek, ale miałem do wyboru: albo sięgnąć po pomoc Straży Marszałkowskiej, albo zostać za drzwiami przynajmniej przez chwilę. Jeszcze raz bardzo przepraszam Wysoką Izbę za to, że zwłoka w moim wejściu na salę spowodowała państwa niepokój. Postaram się zrekompensować państwu tę stratę tym, że będę mówił krócej.

Szanowni Państwo, Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych rozpatrzyła wnioski zgłoszone w trakcie debaty nad ustawą budżetową, których zgłoszono łącznie sto trzydzieści jeden.

Po pierwsze, chcę stwierdzić, że wszystkie wnioski, które zostały zgłoszone, obojętnie jak były skonstruowane, generalnie nie naruszały deficytu budżetowego, czyli nie powodowały, iż mielibyśmy się, jako Senat, zachować niezgodnie ze swoimi konstytucyjnymi uprawnieniami. To po pierwsze.

Po drugie, chcę powiedzieć, że wnioski te można podzielić na kilka grup. Pierwszą grupę stanowią te wnioski, które niejako dostosowują najnowsze akty prawne, które weszły w życie w ciągu ostatnich tygodni i miesięcy... Odwrotnie, przepraszam: dostosowywały ustawę budżetową do aktów prawnych, które weszły w życie w ciągu ostatnich miesięcy. To jest jedna grupa wniosków.

Druga grupa wniosków to te, które dotyczyły szczególnie wysokich wydatków. W tej grupie największą pozycją były wydatki na infrastrukturę kolejową, zwłaszcza w tym obszarze, w którym środki z budżetu państwa dawałyby szansę na pozyskiwanie środków unijnych na modernizację Polskich Kolei Państwowych. W tej sprawie zgłoszone zostały dwa wnioski, komisja zaś poparła drugi z nich.

Ponadto znaczną grupę stanowiły wnioski, które przeznaczały środki na różne cele, ale gene-

ralnie sięgały po fundusze centralnych instytucji państwa, ze szczególnym uwielbieniem czerpiąc środki z budżetu Kancelarii Prezydenta. W pewnym momencie posiedzenia komisji gospodarki odnieśliśmy wrażenie, iż adresaci tych środków wprawdzie zyskaliby jakieś środki, ale nie usprawniłoby to ich działalności w tak znaczący sposób, by mówić o jakimś silnym wsparciu, tymczasem suma ubytków spowodowałaby właściwie paraliż centralnych instytucji państwa – mam tu na myśli przede wszystkim Kancelarię Prezydenta, choć nastąpiłoby także znaczne uszczuplenie środków będących w dyspozycji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Znaczna część wniosków dotyczyła również obszaru, który można generalnie nazwać wsparciem polityki społecznej państwa. Wnioski te, najogólniej rzecz biorąc, sięgały znowu do kilku źródeł, które również trudno było zubażać. To był wielki dylemat komisji gospodarki, bo we wnioskach tych sięgano przede wszystkim po środki z kosztów obsługi osób i zadłużenia. Słuszne było więc stanowisko Ministerstwa Finansów, iż tych środków nigdy zabraknąć nie może, bo co jak co, ale długi obsługiwać trzeba. Do takich wniosków odnosiliśmy się więc co najmniej z rezerwą, a w 90% niechętnie.

Ponadto chcę poinformować, iż wnioski, które dotyczyły przesunięcia środków pozostających w dyspozycji poszczególnych ministrów – mam na myśli zwłaszcza środki w dyspozycji ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz ministra gospodarki – zostały zaakceptowane przez Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych.

Nie będę omawiał stanowiska komisji wobec poszczególnych wniosków, chciałbym jednak prosić państwa o zwrócenie szczególnej uwagi przede wszystkim na poprawki dotyczące tejże infrastruktury komunikacyjnej oraz na wniosek pięćdziesiąty dziewiąty, którego autorami są panowie senatorowie Ryszard Jarzembowski i Grzegorz Niski. Wniosek ten generalnie sprowadza się do tego, ażeby zmniejszyć środki będące w dyspozycji Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i przeznaczyć je na budowę Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie. Kwota, której dotyczył wniosek senatorów wnioskodawców, przeznaczona – jeszcze raz podkreślam – na kontynuację budowy Świątyni Opatrzności Bożej, wynosi 20 milionów zł. Komisja rozpatrzyła wczoraj ten wniosek.

Szczerze powiedziawszy, działaliśmy w znacznym pośpiechu, przede wszystkim ze względu na mnogość wniosków, ale dogłębna analiza stanu prawnego i możliwości wykorzystania środków pochodzących z takiego źródła pozwala mi sformułować stanowisko, iż środki w ten sposób pozyskane – co akurat jest możliwe – nie mogłyby zostać spożytkowane zgodnie z wnioskiem i intencją wnioskodawców, po prostu dlatego, że

(senator J. Markowski)

stałoby to w sprzeczności z ustawą o stosunku państwa do Kościoła katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, a konkretnie z art. 43, który mówi, że inwestycje sakralne i kościelne są finansowane ze środków własnych i kościelnych osób prawnych.

Reasumując i upraszczając cały ten wywód, chcę powiedzieć, że zgodne z prawem byłoby sięgnięcie po te środki, ale niezgodne z prawem byłoby ich przeznaczenie na ten akurat cel. Sugeruję więc, ażeby państwo senatorowie, podejmując decyzję w sprawie rozpatrywania poprawki pięćdziesiątej dziewiątej, kierowali się nie tyle atmosferą, która powstała wokół tego wniosku, ile przede wszystkim stanem prawnym, który miałem obowiązek, jako przewodniczący Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, przedstawić Wysokiej Izbie.

Ponadto chcę powiedzieć, że komisja gospodarki zawsze staje przed dylematem dzielenia pieniędzy, co przecież zawsze jest zadaniem niezwykle trudnym. Udało się, dzięki obecności senatorów wnioskodawców, dzięki ich uprawnieniom jako wnioskodawców, bo są oni niejako właścicielami swoich wniosków, kiedy są one jeszcze rozpatrywane przez Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych, dopasować je do innych aktów prawnych, tak aby po prostu stało się to realne. Mam tu na myśli przede wszystkim wnioski pana senatora Izdebskiego i pana senatora Anulewicza.

Wysoka Izbo, obiecałem, że będę mówił o cztery minuty krócej, wobec czego będę mówił cztery minuty krócej. Proszę mi jednak pozwolić na jeszcze dwie dygresje.

Zaczęliśmy posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych od zajęcia stanowiska nie wobec wniosków, ale wobec wypowiedzi ministra finansów, pana Gronickiego, podczas debaty plenarnej Wysokiego Senatu. Pan minister wyraził mianowicie pogląd, iż ma nadzieję, że Senat nie zepsuje ustawy budżetowej. (Poruszenie na sali) Powiem szczerze, że byliśmy dość zdziwieni tymi słowami, znamy bowiem swoje kompetencje konstytucyjne, odpowiedzialność państwa senatorów jest powszechnie znana i tylko dlatego, że pan minister Gronicki ma stosunkowo niedługi staż w polityce, nazwaliśmy to sformułowanie przejęzyczeniem, a nie ostrzeżeniem. Niemniej byłoby nam bardzo miło, gdyby takie opinie o Wysokiej Izbie więcej się nie pojawiały.

Druga kwestia, o której chcę powiedzieć, tym razem z najwyższą satysfakcją, dotyczy tego, że Senat tej kadencji po raz czwarty pochylił się nad ustawą budżetową. Przypomnę, że w pierwszym roku naszej kadencji mieliśmy zaszczyt współpracować z panem premierem Belką, wówczas wicepremierem, ministrem finansów, póź-

niej z panem wicepremierem, ministrem finansów Kołodką, następnie z panem ministrem Raczką i zawsze – chciałbym to zaakcentować – mieliśmy do czynienia z niezwykłą kompetencją ministrów finansów i z ich życzliwością, a nawet wyrozumiałością, kiedy było to potrzebne. Wśród tych, których wyrozumiałość, kompetencję i życzliwość oceniamy najwyżej, jest sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów pani minister Suchocka, której za tę wyrozumiałość i współpracę serdecznie dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Krzysztof Jurgiel?

(Senator Krzysztof Jurgiel: Tak.)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Chciałbym serdecznie prosić o poparcie poprawki piątej, która dotyczy przekazania środków na Narodowy Fundusz Zdrowia. Przyjęcie tej poprawki zapobiegnie dalszemu zadłużaniu się placówek, a dzięki temu również ich likwidacji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Sławomir Izdebski?

(Senator Sławomir Izdebski: Tak.)

Bardzo proszę.

Senator Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Oczywiście bardzo proszę Wysoką Izbę o poparcie wszystkich moich poprawek, ale szczególnie mocno proszę o poparcie poprawki szóstej, dotyczącej przeznaczenia kwoty 80 milionów zł na dofinansowanie nie budowy, a dokończenia budowy szpitala w Pułtusku. Są to pieniądze, które nie pochodzą bezpośrednio z budżetu państwa i myślę, że większe straty ponieśliśmy, nie przyznając tych pieniędzy, niż przyznając je, dlatego że budowa została już rozpoczęta, a w tej chwili budynek niszczy się. Musimy naprawę zrobić wszystko, żeby dokończyć budowę tego szpitala, bo wiadomo, że szpital służy ratowaniu życia ludzkiego.

Chciałbym również bardzo gorąco prosić o poparcie poprawki trzeciej, dotyczącej zwiększenia wypłaty z zysku Narodowego Banku Polskiego o 16 miliardów zł. Ja w swoim wystąpieniu mówiłem i podkreślałem, że zyski Narodowego Banku Polskiego niekiedy są rozdysponowywane przez jego prezesa, pana Leszka Balcerowicza,

(senator S. Izdebski)

a te pieniądze są należne budżetowi państwa i my, jako Izba, mamy prawo sięgnąć po te pieniądze. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Proszę o poparcie poprawki dziesiątej. Co prawda nie uzyskała ona akceptacji komisji, ale argumentem za przyjęciem tej poprawki jest fakt, że na rok 2005 nie ma żadnych dotacji do stosowania nawozów wapniowych. Ja tę poprawkę zgłaszam w imieniu polskiego rolnictwa. Chyba nie muszę nikogo przekonywać, że nawożenie wapniowe ma bardzo istotny wpływ na jakość gleby, powoduje lepsze wykorzystanie nawozów mineralnych przez rośliny, a także poprawę stanu środowiska naturalnego. Powtarzam: żadnych dotacji do stosowania nawozów wapniowych w ustawie budżetowej na rok 2005 nie ma, dlatego proszę o poparcie tej poprawki. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Drzeźła?

(Senator Bernard Drzeźła: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Bartos?

(Senator Tadeusz Bartos: Dziękuję.)

Bardzo proszę.

(Senator Tadeusz Bartos: Nie, nie, dziękuję.)

Pani senator Kurska?

(Senator Anna Kurska: Dziękuję.)

Pan senator Dziemdziała.

(Senator Józef Dziemdziała: Dziękuję.)

Pan marszałek Kutz?

Bardzo proszę.

(Senator Kazimierz Kutz: Nie, dziękuję.)

Pan senator Suchański?

(Senator Jerzy Suchański: Jeśli można, Pani Marszałek...)

Bardzo proszę.

Senator Jerzy Suchański:

Wysoki Senacie, proszę o poparcie poprawki siedemdziesiątej ósmej. Jest ona związana z częścią 29 „Obrona narodowa”. Pozwoli ona PKP zapłacić za usługi związane z utrzymaniem linii kolejowych mających znaczenie dla obronności kraju. Nieprzyjęcie tej poprawki spowoduje, że PKP będzie dodatkowo obciążana kosztami utrzymania linii na rzecz obronności, które nie są jej po prostu zwracane. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Kempka?

Senator Dorota Kempka:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Chciałabym prosić panie i panów senatorów o poparcie poprawki pięćdziesiątej pierwszej i poprawki siedemdziesiątej czwartej. Poprawki te zostały poparte przez komisję, za co bardzo komisji dziękuję. Dodatkowo jednak proszę Wysoką Izbę o poparcie tych dwóch poprawek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Niski?

Pan senator Lipowski?

(Senator Grzegorz Lipowski: Dziękuję.)

Pan senator Gołąbek?

(Senator Zbigniew Gołąbek: Dziękuję.)

Pan senator Drożdż?

(Senator Kazimierz Drożdż: Dziękuję.)

Pani senator Serocka?

(Senator Ewa Serocka: Dziękuję.)

Pan senator Matusiak?

(Senator Ryszard Matusiak: Dziękuję.)

Pan senator Czaja?

(Senator Gerard Czaja: Dziękuję, nie.)

Pan senator Jaworski? Nie.

Pan senator Anulewicz?

(Senator Andrzej Anulewicz: Jeśli można.)

Bardzo proszę.

Senator Andrzej Anulewicz:

Zgłaszając wniosek szósty w debacie, przedstawiłem uzasadnienie. Bardzo proszę Wysoką Izbę o przychylność wobec przedstawionych argumentów. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Christowa?

(Senator Czesława Christowa: Tak, dziękuję bardzo.)

Bardzo proszę.

Senator Czesława Christowa:

Dziękuję.

Pani Marszałek, Panie i Panowie Senatorowie! Zwracam się z uprzejmą prośbą o poparcie poprawki dwunastej, zwiększającej dotacje na inwestycje na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu. Proponowana przeze mnie poprawka polega na zwiększeniu o 305 milionów 950 tysięcy zł dotacji na inwestycje realizowane przez PKP Polskie Linie Kolejowe na liniach kolejowych

(senator Cz. Christowa)

o państwowym znaczeniu. Wskazany źródłem dotacji są wydatki na integrację europejską.

Przedsiębiorstwo PKP Polskie Linie Kolejowe wykonało szereg przedsięwzięć inwestycyjnych i przygotowawczych w celu wykorzystania środków Unii Europejskiej. W ramach tych przedsięwzięć zawarto kontrakty na prace modernizacyjne i budowlane. Prace te są realizowane i ich przerwanie z przyczyn finansowych spowodowałoby ogromne straty dla systemu transportowego. Konieczne są także: rozpoczęcie nowych inwestycji infrastrukturalnych oraz kontynuacja prac modernizacyjnych na kolei łączącej polskie porty z zapleczem ładunkowym. Bez połączeń transportowych porty morskie przestają być konkurencyjne.

Ważnym argumentem przemawiającym za zwiększeniem dotacji na inwestycje infrastrukturalne na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu jest stworzenie dzięki dotacji możliwości dalszego wykorzystywania przez PKP Polskie Linie Kolejowe funduszy Unii Europejskiej, mianowicie Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Na uzupełnienie środków finansowych Unii Europejskiej niezbędny jest minimum dwudziestopięcioprocentowy wkład krajowy. W związku z tym przedłożony projekt poprawki jest zasadny.

Dodatkowym argumentem, który uzupełnia główne uzasadnienie merytoryczne, jest realna możliwość powstania niepokojów społecznych i protestów pracowników walczących o swoje aktualne i potencjalne miejsca pracy.

Rzeczywista integracja Polski z Unią Europejską zależy od jakości polskiego systemu transportowego, a infrastruktura kolejowa jest jego istotnym elementem.

Panie i Panowie Senatorowie, jeszcze raz zwracam się z uprzejmą prośbą o poparcie poprawki dwunastej, zwiększającej dotacje na inwestycje na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Sienkiewicz?

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie, Panowie! Popierając poprawki: dziewięćdziesiątą pierwszą, dziewięćdziesiątą drugą i dziewięćdziesiątą szóstą, możecie wiele dobrego uczynić dla zdrowia narodu, pomóc wielu osobom w przeszczepach i leczeniu po przeszczepach, jak również w rehabilitacji i prewencji spracowanych, zmęczonych rolników polskich. Te poprawki uzyskały akceptację komisji, w związku z czym nie będzie rozterek.

Uwadze państwa polecam również poprawkę siedemnastą, dotyczącą rzecznika praw dziecka. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Piwoński?

(Senator Zbyszko Piwoński: Dziękuję.)

Pan senator Pieniążek?

(Senator Jerzy Pieniążek: Dziękuję.)

Pan senator Smorawiński?

(Senator Jerzy Smorawiński: Dziękuję.)

Pani senator Liszcz?

(Senator Teresa Liszcz: Tak, ja skorzystam z tego prawa.)

Bardzo proszę.

Senator Teresa Liszcz:

Dziękuję.

Chciałabym prosić o poparcie poprawki czterdziestej pierwszej. Zmierza ona do dokonania niewielkich przesunięć, 2 milionów zł, w budżecie Kancelarii Sejmu z wydatków bieżących na majątkowe, zgodnie z wnioskiem, który był stawiany przez kierownictwo kancelarii na posiedzeniu naszej komisji regulaminowej. Zamiast tego komisja regulaminowa okazała się dobrym wujkiem i zaproponowała w poprawce czterdziestej przywrócenie Kancelarii Sejmu całych 6 milionów zł, czego nawet nie oczekiwano, o ile zrozumielałam.

W ramach taniego państwa: bardzo proszę nie popierać poprawki czterdziestej, nie dodawać Kancelarii Sejmu 6 milionów zł, tylko dokonać według poprawki czterdziestej pierwszej takiego przesunięcia, jakiego szefostwo kancelarii sobie życzyło. W ślad za tą poprawką przywracającą środki Sejmowi poszły poprawki przywracające je kancelarii. No i tak oto z idei taniego państwa wyszło drogie państwo.

A kolejna poprawka, o której poparcie chcę prosić, to jest poprawka osiemdziesiąta druga. Proponuję w niej przejąć tylko 5 milionów zł z tej słynnej dzikiej rezerwy 1 miliarda 300 milionów zł na wypłaty, co do których nie ma jeszcze ustawy, dla emerytów i rencistów, w celu podwyższenia przynajmniej o 20 gr dziennej stawki wyżywienia więźniów, która od pięciu lat wynosi 4 zł 20 gr.

I jeszcze jedna poprawka. Mianowicie bardzo proszę o poparcie poprawki sto dwudziestej. Proponuję w niej z tej samej rezerwy 1 miliarda 300 milionów zł przeznaczyć 50 milionów zł na program „Posiłek dla potrzebujących”. W prasie bez przerwy słyszymy, że mamy głodne dzieci, które mdleją z głodu, że honor naszego państwa ratują pani Ochojska z akcją „Pajacyk” czy organizacje pozarządowe. No, nie możemy dopuścić,

(senator T. Liszcz)

żeby w XXI wieku w środku Europy były głodne dzieci.

Zwracam przy tym uwagę, że poprawka czterdziesta, która Sejmowi chce dodać 6 milionów zł, sięga do świadczeń rodzinnych. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Zychowicz?

(Senator Zbigniew Zychowicz: Dziękuję.)

Pan senator Matuszak?

(Senator Grzegorz Matuszak: Tak, poproszę.)

Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Matuszak:

Chciałbym zaapelować do pań i panów senatorów o łaskawe poparcie pięćdziesiątej drugiej poprawki, która umożliwi konstytucyjnemu organowi, jakim jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, uzyskanie środków na funkcjonowanie.

Z kolei myślę, że przesunięcie tych 3 milionów zł, o których jest mowa w poprawce, przeznaczonych na przygotowanie infrastruktury technicznej dla Euroterminalu, którego budżet jest niejasny, nie ma kosztorysów, powodujące zmniejszenie środków o 6%, nie naruszy interesów związanych z uruchomieniem Euroterminalu, a pozwoli Krajowej Radzie na funkcjonowanie, choć w bardzo oszczędny i ograniczony sposób. Apeluję o poparcie pięćdziesiątej drugiej poprawki. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Jerzy Adamski?

(Senator Jerzy Adamski: Tak.)

Bardzo proszę.

Senator Jerzy Adamski:

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, nie chcę polemizować z panią senator Liszcz na temat Senatu i Sejmu, to nie tak. Widocznie byliśmy na innych posiedzeniach komisji. Ale to nic.

Ja w sprawie poprawki sześćdziesiątej pierwszej. Zgłaszałem poprawkę polegającą na przeniesieniu do ministerstwa pełnomocnika do spraw równego statusu kobiet i mężczyzn. Chciałbym prosić Wysoką Izbę, żeby tej poprawki nie popierać, żeby pełnomocnik do spraw równego statusu kobiet i mężczyzn został przy Urzędzie Rady Ministrów.

(Głosy z sali: Nie popierać?)

Nie popierać.

(Głos z sali: Czyli sześćdziesiąta pierwsza?)

Sześćdziesiąta pierwsza.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie, rzadko nam się zdarza podczas obrad nad ustawą budżetową, że są wnioski o to, aby nie popierać zgłaszanych poprawek.

(Głos z sali: A można wycofać?)

(Głos z sali: Nie można wycofać.)

(Głos z sali: Można wycofać.)

Pan senator Łęcki?

(Senator Włodzimierz Łęcki: Dziękuję, nie.)

Pan senator Pietrzak?

(Senator Wiesław Pietrzak: Dziękuję, nie.)

Pan senator Kulak?

(Senator Zbigniew Kulak: Tak.)

Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Kulak:

Chodzi o poprawkę osiemdziesiątą dziewiątą. Chciałbym uzupełnić, wyjaśnić, że to nie jest tylko moja poprawka, ale jest to poprawka zmodyfikowana, która została przyjęta zdecydowaną większością głosów przez Komisję Spraw Zagranicznych. Osiemdziesiątą dziewiątą.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Kurzępa?

(Senator Irena Kurzępa: Tak, poproszę.)

Bardzo proszę.

Senator Irena Kurzępa:

Panie i Panowie Senatorowie, bardzo proszę o poparcie poprawki sto piętnastej. Proponuję w niej przesunięcie kwoty 2 milionów zł na tworzenie wyższych szkół zawodowych w ramach wyrównywania szans edukacyjnych.

W czasie prac sejmowych bardzo powiększono budżet Ośrodka Studiów Wschodnich. Ja doceniam znaczenie tej instytucji, ale widzę ogromną potrzebę stworzenia szans dla młodzieży z małych miasteczek i wsi, przybliżenia im możliwości studiowania. I dlatego też to uszczuplenie o 2 miliony zł pozwoli jednocześnie na funkcjonowanie tego Ośrodka Studiów Wschodnich i na stworzenie jednej państwowej wyższej szkoły zawodowej. Poprawka sto piętnasta. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Markowski?

(Senator Jerzy Markowski: Dziękuję.)

Pani senator Skrzypek-Mrowiec?

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Tak, proszę.

Ja chciałam tylko bardzo prosić o poparcie poprawki siódmej. Bez tej poprawki izbom rolniczym grozi zahamowanie działalności, tak że bardzo proszę to wziąć pod uwagę. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Chronowski?
(*Senator Andrzej Chronowski: Tak, tak.*)
Bardzo proszę.

Senator Andrzej Chronowski:

Pani Marszałek, Wysoki Senacie, ja zgłosiłem poprawkę czternastą, która jest poprawką alternatywną do trzynastej. Nie o to chodzi, żeby PKP dostało dwie kwoty, tylko tę jedną kwotę. Bardzo się cieszę, dziękuję komisji i proszę o poparcie poprawki trzynastej, czyli nie mojej, a komisyjnej. Trzynastej.

Pani Marszałek, Wysoki Senacie, ponieważ Senat właściwie stoi na straży prawa i nie może łamać prawa, ja bym apelował, w związku z tym, że poprawka pięćdziesiąta dziewiąta jest niezgodna z prawem, do pana marszałka Jarzembowskiego i pana senatora Niskiego, aby zdecydowali się wycofać tę poprawkę. Byłoby to...

(*Głosy z sali: Nie mogą, nie mogą.*)

(*Głosy z sali: Mogą, mogą.*)

Mogą, proszę państwa. Wnioskodawcy poprawki są poniekąd jej właścicielami do samego końca i, moim zdaniem, zgodnie z Regulaminem Senatu mogą wycofać poprawkę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Ja bym tylko prosiła, Panie Senatorze, aby pan nie formułował takich stanowisk, że Senat w zasadzie stoi...

(*Senator Andrzej Chronowski: Zawsze stoi, zawsze stoi, Pani Marszałek, tak.*)

...bo nie tylko w zasadzie. Zawsze stoi po stronie prawa.

Pan senator Borkowski.

(*Senator Teresa Liszcz: A czternasta została wycofana?*)

Bardzo proszę.

Senator Krzysztof Borkowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Bardzo proszę o poparcie poprawek: trzydziestej ósmej, sześćdziesiątej, sześćdziesiątej siódmej, siedemdziesiątej drugiej i osiemdziesiątej piątej. Poprawki te ograniczają wydatki na szeroko rozumianą administrację rządową, a uzyskane dzięki tym poprawkom środki proponuję przenieść na promocję polskiego eksportu i wspieranie inwestycji, a co za tym idzie – na tworzenie miejsc pracy i ograniczenie bezrobocia.

W jednej z poprawek proponuje się zmniejszenie środków na inspekcję drogową i przeniesienie ich na infrastrukturę kolejową, bo na inspekcję drogową jest przeznaczony o wiele więcej niż na całą szeroko rozumianą infrastrukturę kolejową.

Ostatnia poprawka ma ograniczyć środki na administrację prezydencką, a zwiększyć środki na postęp biologiczny w rolnictwie, zarówno w produkcji roślinnej, jak i zwierzęcej, bo na to są zapisane znikome środki. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Tak, dziękuję bardzo.

Ja nie będę się odnosił z oczywistych powodów do tych poprawek, które Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych poparła, ale chciałbym się odnieść do dwóch innych.

Jeżeli rzeczywiście mamy mówić, że budżet ma być prorozwojowy, to chcę powiedzieć, że ten na pewno taki nie jest, skoro środki przeznaczone na badania naukowe w roku 2005 będą realnie mniejsze niż w roku 2004. I nie można mówić o prorozwojowości wtedy, kiedy na przykład środki na pracownie internetowe ze 160 milionów zł w 2004 r. spadają do 29 milionów zł w 2005 r. I temu, żeby to zmienić, mają służyć poprawki osiemnasta i osiemnasta oznaczona literą „a” oraz siedemdziesiąta szósta. I dopiero dzięki nim będziemy mogli rzeczywiście mówić, że jest ruch w kierunku budowania prorozwojowości w Polsce. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Piesiewicz.

(*Senator Krzysztof Piesiewicz: Dziękuję.*)

Pan senator Kozłowski.

(*Senator Marian Kozłowski: Dziękuję.*)

Pani senator Szyszkowska.

Senator Maria Szyszkowska:

Tak. Dziękuję, Pani Marszałek.

Chciałabym prosić państwa, panie i panów senatorów, o poparcie poprawek: trzydziestej siódmej, pięćdziesiątej trzeciej, pięćdziesiątej siódmej oraz sto siódmej.

Sens poprawki pięćdziesiątej trzeciej – to chciałabym podkreślić – sprowadza się do tego, że pragnę zabrać Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji 180 tysięcy zł na nowy samochód i przekazać te pieniądze ministrowi kultury na finansowanie jeszcze polskich regionalnych pism poświęconych kulturze.

Bardzo proszę o poparcie zwłaszcza tej poprawki.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Senator Szydłowski. Nie ma pana senatora.

Pani senator Sadowska.

Senator Wiesława Sadowska:

Dziękuję bardzo.

Chciałabym bardzo gorąco prosić państwa o poparcie poprawki sto trzynastej – łatwy numer do zapamiętania. Chciałabym się jednocześnie odwołać do poczucia wrażliwości państwa senatorów na biedę i niedostatek, które nas otaczają i bardzo prosić, aby przyjęli państwo tę poprawkę, która przesuwą z tej rezerwy 1 miliarda 300 milionów zł na wypłatę jednorazowych świadczeń dla emerytów i rencistów środki w wysokości 300 milionów zł z przeznaczeniem na zasiłki z pomocy społecznej i na zasiłki rodzinne.

Przypominam państwu jednocześnie, że to my również przyjęliśmy w tym roku dwie ustawy: ustawę o pomocy społecznej i ustawę – niech sobie przypomnę – o świadczeniach rodzinnych, świadczeniach na rzecz rodziny. I na wypłatę zasiłków z tych dwóch ustaw zabraknie w budżecie około 500 milionów zł, więc wydaje mi się, że jest naszym obowiązkiem głosowanie za tą poprawką, tak żeby te obligatoryjne świadczenia mogły być tym ludziom wypłacone. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan marszałek Jarzembowski.

Senator Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, jako współautor, wraz z panem senatorem Grzegorzem Niskim, tej budzącej tak wielkie zainteresowanie poprawki pięćdziesiątej dziewiętej, popartej zresztą przez Wysoką Komisję, chcę powiedzieć, że nie mieliśmy aż do dzisiaj, kiedy otrzymaliśmy ekspertyzę, świadomości, iż nie jest możliwe użycie tych środków na ten szczytny cel, na jaki chcieliśmy, aby były one przeznaczone.

W tej sytuacji poprawka ta traci zupełnie sens i wobec tego zasługuje na wycofanie. Jeżeli to jest możliwe ze względów proceduralnych – a zdania są tutaj podzielone – to jeśli Grzegorz Niski nie będzie miał nic przeciwko temu, wycofajmy tę poprawkę. W świetle najnowszych ekspertyz. Ja nie wiem, na ile to jest możliwe.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Marszałku, nie wiem, do kogo pan się zwraca z tym pytaniem i kto ma ją wycofać. Ja oczekuję takiego stanowiska, że... Wycofać mogą autorzy.

(*Senator Longin Pastusiak:* Pani Marszałek, jest regulamin i proszę przeczytać...)

Jest regulamin, tak, i zaraz go odczytam.

Odczytałabym, gdyby mi tego regulaminu właśnie nie zabrano.

(*Wesołość na sali*)

Otóż, Panie i Panowie Senatorowie, w art. 52 ust. 7 jest zapis: „Do czasu przystąpienia przez Senat do głosowania wnioskodawca może wycofać swój wniosek. Każdy senator może podtrzymać wycofany wniosek, przejmując uprawnienia dotychczasowego wnioskodawcy”.

W związku z powyższym, jak rozumiem, decyzyja należy do pana marszałka.

Senator Ryszard Jarzembowski:

...do autorów.

W świetle tej ekspertyzy, którą otrzymaliśmy, wobec niemożliwości użycia tych środków, nie ma innego racjonalnego i sensownego wyjścia, jak tylko wycofać poprawkę.

Wobec tego wycofujemy tę poprawkę – tak, Grzegorz?

Senator Grzegorz Niski:

W świetle informacji, które teraz uzyskałem, ja wycofuję ten wniosek.

Senator Ryszard Jarzembowski:

To wycofujemy.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Przyjmuję wobec tego wniosek autorów o wycofanie tego wniosku. Będziemy jeszcze do tego tematu wracać.

Pan senator Plewa.

Senator Sergiusz Plewa:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie i Panowie Senatorowie, bardzo proszę o poparcie poprawki sześćdziesiątej szóstej. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Konieczny.

(*Senator Janusz Konieczny:* Dziękuję bardzo.)

Pan senator Mąsior.

(*Senator Bogusław Mąsior:* Dziękuję.)

Pan senator Biela.

(*Senator Adam Biela:* Dziękuję bardzo.)

Pani senator Sagatowska. Bardzo proszę.

Senator Janina Sagatowska:

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, bardzo proszę o poparcie poprawki sto dwudziestej czwartej z przyczyn, które przedstawiałam w debacie. Chciałabym tylko podkreślić, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych jednogłośnie po-

(senator J. Sagatowska)

parła tę poprawkę. Jest to przesunięcie środków wewnątrz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z ekspertyz na likwidację, rekultywację terenów posiarkowych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że senator Krystyna Sienkiewicz wycofała swój wniosek sto dwunasty w druku nr 851Z i zgodnie z art. 52 ust. 7 Regulaminu Senatu każdy senator może podtrzymać wycofany wniosek, przejmując uprawnienia dotychczasowego wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać wycofany wniosek?

(Senator Teresa Liszcz: Ja.)

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Teresa Liszcz:

Ja chętnie podtrzymam.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Liszcz podtrzymuje wniosek pani Krystyny Sienkiewicz.

Wobec podtrzymania wniosku przez panią senator Teresę Liszcz, wniosek ten zostanie poddany pod głosowanie zgodnie z kolejnością przepisów ustawy.

W związku z decyzją pana marszałka Jarzembowskiego oraz pana senatora Niskiego o wycofaniu wniosku pięćdziesiątego dziewiątego w druku nr 851Z, zwracam się również do państwa senatorów z pytaniem, czy ktoś z państwa senatorów pragnie podtrzymać ten wniosek. Nie ma zgłoszeń.

Tym samym uznaję, że wniosek pana marszałka Jarzembowskiego i pana senatora Niskiego został wycofany.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

(Rozmowy na sali)

Jednocześnie prosiłabym państwa senatorów o zaniechanie rozmów, bo one mogą utrudnić przyjęcie do wiadomości proponowanych zmian.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza wprowadza do ustawy budżetowej zmiany konieczne z uwagi na wchodzącą w życie 1 stycznia 2005 r. ustawę o jednostkach doradztwa rolniczego, która zmienia organizację i sposób finansowania tych jednostek. W stosunku do poprawki drugiej poprawka ta przewiduje wyższą o 1 milion zł dotację dla warmińsko-mazurskiego ośrodka doradztwa rolniczego kosztem zmniejszenia dotacji na ochronę roślin i rolnictwo ekologiczne.

Informuję, że przyjęcie tej poprawki wykluczy głosowanie nad poprawką drugą.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 72 głosowało za, 6 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu i 2 senatorów nie głosowało. (**Głosowanie nr 89**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia powoduje, iż Narodowy Bank Polski będzie zobowiązany do wyższej o 16 miliardów zł wpłaty do budżetu państwa. Uzyskane środki są przeznaczane na nowe rezerwy celowe: „Objęcie akcji przez ministra skarbu państwa powstałych w drodze podwyższenia kapitału akcyjnego Banku Gospodarstwa Krajowego” z kwotą 11 miliardów 500 milionów zł oraz „Rezerwę na wydatki planowanego do utworzenia Narodowego Funduszu Stypendialnego” z kwotą 4 miliardów 500 milionów zł.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

16 senatorów głosowało za, 66 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 90**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka czwarta dotyczy budżetu Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Zwiększa dochody urzędu pochodzące z obowiązkowej wpłaty dokonywanej przez Przedsiębiorstwo „Porty Lotnicze” o 5 milionów 490 tysięcy zł. Dochody te pozwalają zwiększyć wydatki urzędu przeznaczone przede wszystkim na zakupy sprzętu i urządzeń niezbędnych dla bezpieczeństwa działalności lotniczej i nadzoru.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

82 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 91**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta zwiększa o 500 milionów zł dochody budżetu państwa z tytułu wpłaty z zysku Narodowego Banku Polskiego i przeznaczają je na

(wicemarszałek J. Danielak)

nowo utworzoną rezerwę celową „Dotacja dla Narodowego Funduszu Zdrowia”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

23 senatorów głosowało za, 60 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 92)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka szóstą powoduje, iż z Funduszu Reprywatyzacji zostanie dofinansowane dokończenie budowy szpitala w Pułtusku – w kwocie 80 milionów zł.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

62 senatorów głosowało za, 14 – przeciw, 10 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 93)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma powoduje, że izbom rolniczym zostanie przyznana dotacja celowa na wsparcie działalności ustawowej z kwotą 6 milionów zł kosztem zmniejszenia o tę kwotę rezerwy na kontrakty wojewódzkie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

17 senatorów głosowało za, 60 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 94)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka ósma zwiększa dotację o 18 milionów zł na inwestycje realizowane przez PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu kosztem zmniejszenia dotacji przeznaczonej na dofinansowanie krajowych przewozów pasażerskich w celu wyrównania przewoźnikom kolejowym utraconych przychodów z tytułu obowiązujących ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

69 senatorów głosowało za, 11 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 95)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta zwiększa o 20 milionów zł dotacje przedmiotowe na dofinansowanie niektórych zadań wykonywanych na rzecz rolnictwa.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

22 senatorów głosowało za, 54 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 96)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dziesiąta dodaje do wykazu dotowanych zadań na rzecz rolnictwa zadanie w zakresie stosowania nawozów wapniowych i w tym celu tworzy rezerwę celową z kwotą 25 milionów zł kosztem zmniejszenia o tę kwotę dotacji na realizację zadań związanych z restrukturyzacją górnictwa.

Przyjęcie tej poprawki wykluczy głosowanie nad poprawką jedenastą.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

29 senatorów głosowało za, 52 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 97)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka jedenasta dodaje do wykazu dotowanych zadań na rzecz rolnictwa zadanie w zakresie stosowania nawozów wapniowych i w tym celu tworzy rezerwę celową z kwotą 25 milionów zł kosztem zmniejszenia o tę kwotę rezerwy na integrację europejską.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

27 senatorów głosowało za, 54 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 98)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dwunasta zwiększa dotację na inwestycje realizowane przez PKP na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu o 305 milionów 950 tysięcy zł kosztem zmniejszenia wydatków na integrację europejską.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

34 senatorów głosowało za, 50 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 99)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzynasta zwiększa o 56 milionów zł wydatki inwestycyjne przeznaczone na infrastrukturę kolejową kosztem zmniejszenia o tę kwotę dotacji dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

33 senatorów głosowało za, 44 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 100)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka czternasta zwiększa o 56 milionów zł wydatki inwestycyjne przeznaczone na infrastrukturę kolejową kosztem zmniejszenia o tę kwotę rezerwy celowej na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

26 senatorów głosowało za, 56 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 101)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka piętnasta dotyczy części „Sprawy wewnętrzne” i zwiększa o 5 milionów 900 tysięcy zł wydatki majątkowe z przeznaczeniem na remont i modernizację Komendy Powiatowej Policji w Chrzanowie kosztem zmniejszenia wydatków bieżących tej samej części budżetu o 3 miliony 900 tysięcy oraz kosztem zmniejszenia o 2 miliony zł ogólnej rezerwy budżetowej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

14 senatorów głosowało za, 64 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 102)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka szesnasta zwiększa o 6 milionów zł wydatki majątkowe komend powiatowych Państwowej Straży Pożarnej w województwie małopolskim kosztem zmniejszenia o tę kwotę ogólnej rezerwy budżetowej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

33 senatorów głosowało za, 43 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 103)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka siedemnasta zwiększa o 350 tysięcy zł wydatki bieżące rzecznika praw dziecka kosztem zmniejszenia o 175 tysięcy zł rezerwy ogólnej oraz o 175 tysięcy zł rezerwy na integrację europejską.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

32 senatorów głosowało za, 51 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 104)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka osiemnasta zwiększa o 50 milionów zł rezerwę na pracownie internetowe w szkołach kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków na realizację restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

38 senatorów głosowało za, 43 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 105)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka osiemnasta oznaczona literą „a” zwiększa o 50 milionów zł rezerwę na pracownie internetowe w szkołach kosztem zmniejszenia o tę kwotę rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

26 senatorów głosowało za, 56 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 106)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dziewiętnasta zwiększa o 9 milionów zł rezerwę celową przeznaczoną na tworzenie i funkcjonowanie wyższych szkół zawodowych, z przeznaczeniem tej kwoty na WSZ w Tarnowie. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie wydatków na realizację zadań wynikających z ustawy o restrukturyzacji górnictwa kamiennego. Poprawka sto czternasta przeznaczona na ten sam cel, jednak źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na pomoc techniczną dla państw w drodze transformacji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

21 senatorów głosowało za, 60 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 107)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dwudziesta zwiększa o 6 milionów zł wydatki majątkowe przeznaczone na Komendę Powiatową Państwowej Straży Pożarnej w Tarnowie kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków na realizację zadań wynikających z ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

(wicemarszałek J. Danielak)

Proszę o podanie wyników głosowania.

17 senatorów głosowało za, 62 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 108)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dwudziesta pierwsza zwiększa o 2 miliony zł dotację dla Telewizji Polonia oraz o 2 miliony zł wydatki majątkowe na drogę ekspresową nr 19 Suwałki – Białystok – Lublin – Rzeszów – Barwinek kosztem zmniejszenia o 4 miliony zł wydatków bieżących Kancelarii Prezydenta.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

31 senatorów głosowało za, 53 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 109)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

(Sygnał telefonu komórkowego)

Proszę o wyłączenie telefonu komórkowego.

Poprawka dwudziesta druga zwiększa o 4 miliony zł wydatki Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji kosztem zmniejszenia o 2 miliony zł wydatków przeznaczonych na finansowanie prac przygotowawczych na budowę drogi ekspresowej nr 19 Suwałki – Białystok – Lublin – Rzeszów – Barwinek oraz o 2 miliony zł wydatków przeznaczonych na dotacje do Telewizji Polonia.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

11 senatorów głosowało za, 71 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 110)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dwudziesta trzecia koryguje sposób zapisania w ustawie budżetowej środków zaplanowanych na dofinansowanie budowy metra w Warszawie w wysokości 100 milionów zł. W brzmieniu ustawy przyjętym przez Sejm niemożliwe byłoby wykorzystanie tych środków.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

68 senatorów głosowało za, 9 – przeciw, 10 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 111)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta czwarta upoważnia ministra finansów do korygowania kwot przychodów i rozchodów programów ujętych w załączniku nr 16, określającym prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

81 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 112)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta piąta ma na celu zagwarantowanie podziału ewentualnej dodatkowej kwoty przeznaczonej na zwiększenie części oświatowej między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego, biorąc pod uwagę zadania związane z wdrażaniem reformy systemu oświaty i wyrównywaniem szans edukacyjnych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

86 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 113)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta szósta skreśla przepis zwiększający w sposób niekontrolowany deficyt budżetu państwa.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

85 senatorów głosowało za, 3 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 114)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta siódma upoważnia do przeznaczenia dodatkowej kwoty dochodów z podatku akcyzowego, ponad planowaną do końca III kwartału, na zwiększenie wydatków wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

86 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 115)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta siódma oznaczona literą „a” upoważnia...

Przepraszam bardzo.

Poprawka dwudziesta ósma tworzy nową rezerwę celową z kwotą 10 milionów zł, przeznaczoną na budowę szpitala powiatowego w Pułtusku. Źródłem pokrycia ma być zwiększenie o tę kwotę dochodów w części „Budżet, finanse publiczne, instytucje finansowe”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

10 senatorów głosowało za, 74 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 116)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dwudziesta dziewiąta zwiększa o 30 milionów zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia o 30 milionów zł wydatków majątkowych w Kancelarii Prezydenta.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

21 senatorów głosowało za, 61 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 117)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka trzydziesta zwiększa o 25 milionów zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków majątkowych w Kancelarii Prezydenta.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

19 senatorów głosowało za, 66 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 118)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzydziesta pierwsza zmniejsza wydatki Kancelarii Prezydenta o 5 milionów zł, z przeznaczeniem na rezerwę celową „Wyplata zasiłków alimentacyjnych, przedłużonych w ramach ustawy o świadczeniach rodzinnych”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

26 senatorów głosowało za, 59 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 119)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzydziesta druga zmniejsza wydatki majątkowe Kancelarii Prezydenta o 4 miliony zł, z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków rezerwy celowej dla Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” na współfinansowanie ze środków Unii Europejskiej prac likwidacyjnych i ochronę środowiska.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

23 senatorów głosowało za, 60 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 120)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzydziesta trzecia zmniejsza o 4 miliony zł wydatki majątkowe Kancelarii Prezydenta, z przeznaczeniem na zwiększenie rezerwy na kontrakty wojewódzkie oraz współfinansowanie programów rozwoju regionalnego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

19 senatorów głosowało za, 64 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 121)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzydziesta piąta zmniejsza wydatki Kancelarii Prezydenta...

(Głos z sali: Trzydziesta czwarta.)

Oj, przepraszam bardzo. Tak się przyzwyczaiłam do Kancelarii Prezydenta, że...

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: To można się przenieść.)

...przeszłam już do następnej poprawki, która również dotyczy tej instytucji.

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Może i będzie pani...)

Poprawka trzydziesta czwarta zmniejsza wydatki na Biuro Bezpieczeństwa Narodowego o 4 miliony zł, z przeznaczeniem na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

23 senatorów głosowało za, 61 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 122)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzydziesta piąta zmniejsza wydatki Kancelarii Prezydenta o 3 miliony 500 tysięcy zł, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o 1 milion 500 tysięcy zł, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów o 400 tysięcy zł oraz rezerwy celowe o 194 miliony 600 tysięcy zł, z przeznaczeniem 200 milionów zł na utworzenie nowej pozycji rezerwy celowej: „Wyplata zasiłków alimentacyjnych, przedłużonych w ramach ustawy o świadczeniach rodzinnych”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

20 senatorów głosowało za, 67 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 123)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzydziesta szósta zmniejsza wydatki Kancelarii Prezydenta o 2 miliony zł oraz Kra-

(wicemarszałek J. Danielak)

jowej Rady Radiofonii i Telewizji o 3 miliony zł, z przeznaczeniem tej kwoty na wydatki majątkowe w nowej pozycji rezerwy celowej: „Finansowanie nakładów inwestycyjnych na utworzenie w Medyce, w województwie podkarpackim, na kolejowym przejściu granicznym punktów odpraw fitosanitarnych”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

16 senatorów głosowało za, 66 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 124)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka trzydziesta siódma zmniejsza wydatki Kancelarii Prezydenta o 20 milionów zł i środki te przeznacza na ochronę brzegów morskich.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

27 senatorów głosowało za, 59 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 125)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka trzydziesta ósma zmniejsza wydatki Kancelarii Prezydenta o 20 milionów zł i środki te przeznacza na postęp biologiczny w produkcji roślinnej – 13 milionów zł – oraz postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej – 7 milionów zł.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

18 senatorów głosowało za, 63 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 126)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka trzydziesta dziewięta zmniejsza wydatki Kancelarii Prezydenta o 20 milionów zł i środki te przeznacza na melioracje wodne – 5 milionów zł, zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt oraz badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego – 5 milionów zł – oraz na ośrodki pomocy społecznej – 10 milionów zł.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

21 senatorów głosowało za, 66 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 127)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka czterdziesta zwiększa wydatki Kancelarii Sejmu o 6 milionów zł kosztem skreślenia rezerwy celowej na świadczenia rodzinne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

10 senatorów głosowało za, 71 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 128)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka czterdziesta pierwsza dokonuje wewnętrznego przesunięcia w budżecie Kancelarii Sejmu 2 milionów zł z wydatków bieżących na wydatki majątkowe.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

78 senatorów głosowało za, 6 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 129)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta druga zwiększa wydatki majątkowe Kancelarii Senatu o 2 miliony zł kosztem zmniejszenia takiego samego rodzaju wydatków w części „Szkolnictwo wyższe”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

44 senatorów głosowało za, 29 – przeciw, 15 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 130)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta trzecia zwiększa wydatki majątkowe Kancelarii Senatu o 1 milion 500 tysięcy zł kosztem zmniejszenia takiego samego rodzaju wydatków w części „Szkolnictwo wyższe”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

5 senatorów głosowało za, 80 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 131)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka czterdziesta czwarta zmniejsza o 5 milionów zł wydatki Sądu Najwyższego i przeznacza te środki na zwiększenie rezerwy celowej na świadczenia rodzinne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

24 senatorów głosowało za, 57 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 132)**

(wicemarszałek J. Danielak)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka czterdziesta piąta zmniejsza o 2 miliony zł wydatki Sądu Najwyższego i przeznaczają je na zwiększenie dotacji na pomoc społeczną realizowaną przez Państwowy Fundusz Kombatanów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

77 senatorów głosowało za, 9 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 133)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta szósta zwiększa o 500 tysięcy zł wydatki bieżące Trybunału Konstytucyjnego kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

73 senatorów głosowało za, 9 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 134)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta siódma zwiększa wydatki Ochotniczych Hufców Pracy o 6 milionów zł kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

13 senatorów głosowało za, 72 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 135)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka czterdziesta ósma zwiększa o 2,5 miliona zł wydatki na więziennictwo kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

77 senatorów głosowało za, 8 – przeciw, 5 wstrzymało od głosu. **(Głosowanie nr 136)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta dziewiąta zmniejsza wydatki Najwyższej Izby Kontroli o 4 miliony zł i przeznaczają je na rezerwę celową „Środki na świadczenia rodzinne”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

19 senatorów głosowało za, 65 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 137)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka pięćdziesiąta zwiększa wydatki Ochotniczych Hufców Pracy o 1 milion zł kosztem zmniejszenia wydatków rzecznika praw obywatelskich.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

61 senatorów głosowało za, 26 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 138)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta pierwsza zwiększa wydatki Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o 4 miliony 700 tysięcy zł kosztem obsługi zadłużenia zagranicznego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

58 senatorów głosowało za, 24 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 139)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta druga zwiększa wydatki Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o 3 miliony zł kosztem rezerwy celowej na uruchomienie Euroterminalu w Sławkowie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

50 senatorów głosowało za, 31 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 140)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta trzecia zwiększa wydatki w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” o 180 tysięcy zł z przeznaczeniem na pisma regionalne kosztem zmniejszenia wydatków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

43 senatorów głosowało za, 33 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 141)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta czwarta zwiększa o 500 tysięcy zł wydatki przeznaczone na rezerwę celową „Środki na świadczenia rodzinne” kosztem wydatków generalnego inspektora ochrony danych osobowych.

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

24 senatorów głosowało za, 57 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 142)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka pięćdziesiąta piąta zwiększa o 5 milionów zł rezerwę na świadczenia rodzinne kosztem wydatków Państwowej Inspekcji Pracy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

20 senatorów głosowało za, 65 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 143)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka pięćdziesiąta szоста zwiększa o 3 miliony zł wydatki Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu kosztem zmniejszenia o tę kwotę środków na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

30 senatorów głosowało za, 56 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 144)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka pięćdziesiąta siódma zwiększa o 2 miliony zł środki na rezerwę celową „Zasiłki z pomocy społecznej” kosztem zmniejszenia wydatków Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

58 senatorów głosowało za, 26 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 145)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta ósma zwiększa o 1 milion zł wydatki Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu z przeznaczeniem na prowadzenie śledztwa katyńskiego kosztem zmniejszenia o tę kwotę środków na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

60 senatorów głosowało za, 20 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 146)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta dziewięta tworzy nową rezerwę...

(*Głosy z sali: Wycofana.*)

(*Głos z sali: Teraz sześćdziesiąta.*)

Istotnie, przecież to najgłośniejsza poprawka w całym budżecie.

Poprawka sześćdziesiąta zwiększa o 200 milionów zł wydatki na krajowe drogi publiczne kosztem zmniejszenia wydatków na uposażenie sędziów w stanie spoczynku oraz uposażenia rodzinne.

(*Senator Lesław Podkański: Jak są w spoczynku, to po co im pieniądze?*) (*Wesołość na sali*)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

16 senatorów głosowało za, 68 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 147)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby, czym ogromnie się zmartwił autor tej poprawki i natychmiast uruchomił telefon komórkowy, a tego czynić mu na posiedzeniu Senatu nie wolno.

(*Głos z sali: Ale on dzwoni do sędziów i informuje o wyniku.*)

Poprawka sześćdziesiąta pierwsza polega na przeniesieniu wydatków związanych z Biurem Pełnomocnika do spraw Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn z budżetu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do części „Zabezpieczenie społeczne”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

16 senatorów głosowało za, 66 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 148)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka sześćdziesiąta druga zwiększa o 5 milionów zł wydatki na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia wydatków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

28 senatorów głosowało za, 57 – przeciw, 4 senatorów wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 149)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

(wicemarszałek J. Danielak)

Poprawka sześćdziesiąta trzecia polega na utworzeniu rezerwy celowej „Wypłata zasiłków alimentacyjnych, przedłużonych w ramach ustawy o świadczeniach rodzinnych” z kwotą 400 tysięcy zł kosztem zmniejszenia wydatków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

26 senatorów głosowało za, 59 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosowania. **(Głosowanie nr 150)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka sześćdziesiąta czwarta zwiększa o 5 milionów zł wydatki na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia wydatków w części „Administracja publiczna”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

32 senatorów głosowało za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 151)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka sześćdziesiąta piąta zwiększa o 20 milionów zł środki Funduszu Termomodernizacji kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków przeznaczonych na refundację premii gwarancyjnych od wkładów mieszkaniowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

79 senatorów głosowało za, 9 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 152)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sześćdziesiąta szósta zwiększa o 20 milionów zł środki Krajowego Funduszu Mieszkaniowego kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków przeznaczonych na refundację premii gwarancyjnych od wkładów mieszkaniowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

31 senatorów głosowało za, 50 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 153)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka sześćdziesiąta siódma zwiększa o 50 milionów zł wydatki na promocję eksportu

kosztem zmniejszenia wydatków w części „Administracja publiczna”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

23 senatorów głosowało za, 60 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 154)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka sześćdziesiąta ósma zwiększa o 25 milionów zł wydatki na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia wydatków w części „Budżet, finanse publiczne, instytucje finansowe”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

26 senatorów głosowało za, 58 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 155)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka sześćdziesiąta dziewięta zmniejsza wydatki bieżące o 10 milionów zł w części „Budżet, finanse publiczne, instytucje finansowe” z przeznaczeniem na wydatki majątkowe w nowej pozycji rezerwy celowej „Finansowanie nakładów na wykup gruntów pod budowę obwodnicy miasta Zambrowa w ciągu drogi ekspresowej E67 – nr 8 Warszawa – Białystok”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

19 senatorów głosowało za, 67 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 156)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka siedemdziesiąta zmniejsza wydatki bieżące urzędów skarbowych w części „Budżet, finanse publiczne, instytucje finansowe” o 300 milionów zł z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków majątkowych na inwestycję wieloletnią „Budowa drogi ekspresowej S8 Łódź – Wrocław”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

24 senatorów głosowało za, 60 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 157)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka siedemdziesiąta pierwsza zmniejsza wydatki bieżące o 3 miliony zł w części „Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe” z przeznaczeniem na utworzenie nowej rezerwy

(wicemarszałek J. Danielak)

celowej „Finansowanie nakładów inwestycyjnych na opracowanie koncepcji programowej obwodnicy Makowa Podhalańskiego w ciągu drogi nr 28 Nowy Sącz – Wadowice”.

(Rozmowy na sali)

Czy rozmawiający panowie senatorowie wiedzą, o jaką trasę nam chodzi?

(Głos z sali: Tak, tak, Nowy Sącz – Wadowice.)

Cieszę się ogromnie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

23 senatorów głosowało za, 63 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 158)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka siedemdziesiąta druga zwiększa o 250 milionów zł wydatki na rozwój przedsiębiorczości kosztem zmniejszenia wydatków w części „Sprawiedliwość”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

(Rozmowy na sali) (Wesołość na sali)

12 senatorów głosowało za, 79 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 159)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby, ale dostarczyła nam trochę radości.

Poprawka siedemdziesiąta trzecia zwiększa o 14 milionów zł wydatki na ochronę brzegów morskich kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na usuwanie skutków klęsk żywiołowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

82 senatorów głosowało za, 8 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 160)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta czwarta zwiększa o 3 miliony zł wydatki w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” kosztem zmniejszenia wydatków na uruchomienie Euroterminalu w Sławkowie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

73 senatorów głosowało za, 13 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 161)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta piąta zwiększa o 3 miliony zł wydatki na Komisję do Zwalczenia Dopingu w Sporcie kosztem rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia lub zasiłki przedemerytalne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

39 senatorów głosowało za, 46 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 162)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka siedemdziesiąta szósta zwiększa wydatki na działalność statutowo-inwestycyjną jednostek naukowych oraz badania własne szkół wyższych o 150 milionów zł kosztem rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia lub zasiłki przedemerytalne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

21 senatorów głosowało za, 65 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 163)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka siedemdziesiąta siódma zwiększa o 1 milion zł wydatki na Muzeum Techniki w Warszawie kosztem obsługi zadłużenia zagranicznego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

78 senatorów głosowało za, 8 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 164)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta ósma zwiększa pozostałe wydatki obronne o 50 milionów zł kosztem wydatków Wojsk Lądowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

12 senatorów głosowało za, 65 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 165)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

(Rozmowy na sali)

Nie ukrywam, że oczekuję na zmianę prowadzącego obrady, ale widzę, że nie ma nikogo w gotowości.

(Senator Adam Biela: Dobrze nam idzie.)

(Senator Lesław Podkański: Czeka za ścianą.)

(Rozmowy na sali)

(wicemarszałek J. Danielak)

Poprawka siedemdziesiąta dziewięta zwiększa o 16 milionów 940 tysięcy zł wydatki na postęp biologiczny w produkcji roślinnej kosztem rezerwy na kontrakty wojewódzkie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

18 senatorów głosowało za, 69 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 166)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka osiemdziesiąta zwiększa o 9 milionów 346 tysięcy zł wydatki na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej kosztem rezerwy na kontrakty wojewódzkie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

16 senatorów głosowało za, 73 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 167)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka osiemdziesiąta pierwsza zmniejsza dotację dla Agencji Rynku Rolnego o 2 miliony zł z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyników głosowania.

18 senatorów głosowało za, 65 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 168)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

(Senator Ryszard Jarzembowski: Ja myślałem...)

(Głos z sali: ...że dopiero za rok.)

I proszę o zmianę.

(Senator Ryszard Jarzembowski: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję za tę część głosowań. (Oklaski)

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Poprawka osiemdziesiąta druga zwiększa o 5 milionów zł wydatki na więziennictwo kosztem rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia lub zasiłki przedemerytalne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

21 senatorów głosowało za, 63 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 169)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta trzecia zmniejsza o 20 milionów zł wydatki na Fundusz Pożyczek i Kredytów Studenckich i przeznacza tę kwotę na dofinansowanie kosztów wdrażania reformy oświaty.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

67 senatorów głosowało za, 20 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 170)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka osiemdziesiąta czwarta dokonuje wewnętrznego przesunięcia środków w ramach części „Transport”, zwiększając o 405 tysięcy zł wydatki bieżące w urzędach żeglugi śródlądowej kosztem zmniejszenia wydatków w rozdziale „Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

A kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

86 senatorów głosowało za, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 171)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka osiemdziesiąta piąta zwiększa o 20 milionów zł wydatki na infrastrukturę kolejową kosztem wydatków Inspekcji Transportu Drogowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

Pani Senator, zamiast patrzeć na tablicę, proszę tutaj...

(Senator Sekretarz Sławomir Izdebski: Tamta została przyjęta?)

14 senatorów głosowało za, 70 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 172)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka osiemdziesiąta szósta zmniejsza w części „Transport” wydatki majątkowe o 5 milionów zł z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków majątkowych w części „Szkolnictwo wyższe”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

13 senatorów głosowało za, 71 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 173)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta siódma zwiększa o 6 milionów zł wydatki Polskiej Organizacji Tu-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

rystycznej kosztem zmniejszenia rezerwy na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

38 senatorów głosowało za, 44 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 174)**

Poprawka osiemdziesiąta ósma dokonuje wewnętrznego przesunięcia wydatków w części „Sprawy wewnętrzne” i powoduje zwiększenie o 5 milionów zł wydatków na ochotnicze straże pożarne oraz o 5 milionów zł na koszty utrzymania gotowości bojowej jednostek ochotniczych straży pożarnych włączonych do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

73 senatorów głosowało za, 9 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 175)**

Poprawka senatora Koniecznego została przyjęta.

Poprawka osiemdziesiąta dziewiąta powoduje zwiększenie o 586 tysięcy zł wydatków Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych kosztem zmniejszenia rezerwy ogólnej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wynik widzimy: 78 senatorów głosowało za, 7 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 176)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta przywraca zawartą w projekcie ustawy budżetowej inwestycję wieloletnią „Akademickie Centrum Medyczne w Zabrzu”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

Zabrze triumfuje.

71 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 16 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 177)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta pierwsza zwiększa o 900 tysięcy zł wydatki na inwestycję wieloletnią Ministerstwa Zdrowia „Specjalistyczne Centrum Medyczne w Polanicy Zdroju” kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków na inwestycję wieloletnią Akademii Medycznej w Poznaniu „Instytut Stomatologii Akademii Medycznej w Poznaniu”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

61 senatorów głosowało za, 12 – przeciw, 14 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 178)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta druga zwiększa o 15 milionów zł wydatki na świadczenia zdrowotne kosztem zmniejszenia rezerwy na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

81 senatorów głosowało za, 6 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 179)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta trzecia zmniejsza wydatki bieżące Rządowego Centrum Studiów Strategicznych o 5 milionów zł z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków majątkowych w części „Szkolnictwo wyższe”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

27 senatorów głosowało za, 56 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 180)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta czwarta zwiększa o jeden etat zatrudnienie w Urzędzie Zamówień Publicznych oraz wydatki bieżące z tym związane o 147 tysięcy zł. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie o tę kwotę wydatków z rezerwy celowej przeznaczonej na zmiany organizacyjne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 10 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 181)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta piąta zwiększa o pięć etatów zatrudnienie w Urzędzie do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz wydatki z tym związane o 315 tysięcy zł kosztem zmniejszenia rezerwy na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

25 senatorów głosowało za, 56 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 182)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta szósta zwiększa dotacje dla Funduszu Prewencji i Rehabilitacji o 2,5 miliona zł kosztem rezerwy na wspieranie

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

78 senatorów głosowało za, 7 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 183)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta siódma zmniejsza o 2,5 miliona zł wydatki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, o 5 milionów zł wydatki na obsługę zadłużenia zagranicznego oraz o 2,5 miliona zł na „Rozliczenia z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa” z przeznaczeniem na wydatki majątkowe w nowej pozycji rezerwy celowej „Finansowanie nakładów inwestycyjnych na rozpoczęcie i kontynuację budowy obwodnicy miasta Przemysła”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

16 senatorów głosowało za, 68 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 184)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta ósma zmniejsza w części „Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty” wydatki majątkowe o 20 milionów zł z przeznaczeniem na wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

17 senatorów głosowało za, 62 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 185)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta dziewiąta zmniejsza wydatki na obsługę długu publicznego o 300 milionów zł z przeznaczeniem na rezerwę „Finansowanie prac przygotowawczych pod budowę drogi ekspresowej nr 19 Suwałki – Białystok – Lublin – Rzeszów – Barwinek”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

21 osób głosowało za, 61 – przeciw, 4 wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 186)**

Poprawka, oczywiście, odrzucona.

Poprawka setna zmniejsza wydatki na obsługę długu publicznego o 7 milionów zł z przeznaczeniem na wydatki majątkowe w nowej pozycji rezerwy celowej „Finansowanie nakładów inwestycyjnych na wykup gruntów pod budowę drogi obwodowej miasta Jarosławia”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

17 senatorów głosowało za, 68 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 187)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pierwsza zmniejsza wydatki na obsługę długu publicznego o 5 milionów zł z przeznaczeniem tej kwoty na wydatki majątkowe w nowej pozycji rezerwy celowej „Finansowanie nakładów inwestycyjnych na budowę nowej siedziby Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej w celu uzyskania dofinansowania ze środków Unii Europejskiej”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

14 senatorów głosowało za, 70 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 188)**

To oczywiście oznacza, że poprawka została odrzucona.

Poprawka sto druga zmniejsza o 100 milionów zł wydatki w części „Obsługa długu krajowego” oraz o 50 milionów zł w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego” z przeznaczeniem na dofinansowanie kosztów budowy metra w Warszawie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

14 senatorów głosowało za, 69 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 189)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzecia zmniejsza wydatki na obsługę długu publicznego o 10 milionów zł z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków majątkowych w części „Transport”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

16 senatorów głosowało za, 65 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 190)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czwarta polega na utworzeniu rezerwy celowej na finansowanie dialogu społecznego w ramach komisji trójstronnej z kwotą 7 milionów zł wydatku. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

60 senatorów głosowało za, 10 – przeciw i 16 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 191)**

Poprawka przyjęta.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Poprawka sto piąta rozszerza zakres zadań objętych rezerwą celową „Środki na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności” o realizację zadań wynikających z planu dostępu do złóż.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

74 senatorów głosowało za, 5 – przeciw i 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 192)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka sto szósta zmniejsza o 17 milionów 500 tysięcy zł rezerwę na usuwanie skutków klęsk żywiołowych i przeznaczają tę kwotę na rezerwę celową „Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt oraz dofinansowanie kosztów realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

13 senatorów głosowało za, 66 – przeciw i 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 193)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siódma zmniejsza o 2 miliony zł rezerwę na usuwanie skutków klęsk żywiołowych z przeznaczeniem tej kwoty na nową rezerwę celową „Rezerwa na utrzymanie urządzeń melioracyjnych w pradolinie Wisły w województwie kujawsko-pomorskim”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

19 senatorów głosowało za, 59 – przeciw i 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 194)**

Poprawka została odrzucona.)

Poprawka sto ósma rozszerza zakres rezerwy celowej przeznaczonej na integrację europejską o zadania dotyczące inwestycji w infrastrukturę kolejową realizowanych przez PKP PLK SA.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 senatorów głosowało za, 5 – przeciw i 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 195)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka sto dziewiąta zmniejsza o 293 miliony 203 tysiące zł wydatki na integrację z Unią Europejską z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków na rozliczenia z bankami Krajowego Funduszu Mieszkaniowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

10 senatorów głosowało za, 70 – przeciw i 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 196)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziewiąta... – była już. Teraz będzie sto dziesiąta, która zmniejsza rezerwy celowe o 194 miliony 600 tysięcy zł z przeznaczeniem na nową rezerwę celową „Wyplata zasiłków alimentacyjnych przedłużonych w ramach ustawy o świadczeniach rodzinnych”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

22 senatorów głosowało za, 57 – przeciw i 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 197)**

Poprawka sto dziesiąta...

(Głos z sali: Sto jedenasta.)

Sto jedenasta, tak?

Poprawka sto jedenasta zmniejsza rezerwę celową na zasiłki pomocy społecznej o 106 milionów zł i przeznaczają je na świadczenia rodzinne oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego w województwie dolnośląskim.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o wyświetlenie wyników.

34 senatorów głosowało za, 38 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 198)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwunasta została wycofana...

(Głos z sali: Ale jest podtrzymana.)

...ale została podtrzymana. Jej istotą jest to, że zwiększa rezerwę na zasiłki pomocy społecznej o 150 milionów zł oraz tworzy, z kwotą 40 milionów zł, nową rezerwę celową przeznaczoną na wspieranie lokalnych systemów opieki nad dzieckiem i rodziną oraz dofinansowanie bieżącej działalności placówek opiekuńczo-wychowawczych. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia lub zasiłki przedemerytalne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

24 senatorów głosowało za, 48 – przeciw i 13 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 199)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzynasta zwiększa rezerwę na zasiłki z pomocy społecznej o 150 milionów zł, rezerwę na świadczenia rodzinne o 110 milionów zł oraz tworzy, z kwotą 40 milionów zł, nową rezerwę celową przeznaczoną na wspieranie lokalnych systemów opieki nad dzieckiem i rodziną oraz dofinansowanie bieżącej działalności placó-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

wek opiekuńczo-wychowawczych. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia lub zasiłki przedemerytalne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

24 senatorów głosowało za, 51 – przeciw i 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 200)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czternasta zwiększa o 9 milionów zł rezerwę celową przeznaczoną na tworzenie i funkcjonowanie wyższych szkół zawodowych z przeznaczeniem tej kwoty na wyższą szkołę zawodową w Tarnowie. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na pomoc techniczną dla państw w drodze transformacji.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

20 senatorów głosowało za, 55 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 201)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto piętnasta zwiększa o 2 miliony zł rezerwę celową przeznaczoną na tworzenie i funkcjonowanie wyższych szkół zawodowych. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na pomoc techniczną dla państw w drodze transformacji.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

69 senatorów było za, 14 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 202)**

Poprawka przyjęta.

(Głos z sali: Teraz sto szesnasta.)

Wiem, ja tylko patrzę, kto tu był autorem, że takie nieburzliwe oklaski się rozległy...

Poprawka sto szesnasta rozszerza zakres rezerwy płacowej na zmiany organizacyjne i nowe zadania na współfinansowanie projektów pomocy technicznej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

(Rozmowy na sali)

Ja może powtórzę.

(Senator Lesław Podkański: Niech Markowski powtórzy.) (Wesołość na sali)

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 osób było za, 4 – przeciw i 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 203)**

Poprawka sto siedemnasta zwiększa o 1 milion zł dotację na nadzór budowlany oraz o 3 miliony zł wydatki bieżące urzędu wojewódzkiego w województwie dolnośląskim kosztem rezerwy płacowej na zmiany organizacyjne i nowe zadania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

9 osób było za, 72 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 204)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemnasta zwiększa o 500 tysięcy zł rezerwę celową na utrzymanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych kosztem zmniejszenia rezerwy na kontrakty wojewódzkie.

Kto jest za?

A kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

8 osób głosowało za, 73 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 205)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziewiętnasta zwiększa o 200 milionów zł wydatki na świadczenia rodzinne kosztem rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia lub zasiłki przedemerytalne.

Kto jest za?

(Senator Teresa Liszcz: To jest 1 miliard 300 milionów, nie wiadomo na co...)

(Rozmowy na sali)

O 200 milionów zł.

(Rozmowy na sali)

Przepraszam bardzo, czy jesteśmy gotowi do głosowania? Dobrze.

(Głos z sali: Już po głosowaniu.)

Już po głosowaniu? Ja jeszcze nie głosowałem.

(Głos z sali: Biedaczek.)

Kto jest za?

A, to już było.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Pani senator Liszcz zbiła mnie z pantałyku.

(Senator Teresa Liszcz: Niemożliwe.)

26 osób głosowało za, 57 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 206)**

Poprawka została odrzucona.

No, czasami trzeba zrobić jakiś humorystyczny wtręt.

Poprawka sto dwudziesta zwiększa o 50 milionów zł wydatki na realizację rządowego programu „Posiłek dla potrzebujących” kosztem rezerwy na wypłatę dodatków pieniężnych dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia lub zasiłki przedemerytalne.

(Senator Teresa Liszcz: Tutaj przynajmniej proszę o zielone światło...)

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

28 osób głosowało za, 51 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 207)**

Poprawka została odrzucona.

(Senator Teresa Liszcz: Bo emeryci nigdy nie byli głodni...)

Poprawka sto dwudziesta pierwsza pozwala na finansowanie z rezerwy celowej nr 49, przeznaczonej na dofinansowanie utrzymania w domach pomocy społecznej, osób przyjętych nie tylko w roku 2004.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 senatorów głosowało za, 4 – przeciw i 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 208)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka sto dwudziesta druga zwiększa o 4 miliony zł wydatki województwa śląskiego z przeznaczeniem na terminal Portu Lotniczego Katowice-Pyrzowice kosztem rezerwy na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

58 osób głosowało za, 18 – przeciw i 10 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 209)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka sto dwudziesta trzecia uzupełnia brakujące określenie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

80 osób było za, 2 – przeciw i 3 wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 210)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka sto dwudziesta czwarta dotyczy planu finansowego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Polega na zwiększeniu o 3 miliony zł wydatków inwestycyjnych, dotacji inwestycyjnych dla jednostek niezaliczanych do sektora finansów publicznych, na zakończenie robót likwidacyjnych i rekultywacyjnych w górnictwie, kosztem zmniejszenia dotacji na realizację zadań bieżących dla jednostek sektora finansów publicznych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

75 osób głosowało za, 4 – przeciw i 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 211)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto dwudziesta piąta ma na celu prawidłowe określenie przeznaczenia środków z budżetu państwa.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

85 głosów za, 1 osoba wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 212)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto dwudziesta szósta naprawia błąd polegający na niewłaściwym oznaczeniu paragrafu klasyfikacji budżetowej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Jednogłośnie poparcie 85 senatorów. **(Głosowanie nr 213)**

Poprawka sto dwudziesta siódma zmniejsza wydatki: na budowę Biblioteki Głównej Uniwersytetu Wrocławskiego o 5 milionów 28 tysięcy zł, na budowę Campusu 600-lecia Odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego o 14 milionów zł oraz na Uniwersytet imienia Adama Mickiewicza w Poznaniu o 5 milionów 750 tysięcy zł.

Kto jest za?

(Rozmowy na sali)

(Senator Teresa Liszcz: A na co się to przeznacza?)

(Senator Edmund Wittbrodt: Na wydatki inwestycyjne w szkolnictwie wyższym pozostałych szkół.)

Nie ma tu tego dopowiedzenia...

(Senator Teresa Liszcz: No właśnie, nie jest to napisane.)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

20 osób głosowało za, 59 – przeciw i 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 214)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta ósma zmienia plan finansowania inwestycji wieloletniej „Budowa Biblioteki Głównej Uniwersytetu Wrocławskiego” poprzez zmniejszenie wydatków z budżetu państwa.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(Głos z sali: Panie Marszałku, jaki kaszel...)

(Głos z sali: Dajcie wody.)

Dziękuję za wodę.

Proszę o wyniki.

Jak widzimy, 72 osoby głosowały za, 5 – przeciw i 7 wstrzymało się...

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

72 senatorów głosowało za, 5 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 215**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto dwudziesta dziewiąta uzupełnia zestawienie programów realizowanych ze środków bezzwrotnych pochodzących z różnych źródeł zagranicznych o program inwestycyjny NATO.

Kto z państwa senatorów jest za?

(*Rozmowy na sali*)

Przepraszam bardzo.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Za poprawką głosowało 75 senatorów, przeciw – 4, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 216**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto trzydziesta powoduje zwiększenie wynagrodzeń pracowników cywilnych Policji i Straży Granicznej w drodze przeniesienia środków w ramach budżetów tych formacji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Za poprawką głosowało 71 senatorów, przeciw – 5, 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 217**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto trzydziesta pierwsza naprawia błąd w określeniu liczby etatów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

79 senatorów głosowało za, 1 – przeciw. (**Głosowanie nr 218**)

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad uchwałą w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005 w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

59 senatorów głosowało za, 12 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 219**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005.

Pozwólcie państwo, że serdecznie podziękuję tym wszystkim państwu senatorom, którzy pracowali intensywnie nad ustawą budżetową. Dziękuję serdecznie za sprawne przeprowadzenie posiedzeń w tej sprawie. (*Oklaski*) Dziękuję bardzo.

Proszę o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Zbigniew Gołębek:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Komunikat pierwszy. Zapraszam członków Komisji Kultury i Środków Przekazu na spotkanie w dniu dzisiejszym, to jest 16 grudnia, do sali nr 176, piętnaście minut po głosowaniach budżetowych.

I komunikat drugi. Uprzejmie zapraszam na kolejne posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, które odbędzie się w dniu 21 grudnia, we wtorek, o godzinie 18.00 w sali nr 182. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Informuję, że porządek obrad siedemdziesiątego czwartego posiedzenia Senatu został wy-czerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż pięć minut, a przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Marię Szyszkowską.

Senator Maria Szyszkowska:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pierwsze oświadczenie kieruję do pana ministra Sawickiego, prosząc o udzielenie informacji, jaka liczba dzieci pozostaje poza obowiązkiem szkolnym i czy są podejmowane jakieś czynności, żeby temu przeciwdziałać.

Drugie oświadczenie kieruję do ministra Jerzego Szmajdzińskiego, prosząc o zajęcie stanowiska w sprawie wykupu mieszkań służbowych przez wojskowych emerytów w Garnizonie Wędrzyn w województwie lubuskim. Dlatego, że tam, jak wynika z przekazanych informacji, zachodzą, jak się okazuje, daleko idące nieprawidłowości i część emerytowanych wojskowych nie może wykupić mieszkań, w których od lat mieszka.

* Oświadczenie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator M. Szyszkowska)

I wreszcie trzecie oświadczenie kieruję do pana ministra Kalisza, prosząc o wyjaśnienie, o dokładniejszą interpretację przepisów, ponieważ pozostaje wątpliwe, czy pracownicy Państwowej Straży Pożarnej mogą w czasie wolnym wykonywać jakąś dodatkową pracę. Są rozbieżne decyzje w tej sprawie.

Teksty oświadczeń składam do protokołu*. Bardzo dziękuję, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.
I bardzo proszę panią senator Teresę Liszcz.

Senator Teresa Liszcz:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Mam nadzieję, że będzie mi wybaczone, że to moje oświadczenie jest zaadresowane głównie do kolegów senatorów, ale nie zdążyłam zredagować komunikatu.

Nie wiem, czy wszyscy państwo to widzieli, ale ja obejrzałam przedwczoraj taki wstrząsający reportaż w programie drugim naszej telewizji, gdzie było przedstawione schronisko pani Bożeny Wahl. Pięćset sześćdziesiąt psów, kilkaset kotów i grozi im śmierć głodowa, bo pani Bożena jest u kresu wytrzymałości. I odbędzie się aukcja obrazów, ona się odbędzie w piątek i w sobotę na ulicy Pivnej 7/5, między godziną jedenastą a siedemnastą, autorstwa pani Wahl, przepięknych obrazów, głównie o tematyce zwierzęcej. Pieniądze z tej aukcji zostaną przeznaczone dla zwierząt. Po prostu gorąco bym apelowała o to, sama się tam wybieram, żeby pójść i kupić te obrazki, żeby wesprzeć tę akcję. Pani Bożena, tak jak wiele osób utrzymujących prywatne schroniska, po prostu ratuje nasz honor i robi to, co powinno robić państwo, co powinien robić sam rząd.

Apeluję więc gorąco o to, żeby tego pięknego, szlachetnego człowieka i wspaniałą artystkę w tym wspomóc.

A druga sprawa to jest sprawa Świątyni Opatrzności Bożej.

Ja wiem, że ta poprawka nie była może całkiem serio tutaj zgłoszona, niemniej jednak sam temat jest całkiem serio. Byliśmy wczoraj na oplatku u księdza prymasa, byli ludzie z obu stron sali senackiej i wszyscy bardzo...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo przepraszam, Pani Senator. Jeżeli to ma dotyczyć jakiegokolwiek kwestii finansowej...
(Senator Teresa Liszcz: Nie.)

...wiążącej się ze Świątynią Opatrzności Bożej...

(Senator Teresa Liszcz: Nie.)

... i będzie się wiązało z porządkiem dzisiejszego posiedzenia...

(Senator Teresa Liszcz: Nie, nie będzie się wiązało, Pani Marszałek.)

Bardzo proszę.

Senator Teresa Liszcz:

To tylko wstęp był taki, może niepotrzebnie.

Nawiązuję raczej do oplatka, do spotkania, na którym prymas bardzo delikatnie wspominał o Świątyni Opatrzności Bożej jako o pomniku narodu. Nie prosił, bo nigdy się nie posuwa do tego, żeby prosić, ale może my sami przed świętami, na przyszłym posiedzeniu, zebralibyśmy jakieś pieniądze na wsparcie tej inicjatywy, nie tylko kościelnej, ale narodowej. Ja jestem gotowa zebrać pieniądze, liczę na pomoc także z drugiej strony sali.

I trzecia podobnej natury sprawa.

Przeczytałam o cennej, wspaniałej inicjatywie pana ministra Cimoszewicza, o tej, żeby Polska, która mimo wszystko nie należy do najbiedniejszych krajów, Bogu dzięki, w skali świata, i która korzystała bardzo dużo z pomocy państw zachodnich, kiedy była w trudnej sytuacji, udzieliła pomocy jakiemuś państwu afrykańskiemu, gdzie są prześladowania, nędza, gdzie ludzie, a dzieci przede wszystkim, umierają z głodu. Może by się Senat włączył w tę inicjatywę ze wsparciem, bo uważam, że jest po prostu tego warta. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Chciałbym złożyć oświadczenie w sprawie wprowadzonego 12 grudnia nowego rozkładu jazdy Polskich Kolei Państwowych.

Jest to kolejna wprowadzona przez SLD sprawa, moim zdaniem, nieprzemyślana. W rezultacie powstał bałagan, nie było to konsultowane z mieszkańcami.

Ale całe oświadczenie złożę do protokołu, nie będę tego czytał. Bardzo proszę*.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
I bardzo proszę pana senatora Matuszaka.

* Oświadczenie złożone do protokołu – w załączeniu.

Senator Grzegorz Matuszak:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Moje oświadczenie kieruję do pana profesora Jerzego Sułka, przewodniczącego zarządu Fundacji „Polsko-Niemieckie Pojednanie”.

Oto treść tego oświadczenia.

W IV kwartale 2004 r. w czasie dyżurów senatorskich pełnionych przeze mnie w Łodzi-Brzezinach licznie zgłaszają się osoby, które listami poleconymi w roku 2003 przesłały do kierowanej przez pana fundacji dokumenty potwierdzające ich pracę przymusową na terenie III Rzeszy w okresie drugiej wojny światowej. Są to ludzie w podeszłym wieku. Ich niepokój wzbudza brak odpowiedzi ze strony Fundacji „Polsko-Niemieckie Pojednanie” oraz bliski już termin ostatecznego załatwiania spraw związanych z odszkodowaniami, który przypada w końcu grudnia 2004 r.

W związku z tym pozwalam sobie zapytać pana prezesa o przyczyny długotrwałego milczenia ze strony pracowników fundacji, które wywołuje gorzkie opinie w rodzaju: czekają, abyśmy pomarli. Chcę też zasugerować panu publiczną wypowiedź, na przykład w czasie wysokiej oglądalności w programie pierwszym Telewizji Polskiej, w której pan prezes w przystępny sposób wyjaśniłby wszystkie okoliczności wypłacania odszkodowań za pracę przymusową w Niemczech. Jestem przekonany, że potencjalni świadczeniobiorcy Fundacji „Polsko-Niemieckie Pojednanie” zasługują nie tylko na szacunek, ale i na poważne ich potraktowanie wyrażane poprzez wyczerpujące informacje i terminowe udzielanie odpowiedzi na ich pisma i monity.

Łączę wyrazy szacunku – i tu podpis.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

(Senator Grzegorz Matuszak: Dziękuję.)

Informuję, że lista...

(Senator Ryszard Matusiak: Jeszcze nie.)

Przepraszam bardzo, pan senator Matusiak. Bardzo przepraszam.

Senator Ryszard Matusiak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Na ręce pana marszałka chciałbym złożyć oświadczenie Koła Senatorskiego Ligi Polskich Rodzin protestujące przeciwko wypowiedziom wicemarszałka Senatu Ryszarda Jarzembowskiego

wyłoszonym w dniu 10 grudnia podczas konferencji na temat „Czy biedne państwo powinno płacić bogatemu Kościołowi”.

Argumentując na rzecz zasadność likwidacji Funduszu Kościelnego, posłużył się on między innymi porównaniem katechetów do politycznych komisarzy i uznał, że państwo polskie jest walczącym państwem wyznaniowym, w którym preferuje się jedno wyznanie kosztem innych wyznań. Przedstawioną przez niego ocenę polskich misjonarzy, pracujących ofiarnie i bezinteresownie dla dobra potrzebujących, jako funkcjonariuszy walczącego państwa wyznaniowego uznajemy za niegodną wicemarszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy przypomnieć, że Fundusz Kościelny działa na rzecz wszystkich kościołów i związków wyznaniowych w naszym kraju. Fundusz wspomaga szeroko zakrojoną działalność charytatywną, oświatowo-wychowawczą, udzielając dotacji licznym zakładom opiekuńczo-leczniczym, domom opieki społecznej itp.

W ostatnim czasie mamy do czynienia ze zmasowanym atakiem na Kościół katolicki, czego kolejnym przykładem są skandaliczne wypowiedzi wicemarszałka Senatu, które nie tylko obrażają, ale także nie licują ze stanowiskiem, które reprezentuje.

Z wyrazami szacunku – podpisane tu osoby.
Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Jednocześnie informuję, że do protokołu oświadczenia złożyli: pan senator Bień, pan senator Lorenz, pan senator Cybulski, pan senator Izdebski, pan senator Anulewicz, pan senator Pieniążek, pan senator Chronowski, pan senator Stokłosa, pan senator Sztorc, pan senator Saługa, pan senator Nicieja i pan senator Nicieja wspólnie z panią senator Klepacz, pan senator Zychowicz, pani senator Kempka*.

Informuję, że protokół siedemdziesiątego czwartego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam siedemdziesiąte czwarte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 32)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	+	+	+	+	-	+	-	+	+	.	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	?	?	?	+	?	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	?	?	?	+	+	+	-	-	?
5 J.L. Bargiel	+	.	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
6 T. Bartos	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	#	-	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	-
9 J.S. Bielawski	.	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
10 J.B. Bień	+	+	-	?	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	-	+	-	-	-	-
12 K.M. Bochenek	.	.	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+
13 K.W. Borkowski	.	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
15 C. Christowa	+	+	-	?	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
19 J.R. Danielak	.	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	-	-	-
21 K. Drożdż	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
22 B. Drzęzła	+	+	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
26 W.F. Gładkowski	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	#	#	-	-	+	-	-	-	-
27 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-
28 S.T. Huskowski	-	+	-	+	?	+	?	?	+	+	?	+	+	-	-	.	+	-	+	+
29 S. Izdebski	.	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	#	-	.	+	-	-	-	?
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	+	-	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
35 K. Jurgiel	.	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-
37 A. Klepacz	+	.	+	+	?	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
38 J. Konieczny	+	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
39 A. Koszada	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
40 M. Kozłowski	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	+	-	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	.	-	-
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	-	-	?	+	-	+	+	+	+	?	-	?	+	+	?	-	-	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	?	+	+	-	-	+
47 G.B. Lato	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-	-	-	-
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
50 T. Liszcz	?	#	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	-	+	-	+	+	#	+	+	+	+	-	+	-	#	-	-
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
53 M. Lubiński

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	?	-	+	+	+	-	-	+	+
55 W. Mańkut	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
56 J. Markowski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
57 R. Matusiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+
58 G.J. Matuszak	+	+	?	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
59 B. Mąsior	+	+	?	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
60 M. Mietła	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
61 S.S. Nicieja	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
62 G.A. Niski	.	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
63 L.H. Pastusiak	.	+	+	.	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
64 K.J. Pawełek	+	+	-	-	?	+	?	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
65 W.J. Pawłowski	+	+	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
66 J. Pieniążek	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	.	+	+	+	-	-	+
68 W.M. Pietrzak	+	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
69 Z. Piwoński	+	+	?	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	?
70 S. Plewa	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	?	+	-
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	.
72 L.P. Podkański	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	?
73 J. Popiołek	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	?	-	+	-	-	-	+
74 Z. Religa	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
76 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
77 W.R. Sadowska	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	-	-
78 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
79 W.P. Saługa	?	+	-	+	-	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 E.A. Serocka	+	+	-	?	?	+	?	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	-	-	+
82 D.E. Simonides	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
84 R.M. Smoktunowicz
85 J.K. Smorawiński	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	?	-
86 A.K. Spychalski	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-
87 H.T. Stokłosa	+	+	-	+	-	+	-	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-
88 A. Stradowska	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	-	?	-	-	+	?	-	-	+
89 J.Z. Suchański	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	?	+	?	?	+	+
90 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-
91 J. Sztorc	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 K. Szydłowski	+	+	-	?	-	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	-	+	+
93 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+
94 K. Ścierski	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	?	+
95 A.J. Wielowieyski	+	+	?	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
96 E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
97 T. Wnuk	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
98 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
99 M. Żenkiewicz	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+
Obecnych	84	89	92	90	92	92	91	92	93	89	93	91	91	90	89	90	92	91	92	91
Za	81	88	51	69	42	92	36	91	93	88	90	30	32	35	35	90	31	26	18	43
Przeciw	1	0	34	14	39	0	48	0	0	0	0	53	51	50	51	0	55	59	68	43
Wstrzymało się	2	0	7	7	11	0	7	1	0	0	3	7	6	5	3	0	6	4	6	5
Nie głosowało	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	2	0	0	0	2	0	0	

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 J. Adamski	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	.	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	?	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J.L. Bargiel	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.
6 T. Bartos	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F.B. Bobrowski	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	-	-	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	-	-	.	.	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+
20 K. Doktorowicz	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	-	-	+	-	+	+	-	-	-	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołąbek	-	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 S.T. Huskowski	+	+	+	?	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 S. Izdebski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	-	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	-	.	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	.	.	.	#	#	.	.	+	+
35 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	#	.	+	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 Z.P. Kruszewski	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	-	?	-	?	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	-	+	-	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	?	?	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	+	-	+	-	+	+	-	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz	?	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 B. Litwiniec	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	#	+	+	+	?	?	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	?	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
54 W. Łęcki	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
55 W. Mańkut	.	-	+	-	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 J. Markowski	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 R. Matusiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 B. Mąsior	-	-	+	-	+	+	-	-	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 M. Mietła	-	-	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 S.S. Nicieja	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 G.A. Niski	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	-	+	+	+	+	+	+
64 K.J. Pawełek	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
66 J. Pieniążek	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	#	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 W.M. Pietrzak	?	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 Z. Piwoński	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
70 S. Plewa	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	-	.	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+
72 L.P. Podkański	+	?	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	-	+	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 T. Rzemyskowski	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	-	?	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
78 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
79 W.P. Saługa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 E.A. Serocka	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	.	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz
85 J.K. Smorawiński	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
86 A.K. Spychalski	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradomska	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 J.Z. Suchański	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 J. Szafraniec	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
91 J. Sztorc	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	.	+	+
92 K. Szydłowski	?	+	+	?	+	+	?	+	+	+	.	.	.	?	+	+	+	+	+	+
93 M. Szyszkowska	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
94 K. Ścierski	-	+	+	-	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 A.J. Wielowieyski	+	+	.	+	+	+	+	.	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
96 E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 T. Wnuk	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 Z.S. Zychowicz	-	-	+	-	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 M. Żenkiewicz	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Obecnych	91	90	88	89	91	91	91	88	91	91	86	88	87	89	90	90	90	87	90	90
Za	37	23	86	23	88	88	32	31	89	78	85	85	87	87	80	87	90	86	90	90
Przeciw	44	59	0	62	2	0	52	53	1	8	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	9	8	2	4	1	3	7	4	0	5	0	1	0	2	5	1	0	0	0	0
Nie głosowało	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	2	0	0	2	2	0	1	0	0

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-	+	+
3 F. Bachleda-Księdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	?	+	+	+
5 J.L. Bargiel	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	-	+	+	+	+
10 J.B. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	#	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
27 Z. Gołębek	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 S.T. Huskowski	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	.	+	.	+	.	+	#	#	+	+	+	+	#	+	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
51 B. Litwiniec	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
53 M. Lubiński

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
54 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
55 W. Mańkut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 J. Markowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
57 R. Matusiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	?	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
59 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
60 M. Mietła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	+
61 S.S. Nicieja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
62 G.A. Niski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
64 K.J. Pawełek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
66 J. Pieniążek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 W.M. Pietrzak	+	+	+	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
69 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
70 S. Plewa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
74 Z. Religa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+
78 J. Sagatowska	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 W.P. Saługa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
80 E.A. Serocka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz
85 J.K. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
86 A.K. Spsychalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+
89 J.Z. Suchański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
92 K. Szydłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	.	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 K. Ścierski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
95 A.J. Wielowieyski	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
96 E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
97 T. Wnuk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 M. Żenkiewicz	+	+	+	+	+
Obecnych	87	92	91	91	91	89	89	88	86	88	85	89	90	90	88	88	90	90	90	90
Za	87	91	91	91	90	89	87	88	86	88	84	88	89	90	86	40	89	81	90	90
Przeciw	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	38	0	5	0	0
Wstrzymało się	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	9	1	2	0	0
Nie głosowało	0	1	0	0	1	0	2	0	0	0	1	1	1	0	0	1	0	2	0	0

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
1 J. Adamski	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	?
35 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
47 G.B. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1 J. Adamski	.	.	.	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	#	+	-	-	-	-	-
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	.	.	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	-	+	+	.	.	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	.	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	.	.	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	-	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
10 J.B. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	?	+	?	?	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	.	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	?	?	+	-
16 A. Chronowski	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	?	-	+	-	-	-	+	-
19 J.R. Danielak	+	+	+	-	+	.	.	.	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
20 K. Doktorowicz	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
22 B. Drzęzła	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
27 Z. Gołąbek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+
28 S.T. Huskowski	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	+	-	-	-	?	?	-	-	-	-
29 S. Izdebski	+	+	+	?	+	+	.	.	?	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	?
30 A. Jaeschke	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	.	-	-	-
31 Z. Janowska	+	.	.	-	+	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski
35 K. Jurgiel	+	-	+	-	+	-	+	-	+	?	-	+	+	+	-	+	+	+	+	?
36 D.M. Kempka	+	.	+	+	+	+	.	.	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
37 A. Klepacz	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
39 A. Koszada	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	+
40 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	+
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	?	+	+	+	-	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	?	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	-	+	-	-	-	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+	-	-	-	?	-	-	-	-	?
47 G.B. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	+
50 T. Liszcz	+	?	+	+	+	+	?	+	-	-	?	+	-	?	-	-	+	+	+	+
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	.	.	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	-	?	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-
53 M. Lubiński

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
54 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
55 W. Mańkut	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
56 J. Markowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
57 R. Matusiak	+	-	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	#	-	-	-	-
59 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-
60 M. Mietła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	.	+	-	+	-	-	-
61 S.S. Nicieja	+	+	+	+	+	+	+	+	#	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
62 G.A. Niski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	+	-
63 L.H. Pastusiak	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	?
64 K.J. Pawełek	+	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	+	+
65 W.J. Pawłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
66 J. Pieniążek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	+	+	+	.	+	+	+	+	+	-	+	?	?	?	-	?	+	?	+	?
68 W.M. Pietrzak	+	+	+	+	+	-	.	.	+	-	+	-	+	.	+	?	+	+	-	-
69 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+	-	+	-	+	-	-	-	?	+
70 S. Plewa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	+	-
74 Z. Religa	+	+	+	+	+	+	.	.	?	?	?	+	+	?	?	?	?	-	-	-
75 Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	-	-	-	+	+	?
76 T. Rzemeykowski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
77 W.R. Sadowska	+	+	+	-	+	+	.	.	+	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	+
78 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	.	.	+	-	+	+	?	-	-	-	+	+	+	+
79 W.P. Saługa	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	+	-	-	-	?	?	-	+	+	-
80 E.A. Serocka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	?	-	+	#	-	-	+	-
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	-	?	?	-	?
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	?	-	-	-	?	?	-	-
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz
85 J.K. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+
86 A.K. Spychalski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradomska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	?	-	+	-	-	-	-	+
89 J.Z. Suchański	+	+	+	-	.	.	+	+	+	-	+	+	-	-	+	-	-	-	+	+
90 J. Szafraniec	+	-	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	?
91 J. Sztorc	+	-	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 K. Szydłowski	+	.	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	+
93 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	-	-	-	+	+
94 K. Ścierski	+	+	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-	-
95 A.J. Wielowieyski	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
96 E.K. Wittbrodt	+	-	+	-	+	+	?	-	+	?	+	+	-	+
97 T. Wnuk	+	+	+	+	+	+	+	+
98 Z.S. Zychowicz	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	-	-	-	+	+
99 M. Żenkiewicz	.	+	+	+	+	+	.	.	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	-	-
Obecnych	87	84	87	88	88	86	77	77	86	86	86	86	86	84	86	86	85	86	86	86
Za	87	76	87	62	88	83	75	71	72	16	82	23	62	17	69	22	29	27	34	33
Przeciw	0	6	0	16	0	3	0	6	6	66	2	60	14	60	11	54	52	54	50	44
Wstrzymało się	0	2	0	10	0	0	2	0	6	4	2	3	10	6	6	8	4	5	2	8
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	1	0	2	0	0	0	1

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	
1 J. Adamski	+	+	+	-	-	-	-	-
2 A. Anulewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	.	.	+	.	.
4 M. Balicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	?	-	-	-	-	-	-
5 J.L. Bargiel
6 T. Bartos	?	-	-	-	-	-	-	.	+	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
10 J.B. Bień	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-
11 F.B. Bobrowski	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
12 K.M. Bochenek	-	?	-	+	.	-	-	-	+	+	?	+	+	+	+	-	-	-	?	.	.
13 K.W. Borkowski	+	?	?	-	+	+	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	-	-	?	-	+	-	-	-	-	-	?	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
19 J.R. Danielak	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
20 K. Doktorowicz	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
21 K. Drożdż	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
22 B. Drzęźła	-	-	+	-	-	-	-	-	?	?	?	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-
23 H. Dzido	+	?	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	-	-	+	-	?	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
25 G.M. Ferenc	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	.	+	+	-	-	-	-	-	-
26 W.F. Gładkowski	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-
27 Z. Gołąbek	-	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
28 S.T. Huskowski	?	-	?	?	+	+	-	?	+	-	?	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	+	?	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
31 Z. Janowska
32 Z. Jarmużek	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
33 R. Jarzembowski	+	+	+	-	-	-	-	-
34 K. Jaworski	.	+	+	+	+	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 K. Jurgiel	-	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
37 A. Klepacz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	-	-
38 J. Konieczny	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
39 A. Koszada	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
40 M. Kozłowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
41 Z.P. Kruszewski	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
42 O.T. Krzyżanowska	-	-	-	+	+	-	-	-	+	-	?	+	+	+	+	-	?	-	+	?	?
43 Z.J. Kulak
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	-	-	?	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
46 K.J. Kutz	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	+	?	+	+	-	-	-	-	-	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
50 T. Liszcz	+	-	-	+	+	+	-	-	+	-	+	+	+	+	?	?	?	-	+	+	+
51 B. Litwiniec	-	-	-	-	+	?	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
52 J.J. Lorenz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
53 M. Lubiński

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
1 J. Adamski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
2 A. Anulewicz	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	?	?	+	?	+	.	.	+	+	-	-	?	?	?	-	+	-	-	.	?
4 M. Balicki	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
5 J.L. Bargiel
6 T. Bartos	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	.	-	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-
9 J.S. Bielawski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
10 J.B. Bień	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
11 F.B. Bobrowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
12 K.M. Bochenek	.	-	-	-	+	-	-	-	+	?	-	+	+	+	?	+	+	-	+	?
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	+	+	+	?	-	?	-	-	-
14 W. Bułka	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	-	+
15 C. Christowa	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	+	?	+	-	-	+	-	+	-	-
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	+	-	?	-	-	-	-
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	-	-	-	-	-	-	-	?	-	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	+
19 J.R. Danielak	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
20 K. Doktorowicz	-	-	-	-	-	-	-	?	+	-	-	-	+	+	-	+	-	-	+	+
21 K. Drożdż	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
22 B. Drzęźła	-	-	-	-	+	-	-	?	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	?	-
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	-	-	+	-	-
24 J. Dziemdziała	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	?	-
25 G.M. Ferenc	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
27 Z. Gołąbek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	?	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	?	+	+	+	-	?
30 A. Jaeschke	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	-	-	+	+	-	+	-	-	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	?	+	-
32 Z. Jarmużek	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	?	-	+	-	+	+	+
33 R. Jarzembowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-
35 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	-	+	#	.	+	+	+	+	+	-	#	.	-
36 D.M. Kempka	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
37 A. Klepacz	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	?	+	-	-	+	-	+	?	+
38 J. Konieczny	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
39 A. Koszada	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
40 M. Kozłowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
41 Z.P. Kruszewski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	-	?	-	+	-	-	-	+	?	-	+	+	+	?	+	-	-	-	-
43 Z.J. Kulak
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	.	-	-	#
45 I. Kurzępa	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	+
46 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	-	-	-	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-
50 T. Liszcz	?	+	?	?	?	?	-	-	+	-	.	-	+	+	-	+	?	-	-	-
51 B. Litwiniec	-	?	-	-	+	-	-	-	+	+	-	?	+	+	-	+	+	+	+	?
52 J.J. Lorenz	-	-	-	-	-	+	+	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
53 M. Lubiński

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
54 W. Łęcki	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
55 W. Mańkut	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	-	?	+	+	-	+	-	+	+	+
56 J. Markowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
57 R. Matusiak	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-
58 G.J. Matuszak	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
59 B. Mąsior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
60 M. Mietła	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
61 S.S. Nicieja	+	+	-	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	+	+	?	-
62 G.A. Niski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
64 K.J. Pawełek	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
65 W.J. Pawłowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
66 J. Pieniążek	-	-	-	-	-	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	?	?	+	?	+	?	+	-	+	-	-	?	-	?	-	-	?	-	?	-
68 W.M. Pietrzak	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
69 Z. Piwoński	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	+	-	+	+	-	+	-	?	+	+
70 S. Plewa	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
71 B.L. Podgórski	-	-	-	-	-	-	-	-	?	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
72 L.P. Podkański	?	-	-	-	+	+	+	+	+	?	-	-	+	+	?	+	+	-	+	+
73 J. Popiołek	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	?	-	-	?	-	-	-	?	?	-	-	-	-	?	-	-	?	-	-	-
75 Z. Romaszewski	+	+	-	?	?	?	+	-	+	+	-	+	+	-	-	+	+	-	-	-
76 T. Rzemeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	-	?	+	+	-	+	+	+	+	?
77 W.R. Sadowska	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-
78 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	?	?	-	+	-	-	+	-	?	-	?	-	-	-	-
79 W.P. Saługa	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-	-	-	?	-	+	-	-
80 E.A. Serocka	-	-	-	-	-	-	-	?	+	+	-	-	?	+	-	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	-	-	-	-	-	-	-	?	+	?	?	-	+	+	-	+	?	+	?	?
82 D.E. Simonides	-	+	+	-	?	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	?	-	-	-	-
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-
84 R.M. Smoktunowicz
85 J.K. Smorawiński	-	-	-	-	+	?	-	-	+	?	-	-	+	+	-	+	-	-	+	?
86 A.K. Spsychalski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	-	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+
88 A. Stradomska	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+
89 J.Z. Suchański	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	-	+	+	+	-	?	-	-	-	-
91 J. Sztorc	+	+	+	+	-	+	+	-	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+
92 K. Szydłowski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-
93 M. Szyszkowska	-	+	+	?	+	+	+	-	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	-
94 K. Ścierski	-	-	-	-	-	-	-	?	+	?	-	-	+	+	-	+	-	+	+	?
95 A.J. Wielowieyski	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
96 E.K. Wittbrodt	+	?	+	?	+	?	+	-	.	-	-	?	?	+	-	+	-	-	-	-
97 T. Wnuk
98 Z.S. Zychowicz	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	-
99 M. Żenkiewicz	-	?	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+
Obecnych	88	89	89	89	89	88	88	89	88	89	87	89	89	88	90	90	89	90	88	90
Za	19	23	20	16	27	18	21	10	78	44	5	24	77	73	13	77	19	61	58	50
Przeciw	64	61	67	66	59	63	66	71	6	29	80	57	9	9	72	8	65	26	24	31
Wstrzymało się	5	5	2	7	3	7	1	8	4	15	2	8	3	6	5	5	5	2	6	8
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1

	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160
1 J. Adamski	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
2 A. Anulewicz	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	.	+	?	?	+	+	-	+
4 M. Balicki	-	-	-	-	?	?	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
5 J.L. Bargiel	+
6 T. Bartos	-	-	-	-	+	+	-	-	-	.	.	+	-	-	-	-	-	-	-	-
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	-	-	.	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
10 J.B. Bień	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
11 F.B. Bobrowski	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
12 K.M. Bochenek	.	-	-	+	-	+	-	+	?	+	+	-	-	-	?	-	.	-	-	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	-	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+
14 W. Bułka	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	-	-	+	-	+
15 C. Christowa	+	+	-	-	+	-	+	-	+	?	-	-	-	?	+	+	+	+	-	+
16 A. Chronowski	-	-	-	+	-	+	-	-	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	-	?
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	?	+	?	-	+	-	?	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
19 J.R. Danielak	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	.	-	+
20 K. Doktorowicz	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
21 K. Drożdż	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	+
22 B. Drzęzła	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
23 H. Dzido	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
24 J. Dziemdziała	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	+
25 G.M. Ferenc	-	-	-	-	?	+	-	-	?	-	-	+	+	-	-	-	+	-	-	+
26 W.F. Gładkowski	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
27 Z. Gołąbek	+	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+
28 S.T. Huskowski	+	-	-	+	-	+	?	-	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	-	+
29 S. Izdebski	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
31 Z. Janowska	?	+	+	?	+	-	-	-	+	?	+	+	-	-	?	-	+	-	-	+
32 Z. Jarmużek	+	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
33 R. Jarzembowski	?	-	-	-	+	?	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	.
34 K. Jaworski	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 K. Jurgiel	+	+	?	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
36 D.M. Kempka	-	.	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
37 A. Klepacz	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
38 J. Konieczny	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
39 A. Koszada	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
40 M. Kozłowski	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
41 Z.P. Kruszewski	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	?	-	-	-	-	+
43 Z.J. Kulak
44 A.M. Kurska	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
45 I. Kurzępa	+	-	-	-	+	?	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
46 K.J. Kutz	?	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-
47 G.B. Lato	+
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	-	+	+	-	+	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
50 T. Liszcz	+	?	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	?	+	-	-	-	-	+
51 B. Litwiniec	+	-	-	?	+	#	-	+	-	-	?	+	-	-	-	-	?	-	-	+
52 J.J. Lorenz	-	.	?	-	?	+	-	-	+	-	-	+	?	-	-	-	-	-	-	+
53 M. Lubiński

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160
54 W. Łęcki	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
55 W. Mańkut	-	?	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	?	-	-	+
56 J. Markowski	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
57 R. Matusiak	-	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	?	-	-	+
59 B. Mąsior	?	-	-	-	+	+	?	?	-	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+
60 M. Mietła	-	-	-	-	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	-	-	+
61 S.S. Nicieja	+	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-
62 G.A. Niski	-	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
63 L.H. Pastusiak	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
64 K.J. Pawełek	+	-	-	-	+	?	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
65 W.J. Pawłowski	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
66 J. Pieniążek	+	+	+	-	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	+	?	-	?	-	+	-	?	+	+	+	-	+	?	+	?	+	-	-	+
68 W.M. Pietrzak	?	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	?	-	-	-	-	-	-	+
69 Z. Piwoński	?	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	#	-	-	-	+
70 S. Plewa	+	+	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	-	+
71 B.L. Podgórski	.	-	-	-	+	?	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	+
72 L.P. Podkański	+	?	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	+	.	-	-	+	+	-	?	-	?	-	+	+	-	-	-	-	.	-	+
74 Z. Religa	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	?	+	-	?	-	-	-	-	-	+
75 Z. Romaszewski	+	?	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	-	?	+	-	-	-	-	+
76 T. Rzemeykowski	?	-	-	-	+	?	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
77 W.R. Sadowska	?	+	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+
78 J. Sagatowska	-	-	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
79 W.P. Saługa	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+
80 E.A. Serocka	?	-	-	-	+	-	?	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	-	?	?	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
82 D.E. Simonides	+	-	+	+	-	+	-	+	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	?	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz
85 J.K. Smorawiński	+	-	-	+	-	+	+	-	?	-	+	+	-	+	?	-	-	+	+	+
86 A.K. Spychalski	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	#	-	-	-	-	+
87 H.T. Stokłosa	-	-	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradomska	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
89 J.Z. Suchański	-	+	.	-	+	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+
90 J. Szafraniec	+	+	+	+	-	+	?	?	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	-	-
91 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
92 K. Szydłowski	+	+	+	+	+	-	-	+	#	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+
93 M. Szyszkowska	+	-	-	-	+	-	-	-	+	+	+	?	-	-	-	+	+	-	-	+
94 K. Ścierski	+	-	-	+	?	+	+	-	-	?	+	+	-	-	+	-	-	-	-	+
95 A.J. Wielowieyski	-	-	-	+	-	+	-	+	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	+
96 E.K. Wittbrodt	-	?	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	?	?	+	+	?	+	?	+
97 T. Wnuk
98 Z.S. Zychowicz	+	+	+	-	+	?	-	+	-	-	+	+	-	-	-	-	-	.	-	+
99 M. Żenkiewicz	?	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
Obecnych	88	87	88	90	90	90	90	90	90	89	88	90	89	90	90	90	89	87	92	91
Za	43	24	20	30	58	60	16	16	28	26	32	79	31	23	26	19	24	23	12	82
Przeciw	33	57	65	56	26	20	68	66	57	59	54	9	50	60	58	67	60	63	79	8
Wstrzymało się	12	6	3	4	6	9	6	8	4	4	2	1	8	7	5	3	5	1	1	1
Nie głosowało	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0

	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180
1 J. Adamski	+	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-
2 A. Anulewicz	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	?	+	?	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
4 M. Balicki	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	?	+	+	-
5 J.L. Bargiel	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	?	-	-	-	+	+	?	?	?	?
6 T. Bartos	+	-	-	-	-	.	-	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	-	#	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-
10 J.B. Bień	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-
11 F.B. Bobrowski	+	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
12 K.M. Bochenek	?	-	-	+	.	-	-	+	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	?
13 K.W. Borkowski	?	+	?	?	-	+	+	?	-	?	+	+	?	?	+	+	+	?	+	+
14 W. Bułka	+	+	-	+	-	+	-	-	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
15 C. Christowa	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	+	+	+	+
16 A. Chronowski	-	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	?	?	+	+	?	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	-
19 J.R. Danielak	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-
20 K. Doktorowicz	+	-	-	+	-	-	-	-	-	?	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
21 K. Drożdż	+	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-
22 B. Drzęzła	-	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-
23 H. Dzido	+	+	-	+	-	+	-	?	-	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	+
24 J. Dziemdziała	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	?	+	+	-
25 G.M. Ferenc	+	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	+	?	-	+	-
26 W.F. Gładkowski	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-
27 Z. Gołębek	+	+	-	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-
28 S.T. Huskowski	?	+	+	?	?	-	-	?	+	?	?	-	?	-	-	?	?	-	-	?
29 S. Izdebski	+	?	?	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-
31 Z. Janowska	+	+	-	+	+	-	-	-	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	?	+	+	+	+	-
33 R. Jarzembowski	-	-	-	+	+	+	+	+	-
34 K. Jaworski	+	-	-	+	-	+	+	+
35 K. Jurgiel	+	-	-	+	-	+	+	+	?	-	+	?	+	-	?	+	-	?	-	+
36 D.M. Kempka	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
37 A. Klepacz	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
38 J. Konieczny	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	-
39 A. Koszada	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
40 M. Kozłowski	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
41 Z.P. Kruszewski	+	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
42 O.T. Krzyżanowska	+	-	+	+	?	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	?
43 Z.J. Kulak	-	+	+	-	-	-	+	+	+	-	+	-
44 A.M. Kurska	.	+	#	+	-	.	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	?	+	+
45 I. Kurzępa	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-
46 K.J. Kutz	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	-	-	+	-	+	+	-	-
47 G.B. Lato	+	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	-	+	-	+	+	#	-	-	-	-	+	-	-	+	+	.	+	+	+	-
50 T. Liszcz	-	+	+	+	?	-	-	+	+	-	+	-	?	-	?	+	+	+	+	?
51 B. Litwiniec	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	+	?	-	+	-	+	-	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
53 M. Lubiński

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200
1 J. Adamski	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
2 A. Anulewicz	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	.	+	.	+	+	+	+	+	?	+	?	.	+	?	+	.	+	+
4 M. Balicki	+	-	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
5 J.L. Bargiel	?	-	+	-	-	-	-	-	?	-	?	?	-	?	+	-	?	+	-	?
6 T. Bartos	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-
7 M.T. Berny
8 A. Biela
9 J.S. Bielawski	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
10 J.B. Bień	+	-	+	-	-	-	-	-	-
11 F.B. Bobrowski	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
12 K.M. Bochenek	+	+	+	-	?	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	?	+	-	+	+
13 K.W. Borkowski	?	-	+	?	+	+	?	?	+	+	+	+	+	?	+	+	+	-	-	?
14 W. Bułka	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-
15 C. Christowa	+	-	+	+	+	?	+	-	-	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-	-
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	-	+	+	?	+	-	+	+
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
19 J.R. Danielak	-
20 K. Doktorowicz	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	?	-
21 K. Drożdż	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
22 B. Drzęzła	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	?	+	-	+	+	-	-	-	?	?
23 H. Dzido	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-
24 J. Dziemdziała	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	?	-	-	?	-	-
25 G.M. Ferenc	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	?	?	-	-	+	-	-	-	-	-
26 W.F. Gładkowski	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-
27 Z. Gołębek	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	+	+
28 S.T. Huskowski	?	+	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	-	?	?	-	-	?	+	?
29 S. Izdebski	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	?	?	-
30 A. Jaeschke	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-	+	-	-
31 Z. Janowska	?	?	+	-	?	-	-	-	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+
32 Z. Jarmużek	?	?	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	?	+	-	-	+	?	-
33 R. Jarzembowski	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+	+	-	-	-	-	-
34 K. Jaworski
35 K. Jurgiel	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	?
36 D.M. Kempka	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	?	+	-	+	+	-	-	?	-	-
37 A. Klepacz	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	-	-	-
38 J. Konieczny	+	-	+	+	-	-	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	?
39 A. Koszada	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
40 M. Kozłowski	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	-
41 Z.P. Kruszewski	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	-	?	-	-	-	-	+	?	+	-	-	+	-	+	-	+	+
43 Z.J. Kulak	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	?	-
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	?	+	-	?	-
45 I. Kurzępa	+	?	+	-	+	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	-	-	-
46 K.J. Kutz	+	?	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	?
47 G.B. Lato	+	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-	-
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	?	-	+	-	+	-	?	?
50 T. Liszcz	?	+	+	+	?	+	+	+	-	+	?	?	+	-	+	?	?	-	+	+
51 B. Litwiniec	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+	?	-	-	?	-	-
52 J.J. Lorenz	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	?	-
53 M. Lubiński

	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219
1 J. Adamski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+
4 M. Balicki	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
5 J.L. Bargiel	+	?	?	?	-	-	?	+	+	+	?	+	+	?	?	+	+	.	+
6 T. Bartos	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	+	+	-	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela
9 J.S. Bielawski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	-	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	?
13 K.W. Borkowski	?	+	+	-	?	?	+	+	?	+	+	+	+	?	+	+	?	+	?
14 W. Bułka	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-
17 Z.A. Cybulski
18 G. Czaja	-	+	+	-	-	-	-	-	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	-	+	+	-	-	-	-	+	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	?	+	+	-	-	-	+	+	+	+	?	+	+	-	?	+	+	+	+
21 K. Drożdż	-	+	+	+	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
22 B. Drzęźła	+	+	+	-	-	?	?	+	?	+	+	+	+	-	+	+	.	+	+
23 H. Dzido	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
24 J. Dziemdziała	-	-	+	-	-	-	-	+	?	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	-	+	+	-	-	-	-	+	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
27 Z. Gołąbek	-	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
28 S.T. Huskowski	-	-	?	+	-	+	+	?	-	+	?	+	+	-	-	?	+	+	-
29 S. Izdebski	?	+	?	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	?	+	+	.	.	.
30 A. Jaeschke	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	-	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+	+	+	.
32 Z. Jarmużek	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+
34 K. Jaworski
35 K. Jurgiel	-	+	-	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	.	+	+	-
36 D.M. Kempka	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	.	+	+
37 A. Klepacz	-	+	+	+	-	-	-	+	+	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski	-	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
41 Z.P. Kruszewski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	-	+	?	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	?	+	+	+	-
43 Z.J. Kulak	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	-	?	+	-	+	+	+	?	-	?	+	?	+	+	+	?	?	+	-
45 I. Kurzępa	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
48 M.P. Lewicki
49 G.M. Lipowski	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+
50 T. Liszcz	-	+	+	-	-	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?
51 B. Litwiniec	+	+	+	?	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	.
53 M. Lubiński

	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219
54 W. Łęcki	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+
55 W. Mańkut	?	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
56 J. Markowski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
57 R. Matusiak	+	?	+	?	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-
58 G.J. Matuszak	-	+	+	-	-	-	-	+	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
59 B. Mąsior	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
60 M. Mietła	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
61 S.S. Nicieja	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	-	+	+
62 G.A. Niski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	#	+	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
64 K.J. Pawełek	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski
66 J. Pieniążek
67 K.M. Piesiewicz	?	-	-	-	-	+	?	?	?	+	+	+	+	-	?	+	?	+	+
68 W.M. Pietrzak	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+	.
69 Z. Piwoński	-	+	+	-	-	-	-	+	?	+	+	+	+	+	+	.	+	-	+
70 S. Plewa	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+
71 B.L. Podgórski	?	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
73 J. Popiołek	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	?	-	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-
75 Z. Romaszewski	-	-	?	-	?	+	+	?	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	?
76 T. Rzemeykowski	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	-	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
78 J. Sagatowska	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+
79 W.P. Saługa	-	-	?	-	-	-	-	?	+	.	+	+	+	-	-	?	?	+	-
80 E.A. Serocka	-	+	+	-	-	-	?	+	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	?	+	+	-	-	-	?	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-
84 R.M. Smoktunowicz
85 J.K. Smorawiński	?	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?
86 A.K. Spychalski	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	-	-	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
88 A. Stradowska	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
89 J.Z. Suchański	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
90 J. Szafraniec
91 J. Sztorc	+	+	?	+	+	+	+	-	-	+	+	+	.	-	.	+	+	+	?
92 K. Szydłowski	-	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
93 M. Szyszkowska	+	+	+	?	?	-	-	+	+	?	+	+	+	-	?	-	?	+	.
94 K. Ścierski	?	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 A.J. Wielowieyski	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	?
96 E.K. Wittbrodt	?	?	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
97 T. Wnuk
98 Z.S. Zychowicz	-	-	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	+
99 M. Żenkiewicz	?	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Obecnych	87	87	87	86	86	86	86	86	86	85	86	86	85	86	85	83	82	80	80
Za	20	69	76	9	8	26	28	76	58	80	75	85	85	20	72	75	71	79	59
Przeciw	55	14	4	72	73	57	51	4	18	2	4	0	0	59	5	4	5	1	12
Wstrzymało się	12	4	7	5	5	3	7	6	10	3	7	1	0	7	7	4	6	0	9
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 74. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Jerzego Suchańskiego w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad

Panie i Panowie Senatorowie! Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jedna z poznańskich gazet, należąca do niemieckiego wydawcy, z wielką radością oznajmiła niedawno, że na polskie szlaki kolejowe wejdzie wkrótce Deutsche Bahn, niemiecki przewoźnik pasażerski. To była niesprawdzona informacja, bo zagraniczni przewoźnicy uzyskują prawo swobodnej organizacji przewozów dopiero w roku 2010, już dzisiaj jednak musi ona prowokować refleksję i pytanie: jak jesteśmy przygotowani do konkurencji? Jak poradzą sobie Polskie Koleje Państwowe w konfrontacji z europejskimi przewoźnikami?

Szanowni Państwo! Sytuacja kolei w Polsce jest tragiczna. To słowo w pełni i dobitnie oddaje skalę problemu. Polskie Koleje Państwowe doszły do takiego stadium, w którym brak reakcji ze strony właściciela, Skarbu Państwa, może je doprowadzić do upadku.

Obecny poziom dotacji – dramatycznie niski nie tylko w porównaniu z minionymi latami, nie tylko w porównaniu z innymi krajami Europy, ale przede wszystkim w zestawieniu z poziomem dofinansowania dróg – prowadzi wprost do paraliżu spółek przewozowych, a także do kompletnej degradacji infrastruktury kolejowej.

Planowane w budżecie na przyszły rok nakłady na modernizację infrastruktury są najniższe w całej historii PKP i wynoszą zaledwie 74 miliony zł.

Nasze państwo musi modernizować niemal całą sieć kolejową długości 23 tysięcy km, a przeznaczają na ten cel mniej pieniędzy niż na remont jednego odcinka drogi kołowej Kraków-Zakopane. Przecież to absurd! W kraju, w którym stan torowisk grozi katastrofą kolejową, w którym jest aż sześć tysięcy miejsc z ograniczeniem prędkości do 20 km/h, a liczba pasażerów sięga dwustu siedemdziesięciu milionów rocznie, przeznaczają się na infrastrukturę kolejową trzydzieści razy mniej niż na drogi!

Mimo najwyższego od lat poziomu wpływów z podatków CIT i PIT, które są źródłem finansowania przewozów regionalnych, PKP nie otrzymały w kończącym się roku około 100 milionów zł. Zaległości państwa z tego tytułu wynoszą już ponad 1,5 miliarda zł.

Mimo usilnych starań i dramatycznego pogorszenia stanu szlaków kolejowych Polskie Koleje Państwowe nie otrzymują od pięciu lat ani jednej złotówki na utrzymanie linii kolejowych o znaczeniu obrotowym. Łączne zaległości Skarbu Państwa z tego tytułu wynoszą ponad 1 miliard zł.

Polskie Koleje Państwowe dokonują zakupu oleju napędowego za kwotę 200 milionów zł rocznie, płacąc 40 milionów zł akcyzy, która zasila konto budowy dróg kołowych, a nie szlaków kolejowych. To kolejny polski absurd.

Wysoka Izbo! Przez sześć minionych lat polskie koleje dokonały głębokiej restrukturyzacji. Pomogły w tym również rozwiązania o charakterze legislacyjnym, w tym podział przedsiębiorstwa na grupę spółek kolejowych. 240 milionów zł efektu finansowego przyniesie sprzedaż majątku, w tym nieruchomości PKP.

Grupa wdraża jednocześnie program koordynacji działań biznesowych i tworzenia projektów związanych z pozyskiwaniem funduszy europejskich. Zmienia się także tryb przekazywania majątku kolejowego do spółek z Grupy PKP. Zmienia się kolejowy marketing.

Nie wszystko jednak można wykonać własnymi siłami, siłami PKP. Warunkiem niezbędnym ze strony państwa jest dostosowanie zasad polityki transportowej do wymagań Unii Europejskiej, która zaleca, by przeznaczyć 40% nakładów finansowych na modernizację infrastruktury kolejowej i 60% na modernizację dróg. Takie proporcje należy uznać za prawidłowe i konieczne, biorąc pod uwagę zatłoczenie polskich dróg i aspekt ekologiczny. Pozwoliło to zidentyfikować strukturę kosztów, poprawić efektywność gospodarowania.

Jakie są efekty tej restrukturyzacji? Liczba pracowników zmniejszyła się z dwustu pięćdziesięciu tysięcy zatrudnionych w roku 1998 do stu trzydziestu ośmiu tysięcy w roku bieżącym. Poprawiły się wyniki finansowe spółek takich jak PKP Cargo i PKP Energetyka. Zmniejszyła swoją stratę spółka PKP Przewozy Regionalne, poprawia się efektywność działania całej Grupy PKP.

W ramach przyjętego przez zarząd spółki PKP SA planu dalszej restrukturyzacji, w latach 2005 – 2006 nastąpi poprawa efektywności gospodarowania i w rezultacie – polepszenie wyniku finansowego Grupy PKP o 280 milionów zł. Od 500 do 600 milionów zł wyniosą wpływy z prywatyzacji spółek przewozowych WKD i SKM oraz sprzedaży pakietów akcji PKP posiadanych w spółkach typu Koksownia Przyjaźń.

Niezbędne są również inne systemowe rozwiązania legislacyjne umożliwiające finansowanie rozwoju kolejnictwa przez państwo, na przykład poprzez podział wpływów z akcyzy.

Polskie Koleje Państwowe określają poziom niezbędnych w roku 2005 środków budżetowych kwotą 1,96 miliarda zł. W budżecie zapisano tymczasem niewiele ponad 950 milionów zł. PKP oczekują między

innymi sfinansowania kosztu remontów szlaków kolejowych o znaczeniu obronnym kwotą 50 milionów zł, o co wnioskuje senacka Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury. Kolej oczekuje również przeznaczenia 418 milionów zł na finansowe wsparcie projektów unijnych – bez tego wkładu trudno będzie wykorzystać środki z Unii Europejskiej na modernizację linii kolejowych.

Szanowni Państwo! Kolej to dobry biznes. Tak rozumiały przyszłość tego sektora transportu władze Hiszpanii w czasie procesu akcesyjnego. I właśnie dzięki wzorcowemu wykorzystaniu niemal wszystkich dostępnych funduszy unijnych kraj ten dysponuje dziś jedną z najlepszych w Europie sieci kolejowych i drogowych. Hiszpanie wykorzystali okazję, wiedząc, że kolejnego prezentu los im nie sprawi.

Czy stać nas na to, by stracić taką szansę? Czy mamy dziś patrzeć, jak polska kolej upada? Co wybieramy: siedemdziesiąt tysięcy ofiar wypadków drogowych rocznie – w tym ponad sześć tysięcy ofiar śmiertelnych – czy tylko tysiąc czterysta ofiar wypadków na kolei, w tym trzy śmiertelne z winy PKP? Czy wybieramy jeden elektryczny pociąg ciągnący 1,5 tysiąca t ładunku, czy może wolimy dwieście ciężarówek typu Star, które przewiozą ten ładunek po polskich drogach?

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kolejarze oczekują pomocy na rozwój, nie na podwyżki płac. Kolej przez dwadzieścia lat nie wymieniała taboru, nie inwestowała, nie rozwijała się, trudno więc dzisiaj żądać, by jej wizerunek publiczny był doskonały. Jedno jest pewne: w całej Europie kolej to dobry biznes i dobry, alternatywny środek transportu. Bezpieczny i ekologiczny. Trwały i solidny. Aby Polskie Koleje Państwowe sprostały stawianym zadaniom, niezbędne jest wsparcie ich działań w tworzeniu nowej jakości usług przewozowych. Proste rezerwy dawno już zostały wykorzystane.

To jest naprawdę ostatni moment, by podać tonącemu koło ratunkowe. I, paradoksalnie, jest to najlepszy moment, by z państwowego i unijnego wsparcia uczynić dźwignię naprawy polskich kolei. Bez racjonalnego, wdrożonego z determinacją planu działania, bez poprawy jakości gospodarowania – czego dowody dają działania zarządu PKP oraz wyniki finansowe Grupy PKP – bez absorpcji środków unijnych oraz bez silnego wsparcia ze strony państwa Polskie Koleje Państwowe przegrają wkrótce z zagranicznymi przewoźnikami i znikną z gospodarczej mapy kraju. Nie wolno do tego dopuścić.

Przemówienie senatora Zbigniewa Kruszewskiego w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Wbrew wielokrotnie wygłaszanym opiniom, że Polska jest na granicy upadku, że Polacy są już na granicy wytrzymałości, Polska rozwija się dobrze. Tempo wzrostu PKB wynosi 5%, średnioroczna inflacja jest na poziomie 3%, deficyt budżetowy – 35 miliardów zł. Są to wskaźniki dobitnie świadczące o tym, że gospodarka idzie w dobrym kierunku. Żadna destabilizacja nam nie grozi ani dziś, ani w dłuższym okresie. Sytuację mogą zdestabilizować jedynie niekorzystne wydarzenia polityczne.

Nadal widoczna jest potrzeba uporządkowania finansów publicznych. Zrobiliśmy w tym zakresie niewątpliwie dużo, podejmując często trudne i niepopularne decyzje. Jeżeli jednak nie uporządkujemy finansów publicznych do końca, to Polsce może grozić kolejny krach finansowy.

Wysoka Izbo! Trzy lata temu Sojusz Lewicy Demokratycznej postawił sobie cel: 1–3–5. Niektórzy traktowali to jako propagandową mrzonkę, optymizm bez podstawy. Dzisiaj wiemy, że pięcioprocentowy wzrost dochodu narodowego w 2005 r. jest niemal pewny. Sytuacja gospodarcza Polski w ciągu ostatnich trzech lat naprawdę znacząco się poprawiła. W przeciwieństwie do poprzednich budżetów dyskusja nad przyszłorocznym była dosyć spokojna, zarówno w trakcie prac rządowych, jak i później. Pomijam oczywiście demagogiczne wystąpienia niektórych przedstawicieli opozycji. Pojawiają się pierwsze, długo oczekiwane sygnały, mówiące o wzroście inwestycji. To był jeden z największych problemów rozwoju gospodarczego. Inwestycje nie wzrastały od kilku lat.

Budżet roku 2005 będzie pierwszym budżetem, który uwzględni naszą pełną składkę do budżetu unijnego. Jednocześnie zapewnia on środki finansowe na prefinansowanie i współfinansowanie unijnych programów pomocowych i wykorzystanie w pełnym zakresie unijnych środków strukturalnych. Należy uczynić wszystkie możliwe kroki, żeby efektywnie wykorzystać środki z Unii Europejskiej. Duża jest tu też rola samorządów terytorialnych i innych podmiotów, które będą partnerami w wykorzystaniu tych środków. To jest wielka szansa na boom inwestycyjny, aby utrzymać na wiele lat wysoki wzrost gospodarczy. To jest kolejna szansa na równanie do najbogatszych krajów europejskich.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Ustawa budżetowa została bardzo dobrze odebrana przez rynki finansowe i ekspertów. Dostrzegają oni fakt, że założenia makroekonomiczne nie są kontrowersyjne i że ten budżet gwarantuje Polsce okres spokoju. Jednakże nigdy nie jest tak, aby nie mogło być lepiej. Pragnę przypomnieć Wysokiej Izbie naszą uchwałę z 12 sierpnia tego roku w sprawie wspierania oraz wykorzystywania prac naukowo-badawczych i wdrożeniowych w gospodarce. Senat Rzeczypospolitej Polskiej krytycznie ocenił w niej niski udział środków finansowych kierowanych z budżetu państwa na rozwój nauki. Uchwała stwierdza, że nakłady budżetowe na badania i rozwój powinny być traktowane jako czynnik sprawczy rozwoju kraju. Zobowiązuje też Radę Ministrów do przedstawienia programu osiągnięcia finansowania nauki na poziomie 3% PKB do 2010 r. Jest to wielkość identyczna z przyjętą w 2000 r. przez Radę Unii Europejskiej Strategii Lizbońskiej, zgodnie z którą gospodarka europejska ma do 2010 r. osiągnąć pozycję najbardziej konkurencyjnej na świecie gospodarki opartej na wiedzy.

W tym kontekście źle wyglądają zapisy budżetowe zarówno w dziale „Nauka”, jak i „Szkolnictwo wyższe”. W tym pierwszym finansowanie pozostaje na niezmiennym w stosunku do ubiegłego roku poziomie, czyli faktycznie jest mniejsze o trzyprocentową inflację. W drugim odnotowujemy osiemnastoprocentowy wzrost, czyli realnie jest to 15%. Jednak odnosi się on głównie do pomocy materialnej dla studentów i Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich. Są to rzeczy niewątpliwie ważne i dobrze, że podjęte, niemniej jednak nie mają one żadnego wpływu na poprawę sytuacji materialnej szkolnictwa wyższego.

W uzasadnieniu do przywoływanej wcześniej przeze mnie uchwały Senatu z 12 sierpnia bieżącego roku czytamy: „tworzenie budżetu w Polsce powinno zaczynać się od wyznaczenia właściwych wielkości na edukację i badania naukowe jako najważniejszych, a dopiero potem wyznaczania następnych pozycji budżetu”.

Mam nadzieję, że wskazówka ta zostanie wzięta pod uwagę przy tworzeniu kolejnych budżetów w naszym kraju.

Przemówienie senatora Tadeusza Wnuka w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Finansowanie deficytu budżetu państwa, obsługa zadłużenia zagranicznego oraz obsługa długu krajowego należą do tych części każdej ustawy budżetowej, które odzwierciedlają zmiany w stanie finansów publicznych.

W roku bieżącym będzie miał miejsce niższy od planowanego deficyt budżetu państwa oraz spadną potrzeby pożyczkowe. W uchwalonej przez Sejm ustawie budżetowej na rok 2005 przyjmuje się zmniejszenie potrzeb pożyczkowych budżetu ogółem o 8,5%, przy czym najbardziej ważący jest spadek deficytu budżetu do poziomu 35 miliardów zł, czyli o 25%. Celem wykorzystania w pełni środków z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, w kwocie ponad 14 miliardów zł, w budżecie państwa zakłada się wzrost ujemnego salda prefinansowania zadań realizowanych z udziałem tych środków aż o 96,4%. Wszystkie te fakty pozwalają na wyrażenie aprobaty dla działań rządu, polegających na zmniejszaniu skali nierównowagi finansów publicznych, ograniczaniu tempa narastania długu publicznego i utrwalaniu stabilności makroekonomicznej.

Pomimo znacznego nominalnego spadku bieżących potrzeb pożyczkowych, ich wysoki udział w strukturze produktu krajowego brutto będzie powodował w przyszłym roku dalszy wzrost długu publicznego, zwiększającego się także o przewidywane wypłaty z tytułu poręczeń i gwarancji.

Dług publiczny w relacji do PKB będzie wynosił 53,6% na koniec 2004 i 56,1% na koniec 2005 r. Przekroczenie progów 50% i 55% wymagać będzie stosowania procedur ostrożnościowych i sanacyjnych przewidywanych w ustawie o finansach publicznych, jednak na podstawie korzystnej realizacji tegorocznego budżetu i trendu wzrostu gospodarczego można stwierdzić, że istnieje spora szansa na uniknięcie przekroczenia w roku 2005 progu 55%. Trzeba też dodać, że przyjęta obecnie wielkość długu publicznego, w tym długu Skarbu Państwa, mieści się jednak w prognozie jej wzrostu zawartej w „Strategii zarządzania długiem sektora finansów publicznych”. Nie można także pominąć znaczenia oceny, że gdyby zastosować poprawną metodologię obliczania długu, stosowaną w Unii Europejskiej, to jego poziom znacząco by się obniżył – do 46,6% w 2004 r. i 48,2% w 2005 r. Nie ma więc zagrożenia, aby wielkość długu publicznego, pomimo jej dalszego wzrostu, zbliżyła się do konstytucyjnego progu 60%, co, przypomnę, jeszcze rok temu było bardzo poważnie rozważane.

Bardzo istotną pozycją w budżecie państwa na rok 2005 są koszty obsługi długu publicznego. Rząd przyjął ich umiarkowany wzrost o 2,4%, w kwocie 27 miliardów 4 miliony zł. Sejmowa Komisja Finansów Publicznych, kierując się własną oceną sytuacji na rynkach finansowych, a zwłaszcza obecnym wysokim kursem złotego do dolara, rekomendowała obniżenie tych kosztów o 1 miliard 3 miliony zł, z przeznaczeniem tej kwoty na coroczne, jednorazowe świadczenia dla rencistów i emerytów. Nie kwestionując wagi tej potrzeby społecznej, należy zgodzić się z poglądem ministra finansów, że kwestia mocnego złotego jest zawsze otwarta, a jego kurs w koszyku walutowym może ulegać raptownym zmianom. Z tego względu uważam, że dokonana przez Sejm zmiana, polegająca na ograniczeniu zmniejszenia kosztów obsługi długu do 70 milionów zł, jest właściwszym rozwiązaniem. Tym bardziej, że środki na dodatkowe świadczenia dla rencistów i emerytów zostały pozyskane także z innych źródeł.

W zakończeniu swego stanowiska do omawianych części budżetu chciałbym podkreślić istotne, wyjątkowe znaczenie zapowiedzi rządu, że przejdzie on w zarządzaniu długiem sektora finansów publicznych z ujęcia kasowego na ujęcie memoriałowe. Kolejnym pozytywnym faktem jest kontynuowanie zmiany długu zagranicznego na dług krajowy.

Kierując się przedstawionymi ocenami, uważam, że projekt budżetu państwa na rok 2005 w zakresie finansowania deficytu budżetu państwa oraz obsługi zadłużenia zagranicznego oraz długu krajowego przyczyni się do oczekiwanej stabilizacji finansów publicznych.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem drugim porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Wysoka Izbo!

Uchwalona ustawa o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa praktycznie reguluje i dostosowuje nasze krajowe prawo do prawa Unii Europejskiej. Celem proponowanych rozwiązań jest wprowadzenie możliwości zabezpieczenia kwot związanych z instrumentami wsparcia w ramach Wspólnej Polityki Rolnej; stworzenie podstaw prawnych w celu umożliwienia potrącania przez agencję nienależnie lub nadmiernie pobranych środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz środków krajowych, przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej; zapewnienie spójności przepisów dotyczących wydawania decyzji administracyjnych w sprawie zwrotu nienależnie wypłaconych środków w ramach pomocy finansowej oraz wyłączenie z zajęcia należności lub wierzytelności związanych z płatnościami realizowanymi przez agencję ze środków krajowych, przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.

W ustawie nowe brzmienie otrzymał dodany art. 11b, na mocy którego zostały stworzone podstawy do dokonywania przez agencję potrąceń nienależnie lub nadmiernie pobranych środków pomocowych z kolejnych płatności przyznanych korzystającemu z finansowych mechanizmów wsparcia. Wysoka Izbo, to uregulowanie można nazwać pilnym, gdyż może się stać tak, że płatności należące się rolnikowi mogą do niego nie trafić. W związku z powyższym proszę o przyjęcie ustawy w całości.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem dziewiątym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustosunkowując się do ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, wypada w pierwszej kolejności odpowiedzieć na pytanie, czy ustawa ta jest zgodna z Konstytucją RP. Wprawdzie samorządowe kolegia odwoławcze nie znajdują bezpośrednich uregulowań w przepisach konstytucji, niemniej jednak do ich funkcjonowania mają odpowiednie zastosowanie zwłaszcza przepisy rozdziału VII i art. 184 konstytucji. Skoro zatem z przepisu art. 148 pkt 6 i art. 171 ust. 2 konstytucji wynika, że organem nadzoru nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego jest prezes Rady Ministrów, to próba przeniesienia na ministra właściwego do spraw administracji publicznej tego nadzoru nad kolegiami, niebędącymi wprawdzie jednostkami samorządu terytorialnego, ale jednak będącymi organami wyższego stopnia, w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej budzi poważne wątpliwości.

W świetle proponowanego brzmienia art. 6 ust. 2 i 3 ustawy minister właściwy do spraw administracji publicznej staje się jedynym organem uprawnionym do stwierdzania faktu powtarzającego się naruszenia prawa przez prezesa kolegium podczas wykonywania obowiązków lub uchylania się od ich wykonania. Jeżeli zamysł ustawodawcy zmierzał do uczynienia ministra właściwego do spraw administracji publicznej „superresortem” w sprawach nadzoru nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi, to dlaczego nie dano temu wyrazu, dokonując odpowiednich zmian zapisów w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, DzU z 2003 r. nr 24 poz. 199 z późniejszymi zmianami, oraz w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej – Dz.U. z 2003 r. nr 159 poz. 1548 z późniejszymi zmianami? Propozycję zmiany wyłącznie brzmienia art. 6 ust. 2 powołanej wyżej ustawy o działach administracji należy zatem uznać za niepełną i niewystarczającą.

Jednoznaczne określenie organu uprawnionego do sprawowania nadzoru nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi ma również ważne znaczenie w świetle przepisu art. 55 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; DzU nr 153 poz. 1270. Przepis ten stanowi bowiem, że w razie stwierdzenia w toku rozpoznawania sprawy istotnych naruszeń prawa lub okoliczności mających wpływ na ich powstanie, skład orzekający może, w formie postanowienia, poinformować właściwe organy lub ich organy zwierzchnie o tych uchybieniach. Organ, który otrzymał postanowienie, obowiązany jest je rozpatrzyć i powiadomić sąd w terminie trzydziestu dni o zajęтым stanowisku.

W świetle tego uznać należy, że prawidłowe ustalenie organu nadzoru nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi, mające niebagatelne znaczenie dla respektowania zasady praworządności, winno zmierzać do uproszczenia kompetencji właściwych organów do sprawowania tego nadzoru w imieniu państwa.

Ustosunkowując się do ustawy o administracji rządowej w województwie, wyrażam opinię, że zmiana brzmienia art. 11 ustawy, ograniczając uprawnienia prezesa Rady Ministrów do sprawowania nadzoru nad działalnością wojewody tylko na podstawie kryterium zgodności jego działania z polityką rządu, nie jest rozwiązaniem zasługującym na uwzględnienie. Propozycja ta obniża autorytet wojewody w terenie. Skoro wojewoda jest przedstawicielem Rady Ministrów w województwie, zwierzchnikiem zespolonej administracji rządowej i organem nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego, to jego działania w tym zakresie powinny podlegać nadzorowi prezesa Rady Ministrów.

Wyrażam również opinię, że rozdzielenie nadzoru na podstawie kryterium zgodności działania z polityką rządu od nadzoru sprawowanego pod względem zgodności z prawem jest niewłaściwe i nieracjonalne. Jakże bowiem działania powinien podjąć prezes Rady Ministrów w sytuacji, gdy stwierdzi, że realizując politykę rządu, wojewoda naruszył prawo, na przykład poprzez niestosowanie obowiązujących prawem procedur? Jeżeli zatem nadzór prawny proponuje się powierzyć ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, to czy prezes Rady Ministrów, nie sprawując sam nadzoru prawnego, będzie obowiązany informować o tym fakcie właściwego ministra, by minister mógł zastosować wobec wojewody odpowiednie środki nadzoru? Sytuację skomplikuje negatywna ocena działań prawnych wojewody w ramach realizacji polityki rządu, bo w takiej sytuacji ewentualny wniosek o odwołanie wojewody będzie musiał wrócić do prezesa Rady Ministrów, zgodnie z art. 10 ustawy o administracji rządowej w województwie.

Zaprezentowana opinia jest wyrazem troski o zachowanie przejrzystości i spójności kompetencyjnej organów administracji publicznej w ramach obowiązujących przepisów prawa, zwłaszcza Konstytucji RP i ustaw systemowych.

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Anulewicza

Oświadczenie skierowane do przewodniczącego Komisji Nadzoru Bankowego Leszka Balcerowicza

Z przykrością stwierdzam, że uzyskane stanowisko generalnego inspektora nadzoru bankowego, przedłożone marszałkowi Senatu w dniu 22 października 2003 r. przez prezesa NBP, pana Leszka Balcerowicza, nie może być uznane za satysfakcjonujące.

Zawarty w nim obszerny wywód dotyczący historycznych i prawnych przesłanek przejęcia Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” w Warszawie przez Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA w Krakowie nie stanowi odpowiedzi na wątpliwości nurtujące środowisko spółdzielcze, faktyczne bowiem podstawy przejęcia i prawna zasadność uchwały nr 368/03 Komisji Nadzoru Bankowego w moim stanowisku – podkreślam to – nie były kwestionowane i nie budziły wątpliwości spółdzielców.

Zgłaszane zastrzeżenia dotyczą w istocie wysokości wykazywanej na dzień 31 grudnia 2003 r. straty przejmowanego banku w kontekście ustaleń Komisji Nadzoru Bankowego, dokonanych na dzień 30 września 2003 r. Temu istotnemu zagadnieniu Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego w swoim stanowisku poświęcił dwa zdania, cytując: „Faktyczną skalę zagrożeń związanych z sytuacją banku wskazały wyniki badania sprawozdania finansowego banku dokonane przez biegłego rewidenta według stanu na dzień 5 grudnia 2003 r. (dzień poprzedzający objęcie zarządu majątkiem Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” przez Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA) oraz na dzień 31 grudnia 2003 r. Biorąc pod uwagę, że badania przeprowadzone zostały przez uprawniony do tego podmiot o uznanej renomie, ustalenia dotyczące faktycznej wysokości strat nie powinny być kwestionowane”. Dalej, w końcowej części stanowiska GINB, czytamy: „Biorąc pod uwagę, iż strata, która wystąpiła w SBR „Samopomoc Chłopska” w Warszawie, w wyniku przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego była dwukrotnie badana i potwierdzona przez uprawnionego biegłego rewidenta, brak jest podstaw do podważania miarodajności tej opinii”.

A oto uzasadnienie.

Stwierdzam, że samo powołanie się na sprawozdanie finansowe oraz przeprowadzenie badania przez uprawnionego rewidenta, chociażby było ono dokonane dwukrotnie, a rewident zaliczany był do renomowanych firm, jest argumentacją wyłącznie formalną i nie stanowi merytorycznego wyjaśnienia elementów składowych oraz przyczyn powstania straty przejmowanego banku, wyliczonej na dzień 31 grudnia 2003 r. w wysokości netto 15 milionów 52 tysięcy 238 zł 39 gr.

Moim zdaniem, przedmiotem zainteresowania Głównego Inspektoratu Nadzoru Bankowego powinny stać się również następujące kwestie:

- po pierwsze, jakie elementy składają się na tę stratę;
- po drugie, jaka jest wysokość poszczególnych pozycji straty;
- po trzecie, jakie są przyczyny powstania straty.

Wydaje się to oczywiste, zważywszy na to, że ustalenia Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 30 września 2003 r. określiły stratę SBR „Samopomoc Chłopska” na kwotę w wysokości 3 milionów 984 tysięcy zł, to jest pięciokrotnie niższą. Nie ulega wątpliwości, że ustalenie przyczyn wykazywanej olbrzymiej straty dla tak małego banku ma istotne znaczenie dla oceny ewentualnej odpowiedzialności osób, które przyczyniły się do powstania tej straty po decyzji KNP NBP o przejęciu SBR „Samopomoc Chłopska” przez BPH PBK SA. Konkluzja zawarta w moim oświadczeniu z dnia 30 września 2003 r. – taka, iż w interesie prawnym członków przejętego banku jest zweryfikowanie tytułów oraz wysokości wykazywanej astronomicznej straty – pozostaje nadal aktualna.

Ponadto domaganie się tych wyjaśnień od Głównego Inspektoratu Nadzoru Bankowego jest uzasadnione tym, że przedstawione przez Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA informacje ograniczają się tylko do argumentów formalnych bez wykazywania elementów składowych wyliczonej straty i przyczyn jej powstania na dzień 31 grudnia 2003 r. w sytuacji, gdy w SBR „Samopomoc Chłopska” była prowadzona inspekcja kompleksowa GINB NBP i badania bilansu przeprowadzane były przez renomowane firmy biegłych rewidentów zgodnie z prawem bankowym.

Bezsporny jest fakt, że następcą prawnym SBR „Samopomoc Chłopska” jest Bank BPH PBK SA. Zatem od momentu wyliczenia przez uprawnionych audytorów, biegłych rewidentów o uznanej renomie straty SBR „Samopomoc Chłopska” – według stanu na dzień 30 września 2003 r., straty w kwocie 3 milionów 984 tysięcy zł – i wydania decyzji Komisji Nadzoru Bankowego NBP w dniu 3 grudnia 2003 r. bank przejmujący był odpowiedzialny za sporządzenie sprawozdania finansowego na

dzień przekazania. Skutki finansowe pokrycia tak wysokiej straty ponosi natomiast spółdzielczy organ właścicielski, nie dysponując wiedzą na temat przyczyn jej powstania.

Zatem pytanie moje brzmi: czy strata SBR „Samopomoc Chłopska” w wysokości 15 milionów 52 tysięcy 283 zł 39 gr, wyliczona po decyzji Komisji Nadzoru Bankowego, ma pozostać poza kontrolą GIBN NBP i spółdzielczego organu właścicielskiego?

Z poważaniem
Andrzej Anulewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia

Oświadczenie skierowane do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Jerzego Millera

Szanowny Panie Prezesie!

Reguły prawne dotyczące zawierania umów na udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w 2005 r. nie gwarantują satysfakcjonującej odpowiedzi na pytanie o odrzucenie oferty koniecznej i potrzebnej na rynku świadczeń zdrowotnych.

Celem Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Zakładu Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego imienia Jana Pawła II w Olsztynie koło Częstochowy jest udzielanie ambulatoryjnych specjalistycznych świadczeń zdrowotnych z zakresu rehabilitacji leczniczej i ortopedii oraz wykonywanie zabiegów rehabilitacyjnych. Funkcjonujący od lipca 2002 r. zakład powstał z inicjatywy ludzi niepełnosprawnych, nakładem ich pracy i pieniędzy, i w krótkim czasie osiągnął bardzo dobrą opinię pacjentów i lekarzy. Krótki czas oczekiwania na zabiegi spowodował napływ pacjentów z odległych terenów.

Od 1 stycznia 2005 r. przedmiotowy NZOZ zostanie zamknięty, albowiem w dniu 29 listopada bieżącego roku Komisja Konkursowa Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ odmówiła zakładowi podpisania umowy na porady lekarskie (umowa nr 123/208962/0405/2004 i oferta nr 120). W uzasadnieniu odmowy wskazano na brak u lekarza prowadzącego specjalizacji z rehabilitacji. Powołany przez Stowarzyszenie Ludzi Otwartych Serc LOS Zakład Ortopedyczno-Rehabilitacyjny od początku swego istnienia ma ścisłą specjalizację dotyczącą schorzeń narządu ruchu, chorób typowo ortopedycznych. Lekarz prowadzący – specjalista ortopeda traumatolog – ma ponaddwunastoletnie doświadczenie w leczeniu pacjentów urazowo-ortopedycznych, i to nie tylko w leczeniu operacyjnym, ale również rehabilitacyjnym.

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie proszę o spowodowanie ponownego rozpatrzenia oferty konkursowej Zakładu Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego. Zamknięcie zakładu w sposób znaczący ograniczy dostęp pacjentów do rehabilitacji, na którą czeka się obecnie w Częstochowie kilka miesięcy.

Z poważaniem
January Bień

Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Marka Balickiego

Szanowny Panie Ministrze!

Reguły prawne dotyczące zawierania umów na udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w 2005 r. nie gwarantują satysfakcjonującej odpowiedzi na pytanie o odrzucenie oferty koniecznej i potrzebnej na rynku świadczeń zdrowotnych.

Celem Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Zakładu Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego imienia Jana Pawła II w Olsztynie koło Częstochowy jest udzielanie ambulatoryjnych specjalistycznych świadczeń zdrowotnych z zakresu rehabilitacji leczniczej i ortopedii oraz wykonywanie zabiegów rehabilitacyjnych. Funkcjonujący od lipca 2002 r. zakład powstał z inicjatywy ludzi niepełnosprawnych, nakładem ich pracy i pieniędzy, i w krótkim czasie osiągnął bardzo dobrą opinię pacjentów i lekarzy. Krótki czas oczekiwania na zabiegi spowodował napływ pacjentów z odległych terenów.

Od 1 stycznia 2005 r. przedmiotowy NZOZ zostanie zamknięty, albowiem w dniu 29 listopada bieżącego roku Komisja Konkursowa Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ odmówiła zakładowi podpisania umowy na porady lekarskie (umowa nr 123/208962/0405/2004 i oferta nr 120). W uzasadnieniu odmowy wskazano na brak u lekarza prowadzącego specjalizacji z rehabilitacji. Powołany przez Stowarzyszenie Ludzi Otwartych Serc LOS Zakład Ortopedyczno-Rehabilitacyjny od początku swego istnienia ma ścisłą specjalizację dotyczącą schorzeń narządu ruchu, chorób typowo ortopedycznych. Lekarz prowadzący – specjalista ortopeda traumatolog – ma ponaddwunastoletnie doświadczenie w leczeniu pacjentów urazowo-ortopedycznych, i to nie tylko w leczeniu operacyjnym, ale również rehabilitacyjnym.

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie proszę o spowodowanie ponownego rozpatrzenia oferty konkursowej Zakładu Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego. Zamknięcie zakładu w sposób znaczący ograniczy dostęp pacjentów do rehabilitacji, na którą czeka się obecnie w Częstochowie kilka miesięcy.

Z wyrazami szacunku
January Bień

Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Kalwasa

Szanowny Panie Ministrze!

Dyrektor Zakładu Karnego w Lublińcu przedstawił mi sytuację i nastroje panujące wśród funkcjonariuszy Służby Więziennej, dotyczące wskaźnika wzrostu służb mundurowych, w którym Służba Więzienna zajmuje przedostatnie miejsce, i poprosił o pomoc w wyjaśnieniu sprawy.

Porozumienie zawarte w dniu 13 listopada 2003 r. w Popowie pomiędzy NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa a ministrem sprawiedliwości przy udziale dyrektora generalnego Służby Więziennej nie jest respektowane. Mimo zbliżającego się końca 2004 r. nie nastąpiło żadne zbliżenie wskaźnika uposażenia Służby Więziennej do analogicznego wskaźnika występującego w Policji. Informacje dotyczące tegorocznego wzrostu uposażeń w służbach mundurowych wskazują na dalsze różnicowanie tych wskaźników na niekorzyść Służby Więziennej. Taka sytuacja powoduje duże niezadowolenie wśród funkcjonariuszy oraz rodzi brak zaufania do władz rządowych, służbowych i związków zawodowych.

Służba Więzienna wywiązywała się ze złożonego wcześniej zobowiązania wygospodarowania własnych środków finansowych. Stało się tak głównie kosztem blokady lub znacznego opóźnienia należnych funkcjonariuszom awansów służbowych. Taki tryb oszczędzania był wynikiem niezwyklej i godnej szacunku umowy społecznej, polegającej na zaufaniu do swoich rządowych, służbowych i związkowych przedstawicieli. Służba Więzienna i jej funkcjonariusze czują się zlekceważeni.

Uprzejmie proszę o interwencję w przedmiotowej sprawie.

Z poważaniem
January Bień

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Chronowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Jacka Sochy

Panie Ministrze, zwracam się do Pana z pytaniami, w związku z postępowaniem toczącym się przed trybunałem arbitrażowym w sprawie PZU SA.

Czy, a jeśli tak, to dlaczego, została zmieniona kancelaria prawna reprezentująca Skarb Państwa w tym postępowaniu?

Czy wszystkie dokumenty i informacje dotyczące umowy, która jest przedmiotem tego postępowania, zostały przekazane przez ministra Skarbu Państwa do wiadomości reprezentujących go pełnomocników?

Andrzej Chronowski

Oświadczenie złożone przez senatora Zygmunta Cybulskiego

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Ryszarda Kalisza

Moje oświadczenie dotyczy inwigilacji obywateli na ulicach za pomocą urządzeń elektronicznych.

Od pewnego czasu samorządy miast, nie tylko dużych, instalują w imię ochrony porządku publicznego kamery telewizyjne. Tymczasem znakomita większość obywateli to ludzie uczciwi i prawi. Prowadzą spokojne, nikomu niezagrożające życie. Nie mają ambicji ani nawet chęci dzielić się z kimkolwiek swoim sposobem bycia. Nie mają najmniejszej ochoty na uczestnictwo w spektaklu typu „Big Brother” czy w czymś podobnym. Robią zakupy w sklepach i nie chcą, by kontrolowano, co robią z tymi zakupami, jak wielkie są paczki z zakupionym przez nich towarem. Ci obywatele chcą zachować prawo do prywatności, do życia osobistego. Kobiety być może wyraziłyby na to zgodę, pokazałyby się publicznie po wyjściu od kosmetyczki lub fryzjera, ale zapewne nie przed wejściem na zabiegi upiększające.

Panie Ministrze, niemoc w walce z przestępczością odbiera odpowiedzialnym za nią władzom rozsądek i poczucie przyzwoitości, każe ograniczać konstytucyjne prawo obywateli do prywatności. Czas zahamować postępujący proces inwigilacji i ograniczania praw obywateli. Nowe, dostępne dzisiaj środki elektroniczne nie mogą służyć do prowadzenia działalności sprzecznej z ustawą o ochronie danych osobowych i konstytucyjnie zapewnionymi prawami obywatela i człowieka.

Jestem przekonany, że najwyższy już czas zaprzestać bezsensownych działań pozorujących walkę z przestępczością.

Z poważaniem
Zygmunt Cybulski

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Mirosława Gronickiego

Szanowny Panie Ministrze!

Powszechnie wiadomo, że Polska posiada różnego rodzaju rezerwy lokowane przez NBP w bankach zagranicznych. W związku z tym proszę Pana Ministra o odpowiedź na następujące pytania:

1. Ile wynoszą polskie rezerwy w złocie i ewentualnie w innych kruszczach i wyrobach?
2. Ile Polska płaci rocznie za składowanie rezerw oraz ile wynoszą łącznie kwoty utrzymania polskich rezerw złota i innych kruszców i wyrobów?
3. Czy jest możliwe z technicznego punktu widzenia składowanie 90 t złota w skarbcu w Augustowie?
4. Czy jest możliwe z prawnego punktu widzenia składowanie polskiego złota w Polsce?
5. Jakie są przeszkody uniemożliwiające składowanie polskiego złota w skarbcu w Augustowie lub w innym skarbcu na terenie Polski?
6. Czy prawdą jest, że Narodowy Bank Polski zamierza sprzedać skarbiec w Augustowie?
7. Jak przedstawia się informacja podsekretarza stanu Ryszarda Michalskiego o spadającym znaczeniu i wartości złota do faktycznej sytuacji na rynkach światowych i jaki jest sens podnoszenia kosztów składowania polskiego złota w bankach zagranicznych?

Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Jurgiel

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Krzysztofa Opawskiego

Na podstawie art. 49 Regulaminu Senatu, w związku z art. 16 i 20 ustawy o wykonywaniu obowiązków posła i senatora, kieruję do pana Krzysztofa Opawskiego, ministra infrastruktury, interwencję dotyczącą rozkładu jazdy PKP w województwie podlaskim.

Zwrócili się do mnie mieszkańcy Białegostoku, którzy wyrażają dezaprobatę dla nowego rozkładu PKP, jaki ma obowiązywać od 12 grudnia bieżącego roku.

Szczególny sprzeciw budzi to, iż poranny pociąg, przyjeżdżający obecnie do Łap o godzinie 6.58, będzie przyjeżdżał o 7.04, a pociąg powrotny, zamiast o 15.22, będzie odjeżdżał z Łap o 14.55. Rozkład został tak ułożony, że osoby dojeżdżające do pracy w Łapach nie będą mogły na czas rozpocząć pracy, a co za tym idzie, mogą mieć poważne problemy w pracy. Niektórzy z nich do niedawna mieszkali w Łapach, ale z powodów mieszkaniowych przenieśli się do Białegostoku. Połączenia kolejowe zapewniały im możliwość utrzymania pracy, ale obecnie, w wyniku fatalnego rozkładu, mogą tę pracę stracić. Większość tych osób pracuje w ZNTK Łapy, niektórzy na takich stanowiskach, na których obowiązuje określony minutowy harmonogram pracy. Z tego, co mi przedstawiono, ten sam problem mają pracownicy dojeżdżający z Szepietowa do Łap i z Łap do Białegostoku.

Zasygnalizowano mi także problem braku połączenia z Białegostoku do Warszawy w późniejszych godzinach wieczornych i nocnych, a mianowicie od godziny 21.00 do 5.50, a co za tym idzie – braku połączeń z resztą kraju, czyli możliwości wyjazdu z Warszawy do innych rejonów kraju. Podobnie ograniczona jest możliwość przyjazdu z Warszawy do Białegostoku. W godzinach 20.00 – 7.00 ruch na tej trasie właściwie zamiera. Z kolei pociąg, który dotychczas wyjeżdżał z Warszawy Centralnej o godzinie 13.02, teraz wyjeżdża około godziny 14.20, czyli blisko następnego, który jest o 15.20. Tymczasem, jak mi wiadomo, choć nie jest to jeszcze informacja potwierdzona, dwa razy w ciągu doby „na pusto” ma jeździć – lub już jeździ – z Warszawy do Białegostoku sama lokomotywa.

W związku z tym zwracam się do pana Krzysztofa Opawskiego, ministra infrastruktury, z prośbą o odpowiedź na następujące pytania.

Czy wprowadzony przez PKP nowy rozkład jazdy w województwie podlaskim jest ostateczny i jakie przesłanki decydowały o jego przyjęciu?

Czy w wypadku tak radykalnych zmian w rozkładzie jazdy pociągów nie byłoby wskazane przekonsultowanie ich wcześniej z mieszkańcami?

Czy nie byłoby możliwe i racjonalne, aby lokomotywa przejeżdżająca „na pusto” z Warszawy do Białegostoku miała ze sobą przynajmniej niewielki skład pasażerski, na przykład dwuwagonowy?

Krzysztof Jurgiel

Oświadczenie złożone przez senator Dorotę Kempkę

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Marka Belki

Szanowny Panie Premierze!

Przedkładam w załączeniu przyjęte podczas konferencji prasowej oświadczenie prezydium Parlamentarnej Grupy Kobiet oraz Forum Współpracy PGK z Organizacjami Pozarządowymi dotyczące znowelizowanego rozporządzenia w sprawie pełnomocnika rządu do spraw równego statusu kobiet i mężczyzn.*

Uprzejmie proszę o pozytywne odniesienie się do zawartych w nim treści.

Z wyrazami szacunku
Dorota Kempka
przewodnicząca
Parlamentarnej Grupy Kobiet

* Załącznik do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Lorenza

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Marka Belki

Szanowny Panie Premierze!

W nawiązaniu do otrzymanej przeze mnie, sygnowanej przez sekretarza stanu w MSWiA pana Andrzeja Brachmańskiego odpowiedzi na moje oświadczenie w sprawie przyszłości Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, pragnę zaznaczyć, że wprawdzie odpowiedź ta bardzo wiernie oddaje plany rozwoju naukowo-dydaktycznego uczelni, pomija jednak kilka bardzo istotnych problemów jej funkcjonowania.

Z treści wspomnianej odpowiedzi wynika, że WSPol nie będzie prowadziła studiów wyższych, a jedynie podyplomowe, co jest tragedią. Zgodnie z obowiązującymi i projektowanymi przepisami o szkolnictwie wyższym, szkoła wyższa prowadzi studia na poziomie przynajmniej licencjackim, a do prowadzenia takich studiów WSPol jest przygotowana. Mogą to być studia zarówno dla policjantów – 80% z nich posiada tylko średnie wykształcenie – jak i dla pracowników cywilnych MSWiA.

Studia te otwierają policjantom z wykształceniem średnim drogę awansu. W przeciwnym wypadku muszą oni studiować praktycznie „dla zdobycia papierka” w różnego rodzaju płatnych szkołach prywatnych. Ze względu na poziom dochodów tej grupy zawodowej, znacznie pogarsza to jakość życia ich rodzin, a przy tym niczego nie zmienia pod względem ich merytorycznego i praktycznego przygotowania do roli odgrywanej w społeczeństwie. Tymczasem studia w WSPol gwarantują policjantom zdobycie wiedzy i umiejętności bezpośrednio związanych z ich pracą zawodową.

Otwarte studia licencjackie dla cywilów, adresowane głównie dla pracowników cywilnych MSWiA, pozwolą z kolei bardzo dobrze i tanio przygotować profesjonalną kadrę urzędników państwowych średniego szczebla, zajmujących się problematyką bezpieczeństwa państwa. Potrzebę prowadzenia takich studiów dobitnie potwierdzają prowadzone od kilku lat przez WSPol kursy dla starostów i członków komisji bezpieczeństwa, bardzo wysoko oceniane i cieszące się ogromnym zainteresowaniem.

Likwidacja studiów licencjackich odbiera WSPol charakter szkoły wyższej, co jest kamuflowane zapewnieniami o kształceniu kadr kierowniczych itp. Odebrana zostanie WSPol możliwość czerpania środków na prace badawcze z Komitetu Badań Naukowych, a pozostaną jej jedynie środki Policji przeznaczone na efektywne badania nad policją.

We wspomnianej odpowiedzi marginalnie potraktowana została kwestia powołania w WSPol Instytutu Kształcenia Służb Państwowych Zwalczających Przestępczość Zorganizowaną i Terroryzm. Jest to pierwszy w Polsce i jedyny instytut mający kształcić kadry dla tak istotnych dla bezpieczeństwa służb, nie tylko policyjnych. Działanie tego instytutu, poza stosowaniem specjalnych metod nauczania, ma polegać także na prowadzeniu badań, często bardzo kosztownych. Utrata statusu szkoły wyższej praktycznie uniemożliwi ich prowadzenie, bo co prawda środki na działalność tego instytutu mogą być pozyskiwane z funduszy unijnych, ale wtedy także wymagany jest status szkoły wyższej.

Podsumowując: dla funkcjonowania Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie niezbędne jest kontynuowanie studiów na poziomie licencjackim. Nie potrafię zrozumieć, czemu miałyby służyć odebranie WSPol statusu szkoły wyższej. Czyżby nie zależało nam na wykształconej, profesjonalnej kadrze? Czy polscy policjanci i służby administracyjne mają się rekrutować z amatorów, absolwentów kierunków nijak nieprzystających do wykonywanej przez nich pracy? Dlaczego próbuje się odebrać szkole szansę pozyskiwania funduszy unijnych i środków z KBN?

Proszę Pana Premiera o jednoznaczne określenie dalszych planów resortu wobec Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, z uwzględnieniem przedstawionej przeze mnie argumentacji.

Łączę wyrazu szacunku
Janusz Lorenz

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Nicieję

Oświadczenie skierowane do ministra spraw zagranicznych Włodzimierza Cimoszewicza

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o podjęcie działań w celu odzyskania przez miasto Brzeg za-
bytkowych dębowych drzwi wejściowych, z okuciami metalowymi, do barokowej kamienicy Kreyera,
pochodzących z 1715 r., które przed kradzieżą i nielegalnym wywiezieniem do Republiki Federalnej Nie-
miec znajdowały się przy ulicy Jabłkowej 5 w mieście Brzeg na Śląsku Opolskim.

Straciliśmy jako państwo polskie niezwyklej klasy zabytek, charakteryzujący się wyjątkowo piękną
snycerką. Drzwi te, podobnie jak barokowa kamienica, były chlubą dawnego książęcego grodu Brzeg,
gdzie znajduje się słynny Zamek Piastów Śląskich, zwany Śląskim Wawelem.

Drzwi zostały skradzione 7 grudnia 1996 r. z frontonu zabytkowej kamienicy znajdującej się w sa-
mym centrum miasta, bardzo blisko posterunku Policji. Budynek w całości podlega ochronie konser-
watorskiej i został wpisany do rejestru zabytków województwa opolskiego pod numerem 666/61 w dniu
6 września 1961 r. Od chwili kradzieży toczyło się postępowanie prokuratorskie mające na celu ustale-
nie okoliczności, w jakich zostało popełnione przestępstwo. W jego wyniku ustalono, iż przedmiotowy
zabytek odnalazł się na terenie Republiki Federalnej Niemiec w miejscowości Dormagen w prywatnym
domu Johanesa Biallasasa.

W związku z takimi informacjami zwrócono się do organów ścigania RFN o międzynarodową pomoc
prawną w celu wyjaśnienia związku wyżej wymienionej osoby z zaistniałym przestępstwem. Sprawą za-
jęła się prokuratura w Düsseldorfie (sygnatura akt 100 Js 6597/02), która wiosną 1998 r. wszczęła
przeciwko panu Biallasowi postępowanie wyjaśniające. W toku prowadzonego śledztwa ujawniono, iż
wyżej wymieniony dokonał ponoć zakupu przedmiotowych drzwi na targu starych mebli we Wrocławiu,
po czym przewiózł je do Niemiec i zamontował w swoim domu. Sąd w Düsseldorfie nie dopatrywał się zna-
mion przestępstwa, uzasadniając wyrok tym, iż pozwany kupił drzwi w dobrej wierze, a o źródle ich po-
chodzenia dowiedział się dopiero wtedy, gdy wszczęto przeciwko niemu postępowanie.

Wobec powyższych ustaleń Prokuratura Rejonowa w Brzegu postanowiła z dniem 8 września 2003 r.
umorzyć śledztwo w tej sprawie.

W tej sytuacji gmina Brzeg i burmistrz Brzegu Wojciech Huczyński zwrócili się do Pana Ministra
z prośbą o pomoc. Podległe Panu służby przekazały z dniem 2 grudnia 2003 r. sprawę do rozpatrzenia
dyrektorowi Departamentu Ochrony Zabytków w Ministerstwie Kultury. Od tego czasu miasto Brzeg
nie posiada żadnych informacji o dalszym przebiegu sprawy. Cała społeczność brzeska śledzi tę spra-
wę. Na wielu spotkaniach senatorskich mam zapytania dotyczące tego tematu.

Panie Ministrze, tej sprawy nie wolno tak pozostawić. Niewyobrażalne jest to, że zabytkowe drzwi
tej klasy znalazły się na jarmarku staroci we Wrocławiu i że mogły zostać legalnie wywiezione z kraju
– taki fakt na pewno zostałyby odnotowane przez celników na granicy polsko-niemieckiej. Drzwi te
musiały więc trafić do Niemiec w drodze przemytu. Obrona pana Biallasasa, jakoby nie wiedział, jakie
jest pochodzenie tych drzwi, nie może być uznana za wiarygodną. A gdyby nawet kupił on te drzwi
w dobrej wierze, to powinien, po ujawnieniu faktu, że zostały skradzione, oddać je prawowitemu
właścicielowi.

Znam wiele takich przypadków, że w Polsce osoby, które handlowały antykami i którym udowo-
dniono, że jakiś posiadany przez nie obiekt pochodzi z kradzieży, automatycznie traciły prawo włas-
ności, a taki obiekt był konfiskowany. A czasem nawet więcej: jeżeli taka osoba nie miała dostatecz-
nych dowodów na swoją obronę, to oskarżano ją o paserstwo. Nie rozumiem, dlaczego takie zacho-
wanie, standardowe w Polsce, nie może przebiegać podobnie w Republice Federalnej Niemiec. Odzy-
skujemy przecież zabytki nawet po kilku dziesięcioleciach ich nieobecności w kraju. I tak też musi
stać się w tym przypadku. Rzeczpospolita Polska nie może stracić tego unikatowego w skali kraju za-
bytku.

Dziwi mnie, że nie uznano za przestępstwo przewiezienia zabytkowych barokowych drzwi przez gra-
nicę państwa polskiego bez odpowiednich zezwoleń. Przedmiotowe drzwi nie były małe. Gdyby były
przewożone legalnie, z pewnością zostałyby zauważone przez celników. Dlaczego prokuratura polska
nie poprosiła o wizję lokalną, by ustalić, w którym miejscu na placu we Wrocławiu drzwi te zostały zaku-
pione? Na targu staroci we Wrocławiu, który to targ doskonale znam, sprzedają w większości stali sprze-
dawcy, zajmujący najczęściej od wielu lat te same miejsca. W większości wszyscy się znają. Takie drzwi
jak te z kamienicy Kreyera nie mogłyby zostać niezauważone, gdyby faktycznie były wystawione na
giełdzie. Uważam więc, iż była to kradzież na zlecenie.

Sprawa ta może być też precedensowa, bo w ostatnich latach w podobny sposób wywieziono do Niemiec, głównie ze Śląska i Pomorza, wielkiej klasy zabytki, na przykład z Kopic wywieziono wielkiej klasy rzeźbę myśliwego. Tylko że w tamtych przypadkach nie wiemy, w czyich rękach te zabytki obecnie się znajdują. W przypadku zaś drzwi brzeskich po żmudnych dochodzeniach ustaliliśmy, kto dziś jest ich bezprawnym właścicielem.

Jeszcze raz proszę Pana Ministra o pomoc. Z nadzieją będę czekał na konkretną Pana odpowiedź.

Z poważaniem
Stanisław Sławomir Nicieja

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Nicieję oraz senator Apolonię Klepacz

Oświadczenie skierowane do ministra kultury Waldemara Dąbrowskiego

Zamek w Kopicach, położony 30 km na zachód od Opola, był jedną z najpiękniejszych rezydencji na Śląsku. Pałac o bajkowej urodzie, porównywalny do zamku w Mosznej – a więc na dzisiejsze czasy swoisty Disneyland – był znakomitym dziełem architektonicznym Carla Bogusława Lüdecke (1826–1894), urodzonego w Szczecinie, autora około osiemdziesięciu projektów zamków, pałaców, dworów, willi, kościołów i kaplic.

Zamek w Kopicach to pyszna rezydencja Schaffgotschów i owianej legendą jednej z największych na Śląsku działaczek charytatywnych, Joanny Gryzik-Schaffgotschowej, która trafiła nawet do literatury pięknej za sprawą Gustawa Morcinka. Pałac, pełen wspaniałych mebli i kolekcjonerskich zbiorów, otoczony pięknym parkiem, przetrwał wojnę w stanie nietkniętym. W 1958 r. już dokumentnie wyszabrowany, został przez nieznanych sprawców podpalony.

W 1990 r. popadający w ruinę zabytek władze gminne w Grodkowie sprzedały Adamowi Kocowi, przedsiębiorcy z Krakowa, wraz z 54 ha parku, za śmieszłą kwotę 5 tysięcy zł, płatne w ratach przez dwadzieścia pięć lat, a więc do roku 2015, po 300 zł rocznie. Adam Koc, powołując się między innymi na rekomendację profesora Wiktora Zinna, zobowiązał się, że w ciągu czterech lat „doprowadzi pałac do stanu używalności”. Niestety, jegomość ten, wykorzystując niezrozumiałe wręcz luki prawne, okazał się cynicznym kłamcą, który jeszcze 8 lutego 2003 r. w artykule Mirosława Olszewskiego na łamach „Nowej Trybuny Opolskiej” uspokajał opinię publiczną, że wszystko jest w porządku i niedługo w Kopicach powstanie hotel o wysokim standardzie oraz centrum konsultingowe, a prace ruszą za cztery miesiące. Tymczasem nie miał nawet pieniędzy na regularne płacenie trzystuzłotowych rat rocznych.

Przez czternaście lat pod zarządem Adama Koca w zamku w Kopicach trwała ordynarna grabież. Wywieziono figury, które zdobiły elewację pałacu, rozbito piękną fontannę, wywieziono granitowe schody, zbito ze ścian bogatą sztukaterię z piaskowca, usunięto gzymsy i częściowo rozbito rzadkiej urody kamienne rzygacze odprowadzające z wież wodę deszczową. Zniszczono kamienną świątynię dumania na wyspie. Dwa lata temu nieznani sprawcy wywieźli w nieznanym kierunku świetną rzeźbę Carla Kerna, przedstawiającą postać budowniczego zamku w stroju myśliwskim z rulonem planu budowy pałacu. Wycięto drzewa w zabytkowym parku.

Działo się to na oczach opinii publicznej, mediów, prokuratury, wojewódzkiego konserwatora zabytków. Jest to wyjątkowy fenomen bezkarności człowieka znanego z imienia i nazwiska. W ten sposób pozbawiono Śląsk Opolski jednego z najpiękniejszych zabytków.

Pragniemy zapytać Pana Ministra, czy jest jakakolwiek szansa, aby zapobiec dalszej grabieży i dewastacji zamku w Kopicach.

Pragniemy zapytać, czy podjęto jakiekolwiek działania śledcze, by ustalić, kto wywiózł z zamku w Kopicach piękne rzeźby świętej Elżbiety, świętej Jadwigi, rycerza Siboto i posągu Hansa Ulricha Schaffgotscha. Kto wywiózł w niewiadomym kierunku zabytkową fontannę przed frontonem pałacu? Czy organa ścigania RP podjęły jakiekolwiek działania, aby wykryć sprawców tego przestępstwa?

Jak długo bezkarnie Adam Koc i jemu podobni nowi właściciele zamków, a jest ich na Śląsku kilkunastu, mogą niszczyć ważne zabytki kultury narodowej. Co – zdaniem ministerstwa – powinno się zrobić z rzeźbami, które bardzo okaleczone znajdują się jeszcze gdzieś w ruinach rozpadających się zamków? Czy nie powinno się ich przewieźć i przekazać w depozyt takim instytucjom, które zapewnią im renowację i zabezpieczenie przed unicestwieniem?

Z wyrazami szacunku
Stanisław Sławomir Nicieja
Apolonia Klepacz

Oświadczenie złożone przez senatora Jerzego Pieniążka

Oświadczenie skierowane do wojewody łódzkiego Stefana Krajewskiego

Zwracam się do Pana Wojewody z prośbą o podjęcie skutecznych działań w sprawie zapobieżenia likwidacji przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Rybackiej w Łodzi posterunku tej straży w Sieradzu.

Posterunek Państwowej Straży Rybackiej w Sieradzu zajmuje się ochroną wód na terenie byłych województw: sieradzkiego, częściowo kaliskiego, piotrkowskiego i częstochowskiego. Ochroną objęte są: zbiornik zaporowy „Jeziorsko”, rzeka Warta, Widawka, Grabia, Oleśnica i „Nieciecz”. Łączna powierzchnia tych wód wynosi 5500 ha. Są one corocznie systematycznie zarybiane wieloma gatunkami ryb, w tym drapieżnymi lub zagrożonymi zanikiem, jak węgorz, świnka i brzana. Wartość materiału zarybiającego wprowadzanego do tych wód wynosi ponad 350 tysięcy zł rocznie. Efektem współpracy naukowej z Uniwersytetem Łódzkim było udane wsiedlenie do rzeki Grabi i Krasówki ryb łososiowatych, to jest lipienia i pstrąga potokowego.

Państwowa Straż Rybacka w Sieradzu ma dobre warunki lokalowe, jest profesjonalnie wyposażona w środki techniczne, łączności i lokomocji, a także ma specjalistycznie przygotowaną młodą, ale już sprawdzoną w działaniu, kadrę strażników.

Jednym z największych zagrożeń dla rybostanu tych wód jest zjawisko kłusownictwa rybackiego i wędkarskiego. Dotyczy to szczególnie miejsc w obrębach ochronnych rzek Warty, Grabi i Widawki, zbiornika zaporowego „Jeziorsko”, zbiornika „Próba”, jak również utworzonego w ostatnich latach unikalnego na skalę europejską rezerwatu „Ptasi Raj”.

Państwowa Straż Rybacka w Sieradzu może poszczycić się także wynikami pracy, które można uznać za jedne z najlepszych w skali kraju w ochronie wód i wykrywalności kłusownictwa, również za sprawą efektywnego współdziałania ze społeczną strażą rybacką, Policją, strażą ochrony przyrody czy bezpośrednio z kołami tak prężnie działającego na naszej ziemi Polskiego Związku Wędkarskiego.

Corocznie posterunek Państwowej Straży Rybackiej w Sieradzu kieruje do prokuratury dziesiątki ujawnionych przestępstw z ustawy o rybactwie śródlądowym, nakłada mandaty karne w wysokości kilku tysięcy złotych. Zabezpieczany jest używany w przestępstwach sprzęt w postaci wędek, łodzi, sieci i innych urządzeń.

Działalność posterunku Państwowej Straży Rybackiej w Sieradzu jest wspierana między innymi przez okręgowy zarząd Polskiego Związku Wędkarskiego. Ma to formę finansowej pomocy w utrzymaniu lokalu i zakupie paliwa. Według informacji uzyskanych od starosty sieradzkiego w kosztach utrzymania posterunku w Sieradzu partycypują też powiatowe fundusze ochrony środowisk powiatów podregionu zachodniego województwa. Powiat sieradzki w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przekazał kwotę 4 tysiące zł. Dotacje z pozostałych powiatów wynoszą od 500 zł do 1 tysiąca zł. Powiat sieradzki dodatkowo nieodpłatnie użycza garażu na sprzęt pływający. Czynnosc za lokal biurowy wynajmowany Państwowej Straży Rybackiej od czterech lat nie uległ zmianie i wynosi 230 zł. Opłatę za ten lokal w całości ponosi Polski Związek Wędkarski w Sieradzu, a koszty zakupu paliwa oraz opłaty za lokale nie obciążają budżetu wojewody łódzkiego.

Istnienie i dalsze efektywne funkcjonowanie posterunku w Sieradzu ma dla ochrony rybostanu wód naszego podregionu znaczenie pierwszorzędne. Dlatego też pozwalam sobie prosić Pana Wojewodę o wsparcie tej idei i, jeśli to możliwe, udzielenie skutecznej pomocy w pozostawieniu posterunku Państwowej Straży Rybackiej w Sieradzu – w sercu zielonego regionu, będącego miejscem wypoczynku i rekreacji, a przede wszystkim intensywnej gospodarki rybackiej służącej nie tylko mieszkańcom naszego województwa.

Z poważaniem
przewodniczący
Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi
senator RP ziemi nadwarciańskiej
Jerzy Pieniążek

Oświadczenie złożone przez senatora Jerzego Pieniężka

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Krzysztofa Opawskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Pozwalam sobie zwrócić się do Pana Ministra z propozycją rozważenia koncepcji takiej zmiany ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, która zmierzałaby do ograniczenia liczby podmiotów będących aktualnie zarządcami dróg publicznych na terenach zabudowanych.

Jak wiadomo, obecnie obowiązująca ustawa o drogach publicznych wprowadza cztery kategorie dróg publicznych: krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne. Każdej z tych kategorii przyporządkowany jest odpowiedni zarządca oraz organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, który odpowiednio ustala wysokość opłat za zajęcie pasa drogowego. W wyniku takiego podziału ról i uprawnień na terenie jednej gminy nierzadko funkcjonują czterej zarządcy, jak na przykład na terenie gminy Sieradz, ustanawiający cztery różne stawki opłat. Powoduje to dezorientację i niezadowolenie obywateli, zaś przedsiębiorców inwestorów zmusza do załatwiania formalności w biurach wielu zarządców.

Dodatkowym utrudnieniem są sytuacje kryzysowe, gdy wymagane jest współdziałanie różnych służb na dłuższych odcinkach drogi podlegającej władztwu różnych zarządców.

Próba rozwiązania powstających trudności między innymi poprzez nałożenie prawnego obowiązku porozumiewania się poszczególnych służb z zarządami poszczególnych odcinków dróg nie wydaje się dobrym wyjściem z tej sytuacji.

Ze strony niektórych gmin w okręgu sieradzkim, okręgu, którego wyborców reprezentuję na terenie parlamentu, padła więc propozycja, by rozważyć przekazanie wyłącznego zarządu wszystkich dróg na terenie zabudowanym w ręce władzy samorządowej odpowiedniego szczebla gminnego. W proponowanej zmianie chodzi o to, aby w granicach administracyjnych miasta, gminy zarządcą dróg był wyłącznie prezydent miasta, burmistrz, wójt.

Nie zachodzi tu kolizja z interesem ogólnym, wręcz przeciwnie – względy społeczne i ekonomiczne przemawiają za przyjęciem nowej koncepcji. Gmina jest bowiem tą jednostką samorządu lokalnego, która stoi najbliższej mieszkańców, zna ich oczekiwania, możliwości ekonomiczne i silnie utożsamia się z interesem ogółu.

Będę zobowiązany, jeśli Pan Minister zechce dostrzec nowe i interesujące aspekty w przedłożonej propozycji, której skutkiem byłoby zapoczątkowanie prac nad zmianami w przedmiotowej ustawie.

Z poważaniem
przewodniczący
Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi
senator RP ziemi nadwarciańskiej
Jerzy Pieniężek

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Saługę

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Mirosława Gronickiego

Szanowny Panie Ministrze!

1. W rozporządzeniu ministra finansów z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej w załączniku nr 2 w §2 ust. 2 i w §8 ust. 5 wprowadzono obowiązek miesięcznych sprawozdań Rb 27S i Rb 28S. Wśród dochodów budżetowych jednostek samorządu terytorialnego występują dochody realizowane przez urzędy skarbowe, które to urzędy nie mają obowiązku sporządzania miesięcznych sprawozdań o dochodach Rb 27. Utrudnia to sporządzanie sprawozdań zbiorczych przez JST, zwłaszcza, że nie zawsze przekazane przez urzędy skarbowe dochody zawierają specyfikacje co do źródeł dochodów – urzędy nie mają takiego obowiązku – co wymaga licznych rozmów telefonicznych i uzgodnień z urzędami skarbowymi całego kraju.

2. W tym samym rozporządzeniu w sprawie sprawozdawczości budżetowej minister finansów nie wprowadził wobec urzędów skarbowych obowiązku sporządzania sprawozdań RbN o należnościach gminy. Skoro zbiorcze sprawozdania RbN gmina ma sporządzać na podstawie sprawozdań jednostkowych, to w rozporządzeniu tym brakuje uregulowania odnośnie do sporządzania sprawozdań RbN w urzędach skarbowych.

3. W zasadach ustalonych w §3 załącznika nr 2 do rozporządzenia ministra finansów z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej, w sprawozdaniu Rb 27S znajduje się kolumna „dochody otrzymane”, które to dane niczego nie wnoszą do informacji o sytuacji finansowej gminy, rodzą za to wiele wątpliwości i wręcz zaciemniają obraz wykonania dochodów ogółem, gdyż dla wyniku finansowego JST w sprawozdaniu o wykonaniu budżetu istotne są wyłącznie dochody wykonane.

4. Stosownie do §3 ust. 1 pkt 3 załącznika nr 2 powyższego rozporządzenia, w sprawozdaniu Rb 27S w kolumnie „potrącenia”, należy wykazać skutki zastosowania szczególnych przypadków wygaśnięcia zobowiązania podatkowego (art. 65 i 66 ustawy – Ordynacja podatkowa). Według instrukcji ministerstwa, skutków tych ulg nie wykazuje się w kolumnie „dochody wykonane”. Jednak gdy jednocześnie czyta się instrukcję i art. 65 §7 ustawy – Ordynacja podatkowa, dochodzi się do odmiennych wniosków. Ustawodawca w art. 65 §7 ustawy – Ordynacja podatkowa zobowiązuje jednostki budżetowe, które zastosowały kompensaty, do przekazania skompensowanych dochodów na rachunek dochodów gminy, a wtedy znajdują się one w kolumnie „dochody wykonane” sprawozdania Rb 27S. Jest to zupełnie odmiennie stanowisko od instrukcji ministerstwa.

Wnoszę więc:

ad 1 – aby zasady sporządzania sprawozdań o dochodach były jednolite dla gmin i jednostek państwowych – na przykład JST mogłyby sporządzać sprawozdania kwartalne tak jak urzędy skarbowe;

ad 2 – aby wprowadzić obowiązek kwartalnego sporządzania jednostkowych sprawozdań RbN przez urzędy skarbowe realizujące dochody gminy;

ad 3 – aby pominąć kolumnę „dochody otrzymane” w sprawozdaniu Rb 27S;

ad 4 – aby doprowadzić do zgodności zasady sporządzania sprawozdań w kolumnie „potrącenia” – §3 ust. 1 pkt 3 załącznika nr 2 do rozporządzenia ministra finansów z dnia 13 marca 2001 r. – z art. 65 §7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Z wyrazami szacunku
Wojciech Saługa

Oświadczenie złożone przez senatora Henryka Stokłosa

Oświadczenie skierowane do ministra edukacji narodowej i sportu Mirosława Sawickiego

Oświadczenie w sprawie subwencji oświatowej dla gmin wielkopolskich.

Corocznie w okresie kształtowania się budżetu gmin wielkopolskich pojawiają się skargi, narzekania i prośby o interwencję w sprawie subwencji oświatowej. Nie inaczej było w tym roku. Do moich biur senatorskich trafiło kilkanaście takich sygnałów, z których jeden wydaje się być szczególnie interesujący.

Przed kilku dniami napisał do mnie Zbigniew Salwa, wójt gminy Chodzież: „W związku z przydzieleniem projektowanej subwencji oświatowej dla gminy Chodzież na rok 2005 w wysokości 2.005.2130 zł z niepokojem stwierdzam jej pomniejszenie w stosunku do roku ubiegłego o 68.475 zł, mimo że w prowadzonych przez nas placówkach szkolnych czynniki mające wpływ na wysokość subwencji niewiele się zmieniły. Podobnie jak w roku ubiegłym prowadzimy trzy szkoły podstawowe i jedno gimnazjum, do których uczęszcza czterysta sześćdziesięcioro jeden uczniów, to jest o szesnaścioro uczniów mniej niż w roku 2003/2004. Zmniejszenie ilości uczniów nie pociągnęło jednak zmniejszenia ilości oddziałów, których nadal jest dwadzieścia sześć. Na takim samym poziomie jak w roku ubiegłym kształtuje się również zatrudnienie w ilości 46,72 etatów. Zatem tak znaczny spadek subwencji jest dla nas nie tylko zaskakujący, ale również budzi niepokój o losy prowadzonych przez nas placówek oświatowych, na które obecnie wydajemy kwotę 2.860.280 zł, co stanowi 36,59% budżetu. (...) Nasuwa się więc pytanie, komu zabrać, aby zabezpieczyć środki na brakującą kwotę 68.475 zł i dodatkowo trzyprocentowy wzrost wynagrodzeń o dalsze 95.849 zł? (...) W rezultacie oczekuję ze strony pana ministra zwiększenia subwencji dla gminy Chodzież o kwotę 164.324 zł.”

W kontekście tego fragmentu listu nie oczekuję od Pana Ministra odpowiedzi na pytanie, skąd wójt Zbigniew Salwa ma wziąć pieniądze na zabezpieczenie dziury oświatowej w budżecie swojej gminy, bo jest to kłopot samorządowców z Chodzieży. Interesuje mnie natomiast odpowiedź na inne pytanie: dlaczego pomniejszona została subwencja oświatowa dla gminy Chodzież, skoro nie zmieniły się czynniki mające na nią wpływ?

W sytuacji podobnej do wójta chodzieskiego jest wielu samorządowców w Wielkopolsce. Nie powoływałbym się na jego list, gdyby nie propozycje zmian systemowych, które formułuje Zbigniew Salwa. „Od osób odpowiedzialnych za stan państwa i oświaty – pisze – oczekuję niezbędnych prac nad zmianą anachronicznego reliktu komunistycznego systemu, jakim jest Karta Nauczyciela, w taki sposób, aby wynagradzać za pracę, a nie za obecność. Uczynić to można na przykład poprzez: zwiększenie i zróżnicowanie pensum dydaktycznego, uelastycznienie planu zatrudniania i wynagradzania nauczycieli, zniesienie corocznego obowiązku uchwalania przez samorządy regulaminu wynagrodzeń nauczycieli, zniesienie dodatku wiejskiego i mieszkaniowego.”

W związku z tymi uwagami wójta Zbigniewa Salwy pytam Pana Ministra: czy w ministerstwie prowadzi się prace nad zmianami w systemie finansowania oświaty oraz w jakim zakresie pokrywają się one z cytowanymi tu postulatami?

Henryk Stokłosa

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Szanowny Panie Ministrze!

Na polskiej wsi szaleje bieda i niedostatek. Rolnicy nie ubezpieczają swojego dobytku z powodu ubóstwa i braku środków.

Pragnę Pana zapytać, czy kierowany przez Pana resort nie widzi potrzeby ustawowego uregulowania dopłat do obowiązkowych ubezpieczeń w rolnictwie, a w szczególności dopłat do ubezpieczeń upraw i zwierząt.

Pragnę również zapytać, czy nie widzi Pan potrzeby wzmocnienia działającego w sferze ubezpieczeń na wsi Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych, które działa jako jednostka non profit, odwrotnie niż inne organizacje ubezpieczeniowe, które działają w głównej mierze dla osiągnięcia zysku.

Z poważaniem
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Szanowny Panie Ministrze!

Ostatnie trzęsienia ziemi na Podhalu poczyniły bardzo dużo szkód w budynkach gospodarczych i w gospodarstwach rolnych. W przepisach o obowiązkowych ubezpieczeniach brakuje zapisu o odpowiedzialności za szkody poniesione w przypadku trzęsienia ziemi. Pragnę Panu zwrócić na to uwagę i zwracam się z prośbą o podjęcie starań, tak aby szkody spowodowane przez trzęsienie ziemi również były objęte ubezpieczeniem.

Z poważaniem
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych Leszka Zielińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W rozporządzeniu Rady Ministrów z grudnia 2004 r., zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczególnych warunków udzielania pomocy przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne, w §4 maksymalną wielkość ryczałtu ustalono w odniesieniu do najniższego wynagrodzenia. Czy zasadnie uznajemy, że pojęcie to jest tożsame z pojęciem minimalnego wynagrodzenia, które w 2003 r. wynosiło 800 zł brutto?

Czy przedsiębiorcy zatrudniający osoby niepełnosprawne, które osiągnęły wiek emerytalny i do których otrzymywali oni w 2004 r. dofinansowanie składek ZUS, będą musieli rozliczać się z otrzymanego dofinansowania? A jeśli tak, to na podstawie jakich przepisów?

Z poważaniem
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do marszałka województwa małopolskiego Janusza Sepiła

Szanowny Panie Marszałku!

W gminie Szczucin jest realizowana inwestycja „Budowa kanału Radwan – Smęgorzów”. Realizacja tej inwestycji napotyka na trudności natury finansowej, stąd moja prośba o rozważenie pomocy samorządu województwa w realizacji tej inwestycji.

Z poważaniem
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra edukacji narodowej i sportu Marka Sawickiego

Szanowny Panie Ministrze!

W ostatnim czasie południe kraju nawiedziły dwa trzęsienia ziemi z epicentrum w Czarnym Dunajcu, gdzie zostało uszkodzonych wiele budynków i obiektów infrastruktury, między innymi budynek szkoły w Czarnym Dunajcu. Uszkodzenia są takie, że szkoła musiała zostać zamknięta.

Zwracam się do Pana z prośbą o pomoc dla samorządu gminy Czarny Dunajec, w szczególności o pomoc finansową w odbudowie zniszczonej szkoły.

Z poważaniem
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra środowiska Jerzego Swatonia

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana w imieniu samorządu gminy Szczucin w województwie małopolskim w sprawie realizacji zadania inwestycyjnego „Budowa kanału Radwan – Smęgorzów”.

Szczupły budżet gminy Szczucin nie pozwala na finansowanie wyżej wymienionej inwestycji, stąd moja prośba do Pana Ministra o pomoc ze strony resortu w finansowaniu budowy kanału Radwan-Smęgorzów.

Z poważaniem
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Ryszarda Kalisza

W nawiązaniu do mojego oświadczenia z dnia 22 maja 2004 r. chciałabym podtrzymać wyrażone w nim stanowisko dotyczące naruszenia art. 32 ust. 2 konstytucji przez niezgodne z jego treścią stosowanie art. 57a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (DzU nr 147 poz. 1230, z późn. zm.) oraz innych przytoczonych przepisów.

Według interpretacji ministerstwa art. 24 §3 k.p.a. upoważnia do ograniczenia prawa konstytucyjnego. W mojej ocenie jest to nieporozumienie, ponieważ treść artykułu stanowi, że może być ograniczone prawo pracownika straży pożarnej do wykonywania określonych czynności związanych z zadaniami służbowymi, a nie prawo osoby zatrudnionej w straży pożarnej do czynności wykonywanych w ramach czasu wolnego. W dalszym ciągu niezrozumiałe jest dla mnie stosowanie jakichkolwiek ograniczeń dla strażaków, którzy nie biorą udziału w postępowaniu administracyjnym.

Mam nadzieję, że odniesie się Pan ze zrozumieniem do podnoszonych przeze mnie problemów i zechce przyrzeć się dokładnie, czy akty prawne w tej sprawie są właściwie interpretowane i czy ta interpretacja służy celom, na które się powołuje. Wierzę, że uda się stworzyć klarowne zasady zapobiegania wykorzystywaniu autorytetu urzędowego bez naruszania praw konstytucyjnych.

Z wyrazami szacunku
Maria Szyszkowska

Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską

Oświadczenie skierowane do ministra obrony narodowej Jerzego Szmajdzińskiego

Uprzejmie proszę Pana Ministra o zajęcie stanowiska w sprawie wykupu mieszkań służbowych przez emerytów wojskowych w garnizonie Wędrzyn w województwie lubuskim.

Z przekazanych mi informacji wynika, że wskutek arbitralnej decyzji byłego dowódcy brygady w garnizonie Wędrzyn część budynków mieszkalnych została wyłączona ze sprzedaży na podstawie art. 55 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie umożliwiono wykup mieszkań znajdujących się w sąsiednich budynkach. Wiadomo mi również, że nie było przeszkód, by wspomniany powyżej był dowódca nabył połowę domu wolno stojącego, od lat zajmowanego przez osobę aktualnie sprawującą funkcję dowódcy.

Uprzejmie proszę Pana Ministra o wyjaśnienie, czy decyzja o umieszczeniu spornych mieszkań w wykazie kwater przeznaczonych na wyłączne zakwaterowanie wojska, co uniemożliwia ich wykup, została poprzedzona rzetelną i wnikliwą analizą stanu formalnoprawnego i faktycznego. Krańcowo odmienne traktowanie osób znajdujących się w identycznej sytuacji pod względem prawnym i faktycznym prowadzi bowiem do dyskryminacji pewnej grupy obywateli. Głęboko niepokojące jest to, że sprawa dotyczy osób, które całe życie poświęciły służbie, a podjęta decyzja jest niezaskarżalna i nie podlega kontroli.

Z wyrazami szacunku
Maria Szyszkowska

Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską

Oświadczenie skierowane do ministra edukacji narodowej i sportu Mirosława Sawickiego

W związku z pytaniami kierowanymi do mojego biura senatorskiego uprzejmie proszę Pana Ministra o udzielenie informacji, jaka liczba dzieci pozostaje poza obowiązkiem szkolnym oraz jakie czynności są podejmowane, by temu przeciwdziałać.

Zwracam się również z prośbą o informację, czy i kiedy planowane są znaczące podwyżki wynagrodzeń nauczycieli szkół podstawowych i ponadpodstawowych.

Z wyrazami szacunku
Maria Szyszkowska

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Zychowicza

Oświadczenie skierowane do prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Wojciecha Pomajdy

Szanowny Panie Prezesie!

Docierają do mnie informacje od przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego oraz podmiotów gospodarczych z województwa zachodniopomorskiego dotyczące opóźnień w wypłacaniu środków finansowych beneficjentom programu SAPARD.

Opóźnienia te w znacznym stopniu wpływają na płynność finansową jednostek samorządu terytorialnego oraz kondycję podmiotów gospodarczych, uniemożliwiając im spłatę zobowiązań wynikających z montażu finansowego przygotowanego w celu realizacji inwestycji podlegającej pomocy finansowej w ramach programu SAPARD. Opóźnienia te naruszają postanowienia umów zawartych z ARiMR, przekraczają bowiem termin wypłaty środków, upływający trzy miesiące po złożeniu kompletnego wniosku o płatność.

W związku z tym zwracam się do Pana Prezesa z prośbą o udzielenie odpowiedzi na poniższe pytania.

Jakie zostaną podjęte działania, by przywrócić płynność wypłacania środków beneficjentom programu SAPARD?

Jakie kroki zostaną podjęte, by omawiana sytuacja nie miała miejsca w przyszłości?

Łączę wyrazy szacunku
Zbigniew Zychowicz

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 74. posiedzeniu Senatu

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji
i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 listopada 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji
niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 6, w art. 15 w pkt 2 wyraz „towarów” zastępuje się wyrazami „surowców, produktów pośrednich lub produktów ubocznych pochodzących z tych surowców lub produktów pośrednich.”;
- 2) w art. 6 w pkt 12, art. 51a otrzymuje brzmienie:
„Art. 51a.
 1. W 2005 r. kwoty produkcji surowca tytoniowego dla producentów lub grup producentów tytoniu, w ramach krajowej kwoty produkcji, są przyznawane:
 - 1) w sposób określony w art. 46 ust. 2 i 3, przy czym za okres 3 lat poprzedzających ostatni zbiór uznaje się lata 2000–2002;
 - 2) na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 46 ust. 4 i 6, złożonych przez producenta lub grupę producentów tytoniu Prezesowi Agencji, w celu otrzymania kwoty na 2004 r.
 2. Prezes Agencji, w terminie do dnia 28 lutego 2005 r., w drodze decyzji, przyznaje kwoty, o których mowa w ust. 1, z podziałem na grupy użytkowe tytoniu:
 - 1) producentom lub
 - 2) grupom producentów tytoniu, z podziałem na poszczególnych członków.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw, Senat wprowadził do niej 2 poprawki.

Poprawka zawarta w pkt 2 uchwały Senatu ma charakter merytoryczny. Modyfikuje przyjętą przez Sejm regulację, dotyczącą zasad podziału kwot produkcji surowca tytoniowego na rok 2005 dla poszczególnych plantatorów oraz grup producentów tytoniu.

W myśl rozwiązań przyjętych przez Sejm kwoty te miałyby być równe kwotom przyznany na 2004 r., określonym w umowach kontraktacji. Zdaniem Senatu, rozwiązanie takie w sposób rażąco uszczupliłoby kwoty produkcyjne dla plantatorów w sześciu okręgach uprawowych na rzecz rejonu uprawy na lubelszczyźnie.

Senat zaproponował przyznawanie kwot określających indywidualne wielkości produkcji tytoniu na podstawie rzeczywistej produkcji tytoniu, popartej dokumentami dostaw w okresie 3 wskazanych lat, to jest od 2000 do 2002 roku. Dłuższy, bowiem trzyletni okres referencyjny stanowi, zdaniem Senatu, bardziej obiektywną podstawę do określenia rzeczywistej produkcji, tak dla poszczególnych producentów jak i grup producentów tytoniu.

Poprawka zawarta w pkt 1 uchwały Senatu ma na celu doprecyzowanie przepisu poprzez zastąpienie niezdefiniowanego w ustawie pojęcia „towar” określeniem używanym w innych przepisach. Pozwoli to, zdaniem Senatu, uniknąć ewentualnych wątpliwości w praktyce stosowania ustawy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o doświadczeniach na zwierzętach, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwierzę raz poddane doświadczeniu nie może być wykorzystywane powtórnie w tym celu.”;

2) w art. 5 w pkt 2 wyrazy „ich cierpienie” zastępuje się wyrazami „cierpienie zwierząt”;

3) w art. 11 w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „pod którym są one wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 22 ust. 1” zastępuje się wyrazami „zgodnie z wpisem do wykazu, o którym mowa w art. 22”;

4) w art. 16 w ust. 1 w zdaniu końcowym wyrazy „art. 22 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 22 pkt 1”;

5) w art. 34 w ust. 4 wyrazy „w ust. 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 2 pkt 1”;

6) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Kto powtórnie wykorzystuje zwierzęta doświadczalne do przeprowadzenia doświadczenia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o doświadczeniach na zwierzętach postanowił wprowadzić do jej tekstu sześć poprawek.

Dwie z nich (1 i 6) mają charakter merytoryczny. Nadając nowe brzmienie art. 4 ust. 2 ustawy wprowadzają zasadę poddania zwierząt doświadczeniu jedynie raz.

W brzmieniu nadanym przez Sejm przepis ten zabraniał wykorzystywania zwierząt powtórnie do doświadczeń powodujących silny ból, strach lub cierpienie. Zdaniem Senatu nie gwarantował ochrony zwierząt doświadczalnych na właściwym poziomie.

Senat wprowadzając zasadę jednokrotnego poddawania zwierząt doświadczeniu kierował się względami humanitarnymi, a także naukowo-badawczymi. W opinii Senatu zwierzę, które już raz odpowiedziało na wprowadzony ksenobiotyki, czy zastosowaną metodę założenia doświadczenia, przy ponownym wykorzystaniu nie gwarantuje prawdopodobieństwa uzyskania prawidłowych wyników.

Nieprzestrzeganie wprowadzonej reguły zagrożone zostało sankcją karną w postaci grzywny, kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Cztery pozostałe poprawki (2, 3, 4 i 5) mają charakter legislacyjny. Pierwsza z nich ma charakter językowy, druga koryguje odesłanie i redakcję przepisu, a dwie pozostałe niwelują błędy w odesłaniach.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego
oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2004 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 13, w art. 398 w § 1 wyrazy „w sprawach z zakresu prawa pracy – niższa niż trzydzieści tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – niższa niż piętnaście tysięcy złotych” zastępuje się wyrazami „a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych”;
- 2) w art. 1 w pkt 25, w art. 424 w § 1 w pkt 2 wyrazy „przytoczenie podstaw” zastępuje się wyrazami „przytoczenie jej podstaw”;
- 3) w art. 1 w pkt 26 po wyrazach „art. 626 § 2 i § 3,” dodaje się wyrazy „art. 767 § 2,”;
- 4) w art. 1 w pkt 34 w lit. b, w § 1 w pkt 2 wyrazy „uchybień te mogły” zastępuje się wyrazami „mogło ono”;
- 5) po art. 4 dodaje się art. 4w brzmieniu:
„Art. 4a. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o kasacji w rozumieniu Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu dotychczasowym, oznacza to skargę kasacyjną w rozumieniu niniejszej ustawy.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, postanowił wprowadzić do jej tekstu 5 poprawek.

Za przyjęciem poprawki 1 przemawiały względy społeczne. Senat uznał, że podwyższenie przez Sejm minimalnych wartości przedmiotu zaskarżenia warunkujących dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach z zakresu prawa pracy i w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (z obecnego progu dziesięciu tysięcy złotych do odpowiednio: trzydziestu i piętnastu tysięcy złotych) pogarsza, i tak trudną, sytuację osób fizycznych występujących za skargami w powyższych sprawach. Stąd, aby utrzymać w nich większą dostępność do skargi kasacyjnej, powrócono do obecnego progu minimalnej wartości przedmiotu zaskarżenia warunkującego jej dopuszczalność.

Poprawka 2 ma charakter doprecyzowujący, a zatem eliminuje wątpliwości, do których podstaw odwołuje się uściślony przez Senat przepis.

Z kolei poprawka 3 zmierza do konsekwentnego zastąpienia we wszystkich przepisach Kodeksu postępowania cywilnego pojęcia „kasacji” pojęciem „skargi kasacyjnej”, a tym samym uniknięcia rozbieżności terminologicznej. Przepis objęty poprawką jest w okresie *vacatio legis*, został dodany nowelizacją z dnia 2 lipca 2004 r. i wejdzie w życie z dniem 5 lutego 2005 r.

Następna poprawka, poprawka 4, zmienia jedną z podstaw apelacji w postępowaniu uproszczonym w ten sposób, że apelację będzie można oprzeć tylko na jednym naruszeniu przepisów postępowania, a nie jak wynika z uchwalonego przez Sejm literalnego brzmienia przepisu - na co najmniej dwóch uchybieniach. Zamierzeniem Senatu było uniknięcie ewentualnych problemów interpretacyjnych przy wnoszeniu apelacji.

Ostatnia z przyjętych poprawek, 5, ma na celu, ze względu na zmianę w Kodeksie postępowania cywilnego terminu „kasacja” na pojęcie „skargi kasacyjnej”, dokonanie nowelizacji dorozumianej, polegającej na tym, że ilekroć w innych przepisach będzie mowa o kasacji w rozumieniu Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu dotychczasowym, oznaczać to będzie skargę kasacyjną w rozumieniu ustawy nowelizującej. Wyeliminuje to rozbieżność terminologiczną, a przede wszystkim mogące powstać wątpliwości, czy w nowym stanie prawnym, w sprawach, w których uprzednio przysługiwała bądź nie przysługiwała kasacja, będzie można złożyć skargę kasacyjną (albo będzie ona niedopuszczalna).

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2004 r. ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 3 w pkt 7 wyrazy „do którego” zastępuje się wyrazami „dla którego”;
- 2) w art. 11 w ust. 4 wyrazy „oświadczenie o zapewnianiu sieci” zastępuje się wyrazami „oświadczenie o podleganiu obowiązkowi zapewniania sieci”;
- 3) w art. 12 w ust. 2 wyrazy „są obowiązani do naliczenia i wpłacenia, przed wystawieniem faktury nabywcy pojazdu” zastępuje się wyrazami „są obowiązani do wniesienia”;
- 4) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W przypadku, gdy wprowadzający pojazd, o którym mowa w ust. 1, który nie zapewnia sieci, dokonał zbycia pojazdu, obowiązany jest przekazać niezwłocznie nabywcy pojazdu dowód wpłaty, o którym mowa w ust. 2.”;
- 5) w art. 13 w ust. 3 skreśla się wyraz „trwałego”;
- 6) w art. 13 w ust. 4 w pkt 1, w art. 31 w ust. 2 w pkt 1 i 3, w art. 36 w ust. 2 w pkt 1 i 3 i w art. 42 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „nazwisko i adres” zastępuje się wyrazami „nazwisko, miejsce zamieszkania i adres”;
- 7) w art. 13 w ust. 4 w pkt 4 i w art. 42 w ust. 2 w pkt 2 wyraz „adresy” zastępuje się wyrazami „miejscowości i adresy”;
- 8) w art. 14 w ust. 1 wyrazy „naliczenia i wpłacenia” zastępuje się wyrazem „wniesienia”;
- 9) w art. 15 w ust. 2 wyrazy „kierując się potrzebą ujednoczenia treści sprawozdań” zastępuje się wyrazami „uwzględniając zakres niezbędnych danych”;
- 10) w art. 16 w ust. 1 wyraz „obliczenia” zastępuje się wyrazem „ponoszenia”;
- 11) w art. 17 w ust. 3 wyrazy „opłat za brak sieci” zastępuje się wyrazami „opłat, o których mowa w ust. 1 i 2.”;
- 12) w rozdziale 3 dodaje się art. 17a w brzmieniu:
„Art. 17a. Właściciel pojazdu lub upoważniona przez niego osoba, przedstawiająca pojazd do pierwszego badania technicznego lub okresowego badania technicznego, jest obowiązany do wpłacenia opłaty recyklingowej w wysokości 5 zł.”;
- 13) w art. 18, w art. 19 w zdaniu wstępnym, w art. 48 i w art. 57 w pkt 4 w lit. a w tiret drugim i trzecim wyrazy „do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów” zastępuje się wyrazami „przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów”;
- 14) dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Obowiązki przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów

Art. 20a.

1. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów pobiera opłatę recyklingową, o której mowa w art. 17a.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje prowizję w wysokości 10% pobranej opłaty recyklingowej.

Art. 20b.

1. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej, pomniejszone o prowizję, o której mowa w art. 20a ust. 2, przedsiębiorca, o którym mowa w art. 20a ust. 1, przekazuje w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału kalendarzowego na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 20a ust. 1, przekazuje informację o liczbie wykonanych pierwszych badań technicznych i okresowych badań technicznych oraz wysokości pobranych opłat recyklingowych do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie, o którym mowa w ust. 1.”;
- 15) w art. 27 wyrazy „ujednoczenia treści zaświadczeń” zastępuje się wyrazami „uwzględnienia zakresu niezbędnych danych”;
- 16) w art. 28 w ust. 3 po wyrazach „R1–R9” dodaje się wyrazy „R13 i R14”;
- 17) w art. 28 w ust. 4 po wyrazach „R2–R9” dodaje się wyrazy „i R14”;

- 18) w art. 28 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
„4a. Przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmioty wyposażenia i części pojazdów przeznaczone do ponownego użycia zalicza się do odzysku i recyklingu.
4b. Ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu oraz dokumentów potwierdzających dokonanie odzysku i recyklingu, które zawierają w szczególności:
1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu;
2) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie odzysku i recyklingu.”;
- 19) w art. 28 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się potrzebą ujednoczenia metodyki obliczania poziomów odzysku i recyklingu oraz uwzględniając zakres niezbędnych danych, określi, w drodze rozporządzenia:
1) frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do recyklingu;
2) frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do innych procesów odzysku niż recykling;
3) rodzaje i wzory dokumentów potwierdzających dokonanie odzysku i recyklingu;
4) sposób obliczania poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.”;
- 20) w art. 29 skreśla się ust. 1, 3 i 6;
21) w art. 29 w ust. 4 wyrazy „prowadzącego działalność w zakresie odzysku” zastępuje się wyrazami „prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub recyklingu”;
22) w art. 30 w ust. 1 w pkt 2 oraz w art. 58 w pkt 2, w art. 410a w ust. 2 oraz w pkt 3 w lit. a, w ust. 5b w pkt 3 wyrazy „przekazanych do ponownego użycia” zastępuje się wyrazami „przeznaczonych do ponownego użycia”;
23) w art. 30 w ust. 1 w pkt 3 i w art. 58 w pkt 3 w lit. a, w ust. 5a wyrazy „nazwiska i adresu” zastępuje się wyrazami „nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu”;
24) w art. 30 w ust. 1 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) przedsiębiorcach, którym przekazano odpady do unieszkodliwiania, z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu przedsiębiorcy;”;
- 25) w art. 30 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „i po tym dniu” zastępuje się wyrazami „i w okresie późniejszym”;
26) w art. 30 w ust. 4 skreśla się wyrazy „, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań,” oraz po wyrazie „przekazywania” dodaje się wyrazy „, uwzględniając zakres niezbędnych danych oraz możliwość jego przekazywania w drodze elektronicznej”;
27) w art. 33 w ust. 3 i w art. 35 w ust. 1 wyrazy „do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu” zastępuje się wyrazami „przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu”;
28) w art. 39 w ust. 7 wyrazy „adres punktu zbierania pojazdów” zastępuje się wyrazami „miejscowość, na terenie której położony jest punkt zbierania pojazdów.”;
29) w art. 50 w pkt 3 wyrazy „, w tym recyklingu” zastępuje się wyrazami „lub recyklingu”;
30) w art. 51 w ust. 1 po wyrazach „nie wydaje” dodaje się wyrazy „właścicielowi pojazdu zaświadczenia o demontażu pojazdu” oraz wyrazy „zaświadczenia o demontażu pojazdów” zastępuje się wyrazami „tego zaświadczenia”;
31) w art. 51 w ust. 2 po wyrazach „nie wydaje” dodaje się wyrazy „właścicielowi pojazdu zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu” oraz wyrazy „zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu” zastępuje się wyrazami „tego zaświadczenia”;
32) w art. 55, w pkt 16b i w art. 56, w pkt 19b wyrazy „i art. 14” zastępuje się wyrazami „, art. 14 i art. 17a”;
33) w art. 57 w pkt 3, w pkt 9 wyrazy „oświadczenia o zapewnianiu sieci” zastępuje się wyrazami „oświadczenia o podleganiu obowiązkowi zapewniania sieci”;
34) w art. 57 w pkt 3 w zdaniu wstępnym po wyrazach „w art. 72” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a i dodaje się lit. b w brzmieniu:
„b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) pojazdu innego niż określony w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia..... o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji – w zakresie ust. 1 pkt 9.”;
- 35) w art. 57 w pkt 4 w lit. a w tiret drugim i w lit. c po wyrazach „o demontażu pojazdu, o którym mowa” dodaje się wyrazy „w ust. 2, bądź”;
36) w art. 57 w pkt 4 w lit. a w tiret drugim i w lit. c oraz w pkt 5 wyrazy „art. 24 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 24 ust. 1 pkt 2”;

- 37) w art. 57 w pkt 4 w lit. a w tiret trzecim po wyrazie „eksploatacji” dodaje się wyrazy „, albo równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie”;
- 38) w art. 57 w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W przypadku przekazania przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów pojazdu innego niż określony w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia..... o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, w celu jego wyrejestrowania, przedsiębiorca wydaje zaświadczenie o demontażu tego pojazdu, odpowiadające wymogom określonym dla zaświadczenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 lub art. 33 ust. 3 tej ustawy.”;”;
- 39) w art. 57 w pkt 4 w lit. c, w ust. 3 po wyrazach „tej ustawy,” dodaje się wyrazy „albo równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie,”;
- 40) w art. 57 w pkt 5, w lit. j po wyrazach „o którym mowa” dodaje się wyrazy „w art. 79 ust. 2, bądź”;
- 41) w art. 57 w pkt 6 w lit. b, w ust. 8 wyrazy „kierując się potrzebami ujednoczenia wniosków oraz usprawnienia procesu udostępniania danych z centralnej ewidencji pojazdów” zastępuje się wyrazami „uwzględniając zakres niezbędnych danych”;
- 42) w art. 58 w pkt 1, w art. 401 w ust. 7 po wyrazach „wpływy z” dodaje się wyrazy „należności i”;
- 43) w art. 58 w pkt 1, w art. 401 w ust. 11 i 12, w pkt 2, w art. 410b i w pkt 3 w lit. a, w ust. 5b w pkt 1 wyrazy „oraz art. 17 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „, art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 17a”;
- 44) w art. 58 w pkt 3 w lit. c, w ust. 10 skreśla się wyrazy „, kierując się potrzebą ujednoczenia informacji,” oraz po wyrazach „i 5b” dodaje się wyrazy „, uwzględniając możliwość ich przekazywania w drodze elektronicznej oraz zakres niezbędnych danych”;
- 45) w art. 63 w pkt 1 wyrazy „art. 7 i art. 8” zastępuje się wyrazami „art. 7, art. 8, art. 44, art. 45, art. 57 pkt 2 i art. 62”;
- 46) w art. 63 w pkt 2 wyrazy „art. 11–17” zastępuje się wyrazami „art. 11–17a, art. 20a, art. 20b”;
- 47) w art. 63 w pkt 2 wyrazy „art. 28, art. 57 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 28, art. 47, art. 55, art. 56, art. 57 pkt 3, art. 58 pkt 1 i 3 w zakresie dotyczącym art. 401 ust. 11 i 12 i art. 415 ust. 5a i 5b, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,”;
- 48) w art. 63 w pkt 3 na końcu dodaje się średnik i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) art. 58 pkt 1 w zakresie dotyczącym art. 401 ust. 1–10 i 13–16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm w dniu 25 listopada 2004 r. ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, Senat wprowadził do niej 48 poprawek.

Poprawki nr 1–3, 5–8, 10, 11, 13, 21–23, 25, 27–31, 33 i 36 mają na celu zapewnienie wewnętrznej spójności ustawy, spójności z obowiązującym systemem prawnym i zgodności z regułami poprawnej techniki legislacyjnej, doprecyzowanie przepisów ustawy oraz zachowanie poprawnych konstrukcji redakcyjnych.

W toku rozpatrywania ustawy Senat uznał za stosowne wprowadzenie do niej trzech grup poprawek, zmierzających do istotnej zmiany merytorycznej jej przepisów.

Po pierwsze, uznając potrzebę rozszerzenia katalogu źródeł finansowania systemu recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, Senat wprowadził do ustawy poprawki nr 12, 14, 32, 43 i 46, które zmierzają do wprowadzenia opłaty recyklingowej w wysokości 5 zł, pobieranej od właściciela pojazdu lub upoważnionej przez niego osoby przy pierwszym badaniu technicznym lub okresowym badaniu technicznym tego pojazdu.

Po drugie, Senat zmodyfikował przepisy dotyczące obliczania poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (poprawki nr 16–20).

Po trzecie, Izba stanęła na stanowisku, iż nowelizacja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym wymaga uzupełnienia o przepisy regulujące problematykę przekazywania przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów pojazdu innego niż określony w art. 3 pkt 4 ustawy (poprawki nr 34, 35, 38 i 40).

Uchwalając poprawkę nr 4, Izba stanęła na stanowisku, iż pożądane jest ustanowienie zasady, w myśl której w przypadku, gdy wprowadzający pojazd – wprowadzający na terytorium kraju nie więcej niż 1000 pojazdów w roku kalendarzowym i nie zapewniający sieci zbierania pojazdów – dokonał zbycia pojazdu, obowiązany jest przekazać niezwłocznie nabywcy pojazdu dowód wniesienia opłaty od pojazdu wprowadzonego na terytorium kraju.

Analizując statuowane przez ustawę przepisy upoważniające do wydania stosownych rozporządzeń przez właściwych ministrów, Senat uznał, że nie zawierają one prawidłowo sformułowanych wytycznych dotyczących ich treści. W przepisach art. 15 ust. 2, art. 27, art. 30 ust. 4, art. 57 pkt 6 lit. b oraz art. 58 pkt 3 lit. c ustawy zawarte zostały sformułowania bardzo ogólne, które nie mogą być uznane za wytyczne w rozumieniu art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Z uwagi więc na fakt, iż wytyczne mają być konkretnymi na gruncie danej delegacji ustawowej wskazówkami wyznaczającymi treść rozporządzenia lub sposób ukształtowania jego treści Senat uchwalił poprawki nr 9, 15, 26, 41 i 44.

Uznając potrzebę poszerzenia zakresu informacji przedstawianych Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewodzie przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu, Senat opowiedział się za tym, aby przekazywane tym podmiotom roczne sprawozdanie zawierało – oprócz danych wymienionych w art. 30 ust. 1 ustawy – informacje o przedsiębiorcach, którym przekazano odpady do unieszkodliwiania (poprawka nr 24).

Art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, w brzmieniu nadanym przez ustawę, stanowi, że pojazd podlega wyrejestrowaniu przez organ właściwy ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, na wniosek jego właściciela, w przypadku przekazania pojazdu przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów, na podstawie zaświadczenia o demontażu pojazdu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 33 ust. 3 ustawy, albo równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie. Oceniając pozytywnie unormowanie honorujące równoważny dokument, o którym mowa w powołanym przepisie, Senat zwrócił uwagę na potrzebę dokonania odpowiednich zmian w innych przepisach ustawy – Prawo o ruchu drogowym, które dotyczą problematyki wyrejestrowania pojazdu na wniosek jego właściciela (art. 79 ust. 1 pkt 6, w brzmieniu dodanym przez ustawę) oraz wyrejestrowania pojazdu z urzędu przez organ rejestrujący (art. 79 ust. 3, w brzmieniu nadanym przez ustawę). Tym samym Senat uznał, że zasada uznawania równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie powinna odnosić się zarówno do zaświadczenia o demontażu pojazdu, jak również zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu (poprawki nr 37 i 39).

Poprawka nr 42 zmierza do tego, aby art. 401 ust. 7 ustawy – Prawo ochrony środowiska, w brzmieniu nadanym przez ustawę, stanowił, że przychodami Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej są wpływy z należności i opłat, o których mowa w art. 142 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

W toku senackiego postępowania legislacyjnego zwracano uwagę, że jeżeli zamiarem ustawodawcy jest zróżnicowanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy, to powinno być ono dokonane w sposób konsekwentny, tj. obejmować wszystkie przepisy powiązane ze sobą treściowo. Ustawa w sposób niepełny uczyniła zadość powołanej zasadzie, przewidując inne terminy wejścia w życie dla określonych przepisów merytorycznych, inne zaś dla ściśle związanych z nimi przepisów karnych, prze-

pisów zmieniających lub przepisów przejściowych. Dążąc do zmiany tego stanu rzeczy, Senat uchwalił poprawki nr 45 i 47.

W zakresie modyfikacji przepisu końcowego, o której mowa w poprawce nr 48, Senat kierował się inną motywacją niż wyrażoną powyżej. Mianowicie, wyrażając przekonanie, że zmiany w art. 401 ust. 1–10 i 13–16 ustawy – Prawo ochrony środowiska, w brzmieniu nadanym przez ustawę, które określają przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz innych funduszy ochrony środowiska, powinny wejść w życie możliwie jak najwcześniej, zaproponował 14-dniową *vacatio legis* w tym zakresie.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych
i innych substancji**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 15 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Przy przyznawaniu uprawnień do emisji prowadzącemu instalację, uruchomioną po dniu wejścia w życie ustawy, uwzględnia się takie same relacje między wielkością emisji rzeczywistej a wielkością produkcji jak w dniu przekazania instalacji do eksploatacji. Zasada ta obowiązuje nie dłużej niż przez okres 15 lat od dnia przekazania instalacji do eksploatacji.”;
- 2) w art. 25 w ust. 3 w pkt 2 w zdaniu wstępnym oraz w art. 58 w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „210 dni” zastępuje się wyrazami „7 miesięcy”;
- 3) art. 30 w ust. 2 po wyrazach „dokonania przeniesienia” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3”;
- 4) w art. 31 w ust. 3 w pkt 4 po wyrazach „tytułach prawnych” dodaje się wyraz „do”;
- 5) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Prowadzący likwidowaną instalację w ciągu 3 miesięcy od dnia zaprzestania w niej produkcji dokonuje rozliczenia z przyznaných uprawnień do emisji.”;
- 6) w art. 35 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Pozwoleń tych nie dołącza się, jeżeli zostały one wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia.”;
- 7) w art. 51 i 52 po wyrazach „art. 50 ust. 1” dodaje się wyrazy „i 2”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat, rozpatrując ustawę o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, wprowadził do niej 7 poprawek.

Poprawka nr 1 jest wyrazem przekonania Senatu, że ustawowo należy określić zasady przydziału uprawnień do emisji na najbliższe 15 lat tym podmiotom, które prowadzą nowe instalacje. Ma to zapewnić przedsiębiorcom przydział uprawnień na przyszłe okresy rozliczeniowe na z góry ustalonym poziomie i gwarantować stabilną pracę. Zdaniem Izby rozwiązanie to będzie dotyczyło tylko takich inwestycji, które będą zastępowały istniejące instalacje nowszymi, bardziej proekologicznymi, o większej sprawności.

Poprawka nr 2 w miejsce terminu wyrażonego w dniach (210 dni) wprowadza termin określony w miesiącach (7 miesięcy). Senat proponuje tę poprawkę ze względu na mogące się pojawić trudności z właściwym wyliczeniem terminu 210-dniowego.

Poprawka nr 6 zwalnia z obowiązku dołączania pozwoleń wydanych na podstawie ustawy – Prawo ochrony środowiska w przypadku, gdy zostały one wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia do emisji. Senat, przyjmując tę poprawkę, miał na uwadze zapobieganie formalizowaniu postępowania i gromadzeniu nadmiernych ilości dokumentów.

Pozostałe poprawki (nr 3, 4, 5 i 7) mają charakter precyzujący, redakcyjny bądź językowy i poprawiają czytelność ustawy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym,
ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„Ustawa o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz ustawy o pożyczkach i kredytach studenckich”;
- 2) w art. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) w art. 27a ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Fundusz pomocy materialnej dla studentów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeznacza się na wypłaty świadczeń pomocy materialnej dla studentów oraz na remonty domów i stołówek studenckich.”;
- 3) w art. 1 w pkt 3 w lit. b, w ust. 4a wyrazy „stypendium socjalnego” zastępuje się wyrazami „świadczeń pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 152 ust. 1 pkt 1–1c”;
- 4) w art. 1 w pkt 4, w ust. 1 wyrazy „wykonywania pracy cudzoziemcovi” zastępuje się wyrazami „cudzoziemcovi wykonywania pracy”;
- 5) w art. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) w art. 152 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:
„1a) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych,
1b) dopłaty do zakwaterowania,
1c) dopłaty do posiłków.”;
- 6) w art. 1 w pkt 6, w ust. 1 wyrazy „w art. 152 ust. 1 pkt 1, 1a, 2 i 5” zastępuje się wyrazami „w art. 152 ust. 1 pkt 1-2 i 5”;
- 7) w art. 1 w pkt 7, w ust. 1 wyrazy „w art. 152 ust. 1 pkt 1, 1a, 2 i 5” zastępuje się wyrazami „w art. 152 ust. 1 pkt 1-2 i 5”;
- 8) w art. 1 w pkt 8:
 - a) przed lit. a dodaje się lit.... w brzmieniu:
„...) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Świadczenia pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 152 ust. 1 pkt 1, 1b i 1c, może otrzymać student znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej.
2. Wysokość dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o świadczenia, o których mowa w ust. 1, ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego, z tym że miesięczna wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta nie może być większa niż 150% sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 35, poz. 305, Nr 64, poz. 593 i Nr 192, poz. 1963).”,
 - b) w lit. a, w ust. 2a w zdaniu wstępnym wyrazy „stypendium socjalne” zastępuje się wyrazami „świadczenia, o których mowa w ust. 1.”,
 - c) w lit. b, w ust. 3 w zdaniu wstępnym wyrazy „stypendium socjalne” zastępuje się wyrazami „świadczenia, o których mowa w ust. 1.”,
 - d) w lit. d, ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Student studiów dziennych może otrzymać dopłatę do zakwaterowania z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie.”,
 - e) po lit. d dodaje się lit.... w brzmieniu:
„...) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:
„4a. Student, o którym mowa w ust. 4, może otrzymać dopłatę do zakwaterowania z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki niepracującego małżonka lub dziecka studenta wspólnie z nim zamieszkujących.
4b. Cenę posiłku oraz wysokość dopłaty do pełnych kosztów przygotowania posiłku ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.

- 4c. Dopłata do posiłków w stołówkach studenckich stanowi różnicę między kosztem własnym poniesionym przez uczelnię, a sumą wpływów z opłat wniesionych przez studentów. Suma wpływów z opłat za wyżywienie w stołówce studenckiej nie może być niższa niż koszt surowca przeznaczonego na to wyżywienie.”;”;
- 9) w art. 1 w pkt 8 w lit. a, w ust. 2a w pkt 3 po wyrazie „rodziców” dodaje się wyrazy „, opiekunów prawnych, opiekunów faktycznych”;
- 10) w art. 1 w pkt 8 w lit. b, w ust. 3 w zdaniu wstępnym skreśla się wyraz „przepisu”;
- 11) w art. 1 w pkt 8 w lit. b, w ust. 3 w pkt 3 wyrazy „Działania ZPORR” zastępuje się wyrazami „Działania Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego”;
- 12) w art. 1 w pkt 8 w lit. b, w ust. 3 w pkt 4 po wyrazie „świadczeń” dodaje się wyrazy „pomocy materialnej dla uczniów”;
- 13) w art. 1 w pkt 8 skreśla się lit. e;
- 14) w art. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) po art. 152c dodaje się art. 152ca w brzmieniu:
„Art. 152ca. Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych może otrzymywać student w związku z ponoszeniem dodatkowych kosztów z tytułu niepełnosprawności potwierdzonej orzeczeniem właściwego organu.”;”;
- 15) w art. 1 w pkt 9:
a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„w art. 152e po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:”,
b) ust. 5 oznacza się jako ust. 3a oraz po wyrazach „w art. 152 ust. 1 pkt 3 i 4” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 4”;
- 16) w art. 1 w pkt 10 w lit. a, ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Świadczenia pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 152 ust. 1 pkt 1–1c i 2 w zakresie stypendium za wyniki w nauce są przyznawane na semestr lub na rok akademicki, a stypendium za wyniki w sporcie, o którym mowa w art. 152 ust. 1 pkt 2, i stypendia ministra, których mowa w art. 152 ust. 1 pkt 3 i 4, na rok akademicki, z wyjątkiem przypadku gdy ostatni rok studiów, zgodnie z planem studiów, trwa jeden semestr.”;
- 17) w art. 1 w pkt 10 w lit. b, w ust. 4 wyrazy „stypendia, o których mowa w art. 152 ust. 1 pkt 1,” zastępuje się wyrazami „świadczenia, o których mowa w art. 152 ust. 1 pkt 1, 1b, 1c,”;
- 18) w art. 1 w pkt 11, w ust. 1 wyrazy „w art. 152 ust. 1 pkt 1, 1a, 2 i 5” zastępuje się wyrazami „w art. 152 ust. 1 pkt 1-2 i 5”;
- 19) w art. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) w art. 24a ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Fundusz pomocy materialnej dla studentów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeznaczona jest na wypłaty świadczeń pomocy materialnej dla studentów oraz na remonty domów i stołówek studenckich.”;”;
- 20) w art. 2 w pkt 3, w ust. 1 wyrazy „wykonywania pracy cudzoziemcowi” zastępuje się wyrazami „cudzoziemcowi wykonywania pracy”;
- 21) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) w art. 75 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a-1c w brzmieniu:
„1a) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych,
1b) dopłaty do zakwaterowania,
1c) dopłaty do posiłków,”;”;
- 22) w art. 2 w pkt 5:
a) w lit. a, w ust. 1 wyrazy „w art. 75 ust. 1 pkt 1, 1a, 2 i 5” zastępuje się wyrazami „w art. 75 ust. 1 pkt 1-2 i 5”,
b) w lit. b, w ust. 2 wyrazy „w art. 75 ust. 1 pkt 1, 1a i 5” zastępuje się wyrazami „w art. 75 ust. 1-1c i 5”;
- 23) w art. 2 w pkt 6:
a) przed lit. a dodaje się lit.... w brzmieniu:
„...”) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Świadczenia pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 1, 1b i 1c, może otrzymać student znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej.
2. Wysokość dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o świadczenia, o których mowa w ust. 1, ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego, z tym że miesięczna wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta nie może być większa niż 150% sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 35, poz. 305, Nr 64, poz. 593 i Nr 192, poz. 1963).”,

- b) w lit. a, w ust. 2a w zdaniu wstępnym wyrazy „stypendium socjalne” zastępuje się wyrazami „świadczenia, o których mowa w ust. 1,”;
- c) w lit. b, w ust. 3 w zdaniu wstępnym wyrazy „stypendium socjalne” zastępuje się wyrazami „świadczenia, o których mowa w ust. 1,”;
- d) w lit. d, ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Student studiów dziennych może otrzymać dopłatę do zakwaterowania z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do uczelni uniemożliwiłby lub w znacznym stopniu utrudnił studiowanie.”;
- e) po lit. d dodaje się lit.... w brzmieniu:
„...”) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:
„4a. Student, o którym mowa w ust. 4, może otrzymać dopłatę do zakwaterowania z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki niepracującego małżonka lub dziecka studenta wspólnie z nim zamieszkujących.
4b. Cenę posiłku oraz wysokość dopłaty do pełnych kosztów przygotowania posiłku ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.
4c. Dopłata do posiłków w stołówkach studenckich stanowi różnicę między kosztem własnym poniesionym przez uczelnię, a sumą wpływów z opłat wniesionych przez studentów. Suma wpływów z opłat za wyżywienie w stołówce studenckiej nie może być niższa niż koszt surowca przeznaczonego na to wyżywienie.”;
- 24) w art. 2 w pkt 6 w lit. a, w ust. 2a w pkt 3 po wyrazie „rodziców” dodaje się wyrazy „, opiekunów prawnych, opiekunów faktycznych”;
- 25) w art. 2 w pkt 6 w lit. b, w ust. 3 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
„3) świadczeń otrzymywanych na podstawie Działania Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego”Wyrównywanie szans edukacyjnych poprzez programy stypendialne”,
4) świadczeń pomocy materialnej dla uczniów otrzymywanych na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, z późn. zm.)”;
- 26) w art. 2 w pkt 6 skreśla się lit. e;
- 27) w art. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) po art. 75b dodaje się art. 75ba w brzmieniu:
„Art. 75ba. Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych może otrzymywać student w związku z ponoszeniem dodatkowych kosztów z tytułu niepełnosprawności potwierdzonej orzeczeniem właściwego organu.”;
- 28) w art. 2 w pkt 7 w lit. a, ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Świadczenia pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 1–1c i 2 w zakresie stypendium za wyniki w nauce są przyznawane na semestr lub na rok akademicki, a stypendium za wyniki w sporcie, o którym mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2, i stypendia ministra, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 3 i 4, na rok akademicki, z wyjątkiem przypadku gdy ostatni rok studiów, zgodnie z planem studiów, trwa jeden semestr.”;
- 29) w art. 2 w pkt 7 w lit. b, w ust. 4 wyrazy „stypendia, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 1,” zastępuje się wyrazami „świadczenia, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 1, 1b, 1c,”;
- 30) w art. 2 w pkt 8, w ust. 1 wyrazy „w art. 75 ust. 1 pkt 1, 1a, 2 i 5” zastępuje się wyrazami „w art. 75 ust. 1 pkt 1-2 i 5”;
- 31) w art. 2 w pkt 9:
a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„w art. 75h po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:”;
b) ust. 4 oznacza się jako ust. 2a oraz po wyrazach „w art. 75 ust. 1 pkt 3 i 4” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3”;
- 32) skreśla się art. 4;
- 33) w art. 7 w zdaniu wstępnym wyrazy „w art. 4a ust. 1a ustawy wymienionej w art. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 4a ust. 2 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 1”;
- 34) art. 9 otrzymuje brzmienie:
„Art. 9.
1. Studenci, którzy w dniu wejścia w życie ustawy otrzymują stypendium socjalne, otrzymują to stypendium na dotychczasowych zasadach do końca okresu na jaki zostało przyznane, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Studenci, którzy w dniu wejścia w życie ustawy otrzymują stypendium socjalne, którego kwota została zwiększona w związku z ponoszeniem dodatkowych kosztów z tytułu niepełnosprawności, z początkiem letniego semestru roku akademickiego 2004/2005 zamiast kwoty tego zwiększenia otrzymują stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych.”

3. Wysokość stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota dotychczasowego zwiększenia stypendium socjalnego w związku z ponoszeniem dodatkowych kosztów z tytułu niepełnosprawności.
 4. W roku akademickim 2004/2005 stypendia specjalne dla osób niepełnosprawnych przyznaje się z początkiem letniego semestru.”;
- 35) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:
„Art. 9a. Dopłaty do posiłków oraz dopłaty do zakwaterowania po raz pierwszy przyznaje się z początkiem roku akademickiego 2005/2006.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2004 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw i zaproponował wprowadzenie do niej 35 poprawek. Zasadnicza grupa poprawek zmierza do wprowadzenia do ustawy kompleksu przepisów rozszerzających katalog form pomocy materialnej dla studentów o dopłaty do zakwaterowania i dopłaty do posiłków. Pozostałe poprawki mają na celu przede wszystkim zapewnienie ustawie poprawności legislacyjnej, w szczególności poprzez zastosowanie prawidłowej techniki legislacyjnej, wyeliminowanie wieloznaczności, ujednoczenie przepisów ustawy o wyższych szkołach zawodowych i ustawy o szkolnictwie wyższym, a także właściwe (adekwatne) sformułowanie intencji ustawodawcy.

Poprawki nr 2, 3, 5, 6, 7, 8, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 28, 29, 30 i 35 wprowadzają do ustawy przepisy dotyczące dopłat do zakwaterowania i dopłat do posiłków. Senat uznał za celowe rozszerzenie katalogu form pomocy materialnej dla studentów o inne niż stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych i zapomoga świadczenia o charakterze socjalnym. Wprowadzając te poprawki Senat uwzględnił postulaty środowiska studenckiego wskazującego, że reforma systemu świadczeń pomocy materialnej dla studentów, która dokonała się z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 maja 2004 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o pożyczkach i kredytach studenckich oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadziła katalog form pomocy materialnej dla studentów nieodpowiadający oczekiwaniom i zapotrzebowaniu tego środowiska. Ponadto, zdaniem Senatu, system pomocy materialnej w obecnej formie nie daje gwarancji osiągnięcia celu dla którego został on skonstruowany (tj. zapewnienia obywatelom równego i powszechnego dostępu do wykształcenia), a który wynika z art. 70 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Senat uznał, że uelastycznienie tego systemu, a w szczególności rozszerzenie katalogu form pomocy materialnej pozwoli podmiotom przyznającym świadczenia pomocy materialnej uwzględnić rzeczywiste, indywidualne potrzeby każdego ze studentów. Nie bez znaczenia jest również to, że dodawane przez Senat formy pomocy materialnej przewidziane były w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1991 r. w sprawie warunków, form, trybu przyznawania i wypłacania oraz wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych oraz rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 września 1998 r. w sprawie warunków, form, trybu przyznawania i wypłacania oraz wysokości pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych uczelni zawodowych, które utraciły moc z dniem 17 lipca 2004 r. Ponadto wprowadzając poprawkę nr 3 Senat proponuje wyłączenie prawa studiujących w Polsce obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich EFTA – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członków ich rodzin do wszystkich świadczeń pomocy materialnej dla studentów o charakterze socjalnym. Senat uznał, że ze względu na możliwości budżetu państwa oraz ze względu na socjalny charakter stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, dopłaty do zakwaterowania i dopłaty do posiłków, prawo do tych świadczeń przysługiwać powinno jedynie obywatelom polskim. Poprawki nr 8 i 23 podnoszą o 50% maksymalny próg wysokości dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającej do ubiegania się o stypendium socjalne, dopłaty do zakwaterowania i dopłaty do posiłków, co ma na celu uelastycznienie zasad przyznawania pomocy materialnej dla studentów, natomiast poprawki nr 16 i 28 umożliwiają przyznawanie stypendium za wyniki w nauce na semestr lub na rok akademicki, a nie wyłącznie na rok akademicki. Zdaniem Senatu przyznawanie stypendium za wyniki w nauce powinno uwzględniać specyfikę procesu dydaktycznego uczelni.

Wprowadzając poprawki nr 1 i 32 Senat miał na uwadze dotychczasową treść art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 28 maja 2004 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o pożyczkach i kredytach studenckich oraz o zmianie niektórych innych ustaw, oraz fakt, że przepis ten jest przepisem przejściowym. Zdaniem Senatu technika zastosowana do wydłużenia terminu wypłacania kredytu studenckiego osobom uprawnionym była niepoprawna. Wskazany wyżej art. 10 ust. 2 skonsumował się wraz z końcem roku akademickiego 2003/2004, tj. z dniem 30 września 2004 r., a więc możliwość wypłacania kredytu osobom uprawnionym, o których mowa w tym przepisie, po dniu 30 września nie jest możliwa. Uznano przy tym, że uchwalona przez Sejm zmiana treści przepisu przejściowego nie miałaby mocy wstecznej, w związku z tym nie można byłoby mówić o wydłużeniu okresu wypłacania kredytu, ale o jego przywróceniu. Jak się wydaje przywrócenie takie powinno nastąpić nie w drodze nowelizacji wspomnianego art. 10 ust. 2, ale w drodze nowego przepisu, który uregulowałby kwestię wypłaty kredytu osobie uprawnionej do jego otrzymania w roku akademickim 2003/2004, o której mowa w nowelizowanym ust. 2, od dnia wejścia w życie rozpatrywanej ustawy za okres od dnia 1 października 2004 r. Ponadto w trakcie prac na ustawą Senat powziął informację, że cel któremu służyć miał art. 4 został zrealizowany w oparciu o dotychczasowe uregulowania i w związku z tym art. 4 stał się zbędny.

Poprawki nr 9 i 24 zmierzają do wyraźnego wskazania, że przy ustalaniu dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne uwzględnia się dochody osiągane przez opiekunów prawnych lub opiekunów faktycznych studenta. Senat uznał, że dotychczasowe brzmienie przepisu mogło budzić wątpliwości, czy pojęcie „rodzice studenta” obejmuje swoim zakresem również opiekunów prawnych lub opiekunów faktycznych studenta.

Senat zaproponował wprowadzenie poprawki nr 11, ponieważ w dodawanym art. 152c ust. 3 pkt 3 posłużono się skrótem nie wskazując co należy rozumieć przez „ZPORR”. Mając na względzie komunikatywność przepisu dla jego adresatów oraz określone w Zasadach techniki prawodawczej (zwanym dalej „ZTP”) zasady posługiwania się skrótami (§ 154 ust. 1 i 3) zaproponowano, aby skrót „ZPORR” zastąpić pełną nazwą programu – „Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego”.

W związku z tym, że w ustawie o systemie oświaty przewidziano różne rodzaje świadczeń (m.in. świadczenia przedszkoli publicznych, świadczenia przysługujące nauczycielom polskim skierowanym lub delegowanym do pracy za granicą) konieczne stało się uściślenie, że przepis art. 152c ust. 3 pkt 4 dotyczy świadczeń pomocy materialnej dla uczniów (poprawka nr 12).

Mając na uwadze, że ustawodawca formułuje przepisy dotyczące poszczególnych form pomocy materialnej dla studentów w odrębnych artykułach Senat uznał, że treść dodawanego art. 152c ust. 5 należy umieścić również w odrębnym artykule. Jest to istotne z punktu widzenia czytelności i przejrzystości uregulowań ustawy. Umieszczenie przepisu dotyczącego stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych w odrębnym artykule jest jednocześnie wskazówką interpretacyjną wskazującą, że stypendium to należy traktować inaczej niż stypendium socjalne (dopłatę do zakwaterowania, dopłatę do posiłku), w szczególności jako świadczenie przysługujące w oderwaniu od kryterium dochodowego. Nie bez znaczenia jest również to, że dodawany ust. 5 stanowi samodzielną myśl, a więc zastosowanie znaleźć powinna zasada § 55 ust. 1 ZTP, zgodnie z którą każdą samodzielną myśl ujmuje się w odrębny artykuł (poprawki nr 13 i 14). Analogiczne uzasadnienie odnosi się do poprawek nr 26 i 27.

Poprawki nr 15 i 31 mają na celu prawidłowe sformułowanie intencji ustawodawcy; uwzględniają, że przepis dodawany odpowiednio do art. 152e ustawy o szkolnictwie wyższym i art. 75h ustawy o wyższych szkołach zawodowych jest przepisem o charakterze ogólnym w stosunku do dotychczasowych przepisów art. 152e ust. 4 i art. 75h ust. 3.

W związku z nowym brzmieniem art. 75b ust. 3 oraz mając na uwadze zmianę w analogicznym art. 152c ust. 3 ustawy o szkolnictwie wyższym Senat uznał, że do katalogu dochodów, których nie wlicza się do wysokości dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającej do ubiegania się o stypendium socjalne, należy włączyć świadczenia otrzymywane na podstawie Działania Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego oraz świadczenia otrzymywane na podstawie ustawy o systemie oświaty. Różny katalog dochodów i świadczeń niewliczanych do dochodu na osobę w rodzinie przewidziany w ustawie o szkolnictwie wyższym i ustawie o wyższych szkołach zawodowych naruszałby spójność systemu przyznawania świadczeń pomocy materialnej dla studentów oraz mógłby budzić wątpliwości w zakresie równości dostępu do tych świadczeń studentów kształcących się w uczelniach zawodowych i niezawodowych szkołach wyższych.

Mając na uwadze precyzję przepisów ustawy oraz zasadę, w myśl której nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania (§157 ZTP), Senat zaproponował wprowadzenie poprawki nr 33.

Wobec faktu rozszerzenia katalogu form pomocy materialnej dla studentów o stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych konieczne stało się sformułowanie w ustawie przepisu przejściowego określającego zasady przyznania tego stypendium po raz pierwszy (poprawka nr 34).

Poprawki nr 4, 10 i 20 mają charakter redakcyjny.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 4:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „art. 6” zastępuje się wyrazami „w art. 6 ust. 2”,
 - b) art. 6 oznacza się jako ust. 2;
- 2) w art. 1 w pkt 5, w art. 7 wyrazy „i ust. 2 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „,”, ust. 2 pkt 1 lit. a i b i pkt 2”;
- 3) w art. 1 w pkt 10, w art. 11a w ust. 3 po wyrazie „ustawie” dodaje się wyrazy „na podstawie kryterium zgodności z prawem”;
- 4) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:
„Art. 3a. W ustawie z dnia..... o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr..., poz....) uchyla się art. 31.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw, proponuje wprowadzenie do jej tekstu 4 poprawek.

Poprawka nr 1 zmierza do pozostawienia w ustawie o zmianie imion i nazwisk przepisu, który stanowi, iż nazwisko osoby może składać się najwyżej z dwóch części. Zdaniem Senatu, pozostawienie normy zawartej w aktualnym art. 6 ust. 1 jest szczególnie istotne ze względu na regulację zawartą w art. 25 § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który, w przypadku zawarcia małżeństwa, zabrania noszenia nazwisk więcej niż dwuczłonowych. Identyczna regulacja powinna dotyczyć osób zmieniających nazwisko z przyczyn innych niż zawarcie związku małżeńskiego.

Poprawka nr 2 modyfikuje odesłanie zawężając krąg przesłanek uzasadniających zmianę imienia. Obecne brzmienie przepisu uprawnia do zmiany imienia w sytuacji, gdy imię posiada formę imienia (odesłanie w art. 7 do art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. c), tym samym daje podstawę do nieograniczonej ilości zmian imion.

Przyjęcie poprawki nr 3 wynika z przekonania Senatu, iż zgodnie z postanowieniami Konstytucji, nadzór wojewody nad działalnością kierowników urzędów stanu cywilnego (czyli wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast) może być sprawowany wyłącznie na podstawie kryterium legalności – zarówno w zakresie realizacji zadań własnych jak i zleconych, o których mowa jest w niniejszej ustawie. Senat proponuje więc doprecyzowanie przepisu, poprzez wskazanie kryterium, na podstawie którego wojewodowie sprawują nadzór nad działalnością kierowników urzędów stanu cywilnego.

Poprawka nr 4 uchyla zmianę do ustawy o zmianie imion i nazwisk, wprowadzoną ustawą o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (dalej „ustawa o mniejszościach narodowych”), w związku z tym, iż przedmiotowa nowelizacja dodaje nową, szerszą przesłankę ubiegania się o zmianę imienia lub nazwiska. Przepis art. 31 ustawy o mniejszościach narodowych stworzył podstawę do zmiany imienia lub nazwiska, jeżeli wnioskodawca pragnie powrócić do imienia lub nazwiska zmienionego z powodu ich niepolskiego brzmienia, w wyniku decyzji administracyjnej podjętej bez jego wniosku. Niniejszą nowelizacją umożliwiono osobom powrót do imienia lub nazwiska, które zostało zmienione (bez względu na niepolskie brzmienie nazwiska), a więc stworzono szerszą podstawę ubiegania się o dokonanie zmian danych, niż to wynika ze zmiany wprowadzonej ustawą o mniejszościach narodowych. W celu usunięcia podwójnej regulacji tej samej materii w dwóch przepisach ustawy, Senat proponuje uchylene zmiany w ustawie o mniejszościach narodowych.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych,
Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym
i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu
Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy
o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa
oraz niektóre osoby prawne**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 3 w ust. 2 po wyrazach „należy przez to rozumieć” dodaje się wyraz „odpowiednio”;
- 2) w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 5 w zdaniu wstępnym wyraz „powiększenia” zastępuje się wyrazem „powiększenie”;
- 3) w art. 2 w pkt 1, w pkt 9a po wyrazach „należy przez to rozumieć” dodaje się wyraz „odpowiednio”;
- 4) w art. 2 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) w art. 7 w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) finansowania przedsięwzięć inwestycyjnych jednostek samorządu terytorialnego oraz mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców,”;”;
- 5) dodaje się art. 2a w brzmieniu:
„Art. 2a. Do postępowań w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy ustaw wymienionych odpowiednio w art. 1 i 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;
- 6) dodaje się art. 2b w brzmieniu:
„Art. 2b. Do udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pomocy finansowej i innych świadczeń przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, a także gwarancji i poręczeń, na podstawie ustaw wymienionych odpowiednio w art. 1 i 2, stosuje się przepisy dotychczasowe.”;
- 7) skreśla się art. 3.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm w dniu 3 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne Senat wprowadził do niej 7 poprawek.

Art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 1 ustawy wprowadzają zasadę, iż ilekroć w ustawach nowelizowanych jest mowa o mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć mikroprzedsiębiorcę, małego lub średniego przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w załączniku I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw. W celu sprecyzowania w/w definicji Senat uznał za stosowne, aby po wyrazach „należy przez to rozumieć” dodać wyraz „odpowiednio” (poprawki nr 1 i 3).

Art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, w zakresie dotyczącym zdania wstępnego art. 6b ust. 5 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, posługuje się sformułowaniem „Wsparcie udzielone podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-3, przez Agencję, przeznaczone na powiększenia wyodrębnionego księgowo funduszu:”. Zdaniem Senatu, z uwagi na konieczność zachowania poprawności językowej, przepis ten – tak jak to ma miejsce w aktualnym stanie prawnym – powinien posługiwać się sformulowaniem „przeznaczone na powiększenie”. W związku z tym Izba uchwaliła poprawkę nr 2.

Zważywszy na to, iż art. 2 ustawy wprowadził w ustawie o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne zmiany w czterech przepisach w zakresie wprowadzenia do tej ustawy pojęcia mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy w rozumieniu rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, zasadne było dokonanie takiej samej zmiany w art. 7 ust. 2 pkt 3 lit. a, który stanowi jedynie o małych i średnich przedsiębiorcach (poprawka nr 4).

Ustawa nie zawiera unormowań dotyczących sposobu zakończenia postępowań będących w toku, tj. rozpoczętych w czasie obowiązywania aktualnych przepisów i niezakończonych do dnia ich zmiany na mocy ustawy. Zważywszy na fakt, iż zmiana zakresu podmiotowego ustaw nowelizowanych następuje dla celów udzielania pomocy publicznej, w związku z warunkami określonymi w załączniku I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, zasadny wydaje się być postulat, aby do postępowań tych były stosowane nowe przepisy (poprawka nr 5).

Mając na uwadze potrzebę należytego unormowania „spraw w toku” i respektowania postanowień już zawartych umów cywilnoprawnych w zakresie udzielania pomocy publicznej, Izba uchwaliła poprawkę nr 6, której treścią jest dodanie do ustawy przepisu przejściowego, zgodnie z którym do udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy pomocy finansowej i innych świadczeń przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, a także gwarancji i poręczeń, na podstawie ustaw nowelizowanych, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3 ustawy zachowuje w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6a ust. 2 i art. 6b ust. 12 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych. Z uwagi na fakt, że rozporządzenia te nie zostały wydane, powołany przepis jest bezprzedmiotowy. Konieczne więc było wprowadzenie do ustawy poprawki nr 7.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów
w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 listopada 2004 r. ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy
dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy,
przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2004 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 16 grudnia 2004 r.

w sprawie zmian w składzie komisji senackich

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje:

- 1) senatora Zbigniewa Gołąbka z Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia;
- 2) senatora Kazimierza Jaworskiego z Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych;
- 3) senator Krystynę Sienkiewicz z Komisji Ustawodawstwa i Praworządności.

Art. 2.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera senatora Kazimierza Jaworskiego do Komisji Emigracji i Polaków za Granicą.

Art. 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 16 grudnia 2004 r.

w sprawie zmian w składzie komisji senackich

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje senatora Tadeusza Bartosa z Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 2.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera senatora Klemensa Ścierańskiego do Komisji Ochrony Środowiska.

Art. 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 16 grudnia 2004 r.

w sprawie wyboru przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera senatora Grzegorza Matuszaka na przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych,
ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy
o administracji rządowej w województwie**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie”;

2) skreśla się art. 1.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działaniach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie, Senat przyjął 2 poprawki, które zmierzają do uchylecia zmian wprowadzonych do ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych.

Zdaniem Senatu, w którym został on dodatkowo utwierdzony przez opinie wyrażone przez ekspertów prawa konstytucyjnego, poważne wątpliwości natury konstytucyjnej budzi nie tyle sama koncepcja stworzenia nadzoru nad samorządowymi kolegiami odwoławczymi (SKO), ale sposób uregulowania tej kwestii przedmiotową nowelizacją. Zasadnicza uwaga dotyczy przyjętej koncepcji nadzoru nad SKO w kontekście charakteru tych podmiotów, a w szczególności możliwości delegowania uprawnień nadzorczych przez Prezesa RM na ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Pomimo wątpliwości, co do umiejscowienia SKO w strukturze organów administracji publicznej, w przekonaniu Senatu, nie można nieuwzględnić tych głosów przedstawicieli judykatury i doktryny, które wskazują, iż SKO nie są organami administracji rządowej (orzeczenie TK z 28 kwietnia 1999 r., K3/99) oraz, że należy je zaliczyć do szeroko pojętego systemu jednostek samorządu terytorialnego (co podnoszono w ekspertyzach).

Usytuowanie SKO wśród organów samorządowych przesądza o konieczności uwzględnienia konstytucyjnych przepisów dotyczących nadzoru nad samorządem terytorialnym, tj. art. 148 pkt 6 oraz art. 171 ust. 2, które wskazują, iż do sprawowania nadzoru nad samorządem terytorialnym są umocowani wyłącznie: Prezes RM, wojewodowie i regionalne izby obrachunkowe. W przywołanym powyżej orzeczeniu TK stwierdzono również, iż konstytucyjne przepisy określające zakres działania i kompetencje organów władzy należy interpretować w sposób ścisły. Ewentualne odstępianie od tej dyrektywy musiałyby mieć mocne oparcie w innych normach konstytucyjnych. Względy celowościowe czy argumenty odwołujące się do zasad racjonalnej organizacji same przez się nie mogą stanowić uzasadnienia dla wykładni rozszerzającej. Analizując stanowisko Trybunału, Senat uznał, iż przenoszenie tej konstytucyjnej kompetencji nadzorczej przypisanej Prezesowi RM na ministra właściwego do spraw administracji publicznej, w drodze ustawy zwykłej, jest niedopuszczalne.

Niezależnie od ustalenia podmiotów uprawnionych do nadzoru nad SKO, Senat zauważył również, iż przedmiotowa regulacja nie zawiera kompleksowych rozstrzygnięć dotyczących sprawowania tego nadzoru. Sprawowanie nadzoru jest możliwe tylko wówczas, gdy ustawa określi środki nadzoru oraz tryb jego sprawowania. Przepis art. 3a dodany w ustawie o samorządowych kolegiach odwoławczych, można by – w przekonaniu Izby, zaakceptować jako normę ogólną, która powinna znaleźć swoją konkretyzację w dalszych przepisach tej ustawy, natomiast nowelizacja nie określa żadnych środków nadzoru, a „szczegółowy tryb” przekazuje do uregulowania w akcie wykonawczym, nie pozostawiając w ustawie wskazówek co do sposobu jego uregulowania. W sposób nieprecyzyjny został również określony zakres działalności mający podlegać nadzorowi.

Istotnym argumentem przeciwko uchwalaniu przedmiotowych zmian, podnoszonym w toku senackich prac nad omawianą ustawą, było przekonanie o konieczności dokonania głębszej analizy usytuowania i funkcjonowania SKO w kontekście wprowadzenia systemu sądownictwa administracyjnego. Dokonanie ingerencji w pozycję ustrojową SKO powinno poprzedzać dokonanie ogólnej oceny tych instytucji, również z uwzględnieniem doświadczeń wypracowanych przez sądy administracyjne.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2004 r.

w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2004 r. ustawy budżetowej na rok 2005, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1)

a) w art. 1 zmniejsza się o 495 tys. zł dochody i wydatki budżetu państwa,

b) w art. 22 zmniejsza się o 1.000 tys. zł dotacje przedmiotowe,

c) w załączniku nr 1 w dziale 010 – Rolnictwo i łowiectwo zmniejsza się dochody o 495 tys. zł, w tym:

– w części 32 Rolnictwo o 116 tys. zł,

– w części 85/02 Województwo dolnośląskie o 15 tys. zł,

– w części 85/04 Województwo kujawsko-pomorskie o 21 tys. zł,

– w części 85/06 Województwo lubelskie o 7 tys. zł,

– w części 85/08 Województwo lubuskie o 6 tys. zł,

– w części 85/10 Województwo łódzkie o 28 tys. zł,

– w części 85/12 Województwo małopolskie o 46 tys. zł,

– w części 85/14 Województwo mazowieckie o 20 tys. zł,

– w części 85/16 Województwo opolskie o 36 tys. zł,

– w części 85/18 Województwo podkarpackie o 82 tys. zł,

– w części 85/20 Województwo podlaskie o 30 tys. zł,

– w części 85/24 Województwo śląskie o 47 tys. zł,

– w części 85/26 Województwo świętokrzyskie o 18 tys. zł,

– w części 85/28 Województwo warmińsko-mazurskie o 10 tys. zł,

– w części 85/30 Województwo wielkopolskie o 13 tys. zł,

d) w załączniku nr 2:

– w części 32 Rolnictwo skreśla się poz. 3, w rozdziale 01017 – Ochrona roślin zmniejsza się dotacje i subwencje o 500 tys. zł oraz w rozdziale 01018 – Rolnictwo ekologiczne zmniejsza się dotacje i subwencje o 500 tys. zł,

– w części 33 Rozwój wsi dodaje się poz. 2a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01001	Centrum Doradztwa Rolniczego	2a	8 660	8 660						

– w części 85/02 Województwo dolnośląskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	12 412	12 412						

– w części 85/04 Województwo kujawsko-pomorskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	11 283	11 283						

– w części 85/06 Województwo lubelskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	15 975	15 975						

– w części 85/08 Województwo lubuskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	5 160	5 160						

– w części 85/10 Województwo łódzkie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	11 931	11 931						

– w części 85/12 Województwo małopolskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	11 745	11 745						

– w części 85/14 Województwo mazowieckie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	22 380	22 380						

– w części 85/16 Województwo opolskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	5 050	5 050						

– w części 85/18 Województwo podkarpackie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	12 746	12 746						

– w części 85/20 Województwo podlaskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	9 057	9 057						

– w części 85/22 Województwo pomorskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	10 696	10 696						

– w części 85/24 Województwo śląskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	8 370	8 370						

– w części 85/26 Województwo świętokrzyskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	9 011	9 011						

– w części 85/28 Województwo warmińsko-mazurskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	7 924	7 924						

– w części 85/30 Województwo wielkopolskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	17 456	17 456						

– w części 85/32 Województwo zachodniopomorskie poz. 3 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		01002	Wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego	3	7 713	7 713						

e) w załączniku nr 4 w tabeli nr 2 Gospodarstwa pomocnicze:

– poz. 17 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
32	ROLNICTWO	17	1 830	50 179	29	50 179		1 830

– poz. 32-48 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
85	BUDŻETY WOJEWODÓW OGÓLEM	32	-1 333	213 952		216 589	4	-3 977
85/02	Województwo dolnośląskie	33	-527	11 823		13 167		-1 871
85/04	Województwo kujawsko-po- morskie	34	234	10 357		10 357		234
85/06	Województwo lubelskie	35	670	20 867		20 867		670
85/08	Województwo lubuskie	36	-598	14 411		14 695		-883
85/10	Województwo łódzkie	37	355	11 197		11 214		338
85/12	Województwo małopolskie	38	-283	9 321		9 321		-283
85/14	Województwo mazowieckie	39	-777	15 367		15 363	1	-775
85/16	Województwo opolskie	40	-423	5 660		5 660		-423
85/18	Województwo podkarpackie	41	96	14 713		14 713		96
85/20	Województwo podlaskie	42	85	11 829		11 829		85
85/22	Województwo pomorskie	43	265	19 638		19 654		249
85/24	Województwo śląskie	44	-283	18 658		18 666	3	-295
85/26	Województwo świętokrzyskie	45	488	7 340		7 340		488
85/28	Województwo warmińsko-ma- zurskie	46	16	9 085		9 085		16
85/30	Województwo wielkopolskie	47	-290	22 231		22 231		-290
85/32	Województwo zachodniopo- morskie	48	-361	11 455		12 427		-1 333

f) w załączniku nr 10:

– w części 33 Rozwój wsi dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01001	Centrum Doradztwa Rolniczego	1a	8 660

– w części 85/02 Województwo dolnośląskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Dolnośląski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	12 412

– w części 85/04 Województwo kujawsko-pomorskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Kujawsko-pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	11 283

– w części 85/06 Województwo lubelskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Lubelski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	15 975

– w części 85/08 Województwo lubuskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Lubuski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	5 160

– w części 85/10 Województwo łódzkie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Łódzki Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	11 931

– w części 85/12 Województwo małopolskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Małopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	11 745

– w części 85/14 Województwo mazowieckie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Mazowiecki Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	22 380

– w części 85/16 Województwo opolskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Opolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	5 050

– w części 85/18 Województwo podkarpackie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Podkarpacki Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	12 746

– w części 85/20 Województwo podlaskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Podlaski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	9 057

– w części 85/22 Województwo pomorskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	10 696

– w części 85/24 Województwo śląskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Śląski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	8 370

– w części 85/26 Województwo świętokrzyskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Świętokrzyski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	9 011

– w części 85/28 Województwo warmińsko-mazurskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Warmińsko-mazurski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	7 924

– w części 85/30 Województwo wielkopolskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Wielkopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	17 456

– w części 85/32 Województwo zachodniopomorskie dodaje się poz. 1a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6
	010	01002	Zachodniopomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego	1a	7 713

g) w załączniku nr 12 w tabeli – Wyszczególnienie (osoby nieobjęte mnożnikowymi systemami wynagrodzeń) w dziale 010 – Rolnictwo i łowiectwo zmniejsza się wynagrodzenia o 137.278 tys. zł, w tym:

- w części 32 Rolnictwo: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 22.069 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 1.821 tys. zł,
- w części 85/02 Województwo dolnośląskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 6.075 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 501 tys. zł,
- w części 85/04 Województwo kujawsko-pomorskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 5.108 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 423 tys. zł,
- w części 85/06 Województwo lubelskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 10.983 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 906 tys. zł,
- w części 85/08 Województwo lubuskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 3.329 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 275 tys. zł,
- w części 85/10 Województwo łódzkie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 8.422 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 695 tys. zł,
- w części 85/12 Województwo małopolskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 8.391 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 692 tys. zł,
- w części 85/14 Województwo mazowieckie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 10.543 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 869 tys. zł,
- w części 85/16 Województwo opolskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 3.146 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 260 tys. zł,
- w części 85/18 Województwo podkarpackie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 8.525 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 705 tys. zł,
- w części 85/20 Województwo podlaskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 6.201 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 512 tys. zł,
- w części 85/22 Województwo pomorskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 4.432 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 366 tys. zł,
- w części 85/24 Województwo śląskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 3.692 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 305 tys. zł,
- w części 85/26 Województwo świętokrzyskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 6.008 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 496 tys. zł,
- w części 85/28 Województwo warmińsko-mazurskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 4.797 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 395 tys. zł,

- w części 85/30 Województwo wielkopolskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 12.406 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 1.025 tys. zł,
- w części 85/32 Województwo zachodniopomorskie: wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 2.684 tys. zł oraz dodatkowe wynagrodzenia roczne o 221 tys. zł;

2)

- a) w art. 1 zwiększa się o 6.968 tys. zł dochody i wydatki budżetu państwa,
- b) dodaje się art. 50a w brzmieniu:
„Art. 50a. W przypadku uzyskania do końca trzeciego kwartału 2005 r. dodatkowej kwoty dochodów z podatku akcyzowego do wysokości 6.968 tys. zł ponad kwotę 31.300.000 tys. zł, upoważnia się ministra właściwego do spraw finansów do uruchomienia rezerwy celowej na zwiększenie wydatków wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.”,
- c) w załączniku nr 1 w części 19 Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe w dziale 756 – Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz wydatki związane z ich poborem, zwiększa się dochody z podatku akcyzowego o 6.968 tys. zł,
- d) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe dodaje się poz. 78 w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
			Zwiększenie wydatków wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa	78	6 968			6 968				

3)

- a) w art. 1 zwiększa się o 5.490 tys. zł dochody i wydatki budżetu państwa,
- b) w załączniku nr 1 w części 39 Transport w dziale 600 – Transport i łączność, zwiększa się dochody o 5.490 tys. zł,
- c) w załączniku nr 2 w części 39 Transport w rozdziale 60056 – Urząd Lotnictwa Cywilnego, zwiększa się dotacje i subwencje o 900 tys. zł, wydatki majątkowe o 4.000 tys. zł oraz wydatki bieżące jednostek budżetowych o 590 tys. zł;

4)

- a) w art. 11 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W roku 2005 z Funduszu Reprywatyzacji, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, przeznacza się kwotę 80.000 tys. zł na dofinansowanie kontraktu wojewódzkiego województwa mazowieckiego z przeznaczeniem na dokończenie budowy szpitala w Pułtusku”,
- b) w załączniku nr 5 w tabeli Plan finansowy Funduszu Reprywatyzacji:
– w części III Wydatki dodaje się lp. 2. i 2.1 w brzmieniu:

1	2	3	4	5
2.	Wydatki inwestycyjne			80 000
2.1	- dofinansowanie kontraktu województwa mazowieckiego z przeznaczeniem na dokończenie budowy szpitala w Pułtusku	6260		80 000

- w części IV Stan funduszu na koniec roku w lp. 1. zmniejsza się środki pieniężne o 80.000 tys. zł;

5)

- a) w art. 20 zmniejsza się o 18.000 tys. zł dotację przedmiotową przeznaczoną na dofinansowanie krajowych przewozów pasażerskich w celu wyrównania przewoźnikom kolejowym utraconych przychodów z tytułu obowiązujących ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów,
- b) w art. 23 zwiększa się o 18.000 tys. zł dotację na inwestycje realizowane przez „PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna” na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu,
- c) w załączniku nr 2 w części 39 Transport:
 - w rozdziale 60001 – Krajowe pasażerskie przewozy kolejowe, zmniejsza się dotacje i subwencje o 18.000 tys. zł,
 - w rozdziale 60002 – Infrastruktura kolejowa, zwiększa się wydatki majątkowe o 18.000 tys. zł;

- 6)
 - a) w art. 24 zmniejsza się o 586 tys. zł ogólna rezerwę budżetową,
 - b) w załączniku 2 i 10 w części 45 Sprawy Zagraniczne w rozdziale 75062 – Polski Instytut Spraw Międzynarodowych, zwiększa się dotacje o 586 tys. zł,
 - c) w załączniku nr 2 w części 81 Rezerwa ogólna w rozdziale 75817 – Ogólna rezerwa budżetowa Rady Ministrów, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 586 tys. zł;
- 7)
 - a) w art. 38 zmniejsza się o 100.000 tys. zł wydatki związane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem, ochroną i zarządzaniem drogami krajowymi, finansowanymi przez ministra właściwego do spraw transportu,
 - b) w załączniku nr 2:
 - w części 39 Transport w rozdziale 60011 – Drogi publiczne krajowe, zmniejsza się wydatki majątkowe o 100.000 tys. zł,
 - w części 83 Rezerwy celowe w poz. 11 – Kontrakty wojewódzkie oraz współfinansowanie programów rozwoju regionalnego, zwiększa się wydatki majątkowe o 100.000 tys. zł oraz w kol. 4 przed pierwszym tiret dodaje się tiret w brzmieniu:
 - 100 mln zł na dofinansowanie budowy metra w Warszawie”,
 - c) w załączniku nr 6 skreśla się lp. 6;
- 8)
 - w art. 44 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw finansów na wniosek ministrów pełniących rolę instytucji zarządzających w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206), może dokonywać zmian kwot przychodów i rozchodów programów ujętych w załączniku nr 16.”;
- 9) w art. 48 po wyrazach „300 000 tys. zł,” dodaje się wyrazy „które zostanie podzielone między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego, biorąc pod uwagę zadania związane z wdrażaniem reformy systemu oświaty i wyrównywaniem szans edukacyjnych,”;
- 10) skreśla się art. 50;
- 11) w załączniku nr 2 w części 02 Kancelaria Sejmu w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 2.000 tys. zł oraz zwiększa się wydatki majątkowe o 2.000 tys. zł;
- 12) w załączniku nr 2:
 - a) w części 03 Kancelaria Senatu w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zwiększa się wydatki majątkowe o 2.000 tys. zł,
 - b) w części 38 Szkolnictwo wyższe w rozdziale 80306 – Działalność dydaktyczna, zmniejsza się wydatki majątkowe o 2.000 tys. zł;
- 13)
 - a) w załączniku nr 2:
 - w części 04 Sąd Najwyższy w rozdziale 75102 – Naczelne organy sądownictwa, zmniejsza się wydatki bieżące o 1.500 tys. zł oraz wydatki majątkowe o 500 tys. zł,
 - w części 54 Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w rozdziale 85323 – Państwowy Fundusz Kombatantów, zwiększa się dotacje i subwencje o 2.000 tys. zł,
 - b) w załączniku nr 5 w tabeli Plan finansowy Państwowego Funduszu Kombatantów:
 - w części II Przychody w lp. 1. w kol. 5 zwiększa się dotacje z budżetu państwa o 2.000 tys. zł,
 - w części III Wydatki w lp. 1.1 w kol. 3 wyrazy „2450 i 3110” zastępuje się wyrazami „2440, 2450 i 3110” oraz w kol. 5 zwiększa się wydatki na pomoc społeczną o 2.000 tys. zł;
- 14) w załączniku nr 2:
 - a) w części 05 Naczelny Sąd Administracyjny w rozdziale 75102 – Naczelne organy sądownictwa, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 500 tys. zł,
 - b) w części 06 Trybunał Konstytucyjny w rozdziale 75102 – Naczelne organy sądownictwa, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 500 tys. zł;
- 15) w załączniku nr 2:
 - a) w części 05 Naczelny Sąd Administracyjny w rozdziale 75102 – Naczelne organy sądownictwa, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 2.500 tys. zł,
 - b) w części 37 Sprawiedliwość w rozdziale 75512 – Więziennictwo, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 2.500 tys. zł;
- 16) w załączniku nr 2:
 - a) w części 08 Rzecznik Praw Obywatelskich w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 1.000 tys. zł,

- b) w części 31 Praca w rozdziale 85416 – Ochotnicze Hufce Pracy, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 1.000 tys. zł;
- 17) w załączniku nr 2:
- a) w części 09 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zwiększa się świadczenia na rzecz osób fizycznych o 24 tys. zł oraz wydatki bieżące jednostek budżetowych o 4.676 tys. zł,
- b) w części 78 Obsługa zadłużenia zagranicznego w rozdziale 75701 – Obsługa zadłużenia zagranicznego, należności i innych operacji zagranicznych, zmniejsza się wydatki na obsługę długu publicznego o 4.700 tys. zł;
- 18) w załączniku nr 2:
- a) w części 09 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 3.000 tys. zł,
- b) w części 83 Rezerwy celowe w poz. 75 – Wydatki na przygotowanie infrastruktury technicznej dla uruchomienia „Euroterminalu” w Sławkowie, zmniejsza się wydatki majątkowe o 3.000 tys. zł;
- 19) w załączniku nr 2:
- a) w części 09 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zmniejsza się wydatki majątkowe o 180 tys. zł,
- b) w części 24 Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego w rozdziale 92105 – Pozostałe zadania w zakresie kultury, zwiększa się dotacje i subwencje o 180 tys. zł;
- 20) w załączniku nr 2:
- a) w części 13 Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 2.000 tys. zł,
- b) w części 83 Rezerwy celowe w poz. 12 – Zasiłki z pomocy społecznej, zwiększa się dotacje i subwencje o 2.000 tys. zł;
- 21)
- a) w załączniku nr 2:
- w części 13 Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu w rozdziale 75101 – Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 1.000 tys. zł,
- w części 83 Rezerwy celowe w poz. 63 - Środki na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”, zmniejsza się dotacje i subwencje o 1.000 tys. zł,
- b) w załączniku nr 14 w części 83 Rezerwy celowe w rozdziale 75818 – Rezerwy ogólne i celowe, zmniejsza się nakłady z budżetu państwa do poniesienia w 2005 r. na „Rządowy Program – Fundusz Inicjatyw Obywatelskich” o 1.000 tys. zł;
- 22) w załączniku nr 2 w części 18 Budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa:
- a) w rozdziale 70015 – Refundacja premii gwarancyjnych od wkładów mieszkaniowych, zmniejsza się rozliczenia z bankami o 20.000 tys. zł,
- b) w rozdziale 70020 – Fundusz Termomodernizacji, zwiększa się rozliczenia z bankami o 20.000 tys. zł;
- 23) w załączniku nr 2:
- a) w części 21 Gospodarka morską w rozdziale 90018 – Ochrona brzegów morskich, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 14.000 tys. zł,
- b) w części 83 Rezerwy celowe w poz. 9 – Rezerwa na usuwanie skutków klęsk żywiołowych, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 14.000 tys. zł;
- 24)
- a) w załączniku nr 2 i 10 w części 24 Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego w rozdziale 80306 – Działalność dydaktyczna, zwiększa się dotacje o 3.000 tys. zł,
- b) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe w poz. 75 – Wydatki na przygotowanie infrastruktury technicznej dla uruchomienia „Euroterminalu” w Sławkowie, zmniejsza się wydatki majątkowe o 3.000 tys. zł;
- 25) w załączniku nr 2:
- a) w części 28 Nauka w rozdziale 73006 – Działalność wspomagająca badania, zwiększa się dotacje i subwencje o 1.000 tys. zł,
- b) w części 78 Obsługa zadłużenia zagranicznego w rozdziale 75701 – Obsługa zadłużenia zagranicznego, należności i innych operacji zagranicznych, zmniejsza się wydatki na obsługę długu publicznego o 1.000 tys. zł;
- 26) w załączniku nr 2:

- a) w części 38 Szkolnictwo wyższe w rozdziale 80310 – Fundusz Pożyczek i Kredytów Studenckich, zmniejsza się świadczenia na rzecz osób fizycznych o 20.000 tys. zł,
 b) w części 83 Rezerwy celowe w poz. 14 – Dofinansowania kosztów wdrażania reformy oświaty, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 20.000 tys. zł;

27)

- a) w załączniku nr 2 w części 39 Transport:
 – w rozdziale 60042 – Urzędy żeglugi śródlądowej, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 405 tys. zł,
 – w rozdziale 75001 – Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 405 tys. zł,
 b) w załączniku nr 12:
 – w tabeli – Wyszczególnienie (osoby nieobjęte mnożnikowymi systemami wynagrodzeń) w części 39 Transport w dziale 600 – Transport i łączność, zwiększa się wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 106 tys. zł,
 – w tabeli – Wyszczególnienie (członkowie korpusu służby cywilnej) w części 39 Transport w dziale 600 – Transport i łączność, zwiększa się wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 235 tys. zł;

28) w załączniku nr 2 w części 42 Sprawy wewnętrzne:

- a) w rozdziale 75405 – Komendy powiatowe Policji, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 10.000 tys. zł,
 b) w rozdziale 75409 – Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej, zwiększa się dotacje i subwencje o 5.000 tys. zł,
 c) w rozdziale 75412 – Ochotnicze straże pożarne, zwiększa się wydatki majątkowe o 5.000 tys. zł;

29)

- a) w załączniku nr 2 w części 46 Zdrowie:
 – w rozdziale 85111 – Szpitale ogólne, zmniejsza się wydatki majątkowe o 500 tys. zł,
 – w rozdziale 85112 – Szpitale kliniczne, zwiększa się wydatki majątkowe o 500 tys. zł,
 b) w załączniku nr 6 dodaje się lp. 11a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
	851	85112	Śląska Akademia Medyczna w Katowicach - Akademickie Centrum Medyczne w Zabrze	11a	a. łóżka b. szt. c.1.217	1997	2008	Wartość kosztorysowa a. środki z budżetu państwa b. kredyt bankowy, pożyczki w tym: poręczone c. środki własne z tego: - inwestora - współinwestorów d. Fundusze, Phare, Ispa, inne	704 157 704 157	663 480 663 480	1 000 1 000	100 000 100 000	100 000 100 000

30)

- a) w załączniku nr 2 i 6 w części 46 Zdrowie:
 – w rozdziale 80306 – Działalność dydaktyczna, zmniejsza się wydatki majątkowe przeznaczone w 2005 r. na inwestycję wieloletnią Akademii Medycznej w Poznaniu – Instytut Stomatologii Akademii Medycznej w Poznaniu, o 900 tys. zł,
 – w rozdziale 85111 – Szpitale ogólne, zwiększa się wydatki majątkowe przeznaczone w 2005 r. na inwestycję wieloletnią Ministerstwa Zdrowia – Specjalistyczne Centrum Medyczne w Polanicy Zdroju, o 900 tys. zł,
 b) w załączniku nr 6:
 – w lp. 8 w kol. 9 zwiększa się środki z budżetu państwa o 71.618 tys. zł,
 – w lp. 12 w kol. 12 zwiększa się środki z budżetu państwa o 900 tys. zł;

31)

a) w załączniku nr 2:

– w części 46 Zdrowie w rozdziale 85151 – Świadczenia zdrowotne, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 15.000 tys. zł,

– w części 83 Rezerwy celowe w poz. 63 – Środki na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”, zmniejsza się dotacje i subwencje o 15.000 tys. zł,

b) w załączniku nr 14 w części 83 Rezerwy celowe w rozdziale 75818 – Rezerwy ogólne i celowe, zmniejsza się nakłady z budżetu państwa do poniesienia w 2005 r. na „Rządowy Program – Fundusz Inicjatyw Obywatelskich” o 15.000 tys. zł;

32)

a) w załączniku nr 2:

– w części 49 Urząd Zamówień Publicznych w rozdziale 75001 – Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 147 tys. zł,

– w części 83 Rezerwy celowe w poz. 32 – Rezerwa płacowa na zmiany organizacyjne i nowe zadania, zmniejsza się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 147 tys. zł,

b) w załączniku nr 12:

– w tabeli – Wyszczególnienie (ogółem) w części 83 Rezerwy celowe w dziale 758 – Różne rozliczenia, zmniejsza się zatrudnienie o 1 etat oraz wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 123 tys. zł,

– w tabeli – Wyszczególnienie (osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe) w części 49 Urząd Zamówień Publicznych w dziale 750 – Administracja publiczna, zwiększa się zatrudnienie o 1 etat oraz wynagrodzenia łącznie z podwyżkami o 123 tys. zł;

33)

a) w załączniku nr 2:

– w części 72 Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego dodaje się poz. 3a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		75306	Fundusz Prewencji i Rehabilitacji	3a	2 500	2 500						

– w części 83 Rezerwy celowe w poz. 7 – Środki na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności, zmniejsza się dotacje i subwencje o 2.500 tys. zł,

b) w załączniku nr 5 w tabeli Plan finansowy Funduszu Prewencji i Rehabilitacji w części II Przychody w kol. 5 zwiększa się dotacje z budżetu państwa o 2.500 tys. zł oraz w części III Wydatki w kol. 5 zwiększa się o tę kwotę wydatki bieżące;

34) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe:

a) w poz. 7 – Środki na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności, zmniejsza się dotacje i subwencje o 7.000 tys. zł,

b) dodaje się poz. 79 w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
			Finansowanie dialogu społecznego w ramach Komisji Trójstronnej	79	7 000			7 000				

35) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe w poz. 7 – Środki na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności, w kol. 4 po wyrazach „węgla kamiennego” dodaje się wyrazy „w tym na realizację zadań wynikających z planu dostępu do złóż”;

36) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe w poz. 10 – Wydatki na integrację europejską, w kol. 4 po wyrazach „z budżetu UE” dodaje się wyrazy „w tym inwestycji w infrastrukturę kolejową realizowanych przez PKP PLK S.A.”;

37) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe:

a) w poz. 16 – Tworzenie i funkcjonowanie wyższych szkół zawodowych, zwiększa się dotacje i subwencje o 2.000 tys. zł,

b) w poz. 44 – Pomoc techniczna dla państw w drodze transformacji, zmniejsza się dotacje i subwencje o 2.000 tys. zł;

- 38) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe w poz. 32 – Rezerwa płaćcowa na zmiany organizacyjne i nowe zadania, w kol. 4 po wyrazach „(w tym na skutki przechodzące z 2004 r.)” dodaje się wyrazy „oraz na współfinansowanie projektów pomocy technicznej”;
- 39) w załączniku nr 2 w części 83 Rezerwy celowe w poz. 49 w kol. 4 skreśla się wyrazy „w 2004 r.”;
- 40) w załączniku nr 2:
a) w części 85/24 Województwo śląskie dodaje się poz. 19a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		60095	Pozostała działalność	19a	4 000				4 000			

- b) w części 83 Rezerwy celowe w poz. 7 – Środki na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności, zmniejsza się dotacje i subwencje o 4.000 tys. zł;
- 41) w załączniku nr 5 w tabeli Plan finansowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w części III Wydatki:
a) w lp. 1.1 w kol. 5 zmniejsza się dotacje na realizację zadań bieżących dla jednostek sektora finansów publicznych, o 3.000 tys. zł,
b) w lp. 3.3.2 w kol. 5 zwiększa się dotacje inwestycyjne dla jednostek niezaliczanych do sektora finansów publicznych na zakończenie robót likwidacyjnych i rekultywacyjnych w górnictwie, o 3.000 tys. zł;
- 42) w załączniku nr 5 w tabeli Plan finansowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w części III Wydatki w lp. 3.3.2 w kol. 2 po wyrazach „w górnictwie” dodaje się wyraz „siarki”;
- 43) w załączniku nr 5 w tabeli – Plan finansowy Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców w części III Wydatki w lp. 2.1 w kol. 2 wyrazy „budowa zbiornika wodnego Świnna Poręba” zastępuje się wyrazami „dofinansowanie budowy zbiornika wodnego Świnna Poręba”;
- 44) w załączniku nr 5 w tabeli – Plan finansowy Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców w części III Wydatki w lp. 2.1 w kol. 3 paragraf „6110” zastępuje się paragrafem „6260”;
- 45) w załączniku nr 6 lp. 2 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
	803	80306	Uniwersytet Wrocławski we Wrocławiu - budowa Biblioteki Głównej Uniwersytetu Wrocławskiego	2	a. kubatura b. m ³ c. 179.861 a.powierzchnia netto b. m c. 37.647 a.powierzchnia użytkowa b. m c. 27.849	2001	2006	Wartość kosztorysowa a. środki z budżetu państwa b. kredyt bankowy, pożyczki w tym: poręczone c. środki własne z tego: - inwestora - współinwestorów d. inne	187467 113 263 73 069 73 069 1 135	115 439 45 159 70 280 70 280	25 868 20 111 64 523 64 523	89 571 25 048	

- 46) w załączniku nr 7 przed wierszem „OGÓŁEM” dodaje się wiersz w brzmieniu:

Program Inwestycyjny NATOw Dziedzinie Bezpieczeństwa			60 879 EUR	283 087	60 064 EUR	279 299	minister właściwy ds. obrony narodowej
--	--	--	------------	---------	------------	---------	--

- 47) w załączniku nr 12 w części 42 Sprawy wewnętrzne w dziale 754 – Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa, zwiększa się wynagrodzenia łącznie z podwyżkami:
a) w tabeli – Wyszczególnienie (osoby nieobjęte mnożnikowymi systemami wynagrodzeń), o 5.899 tys. zł,
b) w tabeli – Wyszczególnienie (członkowie korpusu służby cywilnej), o 3.715 tys. zł;

48) w załączniku nr 12 w tabeli – Wyszczególnienie (członkowie korpusu służby cywilnej) w części 85/26 Województwo świętokrzyskie w dziale 754 Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa, zwiększa się zatrudnienie o 1 etat.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat po rozpatrzeniu ustawy budżetowej na rok 2005 postanowił wprowadzić do jej tekstu 48 poprawek.

Najważniejsze poprawki to:

– poprawka nr 1, która wprowadza do ustawy budżetowej zmiany konieczne z uwagi na wchodzącą w życie 1 stycznia 2005 r. ustawę o jednostkach doradztwa rolniczego, która zmienia organizację i sposób finansowania tych jednostek,

– poprawka nr 5, która zwiększa o 18 mln zł dotację na inwestycje realizowane przez „PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna” na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu, kosztem zmniejszenia dotacji przeznaczonej na dofinansowanie krajowych przewozów pasażerskich oraz związana z tym poprawka nr 36, zgodnie z którą rozszerzono zakres rezerwy celowej przeznaczonej na integrację europejską o zadania dotyczące inwestycji w infrastrukturę kolejową,

– poprawka nr 7, która koryguje sposób zapisania w ustawie budżetowej środków zaplanowanych na dofinansowanie budowy metra w Warszawie w wysokości 100 mln zł; w brzmieniu ustawy przyjętym przez Sejm niemożliwe byłoby wykorzystanie tych środków,

– poprawka nr 10, która skreśla przepis zwiększający w sposób niekontrolowany deficyt budżetu państwa, a więc budzący uzasadnioną wątpliwość co do jego zgodności z Konstytucją.

Ponadto, zdaniem Senatu, przeszacowano budżet Sądu Najwyższego (w szczególności w zakresie utrzymania i remontów siedziby Sądu) i w związku z tym przyjęto poprawkę nr 13, która zmniejsza o 2 mln zł wydatki Sądu Najwyższego i przeznacza je na zwiększenie dotacji na pomoc społeczną realizowaną przez Państwowy Fundusz Kombatantów.

W toku prac nad ustawą budżetową, dysponent części budżetowej 05 Naczelnego Sądu Administracyjnego, stwierdził, iż przeszacował swój budżet o blisko 3 mln zł. W związku z tym Senat postanowił przeznaczyć te środki na niezbędne remonty w Trybunale Konstytucyjnym (0,5 mln zł – poprawka nr 14) oraz na więziennictwo (2,5 mln zł – poprawka nr 15).

Senat przyjął także istotne poprawki w dziedzinie bezpieczeństwa:

– poprawkę nr 28, która dokonuje wewnętrznego przesunięcia wydatków w części Sprawy wewnętrzne i powoduje zwiększenie o 5 mln zł wydatków na ochotnicze straże pożarne oraz o 5 mln zł na koszty utrzymania gotowości bojowej jednostek Ochotniczych Straży Pożarnej włączonych do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,

– poprawkę nr 46, która uzupełnia zestawienie programów realizowanych ze środków bezzwrotnych pochodzących z różnych źródeł zagranicznych o Program Inwestycyjny NATO, oraz

– poprawkę nr 47, która powoduje zwiększenie wynagrodzeń pracowników cywilnych Policji i Straży Granicznej w drodze przeniesienia środków w ramach budżetów tych formacji. Podniesienie środków na wynagrodzenia funkcjonariuszy w roku ubiegłym spowodowało, zdaniem Senatu, nadmierne zróżnicowanie wynagrodzeń pomiędzy funkcjonariuszami a pracownikami cywilnymi.

Ponadto Senat przyjął:

Poprawkę nr 2, która upoważnia do przeznaczenia dodatkowej kwoty dochodów z podatku akcyzowego, ponad planowaną do końca III kwartału, na zwiększenie wydatków wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

Poprawkę nr 3, która dotyczy budżetu Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Zwiększa dochody Urzędu pochodzące z obowiązkowej wpłaty dokonywanej przez Przedsiębiorstwo „Porty Lotnicze” o 5 mln 490 tys. zł. Dochody te pozwalają zwiększyć wydatki Urzędu przeznaczone przede wszystkim na zakupy sprzętu i urządzeń niezbędnych dla bezpieczeństwa działalności lotniczej i nadzoru.

Poprawkę nr 4, która powoduje, iż z Funduszu Reprywatyzacji zostanie dofinansowany kontrakt dla województwa mazowieckiego z przeznaczeniem tych środków na dokończenie budowy szpitala w Pułtuskach – w kwocie 80 mln zł.

Poprawkę nr 6, która powoduje zwiększenie o 586 tys. zł wydatków Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych, kosztem zmniejszenia rezerwy ogólnej.

Poprawkę nr 8, która upoważnia Ministra Finansów do korygowania kwot przychodów i rozchodów programów ujętych w załączniku nr 16 określającym prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej.

Poprawkę nr 9, która ma na celu zagwarantowanie podziału ewentualnej dodatkowej kwoty przeznaczonej na zwiększenie części oświatowej między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego, biorąc pod uwagę zadania związane z wdrażaniem reformy systemu oświaty i wyrównywaniem szans edukacyjnych.

Poprawkę nr 11, która dokonuje wewnętrznego przesunięcia w budżecie Kancelarii Sejmu 2 mln zł z wydatków bieżących na wydatki majątkowe.

Poprawkę nr 12, która zwiększa wydatki majątkowe Kancelarii Senatu o 2 mln zł, kosztem zmniejszenia takiego samego rodzaju wydatków w części Szkolnictwo wyższe. Środki te są niezbędne m.in. do zapewnienia bezpiecznych i trwałych warunków przechowywania dokumentów archiwalnych oraz tworzenia systemu informatycznego wspierającego prace komisji senackich.

Poprawkę nr 16, która zwiększa wydatki Ochotniczy Hufców Pracy o 1 mln zł, kosztem zmniejszenia wydatków Rzecznika Praw Obywatelskich.

Poprawkę nr 17, która zwiększa wydatki Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o 4 mln 700 tys. zł, kosztem obsługi zadłużenia zagranicznego.

Poprawkę nr 18, która zwiększa wydatki Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o 3 mln zł, kosztem rezerwy celowej na uruchomienie Euroterminalu w Sławkowie.

Poprawkę nr 19, która zwiększa wydatki w części Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego o 180 tys. zł z przeznaczeniem na pisma regionalne, kosztem zmniejszenia wydatków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Poprawkę nr 20, która zwiększa o 2 mln zł środki na rezerwę celową: „Zasiłki z pomocy społecznej”, kosztem zmniejszenia wydatków Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu.

Poprawkę nr 21, która zwiększa o 1 mln zł wydatki Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu z przeznaczeniem na prowadzenie śledztwa katyńskiego, kosztem zmniejszenia o tę kwotę środków na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”.

Poprawkę nr 22, która zwiększa o 20 mln zł środki Funduszu Termomodernizacji, kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków przeznaczonych na refundację premii gwarancyjnych od wkładów mieszkaniowych.

Poprawkę nr 23, która zwiększa o 14 mln zł wydatki na ochronę brzegów morskich, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na usuwanie skutków klęsk żywiołowych.

Poprawkę nr 24, która zwiększa o 3 mln zł wydatki w części Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, kosztem zmniejszenia wydatków na uruchomienie Euroterminalu w Sławkowie.

Poprawkę nr 25, która zwiększa o 1 mln zł wydatki na Muzeum Techniki w Warszawie, kosztem obsługi zadłużenia zagranicznego.

Poprawkę nr 26, która zmniejsza o 20 mln zł wydatki na Fundusz Pożyczek i Kredytów Studenckich i przeznaczają tę kwotę na dofinansowanie kosztów wdrażania reformy oświaty.

Poprawkę nr 27, która dokonuje wewnętrznego przesunięcia środków w ramach części Transport zwiększając o 405 tys. zł wydatki bieżące w Urzędach żeglugi śródlądowej, kosztem zmniejszenia wydatków w rozdziale – urzędy naczelnych i centralnych organów administracji.

Poprawkę nr 29, która przywraca, zwartą w projekcie ustawy budżetowej, inwestycję wieloletnią – Akademickie Centrum Medyczne w Zabrze.

Poprawkę nr 30, która zwiększa o 900 tys. zł wydatki na inwestycję wieloletnią Ministerstwa Zdrowia – Specjalistyczne Centrum Medyczne w Polanicy Zdroju, kosztem zmniejszenia o tę kwotę wydatków na inwestycję wieloletnią Akademii Medycznej w Poznaniu – Instytut Stomatologii Akademii Medycznej w Poznaniu.

Poprawkę nr 31, która zwiększa o 15 mln zł wydatki na świadczenia zdrowotne, kosztem zmniejszenia rezerwy na realizację Rządowego Programu Wieloletniego „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”.

Poprawkę nr 32, która zwiększa o 1 etat zatrudnienia w Urzędzie Zamówień Publicznych oraz wydatki bieżące z tym związane o 147 tys. zł. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie o tę kwotę wydatków rezerwy celowej przeznaczonej na zmiany organizacyjne.

Poprawkę nr 33, która zwiększa dotacje dla Funduszu Prewencji i Rehabilitacji o 2,5 mln zł, kosztem rezerwy na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności.

Poprawkę nr 34, która polega na utworzeniu rezerwy celowej na finansowanie dialogu społecznego w ramach Komisji Trójstronnej z kwotą 7 mln zł wydatków. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności.

Poprawkę nr 35, która rozszerza zakres zadań objętych rezerwa celową „Środki na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności” o realizację zadań wynikających z planu dostępu do złóż.

Poprawkę nr 37, która zwiększa o 2 mln zł rezerwę celową przeznaczoną na tworzenie i funkcjonowanie wyższych szkół zawodowych. Źródłem pokrycia jest zmniejszenie rezerwy na pomoc techniczną dla państw w drodze transformacji.

Poprawkę nr 38, która rozszerza zakres rezerwy płacowej na zmiany organizacyjne i nowe zadania na współfinansowanie projektów pomocy technicznej.

Poprawkę nr 39, która pozwala na finansowanie z rezerwy celowej nr 49, przeznaczonej na dofinansowanie utrzymania w domach pomocy społecznej, osób przyjętych nie tylko w roku 2004.

Poprawkę nr 40, która zwiększa o 4 mln zł wydatki województwa śląskiego z przeznaczeniem na terminal Portu Lotniczego Katowice – Pyrzowice, kosztem rezerwy na wspieranie działań rozwojowych i restrukturyzacyjnych oraz działań na rzecz wzrostu konkurencyjności.

Poprawkę nr 41, która dotyczy planu finansowego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i polega na zwiększeniu dotacji inwestycyjnych dla jednostek niezaliczanych do sektora finansów publicznych, na zakończenie robót likwidacyjnych i rekultywacyjnych w górnictwie, o 3 mln zł, kosztem zmniejszenia dotacji na realizację zadań bieżących, dla jednostek sektora finansów publicznych.

Poprawkę nr 45, która zmienia plan finansowania inwestycji wieloletniej „Budowa Biblioteki Głównej Uniwersytetu Wrocławskiego” poprzez zmniejszenie wydatków z budżetu państwa.

Senat wprowadził także cztery poprawki o charakterze doprecyzującym:

- nr 42, która uzupełnia brakujące określenie,
- nr 43, która ma na celu prawidłowe określenie przeznaczenia środków z budżetu państwa,
- nr 44, która naprawia błąd polegający na niewłaściwym oznaczeniu paragrafu klasyfikacji budżetowej, oraz
- nr 48, która naprawa błąd w określeniu ilości etatów.

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 20 grudnia 2004 r.

Szanowny Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Informuję, iż w treści poprawki nr 45 zawartej w przekazanej Panu Marszałkowi uchwale Senatu z dnia 16 grudnia 2004 r. w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005, nie wskazano środków własnych inwestora przewidzianych do poniesienia w 2005 r. w wysokości 5 757 tys. zł. Bardzo proszę o uwzględnienie powyższej uwagi w pracach Sejmu nad uchwałą Senatu.

Poniżej przedstawiam poprawne brzmienie punktu 45:

"45) w załączniku nr 6 lp. 2 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
	803	80306	Uniwersytet Wrocławski we Wrocławiu - budowa Biblioteki Głównej Uniwersytetu Wrocławskiego	2	a. kubatura b. m ³ c. 179.861 a.powierzchnia netto b. m ² c. 37.647 a.powierzchnia użytkowa b. m ² c. 27.849	2001.	2006	Wartość kosztorysowa a. środki z budżetu państwa b. kredyt bankowy, pożyczki w tym: poręczone c. środki własne z tego: - inwestora - współinwestorów d. inne	187 467 113 263 73 069 73 069 1 135	115 439 45 159 70 280 70 280	25 868 20 111 5 757 5 757	89 571 25 048 64 523 64 523	

Łączę wyrazy szacunku

WICEMARSZAŁEK SENATU

Kazimierz KUTZ

Treść

74. posiedzenia Senatu w dniach 14, 15 i 16 grudnia 2004 r.

(Obrady w dniu 14 grudnia)

Otwarcie posiedzenia	minister Mirosław Gronicki	17
Wyznaczenie sekretarzy	senator Ryszard Matusiak	18
Projekt porządku obrad	minister Mirosław Gronicki	18
Zatwierdzenie porządku obrad	senator Zbigniew Religa	19
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005	minister Mirosław Gronicki	19
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	senator Zbigniew Religa	20
senator sprawozdawca	minister Mirosław Gronicki	20
Jerzy Markowski	senator Teresa Liszcz	20
6	minister Mirosław Gronicki	21
Zapytania i odpowiedzi	senator Irena Kurzępa	22
senator Lesław Podkański	sekretarz stanu	
senator sprawozdawca	w Ministerstwie Finansów	
Jerzy Markowski	Elżbieta Suchocka-Roguska	22
10	senator Krystyna Sienkiewicz	22
senator Edmund Wittbrodt	sekretarz stanu	
11	Elżbieta Suchocka-Roguska	22
senator sprawozdawca	senator Krzysztof Jurgiel	23
Jerzy Markowski	sekretarz stanu	
11	Elżbieta Suchocka-Roguska	23
senator Kazimierz Drożdż	senator Zbigniew Romaszewski	23
12	sekretarz stanu	
senator sprawozdawca	Elżbieta Suchocka-Roguska	23
Jerzy Markowski	senator Jan Szafranec	24
12	sekretarz stanu	
senator Jan Szafranec	Elżbieta Suchocka-Roguska	24
12	senator Zbigniew Kulak	24
senator sprawozdawca	sekretarz stanu	
Jerzy Markowski	Elżbieta Suchocka-Roguska	24
13	senator Andrzej Chronowski	25
senator Krzysztof Jurgiel	sekretarz stanu	
13	Elżbieta Suchocka-Roguska	25
senator sprawozdawca	senator Włodzimierz Łęcki	26
Jerzy Markowski	sekretarz stanu	
13	Elżbieta Suchocka-Roguska	26
senator Ewa Serocka	senator Zofia Skrzypek-Mrowiec	27
13	sekretarz stanu	
senator sprawozdawca	Elżbieta Suchocka-Roguska	27
Jerzy Markowski	senator Ryszard Matusiak	27
14	sekretarz stanu	
Wystąpienie ministra finansów	Elżbieta Suchocka-Roguska	27
minister Mirosław Gronicki		
14		
Zapytania i odpowiedzi		
senator Bogusław Mąsior		
15		
minister Mirosław Gronicki		
16		
senator Jan Szafranec		
16		
minister Mirosław Gronicki		
16		
senator Edmund Wittbrodt		
16		
minister Mirosław Gronicki		
17		
senator Siergiusz Plewa		
17		

senator Anna Kurska	27	Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko	
sekretarz stanu		Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-	
Elżbieta Suchocka-Roguska	27	awy o Agencji Rynku Rolnego i organiza-	
senator Wiesława Sadowska	28	cji niektórych rynków rolnych oraz o zmia-	
sekretarz stanu		nie innych ustaw	
Elżbieta Suchocka-Roguska	28	Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju	
senator Adam Biela	28	Wsi	
sekretarz stanu		senator sprawozdawca	
Elżbieta Suchocka-Roguska	28	Sławomir Izdebski	61
senator Adam Biela	28	Zapytania i odpowiedzi	
sekretarz stanu		senator Irena Kurzępa	61
Elżbieta Suchocka-Roguska	29	senator sprawozdawca	
Otwarcie dyskusji		Sławomir Izdebski	61
senator Janusz Konieczny	29	Wystąpienie podsekretarza stanu	
senator Krzysztof Jurgiel	29	w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator Grzegorz Matuszak	31	podsekretarz stanu	
senator Zbyszko Piwoński	32	Andrzej Kowalski	63
senator Janina Sagatowska	33	Zapytania i odpowiedzi	
senator Sławomir Izdebski	33	senator Gerard Czaja	63
senator Wiesław Pietrzak	35	podsekretarz stanu	
senator Jan Szafraniec	36	Andrzej Kowalski	63
senator Krystyna Sienkiewicz	37	senator Kazimierz Pawełek	63
senator Krzysztof Borkowski	38	podsekretarz stanu	
senator Edmund Wittbrodt	40	Andrzej Kowalski	64
senator Dorota Kempka	41	senator Irena Kurzępa	64
senator Andrzej Anulewicz	42	podsekretarz stanu	
senator Olga Krzyżanowska	43	Andrzej Kowalski	64
senator Grzegorz Niski	45	senator Stanisław Huskowski	64
senator Ryszard Matusiak	45	podsekretarz stanu	
senator Jerzy Adamski	47	Andrzej Kowalski	65
senator Teresa Liszcz	47	senator Kazimierz Pawełek	65
senator Adam Biela	49	podsekretarz stanu	
senator Gerard Czaja	50	Andrzej Kowalski	65
senator Bogusław Mąsior	51	senator Włodzimierz Łęcki	65
senator Włodzimierz Łęcki	51	podsekretarz stanu	
senator Olga Krzyżanowska	53	Andrzej Kowalski	66
senator Andrzej Chronowski	53	senator Ryszard Matusiak	66
senator Grzegorz Lipowski	54	podsekretarz stanu	
senator Teresa Liszcz	55	Andrzej Kowalski	66
senator Zbigniew Kulak	55	Otwarcie dyskusji	
senator Irena Kurzępa	56	senator Irena Kurzępa	66
senator Jerzy Smorawiński	56	senator Adam Biela	67
senator Maria Szyszkowska	57	senator Kazimierz Pawełek	68
senator Ryszard Matusiak	58	senator Bogdan Podgórski	68
senator Tadeusz Rzemkowski	58	senator Krystyna Sienkiewicz	69
senator Maria Szyszkowska	59	senator Mieczysław Mietła	70
senator Edmund Wittbrodt	59	senator Adam Biela	70
Zamknięcie dyskusji		senator Longin Pastusiak	70
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko		Zamknięcie dyskusji	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-		Punkt czwarty porządku obrad: stanowis-	
wy o utworzeniu Agencji Restrukturyza-		ko Senatu w sprawie ustawy o doświad-	
cji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmia-		czeniu na zwierzętach	
nie innych ustaw		Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju		Wsi	
Wsi		senator sprawozdawca	
senator sprawozdawca		Marian Kozłowski	71
Andrzej Anulewicz	60	Zapytania i odpowiedzi	
Otwarcie dyskusji			
Zamknięcie dyskusji			

senator Aleksandra Koszada	72
senator sprawozdawca Marian Kozłowski	72
senator Krystyna Bochenek	72
senator sprawozdawca Marian Kozłowski	72
senator Krystyna Bochenek	73
senator sprawozdawca Marian Kozłowski	73
senator Krystyna Bochenek	74

senator sprawozdawca Marian Kozłowski	74
senator Teresa Liszcz	74
podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk	74
Otwarcie dyskusji senator Krystyna Bochenek	74
Zamknięcie dyskusji	
Komunikaty	

*(Obrady w dniu 15 grudnia)***Wznowienie** obrad**Punkt piąty porządku obrad:** stanowisko

Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych

Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności

senator sprawozdawca Ewa Serocka	77
---	----

Sprawozdanie mniejszości komisji

senator sprawozdawca mniejszości Teresa Liszcz	78
---	----

Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

sekretarz stanu Andrzej Grzelak	79
--	----

Zapytania i odpowiedzi

senator Teresa Liszcz	79
sekretarz stanu Andrzej Grzelak	79
senator Teresa Liszcz	80
sekretarz stanu Andrzej Grzelak	80
senator Henryk Dzido	80
sekretarz stanu Andrzej Grzelak	80

Otwarcie dyskusji

senator Zbigniew Romaszewski	80
senator Henryk Dzido	81
senator Teresa Liszcz	83
senator Anna Kurska	84
senator Teresa Liszcz	84

Zamknięcie dyskusji**Punkt szósty porządku obrad:** stanowisko Senatu w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji**Sprawozdanie** Komisji Ochrony Środowiska

senator sprawozdawca Grzegorz Niski	85
--	----

Zapytania i odpowiedzi

senator Longin Pastusiak	86
senator sprawozdawca Grzegorz Niski	87

senator Marian Żenkiewicz	87
-------------------------------------	----

senator sprawozdawca Grzegorz Niski	87
--	----

senator Sergiusz Plewa	87
----------------------------------	----

senator sprawozdawca Grzegorz Niski	88
--	----

senator Sergiusz Plewa	88
----------------------------------	----

senator sprawozdawca Grzegorz Niski	88
--	----

Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska

podsekretarz stanu Andrzej Mizgajski	88
---	----

Otwarcie dyskusji

senator Apolonia Klepacz	89
senator Marian Żenkiewicz	90

Zamknięcie dyskusji**Punkt siódmy porządku obrad:** stanowisko Senatu w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji**Sprawozdanie** Komisji Ochrony Środowiska

senator sprawozdawca Apolonia Klepacz	91
--	----

Otwarcie dyskusji

senator January Bień	93
senator Klemens Ścierański	94

Zamknięcie dyskusji

Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska

podsekretarz stanu Andrzej Mizgajski	95
---	----

Punkt ósmy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw**Sprawozdanie** Komisji Nauki, Edukacji i Sportu

senator sprawozdawca Witold Gładkowski	96
---	----

Zapytania i odpowiedzi

senator Edmund Wittbrodt	98
------------------------------------	----

senator sprawozdawca Witold Gładkowski	98	Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senator sprawozdawca Zbigniew Gołąbek	110
senator Władysław Mańkut	98	Zapytania i odpowiedzi senator Dorota Simonides	111
senator sprawozdawca Witold Gładkowski	98	senator sprawozdawca Zbigniew Gołąbek	111
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu sekretarz stanu Tadeusz Szulc	99	senator Jan Szafraniec	112
Zapytania i odpowiedzi senator Edmund Wittbrodt	100	podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Leszek Ciećwierz	112
senator Kazimierz Drożdż	100	senator Sławomir Izdebski	112
senator Władysław Mańkut	100	podsekretarz stanu Leszek Ciećwierz	112
senator Zbigniew Kruszewski	100	senator Jan Szafraniec	112
sekretarz stanu Tadeusz Szulc	100	podsekretarz stanu Leszek Ciećwierz	112
Otwarcie dyskusji senator Wiesława Sadowska	101	Otwarcie dyskusji senator Zbyszko Piwoński	113
senator Marian Żenkiewicz	102	Zamknięcie dyskusji Punkt jedenasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych	
senator Edmund Wittbrodt	102	Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Władysław Mańkut	113
senator Władysław Mańkut	103	Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów podsekretarz stanu Andrzej Jacaszek	114
senator Witold Gładkowski	103	Otwarcie dyskusji Zamknięcie dyskusji Punkt dwunasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne	
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu sekretarz stanu Tadeusz Szulc	104	Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Mieczysław Mietła	114
senator Wiesława Sadowska	105	Zapytania i odpowiedzi senator Sławomir Izdebski	115
Zamknięcie dyskusji Punkt dziewiąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie		podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Irena Herbst	116
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senator sprawozdawca Zbyszko Piwoński	105	Otwarcie dyskusji Zamknięcie dyskusji Punkt trzynasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu	
Zapytania i odpowiedzi senator Janina Sagatowska	106		
senator Jan Szafraniec	107		
senator sprawozdawca Zbyszko Piwoński	107		
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji podsekretarz stanu Jerzy Mazurek	107		
Otwarcie dyskusji senator Zbyszko Piwoński	109		
Zamknięcie dyskusji Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji podsekretarz stanu Jerzy Mazurek	110		
Punkt dziesiąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw			

Bałtyckim i Beltach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Tadeusz Bartos	116
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Kulak	117
Zapytania i odpowiedzi	
senator Jan Szafraniec	117
podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
Daria Oleszczuk	117
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	

Punkt czternasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Krystyna Sienkiewicz	117
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Kulak	118
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Komunikaty	

(Obrady w dniu 16 grudnia)

Wznowienie posiedzenia	
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: wybór przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu	
senator Jerzy Adamski	120
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: zmiany w składzie komisji senackich	
senator Jerzy Adamski	120
Przyjęcie wniosku formalnego o uzupełnienie porządku obrad o punkt: wybór przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu	
Przyjęcie wniosku formalnego o uzupełnienie porządku obrad o punkt: zmiany w składzie komisji senackich	
senator Olga Krzyżanowska	120
Uczczenie minutą ciszy pamięci poległych górników kopalni „Wujek”	
Punkt drugi porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 1	121
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Sławomir Izdebski	121
senator Irena Kurzępa	121
senator Adam Biela	121
senator Kazimierz Pawełek	121
Głosowanie nr 2	122
Głosowanie nr 3	122
Głosowanie nr 4	122

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw	
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Marian Kozłowski	122
senator Krystyna Bochenek	123
Głosowanie nr 5	123
Głosowanie nr 6	123
Głosowanie nr 7	123
Głosowanie nr 8	123
Głosowanie nr 9	123
Głosowanie nr 10	123
Głosowanie nr 11	124
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach	
Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Ewa Serocka	124
Sprawozdanie mniejszości komisji	
senator sprawozdawca mniejszości	
Teresa Liszcz	124
Sprawozdanie mniejszości komisji	
senator sprawozdawca mniejszości	
Anna Kurska	124
Głosowanie nr 12	125
Głosowanie nr 13	125
Głosowanie nr 14	125
Głosowanie nr 15	125
Głosowanie nr 16	125
Głosowanie nr 17	126

Głosowanie nr 18	126
Głosowanie nr 19	126
Głosowanie nr 20	126
Głosowanie nr 21	126
Głosowanie nr 22	126
Głosowanie nr 23	126
Głosowanie nr 24	126
Głosowanie nr 25	126
Głosowanie nr 26	127
Głosowanie nr 27	127
Głosowanie nr 28	127
Głosowanie nr 29	127
Głosowanie nr 30	127

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych

Punkt szósty porządku obrad (cd.)

Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska

senator sprawozdawca

Grzegorz Niski 127

senator Teresa Liszcz 128

senator sprawozdawca

Grzegorz Niski 128

Głosowanie nr 31	128
Głosowanie nr 32	129
Głosowanie nr 33	129
Głosowanie nr 34	129
Głosowanie nr 35	129
Głosowanie nr 36	129
Głosowanie nr 37	129
Głosowanie nr 38	129
Głosowanie nr 39	130
Głosowanie nr 40	130
Głosowanie nr 41	130
Głosowanie nr 42	130
Głosowanie nr 43	130
Głosowanie nr 44	130
Głosowanie nr 45	130
Głosowanie nr 46	130

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji

Punkt siódmy porządku obrad (cd.)

Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska

senator sprawozdawca

Apolonia Klepacz 131

Głosowanie nr 47	131
Głosowanie nr 48	131
Głosowanie nr 49	132
Głosowanie nr 50	132
Głosowanie nr 51	132
Głosowanie nr 52	132
Głosowanie nr 53	132
Głosowanie nr 54	132

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji

Punkt ósmy porządku obrad (cd.)

Sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu

senator sprawozdawca

Witold Gładkowski 132

senator sprawozdawca

Witold Gładkowski 133

senator Grzegorz Niski 133

Głosowanie nr 55	133
Głosowanie nr 56	134
Głosowanie nr 57	134
Głosowanie nr 58	134
Głosowanie nr 59	134
Głosowanie nr 60	134
Głosowanie nr 61	135
Głosowanie nr 62	135
Głosowanie nr 63	135
Głosowanie nr 64	135
Głosowanie nr 65	135
Głosowanie nr 66	135
Głosowanie nr 67	135

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Punkt dziewiąty porządku obrad (cd.)

Głosowanie nr 68 136

Punkt dziesiąty porządku obrad (cd.)

Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej

senator sprawozdawca

Zbigniew Gołębek 137

Głosowanie nr 69	137
Głosowanie nr 70	137
Głosowanie nr 71	137
Głosowanie nr 72	137
Głosowanie nr 73	137

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Punkt jedenasty porządku obrad (cd.)

Głosowanie nr 74 137

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

Punkt dwunasty porządku obrad (cd.)

Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych

senator sprawozdawca

Mieczysław Mietła 138

Głosowanie nr 75	138
Głosowanie nr 76	138
Głosowanie nr 77	138
Głosowanie nr 78	138
Głosowanie nr 79	138
Głosowanie nr 80	138
Głosowanie nr 81	138

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne	
Punkt trzynasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 82	139
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.	
Punkt czternasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 83	139
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.	
Punkt piętnasty porządku obrad: trzecie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Gerard Czaja	139
senator Andrzej Spychalski	139
senator Krzysztof Szydłowski	140
Głosowanie nr 84	140
Odrzucenie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu	
Punkt szesnasty porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Zdzisław Jarmużek	140
Głosowanie nr 85	140
Podjęcie uchwały w sprawie zmian w składzie komisji senackich	
Punkt siedemnasty porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Andrzej Spychalski	140
Głosowanie nr 86	141
Podjęcie uchwały w sprawie zmian w składzie komisji senackich	
Punkt osiemnasty porządku obrad: wybór Przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Andrzej Spychalski	141
Wniosek formalny o ogłoszenie przerwy	
senator Jerzy Adamski	141
Przyjęcie wniosku formalnego	
Tajne głosowanie	
Wniosek formalny o reasumpcję głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie	
senator Jerzy Adamski	142
Wznowienie obrad	
Punkt osiemnasty porządku obrad (cd.)	
Ogłoszenie wyników tajnego głosowania	
Podjęcie uchwały w sprawie wyboru Przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu	
senator Andrzej Chronowski	143
senator Jerzy Adamski	143
senator Kazimierz Kutz	143
senator Edmund Wittbrodt	143
Przyjęcie wniosku formalnego o reasumpcję głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie	
Punkt dziewiąty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 87	144
Głosowanie nr 88	144
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie	
Komunikaty	
Wznowienie obrad	
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Jerzy Markowski	145
senator Krzysztof Jurgiel	146
senator Sławomir Izdebski	146
senator Jan Szafranec	147
senator Jerzy Suchański	147
senator Dorota Kempka	147
senator Andrzej Anulewicz	147
senator Czesława Christowa	147
senator Krystyna Sienkiewicz	148
senator Teresa Liszcz	148
senator Grzegorz Matuszak	149
senator Jerzy Adamski	149
senator Zbigniew Kulak	149
senator Irena Kurzępa	149
senator Zofia Skrzypek-Mrowiec	150
senator Andrzej Chronowski	150
senator Krzysztof Borkowski	150
senator Edmund Wittbrodt	150
senator Maria Szyszkowska	150

senator Wiesława Sadowska	151	Głosowanie nr 142	159
senator Ryszard Jarzembowski	151	Głosowanie nr 143	159
senator Grzegorz Niski	151	Głosowanie nr 144	159
senator Ryszard Jarzembowski	151	Głosowanie nr 145	159
senator Sergiusz Plewa	151	Głosowanie nr 146	159
senator Janina Sagatowska	151	Głosowanie nr 147	159
senator Teresa Liszcz	152	Głosowanie nr 148	159
Głosowanie nr 89	152	Głosowanie nr 149	159
Głosowanie nr 90	152	Głosowanie nr 150	160
Głosowanie nr 91	152	Głosowanie nr 151	160
Głosowanie nr 92	153	Głosowanie nr 152	160
Głosowanie nr 93	153	Głosowanie nr 153	160
Głosowanie nr 94	153	Głosowanie nr 154	160
Głosowanie nr 95	153	Głosowanie nr 155	160
Głosowanie nr 96	153	Głosowanie nr 156	160
Głosowanie nr 97	153	Głosowanie nr 157	160
Głosowanie nr 98	153	Głosowanie nr 158	161
Głosowanie nr 99	153	Głosowanie nr 159	161
Głosowanie nr 100	154	Głosowanie nr 160	161
Głosowanie nr 101	154	Głosowanie nr 161	161
Głosowanie nr 102	154	Głosowanie nr 162	161
Głosowanie nr 103	154	Głosowanie nr 163	161
Głosowanie nr 104	154	Głosowanie nr 164	161
Głosowanie nr 105	154	Głosowanie nr 165	161
Głosowanie nr 106	154	Głosowanie nr 166	162
Głosowanie nr 107	154	Głosowanie nr 167	162
Głosowanie nr 108	155	Głosowanie nr 168	162
Głosowanie nr 109	155	Głosowanie nr 169	162
Głosowanie nr 110	155	Głosowanie nr 170	162
Głosowanie nr 111	155	Głosowanie nr 171	162
Głosowanie nr 112	155	Głosowanie nr 172	162
Głosowanie nr 113	155	Głosowanie nr 173	162
Głosowanie nr 114	155	Głosowanie nr 174	163
Głosowanie nr 115	155	Głosowanie nr 175	163
Głosowanie nr 116	156	Głosowanie nr 176	163
Głosowanie nr 117	156	Głosowanie nr 177	163
Głosowanie nr 118	156	Głosowanie nr 178	163
Głosowanie nr 119	156	Głosowanie nr 179	163
Głosowanie nr 120	156	Głosowanie nr 180	163
Głosowanie nr 121	156	Głosowanie nr 181	163
Głosowanie nr 122	156	Głosowanie nr 182	163
Głosowanie nr 123	156	Głosowanie nr 183	164
Głosowanie nr 124	157	Głosowanie nr 184	164
Głosowanie nr 125	157	Głosowanie nr 185	164
Głosowanie nr 126	157	Głosowanie nr 186	164
Głosowanie nr 127	157	Głosowanie nr 187	164
Głosowanie nr 128	157	Głosowanie nr 188	164
Głosowanie nr 129	157	Głosowanie nr 189	164
Głosowanie nr 130	157	Głosowanie nr 190	164
Głosowanie nr 131	157	Głosowanie nr 191	164
Głosowanie nr 132	157	Głosowanie nr 192	165
Głosowanie nr 133	158	Głosowanie nr 193	165
Głosowanie nr 134	158	Głosowanie nr 194	165
Głosowanie nr 135	158	Głosowanie nr 195	165
Głosowanie nr 136	158	Głosowanie nr 196	165
Głosowanie nr 137	158	Głosowanie nr 197	165
Głosowanie nr 138	158	Głosowanie nr 198	165
Głosowanie nr 139	158	Głosowanie nr 199	165
Głosowanie nr 140	158	Głosowanie nr 200	166
Głosowanie nr 141	158	Głosowanie nr 201	166

Głosowanie nr 202	166	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 203	166	przez senatora	
Głosowanie nr 204	166	Zygmunta Cybulskiego	209
Głosowanie nr 205	166	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 206	166	przez senatora	
Głosowanie nr 207	167	Sławomira Izdebskiego	210
Głosowanie nr 208	167	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 209	167	przez senatora Krzysztofa Jurgiele	211
Głosowanie nr 210	167	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 211	167	przez senator Dorotę Kempkę.	212
Głosowanie nr 212	167	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 213	167	przez senatora Janusza Lorenza	213
Głosowanie nr 214	167	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 215	167	przez senatora Stanisława Nicieję.	214
Głosowanie nr 216	168	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 217	168	przez senatora Stanisława Nicieję	
Głosowanie nr 218	168	oraz senator Apolonię Klepacz	216
Głosowanie nr 219	168	Oświadczenie złożone	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005		przez senatora Jerzego Pieniążka	217
Komunikaty		Oświadczenie złożone	
Oświadczenia		przez senatora Jerzego Pieniążka	218
senator Maria Szyszkowska	168	Oświadczenie złożone	
senator Teresa Liszcz	169	przez senatora Wojciecha Saługę	219
senator Krzysztof Jurgiel	169	Oświadczenie złożone	
senator Grzegorz Matuszak	170	przez senatora Henryka Stokłosę	220
senator Ryszard Matusiak	170	Oświadczenie złożone	
Zamknięcie posiedzenia		przez senatora Józefa Sztorca	221
Wyniki głosowań		Oświadczenie złożone	
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 74. posiedzenia Senatu		przez senatora Józefa Sztorca	222
Przemówienie senatora Jerzego Suchańskiego w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad	197	Oświadczenie złożone	
Przemówienie senatora		przez senatora Józefa Sztorca	223
Zbigniewa Kruszewskiego		Oświadczenie złożone	
w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad	199	przez senatora Józefa Sztorca	224
Przemówienie senatora Tadeusza Wnuka w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad	200	Oświadczenie złożone	
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem drugim porządku obrad	201	przez senatora Józefa Sztorca	225
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem dziewiątym porządku obrad	202	Oświadczenie złożone	
Oświadczenie złożone		przez senatora Józefa Sztorca	226
przez senatora Andrzeja Anulewicza	203	Oświadczenie złożone	
Oświadczenie złożone		przez senator Marię Szyszkowską.	227
przez senatora Januarego Bienia	205	Oświadczenie złożone	
Oświadczenie złożone		przez senator Marię Szyszkowską.	228
przez senatora Januarego Bienia	206	Oświadczenie złożone	
Oświadczenie złożone		przez senator Marię Szyszkowską.	229
przez senatora Januarego Bienia	207	Oświadczenie złożone	
Oświadczenie złożone		przez senatora Zbigniewa Zychowicza	230
przez senatora		Uchwały	
Andrzeja Chronowskiego	208	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz o zmianie innych ustaw	233
		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw	234
		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach	236

Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych	238	o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne	256
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji	240	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.	258
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji	245	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1990 r.	259
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw	247	Uchwała Senatu w sprawie zmian w składzie komisji senackich	260
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie niektórych innych ustaw	253	Uchwała Senatu w sprawie zmian w składzie komisji senackich	261
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych	255	Uchwała Senatu w sprawie wyboru przewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu	262
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz ustawy		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o administracji rządowej w województwie	263
		Uchwała Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2005	265